AUTHOR JACOB BEN ASCHER	NO. 20
TITLE P'D DIC TIC [TUR ORAH HAYYIM	RR_
	הועתק והוכנס לאינטרנט www.hebrewbooks.org ע"י חיים תש"ע
IMPRINT HIJAR, 1485	These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.
CALL NO. GOFF, HEB-51; ACC. DATE MICROFILMED	156 457

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

INCHES 1 5 6

DALLING DO

של כל ברכק ותהולה: ול חמיק תהולה י שלט בכל דבר מטק ומעלם י כלם איש ממקומו ישתבוו בחילה י ראשון לראשונם אין לראשיוע ראשוונולהי וגם את אחרונים מוא ואין ליקן ותכלהי בראשית ברא את השינים ואת מארן ובששת ימנים משה אינ ינאטבוע עד אם כלהי ויכר אינ האנים עפר מאדמות אנ הכי משה יפה בעותייקוש ישרא לי ראשית תבואיתה יוני יוב תנתת קנים ראשית נסיכתי להכחילה לנוף קדשו יעקב חבל כחלתי וויוגראשיר ב מפ אחרית שוב אחרית לל. ינו ישות יות על יפהים אינרת יי ביופה ימקושטית ויתן לא על פאינן בית חוקי דת ותרת יויברים מטומות ניי חיורעת ויקרבם למשרת יישוו עלים חוקים ומשפלים למנם יועש כחשר שחי וילמר חקומשפט בשראלי לא משה כן לבי נניומשפטים בל ידשים וחוקי האל וושרה אשר קבל משה מפיני כנסרה להושע ויהושע לוקנים ווקנים לבעאים וכעאים מסרוה לאנשי בנסת הגרולה והם החוירו עמרה לששנה וברם בינורא האל הגדול הגמר וחיורא : ותקט כל סדר הברטת קריאת שמע ושחרית שינים לפניה ואחרים לאריקיוער שתשתים לפניהושינים לאחריה וסינטים על הינקרא שניגשים הללוערוכן כל יה ברסקתים מסקר וסמסס על המקראותות ומו לבד מאה ביטות בכל יום ולבד על כל דב ודב ממן ביכתיום מתו לתלמיניקסוכן דור אחר דור עד חיום ויען כארט למ הינים בולנים ותשם כחמושים לבמורש ירים וכדו שנים וכבח אונים ופילם לשופו ועטל מרברים ונסתמו משיע חבמתפו נשתבשו הסברות וגדל המחלקות וכב מדשותום שארה הלכה כסוקה שאין בה דשות שומת ערם רבים מועש בהכאתן מן השום בל ברכז -ואמרו ולילך אום אכל חכם ולמומ ברעות כרי של יבא לני משלהיעי כן השרוע רשועו ייושם שועם לבש אשיחה אמרים אקומה כא ואסובבה בביע יעבן הרעשם סוכים סופרים ואשנה בספרים ואלקטה ב בנונים בראשי קיומירים מרברי ממרברים ואחבר ספר במטן התפעת והברטת ואסדרם בכל דבר ודבר ברכרים הראויה ל תחולה ומוף ואבררם בענון שלא יפול בהן ספק וישישוני סענים חלא יינים ידברו ורב יינים יורישו חבינה ואיפו בעשר אומו ואין לך דעת וימומה ולו אתר יודע עד יים לבן חדל לך ימושבקר כן ינה תמשה באחריתר ולם בלעוך רשר יואשיבם רבר לאיל אקויל כא ויהי מה בהיא מלא בהשמנים ואשאלה ימות ויהיה ללשנים ולשמוע כלמורים ישר לאונים יולרבר מישרים יפתח לשפתים ויוצא לכעל מחשמות ועלים כליות וראית שור לשכר קלטת שבת ומושים מולק הומכחוריום חדם ותמעות ביהם דברים החוים וביוים לעתם יחשם יוחין רשני קש שחריתוערשתי ובעלון מתפניתכי אחת בומנים חללושה ושאר חתפניר בען

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט www.hebrewbooks.org ע"י חיים תש"ע

אין אומרין ער פה דברים שבכתב	•ניוֹ	השושה בבית לענמו מברך שהחים	يخ
में हिंदी व्यविवर्ध रू	مرظ ۔	יייולר לבית מקברות בטלות	حڌ
ברוך שאמנל וקריאת, קינומולים ואיפור	5	כמה גולה מעת עעת ונריך לחר אחרים	55
מדטר בקט		הלבו תפולון ולמה נקראים כן וכונת בחיכותן	رم
מישבא לבה ומנא בער בפוף המומוריםי	Ď	ואיםו קריה שינע וולמן וסרר הנותן וברכול	
מי מראוי למפות שליו בשר ומיורר כשנ	ؾ	מישאין לשא שלראשאושליר	i
י קתבה צריך לסרב		ממוס הפותן לבל אדם ולאטר ושיעור אורך	ő
ישתבחועניובי אינן אחרית	ž	הרשמות ורחבן ושייהן לבר	
י קרישוכל הלטושוברטושו	رژ	חמשינש בהם וסדר הנחתן והסרתן בתפק	כא
אין אומרין דבר שבקדושה פחות מששראי	Ö	אין לברך בשעת מסרתן	
עטן ברטוכל ברטוש	p	וינן הנחתן שחרית.	כט
קלטתקש התחלת קש וסופנברנה ראשונה	ű	שבתוים אין זמנן וחול חמופרומנן	J.
וחונימונהו וחס טעה בה שב וקחשה שנין		ישקון כתיבתן ועשייתן וכל הכשר תיקונן	制
יטל יחיד לאמנרים		אם נתקלקל הבתים או נפסקו הרעשר ב	لد
ברכה שניה וברטת אינן מעכשת פרום	Ğ	ושיהו שחורות מבחוץ ומענברין לשמן	
אס טון למיכח		סדר חפותן לרשי ולוחפותשפווגן	ند
קש בטונה ואימה ואין אומרין ש מלך	נש	ראשי השימין שלר אשושליר	73
כאמן והאומ שמעוכפל והיורכה באות		דקדוק קאותשות וויוגן וחסרות ויהביותשבקם	ž)
ורקרוק קרייותה ומפסק בן התפטת		כמה גדולה מעת הפילן והמבטלן	Ü
אם לו נקנק באותות מם לם לו משמעת	Ď	מני הפטור מנהן והן קורמין למווה	Ü
לחום יכאיונקראת בכר לשון		מי הכשר לעשותן וממי כלקחין וסדר בדיקתן	Ö
מקר הטונה בפסוק ראשון והקורא כשמוא	מין	איפו הליתן ואיסור תשמיש בקט ואיסור	-لافا-
מולך או פרקדן או רומו בשש ומראה		מאבלת במס	. •••
באכבעותו או עובק במלוכת וער		איסור חישאוי וחובאת ובל בחן	ÿ2
מאילן ועל מנדבך		איפור קשמון והויתן לשמן	מנה
קראק לעפרע או שקק בק	Ĵρ	איסור מנכנם בהן לפתחבסה ופצר ששה	מב
קראק סירונין או שקראק ונכנם לניקום	10	בחכנפוואס שכחונכנם	
שפורין אוושו	•	איסור משינה בקם	מנ
קפסק בן הפרקי ובאמנשתה ובן להיכם	72	איסור הנכנם בהן לפתחקברותולפרב	כלב
לאינתואם מפסיקי בח לעשתקדי וקדושם	~ 3 66	ין בות יובטבע ביון נשיביון פנייניטביים יי קמנדחן	* / *
ולמלית לישכחו של להפסיק בהן אשר		סדר מברטות מקצרות '	מה
ללמש טלית או להניח תפולן	,	ברכתהתרהומישישם בבק קודם אורחיו	j)o
ספק אם קראת עם ברטופה	סק	ברט פועני אוינים שם טבין יאוים איים איים איים מיים פרשת מיפעירו ביום משבתו בראשי	ຶ່ງວ
שלו למפסיק בן ברטתקש לינר קרוטתי	Ď	ין נייור בני שיפור פילובי שיינים חדשיכם ברחשי חדשים	7
3	-	ANILLIA CANIL.	
			

מנשרף ומנפטולוים וכל ריפוין וברסת מפופן ימלען וסופן ושישרן ואי ומקודם למפרו וכמור חפרו וכר ינשפטן והנם וההולחה ושחר כל מברשת וחחר כך סדרת שינת קלהרים ומנח יהח טנת בהכחת מהעום הוהי חור כל היים למו בען קים לתושמרות מרחן שלפפ חשבתושותפות עם חנוי ומכלנו ב ספינה ושלח אנרות ביינים לפע חשבת ודברים הפוהנון בערב שבת כנון איפור יולוכה ושחייה והטינה והולקק כלאחר באנמו ואי זה מלאכה מופילערבשבת עם חשפה ומי שהחשיך לבררך ואחר כך סדר היום בענמו וכי הלמוש המותרים והאסורים אבל בחיוב חטאות לא רשוש להאריך: סדר המעמות והלטושהן ומנום וחפוכה ורח והתעשות ובהלטות רח קתולת ופרשת ש ביכתה לבנהו יועט מהעשר לוע המולר והתקופות וקבשות השנה ואחר כך הלכות הפקח בלבולם מופן מפסן וספרת השמר והלטת ים וחול המוערום בחבושאר התעפות והאשמורות לפנירה ורה ושופרף ימי משובה ויום הכפורים וסוכה ועלבוחמכה וסדר הפרשיות ומנלה: וראית לעשות סימנון לבעל בל ממן וענון ביולית קברות ולבתבם בתחלת הספר בתספר במנון למען היות נקל לבקש כרש ענון וענון שלחים תעושהי שרש הוא ידעם לא עשית בעבור מעלה את הדבר הוה כל משית דבר שיהא בו כרי עלי שיש אלם בתלמיר הלניתר מש מיתלמר ועותב רבריו ברי להתלמר וכלקט היתלקט מחחרי הקוברים ובימחסף בין משמרים אחת הכה ואחת הכה בעחיטי לקוטי בתר לקוטי והיודעבר העלנינות יעורע להוציא לאור כל העלנינות משרת ויאיר שנים בינאור תרת וישלם ינשניאות ויראם בתרת נפלאות ויזכם במאת העאר לביאות ויורם מדרשו ונלבה בארחוש שמשן תנא תנרה ודבר יא מירושלם: בית יעקבלם ונלבה באור יא שכנשהחלקו מיונה עטן התחוק בהקינה בבקר ובהשכינה קורם אור הבקר ובאי זה שעה טוב להוציע עשיית העדיות מכמה חוטין וטוויין לשם בשתורחוקו מן הכנף וכל תקון עשייתו וכונת בקיתופו סתר לבשו בקומו ונשלת מנט שוקלים בקו שישור שיור חוטין שנפסקו סור הנהגוע בנימוע לערשו בעית חכסיו ה בעות מעטבן זה את והומותר לנאת

ובשרה ומה יאמר קודם הכנסו לערם

סור נטילונירים בבקרורות רעה השורה

עלהם ומישאין לנמים

מון ממלנת בברסוש

ברכת אשר יכר את מאוסואלהי נשמה

ברכת הנטילה לנדים כל מוס אחר ערש

ענון בערו למה פקרא שער ועשן ענוש

וברכת בהיעטש

איזה בגרים חייבים בעשר ואיזה שער בהי

פוטר בהי

מבינה בנפס חייבית וטלת בעלה או תכר

מבינה או היה לה ל ועשה לה ל אחרים או

בשתורחוקו מן הכנף וכר יהון עשיים י

ע שיעור שור חוטין שנפסקו

ע ל שבות מעבבן זה את זה ומועתר לבאת

בקן לרשות קרבים ומיקבשר עשותה

בלא זעוע

מורע מסרת בשת מטלת לטלה ואם פקרעה

מורג אבעות לבנף

מיחייב בחואם ישלת מנשים לברך עלה

יי שיעור טלת החייבת

יי לי וח טלת ומיער הוא

יי לי וח טלת ויים בת הוא

יי לי וח טלת ויים בער הוא

כר דין הלקח מעית הואין למכרה לני

כר בער היוכה קחשה ונורקת

כר בער היוכה קחשה ונורקת

			•	•
	אין אומרין על פק דברים שבכתב	• פרק	העושה עבר לעניו מברך שהחים "	نڌ
	र्म ।ता रात्पारा	ינקש יי	יייולר לפת מקברות בטלות	تڌ
	ברוך שחמנר וקריחת קמנומורים וחיסור	5	כמה גרולה מעת ששת ובריך לחור אחרים	55
	מרטור בהם		קלבי תפלון ולמה פקראים כן וכונת בחכותן	رم
	מישבא לבה ומנא בער בפוף המומוריםי	Ď	ואיפו קריה שינע וולמן וסרל הכומן וברכול	
,	מי מראוי למפות שליח בעור ומיורד רשכם	تُ	מישאין לשא של האשאו שליד	i
	י מתבה צריך למרב		מפום הפוכן לבל אדם ואמר ושיעור אורך	ő
	ישתבחוענית אמן אחרית	ű	קרשמות ורחבן ומייקו לבנ	
	קרישוכל חלטיפווברטיש	໌ ກັ່ງ	ממשמש בהם וסדר הנחתן והסרתן בתנק	כח
, *	אין אומרין דבר שבקרושה פחות מששרשי	Ë	אין לברך בשעת הסרתן	
	עטן ברטוכל ברטוש	ä	וינן הנחתן שחרית.	צט
	קלטתקש קתחלת קש וסופנברנה ראשונה	ΰ	שבתוים אין ומכן וחול חמושרומכן	J*
	וחתניותקוחס טעה בקשב וקחשקשני		יניקון בתיבתן ועשייתן וכל הכשר תיקונן	H
	ישל יחיר לחינרת		אם נתקלקל הבנים או נפסקו הרעשור ב	لدٌ
	ברכה שניה וברטת אינן מעכנות פרוש	Ď	ושיהו שחורות מבחוץ ומעוברין לשמן	
	אם כוין לעויכא		סרר מכותן לרשי ולומכות שניוגין	ند
	קש בעונה ואימנה ואין אומנרין ש מלך	رظ	ראשי משיטין של ראשושליר	53
•. •	כאינן והאוין שמעוכפל והארכה שות		נקדוק חיוושות וויוגן וחסרות ויתרות בקס	ä
•	ו ו מקרום קריים ומפחם בן התפחת		टर्यन देशकि राखर त्वुर्थि । नर्यट्ये	Ü
	אם לם נקנק באותומת אם לם משמעת	Ď	מני תפטור מנהן והן קורמין לפנוחה	Ü
·	לחם יכאיופקראת בכר לשון		מי הכשר לעשותן וממי כלקחין וסדר בדיקתן	Ö
	מקר העונה בפעוק ראשון והקורא כשמוא	"P	איפו תליתן ואיסור תשמים בקס ואיסור	6
	מולך או פרקרן או רומו בשנט ומראז	4.	מאכלת בחם	
	באבבעותו או עוכק במלחכת וער		איסור מינשאוי ומובאת ובל במן	ÿz
	י האילן ועל הנדבך		איסור קשמתן והותנן למסן	כלה
4	वृत्नेविष्ट्रित्यमा वनवयन	Ĵρ	איסור מנכנס בקן לבתקובסא ושבר יששה	Ϊp
	वरनेत वर्तायां ना अवृद्रनेत । एटरव वर्ताव	10	בחכנפוואס שכח ונכנם	
	שמורין אותפו	•	יויסור השינה בהם	מנב
	קפסק בן הפרקי ובאמנשתה ובן שהיכם	7	איסור הנכנם בהן לפתחקברותו לפרב	כלב
٠	לאיותואם מפסיקי בח למפתקדי וקרושם	-	קמרחן	
	ולמלנת לתכחושל להפסיק בהן אפרו	•	סדר מברטת הקנרות	מקק
	לנסש טלית או להניח תמלן	. ,	ברכת התרהומישישם בבק קודם אורחיו	ĺγ̈
	ספק אם קראת עם ברטומה	PP	קריהת פרשתמתפנירוביום משבתו בראשי	ijο
	שלו למפסיק בן ברטתקש ליתר קרוטתי	Ď	חרשיכם ברחשי חושים	
٤	j			

מצמרף ומות נחלקים וכל דינוי וברשת מנהנין והולין וסופן ושישורן ואי וחקודם לחשרו ופגור חברו וכר ינשפטן והנם וההול אה ושאר כל מברטת ואחר כך סדרת שינת מנהרים ומנה יהא טנת בהנאת מהעום הוה י חולכן היים מדר יום משמיר יתה בכבטתו ומנום מראשון וחלי חול ענון וענון בימפו כנון קים לתושפרות מרחן שלפפ השבתושותפות עם חנו והפלגר ב ספינה ושלח אנרות ביינים לכפ השבת ודברים המהנין בערב שבת כנון איסור מלאכה ושהייה והטינוה והנלקק כלאחר בונפו ואי זה מואכה מניפויל ערב שבר עם חשפה ומי שהחשיך לבדרך ואחר כך סדר היום בפניעו וכי הלמוש המותרים והאסורים אבל בחיוב חטיאות לו רשת להיריך י סדר המעמרות והלעומהן ומנום וחפוכה ורח וההעמות ובהלעותרה התולותו ופרשת שבכתה לבנהו מעט מהעיםר להע המולר והתקופות וקבשות השנה ואחר כך הלטתה פכח בלבנים מוכן מפסן וספרת השמר והלטתים וחול המוערוט באבושאר התעפות והאשמורות לפפרה ורה ושופר זי ימי השובה ויום הכפורים וסוכה ועלבוחמכה וסדר הפרשיות ומלה: וראית לעשות סימען לבעל בל ממן וענון ביולית קברות ולבתבם בתחלת הספר במספר במשן למען היות נקל לבקש כרש ענון וענון שלאים ידעו שהי שרש הוא ידעים לו עשית בעפור מעלה את הדבר הוה כלו עשית דבר שיהא עו כר עלי שאשאל בתלמיד הלניתר מפנ ממלמיד וטותב דבריו כדי להתלמיד וכלקט המלקט מחחרי הקוברים ובמחסף בין משפרים אחת הכה ואחת הכה בעחיטי לקוטי בתר לקוטי והיודעבל העלנינות ישרע להובא לחור כל העלנינות מקרבמ למשרתויאיר שנים במאור תרת וישא משניאות ויראם בתרת נפלאות ויוכם בניאת התאר ליאות ויורם מתרשו ונלבה בארחושו שמעשן תנא תנרה ודבר יא מירושלם: שת יעקבלעו ונלבה באור יא שכנפה חלקין יניונה עמן היתווק בהקינה בבקר ובהשכינה קורם אור הבקרובאי וה שלנה טוב להיכינן עשיית העדית מכמה חוטין וטוויין לשם בשתורחוקו מן הכנף וכל תקון עשייתן וכונת בקתופו वर्त्तर ह्याया एक रित्रा विकास हो। שישור שיור חוטין שנפסקו ל בשות מעבבן זה אל והומותר לכאת סור הנהגוע בנימוע לערכו בכית חכסא בקן לרשות הרבים ומני הכשר למשותה ובשרה ומה יחמר קודם חכנסו לערם טליתשאולהואסים לנברך על שלחפיו סור נטילתירים בבקרורות רעה השורת בלוועת עלהם ומישאין לנמים מסרת שבת מטלת לטלת ואם מקרעה טון מילעת בברסיש צרטת אשר יכר את פארס ואלפי נשינה מקינ אנכמות לכנף ברכת חנטילה לנרים כל תום אחר נרשו שיטורטלית היויבת यवा द्या हिल दिया वर्षा तार्म वर्षा מניחייב בחוחם ים לת מנשים לברך עלה हिल्ला हिल्ला וכרכת בהתנוש איומטליתיינת בפעתאין לברך עד איה נגרים חיפם במשתואיה משרכ פטר בקסייי ל דין הלקח משיכת ואין למכרה למי כח בית היובה קדום בית היובה קדום הומרקונ מכמה כנפסחייבת וטלת כפלה או תכר כנפח או היה לה ועשה לה לחרים או

שחייה שבן שתי תפונה מי הכטו ממנה ובעל קרי ומי שוער ספק אם בתפל אם לאו וקהיא דל יוחנן קנחי שיתפל אדם כל היום כל וושין להתפלל תפלת נדבה טעהולו התפל שחריתוערביתומשהאו מוסף או להופרשלשבתורה במנחה בריך לעפות קרושה ולשחות עם הטור הילבר הנכנסותנאבט תתפלשולו יתפלל שא בענון שיוכללעפות ולשחות ענימס תפלתה בנפו ותפלה קברה מושים לאמרם סמיכת גאולה לתפלה וענית אמן אחר נחולה וכסוקים קורם תכלה אין שואין ברם יחיר בב ראשותוב אחרופוות בתבת חטות ובחיוה מקום שוחה שוקון ושחין למוסיף יותר בשבח שניה ובה חוכרה ומתנומנה ואם טעה בקוכל משקויעלהויבא ששכחונוכר קודם שפתח בברכה של אחריה וכן בשאה סרק יח למה נהקים זו אחר זו ברב א היאך משטן מיחיד לרצי אואיפב ברפת השניסובה דין שלה ואם טענד ברכת השיבה למה חותמת במלטות ברכתשמע קולפו ושוש בה כל ברשו בכל ברכה מעששה ואמצשות אין להן סדר ברכת רנה ואין אומרין אות במנוחה מורים והאומרו פעצים שמשתקין אות ושוחין עו המלהוסוף שים שנם ותחרונים של אחר התפלה ויטלון למפות קרושה וקרים בהם כריעה ופסיעה לאחריו ולא לחוור למקויט חורת שב התפלחוביך שיטומו ל הטבר

קיט

וישפו אינן ועי ששכח דבר שכריך לחור משני בענית קחשהים ליתן שניו למעלה של שטעה בא מהכרט כשמתפל בלחש مردد או מחויר תטלה והעובר החוש היכן ייפויל מודים דרבגן ושוחין עם הנכור דולכו נשיאות כפים

קכסולון לשא כפיקן וכקן שכשתפיני קכל בתשובת קורה בתנרה רחשון व्यापने देखन्व विवयने ये न्या קכה מלון החוי חילמא לנקום קמי כהכא

לכו נפילת אפים

כפלת אפס וסור קרושה ופטום הקטרת الم ומומורים שאחר התכלה ועלא לשני ואיך מותוננס סבר קרושה ואם יחיד אומר אותנו קכח מלימו לשבחופטום הקטרת ומשורים קכט שלאחר התכלה

לכו שני וחמישיי

וקרייות התורה ובשבת בהסוכל הלכוש קרייאת סת בצובה שרר שקורין ואין קום वन टन्। विषे סור שכעה שקורין בשבינ مرلد אין קורין בתנה פחות יונ פסוקים קע מקורא בתרם צריך לסדר אויפו יכולה קלל ולפתחה ולאוחוה בהו ולברך עלה ध्यादान् निर्माटन निर्माण קלה בריך לקרא מעומרולא יקראו ב ביחד ולא יקראו לפי שאינן דנילן וחון שרונה לקרות טריך שיענטל אחר ענט

אין שרסין על שיוע בנחות מעשריד	Ď
וסומא פורס על שמע	
מיקפטור ממנהואם הפטו רשאי לקרומה	PP
מישים לניתר או משמר אפל מתאחר אים	ממ
רשאי לקרותה ואין קורין אותה לא בפרב	
הקברות ולא בל אמות שלמת	
नेग् वारमेग् नस्त वसान् विवे ति। वार	ُ لا
नल्यन नित्त चनन व्यवनं दनवर निवादे	
והמוחמים	
הישן עם אחר או עם אשת או עם בעו	الثا
ייך יקרא	
רין לע או שאר אבריו רואין או פוגמשן	يرڙ
קערוה וטלית חערה לעל מתטו	
שלה לקרותה כנגר ערות עיוערות שבחים	žv
ולה כנגד דבר שחוה עבוק בחשה	•
דין קריאה כענד שאה במקום שקראה	עד
ומנא שקראה אצר עאה	
י קריאתה בנגר מי רגליסובטולם	क्ष
קראה ומירגלים שותישן על בישו ולחיכן	طر
הוא חוור כששוהא בה	•
כיחוק קריאתה מעאתאדם ובהמה ושף	Ü
ומהפחת ומהפחת חברו בשעת קש	رو:
הרחקה מעוחת קטן ומני שקרא וראה	الثا
פיוק כעגו	.
שינ. יצות העיוח וריחוק ממני רגלים י קרייות כנגר בית הכסיו בתכו ווימון	עם
קריאונה כנגד בית הכסאובועט ווימון	Š
י נפת הכסח	
קראה בפית הינרחן	Ľ
קראה והגיע לנקו מטוכף פנסקולהיכן חוז	Ž
קריחינה בנגר מי חמשרה וחרוחן בהן	نڌ
קריחתה כנגד עשטוגרף של רש וחים	79
יום בפתופעולן	n
בעל קרי מותר בקוכן בתפלם	פק

חלכו תפלת השחר

מתולת ומן תפלת השחר וסופואיסיר למודומלטכה ואפלה קתם תפלה ומי ל שרובה ללך בדרך מנטיתפל מקום הראוי לתפלה לאומטן ולבעל הכ

ושיהה פקי ושלה יהה דבר חובן בים לה הקירולה יהה החורי רבו וקבעות מקו וכמה יכנם בבית הכנסת ולה יעטרה החוריה ולה יתפלר שה עם הבבור וכמ בריך לחור החריהם ורינה לבית הכנסו ולהמתון להברו ויקיקה בבית הכנסת!

תפקון בגדיו ואוורו בשעת התפלה פקיות העם מפקביו וממי רגלים ומרור ופקיות ירים

כק

פט

الم الم

ב שחייה קודם תפלה ומתר מי ישמר לתפל בה לה להיכן יחויר פטו להתפל ולמי שרוכב ומחמור או יושב בספנה

בב טון הרגלים וכפנ הראש ולהיכן ישה ש בג לא יאחו בדו דבר הטורדו צ" ניהוק ופיחוק ורוק ועקיבת הכנה והשיני

ניהוק ומיחוק ורוק ועקיבתה כנה והשמיל - טלינו משחי בתפלה ול ינים אדם ידו ב

סנטרו מרו מרום! מי

בה שנת בתפלה לעשותה בקרבן : השיר דברים המונטן את מטוני ש שטר ושתי לא יתפלע ש סידור התפלה קודם התפלה בה חתר לשומ בתפלה ולא שמיע בה קור

סירור התפלה קורם התפלה חתך לשומ בתפלה ולה שמיע בה קור ומקום שקר הטונה ולחוור אם לה בוון איסור הישיבה בתקר ל אמות של תפל

עמוש בתפלה כמו שיתבאר לפנים הפם בתפלה למלך ולנישו לעקרב ול ולפיכן הוא חוור והפסק בה לקש ולער

יונע שא ברכח אחת	הסשנה והצאים לחר מסשום
ב שת חטרות שאוכלית בשתאחתאו בשמש	
ובמחופה שחין מסתפקין לחטלעם החתן	Maria mandamana la manada da un la
בה אין מומפן על אפלת איסור אבל מברפן	
על וג שמוררין קטוח וח מוח או קנתן	
מווהרין מפה של חים וקנהן אינן מחהרין	1999 19 4 91 111 AUD 1111 111 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
וער כינה יאכל שינוינטן	A CONTRACT OF THE PROPERTY OF THE PARTY OF T
न्दं स्तार्भनार विश्वकार मार्दे विश्वक विश्वत	יייייייייייייייייייייייייייייייייייייי
ולהוביא אחרי ער שיאכל כויתרגן וער יות	קפח ידברים שבעט שכבו ביוחיון ינשיין עש
יטלהאחר להנטרף עם משע	דנול מניושב דול מניושב
קע שונה מנכנס ושומע שמערפן	
קט על מי מומען ואסגר ראוי לברך ברטת	
המון ואם נשים חישות בזימון ואסד	ופירות שאכל ויין ששינה ועל כמה מברך
מנטרפות עם האנשים ואם קטן מבטרף	ועל הלמומו
لدان	Marie manager I am manager and a second
קטו אחר מפסיק לבולו בלו וערהיכן מפסיק	קפג ברכת המון שומרת בכנשון רק שושיו בשפתו ואפי לא השמיעלאומ ושטר יטל
א בשמפסיקין לו ולהיכן חוזר ואם עדיך	לברך ברכת מיון
לחורולברר המוצא	The base of the same beautiful to the same of the same
קבם אסישאורח הוא מברך כרי שיברך לבעל	קפר נשים וקטפס חיים סומישניו יול יולם
הפתואם לאו גרול מעברך כהן ותו מי	קפה ברכה רחשונה של ברכת הינוון ושניה
מברך ואין בריך להקרים ללני ומשה לחור אחר טקשל ברכה	ואופל בח על הנסים בחפוכה ושרים
אחר טס של ברכה	America Company II
הלכות ברכות	קפ שלשית ומופרין בהשלשבת ורח וטשק וחורתן ואם לה פתח בהטובוה מעיב
	the state of the second of the
וענייתאמן אחריהם	MANA MANAGEMENT IN COLUMN 1 1 1 1 1
_	קפח לברך המומוסוף על מסשל ברכה וכיתה שיעור שתייב ברכה אחרונה
רה ברכת שרות האילן וגרששן ויושקין	mali in a la company de la
קיובא מנקם או שבשלם או מי בשלם ויין חי	mie ele el manma anno a
ומטשלורבש המרי ושמן זיהנוסוכרופלפל	THINK TO INCIDENCE AND A SECOND AS A SECON
וועבלואתו מטוגן ברכז	קנה בשחפונ בחחת חין רשידן שיושוב טריפן לחלק וסופר מברך וטריונה ונשים חינן
רב ברכת פרי הארמה והסימן לגצאי וח	חייטת של אל מביות וג שבאו משלשה
בהרא פרי הארמנה	יומות ומנשה לחוד אחרגוי
רב ברכת שקכל כתן בשר גבינה ולנים ופונית	manufacture language and the second s
מויין שקחמין ותנשיל שנשתנה ושקרים	קטב בשחכנופחר ושכח וברך טעטעונים שכחו ב אושינא א לשוק או שאין כל אחר
	שטוו כיוו שיין וויין וויין דיין

			`
	, a		£*
מן הכלישפוטלן ממפו ושיבאו מכח אדם	קנו	טעה הקורא וכל קלטוש י	
מנים הראוין לנטילה ושיעורן	קט	חין קורין בחומשין ולה בפחו מני וחס חין שם	קמ
החובן בנטילה ועד היכן פוטלון הירים	קנט	שח ח שיוכע לקרו וחם כלם כהפ חו לנים	•
סדר הנטילה איך משלון ומני שיש לנמפח	קט	מרלענין בנכיאולה בתרהואין עללו ספר	ملقا
על ידו ויוטלון אפי על גם קרקע.	•	ישרה בטער	•
קאוני בכף או במפק או של חשרו עריך	קסח	דין המתרנס והאירט אין מתרגמן	קננ
נטילהוקמחטל לח	•	איסור לספר ולנאת בשעתקריאת התרח	קמנה
פוטל אדם יריו שחרי ומתנה עלהם כל היו	קסנ	והענעדה בפנסת	•
מיששה ברפוורובה למעל היאך יטול	קסב	אסו לאחוסה ערו ומעה לבללודין הגללם	קיונ
אתניריו	•	אין של רשאי להפשיט התבה בנסר	קמנ
יתבף לנטילה ברכה וכי הלכיתו	קסל	אין הנטר רשאין לנאתער שינטל פת	קמנד
דין הבשעה וברכתה ומהיכן יבנעוכמה	קכה	לכו בית הכנסת:	A
יבנעוינייבנענשקס רפס וקפעור כ	•	المنا فيدا والمناوسا و	'
מקום לבענה או שכח ולו בנע באו		ושאר תשמנשי מענה ותשמנשי קדושת -י	קמקה
שמסופק אם בנעוחין עובע שאמי שאוכל		בת הכנסת באיוה מקום טען אותה	קינו
פת הראויה לבענה בנגן היו לפטושלימה	קמ	ואינה שימין לנפתו ואנה מעמירן היכל	•
וחשכה או גרולה וקטפה ופתקבאה בכסען	•	ותבהוהיכן יושכון בה	
ולחמנותוחשנאוטרוקטוועריתא ונהמא	á	קרושת שת הכנסתואם מושלבה תנאיי	קמנו
י דקניקא ודבר שבללתע עבה ורכה		אין סותרין אותה לבפות אחרת	קמח
היושיוש בסשוה על ינה יש ללברך מיוח	קסו	השיות לב התררש או לרבר אחרוהמש	קממ
שיתפו לו ומה יתפו לנומת יתפו לנ	•	שגע לביותועשואבש היאך פוכר	•
אין יושיחין בסשוה ויונהני דרך אר	קסה	ומקיעשה הלנקח	
שבה והיונא לחוץ לנרכו		רחבה שלענר ומקו שמתכלשו ע באקראי	مرّد
עשיית ערשו בפתובחוכשו ובמשקין בש	קסט	ותשמישי מענה אין במס קרושה ותשמנישי	•
ברכה יי י	•	קרושה יל יהט קרושה ואסור לשמהן	
מנים אמנכשי ודין בשראחר גבינה אואיפב	קע	מקרושה חמורה לקלה ואפה ענטין	
יושנים אוכלים על שלחן אחר בשר וגנינה י	•	אלטת קפעות עינים לתורה ולופלה	קנה
רין יין ושאר משקין שביער הינוון ויין שלפע	קעה	יינשאו ויניתפו עסישראועי	_
היעון ולחריון אם אחר מברך לכלן	•	י קטעת עת לתורה ועת שחריר	مرت
מי מברך על המוגמר ומיני מברכן על	קעב	ינשא וינתן באינונקומשאומתן עם מס	مرند
י וייה מברכן עלי	•	נוסאיקס	
ברכת הטובוה מטיבול אחריו בירך על	م الله	קבעות עת האוכלוכל הלטוש	קנד
- הפת פטר את הפרפרת אבר לא איפכאי	•	הלטת נטילת ירים לסעורה ולשחר צרשי	קפו
דברים קבאים בתוך קסעונק - ינחמר ב	קעה	להוקר בנטיל תנירים וברכתן וקנתב	त्व
, J	•		•

איוה דבר מותר להתחיל סמוך לחשכה ואי رند קדם עניתו בשער תשינים להוחר בתפלת חימוח ואכילה ושאר דברי שתחת הקערה שמען סינוך לחשכה האסורים סמוך למכוה ומשקין היוכאין משסר ומללותשסלהן ומפקוחין בריך לחור חחר מנים לטולחרב מכנער יום יריוולברך עשקם שחייה על גם טפה ופרה ותפור ובתכסד שכחול התפלל אותהונרביתה אפור ופדור רנד תולתומן קש שלערשת וסופה ואיסור והסמיכה להם והחורה עלהסוחם עבר שהייה או שכח דבר שאסור להשהות חם לה משינים ומנה וחסים לברך על קם רפה שלפטינטתו הפלת ערשת רשות ברטתשלפעקש ושלאחריה והפסר אי משפוקמם ואם ניפו ביפור פינוך נחשכה ברב וחם טעמולו מתפל עשיית יעורה סינוך לחשכה רמ רין שק השינור קשה דין סורו הקישת בערבשבת לנו קש שלפעיוטועוברכועופסוקיסוסור רט פשיטות לששו וינן בענת לכל אלסובאיוה שעם בללה ושלח תהיה לשטכל חיוקנוע לבת בה פרות סטפו שישתי לפניתטתערוין ומקר לקו בוריוו קורם אור הבקרוט שלה לבעל קרי לתפלה הנחת קורה שיש בה ובר חם או שנועל גם רנט קדרק טינונה וטוחה בבנק הלם שבתורן שרוב ושתף וכל הלטושי לחוקר בעונגשבת ובחונחות וקקטנה לק לנרט וקטלשכר המשמרו או איפכח ולהחזירו לתקר הענינה קלטת שבת שנה ומנחן ותפור להחשרם דין רחינה בערבשכת למין לעי או בקבלפות בטן בית שם בקבלפות רפב ישרא ועי שקבלנשלה או תפור בשותשת או रिलं य गिया नरित्रतन्तर שלקח הישרש תפור במשטן מן הוני רסנ שכרות כלסובקיית ושלק לנני ומאכלים וקבלת חשמחה דין שלחות אגרת ביר עי אין ינפלעין בספופה פחותמב יינים לשבה׳ רסל אין ברין על שירותואין הולפן בעם יותר ואין קבלת משבת תלניה בהילקיע ינב פרסאות ואין קובשן בו סשוק ומשה जित्यां या मेन नाने शत्याया श्राम ממשלהה מוארמנמואת השל ובבל בנוסו מן קפונלקואם בריכק קבקוב חיפור מלסכה ש ינן המנחה ולמעלה

מ מ

יכנו

. ייננד

רמה

ردول

1

r 1

בל. כל כל

וה אסור ויין ושינן היוצא ינן הענבים ווית

שהיית בלודברים האסורים לעשות סינוך לחשכת כען בלית בשר ושנה ובני ובשול תרמוסין ועששון וחימום מנים ואפית פת

דין הטמנה לחמין ושכן ואם מותר לכסות

ולחר שנינום ולחוםיף על נסויו ולחונים ואיוה דבר מחלפון מוסיפון הבל והכחת

עטן טלטול בדבר שמעיניטן עו ולפוערו

וחם טינן בבבר הפטלוכפה בשחים פטל

רברים הינותרים בין השינשות והאסורין ומנע בון השמשותול דברים שכריך אדם

סרור השלחן מעכעור יום וכשר השבתוכנגי

שהר בנר יפה ולברך על ולהרלקו בויניו ואי זהו קודם הוא או כר חפובה ויין של קדוש

שמנטים ופתעלות שראויין לחדליקואם כרכן יחרופתו הלשמה וכמה בריך להולק

ברכת הריחואם מברכון אחר האתרון	רשו	רשיו וזכר תפורי ושעורי ורבששל תפורים	
שלמשהואסוורהן חשובן פרי וברט		ועשבי חשייה וחשותה ינים לבתאו ומורבאי	
מונורומת מברטן עש		ברכוצירקות ותניניוברת שלפנים וחתכן	י יל
קנכנם לחמות של בשם ובשמים של שו	۲̈́フ	חיים ויתנושלים ומי בשולם ומשקין היוכא	
קכבאוש ומנשם ומנגמר קעשוי לגינו	3	מנקס .	
כעס	•	טעמוברך על פרי מעץ פרי הארמה או	٣٦
ברכת הנסוחרואה אשתשל לנט	r̈́ว	איכב או שהכלאו שכפלמנדו לחרשברך	, -
ברבת החורה חום השונעעיונה בר	רייו	אושהפי לניותר מאותנ המין או שמונש	
עטית אינן		ממופק מחיוה מין הוא ופנר יתנהג בשעת	
מטבת חלים ותעטת חלים בשבת וחש	ריט	קברכה	
ייו אר ענפו		אנעש שיש חפרש בברכה ראשונה בין פרי	ί̈
ברכת בשמנים וילוש אותם	<i>5</i> 7	העץ לפרי האנמה לרבר שאין גדול יע	
ברבינשיוש טוטה שתועל הט	רטז	מחרץ הייכו דוקה לברכה ראשונה אבל	
יתשין הטובחוער חרשה משון חרשה		לחרונה שהיח בנל חין הפרש ופי ברכת	
ילדה חשתנאו נית אבווקנה כלנס הו	רכב	בור ועריך לחתם כה כח" חי העופנים	
ना धर्मा हिस्ताय		ברכת משן בוחת מיתה והוכרת בהמשן	Ď
הרואה ש וינקוס שנעקרת וכבר ופו	דכג	הינחורעבויום חבל ינווסות ופברות ושתה	
וחכמיםומלפישרטונניםובתפישרטו		יין חוחבר שאר המענון עס'ו המענון או	
בשובן ובחורבון וקברי שרא ועים וכ		שוצה גנים עם קיין	
ריטוכר הלטוטו		קיה שיו מסיין ופיתו בחמר וסיים	ריז
מרוחה חשרו אחרל יוסויב חדש ובר	<u>רטל</u>	בשיכרי או איפכא וכן בשאר ממינון או	<u></u>
משופות וטות ופרי חדשוכל דינו		שמנפופק אם ברך אם לאו	
ברכת החילפות כשמנו שחין פרחים	רכה	ברכה רחשונה אין בריכח שיעור וכמה	٣٦
ברל חויקי ורעמי וברקי ורוחו ומרי	רט	שיעורת לו ולשאר היניטן ולשתניהואם	
ברכתיינים ומרות קרים וגבעות וים י	່ເວົ້າ	אכי יון המיטן פחות יוכשיעו ומטעמת	
ברכת הקשת והחינה בתקופתה ולבו	רכח	י איפו עריכה ערכה	
בטהרה וטכבים ביושיערותם		היו לפש מניטן הרבה כל הקודם בפסוק	ڌ'.
אין יותפלטן לשעבר בא עב העונידו	. רכט	קורם לברכה	
שחשת ינעוברת והנכנס לברך והיונ		כר שהוא שקר ועיוו טפלה וחשאו לפש	לית
מנינפו והנכגם לפנוד גריהו ולמרחץ ולהו		יין או שינו	
דם וְקִיונא מִקם	s. 4	באיוה עטן פטר אחר לחשרו בפת ויין	ت رت
שינונ קנהריסוברכת קתורק אחרי	ม	ושאר יניטן בברכה ראשונה ואחרונה	14
ופנד יתנקג בכל ינעשיו לשם בינים	41 4	כל ברכה בריך שיהף בהשם ומלטת	ריב
הלטת הפלת המנחה ותפלת הערג	לרא	שני אינן אחר ישרש קטן ולאחר טופואס	כיל
שלפעינטתנועת שונת לכל אדם וכ		שנין אינן אחר ברכה אחרונה של פירות	

The second settle standing

•

חסו החבולות מו משלחום שיה קורם טלטול אכני פת חכסא ומשמוש נרור היחשם בחות בלחות חושב וחושל וכמקמקטין שתחמכשל יוס ושכחום מבדילות ינבלי בשן בען פקק קחלון וכנר הנגרר ונשלת 1-10 2 22 דלתוקמשיוענון ם מור משלחן בינוטחי שביב וחיסור פלחבה בטן וסתירה בכלים וחודמות שבכלים שטו מותר לסותרם עשיית אהלכען פלה ווילנן וטלית כפולה הני הדום בשבת וחם פגם בחמת מנם ותשת משמרתומטה בינה הרשיוטי ובינה איש יוטי ובעד שות שש ועקרם והרינקושות פרשש משל מין הול זה י וחכנסת תשלי ומי ID והרינת ורוק משועקרברורסו לפי תינוי שנזגיו כלי ביני זוחכה שוע דון קשר של קיימי והתרתנוחורת עלהו שבכנה ינידון ב הים כינן היננער טלית ומטר סיק מינט קום ומקפל ומטל מעד היוכשל בשבת ומנשה שבת והמבשר שיט ושחט לחולה וכל עניני בשול ועירוי | מתכבם ומיט שנב בנהיו ו-ננעלוגריהרכ تر מנעלוכששו ושריית כנה ושכשוף חלנדד בוררוטירוף יין ומנס וחרדל במשאררינ וסוגר והסתבר במנרחה ובכשפק שכח" בינה חשק יונה הובינה הינה יוכחק וחיסור סחיטיתוי שסוענשם וטסרוסחר שרות וכבשים ושלקו וריסוק שלב וברקום דע בנה סדק בשניחול בשניחוק לנפת שערת להועיו ינים שם ופסיק רישיהולו ניחיו לה בינו ענד יונה ושיהחדון על שכינע עטפ וניקון ינחכלים החסורי ובנהשמולוה בינה בהינה יוצחה ובינה חינה יוצחה ואיפור רפנה עלה ונער בח חישור חפשו כען לשין נכסיו וכתן לחשיך משיכרי מדק ושל להוכיר מדק וקדחר ב عرية על קיטום וקתר חפש שננים וחיסור כלים ושיני בהכחת כלים תיקון אוכל בחינה ולחים להולח ומינה שכר שכינ フンド חישור דער כען לבינר לשטר פעולים ופיכח עלגשעשם ולגרוף קחשם ולטור בווניל ללך לנחר לייקו פני וחיפו קריחה מרפעה ולתן לפע אחרת יין עי בשבתוטעית מוומת לפטו בחבר בשטרי הרושות וכתכם קמנכחים בשכת المرا מלשול שלשושאד דברים ולפני תרנעלרים ופינ שטופה בשבת ושרות שקשום חו חובחו הנחוץ ועי שמלח לבהמנת או ששה ושחר ההושף וכנויבן קטן כלטו ביו עם החבן העובעשבתו וכלכלה नता ।नयन निधे שהובן ויינע שעל הכרוחבן שעל החכ רחינת כל עם ופטורגלע בחמן ובחמי pr ין קנהובעול כלימחיכיו ובסים לדבר טבריק ועגן ובמניויתם ורחינק בנהר וביונרחן וטכלה ויונרחן בעורשישר שועים यं अंग्यान्त्र राज्येत्वा भ्रतं प्रांपि रियमान्य हि זרים בק סיכה בשינו ובשינן ווכר וסיכה וינשינוש

ו שקורין בתרקוחם מפטיר שלהוחם לינן כל יכות קנר לקבל קשים וחפשפות ולסמוך כל מפקבאו קערר לאהשמן ׳ מני שהחשיך לבהרך ממיששי - בפחו רפל למ וביוציותובחבלתובתפשופרוק חברו קבלת שבת מבשר יום וסור התפלה רקח וחושמת השרש וברכת המולך סרר תפלתערם ולית ויכל בתפלחולהחוי אות בנטר ואם טעם והיכויל שלחול או טעהול חפרשלשבת בערשתאו לא התפל ערבת כל וברכת משן שבע רפח קידום שבבת הכנסת וטשימת רטט רעה במהמתלקון ומפי אין להמרו רעב קרום היום בכעם תעל חיין בטם מנגם ק ियाण रियाण विवास सर्वे स्ति विद्या הוא והיינסובי והוא קורט לבבור היום והללה ानवार जिन्तर जिल्ला स्वारंग । जन्म ומקושואם פוטל ימו קורם ואם לם קוש בללהואס התיי לאטל תבעור יום וחשכה ל על אי וה יין ראוי לקום ויין מעשל ואין מקדשין על הפתוהשכר וברכה אחרונה למם של קרושואם פעמר יין שבתנך המון אין קרום שלו במקום סעודה ומהפקרום שכוי מנקום ודין המקדש לחרים ויש קרוש रिख्त पर ट टटरायानेने विव्यान रिल्ल ערק אין קורין ול שולן ולם סוקה כלים לחור הנר רש נרשהרשקוני לנרט או לערך שרא בא רש בכת או ביוסנה שישרא ועי יושכן רע רט כר שאחורי הדלת או על הטבלאומותר" רעה להמ על הזילן מעם ולבפה על קערה המכבח הנר בשפלונים ולסטיםורות רעם רניו רעע בנ" טלטולנר ומפרה ומותר שמן שבנר רכה קום שנה בלל שבתומות לבשל שימוח רפב מדר המינוערים והפלדג השחר וחורתה

וסיום הכרשה עם הנעור

למה אין מו שאין ב ספרים בשבת

רן השלמת הפרשה עם הנער

קמפטיר וברסתנו ואם רח בשבת ונון

לברכת ושקורין בתורה ולברכת הימו

סרר תפלתמוסף וומפה ואיסור אשלה

להואס אחר בק ער שקבעותן המנה

שכחולה התפל אותה ויחיד חייב בה

אין מתעכן עו אפש ער חבי היום חוד

מהמפת חלסועל מק מתרישן

קירוש קיום אם הוא במקום הסעורה

וקודם כנילה ואיסור טשמנה קודם ל

להרטות פרות להשלט ק ברטות ום

नक्तराजादिवय सारवार्यके विवयर

פענה ב ממפוחס בריך ב ככרות

על היין תחלה ואיסו אכלה בן מנחהל

תפלת המפחהוחם טעבוום הופר:

או שהתפליח ברטת וקריאת קה

זין ערשת ביוונאים בתומפ יי

קברלה בתכלה ואם טעה ולה קבריו

ולה בעם או אם אין לעם ואם חוור

שסיים הברל ברבר שאין מפסיקי

ויהי מעסוסרר קרום והוכרת שיהו

הברלה על היין ובריך לחור אחריווי

ער אי זה בשמים מברכן ואם הול

ואין בריך לחור אחריהן על אי וה כר מברבון ואם הוא סוי צריך לחור אחריו

יין ואם מיא על קטת והשכר

ושלש פסוקים של בנקתר

טמן פת המורש

בקור אבלם וחולם בום שבת

एएव प्रामाण वार्ग धरा विदर मेन में बाद נים וורשים מבטילן דירות ודירת חבר ורחנהשחחריחפרנ מויבה שי שו ערב לחיר ולשיירא ולשפי בתפף עליהו न्तक विवास तर्मार स्त्रव विवास שחקים כלאחר לענימו ב חסימוך לרשות חרש וחיברו בתשנפרם בקרן זויתוכן פיתקרק יורדוסותם אחינה במקלעשית וער כמקה מותרי ב למלמל בתוכה ואיוו מושה ההקף שכה מומף לגירקוח ששית בשבת ומחינת מ וגרליונטרפוואס נפרן בחפרנה מני יששלו בתר ואכן ערת קפתו מוער ומנו קויו שלונקטים רון מכשל מעוי בלמי וקורה שישר חורך קינטי ורחם וננהו וחיה נסק ית ובא להשלמו וכמה בתים וחברו פתחון לועם ומני קדרים בן וברו אחרים או אשפה אושש מדרון בראשו והעניר למי בחשו אחר מחברו וחנים קורה באכחון וחר הב הכשר משימשלשוהמשי בגרלוכמן וה והכשר תפקורה מעישנפרן מנרוומראשו לחבר או לבחבם אולה שמוש תות הקורה או תחת הלבי ומעישנטלקורתאוליו שרוב חברות במוח ראוי למשות ואפד ראוי להניחו ועל יני ראוי לוסת ישתובמבת יערכן של לגעת אבל प्राप्त कार्य מ לבר וניקלקל השרוב. המינן יתנה לחמכ שיוכה ל בשרוב

מרח בלו בעלים ואחר מן משוק או מבע JUE מעוישמת ומחויק ישרחל בנכסיו לין עין וחנרותוקרפיפות רשות אחתקן in שבוב ב חברות משמשרשן יחרום וכל וחרין שבשמס מוע מפרידם ותקול לערב יחר ולפני קם מתנים אותונדים שבעמם שבובשת נווטראותו כנגרוו שעה ערם דרך הפתחונקתם חושנפרן לבה או **PDF** קטן לגיולוכן גגשנפרץ לחברו שרובמרכסת עם בני קחבר ולמי מתנון DE תלשלבניהחנר שר שמן שת חנרות או שפל בשנקסי DE ואין אלם אופל דרך אויל שתעלות בתחין לחנר ואחת משתד ÖF עילו והשפלו עשיהו עילו ב חברות פתחותוו לוו ופתחות לנסי וב חברות זו לפעם מזו ואם דרים בק רעם או יחירוב חברותוו לפפס מוו ב אנרותוב בשם שניקס ול אנרות ול Ö בומס בינקס יחיר או רב ששכחו ולו ערם פני מבסלן שפח בטלרשות והוצא בטל רשות מחבר למנר ומשתלשתומחורבה לחורבה ויורש מבטל ומבטלוחוורין ומבטלון יחית או רבים קורים עם קוני בחנר ואין שכרים מניומו וים השבר בתשבחברו ותי בפניניות וישרא בחישפו וחנר שישרא ובי ררן בהופתישרא פתח לפתשל והד שפה רן תישכא בשבת בחנרו או מת רין מישנכנם לשכר אכסמת ñoc מן כחקיום יפלמפן בפולרשות őt שתפיתם או במק משתתפון שישרו ואנה משחין אות ואם משתתפן בקופנות

סומנים על שירוב שינקו שיתוף ועל שיתוף

TOD

מתר שכות בשת משמשות וכל מש שמנב וגרירה וסיכת רול בתנעל קטן אוכל נכלנת אין בה משין להט מל איוה חול מחלפן ובאידן אומרין לנד jyc ממולך במדבר ואים זוכע מיפשני שמנה לעשותוחול חשון וקלבין ומכה ורשחתה חלוק רשויות מנח יחוי רשות הייוירוו ורטיק שעלה ומפנס מורטא ושענה יהו שינק חרבס וכרמלות ומקום פטור ורטנושטן שפרסו רובן וחושם בשישו אסור לורוק ולהושים מרשות היחיר ाद्राना श्वा । व्यवना त्या । विकार विकार विकार קר בים הרך מקום פטור ומותר ואפיק טוחין ובאי וה מנים רוחצים ולחשים עלי ולהכנים ולהוכיו ממכו לרשו לושות ובלברשם יחלף ומותר לשמוד טן פקוח נפש הוחה שבה ואין הולמן כן אחר אמו ביא מקרפף יותר מסאתם של קרובוער קיכן עולקי ועים שנרו של ייילו ישראום שנה היונטרפת שסוי חלולשבת לילות חיון מילמן נכרית בשבת זה שוקר ווה יוניה ינוע ינותר וינוע ñor. קוביו ירו מלחה לחון מנשים לשו ושבה כלברם מילדוח מושייון זוכל הלם ד אמותשים לומדם ברה ואם שם חלני שבת למילה ולמכשיריה ולשושבינה ואם 1 ל היול מים חמין וחליקויין מעורב בשמן שלשהואמותהם מוכלתוצביה علد پّر שיית אדם ברק ושונו בראות ח רשיות בהיוחבשבת וצלה عالد לוישי ראשושם ולוישים ול פמי אוכר לאורחים או לשת היערם ובברמשת מותרולו ילך ברשותם عالة नदीत लटए नत्थित रिष्ठारिवटर जारीनदा מבישונברי וקטן שבאין לבשתותרם לבם נרוקשנשו שמור אום ברה ומקבל מן המו علة מטה לחבית שנשברה ופנרות שנתפרו י שמו" F מקוריו בספר על היוסקופה विक्र वर्षाद्रमेशिकित वर्षायक्षायि לבול יריו על הסורייו הרם ואתרוב בינחובר וכערנל מנח Üt שע בתנים בשע רא חיו שלפע איו לבר שאין מנוטין וכשל ורנון in ÖE תשמים לבור ולשפה שברה המו השמעת קול ושינית שרווש והטרב שרושו שברחשנת מפע המטר ונשנר ב כליופות מרלף ורלית מנים בגלבל ושחיקיית שופ בווטראות או אחת ובית הם פני חינים ומלאי למהלך בספים אין שמין בנמר ושל לבנם במפנה ששמה אמות המים חשברת בחבר PF על פני המים ולם מטפחון ולם מרקרין ולם נינטרום שפבר ממנים לחנר על יד תמיח ומנקנשין חלבוומבמן Ö נטולת שערונפרע ויוושחת חוט חתפורח קשתוחנג וחורת מוכן לבר וקיםן מלם ומשמת ורע קרפף פחות מכחמס ויתר על פשתן במנים וטשטוש ירו ושישורו ומנו קוי מוקף לניי. וון קהר בתרים בשבת וכל מל כומו

**

חיין כן של וחיין גיוור ש תערו בינולי ומ	ממב	קתר מעלה אם	רפיז
חיתן מינבער ובחיזה מקום מינבער		רין איסור תענית	້ນອກ
וינן חישור חיון בל וינישים ביוו חיון ישל	jop	דין מעשת סעורת ואיסור הספר וכרוק חדין	Sp
יופרו בפקחן		רין פרשת ובראשי חדשיכם שחרית	תכה
ומן שערו של שחללהיו בשבת או מהולך	र्जुङ्ग	מן יעלה ויבא וחורת ואם טעה ומן קריאת	جردڙ
שה לדבר יושה או לדבר הרשות וטכר		מהלו ברכתואם מפסיק ש	\$
שיש ליחירן בתוך כתו		מן קרייאת התנה וסרר קרייאת מוסף	متثد
בינה בעורווחס אפה בנחלת	ופיניו	מן חוכרת בטרכת תוון	מכל
ממוצא חמן ברשות פט ואם אים יורע אם	תפנו	רן רא שאל למות כשבת	מביק
י מוא חמן או מכה		ברכת הלבנהוער מושיעברכן	Ûn
הערובת חמן לפני הפסח ובתך הפסח	מנינו	ורך קערה להע המולרוה הקושות	التا
ולאחר קפסח בלחויבת בנשר ודגים ודבת		ברלים לבע קבשת רה וחדשים והיששחת	מכח
חיופס בפסח וכותן טעם לפגם	4 .	וסימן דש חמנ חדק שש	
חיון של נכריושל ישרש שעבר עליו חיפסח	רפניו .	הלכות פסח:	
וחס נהמ לתיקודסוניול בשתנ חחר הפסח		7	-
ודורון שמבחין לשרש בי טובחחרון שלחג		אין מתעפון ולו פפלון עד כפחם מריא ועד	תכט
יופור, ישר שופוע ליונים ואיפכא	תמט	חסרו חג	•
ישרא שהלנה לחפרו חינון קול הנפחצהו	ؿ	למחפקראת שבת הגדול	لر
שמקבל מתיחמן בכלשמע ברפת או		בריקת החמן בליל יל ואיסור מלוכה	CON
שים לעיוו המר בשותפת או לברו שאופון	•	ולפינור קודם	4
שחתן ואומ לעברו הולך מנר וקנה ואםל		ברכת הבריין הואם מברפן עלה שהחיים	حلق
ואיסור שכירות כלו לבשל במסחית	t.	ואיסור הדטר בה	4.5
קדרות שנשתמושו בהן כל השפה וקכשר	תכו	במה טרקין ואי זה מקוינות סרקין	157
מכןוכל כסף ואבן ועץ וחרסווטכ וכסוי		שמנרת קיונון אחר הפסח הבריקה ובטוני	תנד
קורה ופתשחור ויתוסת וכל חכלם		לו ברק בצל יד אושם יד	हिंग
דין סדר תגעל חשל הכלים	ميڌ	רין היונה בשיירה והעושה בתהונר	ارو
מיפן שיוצאין בהן ירי מעה ואם שרבן עם	1117	המשפר פינ לספרו או ששכרו בחוק בחוק	Üp
אחרים ומאימנע הם בריפן שימור ולתנת	•	ומנאושאים ברוקיוחכל כאמנון על חברים	
יונאין בפר נקיה והדראה ושפת הרושם	דנכד	מכבר ותפיוק שנכניםו בביתוגים כבר וכבר	C IP
ושסק שבללתה רכה ובניקות של עים		בער ובקורה ובש כוש	• •
ויתכה גוולה	u	פסקי הלסת בנטרי מנה וחירן	وراة
מיסשלשין בהן ואם לשבמים שאין לשין בהם	תנק	נוי שמפקיד חירן אבל ישרש וישר שמפקיד	ÿzy
או נתן בהם מלח		אבר בי או אבר ישר שאחר	•
שישור משמח ואט לשיותר משיפור	rçq.	נברישק לה אתישר שעל מעל מערים רשל לנברי	गिशुन

שב ניתום משר וחשכה לול תע 护 ביוקום שרוב ברב בי חפשמי קיטן ששתחולו חפש חפקרי מן טלפול במסי שלו נשתתש שפע שרש או תישורין ביוםיוש למס חלון אחורי あるがながあ 35 רין חרין שבן ב החומין רן שבת בנקעה ומקישח ונים בשנת בתס פתח לבקעה יש תחומין למעלה מעשרה משישישראועים דרים שושת אחדשר מישינה חוץלתחום הו שחשכה לבחוץ הש ישרא כתח לשתשל זה אמק אחת ושקו באוהו עים או רוח רעבו או שכח אחר מקחנרות ולו נשתתף במעיוני عريّ קחוירוקו או נתפוקו בענר אחרת ופנרוריב הדר עסישרט ביושי שנר של רביסושל יחידונעשית של רביסי שהוצאום והחזירום וכל ריפו מישינה לועת והוכרך לנקשוכל הלשש तुः धः או איפכא מישיכה ברשו ולה כנרך חויכה להעלחברו שנג לין מערבן ערוב חנרות ושתש משחות קמנטח שבום יש לשפחייה לכל רורה שה בתנחיות ערבן חות בן השתשתוכל ואס כליה מרת בחשקשר שלן בה חו ספק שרובונפל עלשגי ונתם במגדר בסופה או בענר אחרה **"** משתן שרום בפת הקברות וכאילן ועל ואבנקינפונו קנקובטרובמנדלונפלעשול וניעלל عاق משה שיעשו שרובושיתף וברכה ומסחח כל ארם שיש ל ל אמות והמקום ששבת ם לחן ליחום ומישבא בדרך ומשר אירשן אם הוא מוקף להירק חשוב כלה אמור ב אוגררופנדעשיית השרוב כל אוסים לשפים ולכלי ולבחימותו ודין מישיש לבית כאן ואחר בסוף לשם ומין בהמות השרושור של רועה ופטסוקשום מכא ללך לכת כל מחברו וב ששלו חלק ויש לחם חבר כ קיק ביתורחואיל לערבל ביתערב בפת שב الله ובהמה בשותפי וחשק ששלה מים ומלכו מרבחב היום לנפון וחצי לדרום או שערבו וכשם קינוחדין לחים י וטר של יחיר וינים עלוב אחר לנפון ואחר לורוס שיעור שרוב היערבלרבים והעדר "לני המבשן ומישפירות בשר אחר אושהפקיר מנה בר אחר ומני שויינן אורחים מנשבר אחרת. שירבה מנהם או לבל שבושתחשנה או למיתו רשע שמוסיפון על השר והעשויה כקשת לוח שירנה למימערם של לרע וקטן היול בעילו אמו וכנשר ומי הראוי להתעבר עמוהוב שירות תכוו וקינה לינה בשקסוחויות השבר שנפרנה שׁ וצ שירות ושלשית שניקסוקיושבת בנחל קשמשות וברכת קשרובונסחקברכת מושם בריפון וכל הלטופו כמו שיתכאר שרוב לב יינים טום ועם הסמוך לשבתורן פנרפוכלי הרמוכל והסקנים לפור אולמי יום הכפורים ויט למנון שרוב ובאי זה חבלינורדין ויני ינודר ואס מצא בבר אחר מנרובה על שכעגלואס מנדושם כות ראש דדשי ומצא אחר יותר מחברוומי כאמן עלמסי

द्वितिवर्षर प्राणिकाल का का	and the same of th
ולפיחר מכח בה	לעברת תבר שדר תפונת שפיינים של עברת
ומיב "כמי לפקהובקעת והלקת ומסרת הפחם	תבור סדר תעות שם ייתיים טל עבור דיום ראשוו ושני
ושקון פתולהוכל משה כמו שיתבחל	תנה קלטת יט איסור מנלאנה שום ראשון ושנ
תקוב תישמשא דורון לשרש מנבר שבימים	ונקין על קראשון ומנכרין על קשע ואיסור
במחובר או חוץ לתחום ודין כדי שיעשו	מוקנקומלר בוסטובולבחול השן בוסב
A Marin sami man and a man and	תם שרת דנים חיק ועוף וחומון ושלו יפשיטות
275 97101 1711 fe to Francisco Services Services 11 1	פרשיבחק
מנת ומנירת שעורים ליתן לבחמת	תט ראיית ספן לחכם ומריטת משכחות ששת
7777110 949449 Marine Land Louis Indiana.	הבמר והכסוי והכנים מלא קופת עפר ואי
27771271 271745 MINH SHIP SAME MARKET SAME	א בקמקה שוחטין וראיית מוינין
תקיו סינוק תריסין וחותניות שבכנים וקטייות	תבח הפשמ העורות ליחת ותליחת החלבים
קיסס לחשת ששמו עש בשמים וקשרי	וטלטול העל
מירי בייניים ב	תנט לקייות הבשרומליותומשקלועשיית פינ
ופןיח דין כסר קפתופן קמטות	ירומ לנית הראשוחרגלים
הקים הכלת שרות שברים בת מפשחמו	A A A A A A A A A A A A A A A A A A A
וניענית כלים ועות או לים	תק בקוע העפטות ביון איין כך די בי
תקב יציחק בכם וסומח במקלערושם בתרמים	19 The state of th
תקאב קירור וקול הלה בקילה	ובאיוה קירה מנשלו ורין אהלעראי
ונקבב דברים האסורים משום שסת וכי דישו	77772 77819 778 9678 45445 1 4544 1 4544 1 4544 1 4544 1 4544 1 4544 1 4544 1 4544 1 4544 1 4544 1 4544 1 4544
הקבב דין העיות יט וגבית ברקם וחלקם	שמים ביליניטור וכירותוה וחיסור מדידונ
תקבר דין מת שט ראשון ושט שנ	תקב ליקת ננטש וינטוריתי שיטי ו ייי
תקכה דין שרוב תכשיען	תכלט ליתנס בקדרק
תקט דין שרוש חברות ותחומין ושרוב יעים	הקל חלובת עיו לתוך הקררה שים אוכל
לשבר על תמוי	תקה מריירת קמנון הרקרושו הפרשת חלה ועשיי
תקט , מעת שמחת ים ומפת	קפת ואסים לקמח עם חוד
معرسه من سرولم لمن لادود دلي ا	תקו קיסק התמרוגריפתנומלאוובאיוה תמר
הלכות חול המועד:	אופון
4	תקו לעון רעש ושבר חרסוחיתן העיר לכל
This manage in least the	תקיו מכשירי אוכל נפש כתוצריפת תקור ושפור
הקכט דין נטינת נפרפס ול שיום	שנשבר והשחות סכין
לקת ברשהקון אשלה המותרין והאסורין	תקט עשיי מדורה לחמס בה ומוגמר בחורחיב
תקלב דין כמס בגדי והבאתבלים מפת האומן	וטפול אָלסוכנס
וקלב דין פקיקדירק וקונאת ובלשבחנר	מכור משול לכלפסולמים
תקון הבהמה נפרך רפבח ורשחשו	במאי בנכח שמלות בש וחשותם תרעבור ב
וקוטבת	ומצא בה בים ואפרוח שמלר בים והסרק

ואיסול מנינק w רין הפרשת חלה בפסח זינן עשיית היוער בערב כפח וחסחל הנח ערבפסח בשבת באיזה מקום ראוי לעשותה ופנריתעםקו הנט בה ואם כראה סימן חימוץ תם אס עשאה עי חרש שוטה וקטן ומשה לכל אנס להשתול בה ורין סריקין המשירין תכור שאופון טו והכקו ושיעור האפיה ואם נאפת בשפח ועל גים קרקע אונתננה או נשרית או נתכשלה אחר האפניה וחלטה ואם נאפת עם חמן בתמר חריבת שבלים ומללת קדרות וותקא Jon משנת קמח בחרול ובשחר מישמיםלי תפנ שריית ינורסן לתרנעלון ולרחוץ בהן תסה חימון רוק וויעה של חטה ומים שנפלעל תסק שקשל קמח או לתנך חיטיוורלף שיורד לתנד חטין שכאו בפפינה וטבעה ובקיעת חטים ואס פונאת חטה בקועה בתבשיל שו ביונה אפניהובתרכעלת שניה או מנחה או במיסשמילע אורכה איסור מלאכה בערבשב ויוסטובובערב פכח ואי זו מותרת וההולך מנינקום שכעשין לנקוס שאין עושין או איפכא אסור לנינר בשר זה לפסח וחטי מותר המח תסט תעטת בערבפסח לבטרות ולחסטעם איסור אטלת מצה עשירה מי שעורב קע ולועל הוחיפור חשלת ינבה בערבפסח וקיתר שישית יין ופירותוירקו ודין קפסקק חם חומיל קונם שעה עשירית למהר לחבל מניר בתחלת חללה ושלב प्रांध וארטעה הקרים וקיסנק טפות ושיעורן

לוכשים וכשים ותניוקות טם ראשון וברכתושתית בן מספורב וטיעל הרחשון ובמה יוכחי ירי מרור ותפון החרוסת ושע הכשילן וכל הסדר עד החלל וברכת אשר גשמו ברכה ראשונה ואחרונה לל טסות الالآ סדר הבשעה וטיבול שנוכריכה ומי שאין תעה לשחר ירקות וכמהמעת בריך ובלעמנה איסור בליבלי קפסח תעמ אפלת מנק באחרונה ואסשכחה wr איסור אבינה אחריה ואסישמן , קכתם an טסבו וימור שנייה ביו לבן רבשואם-תעח חובה לחור אחר וימנון תעט טסרבש ואס שתאו בלא היסבה וחתמת חקל וחל גדול טסחמנשי אם חותפנין עלנו ואיסור שתנית ڗڎ ין אחר הטסות מנישאין לשא בוית מנמצחשמורה תאפ מישחין ליין בליל הפכח תכב מנששש הקסל בל או בג בת שאין יורשי תכב ששעה שלא אוכל מנה תכד תפק דין הסדר בדרך קטרה שורתפלת הלוחוחם מקדשין בפת 1977 סדר תפלת יום ראשון והפסקה בהלל תכו

תפח וחולהפסחואיםורין המהגון בן פסרה לעברת והלטת עברת הפט סדר ספר העינוחסטעה בובל הלטתנו הב סדר יום השנוחול המועד ושבת שחר בחולה מועד וסיינן הפרשיות בחל סדר מונית ויש במינית שבת והבלה המב הענת שנוחמים ושניאחר הפסח יים בענת שנוחמים ושניאחר הפסח יים בתוחמים יים בתוחמים ושניאחר הפסח יים בתוחמים ושניאות בתוחמים בתוחמים ושניאות בתוחמים בתוחמים ושניאות בתוחמים בתוח

תנב חיפור מלחכה ונשוחין ותפפורת בין פפר

קתפלה בחסלנאונים ברסתוחוכרת חקרבחת בתפליכ בחימת גוערכ המוספן בראם השנה ובשאר המועדי ימנים שכתוב בקם ולועה ואם אומנר ובראשי חדשיכם בבקר ועלים שמתעען בקס לשבחואוחילהומלך לחימים מילעורב וכרומת ושופרות וסדורן ותקשת שופר מרה שול ואיייך ומרטות חורת תפלח לשל ותקישמו על סני ण्या ם סלחות ותוכונים ותעשות מותושית הערעות ושלו להשיח סור תפלת ערשת ווכרם ומי כמוך क्रांग מושב לתקישות משמר וכתבלחיים ובספר חיים וממלך מקמש ברטת מעכטתוו אתוו וכן תקיפור תקפח והמלך המשפט ב ימים שבון רה לנים אבל אין תקישות וברטות משכבות יי קכערים וחם שכחם וחם חומר יחיר מושא חשרו ירי הקישות ורבאירי त्वाटव ובוס הכפרים והשיאמ ומועדי לשמוח ברטת वैद्या नेत्युद्ध ואוריום מקרא קוש חוק ואין מופרין יושה בתקשויותר מביוברםן רא וכשחל בשבת אויל וכרון תרופנד תקיעה לחירים אחר התפלה ובחוליום תרושה ומתפלון בכרישה אין מתעפן בשפימים של רה ולו בשבת in in רין ב רברים העשויים בליל רה לסימן י ट्याया סדר ערשת לי שנואות ותוריעפו אם רין תפלת שחרית וסדר מיום חל במונאישבת תקעט בנה שמילה בראשון אסורה בשנ חינן תקיעה שיניושבוברטונית ואם לא יעל الزاق וייוני לר שנועל השופר בשני למור מתקיעה ונריך שיתקע משמיני עליו שני שני שני ושלי או אנסיות סרר היום, לשפוקבולה במוכאי רק रियुष्ट סדר קיינים שבן ראשמשומו לנס חכפורי Dai ברי הושפרנליך שבו ברוסימוב או A Sh व्यत्त्वना र द्वावदाने दर्द रहे न वाग्वारी रिखाव मा तह रहे बम्दि मा दर्म להרסול בסעורת ערביום קכשרים יי לבחבחו או לתקפו וכל הלטופו ורפו תקנה סור קכפרק בתרעול דין התקע בטראו בחפת תקפב לפים חברו בערב עם כפור ולטבול ם תקנט ומן התקיעה ואין תקשן בשבת וחפוך תקפב וסדר קפום جڙ קטן לתקום בשבתואפי השומע תשמה וידוי ביונחה קול סעורה ואם ברי לפרם תקיעות מתשעה בני ארם החטא ואסיכול למתרות על עמרורב מי ראוי לתקוע ואס עריך למין להוצא תקפה שנה שעברה ואם חותם שירוי ואם שב ואסנשים יפולית לתקוע לעבימן מחויר אותו ומלקות אחר תכלת חמפות אחרים יטלון לתקוע, לוח ולברך אפלה אחר שהפסיק סעורת ושיעור תור סדר התקיעה והכשר ואם טעם בסדרה תקפק קתמפרנ תבלת קיווםף לחירים או אומר ण्या מרכ קטמנות חמין בערביום קנפבים

ינברים מאסורין בשבלחורבן מפינ	ल्लु	תקלה דבר האבר בינחובר כגון השקאר כ
קריעה לרואה ערי ישראר בחורנן	त्या	קטרק ובערקובל מנאטר קשבת "
וירושלסופת קייקים	•	להקה דבר האבר בתלושו הינטין מלחכת במועד
קבלת התעשתוהשלונים ותעשת ששת.	תקבו	תקל קעית סחורה ומערה ובצחה ומשחה
אימנים מקבונואם מקבונ בהרחור	व्हाण	וקטית יין לערך שינית כל משכד
קיתר אפלה ושתיה בלי התענה	त्वद्य	הקלו איסור בעוויניקון תפור ושרים
מוכרת שנפו לחידוחם ישל לביל יג מלות	त्स्व	תקלם דין קתר מנחביב קדיוט
קוברת עיפול של בתעני בערוינה נקרו	त्यान्य	תלקט איסור כל יניאל והתר לינישאין עלחטל
תעשת בטרוסדר התפלה ושל שחים		הקמנ איסור אבעירה לעי וקיטלת במחובר
אהעוה	u	ובתוש יי
דין מנטעמות שים התעשת	תקקב	הקמנה היתר ברשרשם וחיסור ברשיחיל
שכחואכל פוס קתענית או שרונה	תקסג	תקמב היתר כיבבה וכושבת תשונן והטרען
לשתולפרשותעשות חלים בשני ואן		וטוויק לערך שעתורשן ושנשין"
תמשת בעור בבבל	H	תקמנב דין כפסת נשים ותכשיטיהן
קמתענה על נרק ועברה ונכן שינתעני	הקסל	תקמר דין הספרוקריעהוקטר המנה וקברחה
עלשום דבר וכעפו	H	תקמה מתלמת ברוב וקודם קרוב ושמע
מישנדר להתעפות סך ימנים ואירע בהם	תקסה	שמענה בחוקה ברגר
שבשות וימנים טובים ורח	<i>a)</i>	יקיי הלכותטבאב
מי סראוי להתעמת ושלא להתעמת	विवा	
אין עורי העפ בם ביו א ולאברא וחיול	त्युवा	ותשפת שלא לילל בתעפרב יו בתיוו
ופרים וקשלמה לפני שמתענה ביום ששיי	"	ושלשת בתשתיו ועשרה בטבת
בטלה יעבית תענית	תקסיו	תקינו שבת שחל עב בתבה והברים החסורים
קמולך מנינקום שינינענין לניקום שון	תקסט	ימרא ומפער בשרויין מניו ביפטו
מתעטן אואיפל ואסו לפרוש מן קטו	fi Andreas	קמחת איסור בשר ויין ושע תבשילון בסעורה
סדר תעש שינותענין ער גשינים באון	תקע	המפסקתומה הן שעתכשילן ואם חל
ישראובאחר חרשתוחס מתעשן ער		מוכנים "
בזירוס וכעיבו	<i>n</i>	תקמט דברי המקנין בטב ומיתרן ואסחל בשב
העשה על שאר ברות בתונים שנו	नेत्व्य	תקב מיתר תפונן וטעת טי וחין גריך
לשרשותבר ומפשלתות עש ורוח וחלי		עטיפר הראשוכשית קייטה
ושינח חים כשהושה שוו רקון ווליור		תקמ" הכרלה לתשעה באבשרלבשברב
קקרורות	n	מקנב מו קוכרת משו קינאורע.
	תקעב	מקנג איסור אפלת בשר על עשירי ויים עשירי
דין תעפת ותכלה לדד על ברע	תקענ	ממכל - סרב קיום ואסיש אבל או פנינה ואסאל ע
סרר לנינים שמנתרישון בקסופרור מ	ופןעל	. באב בשבתונחק שסא וארעשיניש
•		
•		

מיתר אתרוג בוסט ספק אוחס חל ים	תרפו	וברכת מסוכה לכל השמנה יינים יי	سن
האחרון שלחג בשבת וחפרים ששה אתרוגין לששה ימנים		סור תפלת שחרית וקריאת ההלר	מרצ
יות ובן נששי יינים אימור מתירת מוכה בשביש ואם רונה	הרבו <i>הרבו</i>	וברכתוקקפסק ש דין פסול קללב ויכאותושיפורו "	บ้าภ
למלבה מוסא לבניארן ישרא ושום	الور نية	מימני מערבת ויבשותה וכחולה ""	תרש תרש
תשיפע לרירן		סיונה יושר בין דבשיים וכל דינו פסול האתרוג ושיפערו ויבשות וכל דינו	תרפו
אימור מוכק ומייק עום שיניע ותשיננ	מרפו	פסולטולושאולושו ואיוה מהן הפסולים	ינג נש
ואסחלשבת במוצאיים האחרון	,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,	כלשבעה הימיסומכשרן בשער ההחק	J* 73*
מרר יוס אושיבת סוכה	תרנט	סישר העלב וארס והדסוערבה	מרינה
םדריט והברלתיתונאייט	תרם	כנר מעד ללבונטילת וברכתונעמש	קרמב
הלכותחנוכה:	הרמיז	וכמק יקח מכל מון ומין ואם אין לכל	27. A.
* 1 / Land 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1		ארבע המיטן ושנר מעכשן וה את וה	
טעט לה ימניחסוכה וחיסורן בחספד		ואתרןואם אגמו לכאות במנן אחר וחטינח	
ותעפת והיתרן במלוכה למישמהג		ולקיחה על יד דבר אחד	
בקן אימור ושלה להרשת שבמשדות וכל		דין ומן נטילתו כמח ישחם בחוחם חכל	וגרונג
מלטומורישו		ין ודם שנטל שני	
वयव वित्रं नितर दन्ना विनित्र दन्ति वित्र	תרטב	קרחת ריח באתרוג ובחדם חורת חפלב בינים	תריור
ובמה מרליקין וכר שיש לשת שות ומקום		יורת חללב בינים	תרמנה
מכותן בשתובחנרובעשים וכשער ב	-	תי שהפיו לרב לשרש פים מחון לתחום	תרינו
קסטפו		ער ביני הומיף לקמת אתרוג נאמ	תרינו
ाथा वरिष्टाट्याययया ग्रामिण पटर	מרסג	רון משך מטן ועלב	תרמוח
re(q)		עלב פטל בנשבעה חוץ משב ומתן עלב	תרמש
שמעשופים עת הראויין בהובאיוה נר	תרסל	על מנכת להחויר ועלב של שותפון ואחין	
ראוי למרלקה ואיסור השיניש לאורהונר		। वितरं ववाधी विद्रद्यात्वार	.
שינוסיפון להשתנים לחורו ואם כבתה אין		מקפח וחורתם ואין מקיפון בשבת	קרל.
בריך לחור ולהרליקה		ואם אומרים בן מושענו "	תרנה
קרלקק מנר לנד	תרסת	רין הקירוש בער שנ	תרנב
מדלקה מנשה משה ומי ראוי למדלקה	קרסו ב-ב-	סדר קיום לשניחם מברשומן על העלב	מרנג
מן ברטושה לעולק ולרואה ומה	תרסו		J.
שאומרין אחר ההבילה רין אכספאיומי שאוכל אבל חבירו ורב	fi months	סדר לכל ימני חול קמועד ושבת שחר	תרכל
מורים בפת אחת והמתרמן השמן	תלטח	בחול קמועד	תרטו
विराय विराय विराय विराय विराय विराय		סורקיקף יום שפש ונטילת ערבה	16 A
כר חמכהושלשבתויין קירושאי זה מנוס	תרשט	ושישורה וברכופו ואם יונאין בערבה בשנול ב	
1	AN W.	A WARE	

ועל מעליה ובראם האילן והמנרל		מרלקת כר ליל עם כער ורטי נרורב	מכרב	
אין מסכפן ברבר שמקבל טומאה בהו	מרכב ב	צבית קכנסת	*	
שחין גרולינן החרץ ובחכילהו ביסרים ורין	+ 0	איסור מלאט והתר קטבת ירך ופשעת	'תר"	
מחבלת ושחר כל הרברי שפסולון ופנרם	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	אַמיִים	•	
עליה סדין		איסור אכלהושתיהושישרן וערופן	תרק	
מטן הרפיות והכשרן כתן שכך על גם	מרכב	איסור כחינה וטבלה בעל קרי ושאר	תלו	
קונרסין ועל גבילחיופסי ביראות וער	е.	חיים טעלת ייים טעלת	•	į.
גש כרש המטה וסמוך לאכסדרה ושאר		איסור סיבה ונשלת הסכרר	ָּהֶר <i>וֹ</i> ו	Ĭ
מניני לפרות		תשמנים המלטה והרוחה קרי	עניין	
הכשר הסכך בעטן כלת מרובה ושלו	תרכ"ל.	חיפוך השפוקות ובמה מותרין ובמה	תרש	
יהי לו עב ולו נק יניורוקנה עובו וקנה		אָסוריו		
יוררוסכך בשפרין והניח בננהן כמותן		פעברות ומטקות מתעיות ומשלימות	תניי	
וקעם שיונחין אחורי הסוכה והעשויה	-	ועוברה שהריחה ואדט שהתאוה	_	
כמין עריף	` ₩	אין מאפשן לחולה ושולרת ולמי שאחוו	תראי	
שיעור אויר וסכך פסול באמצע ומ	תרכק	בולמום והוכרת יום הכפורים אחר		
קבר עטן פסלגן ומצטרפון	, , ,	אפלתווכל הלפוניו	•	
שישר עבה הסוכה למעלה ולמטה ואם	תרט	כי כדרי וומןוחתרה לעברייטן וחדר	תריב	
בטה משיעורהוממעטהאו שאינה		תפלת ערב ואסחל בשב ולמעניר מנן	* 4	
נבן קק כשישרק ויונטק		לשב ולעמור כל היום ולמר שירור כ		
מישור משכת וחש רחשו ורום ביו	תרט	ותשבחות כל הללה	•	
ושלפת תונה לם	e e e e e e e e e e e e e e e e e e e	סדרתפלת שחרית וצריך להקרים שר	תריב	
סוכת נובר ורק בש וקחומט בנרים	תרכח	מוסף קודם שבעה שעות	* *	
סוכה ישנה ושתי סוטותשל מצרים זו	תרכט	שנד מיום ותבל המוסף ותוניתי וסל עצול	ימיר	
לפנים מוו		מדר לינחל אם הכפורים	777	-
שושין סוכה בתר החג ויונאין בשאולה	מרל	סרר בשלת חיופו	1777	
ולה במולה		ערפת והבולה והתקיעה ומיששה ב	הנריו	
איסור עצי סוכה ופוייה ובאי וה ענגן	הראל	ימניסיום קכפורים		
מושל התנאי			הנריח	
מעת ישיבת סוכה וברכתה ואי ותד	خرائ	חלכו סוכחולולב	• •	
ילשי ש בינשופיו ובינשפיו ויין די יין דברים צריפון פוכה ואסקיהאוכל בה		םעם למעת סוכה ולמה בחדשהשבעני		
אוישן וירדו בשינים		פוכה שתחת האילן	הריט	
מני קפטורין ממנק	ม่าก	קישן בפלה בסוכה או שפורם בה סרין	תריט תרב	ė
פני וכטונין ינינניו סדר תפלת ערשת	תרלד מרלד	יום כשפו ביושיו וו ששני ענין פיין	W 18"	
סור הפטועו שוי סור הקירוש ואס הוא מעשמר וברכר ב	מני כני לוגי	*	הרכח	
עוני שיןיוועויוסיאין ינעשיע ובנטי ב	W W	AIDTHUTH THE THE STORE	· • · · · ·	

איהודהבן תיבאאומר למשות רעו אבנישר ורן כטם ונסר כאמי

לעשות רען אבן שבשמים פרט ארבעה דברים במשרת השראית והתחיל שכנמר לפשחות כל גדול במשרת השראית לפשפעמים שחדם חכץ לנושות היושה וכיונית מלששותה מפני בני ארם שמלשען על ועד כן חומיר שתשו פעך בינד המלשען וא הינניג יולנושות היושה וכן איור רבן יוחפן לעליניו יהי רשן שיהא מורה שינים עלבם בינורא בשר ודם וכן הוח לענון המשה שפעוני שהאדם מתפיש מפשהחדם יותר ממהשיתשיש מפשהמרא יתברך ועל כן הוהיר שתשו יונחך כבנה הינלשעון ושלה תעוש וכן איור דוד שה ואדברה בעדותוך בנה יול שם ולא אבוש אף ביהים ברקף ושרח בין האומית והיה מחויק בתורתו לנינד אעם שהיו מלשנון על ואמל קל בנשר בסגד ראות השן ורמת אותו לנשר ש כאשר הנשר טש באויר כן הוא ראות. העון ליונר שתענם שיפך יונראות ברעב שהוא תחלת העשרה שהשון רואה והלבחויו דוכל המעשה עיורין יואמ געור בארי בינדהלב שהגעורה בעעודת הערא יה קייז בלבוחית שתחוק לבך בעטרת יואמר רן כבש כינו הרגונים שרגונך לטובירוש וכן דוד התפל ערש שלשתן שא ששיפו הסדר אינן הדריבע בניעב יועיתן כינג הרגלים ואחר כך הט לעש עדות דואינו אחר כך העבר שני מני אות שואוחופר בלב הטייק ובשן העברה פי הלב הוא ברשות להרך הטובה או לרעה אף אחר שראה מעשה השוח על כן התפל שישרפו להטות ש הדרך הטובה אבל ראות השוח חייו ברשות כ אפשר שיפגע עו פיצווס ויראסו על כן התפל שיעשר שש מראות שוא ולא יומינהו לפטו כלל לכן בריך האדם להתנבר כארי לעינור בבקר למשרת שראו ואף אסישיאכו יברו בחורף לנינר איך תעמור ינינטתר והקור נרול או שיאין בקין לאינר איך העינוד מפעטתר ועריין לא שבעת משניער התנבר עליו לקום שיבהא אינה מעורר השחרול יהיו קוח יושרף בינו שאין דור עה שרה בטרי שרה הנבר וביור אשרה שחר אנינשר השחר ואין השחר מעבר אותו וכש אם ישנים קורם אור הבקר לקום להתחכן לפני שראו מנק יופו ומנק טום יוטוב למי שינקדים שימין לשינות שינשיפות הינשינרות שהן בשלש הללה ולסוף שני שללה ולסוף הללה שבאו הויננים מקבה מכר לורבן השתונות ישרש שן האוינות יוה כלה שיתפל אים באותה שנה על החורבן והנונר כ רשיהוקרובה להדקבל ויפגל החנתולפני הינקום אחר המנרבה ואחר הממעשטו בלבד שיטין לעו ביני חושו כ טובינעם בטונהייהרטת בהסשלה בטונה וטוב לניתר פרשת העקידה ופרשת המן ועשרת הקברות ופרשת הקרביות כנון פרשת העולה וינוחה ושל בניסוחטאת וחשם אמנס פרשת הקרביות טוביותק לאמרם בנוסד שהם ביוקום הקרבת הקרבן שומפן שום וכשיםיים פרשת העולה יאמר רעון כל העולמים יהי רען מלפער יה שקי שיהו חשוב ומקובל לפפר כשו הקרבת עולה בומנה וכן יחמר בפרשת המנחה והשלמים וחחם וחחר פרש מחשאת לש יאינר כן לפישאינה באק נדבה ואס איפו יטל להשפס קודם אור הבקר מנית מוער התפלה אשר קוח מועד לכל חי ש יחחר יויחשוב בלעו שו מיה בעעורת מלך בשר ודם ועהו להשפם בחור הבקר לעשרת מיה וריו ווחיר לינינוד לעעודת חשק שחו כש וקו במושל קו לפעמלך מלש חמל יבה יב ונבן ליוים בוריוו ולח ילבש מנושב של יקח חלנקו ויכנים בו ראשו וורופנים בעודהו שוכב ופול כשיחל הנע בחדרי כשיקים שהוא ינעשה בינו שהיה מתפאר לי יוםיואות מעולם לא ראו קורו ביני אמרי חלקי וש יאמ הנע בחדרי חדרי נני יודיעטוניני רואט כי הקבה מלא כל העולם כלו כבורו אשר לפטו חשכה כאורה וידקדק בחלקו ללנשו כדרים של יהפוף הפעיני לחוץ כדאיתא בשבת בפל ואו קשרים אמל לי יוחנן אי יוהו תה המנקדק בחלקו להפטי וכשינעל מנעל ינעל של יינין תחלה ולא יקשריו ואחב ינעול של שמל ויקשריו ויחזור ויקשור של יינין דאמר לי

קורם לצני שאין ירו משנת כרשל שבת ושל חפוכה איוה מחסי תרע מרליק קורם הקובע הנרות ברלת עבייה או אחורים תרעה שנר יעשק בשבת אין מרליקין בה במוכאישבת הרעב חוכרת חיוכה בתפלח ובברכת חיוון תרעב ואם אומנרים כשם שעשיתום לבמור את החלל בשמוכת ימיחמכה י תרעל סדר היום בחול ובשבות וכשחל רא טבות תרעה בחול או בשבת תרעו סדר מפרשיות של שקלים ווטר ופרה הרש טעם להעפת של וג באררוכשחל פנרים בוס אחר מתענון בוס חמיםים לכנו חייובקריה הינגיה בשהו לשחתה בום תלעמ ומן קריאתה לשירות ולכרשן ומש תרעט מקריו מוקף ומישרונה שלר בשייריו וכן שב שהלך לכרך או איפנים

וקרוחמבחררונתעברה חשנה

הָרכ

תאפ

מניחייםן בקריחתה ואם נשים מושחות

הכשר קריאתה תיושבוסירוגן ומתפנפ

וכינה קורין ואס אינה כתנה כלה שו

קשמיט בה הסופר אותנות ואם קראה

על פהובאיוה לשונקראתואם נקראת

הבשר תיקון עבורה וכתוביה ואם כתובה

בן הכתונים ותפרתה וכל דים תקונה

ברטושהואם לו ברך לפניה ולה לחריה

ואסשח בהומישקורא המעלה לחולה

ואם אין לנכשרה ואם יוצאין בנוולה

מחירושאר כל רישקריאתה

תרפה מתפות אביוניסומעות שגם לערך
מרפה מתפות אביוניסומעות שגם לערך
מענים
מרפה ומן ספורת פוריסושליח מפות
הרפה מיתר מלאכה ואיסור הספר ותעפת ומף
שמת לניות בו שום או קודם לכן ופנד
יתנהג האבר
מרפה מין יל וטו שבאדר ראשון " תם תל

な。とにに几に兄弟を見

תמכע מעשות המעה וכן המר רבן יותבן לתימיריו יהירען שיהי מורה שמים עלכם כמרי בשרורסוכן הוא לענון הששה שפעמי שהיה מתני שהיה מה מה מותר ממקדש יותר ממקדשית ביש מפני הערא יתברך ועלכן מוחיר שתשו מצחך כבנר ממלשנין ושל המש וכן אור או מי וארברה בערות בנרמל בסול אם אף ביחים נרקף ושרח בון האומות והיה מחויק בתורת ולנית אעש שהיו מרשעון עלוואמ קל כנשר כינגר ראות השון לה אות לנשר ש כאשר משב מש כאויר כן הוא ראות מעון לניור שתעבם שופך יוראות ברע שחוא ומולינ מעשרה שהשורו אין בר בעשות יואינר רן בבש בינר הרולם שרולך לטובירום וכן דור התפל ער של שהיה בלבואי שימוק לבך בעשות יואינר רן בבש בינר הרולם שרולך לטובירום וכן דור התפל ער של שהיה של שהיה של שהיה לא הרובה או להוה של שהו של שהוה בינורה או להוה של הרובה או להוה שעבר שני מראות שוא ומופר בלב מסייה ובשן שברה פהלב מוא ברשות להטות להרך הטובה או לרעה אף אחר שראה מעשק השובה שישרכן להטות שהדרך הטובה אבל ראות קשוא אים ברשות פ ואין השחר מער אותוכש אם ישכם מותיות הבקר לקום להתוכן לכני בראו מקיופו ומנה טום יומוב לפר שמקרים שים ישר שמות המשמנה בשלש השלם ולמוף שנשל השל ולחוף של השבים מותנים המבה נותר בי ישרא בן התונית יוהתפלה שיתניל ארם באותה שמה על החורבן ותולר ב יולפת חניים אחד היורבה ואחד היניונים בלבר שימין לם בתר ומשון

יחן בתפש ברמנעש מה תפישן בשמש אף מנעל בוש בלשמש מונה ותנים בבריתם בועל של יכנין ונחופה הילבך לבאת ית שניהם מעל שלימין תחומו וקושר של שמב תחומו ויילך בכפיפת קומה ויברוק נקבו ראיני ביוחכן הרוב לקבל על של של שמים שלמקה יפנה ויכול ידיו ויניח תפילן ויתפלי ב ובבנים ול יוחכן הרוב לקבל על של שמים שלמק יפנה ויכול ידיו ויניח תפילן ויתפלי בל בבנים מתקדשו קדושים משרתע שון שמירונים מתכבדו מעובדים התקדשו קדושים משרתע שון שמירונים שרוע שרוני המתניפו לי המתניפו לי עד שחבנם וחצא שכן דרכ, של בני חדס וכן יחמר בכל פעם שיכנם ויהג צפוע בבת הכסא ולו יגלה עבמו ער שישב יוימשמש בפי הטבעת וחחל ישב יויגלה מלפניו טפח ומחחריו טפחים ואשה מאחריה טפח ומלפניה לח כלנם וכשיושב יטין שיהו פנו להרוס ואחוריו לבפון או איפכא אבל לאישב בן מורח למערבומיהו מוקא במקום מעלה חבל במקום שיש ל מחישת כען בת הכהח שבבת חין בריך להקרק וכשנפנה בשרה אם הוא אחורי הגדר יפנה מנד ובבקעה יתרחק עד מנקום שלא יוכל חברו לראות שרועו יולו יחמום עבמו לרחוק יותר מרחי ויקנח שר שיעש ולח בינין יולו גקנח בחרם משום כשפי ולו בעשבים יבשים ולן בצרור שיקנח ם חשרו 'ויפנה בנטעות בעלה כדרך שעושה בוס ולה ישתון מעויות שלה יהו נתות פעם תל רגשויראה ככרות שפתה וכמכין מושה לשעל בשיחם כה שיעימור במקו גמה חושתן לתך עפר תנחות יוחקר לבליחחו בחמה וישתון חם לה מענירהו מנטה לבה החרץ חף חם יהיה נשחוי וש ישהח ברבו " בנקיון כשו ויברך בחי אמנה אקם על נשער יוים יוידקדק לערות עלהם שלשה פענים מפנישרות רעה שורק על הידים קול לגטילה ותינה סרה על שיערה עלה ב פעמים ועל כן בריך למפוע מקניע בהו קודם נטיה לפק ולחוטם ולחוטם ולשנים מפני שרוח רעה שורה עליקם יואס אין ל מנים יקנח ירו בנרור חו בכל מנירי רמניבן ויברך על בןיותיהם " בברטושו שרוש המלית שמוצא מפור ובחושרו השם יטין פי קריחת בשף ד לשון אַרכות שמוא ארון מכל ויטין שר פי קריחת שול קח וחו לשון חוים שמוח מים וחוח חווה וחוח יקיק ובהישרו שקים יטין שקוא תקיף ואינין אשר לנקים לבבעשע ובינותני בשלשון כח וחווק ק א כינו ואת אילקחרן לקח חשר יבר חת החדסום חונים חונים חונים ושיחיונר חונים חונים ריח להבר חונים חונים שוה רמנה כחשטן אברי האום אח" להתקיים כדחי בינסכת נדה כל זמן שתפוק במנג אמו טבורו פתח ופנו סתום יצא לאור העולם נפתח הכתום ונסתם הפתוח שלינילח כן אי חפשר לעניווד ומפליא לעשות כראיתא ביודרם פגדול אתה וששה נפלחות החדם דומה לנחד מילא רוח ואם יעשה החדם בנחד נקב בחודה של מחט הרוח יונא י והאדם מלה נקשם ורוחו משתמנרת בתוט הוי אומ וששה נפלחות וחם הולך מיר לפת חכנסת ורוכה מלחמת שן מלברך על נטילת ירים עד שאו לבית הכנם שיסדר חותה עם שאר הברט הרשות שהו אמנס אם יברך מניר על נטילת ירים ואשר יבר יש חומרי שבריך לומ מניר אחריה שהי נשמה עד באי המחזור נשמות לפגרים מתנים לפשהיא סמוכה לברכת אשר ינד ולבך אינה פיתות בברוך ויח" שחין בריך למל מיר אחריה ומה שאינה פותחת בברוך מפנשהיא ברכת הוראה כמו ברכת הנשמים שאינה פינחת בברוך מפנשקיים ברכת קונחה והם מסתבר נקם מוכח בברט בפרק קרוחק נקחיו ב מתער משניניה לנת שהי נשמה ובתר הכיקאת וניתשי ידיה לנת על נטילת ידיסוכן סדרן הרם במול כשמשה ברפויה שלקמע מברך חשר יכרולברולים על נטילוב יריסויה שבון לגדולים בין לקטפס מכרך על נטילתימס ואשר יבר דפון שברי לנמ אשר יבר שמוא דבר של קרושה ברי לברך על

בטילת ידים תחלקובם אם רובה למור אחר גרולם שבני לניל על נטילת ידים ואין הראם וללו היה יוברך אף

א יהודהבן תימאאומר

קוי שכניור וקל כנפר ודן כנל ושכבחרי למשות רמן חמר שכניתר למשיחות כל גדול בעמות המרחית למשפמתים שחידם חפן לעות המרחית למשפמתים שחידם חפן לעשות המרחית למשפחתים שחידם משון וא לעשות היושות היושות המרחים מפנים במחושון על ועל כן חוהיר שתשו פעך בפנה היושון וא תמכע מעשות המשה וכן אמר רבן ייחבן לתלמיריו יהי רשן שיהי מורה שמים עלכם כמורי בשר ורסוכן הוא לענון הששה שפעמי שהאדם מתבים וכל החדם יותר ממקה שיתבים מפני הטרא יתברך ועלכן מוחיר שתשו מכחך כינו קמל שעון של תמש וכן של השל וארברה בערותך בגר מלפס ולא אנוש אף כיהים נרקף ושרח שן האומות והיה מחויק בתורת ולניתר אעש שהיו מילשבין עלוואמ קל כנשר כסגר ראות השו והיה אות לשר ש כאשר קנשר מש באויר כן הוא ראות משן למירשתעבם עופך מראות ברע שחוא תולה העברה שומות השרא העברה בחור באבות השרא העברה במשרת השרא ישיחי בלבוחיו שימוק לבך בעשולת יוחימר רן בבשבינה לרגשי שרגלי לטובירום וכן דור התפל ער שלשים שלשתן של ששימו הסדר חיו הדריבע בנתב יושתר בינג הרגשי וחיר כך הט לבש שתותף וחיי אחר כך מעות לחר כך הטובה חיו ליחיד כך הטובה או לרעה שעבר שני מראות שוא והושר בלב הטייה ובען העברה בי הלב הוא ברשות להור הטובה או לרעה אף אחר שראה מעשה השוא על כן התפל שיעוריו להטות של הדרך הטובה אבל ראות השוא איהו ברשות ב יילפע המתו אחד המרבה וחחד הימשע בלבר שימין לם בת חשון

יחנן בתפש בדמנעש מנה תפישן בשינש אף מנעל כועד של שמים תחולה ותפא בבריתה כועד של ינין וכושה הילכך לבאת ירי שניהם מעל של ימין תחוקו וקושר של שמב תחולה ויין וילך בכפיפת קומה ויברוק נקבו דאיני הינכן נפיוני על של של שמים של מים של מים של מים של מים ויכול ידיו וינים הפינו ויתפל ב ובבנים הו לבית הכסף חומ התכברו מעברים התקרשו קרושים משרועעשין שמרועשמרוני שרוע שרוע קמתעים להמתעים לעד שחכנם וחצא שכן דרכ, של בע חדס וכן יחמר בכל פעם שיכנם ויהגם ביוע בבת הכסא ולו יגלה עביתו עד שישב י וימשמש בפי הסבעת וחחל ישב י ויגלה מילפטו טפח ומחחריו טפחים יואשה מאחריה טפח ומלפניה לה כלנס יוכשיושב יטין שיהו פניו להרוסואחוריו לבפון או חיפכא אבל להישב בן מורח למערבומיהו מוקח במקום מעלה חבר במקום שיש ל מחישת כען בת הכהח שבפת חין בריך להקדק וכשנפנה בשדה חם הוח אחורי הנגר יפנה מנד ובבקעה יתרחק עד מנקום שלה יוכל חברו לראות שרועו יולו יחכום עבמו לדחוק יותר מדחי ויקנח בר שיעם ולו ביען יולו נקנו בחרם משום כשפ ולו בעשבם יבשים ולן בגרור שיקנח ש חשרו׳ ויפנה בנטעות בעלה כורך שעושה בוה׳ ולו ישתון מעויוה שלו יהו נתות פעם מל רגלווירחה ככרות שפנה וכיונין ינושו לשעל בשוחם כו שיעינור ביינקו בשה חושונן לעך עפר תנחוח יויחר לבליאחוו באמנה וישתנן אם לה מענירה ונמניה נבד החרץ אף אם יהיה נשאוי וש ישהא ברבו " בנקיון כפנו ויברך בחי חמה חקם על נשלב ידים יוידקדק לערות עלהם שלשה פעבנים מפנ שרוח רעה שורק על הידים קול לבטילה וחינה סרה על שיערה עלה ב פענים ועל כן בריך למפוע מהניע בהו קודם נטינה לפה ולחוטם ולחוטם מפני שרוח רעה שורה עלקם יואסאין ל מנים יקנח יריו בנרור חו בכניניני ומנינור על פקיותיים " בברטושו שרום המלות שמושה משור ובחושרו הגם יטין ש קריחת בשף ל לשון אַרכות שמוא ארון מכל ויטין שור פי קריחת שול קח וחו לשון מוים שמוח מים וחוח חווה וקוח יקים ובהישרו שלחים יכוין שחוא תקיף ואינין אשר לנקים לבעשע ובינחתני כיש לשון כחוחווק ק א בינו ואת איליקחרן לקח קשר יבר את החדשום חונים חעים ושיחיור חללים חללים ריות לרבר חללים חללים שוח רמח כחשבון חברי החום יחח" להתקיים כדחי בינספר נדה כל זמן שתפוק בינינה אינוטטרו פתח ופנו סתום יצא לאור קעולם נפתח קסתם ונסתם קפתח שלינית כן אי חפשר לעניוד ומפליא לעשות כראיתא במדרש פגדול אתה ועושה נכלאות החדם דומה לנחד מול רוח וחם יעשה החדם בנחד נקב כחודה של מחט הרוח יונא י וחחדם מלח נקשם ורוחו משתפערת בתוט הוי חומל וששה נפלחות יוחם הולך מיר לבית הכנסת ורובה מלחמיםן מלברך על נטילת ידים עד שחו לשת הכנם שיסדר חותה עם שחר הברם הרשות שמו אמנס אם יברך מניר על נמילת ירים ואשר יצר יש חומנה שצריך לציל מניר אחריה שהי נשמות באי ולכך איפה פרסת בברוך ויח" שאין בריך המחזיר נשמות לפגרים מינים לפי שהיא סמוכה לברכת אשר ינר לית מיר אחריה ומק שאינה פותחת בברוך מפנישהיא ברכת הוגחה במן ברכת הגשמים שחינה פירות בברוך מפנשקיים ברכת קונחה והשמסתבר נקשמונים בברט בפרק קרוחק נקחיו בימער ינשניניה לנינ שהי נשמה ובתר הכי קאת וכי משי ידיה לניל ער נטילת ידים וכן סדרן הרם בתול כשמשה ברפויה' שלקמט מברך חשר יברולניונים על נפיליב ידיסויה שבן לגרולים בין לקטפס יוכרך על נטילתימים ואשר יבר רפון שברי לנינ אשר יבר שמוא דבר של קרושה ברי לברך על

בטילת ידים תחלקובם אם רובה למור אחר גדולם שברי לנית על נטילת ידים יואי הראם וללו היה מברך אף

חוי שכניתר וקל בנשר ודן בכל ונס בארי メ シート にっしい くんなんりん

תמנע מלמשות המשה וכן אמר רבן יוחבן לתלמניו יהי רעושיהא מורהשמים עלכם במורא בשר ורסובן הוא לענון הששה שפעמני שהאגם מתבים בעל בי יותר מימה שיתבים מפני הערא יתברך ועלכן חוחיר שתשו מצחר בפגר המלשנין ושלו השם וכן לתר הור עה וארברה בערות בגרמל בים ולו אשש אף בהיה בכר בים משום בכר היה מחויק בהורת ולניתר אעש שהיו מלשנין עלו ואמ קל בנשר בפגר ראות השן בכר הוא היה מחויק בהורת ולניתר אעש ום לה אות לשר ש כאשר קשר מש כאויר כן הוא ראות משן לביר שתעכם שופך מראות ברע שחוא ושולה העשרה שחשות השרא העברה שחשה במשרת השרא שנשתן שם ששינה מסור חמן התריכע בנתב יועותן בינג מרנגם וחחר כך הטובש שנותן וחמן יחד ל שלעבר שע מרותן שוחר שוא והושר בלב הטייה ובשן העברה בהלבחות ברשות להור השוא אים ברשות של חדר שראה אברה בינגע בינות של אים ברשות של מדרך הטובה אבל ראות השא אים ברשות של אחר שראה משאר מינות של מדרך הטובה אבל ראות השא אים בריך האים אוישיאים בקין לאמר בבקר למשרת שראו ואף אם ישימו ער אור שורא מעבר ביני למינה מעור מעור מעמר שראו ואף אם ישימו שר מבעת משנים התגבר עליו לקום שתהא איה משרי השחר ול יהיה מושר האוישיאים בקין לאמר איך העינור מנינות של מבעת משנים המנבר עליו לקום שתהא איה משרי האוישי בקין לאמר איך העינור מנינות של מורה בבור שרה הכנבר וכפור אשרה שחר אני משרי האוישי של משר של מורה בל מורה בשל מורה בשל מורה בשל מורה משל השור של משר השור של משר השור של משר השל משר השור של משר השל משר השור של משר השל משר של משר השל משר של משר השל משר של משר של משר של משר של משר המשר המשר השל משר יולפני היינות אחר היירבה ואחר הייוענים בלבר שינין לע בתר חמשן

מחנן בתפש בדמנעש מנה תפישן בשמש אף מנעל פוער בלשמש משום והניה בבריתה פוער של ינין תחום מילכך לבאת ירישנים מעל של ימין וכו הוקושר של שמב תולהויין וייך בכניפת קומה ויבדוק נקבו דאיני ל יוחנן הרוב לקבל עלי של על שינים שלמקה יפנה ויכול ידיו ויניח הפינין ויהפלי ב ובכנים הול לבת הכבח חומ התכברו מעברים התקדשו קדושים משרתעשין שמרוני שמרונים ובכנים הת שרוע שרוע המתעים להמתעים לעד שחכנם וחצא שכן דרכ, של בע חדם וכן יאמר בכל פעם שיכנם ויהגם ציוע בבת הכסא ולו יגלה עבינו עד שישב יוימשמש בפי הסבעת וחחל ישב יוצלה מלפניו טפח ומאחריו טפחים ואשה מאחריה טפח ומלפניה לה כלנם יוכשיושב יטין שיהו פנו להרוסואחוריו לבפון או איפכא אבל להישב בן מורח למערבומיהו מוקה במקום מעלה חבר במקום שיש ל מחישת כען בית הכהה שבבית הין בריך להקהק וכשנפנה בשהה חם חוח אחורי הגדר יפנה מנד ובבקעה יתרחק עד מקום של יוכל חברו לראות פרוש יולו יאיום עבמו לדחוק יותר מדאי ויקנה בר שינש ולה בינן יולה וקנה בחרם משום כשפי ולה בעשבים יבשים ולה בנרור שיקוח ם חשרו׳ ויפנה בנטעות בלוה כדרך שעושה בוכ׳ ולה ישתין מעויוד שלה יהו נתות פעע מלרגשויראה ככרות שפנה וניונין יוושו לשעל בשיחם הושיעיווד בינקו גמה חושתן לתר עכר תניחות יויחר לבליאחוו באמה וישופן אם לה מענירה ומנטה עב: החרץ אף אם יהיה נשאוי וש ישהח ברבו בנקיון כפו ויברך בחי חמה חקם על נשיבנים יוידקדק לערות עלהם שלשה פעבעים מפט שרוח רעה שורה על הירים קול לבטילה וחינה סרה על שיערה עלה ב פעמים יועל כן בריך לתיפוע מקניע בהו קודם נטינה לפק ולחומם ולחומם ולשמם מפני שרוח רעה שורה עלקס יואסאין לפניסיקטירו בכרור חו בכל ניני דינינקיויברך על פקיות ידים .. בברטושו שרום המערב שמובה משו׳ ובחושרו השם יטין של קריחת בשף ל לשון אַנפות שמוא אנון מכל ויטין שנ פי קריחששול מח וחו לשון מויה שמוח מיה וחוח חווה וחוח יקיק ובתשרו שקים יטין שחוא תקיף וְאינין חשר ונקים לבבעשופ ובתחתום ששלשון כחוחווק ק א בינו ואת איניקחרן לקח חשר יבר חת החדסום חינים חלנים ושיחינור חללים חלנים ריתו לדבר חלונים חלנים שלה רמה בחשבון אברי האום יאה" להתקיים כדהי בינספת נדה כל זמן שתפוק בינש אינוטטרו פתח ופנו סתם יצא לאור מענים נפתח הבתם ונסתם הפתח שלינית כן איתפשר לעניור ומפלים לעשות ברחיתם בינדרש שנדול חתה וששה נכלחות החדם דומה לכלד מולם רוח וחם יעשה החדם בנחד נקב כחודה של מחט הרוח יונה י והחדם מלה נקשם ורוחו משתמנרת בתונו הוי חומ ועושה נפלחות וחם הולך מיר לשת הכנסת ורובה מלחיניםן מלברך על נטילת ינים עד שחו לשת הכנם שיסדר חותה עם שחר הברם מרשות שהו אמנס אם יברך מני על נטילת ידים ואשר יבר יש חומרי שבריך לנת מניר אחריה שהי נשמה עד בחי קמחזיר נשמות לפגדים מעם לפשקיה סמוכה לברכת חשר ינר ולכך חיפה פרחת בברוך ויח" שחין בריך לית מיר אחריה ומה שחינה פותחת בברוך מפנשהיא ברכת הורחה במו ברכת הגשמים שחינה פיתות בברוך מפנשחית ברבת הודחה והשמסתבר נחשמוכח בברט בפרק קרוחה דקחיו שמתער משניעה לנין שהי נשמה ובתר הכיקאת ופתשייניה לנינעל נטילת יניסוכן סדרן הרם במול בשמשה ברפויה שלקמני מברך חשר ינרולברונים עד נטילוב יריסויה שבון לגוונים בין וֹקטעם מברך על נטילמיתים ואשר יבר דפון שברי לני אשר יבר שקוא דבר של קרושה ברי לברך על בטילת ידים תחלם ובש אם רובה למור אחר גדולים שברי לניע על נטילת ידים יואה הראש וללא היה מברך אף

לבולם רק אשרינר אף בשמח רוכה לימוד אם לו בששח ברשוק שאו חטיל ימם ושפשף ירו וחיה מנכל ב את בופר חומים מכרך על נמילה יה יחם לשומו שכת בתשוב שלם חם עשה ברשוקם חו קטי ושפשף ורוכה לחתבל יכול ירו ויברך אבל בל מיום כשמשת ברש או יכול מים אף אם רובה לימור אין ללברך על בטילה יכים ח וביר אורנטיל זירויתעטף בעשה מעניני וסור עטיפוע פרשו הנאועס שחיין עמיפחנמורה ובעל העמור כת דלו בעל כל החי שחים כרה בע אוס שימוכסין בכסותן ושוסקין במלחכתן פעמים בכסוי חראש ופעמים בולני הראש וכרך העטיפה רחבה לקונות היושוניוור ב שעו לפעווב שעו לחריו ברשיהי מסובב במעתומבס ראשו שלו יהי בילני חרים ייברן להשמשף במשתומורחת שני על שם החומין הנפרדים ממנהו ברכת ויקונו בשבתר חשיועל כן בריך למפרינס וק מוח יוטין בחינון משום המקום להתעטף ברי שנופר מעוש לעשותם וישין העש קורם לכן שיקיו שלפנים שים נתק לכל הייות ברכה לבטלה: ויום ירבה להתעטף יניר בקונוו כרי שלהייך ל חינית בלם שני אושים לשני בחלקו ישל לנכשו מורצוף ברכחו לכשיטול ידו ייושיוש בששותו וברך להתעטף בששת או יהמטף אחל בטלית אחל ויברף שלמויטין לפטור גם את ואת שלבש כבר וחסים לכינה בגלי של הל כנפו ... כלם יוייםן במשת חם לבשן בבת אחת ני לשם בבתכה אחת ואם מפסיק בשהם ברץ לברך על כלא וא׳ לבן ימשחיל לחתמסף בפת חכנסת בטלית בחלה נכי לברך מלח אמפי שברך על טלית קטן שלבש כבר ואם פשמש שלתולו מיה דשת לובשו מיל כשיחור לובשו בריך לברך אבל אם חיה דשת לובשו מיל בתן שכשמ אומנכח לבנם לשת מכסיו בוה אפינסתפק אס בהיך לברך שים פנים לבאן ולבאן דאיכא לפנינר פון דיים ביר העורה כלה מתפשו והפשובל חיינת משמש בהו מברך כי חם זוו ממקומן ומשמש בהן להחוירן מקומן חב ट्यं वटनं या हित्ता । त्यां या हित यो द्वार वा त्यां त्यां वि वर्ष हर्ताया नेहर नेव वाना त्यां वि אושול לחווירט מיר מתם פני לו מיח ברי לברך וליח דעום מנים וחישן בטלות בלום אין ברי לברך עלו בביך ב יחי קשמת מניון מטונת יוכל חרף בייול שכריך למשות העשת מנבע הטונת יף הוי חדום מושה העצ אחסואסימוא ירוק ועשה קעם ירוק וכן פרשי ולורי פשאין בריך יוכל בספר היושוב הקטווייהו נמן ליור של לעשות מעינשל פשתו בשל יושי אמש שביאול וריה אשרו למשות אש בער של פשתים לפשתים בפולית של פשות רשי ולורב שפים התרו ולה הספס אה חדים ולי ל שליות שאין לה ל כנשת פעורה וחשרו בשכמון ועשרו שנים או שתנבים כנפים ותפרים במבן של נשארים בניף לא נפערה בוה יחיא של בנהוכנפיה של עור חייביל מיין של שנר ובנפנים של בגד פטורשי חיה להג בינה ועשה בקוג פשות ושובעשה לה כגף רשמית ועשה גם בק ששת פסולה יחיות מרובעת וכפלה כל קרם ביתול אין מפילן ששותיה על כנשק בינו שקיא כשלה क्षे नेट वहरव टीवानेखं वरान नेनदः । विभी वरने वर विभी रानेव जनार तथ्या विने देवर वर्ष वित है एक वि בי כנפות וששק לו פור אחרות וחתך את הראשומת כשרה באחרומת יוהרם בין ול פת הפיל ששינער משת אם פנסון לבטל מראשומו חותך מראשומו וכשרה יואם נתטון למוסיף אנוש בחתר אתר ישושוה टवार्था भेभे वत्भे मेरे किवरि כומן שקיה תכלה מעתשיקת מכלה ושניחוטין כפונן של שניחיין פפלים לביור במעון

בדימיתה בשחק קתא भी तार्र कर ठरूत एए אניו ארבע אמוק בולני ただつか

איזון כשבו בדינום ליינה תפיני בשמש אף מנעל פעל שישמש יותם בבריתו מעל בל יינין ובוא מינבר לנאת מישוחם מער של ימין תמו הוקושר של שמש תשוב ויקו וילך בכפופת קומה ויברוק נקשו ראמ בקרנשין אמר ל יקשון ליחוד למרוב לשרל על שוני של מול שמים שלמקיפים ויכול ידיו וביח ונפלו ויתפלי ב יחובן מרוב לשרל של יות בכלו מול ברוב מולי אמר ליליד בקומה לשר מכלי אויל יות בכלו מו ברום מתוכם משרונים משרונים מולי בל המולים שרונים יום ממיוים להמיוים משרונים מולים בל בנו אום וכן יותר בכל פעם שיכנים ויתו בבודו נבתה באשו בגיאילה במע בבת הכסיו ולויגום עבמו עדשים בי וימשמש בפני חול ישב י ויגום מילפעו טכח ומחתים טפחים וחשק מתורית טפח ומלפשת לה כלנם וכשיושב יעין לבו פש לדרושואחוריו לבפן או איפבא אבל לו ישב בן מוריו למערבו מיקו מקו במקום מעלה אבל במקום שיש ל מחישו כמן בת הכסין שבבת אין הראש אמר שבינה יותנווה בריך לדקדק וסשנפש בשומ אס מוא אחורי מנדר יפנה מנה ובנקעו יתריהן עד מקום של יוכל חברו לראות פירושי יולו יחמום עבמו לתחוק ייתר מרחי וייקנו בורשמש לולו בייון יולו יקפול ולם משום כשמ ולו במשפם יבשים ולו בערור שיקמו בו חברו׳ ויפנה בבנימות בשם כהרך שמושק בוס׳ ולו שיפן מעמיר שלו יתו נישות פשם על הגלוויר אה ככרות שפיה וניתנה מושה לשוער בעו אם לה שעמור ביוקו נמק או שתן לתך פכר משחוח ויותר לבליאחו באמה וישמן אם לא ממבערה ולמניה לבד הארן אף אם יהיה נשאוי ול ישמא ברכנו " בנקיון כשו ויברך באי אמל אקם על נעילת ירים יויקוק לערות עלחם שלשת פענים מפנישרוח רעה שורה על קירים קול לבטילה וחיפה סרה על שיערה עלה ב פעמים ועל כן בריך למפוע מתניע שרו קורס נטילה לפק ולהומס ולחונים ולשנים מפנ שרוח רעה שורה שליקם ואסאין ל מים יקנה יריו בגרור או בכלמירי רמינקיויברך על נקיות ירים " בברקתו פירוש הילותשיון ביו מפוי ובחשרו השם יכון של קביות בשף ל לשון אָרמת שמוא ארון מכל וימין שור פני קרייאת שול קה וחו לשן הוים שמוא מיה והוא הווח וחוא יחים י ובחושרו שחים יסין שמא המוף ואמין אשר לנקים לב במלעם וביתותונים שלשון בחותווק קוא כמו ואת אילים ארן לקח

ישריים את שונים ום חלוסים ביותר חלופי

בן שע בנמס ימון לוו וקשר בנף וו בחלבומו ובנף וו בחלבומו ויחם חתבם בחמבעונפרקו וח מוח פסולו יחם מקרעה הטלית תוך ב אכבעל לכנף אים רשאי לעפרה יחוץ לב אכבעות יעל לתפרח ירף טלית להתריב בעל כלשקטן בן ע שנים יעל לכמות ע ראשו ורוש ובחל אים מתביש לבאת ש באקראי לשוק אין הקטן מנכסה ש ראשו ורוש אעפי שגרוליובא בה באקראי לשוק פטורה יי חייב בעצות וכשים ועברים פטורין וטומטום ואכררנים חייבן מספק וכתב קרם בינוליתעיש בלח ברכת . והוא הולך לשישות של שנשים אין ישלית לברך ברבר שהם פטורות אבלרתם כה שישלות לברך אנים שהן פטורות ויותר טובשלויברט יקטן חיורע להתעטף בש בריך לקח ל שנית לחנם ירך לוויין בעת הואוכל מה שלבש בללה פטור ואפי אם חייבובן כתבחרם במזל מות לשם ששתבללהובלבר מנוחר לוס ומנה שלנכש בנוס שלאיברך ומאימוני מברך עליה בשחר משיפר בון תכלת לבן שבח יואה הראש זלפי שאימומועט שאי כסות המנוחר לשלה שאות פטור אפי לובשו בנוסוכסות המנוחר שום או המנוחר שם ולשלה חייב אפי לבשו בשלה ויש לברך עלו וסריען אעש שאוס ישן בקס בבקר עקר השינישן בללה וכסות ללה יניקרו חייוב שבעת של בטונת שרונה ולשם אבל מה שאים רונה ולשם פטור היוכך אין לברך בעשיית אקם לעשות בעת שאין בעשיית חמנה שא בלבשתי טלרנ टवाधा. אין בה משום קרושה לתשמים משה הייל וים לנורקן ולכנם בהן לשת הכם יורחה ראש בעורן ביושתן יוותר לחשתיוש במן יחבר בשלועת כת בפרש שלח לך חשיר לבפישר למעבר ברפחון ביעירי דעבר למיפק ביה ירי חובת מעה בנגן חוטין הקבושן בטלית למיסר ביח מרעם אי פני הושעט לחורוחי ביה ואתרוגרימעה למכליה רולש מנם האת קרא בינה ששפך יכסה של יכסה ברגלי של יהו מערב בווור עלי דרוק תשמשי מעה בתר היהעשה בהו מעה כורקין על יו וים לחלן שחים דומה לרם דשתים התם כשמכםה ברגל הוא משה המעוח דרך בזיון מה שאין כן בכאן וטוב להחקייר: דערים שם לבתמו מכר שחחי נתעם ש מבר להתפט בשם מקברות. בראיתה בברטת כי יוחכן ול יוכתן מוו אול בעקברי הוא שריה תכלתה דל יוכתן שלי קברי אינ לה דליה דלים למרו למחר באין אנלפו ועבשיו מחרפואותפו פי שנראה במחרף שאינם יכולים לקיים המעת שמ שמותר לירך בשת הקברות בלטששש עשנת רקשוהר להגשהן וכתב הר יונה חקף שיניהם שהיה כל בגריהם ל כנפות שאי איפשר שיסיר כל בנרין כשילך לפת הקברו אבל אמ שאין אמ מטופן בהס לעלעם שא למעת בני אסור שחין אוס חייב לקמות טלית בות ל כנפות ברישיותוייב בעצות dala frat ra. לחתבסות בטלעת בתל כנפות חייב לחמיל בה שבית מיל מוב של מק אם כונת וכשן להיות כל אדם והיר ווריו במעות שעת שעת שיהא לבגר קטוה מעייבת שילבש כל היום שהיא עקר מעיה על ושרות המשתובכל שעהובכל רגע בריך לכן י דוגמא לובר כאום המוחיר לחשרו על עטן אחרם קושר קשר באורו ברישיוברים ועל כן יש בה ה קשרים בינר ה חומשי תורה ול כנפים שבבל ברשיפנה יומר י וגרול שנש חיו בטלח עיתה מינים שנבשה בויון שהיה תכלת מעי שאו לא הייתה מעיה כל כך ולא היה כל אדם יעד עלים ממשחין כן עינה ואפי מישאים יפול להתעטף כל מיום ברי שחר בו בשנה תפלה בה בעל העטור ואותם בינר לבן או אפי של פשתן וימו שוויין לשם שבעת אבל אם לה מיה עווייהן לשינן פשולן וברך שיהיו שוורין ויקיה ארכן בערום יני אבבשות בתרל בכל עפחואם ירנה למוסיף בארכן יוסיף ואחר מקחוטין יקיה ארוך יותר פרי שיברוך עו הבילי ואם ששאה מן הקושם פי מן היוטין מתליין בריעה במין קונים וורך לקובבן או מן העינין שיברוך עו הביל ואים שאה מן הקושם פי מן היוטין מתליין בריעה במין קונים וורך לקובבן או מן העינין

פי חומין שמו שאין מן מכנד לתפר או מן החומין שוכאין בשפת הכנד פסולה פשאח מכמר בוול פסולם היושות לבחייו נינדים פסול לבינית אבל ממשתבות לפשתן נפונע כשר לבינית ומשח פקב באורך קישלת ינחוטי הערבער שלו בשחר בן כשישור ינן מקרן כשר וונית עוב לעשות איינרא בשפת הבנה שלו ינתקו יובתך רוחבה בנר אין לשישור רק שלו יתכהו על מחוכין ששושין בשפת העגר וכתב בעל העטור שאין שישור לחופין מלמעלה אם ירנקיוםיף כינושירנה ורשם ינחק פ בער ה במנסשהן יו יכול לוליף טפום יוחתך רחשי מחונום ויתובים בכבף ויכפלם ואו יהיו ארכם יב אבכעות שהוא שיעור אורך מניבית ויקח ל חונין יוכר אחרול מנר אחר ויקשר ב פענים וח על גב וה ואחב יכרוך חום הארוך ספב מו יובותן שמים הכלה מים בריך לנקנק בבריבה לששות ו חלות כחשר מס מפרשות בנמר ועתם שחין לש תכלת חין לששות מכלחים שח במר לבינ וכשמשם לכשמשם יוגם אין בניך לנקנק בחוליות יומרם בת ול כת מפת לברוך בק חולות ואה מראש ול למ שיש יווקי יובעל שעשו כת דשאיול אין ערי לנקל לבריכה ואפי אם כרך רובה או לא כרך בה שא חולא אחת כשרתי של עקר משתם שיכרוך עו שיפל בבריכת עם מקשר בקשר בה לוקושר ב פענת וחוורועורף וכן ישמת ער שישלים לה קשרישור בריטת בניחם ויהים כלהכרוך רוחבטנים והשחר שע טפחים ועורים מנהתת חיורות בעשיית ואשר לתבונ כן הוא יוהא והיר לחתך ראשי מחומין לעשו בן שמונה קורם שיברוך שאם ברכה ואל חתך ראשי חווטון פשושי אבל תובים בכנף ואל חתבים כשרתרק שיתוכם קורם כריכתי לב בפסקו כל חומים ונשיפיר בחם כרי עניבה כשר ובלבר שישור כרי שיוכל לענבם כלם מחר שותו יותר מכרי שנבה שלכל אחר בלבני ורשי ולפי רבעו כרי עפבה מן השנף ורי פי אפי מותר כל חשנף ולם בשיר של ברי ענבנה מן הגביל בשר יחם לם בשיר ברי ענבני אפי בחום אחר שנפסין בל פסול יחלבן כין שכל אחר כפול לשנים אם נפסקן שני ראשים פסול שמיו נפסק חוט אחר אבל אם לח נפסק שלו ראש אחר כשר יה חיו אם נכבקוב חומין פסול אפי אם נשאר בקם בת עמבה ואם נפסקו ב כשר אם נשאר בקם בת עמבה יולם זה אם לס נכסקו ב ראשי כשר אסיש בקס ברי עעבק ערשיפסקו ב ראשי ואה חראש ול קפם למברא ראשנה מעכבן וק את וה שכל וינן שאין בקס כל הל אינה מעיינר ב בהלבתו וקיובא בה לרשות הרבס חייב חטאת אבר אם יש בם כל קל יוותר לשות ביו לרשות חרכים אם האירכו שאין למ תכלת י עשאת וני פסולה ואשה כשרה לעשונה

בן שע בנפס ינוו לוו וקשר בנף וו בהלבינה ובנף וו בהלבינה ולחב חתבם בחמבעונפרנו וה ינוה פסולה יחם מקרעה הטלית מדי ב אבעו לכבף אים רשאי למפרה און לב אבבעותים לותפרה יון מלכת להתריב בעם כלשקטן בן משטים ללכסות עו ראשו ורועו ובחלאים מתעים לבאת עו באקראי לשוק אין הקטן מנכסה עו ראשו ורוע אעפי שנוליובא בה באקראי לשוק פטורה " חייב בשעת ונשים ועברים פטורין וטומטום ואנדרנים חייבן מספק וכתב הרם בינוליתעטפו בלח ברכה וחוא חולך לשיטות שפי שנשים אין יכולי לברך ברבר שחם פטורות יחבלרתם כה שיטלת לברך חשם שקן פטורות ויותר טובשלו יברט יקטן חיורע להתעטף בש בריך שקח ל ששת שכם ירך ליו ליו ששת מוחובל מה שלכם בשה פטור וחש חסר חייבובן כתבחרם במזל מות לשם ששת בשלהובלבר מנוחר לנוס ומנה שלנבש בנוס של יברך ומאימוני מברך עלה בשחר משיכר בן תכלת לבן שבח יואה הראש ולפי שאימומיועט שא כשות היעוחר לשלה שחות פטור אפי לובשו בוסוכסות היעוחר שום חו היעוחר שם ולשלה חייב אפי לבשו בשלה וש לברך עלו וסריען אעש שאים ישן בחם בבקר עקר השינישן בללה וכסות ללה יניקרו חייוב שעת שא בטלית שרונה לשם אבל מוה שאימן רונה לשם פטור הילכך אין לברך במשיית אקם למשות ביבית שאין במשיית קימני שא בלכשתי مالاحر מעשיטת משרשאו מתנר עי כשרה אבל אם לקרו מעי שאים תנר פסולם. בצינות אין בה משום קרושה לתשמים משה הייו וים לשורקן ולכנם בקן לשת הכם יוראה האפש בעורן בין שתן מותר לחשתיום במן יחבר בשלתת כת בפרם שלח לך חסיר לבפישרא למעבר ברפחון בינירי דעפר למיפק פה יריחובת ילשה בעון חוטין הקטשון בטלית למיסר פה מרעם אי פני הושעט לחורוחי ביה יואתרוגריתעה למכליה הלפי מום האינו קרא בינה ששפך יכסה של יכסה ברגלש של יהו מעת בוויות על דרוק תשמשי מעה בתר ראתע ברו מעה כורקין על יואיפש לחלק שאים הומה להם דשיום התם כשמכסה ברגל הוא מושה המעוח דרך בזיון מה שאין כן בכאן וטוב להחקייר ירקרנים שע לכמימו מכר שחחי נתמט שו מבר לחתמט בשני בד ו בשת חקברו בריך להגפח שם שלו יחד בגרר על שת בראיתה בברטת כי יוחסן ול יוכתן מוו אול בע קברי הוא שריה תכלומ דל יוכתן שלי קברי אינ לה דלוה דיה למרו לניחר באין אנלפו ועבשיו מיחר פואויתו פי שנראה במחרף שאינם יכולים לקיים המעת שמ שמותר ליך בפת הקברות בלטששיש שענת רקשיוהר להגמהן וכתב הל יונה חקרו ביניהם שהיה כי בגריהם ל כנפות שאי איפשר שיסיר כל בגריו כשילך לשת הקברו אבל אמ שאין אמ מטוען בהס למלעש שא למער בעל אסור שאין אוס חייב לקמת טעת בתל כנפות ברישיתחייב בעצת להתכסות בטלית בתל כנפות חייב להמילבה שבית מיל מוב וכשן להיות כל אדם והיר ווריו במעות בער שיהא לנבגר קטובו מעייבת שילבש כל היום כי היא עקר מעיהו על ופרת המשת ובכל שעה ובכל רגע בריך לכן י רוגמא לדבר כאדם המוהיר לחשרו על ענון אחדש קושר קשר באורו כרישיובר מועל כן יש בת ה קשרים כינר ה חומשי תורה ול בנפים שבכל ברשיפנה יוטר י וגדול שנש חין בטלח עינה מנמה שהיה שנשה בומן שהיה תכלת מעי שאו לא הייתה מעיה כל כך ולא היה כל ארם יכור מלים מנו שאין כן מתהואם מישאים ימולוה המשף כל חיום ברי שחר בו בשנה תפלה כה בעל המשור ואותם

בינר לבן או אפ של פשתו וימו שווין לשם שפת אבל אם לו מיה נוויייון לשיון נכולן ובריך שימיו שוורין ויקים ארכן בשפחים מול אבנשות בחלל בכל שפחוחם ירניו למוסיף בארכן יוסיף ואחר ממחושין יקיה ארוך יתר ברי שיכרוך עו מבריל וחס משחה מן מקושם כל מן מחוטין שתליין בריעה בינין קונים ודרך לקובבן או ינן העינין פי חומין שמו שאין מן מכנד לתפר או מן מחומין שיוכאין בשפת הכנד פסולה ישאח מכמר נוול פסולם מיושויה לבחייו בינרת פסול לבינית אבל חיתשומות לפשיון נפונע כשר לבינית ויששו כון ב באורך המשת בתרג אכבשת שמוך לקרן ומרויאן מן הקרן בשישר שם מקשר בלער סוף הנפורן ומה שים מנילו קשר תרונות שמרכה ב חבבשות מן חברף מוח מפוס חבבת יום מים ריוון מן חברף בינלו קשר עדל ופינים מחוטי הערבער שלה בשיר בו כשיעור ינן מקרן כשר ומניל כוב לעשית אייורי בשפת הבגר שלה יכתקו ובתך רוחב הבגר אין לשיעור רק שלה יתכהו על מחוטין ששושין בשפת הבנג וכתב בעל העטור שאין שיעור לחוטין מלמעלה אם ירנקיוםיף כינו שירכת ורפם ינחק פ בער ה בפנים שהן יו יכל שוליף טפ לם יוחתך רחשי התונוס ויוצובס בכנף ויכפלס ואו יהיו ארכס יב אבכעות שהוא שיעור אורך מכיבית ויקח ל חוטין יונג אחרול מצר אחר ויקשור ב פענים וח על גב והו אחב יברוך חוט הארוך ספב חויו וביינן שמים מבלה מים בריך לנקנק בבריבה למשותו חולות כחשר מס מפרשות בנמר ומנים שחין לש תכלת חון למשות מכלחים שח ביור לנית ופשמשם לפשמשם יוגם אין בריך לרקנק בחולנות יוקרם במנול כת מפת לברוך בקחולות ואו מראש ול לי מים יוניקי ובעל חעמו כה נשאיול אין ערי לנקד לבריכחואם אם כרך רובה או לו כרך בה של חולה אחת כשרתי של עקר יושים שיכרוך על שיפה בבריכה עם שקשר בקשר בהלוקושר ב פנוני וחוורוערך וכן עשה מרשים לה קשרים ול בריסת בננחם ויהים כלהבתוך רוחבטפח והשחר שנ טפחים ועוד יש יננותת יחדות בעשיית ואשר בתבת כן הוא יויהא והיר לחתר כאשי מחומין לעשו בן שמפה קורם שיברוך שאם ברכה ואב חתך ראשי היוטין פסופה אבל תובם בכנף ואל חתבם כשרמרק שיחתכם קורם כריכתי לב בפסקו כל חומים ונשיפיר בחם כרי ענבה כשר וביבר שישור כרי שיוכי לענבם כים מחד שוחו יותר מכרי שכבי שלכל אחר בלבני ורשי ולפי רבעי כח עפבה מן הענף ורי פי אפי פותר כל חענף ולם נשחר של בריעמבנה מן הגייל בשר יחסילם נשחר כרי עמבה אפי בחוט אחר שנפסק בל פחולי הילבך פון שכל אחר כפול לשנים אם נפסקו שני ראשים פסולי שינא נפסק חוט אחר אבל אם לה נפסק שא ראש אחר כשר ויה חשונפקקוב חושין פשול אפי אס נשחר בקשבת ענבה ואס נפשקו ב כשר אש נשחר בקשבת ענבה זלפ ות אפל אם נכסקו ב ראשי כשר אם יש בקם ברי עמבה ער שפסקו ב ראשי ואה הראשול הקם להברא ראשנה מעכבון האת וה שכל ומן שאין בהסכל הל אינה מעיינר ב י בהלבינו וקיונה בה לרשות הרבס חייב חמות הבל חסים בם כל קל יוותר לבאת ביו לרשות מרכם אם מאיכו שאין לא תכלת י עשאמ וני פסולה ואשה כשרה לעשותו מלנת מצושבו פטור מלהמיל בק שבית כל שלשים יום לחור שלשים יום חייב שלחעם, שעות חייב לברך עלח מרי יות אפי שלחעם בשתי שיון לברך עלה ער לחד יום ול פוריו לחי הרום ול ולבוול טלית חברו בלו דעותולברך עלים יו שמוח ינותר रक्षे कि कि क्षेत्र विकास रामा दूरमा कार कर्वाक ने नाता ने नर महा कर विकास वर्ष वर्ष वर्ष वर्ष कर कर कर कर कर בשת ונטלת מולחשרם וליפנים באחר אבל אימו כול ליחוד מכנף כיון שתוא עם מכשת ולתפרו בבנג אחר הלה הרוצין

בשית ש אבל אם חוא מתב ביתיח אעם ששאר מלאכתו בשמלו היו כשאר כל אדם ושולט בשתי יריו מערד בשתש כל אדם והרשעה יכרוך אותה סביב ורושו עד שינוע לאנבע האמנשוטרכה קבים בפונים ומקום תפילון של ראש מהתחלת עקרי השער במנח עד סוף המקום שמוחו של תנחק רופם והוא כל עבה הראש וכרי שיהי הקשר מאחורי הראש למעלה בעורף ולה למטה בעחר שיהי מולעורף ממש מטון באמנע הראשולה שיטה לבל הפעם לכאן או לכאן יובריך שיחא פוין שהוא המקום שנראה כענן ללת לבר חוץ ולא לבר הראש י וגם הרעשות שסובעות סבב ראשו בריך לחוחר שלו יהמכט כרי שיחו חייחן לברי דחיים הלבן כלפי חשער ושחות חלק יותר ובטוע שחור לבר מבחון יושלשל הרעעות שיהו הלניין לפניו ויניעושל ימין עד הטבור ושל שמש עד החותי ויא׳ שלבר ימין עד המילה ושלשמש עד הטער ושיעור בחבן באוכך שעורה ואם פיחת או מוסיף אים בה ויבושבים בקובל שמהוימשמש בשליר תחלהוחת בשלרחש וכשיסירם כחל ויבושו בענן כחלון של ירויניתן עלהן בענן שכשיבה להניתן שימנה שליר תחלה ויניתן ולה יברך הקבי לשמור חוקיו כשמירן שהין הלכה כבנ מערבה שמיומברכן לשמור חוקיו בשעת הסרתן מפני שסוברין שלה לאו זמן הפילן הוא ורוכשין אות מושמרת את מחוקה הואת למוערה מימים ימימה ודורשין ימים ולו ללות ואכן קימ לן שלה ומן תפשון הוא הילב כשיסירם בשלה ואפי בערב שבת בן חשמשות שבריך להסירם אין לברך שמה שברי או להסירם לאו מושמרת אם למינין שא משום דכת בקו ומים לחות על ידכה ושב וים אין בריפן אות הילב אין לברך כלי וראית כת על שם רבים קאיי זל הרשו שח אסירבה יברך יואפ הפנה חדאי שושאים חייב לברך אס יברך הוי ברכה לבפלה כבל מסותן בבקר משיראה חשרו הרצול ענו קבת ברחוק ד אמות וישרם אעל דקימא לן ללהומו המולני בוא אמשריו מדייבו ביות לבינו שברה ביות להיו ברחוק בי אמות וישרם אמות ברחות לבינו ברחות ביות לבינו ברחות להיו ברחות בר לה זמן הפילון הוא שאין מורין כן היים לענון שאם היו בראשו וחשכה שאין נריך לחלבם אבר לכהחלה אין להפחם קורם קומן הוק ואם בריך עלך בררך יכול להפחם קורם ומנם בלו ברכה ולכשיעע ומנן ימשמש בחסויברך יוחר ר פרן זלכת פון דקימלן דשה ומן תפולון של שאין להפחן בשה גוירה שינה יישן בהן ימי שרונה לבאת להרך יטל להפחן קודם ומנן ולברך מלהן מיר בין הראש לו כת כן כשל כשל פשר תו דיכש לחו זינן תפילון קם וחול של מוערים מסתפקין ש אם הוא זינן תפילו

ויעניחין אותן בלם ברכה ואח" מראש זל היה יעניחן ומברך מלהן

המלושים מוניאן יו מניטין אותן בלם ברכה ואח" מראש זל היה יעניחן ומברך מלהן מד בחווק די הוציאן יו ממניברים ופרשת שמער עד ובשעריך ופרש והיה אם שמוע עד מי הארץ כל אחתו אחת בקלף לברה ויכתב בכתב מיושר וברו כתבה המנה שיהי מוקף וויל מדיה הוא יינין ואין ערך שישרטם לבר הבינה וויל אום ברש הרשות שדו וומי שאיהו יודע לשר השטה בלו שרטום טוב היא ששרטם לשר הכתב י ויכתוב על הקלף שהוא מעובר לשם הפלון לבד הבשר . כתב שלו על הקלף או שלו היה מעובר לשם הפלון לבד הבשר . כתב שלו על הקלף או שלו היה מעובר לשם הפלון לבד הבשר . בתב שלו על הקלף או שלו היה מעובר לשם הפלון לבד ואם תפלון . בהוא בפול אמי הקלף או מעור בהמנה חיה ועוף שלו יום היה הקלף אושר בהמנה חיה ועוף שלו יהיה הקלף אושר בהמנה חיה ועוף שלו יהיה הקלף אושר בהמנה חיה ועוף שלו יהיה מוכר לו מעור בהמנה חיה ועוף הטילון ולם ימד את המלוק בלו הדי שלו היה מוכר שלו ואם מוכר שלו ואם מבר בתר האות כשר יא אמל הקב בל העם

ליים אל הרים ולי היום בר אר ברים ולפול הרא או ירים אל ברים ולים בר אר היום אל ברים ולים בר אר היום בל בל היום בל היום

דם ליוחין שר עבוחוק ושפלן אות לשנים ויותכן בכבל חת לווב מרובע כמ רשע חבונים - וינטיםין מ הבופים וחנש אר בשני לוכן של חבונים מו רוחות משמין אות חמו וחנה כן שפ חבפנים של שר חעב וועפרין नात्य व्यापान नंदारने कत्वरने विशाल व्यार नवट व्यान दिन नवार विश्व दिन विश्व दिन विश्व है। החק מתווים בת מושבחת שלן ותפרן ורשען בתפילושל וישאח ושם א' משלען ארם כרחב הפרשיות ולקח שור נק יובחיות או חיה שתורה יושבר לשינו ויורכם ויורסים בינים ופותם על הושם ער שיתבש אל מוטי חושם ושור חשת עשוי ושמח שלכה ומעברונו כורך שעושה בשל החשוונול כל פרשה מפופה לתולוה ויכרוך על כל פרם שער שלבחתה סתול ויש סרפן עלכל פרם קלף קטן קונם שמתמן חוופו בשת וכן נראה משימוש רבא וחרמבים ול פסלאם לם כרך פלה קלף או משלת ואים נראה למא מראש ול לפסלן בכך ויתן כל פרש ופרש בסתשלו שתוח וקופה בפת בררך שתעמירון פת בחבר וחם בתבכל פרשו בקלף אחר כשרים אפ אין ריוח שמחי ובלבר שיחי חוט או משיחה מן כי מתושתו בשליר סתבל מפרשיות שבתב בשל רחש בקלף ז' ופלי אותן ממוכן לימולתו ופרך עלהם שבר וכותן אותם בשתם יחם בתבן על נ קלפון וחמחן בביר, יחר יכין ואין בריך לרביון יואס בפיו הביפים בותב או שעשאן מעבר בהמתו סימאת פבולן ויותר שתכשין בנועם יכשל השורשתשת חרוך מכר אחר לנושות מופועריו והיועברים כרפרשי ואחר שעשה קישותרין יורובעינ ארכק ברחבק יתשר אותה בנים בחיקה טקורק בתפורק יורובעינ וישוק בתפות בכל ברשיחו בן פכל יב תפרות ויחום חתפרם יחים סובב מב רוחות ויעשר חתפרה בן כל ביתופת וחם נפסקה התפנים בשלש מקומות בריך לתפור פעם אחרת ואחר כך יכנים הרפעון תו ממעברתו ויעשה קשר שר בשלן שינוור חרשעות סבבר חשו או יעשם שם בענון שישבעל ינקויון כחשר פרשוב לנעלה ויששם בינין רלינוכן עשם בשליר יכשל חשור לעשות חופתרא וחיועברוכא ויעשכה יורובעת בתפורחוב שכפונה יוינבן מתפרותב לכל כר כינו בשל ראשו שבר מרשעה במעברותו ויששה קשר שינהי מרשעה שברת ב להדקה ברושי ובסוף חרשים אכל חקשר יעשה קשר קטן בערת יול לושלם אותית שלשהי על משין שבבתם של יר לרוח מבה הורות ומהגון כן למ שתמלון שליה בן נמחין וקברין ויושימין אותם יפות הבענים וינתבונרון יפות מבירים וימנק לקלן לבך נהת למעבר מרשעה עלחן לחוקן

ושרוש של יושית שבריך ום בכנים מוקף ווילהילב אם מובבי תום כשולי מוב ברני מפנימישל הא אפי לי נשחר מנינם שח כל שהוח כשר ירול היינע נשחר ינינם יות קטונה כשר וחם לחו פסול יוחם נפסק חחת מחור מנינם חם כל שחור מנינם חם לי בשר היינע שחם בפלה מפת מחור מנים שחם בפלה מפת ליו קודם שבומרה האותול היובה האות נכרתואחב נטל הריו או שלא היובה מוקפת ניל מתחלהם פסול דהוי כמו חק מעותי אבל אם כבר חיום עשויה כתקנהונפל בה מו יכול לעולי ואה הראש ולפסלגם בוה וכן כתבספר התרומו וכת שורשאם עשה רים כמין ללתשאים יכול גרור ולתקם נקוי במוחק תכותוכונא ביה יכה אה הראש ולמס בתפחה שנדבק פתוחתה ונסתמה שאין מושל לגרור הדבק ולשתחה ובגרירת דבק אות לאות כתב שמותר לטחרו׳ וביתולת הכישבה יחית אש שתב לשסקרושת תפולן ואין די ביתה שיחשב כך י ובלבר זה בריך לבת כל האוכרות לשם קרושת תפופן ובריך לרקרק בחסרות ויתרות שאם חסר או יתר אות אחת מקן פסופן. ופינה המניחן מברך בכל יום ברכה לבטלה יונם שרוי בכל יום בלה מנור המלון ונמנה מנכש הסופר מרובה י לבן בריך לחיות מאד ירא שמים וחרד ברבר השם המתמשק בבתובת תפולו ובתר פרש ופרש אחר שיבתבנה יקראמה היטב בטומה ורקרוק פענים ושלש ויחור ויקראמה קורם שיתננה לתוך ביתה ואם ייתר אות אחתים לה תקופו שינרו אותו אבל חסר אין תקופו שאין מנוחין בתפילו שאב היו בתפב של בסררן יואמרי במפ כתבן של כסתרן יגטו יובריך לדקדק בתיקון ננף האומשת של תהא שום אות מגעת בחברתה ואם מגעת יגרור ויפריקס זו ימו יובריך שיכתב ימש חבתב ושיקרא כל תובה קורם שיבתבוה יומיתו מפנישה סופרים רצוע באו ה מפרשיו והן שתרות בפיחן יכולים לכתבם בעל פחשלו מן הכתב וכת בספר המשת הקטן שבריך להניח חלק למעלהולפנטה כמלה אטבח דספרי שהות כחש בשרן ואת הראש ולכה שאין ברי להשחחוק שא למעלה כרי בנה שלשול ולמנים כשיעור אורך קכף ומפון וביונולתן וסופן אין צבי למניח כלי ויששה השורו שוות שלא ינהף אחת נכנסת ואחתיונאה ולו יכום ב אותו חוץ לשיטה וימשה כל פרשיותה פתחו נהיים שישאר בסוף השטה חלקכה ב משת של בב אותו או בתחלות חון מפרש אחרונה שיעשה סתניוה יועשה ל בתם מעור בהמה חיה ומוף מהוליה או מנבלה ומרפה שלחם והרמנק ולכת שאין בריך מבור לשמו יואה הראש ולכת שנדיך משר לשמו וכן כה רבכקן ברק וכתב בספר קיעשת שיכול לעשותן מקלף שנם הוא פקרא עור ומעור שלל אעב הישוב כבשר לעטן טוימים מרובשן ושחורין ואם משאן מנבנג אחר בשרין שא שעקר מעתן להיות שחורי ויהיה מחרין בין בית לבית וכה יעשה ופסשיהו מרובע ריבוע נמור בשכחון חרט כרחט וחין שישור מפורים בתלמור לחורך ורחברישע הבתפי של שבשימוש רבל כת שבריך שיהיו הבת לבבשים על לבבשים ולם נהוג כן שא עושין אורך ורוחב מבנשם בלא שיעור וגם גבהן וחוקק ברפום גחריעם עומקן כתי רוחב הפרשיות כתי שינוע חרין שבן שת לבת למקום התפר ולקח עור דק מבהמק או חים טהורה ומרכע ומרטים בימים ומתם על הלפוס ומכניסו בחריען ומניחו ער שיתנבש ויתקשה ובעורו לח יעשה כימין שין בולטת. מקמני העור אחת מנינים ואחר בשינשו שלשינשו שהוא ינין הקורא פי הענינר לבגרו יעשה לה ל ראשים ושל ינים יעשה לה שלשה קראשים יואחר שיושבש ויותןשה העור יפה על הרפום יוביא הרפום וישארו בינין ל בופס יוקשינון יינשוך למעלה ער שינוע חרין השין ותחושות ער מקו התפר והעור של הרפום יניח ארוך מכר אחר ויכפלפו על הבת ויתפרם עם עור הנשחר מנ ברי הבתפסעובר מבל בר והוח הפןר תיתר ובחות העורשהניח חרוך מבר ח יעשה בו גם היועברושו שבר שיחתך היועעברול יושע בררין שלה ינהי רחבה כינו הושתר כרישיהה נכר רטועשל היניתרה ובאותה מעברתו שברת חרשעה ועל שם כך נקראת מעברתו שחרשעה שוברת בק מבר זה לבר זה

אולינו לפנים שר תנלעם לה ובה בפף למסק יחט חיק אות רה ולשברי שיחא ראשיינין שלה בפוף למסק יובכל אות שיש בה ספק מיתבן ימין דלו חבים ולו טפש אם יעל לקרותו כשרים . שבריך לתנים אמר ביא כל שפא ביתו ראוכואיתו רתנו אתה מונים בתשלון שו מן חץ ום שי לל עת בפרשת קום לי בפר הום אך נקף בה טע בפרש וחיק ביציאך. שעשרן דשמע טש דלששפות ב דנפשך וו דישווות ב דרובך ל החרן שלשה ומצול היה לנוחשר שעשמו בן בכר שבה פרשיות חללי. פרשה ראשונה יש בה אות יחת שמיא מם פתימו של מער מקום שהן שו בריפן יחוד לשים בריך ליחר בתנין של החלום אבל שמעם גן הם תאנין קטמם יובכל מקום שהן שו המינות בי מחוד לשים בריך ליחר בתנין של החלום ומו היונין יותר האותות במיל במיל לשים בתנים לשים המינות בי ושל המינות בי בי מינות בי בי מינות של היינין המינות בי מינות ב פרשה שנים יש בה המשה אותנות וכלן החין ועל כל אחת ל זינון ה שלונתנים וה ראשינה ואחרונה של הקשה וה שלויתרוגות שלירכתי פרש ביש בחה אותנותושו חוץ שלובקומרים שליחב ויכוום של וקשרתם יש עליה ב זיכן וסטפשל טוספות כל אות מג ד זיכן פרש ד יש בה חישה אותו ואו הן כשל ואספר יש עלה ב ויכן תשל ואספת יש שליח זין אחת מטפשל מוטפת על כל אחת מג ל זיפן כל אוושות חמותות שש עשרה ואם לם משח הישונון או חוסיף וגרע מיחן לא פסלי הילכך טוב למשות כלס כי אין פסול בשמי ומוספת ולא בגרעון ואן קוחסרות שכתב קרם זל י ראשומו קום לכלבטר מלו יוטר מלו בחוק חסר י קוצא מלו ואו יומישםי מלא לובתנך חסר ואו יחעבות חסר ואו יכאים חסרואו ישאך מלם יוחאמני חסר ואו מנהנחסר: השפשמום משתמום ישארחסרי גבלרחסרי בעשרמום ואות מוחי ולוכרון מום שניך מלח. הוצחך חסר יול יתרת מלחי החקה חסרי למועדה מלחי פרשה שניה וחים ביצחך חסר ולמבישר חסרואו יחיור חסרי בסר יולא יעבכר חסרי וער בסר יולא זבח חסרי וכל בסר יולם י לחור ב מלח ירכת כתוב בהה ולמוטפת חסרוהו החרונה שנוך מלה משחם מלחוח יוד פרשה שלשיר כ מחדר חסר לבפר מלח בשתר חסר יול שפיה ובקומר מלח לחות מלח ידר חסר לטטפת חסר שנוחוין פנישר מלו מווות חסר ואו ראשונה שתר חסר יול שפיה ובשעריך מלח פרשה ל והיה אם שמע חסר מעת בואו אחת יורק מול ומלקום מולו ותנרשך חסר ואו והשתחויתם מולו ישלה מול הטבה חסר נתן חסר אתם חסר לאות מלא לטוטפת חסר ואו אחרונה ששכם מלא אתם חסר בשתך חסר יור ששיח ובקומך מלא מוחות מלא בתרחסר יורשניה ובשעריך מולה להבתכם חסרואו ובלטטפת הגנחוק עלו רתם ולואויו שנס קוח חסר ב ואוין כי ביין לי ביין מעת תפונן שכל הינטחן מאריך יניסשטו יי עלהם יראו ואינ רבא בל הינטח תפוני חומנים ביים וקורא קש ומתפל מובטח לשחוא בן העולם הבא יואני אביי תפוני

לב סדר דנהותן בברנם לרש ולקום לניום למינים בברב יחישו קל שהוא בינהחיםן למנים והיה אם שמע ולרת ול הוא הסרר קוש משינשו ואחריו בבית הב והיה בי יביאךובב וקיהן אם שמעובל שהוא בת החישון שמע סיינו לרבר התרות להדריוב שיפן רקיים קוש ל שמע לבר חון אבל השיפן של הבתון וכן הוא הסדר בשל יר לעד כראי לה ולעד כראי לה יועיהו גם לרתם ולבריך לכתבן בסדר שהם כתוב שהוא קושוקים יפיאך שיום וקיה אם שיונו דתני בתבן של בסורן ענוו פי שלו בסור הכתובים בתרה לפי של ירשקן בקלף א יכת קרש וחים פיפאר ויפח חלק לפרש וחיה אם שמע וחיחר כך והיה אם שמע בסדר הפותן בבוש של ירושל רחששון וברבר הוה נפל מחלקת בן הנחום ישמהם מוברי ברברירשי ול וש מנחם סוברי ברברי בתם ול יוכה אה חראש וללמשפולין שנחועשולם ותפילושלו כסולן לשו דתני קחלף פרשיותיה פ שנתן בתשלוה בבת וה כסולן וחמרו חול מקוםים ברחשלמנים ב תפלן וכן בורונב לבן ירא שמנים יצא ירי שעקם ירעשת ב זוני הפילון ויעו שעקסייםין בחכותן באותן שעשויין כתקכן שיב יהלכת בקס אניונא חובת והאחרים הרי הן כרשמו בעלו חין כאן משום בל מסיף לל מקריבל תוסיף שא כשעושה בתים יום יניו שני חונין בשם אחר שהה מנים הוא חול יואמו לתים בשם של תפינון שאיששה ב שבין וסיינו לכל בים של יתן של זה בים וכן תיה מותנאה מראש ולורט רשם מיה מרוטנטלק ול כד נדונו במען השיטין על פי הקבוה לבתו בשליהו שיטין בכל פרש וכשל ראשה שיטין ואם שנק לם פסל וא הן ראשי שיטין בשליד וידבר את מיום יונאים לתת יוג מיווא וערת בשפיה וחים כשה להינר פי הקשה בהינה לחות בג שינע אתוחיו לבבר ובלבתר ידיך ימוחות ל וחיהו בכל נישבם ואבלת א בכם אשר הי מן שעכם מתר ובשעריך וא מן ראשי שיטין של ראשות בר מת מואול יד שני חוקיה יוכל פטר חיקיר מענברים מעברים מער כל פטר רחם יג שמע נפשר לבכך על יד וקיה עשב לה ידון על בעבם ידולף שבריך לרקדק בביעבתן שבקל אדם טועה בהם ידולף בריך להקדק בביעבתן שבקל אדם טועה בהם ידולף בריך לוקד בפון והשעל להיות ביין יוד שתנע בה יוכן בל האושות בריבן להיות תלם אחר לבך בריטות כלם לענע כתן הנקורה בשין ובשון ומה שאחורי הברי ובאחת שאינה פונעת כמולן חון מרוג ההאוחקוף שאותן לבר אין להם לעובואם מנעת פסולן ביול בריך לוחר בה בתו שחחוריה לרבעום שלו תנהיו בריף ובריך שיהיו לה בריושה לברשית של תנקטן ירשו ברי שוחר בתנשאחרים לרבעה שלא תהיא כרים יהי ישלה תנקטן למעלה מברשמש כראיתו בפרק הקומן י אית להי תנה ופרשי וליש לה תנקטן בסוף ענה למעלה י וכתב ולפי דמירי במוקן שאחריה לרבמה שלא יההא עעלה מאחריה וטוב לעשות כרברי שניהם י א איתא בפרק הקומן חויכו לספרי דוקנו לחנרי לעוה דחיר ב ורתם ול פנים שים לה ופרש רשי ול" כינין חוסרא לברשמשיש לם למעלה כינין ינקל כיה מלשון הטוטוררב י וחקר שלו יחרין רוב קיול להיור בתנה באינע ונה כוה ול יקשר רוב הואן של יהיו נראיר ב פול וכן כנג שוין שלא תבוא נראיר בטאו לאיאהיך שלא יפור בריאית בפון פשומים יולאיקער רוגון מפון שלא יפור בניין ורפק תסול שרש שקיול נרדיך שיקיק ראששיושק בפוף למנוח ברחיות בפרק קקוירן ואירנ בפסיקר ב מעולם מבא נברא בול מלה יול יש לשר בקודה איתר למטק רמו למעום שורנים לבחינם ואחת למעלה לימו שמונין מה היושה של יול כפוף

חכם ח ער אי מותר לחשמן בחם כשחם בראשו אבל אם אוחון בדו אמור לחשמן בחם מעומר יאפ אם תכם אותם בבנדו מפשער ואם בחם בראשו אבל אם אולבן ברחוק ד אמות ומותם לחשמו ואם רונח לכנם לשת הכסאקשע לעשות ברשוחולבן ברחוק ל אמות ועלן כמו ספר תנרהואחון שמימו ובבנו בבנו כבנה שוחר של יומי רשעה יובאה מינחת ירו טפחובשיבא מרחיק ל אמות ומפחן יובלה או סמוך לחשכה שין שקות למעחן עוד אחר שיבא מנשה להן כם מפח ומנפחן בתנט יואם אין הכל מיחד להם די בפחות מטפח יוכל זה מיירי בפת הכסא שבשרה אבל שבשת לא יכעסם כלל יואם שכחם בראשוועשה בהם ברש מנפח ירו עלהם של שיביקור עצוול מראשון ויוכא וחולבן וחוור ונכנם לשן במס אש שכת עראי כשאוחון ברו אבל כשחן בראשו שרם עלהם פורר וישן בהסשינת עראי ולא חשיב הסיח ועות שח כשהוח שומר בשחוק ובקלת רחש יוהרם ולכתב נחופ שנת קבע כשהן בין מותר אה חראשול לה כתככן׳ לכנס בקן לפת הקברות או לועך ל אינות של המרחן בשת החיפן יטל למפחם לכומלם מת כשמן בראשי בפת ובפת האמנשאין יטל להניחן לכיכולה אבל אס היו בראשו אין בריך לחלבם ובפת הפנימי אפ היו ברגשו בריך לחלבן יוחחר שחניח תפולן ברחשוי מל סחר השולם והנהנת ואעב למלשונה מלובש ערומים יום ממו ירים אשעם ליל פוקח עורים וב הרכת וברון הפר ליל מומר למר שמי בלון המקל ממומן ום בימנר ביל אחת ואחת בשמים והים ברכת וו לאורה בשמים ובית ליל מתרבול שו יום בשלים ביום מומים בימנים בשמם ומנות לחרעה לית רוקע הארן על ממים ומסיים מסחנה לית שמשה לכלברם יום מסנ לית קמפן מנעני גבר ופאסיר המיינים ליל אוור ישרש בגבורה ופ פרים סוררא על רישיה ליל עוטר ישראר בתפחרת וש משי יריה לייל על נטילת ירים ב משי חשה ליין המעבר חבל שינה משפום יויחי רשן אלפעך ים שלי ושמי אבות שתרעלע בתרתך וכן ער ביוי התמלחסרים טובים וכן צרי לניל ויקי רען ביוו שברכה אחת מיא עם המעשר שימו שאם היתה ברכה בפעעניה היתה שתחת בברוך י ועל כן אין לעפת אינן אחר ממעבר שיפו שאים פוף ברכם ולפ סדר מביינרא מים ראוי לברך על כל אחת ואחת בשענה ולפו שאין מירים פקיות תקם לסורם בב חבנם וגם מפעשרבם עניי שארן שאין יורשן אותן תקמו שיסורום בשת הבנסת ויעם ברטות חייב אדם לברך בכל יום וסמטם על דרש הפסוקים י והשיב רב נטרומי ריש מושבתי דמות מחסיה מד הייב אום היו מושם מאחם על בני מטריא מאח הוי ש בכל יום היו מושם מאח נפשות משרא ולו מיו יולשן על מה עד שחקר דור וחבון ברוח הקדש ותקן להם לשרא מחה ברטות בכל יום ובריך כל אדם לוחד בהן והפוחת א יפחות והמוסיף יוםיף על כל דבר ברכחוברכה שנתקובו ל במו שחמרו ול ברוך יי יוסיום בכל יום ויום הן ל משון ברטושי וחמרי בפרק פבר מברכון אמ רביקודה אמשמול כל הפונה ים משום מות בות ברכה מעול ובריך כל אום שיהר שות יכח שרי מעושי ויש עור שושה ברעות שנריך לברך בה אים של ששמני שבריך ליון שביו והוראה למקום שבחר בם מכל האומות וקרבם לעשרתי כדה אים

מששונים ועביים פטורין אבל שום באשון הוא פטוריעכאן ואילך מוא חייב אפ לו חולה באו פעם חלשות של באבחייב בקן חתן ושוש בעווכל בעחופה פעורין מתפלח ותפולןוחייבוןבקם ישתב ספרים תפולן ומווות הסותגריה סותגרי תגריהסוכר המוסקין במלחכת שמים פטורין מקש ומתפלה ומתפלוומבר המעת בתבחרמ בם ולהמנטער שחין דעות בטור מהן שחים יטל לטין ועושלו יסיח מקן ברסי במשלת לוכרון בן שניך מכאן אמרו חול המניח תפולן כקורא בפרח וכתברבשמוחל בן מר חפש שתח להך בריתה דיוה רבנן דן שים ומקורה בתנרה פסור מן התפש ואי לחו דיחובה הוא לא הוו מברכין שלחם רתרתן אומפותן ומשתין הפינון ומברבן עליהם ובעל העטור בתבומסתברא לן דהקורה בתנרה קחינ ולו בהלמוד וחינהו בנתרה עסקי עד כניםן ואין כראה לי לשלק בהי לעטן ברכת השנה קאמא בפירקא קמה לברטות ראית להו חדרים אסור למחלן השלון קימיה דרביה דכים וירס יד במלך ואמל לי יוחכן שחלן תשלו לפטומיתי תקנתה לברוך רשה ברישה והדר כרש תלפנידי איל רבה להכשר להנחות תפלשה לפיחן דקרי בתרה נכחים וכתבם תרה במאן בספר בראשית. בנשאים במאן בספר שמושופסוק א' בכתושם במאן בספר תולם ופסוק אחר בתלמוד תמשי מתשי איל אביוחוא דידע לתרונמי בטלהו יהיה בריך לתפילו ומווח ואין יהן משנת לקטת שכתבן עבר או אשה או קטן תי וישרם משומר פסולן שמקן תפינון קורינין וכל קפסול . לכתבן פסול בכלישקון משייתן בתבן מין יגנוו במכחו ביר מנין ואין ירוני אם בתבן או לא יצמו י ביר עי כשרים יואין לנקחין אותם מן העים ולא שאר ספרי בותר מכרי דמיהן ואין נקחין שא מן המומחין שבקי בחסרות ויתרות ואסלקה ממני שאים מומחה שתם או שלש כרפן שרק מהן תפלה אחת של יר אושל ראש בכרך ראשון וכן בשפוכן בשלשי ואם מנאן כשרים כלן הוחוקו יותפלן שחוחוקו בכשרות אין בריכן בריקה למולם ובשלונות מבריך להו בריקה פענים בשמעול וכת רב ענירם אפי לחרבונ או לחמש שעם איכן בריכון בקיקה שאויר שולט בהן ואיכן מתעפשו אבל אם אין מעיון שאלפרקים לתלקתמשלון בן ברשעה בון בבתי אבר מותר לתלתן בכיסן נריטן בריקה כמ תפילן אסור לשמש ש מטתנ ערשיו ביאם או יפחם בכל בתנך מרנשש עו בלוהוח שחין השע מנוחר להם שחם הוח מנוחר חש מחק חשושן בחחר וחש בתכן כל בתקר כל חםן להעחן תחת מרצונים אבר תחת מראשותי בין כר לכסת מותר אפ אס אשת עניוו שכח ושמש מנות בתפליו לא יאחוו לא ברשעה ולו בבינים עדשיטול ידיו ויטילם ישן בחס וראה קרי אוחו ברשעה ומסירן אבל לו בבינים מנבנים לסשות קבע חולבן ומשחן על השלחן ער ומן ברכה וחוור ומשחן " משחוישל בקשו ברחשו ותפינו ברחשו חס נרחקות מפני המשחוי אסור ואם לחו מות יהמוצ ובל בראשו אסור ללהנית תפילון שבראשו ואפי חם ירנה לסלקן לבררים שא יקשרם בורושו בייקום תפינן אפי יוטפחת של תפינן אסור לחפין בראשו כשיש לתפינן בראשו יאבל רבר שררם ליתן בראשו כתן מכיפת או טבע מותר " לשמה תפונושל ראש למשותושל ירואם שקח רשעה מקן ושהן בשליר אסור ואבל בשל ירלשל ראש מותר לשמר וחס מיו חדשים של מניין מניין מותר לשמר יות בישר בחשל ידי סודרים דחומניה למינר בים תשלונר ביה תפול אסור לפינר ביה וווי אומניה ולה בר ביה או ברביה ולה אומניה שרי לפיבר בית זווי לכגם לבת הכסא קטע להשתן בתשלון שבראשונורה שמיא יעשה בהן ברשו ובת

שמשבם אמר אותוכן כה לעולם יהיא ארם ירא שמים בחתר והובר אמת בלבם ושפים ויאמר רשן העוליים ער לששבם אמריא. כו ברבתרורד מיאר עריך שמר בה כריא בנדרים בפל ואוכררי מפע מוח ואו כררי מפעמח תלפנית חבתים רבים את מפנ שאין מברכן בתורה ושולה דאיל רביקורה את רביני האיש החבם ויבן את ואת ואשר דבר פי אלו ועודה על מה אברה הארן. דבר וה נשל להכמים ולמשב השרה ול פנרשוהו עד שמרשו קבה בעביוו שכויני וחיונר חישל שבס את וערות אשי בקות בעיום ולו שיוש בקולו לה לום בה מחי שנהו ולו שמעו בקולול הלם בק אמ רביהודה אמ רבל מול מבל בערה מולה וכל לבל למקל ולי לבל למקל ולי לבל מול הבל מול מול ברברי שרה ולימרים ולהלמור ווה מסחהבא אמה אחם על דברי שרה מושרבנה של שיורש שינך ולביני וערתר בפשו בפשות עניך ישרש ושות של מושל בה שונות עניך ישרש פויין כלא יורש שינך ולבין לותם ביו שרתר לשינה בה היולות של ביו שונות שינין ביו שונות יוחין לחותם כאי לעומי חוקיך שאינה לשון ברכה וחוראה לשעבר שאלשון בקשה ומידור בקשה אינהו יי שאינה ברוך לעומי מוקיך יוש לני והערבני שאו מברכה אחת היא עם למסוק ברברי וערה שלו היינה ברכה בפעעניינה מיתה שישות בברוך יולבן אין לעפות אינן אחר לעסוק ברברי שרק יוער ברבה אחרת על השרה באי אינה אחר בחר בם מכל הענים וכתן לא את שרש באי מתן חשרה יועין בברכשעל מעניר הר סיב איך בחר בם מכר חיומות וקרבם לפני חר סינו וחשמינים דבריו מעד היושונתן לכו תרות מקרושה כל יומרתן משתמשת בבל יוםי ואסבא ללמור מניר אחר קש וברטונים שחרי אין ברי לברך מפני שניה שניה שלפני קש שקיין אחבה רבה יש בה משון ברכת מתרה ופשרת אותה ורוק אם למר מניר אחריה אבל הפסיק בנתם אינה פוטרת ואם לנתר מניר אחריה שאו היא פוטרת או שבירך ברכת התורה וחופויל ללמור והפסיק אחב בלמתו אים בריך לברך כל מיום אם הוא רצול ופניר לעםו בתרה ואף אם כשיבא לעסקיו ינינהר לעשו ברשו ברישיחוו ללמור לא חשיב הפסק לממן ברכה י ואף אם למני בללה הללה הולך אחר היום יואין בריך לחור ולברך כל ומן שלם יישן יואס יישן כת אה" הראש ול בתשובת שלה שאף בוס אס יישן שנת קבע על מעות הויהפסק ובריך לחור ולברך אבל אם רצול להתפעם מיושב על אבול יריו שנת עראי הוא ולו הוי הפסק י ואפי שכב על ממת ולו יישן לו קוי הפסק דבשהו ששר דעות על למודו על יוהמשפים בבקר לנמוד קודם שילך לבי הכנסת יש לרברך ברטת מופרה וכשקורה פרשת תפער בפת הטנסת אין ללחוור ולברך אעם שיני שקורה בתנים חוזרומברך אשר בחרבת י אעש שכבר ברך כל הברטת קודם פרשת מתמיול דמישאותה ברכה נופום של קריאתה בנם כמושתקם ברכה לחוריה יכה אה הראש ול המשפם למוד קודם על תחשחר יברך על בטילת ירים ואשר יבר ושהי בשמנה ובר סדר מברע וברבת התרה ופרש התציד לא יקרא עד שיאור היום שהיא

במקום הקרבת התפניד שלין וניפו של בים וכן ברכת המיון לשמי בים ולי ברך של בים מפניד בילי בילי בילי ביליד ביין שלין בית המיוקדם קיים מה וביל טלהם ברכת הקרים לימי לקם בבר הקריות להם סדר הקרבם כל זין שעוסקי בהם מעלה אפעלהם כלו הקרים לפני ובסדור רבעמרם כים פרש ברכת כהם לחר ברכת התורה קודם פרש התפניד ויש מהגין ליור אחריה פחוק וערבה ליימים וערכה בילי אחריה סדר המערכה שוה מסחק אוני מסדר מערכה מסיים לקסרת מערכה בילי לסדור מערכה בולי אחרים לוערכה שביה של קטרת מערכה שביה של קסרת קודינה לסדור שבודי עבים וסדור שב גירי עבים קודם לרשון מוכח הפנימי והשון מוכח הפנימי קודם להטבת ה כרות.

שלו משע מברי אעש שמברך שלו משע אשה שנם חיי אינה חייבת במעת בריך לברך שלו משע מברי שחוא גרוע טעי בחי אינה שלא משע אשה שנריך לתן שנח וחוראה לשם שלא עשאו אשה שאינה חייבת ביושת ונהוב קנשים לברך שעשע כרשבו ואיפשר שפוחנו כן שחוא בינישיענדיק אתנחדין עד חרעה ובסרורי אשכנו בית בין שוג ברט מיר אחר כותן לשטי בינה ובסדורי ספרר כתובון בסוף קודם המעבר שינה ואין חשש וראית בסדורי רבעינרס בון שבירן זוקף בפופנס אין לברך ינופר אפורים ואיני יורע לניה נהא בנינר ינפרש כל אחת לניה כתקומו עוד ברכה אחר ים בסרורי אשכנו באי אמה המתן לעוף כחונתקונה על שם שארם מפר דיר נשמות בערב ביר הבה שיפה מעבורה קשה כל היוסומחירה לבבקר שקיטה ושל פי המורש חושים לבקרים רבק אמונתך בשר ודם מפקיר פקרון בה חבירו ומחזירו ליבלי ומקולקל אכם מפקיר בכל ערבנשמת בה הבה וקים שיפק ומחזירה לנחדשה ורציפה וחומ יהי רשן עד שחיהו בן ברית וחם ירצה להוסיף בקשות קרשה בהוואין בו משום שמי מטבע וכל הברטת שהן על סחר העולם והנהת כתן שהי נשמה וחיותן לשטי בנה ורוקע הארן על המיסוהמשן מבער גבר אין לחסר מהם אפי לו שמע קול תרפעלאו לי הלך על הארן אבלאותם שמם על הנאותו אם לא נהנה ביון ששוכבעל מנות ואים לא לבשול אוורול שניוף אין ללברן ובסרורי אשכנו כת אחריהי רען. רעון כל העולמים לא על בנקותים אכום מפילם המחשם לפעד ע עב בחמיך הרצים מה אכו מה חייכו מה חסדכו מה ברקפו מה כחם מהגעורתכו מהנאמר לפעך יה שחים הלנים הגםרים כאין לפעך ואנשי השם כלה היו וחבמים כבל מרע ונטעם כבל השכל כב מעשים תוחו וימי חיים מבל מלפעך ומותר האום מן הבהמה אין שהכל הכלי אבל אנום שמך ובע בריתר בע אברהם אוהבן שנשבעת לבקר קמוריה זרעינחק עקידך שנעקר על גבי קמובחעת בישקב בגך בעורך שמחקבתך שחקבת אות ומשמחתר ששמחת בו קראת אות ישרש וישורון . לשב אכן חייבון לחורות לך ולשבחך ולבארך ולרוממך וליתן שבח והורחה לשיוך וחייבון חם לנינר לפער שירה בכל יום חשרים מה טוב חלקם מה כשם תרלפו מהיפה מאד ירושתפו שאפו משפינים ומעריבים ערבובקר בכל יום המיר ואומרים שמע ישרש אשיפו יי אחד ול יחודה החסיר היח רצור ליור אחריו ברוך שם כטר מלטת לשום ועד. והיה מטין ש לבאת ירי חובת קש משום שפעפני כשעושין קרובה מעכבון מקש ער אחר ומנה ואינר שחיה יוכא בוה כרחיתה בברטת שמע ישרא יא שהימן יי אחר יון היא קש שלד יהורה הנשיאי אתה הוא יי השלחים על של נברא העולם ואתה הוא משנברא מעופי אתק הוא בעולם מוה ואוה הוא בעולם חבא קום אתם מך על מקוםים מך וקום שמך בעולמ ובשועתך תרוסותגבים קרפן באי מקום שמו ברבים ונתקובו על פי הירושלמיואינה פותות בברוך שאיפה שא ברכת קוראה אתה חוץ יי השקים בשמים ממעול ובשמי השמים מעלעי אתה הוא ראשון ואובה הוא אחרון ומבלעריך אין שהים קבן קוויך מארבע בנש כל הארן ישרו וירשובל באי שום ביאתה שהים לברך על כל ממלטר ב שיחימר לך מק תעשה ומה תפעל י חשפו שבשמים עשה ענמפו הסר בעבור שירן הגדול הגער והפורה שנקרה שמך עלים וקיים לפו מקרק מה שהבטחתם על ירי בפניה חווך כבתב בעת ההייו חביו חתכם ובעת בדבע אתכם כי אתן אתכם לשם ולתה לה לכל עניי הארץ בשובי את שבו שכם לעוניכם אינר יא ואחר כך ברכת הערה ופרשת התמניר ומשכת אי והו מקומן והוקשה לעל וה הסדר לנין פסוקים י קודם ברכת חתרה ונהגוע בעצמי פניר אחר ברכת שקי נשמח לברך ברכת התורה וליל אחריה פרשת ברכת כהנים ולסדר הברטת ויהי רדען העולמים עד לשניבם אמר יא יוראית בסדור רב עמרם אחר שכתב משנת אי והו מקומן וברייר כא דר

לפכל להי הענים חללים של הפסק בין חללים ובן ויי שנים פשח שלי יהח בחוד לינוצה וש שינוסים ו מד במקום אחרים וכל מקום ומקום פמקים ובן ויי שנים פשח שלי יהדים וכרוך שאמר ובחשבים מקום בדוך שאמר ובחשבים מקום לינוך בדוך שאמר ובחשבים אחרים וכל מקום ומקום פמקים ובחול בין בשבת ויים לפי שחין ועדה קריבה בקן שיקה לכלי ברכה ומולים ובחיל בין מחול בין מחול בין בת מולים ברכה ומולים ומים בין מולים ברכה וברך למים ברליום ומולים בין מולים לינו בריום מולים ברליום מולים בין מולים בריום מולים בריום מולים מולים מולים מים שמחו של הבל מולים בריום מולים בין מולים בריום מולים בריום ומולים בריום מולים בריום מולים בין מולים בריום מולים בין מולים בריום מולים בריום בין מולים בריום מולים בריום מולים בריום מולים בריום מולים בריום בין מולים בריום מולים בריום מולים בריום מולים בריום בין מולים בריום מולים בריום מולים בריום מולים בריום מולים בריום מולים בריום בריום בריום בריום בריום בריום מולים בריום מולים בריום מולים בריום מולים בריום בריום בריום בריום מולים בריום ברי

קנים הותנא בט בסוף פסוקידות כה עלום של לרב

נטרונאי מהו שיתפל עם הבטרויאתר פסוקי חמרה אחר כך והשיב שאיכו יטל ב הקיום קודם תפלם לא אותר

ברוך שאמר ער מהולל בתשבחות ואומר תהלה לדור ומדלג ער הלל שקר שואומ כל הנשמה תהל יה הללנים

וחודם בשתבח וממהר להתפלל עם הבטר ולא יאמר אותם אחר תפלה כל עוקר יווה לשון אח ול כת רב עניתרם

אם נכנם אדם לבית הכנסת ורואה שאם יאמר כל לו הפסוקים שאיכו יטל להשלם תפלתו עם הבט יאמר ברוך

שאמר ומנומור של ההלה להוד בלבד וחותם בשתבח וכתם בשם הר יונה שאמר בשם רשונו שאם נכנם בשעה

ששב מיתול בובר אור ואין לשהות לנמר אפי תהלה להוד טוב הוא שיקרא קש בברטוניה ויתפל עם הנטר

ואחר כך יקרא פסוקי חימריה עם הברטת שלפטהם ושל אחריהם לששהתפלה רשיה וימקובלת עם הטער י
בל ומינהיל ישתבח ובריך שיהא של הען דכת מינה על בקולה על כן שנאיניה איל ובל דער בין שותר לפני הישנה ליל רבואיתית רע שער והשל שאיפו הען מוהר לפני הישנה

ואי זהן שחוא הפן זה שהוא ריקן יועשרות ופרקו כאה ושכל כרך ומרוכה לעם וש לנשמה וקול ערב ורצר לקרות בתרה בבירים וכתבים ואם אין מונאין מנישים שו כל הינדות האו יבחרו הטוב שבבים בחכמה ובינשים שושם ואין מממן אין מישים אבל מיש שנת לכיר לפני התבה ובלבד שיהא באקראי אבל למיחת אין מממן אות אפי אם יש אחד מניונה את שממות לפני התפל במקומו לעתם ידושם יווח לשוף א" הראש זל מיחשבת לא המאר המקומות לפניות בוויי המשפחות לשלי בער וש ברבר הוה ביוי מעם באו איכו בניר שב ברבר הוה ביוי מעם באו איכו בכיר וש ברבר הוה ביוי מעם באו איכו בכיר למי מער של מערים למיחש בכיר של מערים לבחש במאר במו ביוי המשפח של במאר מולים בל בתבי הוא מנוחשות אות משלת לבני המקום ביחם של יואם הוא מנושפח משלה ביוים ואיכו ביום ביויה ובייק שלים שלם לבחות מוקרוב ארע ביווקים אבל ברשמעות בחום היארן הואת הם להכאון לשמוע קול בוויה ובייק שלים שלים להחוק מלקרוב ארע ביווקים אבל ברשמעות בחום היארן הואת הם להכאון לשמוע קול בוויה ובייק שלים שלים להחום מלקרוב ארע ביווקים אבל ברשמעות בחום היארן הואת הם להכאון לשמוע קול

והטבת חיום נרות קודם לרם התמיד ודם חוניניד קודם להטבת שיני נרות וחטבת שיני נרות קורה לקטרים בעבורתולו לני במפק ביו ביו ביוניוו ואופי אינרור ונשלמה פרים שפתיו לכן יהי רען מלפעך שייוים חשובומקובל לפנין כי בקר בתנ הופעיר במועדו ועפורוש על מעמדו י ואס איכו יכן לאמדו מופנים שווים קבטר עובינין סיקלי פרם התפתר לבתי וייומר אותו ואין לחום אם יקרא פרם התפניד שנת עם הבתי לנוחים דמינים כי ביו בשנים בקורה בתרה ובשבת מוסיפון ובוס השבת שפ בבשים ונו ומהנון ביו בשנים בורת בראם יונו ולשיכם ובעל ממנחנ משינעל ממנה נמפע שיין נכון להופר קרבן חמוסף שם ובירום סקורין פרש היפעיר ער פחום פין יש שחרואים קשה שמוסף ומיו כל היושף אי אתה רשאי לחמרטער פני טוב לתו רומנים אענ נקיימ לן לברים שבבתב קרבר חיים ולבל דבר שרעל ושער במיכל אין בן משום דברים שבכתב אי אתהום יואה הראם הנות אות דל חמולי דברים שבכתב אי חובו וכן של למונים אחרים ירי חובתן חבל כי אחר לענינו שרי ירים מושון באשכנו בשמעונג שב לפסוקי שבתכלה כתן מי כמוך בשים יי ויי ימלך לעולם ועד שבוח שותק והקחל חומרים לשמות משכת אי והו מקומן וברייתא דל אותן כי אחר ואחר בכנו עבינוי नेनार एटवर वातर र वयान वर्ग रमेर्य र ज्यांये मार् द्यीय व्यवता पत ספרא למולם ישלש אום שמותו שלש במקרא שלש במשפו שלש בתלמוד ופריך מייוע כמה חייומשעים בריכא שא לניני שבריך בבל יום לשוד משלשתן ומרד של בריית דר ישמעש הוי במקו תלמוד שהמרכש בתלמוד ועור שחיי תחלת תורת בחנים שקוח ראש לכל הקרבפות קשעה חביעים שעוסקין בהלבות עשלה בבל מקום אחר התנייר משום דכתב ובכל מקום מוקטר מונש של של תלעירי חביעים שעוסקין בהלבות עשלה בבל מקום נריך לאמרו בעובו מעלה אפעליהם כאו מקטירים ומנושים לשמי בספר חיכלות שיש ובנעניתה בי חוא שיר פול ופותר לתעלם וכת ש ש תישות וסימן ראשו כתס שי וכן קוא ביוסחה אשכנוית יונתקנה ברכה וו משום הא האיתא בפל כל כתב הקרש יהו חלקי עם עומרי ההול בכל יום ומפקי בי קחמ בפסוקי חמרה ומאי ניהו תהלה להוד עד כל הנשמה תשול יהי ות גרסיכן בפק דברטות אמל שעור כל האומ תהוב לדור בכל יום מובטח ל שהוא בן העולם הבא וכן דרש ל שמלאי לעולם יסדיר אדם שבחושל מקום ואחר כך יתפל י לבן תקמ לאמרם קודם תפלה ורדבעו ברכק זו לבפקטואחת לחחריקט י וקיא ישתבח ואם סיים ברוך שאמנר קורם שיםיים קחון יש ל לעפות אמן על ברכת החון ואחר ישתבחים לעפות אמן אפי על ברכת עצמו ביון שהוא סיום לפוף פסוקי חמרה לכן בריך לשחר שלא להפסיק שניחם ברבור וכן כת רב שפחם ולוחוסיף ליתר שלא לרבר בין ישתבח לשנר אור וורדי מבנו לאינש דלא לשתנו מני מנחיל ברוך שאמר עד דמסיים יח וכן יש שרושלמי חבח בין ישתבח לוקר אור עשרק קיה שלו וחוורין אות מערם המלחמה ומיהן לן עדיף מקם וברטופה הילכך בן המימורים שום מפנ הכבור וישיב שלים לכל אדם יובאמצעב קמומורים שוא מפני קיראק ומשיב מפני הרש יוש מקומו שמקנין לבל קורו ליא קראו בשינו כאשר הוא כתל ברברי היינים לפי שהור עה קבעו לאינרו בבל יום לפע הארון וכשיצים

רבא מברך מקבה מנענע ברחשו ואומיאוי לבנים שנל מעל שולון אפחסואוי לו לוב שכבה מסלקו אות בני ורחקם מעל שלחם ובשמל שים ראוב לפעו ואם ישמו העלששם וחיקטרונ על כן אומרים אות בלשון שלם ישמו שאיש מערים ארמית. ורי זל שרש מטעם לפשחיו רגולן לבמר אות אחר חורשה בראי בשלהי סומה חמלוי מתקיים עלמו חסוכה דקרושה וחיהה שמיה כבה דחננונה והיושם עמני החרן שחינם מפרים בה הרמית שחות לשונם לכן נהוגלחמרו בלשון שחכל מבעם שי ולפי פירוש זה יהיה כפשוטו שמיה רבח תרונם של שמו הגדול וענטן הטבור בטונה שלינה אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם לעלמי עלמיא בהא בפרק כרש בתב מקרם העונה אינן יהא שמיה רבא מברך בכל כחו קורשן לנגור דיפו פי בכל כחו בכל טונת גם בכאן מפרשי שמיה רבא על השם שיחוור שלם אבל בכל הספרים גרםי כל העונה אינן יהא שמו הגדול מעורך ווה ראיה לפי כי ולשחים של תרעם שלשמו הגדולוחוור גב שב וחות חמן יהח שמיה רבח מברדום י בתו בסדר רב עמרם ול ואות יתברך אמן ישתבח ויתפאר ויתרומס ויתבשא ויתבר ויתעלם ויתקלם שמנים דקובשא בריך הוא ואמנייו אמן לשל מכל ברכינאושירום תשבחישונותיני דאימרן בעלמא ואמרו אמן ול נמע מונעום לימר אמן אחר יתברך ולו אחר שמיה דקודשא בריך הוא וכת עוד ויתקלם יש פותנון שלו למינו ופותנון טעם לדבריהם שחייב אדם לני שבעה דברים בשבחו של הבה בפנה שבעה י שחייב אדם לנית שבעה דברים בשבחו של הבה בפנה שבעה י והאומן יתקלם מתנון טעם לרבריחם פון שהפסיק באמן דיתברך בריך שיהיו שבעם אחר האמן ווהוג עתם לנת היתול במקו ויתקלם וחפושיה על מנהגםפרד שאומרין למעלה מכל הברכות השירות והתושבחות והפומו האינורות בעולם ואמרו אמן בלשון הקוש למה מפסיקין באמנע לני לשון הקוש וגם רב עמרם במע בלשון תרונס ותקים לנית וכחמות משום מחי דב מבכה לשל שחקבה ית מותוכן על גלומים על כן חם מתפלען שיתכום בקרוב וימהר לגשמי ועל כן כהוב לינוטר רחמיך יי וחסמך כשמתחילשל קמש על שם מנת כחמיו שווכר באותה שעק ואות גם פסוק ועיהו יגדל כא כא יל שהוא לשון יתנדלשאות שב מען מכריעות שבתב רב משון שלקרים הן ל שלחובה ואחתשלרשות יתנדלויתקדשוטרעי בעולו ובומן קריביהא שמיה רביש וטרע ויתקל שמיה דקודשא בריך הוא וטרע ויתנלה ויתפאר וטרע והוא של רשות והללובריעות בינד חמשה שמות שהן בפסוק ביממורח שמשועד מבוחו משה שלום במרומנו הוח

נו ואומר שליח צבור ברבו את יי הישלרושטו אחליו ברוך יי

מרוטנטרק שאין בריך של לחור, ברוך יא המערך אבל הל יהודה ברעשע כתב שבריך לחור ברוך יא המערך מחון בבל המקומות שאומלי הן הלי יהודה ברעשע בשנה שב אומ ברע ולבאורה נראה שיותר טוב של לאמרו כרי שיאויים ויטום למה שיאמר של כדמפרש בגיל בסומה בפל ולו מאמרים גם ברכת כהעם שאין לקהל לממר כחוקים בשנה שהכהעם מברשן מוח העעם יוגם רב עמרם לו כחון הא הראש זל מראש ול הוגם שמעשבבל המקומות שאומלי יתברך וישתביחום כשאומר החון ברטולכך מאריך ש החון שר שיאמרו הקהל מורים דרבלן של הבר מורים שמאריך ש החון עד שיאמרו הקהל מורים דרבלן של הבר מורים שמאריך ש החון עד שיאמרו הקהל מורים דרבלן של ברי מורים שמאריך ש החון עד שיאמרו הקהל מורים דרבלן של בכרון המקרא שבע שום הלפער והוא שיצע ומנה ומעם מורים להחריה ברחוק ממקרא שבע שום הלפער והוא שיצע ומנה ומעה מורים ומנה להרותה טות היו מרות ומים לקרותה טות היו היו היו המורים לקרותה טות היו היו היו המורים לקרותה טות היו מרים ומשך עד פוף שעות ומעה מן המובחר לקרותה טות היו מרים ומים להרותה

מרבי ואם הוא רשת נמור אין חוששין רק שיחים נשם ומירות וחקבה את נתנה על בקולה על כן שמופה בשבת ופום כנים חשות הוא זה בנקרא חון קשע פון שיניוהו להתפל אעם שים אחר שהוא ניניונה דחקו באקרי ולא ממוכה יכול להתפל אחר שהפא שפשערות על יאין ממפן לעלנישפה שאין יורשן לחתך האומן וכריך שיהא למשומעוטף ברתגן פרח אין עובר לפע התעבה והוא מי שלבש בגריו קרושים ובתיפו וורושות מעונת י הומא יכול שרד לפט חשבה ובלבר של יקרא בתרה שאין לקרות בתורה על פה היורד לפט חשב ואימ שב קשע בריך לסרב מעט קורם שירר ולה יותר מראי שא בפעם ראשונה מסרבוכשיאמרו לבפעם שני מכן עבמו ובפעם שלשית יעמור ואם טעם של ובריכן להעמיד אחר תחשו אותו שמענינין תחש ל יסרב האומל אינטיורד לפני התעבה מפני שבנהי בבמונון אף בלבנים לה יעבור באורה תכלה י חינו מובר מפני שברו נג ישתבה אינה שהחת בברוך לפשסמוכה לברוך שאמר פסוקי דוינרה זו לפניהם חו לחריהם ופסוקים שבעה לא הוי הפסק וחותם ביו מעך מהול בתשבחות ש ההוראות ער חי השופנים ואו שוכן הקהל אמן יוכת אא ולשחין לנופות חמן חחר בחי מלך מהול בתושבחו שחין וה סיום הברכה שח חחר חי העולמים יוכת רב עמרי ולשתר מבעונה לחיפש לחיפול בפריסת שמעויובר חור ואסור לחשתעניי בין ישתבח לפרשת שמע וחת במל תלחו ברם גם משו אבל במידי דנרם גם או לערך מישבא להתפרנם מן הנהקהובש למפסק ליה שפר דאת קרישואין אומר אות בפחות מעשרה וכל ובר שבקרושה כתון קרישו ברס וקדושה או חומרין חות בפחות מעשרה ומניהואם התחיל העשרה ויכא החחד מהם עמר הקדם או הקרושה ואו המשרה בריך שיהו בפחורין וגדולים שהשאו שיני שערותי ויש שמופרין לברף קטן עם תשעהוע ירי חותם שכותנון בת יואה בראם ולכת שאין לברפועו שיבא שתישערות לו לתפלה ולו לברכת תוון ונדך שיהו כלם במקום אחרושב עניתם והעומר תוך הפתח מן המשקוף ולפנים כלפנים מממ ולחון כלחון ואם מקבתן בטנים ומקבתן בחוץ ושב תך הפתח היה אומר אה ולשהוא מברפן ואם חבר קטפה נפרצה במלואו עבולה ותשעה בגרולה ואחר בקטובה מבטרפון שהקטובה בגררת אחר הגרולה וחרי הוא כשו הוא בתוך הנחל בין שהרוב בגדולה היו השע בקטומו ואחר בגדולה או חמש ביו וחמש ביו אין מבטרפון וכן לעפן שב י היה של בקטנה ותשעה בגרולה יובאין ידי חובתן שהוא פנבר אחריהם . היה מוא בגרולה ובבור בקטנה אין יובאין שב הבטר בגררין אחריו יוהית להבטרף לעשרה אבל אם היו עשרה במקום אחרואת קרים או קרושה אפי מישאים עמקהם יכן לנפות אחריקם כון שעשרה במקום אחר ידאמ ל יהושע בן לני אפי מחיבה של ברול אינה מפסקת קוסר על פי המקל והתגולת בןישרש לשבקם שנשינים עמים רבים האמיר במוחמת וחתקדשת ומדעת לשני תנשאו יתנרלשמו של חבה דכונ בוס הכוא יהיה יי אחרושמו אחר . שמיה רבא ימ שם יה רבא שאכו מנפלם על שסיה שאיכו שלם שיתנהל ויחור שלם והיים לעת קונאולה שיפוס מעשו שנשבע לשלא יהיה השם שלם - עו שנקום מנינכו דכת כידעל כסיה ישאין הכסאשלם ואין השם שלם שא לאחר שינקום מנינו יהיה השם שלם ונס הכסא וכת האויב תפנו חרטות לנכח וכתב וה לעולם ישב טכן לישפט כסאו הני השם שלם וכסאו שלם יומקן שאם אוינרין אות בלשון תרונסיש אומרין מפע קמלא בסשלא יתקטו במשאם משבחין שבח כוה כוהי ונס שיור ירי זק קבק נוכר לחורבן קשת ומנת ישראל כראית בפק דברטת בשעה ששראל שנטן אמן ישת שינים

ובברסת או דוקא לכיחולה צריך לאמרם אבל אם קראה בלא ברטת יכאי דמנן היה קורא בתרק והגוע זמן המקרא אם מון לע יכא ידי קריאה אעם שלא בירך לפניה ולאחריה יוכן פניש רביו היכולות שיות ברוש את אותרת ברטת אינן מעכטת ורביו האיי ולפניש ודאי האת אומר לברטת כלל מעכטת של לענון זה את חומרה ברטת אינן מעכטת שאם שינה הסדר למני ראשונה לבסוף ושניה תחלה אימן מעכב והא דתנן שם שולע יכא לא שיטין לקרות כרי לכאת מעת קריאה שהרי מעות איכן בריכון טונה שא ש מתחלה היה קורי של להניה וקורא חסרות ויתרות בכתבתן כאדם שקורא על פי הימורת ומניקדק וקאיל שאם פון קרותה בקריאת יכא ובער הג ולפסק דמעות בריכון טונה ובריך שיטין לבאתי וכן כתב אה הראש ול ביריאה באימה ובריך שיטין לבאתי וכן כתב אה הראש ול ביריאה ובער הציילה ובעופה בתברבעמרם וללשוויה אינש לקש כל ביריאה ובעופה בתברבעמרם וללשוויה אינש לקש כל

ומן נקריה ליה כפרוטונית חרשה פרוש פרוטונית כתב המלך

שינשה על בשמריכת נהוא פרוטתמא להקבה והשאיתא במרקש אמור ברשה מלך בשר ודם משנר פרוטונית של למדינה מה הם מושים כל בני המדינה מומרים על רגלהם ופורנון את ראשיהם וקוראין אותה באימה בראה ברתר ובויע אבל הבה ית שמו אמ לשרט קראו קש פרוטונית דידי לא הטרחת עליבם באימה בראה ברתר ובויע מיהא בריך יש לקרותה לא ענמרים ולא פרוש הראש שא בלכהך בדרך יאבל באימה בראה ברתר ובויע מיהא בריך יש מהנון לניור תהלה ש מילך כאיון ויששינוסיפון איון ש מילך כאיון ופותנון טעם לרבריקם שקש יש בה רמיח תיבות כיינון איבריו של אדם שחשר ד וימנונן להשלם באו די והרמיה זל השבעל זה בתשובה וכתב וראי אם מקרים וסיים העחר בעמן ישרא קורם של יעל לעיות אמן כשימים של דלוו שנה אמן אחר ברטומו הוא אא אחר של והפסקה לבא לא גרע משאת שלה שלם דמפסיקין בין שניה לשמע אבל מישענה אמן אחר ברכת עבמו בן יחיד בין בשר הוי שעות ונוןרא ער והוי הפסק ברבר שלא היה לוהפסיק וכל שכן המפסיק באמן אמלך בדכר שלא היה לוהפסיק וכל שכן המפסיק בן ברכה לקריאה ועוד דמפק שם שמים לבטלה ועבר בלא תשא דמוכרת השם הכא לה בה עני דמוכר לה לו להעחר בעני ישרא ולא לשמע ישראות ולבטלה ועוד בין דלאו לערך ברכה הכא לה בה עניל דמוכר לה לו להעחר בעני ישרא ולא לשמע ישראות ולבטלה ועוד ביו ולא משרה ביני ולא משרה המירות ולא ביני ולא משרה ביני ולא משרה ביני ולא משרה ביני ולא משרה המירות ולא ביני ולא ביני ולא ביני ולא ביני ולא משרה המירות ולא ביני ולא ב היא שא לאשליני רינים משת הוי לה מספת בקריאת שמעוראי מספת לא ימקב אמרה ולא בש ולא משה אינרם ואס כן אכן היש אינרי לה השתא ברוך שם כשר מלטתו אי לאו דאמריה יעקב עה לא הוק אמרי לנח שמותנון יריקם על פניקם בקריאת פסוק ראשון וראייתם מפרקא קמא דברטת כרמנו יריק אנוענה קות קרי לה וטנתם שלה יסתכל ברבר אחר שיננענ יעלטין י וכל מה שיעשה האדם לעורר הטנה טוב הוא יכתב רב עמרם זל ובריך להפסיק בין תובה לתובה דעל ההיא דאנשי יריחו היו קורין את שמע שלא כרען חבמנים מפר ברושלמי שלא חיו מפסיקין בן תבה לתבה וכריך להאריך ברלת דאחר שיעור שיחשוב בלם שחקבה הינה מידיר בעולמו למעלה ולמנים ולארבע רוחות העולם ויש מהנון להטות הראש כפי המחשבה מעלה ומנים ולד קרוחות יוש שמפקפקין ברבר משום הח דתניח הקורה את שמע לח יקרון בענעו ולו ירמו בשפשו וחב" מרחות יוש שמפקפקין ברבר משום הח דתניח הקורה את שמע לחיקרון בענעו ולו ירמו בשפשו יואב מרחים ולחים ולחים אל החים ומינים מיח שלך השונה וערמת אוים ירושלמי את רב בריבחן ובלבר שירגש ברלית של תהח כרים ופינים

מעם קונט חכן מחינה כני שיסיים אותה וברכותה עם הכן מחינה יוסינוך לה התכלה יניר בהכן מחינה וכן כת מרט במול משנה שיתרולקורם חכן החמת כרי שינמור לקרות ולברך ברכה אחרוכה עם חכן החמה ושיעור ומ כמו ששור ששה קורם שיעלה עמור השמש עב י ומנישים ללעשות כן ולטין שכרו הרבה ומובטח ל שהוח בן מעולם מבא ולא יווק כיל אותו היום ימי שחוא אמם כנון שכרי להחזיק בדרך או כובא בו יכול לקרותה עם ברעותה פניר אחר שיעום עינור השחר י וכן אם קרא מנר אחר שעום עמור השחר ברי עבר אפי שוא היה אמם יצא ואין צריך לקרותה כעם אחרת וחוא שלו יהא בעל לעשות כן ואעפי שומנה פישך על פוף שעה שלשית אס פונם ולם קרח ישל לקרותה עם ברשתיה כל שעם רשעות. ימיחו אין לשכר בקורא בומנה אבר מכאן ואילך לה יקרא בברטתפת ואם פרך מוי ברכה לבטום ברוך אתה יי אמה יוצר אור ובורא חשך היא ברכה ראשופה מקו וברא חשך כדי לחופר מרת ברון שלה בוס וחותם באי יוצר המחורות ואם טעה ואמר ותקם לניתר וערא חשך כדי לחובר יתרת צרוך אי אמל אשר ברברו מעריבערכם ונוכר מיר ואמניונר אורוגם סיים כדין באי יובר המאורות יכא אבר אם לה סיים ברין או שאמע בחיי יוכר אור ובורא חשך אשר ברברו מעריב ערם וגם סיים במעריב ערבם להיכא אבל אם פיים כרין באי יובר המלוורות יכא יובר משרתנים ואשר משרתנו ונו י תקים למנר כך משום הא ראיתה בפר אין דודשין כל יומא מעברו מלחש השרת מנהר דיפור שמה חדשים לבקרים ין וחש שרושא יוצר משרושם אותם המתחושים בכל יום ואשר משרוש מעולם בען מיכא ונבריא כלם מומרים לפשי קרושה שבוכר כתב קרם בייולשחין היחיר אות אותה וכן כת רב נטרוניו ולשל שננים באימה ואומרים ביראה קרום וברוך ואח קראם ולכתבשיחיר יכול למערה שחים בא עתה לקום שא ספור וברים קוא הייאך העלמפים מקושים ולא דמי לקרושה שבתכלה שאית בעריבר שאותה וראי אינה בפחות מעשרה יותב איתה במם סופרים קרושה שבוער אור ושבסרר קרושה יחיד אומר אותה שאים של ספור רברים י ומהנון באשכנו לחתם כאמור למנשה אורים גרולם בלמולם חסרו אור חום על שון תאיר וכוכה כלה בינהרה לאורו באי יובר הייאורות. ואין מקצון כן בספרדי וכן כתב רשי ולשאין לחתום באור העישר שאים מנשן החישמה לפי שמדרו החכמים חברכה על אור המנוחדם בכל יוסולם על אור קעוער ואיו ולכת בתשובה לתו שער מעון החתמקה ופתחה מובר אור הייפו אור שברנ קבה בששת ימני בראשיתול חייה העולם כראי לחשתמים עו וגנון לבריקים למתר לבא ועל אור זה נאין והלע תים לחורך זהיים פני אור חוש שלששת ימי בראשית שעומר הבה לחוש לפו על וכן ועת רבשרירא גאון ולשכתב ווה לשומו מוח שכת רב שערים שחין שב רשחי לנית בחור חוש על עון ומיר חין בכך כלנם שלח על חות חור במ מעברען של הוכרה בעופת הול כת אל הראש ולבתשובה ברכת יובר אור וערשת אם אומר עם שב בנחת פאין ארס יטללטין תריר עם שב בשתשקחונם אם חים מטין לרברי של בשתשקה ובאיננע הברכה היהפנה לע לרברים אחרים תרי הפסיר הטונה כי הפסיק באינבשים אבל כשאום קורא בשו אף אם קורא מקצופו בלה מוכה יכא וכשאם מעוע לפוף חברכה אם מימהר לפיים כרי לעפות אמן אחר ברכת החון על וחם טעה שב בברבת יובר אור בענון שנריך אחר לעניוד ושויפו אם מקרושה ואילך אין בריך להיפול שא מקרושה ואילך אנוש שבשאר הברטול שטועון בה נריך השע להתחיל מראש הברכה שמעה הראשון שאני הכא שהקחשה ברו נשנירן פשנ בפתחתה איל רב יהורה באיל חשיב כפוף ברכה ורבט אמרי אהב שלסופסק רב שפם שינוש אהבח רבח ול כרבנן יוהנאופס חבריעו לנין שחרית אחבה רבה וערפת אחבת עולם לגאת ידי שפחם וכן מחנין באשכט ואינה פותות בברוך לפי שחיא סמוכה לברכת יובר וחותם באי העוחר בעמו ישרא באחבה

ובריך לחשמיע לחופו מוח שמושא מעשו לא השמיע לחופו מוח שמושא מעשויבא וברבר שושא בשפוש אבל בחרקור שמיחר במרחר באע איפו יובא ההרהור לאו ברעור ראמי לבאת ירי קריאה

למפרע לא יכא כתב הרם ביא לבדיל בסדר הפסוקים אבל אם הקדים פרם למק קרמק שמעע להיה אם שליפו רשאי יכא לפו שאינה סמוכה לה בעורה י אענג דתנן למק קרמק שמעע להיה אם שינוע לכתחלה סדרום לאינרם כן יואעוג דתנן בין ויאמנר לאמנת ויבב לא יפסי היים בשקורא הפרשיות בסדר תקנת חיל, קרא פרשה וטעה בה אם יודע היכן טעה יחוור לראש הפרשה י טעה באמצע פסוק ראשון חוזר לראש אותנ פסוק ונו הפרשה ואם יודע היכן טעה יחוור לראש הפרשה יו טעה ביל לפרק בין וידע אם שמונע יודע אם שוכתבתם שבפרשה ראשונה או בשניה חוור לפוף פרק למון וידמיל והיה אם שמוע יודע שמה בפרש הביל לאמנן ירם אבל אם לה החיל לפוען ירם ביו בשניה חוור בריך לחוור שכן הדבר לשום להיל למען ירם אחר פרש שניה בינים שמים פרשה שניה יואין שמים בריך לחוור שכן הדבר לאם שהה מחינת אונם של היה במנים לא היה במנים להור או אונה אחר אם הפסיק ושהה בנים להיות להור את כלה כשור לקרות בריך להתחיל מרח לא היה במנים להור להור לא הור הפסיק ושהה בלו איפו רובה לקבל על של מלא מבור שקורין בריך ביי להיות בלו הבין להור או לונה אחר אם הפסיק ושהה בנים להרות עמקהם פסוק ראשון שלא יהי בלו איפו רובה לקבל על של מלא מול ביל היות מקהם פסוק ראשון שלא יהי בלו איפו רובה לקבל על של מלא הבים עם חבריו בריך להיות בלו היות בלו איפו רובה לקבל על של מלא הבים עם חבריו בריך להיות בלו היות בלו

שול ארם בשנים ארם כבור תפע כער ומשיבשנם – לכל ארם בשנים בשנים בכבר תפע בעורו ומשיבשנם – לכל ארם ובאמנע אפש באמנע הפסוק שול מפע היראה ומשיב מפע הכער יופרשי לעפע היראה מארם שירא ממין שמא יהרובו יוכן כתב הרמבים ולמלך או אכם ולאומיר לא הראש ול דהא מילים דבר שעומר בפע פקוח נפש יופי הוא מפע היראה היים יראת אבו או רע דבר שמיל בפע פקוח נפש יופי הוא מפע היראה היים יראת אבו או רע דבר איש אמי איש אמי אפן הפסיק לקרים ולקרושה ולברם איש אמי אפן המורא בבר במורא שמים וכן פרשו הנאונים ולמנון להפסיק לקרים ולקרושה ולברם

מחרף ול יותף בחית של ימור בה לקרות בחנף שחין ש משמעת בחנף שם דבר ולו יחריך באף של יהי ברחה כחים כחיל של שמריך לחריך בק כשיעור שיושוב בנם שמוא יחיר בשינים ובארן ובלעת יחשוב שהוא יחיר בארבע הרוחות וראייתם מניוםל מנחות רקאיל התם חטריה לגבה דחית לחורים שהוח חיוברומו של שנס כלנית משין תחנין קטנים למעלה בחמצע החית להודים שהוא חיומושל ברומושל שלם על כלואם כן בריך גם כן בקריאהה להמלים בשמים ובארן להוריע שהוא רדי וברומן של שולם וברלת לממלט בארבע רוחות השלם כבנד הרלתי האומר שמע שמע פרוש שני בעמים אישתקין אות שנראה כשני רשויות ואיישיל שרושלעי הוקא בנער אבר מחירשרי יונראה שאין לחלק דבנערצים מרן אימן מחלק יוחא לתנטא האומר שמעשמע הרי זה מענה ומשמע אבל שמקי לא משתקין לה י משני בנמ סף ראת כסוקה וכפלה וחד ראת מלה וכפלה יופרשי ולכשכופר המלה איןמשתקין אות הבל הוא מעוכה והר שפאם ולשרם בהפך כשמפל המלה משתקין אות. ובריך לחוש לדברי שמהם וחם מפל כל הפרשה אין לחוש וכתב הרי ולשבריך לשתק אותם שאומרין בחשמורות שמע שמענואומרין ברוך שם כפור מילפות לעולם וער אנפנ שאימ מן הפרשה משום הא ראיתמר בפסחים בפרק מקום שמות בשקרא ימקב לבעו בקש לצער לחם מקן ונסינלקה ממנו שכינה אמר שמא יש בכם שאינו חנון פינחו כלם ואמרו שמענישר של הים היאחר י פתח מוקן ואת ברוך שם בשר מלטוע לשולם וער ואמרי הקם היש נעשר שמריה לא אמריק משה לא פמריק הא नेर्दर्व तानि हार के किया ने किया ने किया ने किया हो ने किया हो के ने किया है किया है किया है किया है किया है בקול רס ובריך להפסיק מעם בן לשלם ועד להחהבתוכן בריך להפסיק בן היום לעל לבבך של יהה כרחה מיום ולן לציחר יומה אי טעצי פני ברי להפסיק בון חשר אנב ממה אתבם היום וכן להבה ירושלני ברי להפסי בון משר אנב ממה אתבם היום וכל לשתמע ברי להפסי בון שב בע ליא יימ כדי להטמם יפה המון של יהא נראה בהאובריך להמשוין דלמען מברו דלה לשתמע ביו תשקרו או תשכרו וחוי בעברים חיושישין את קרבעל מנת לקבל פרם והראבל ולחוסיף וין דווכרתם דלי לשתמע בסמף וירנים יול דשיל ישרט שלו תבלעוכן יול דומיו ללו לשתמעומו וצלי לתן ביוח בין וחרה לחף ללו לשתמעוחרף ובריך לתוריות בון מבה שתחליה בסוף האות שבפניה כתו לפל ובכל לבבך על לבבכם משב בשרךי ואברתם מחרק י הכנף פתני תכלת י אתכם מארץ מערים יונריך שחר בכל ארף שאחר מפי להפסיק בהס בתן ולמנתם אותם שחם אים מפסיק בראה בקורא מותם ושמתם את וראיתם אותם יוקשרתם אותם ולו בקש בלבר שא אף בפסוקי דומרה ובתכלה כמו ספרו בעים את כבורו שבחיירושלם את יי וייראו מעם את ייי וממלעפים את שם השולקיים את כל דבריו וכתב מרם במולצריך לדקדק שלא ירפה מחוק ולא יחוק הרפה ולו יניו הנרולו יניר הנו וכתב הראב" וללו ידעוש בפור הנו מה הפסרים בו ואם איל ער לבכך בפור שת השעת כדי להטשמה של תראה ואו ואס יטשס יור של ישראה שף ושוצא שישר הנה ותבא על ברכם׳ כתב חרב רשיונה ולשטריך לקרותה בטעינים כינושהם בתורה וחו שרוש וחקים דיניקום שנהע שהיו טרכן את שמע שלו היו קורין אותה בטעמיה וכשיאמר והיו לאות על ירך ימשמש בתפשל של יר וכשיאמר ולטטפת בן שנכך ימשמש בשל רחשי וש מקנון למשמש גם בענות כשחומר והיה לכם לענית ורחיתם חות שבריך לנקנק באושושה קראה לו נקנק אושושה יכאי ומכר מקום בריך שוחר לנקנק בהן י דאמר רב חמא בר חטפו כר הקורה בחותשושה מכנען לו נחינם י ופןרחת בכל לשון דררשינן שמע בכל לשון שחתה שומע י וכתב

מרם ביול מקורה בכל לשון בריך לוחר מדברי שנוש הצחות לשן

שמרש לקיים חמנה לא ישר בשני אין הראש ול כול הגלן בפרק מקורה את מעומ אין פורמן פנים אנע אומרין עלשמע בפחות מעשרה פי חותם שכחו לבית קרים וברכי וברכה רחשופה יוכר חור ולה יותר ופנרסין לשון חשכה כינו פרוסה שחין חומרין שח קבת ממנפו נים שמוסיפון עור לחחר שיסיינע ברכה רחשונה לנער חשות ובערות וחומר קרושה וחתה קרוש וקחיל שלה יעשו וה בפחות מעשרה יוחיה אומר רינם ולשברי שיהיו שבעה שלו שמעוקרים וברטואו יאמרו אעם שהאחרי שמעו והלמירי כשי ולכתבו בשמו שאפי בשבול אחרשלששמע קדי וברט פורסין על שמעואפי אות שכבר שמעיטל לחוור ולפרום בשבל האחר שלא שינע והפיאיתמר נמי במסכת סופרים במקום שיש תשעה או ששמענו קריש וברט ועמר אחר שלא שמע בין שו ואמ קריש וברט ועפו לאחריו יכא ירי חובת ולוק הספס אח קראש ונו זפ סומא שלה ראה מאורות מימנו ישללפרום על שמע לברך יובר המאורות שאעם שאים רואה קוא שונה בינאורות שרואין אחרים שיורוחו הדרך אשר ילך בקי וכן כת אא הראש ולבתשובה שיטל להתפלל ולהו שי אחרים ובלבר שלא יקרא בתנרה שאסור לקרות בה על פח ועברים אש קניש פטורים מקש וכן קטע לרתם ול מוקא של הגיש לחיכוך ולרשי ול לחיפוך לא הטינ לא כון לחכו לחכם בקש לפנישאיפו מעי אבל כשמעונע ומן קש או ישן הוא בבקד י חתן הטנס מבתלה פטור בין בוס בין בשלה ל ימיסוד שלת הראשוני אם לא עשה מעשה ומשם ואילך חייב אעם שלה עשה מעשה וטנם קשמנה חייבואם רבה חתן להחמיר על עבמו ולקרות קש קחמ תכן הרשות פרו ורשבג חמ שחים רשחי ופסק חה כרשב וכן פסק ל חיים ולורב שפחם ול פסק כינן וכל שכן החידום שחר כל חדם חין יטוען לטין שאין כל כך חילוק בין חתן לשאר כל אנשי וכן כתבהל מאיר מרוטנטורק ולשלא אמרו לפטור חתן אלה בומן הרחשונים שהיו מעונן אבל עבשיו אפי שאר כל אדם איפו יכול למין וחרם בינול בתב כל מישפטור מנקרות קש אם רבה להחמיר על עבמו ולקרות קורא והוא שתהא דעת מיושבת על אבל אם היק זה הפטור ל מת שמוטל מנבוהלותמה איפן רשאי לקרות ער שתוששב דעום עלו מצובל עלע यथि दिस्ता मा नेक मेला लांगिति विद्रा में ना כמן אחות נשואה פטור מקש ואפי אם רוצה להחמיר על עצמו ולקרות אים רשאי י וחב איתן בהריא שרוש ואם אסים לני שמשתרלבשעל בברם הקטרה פטור יוהני יול בחולאבל בשב וים חייב כל היום ער חערב שיטל להחשיך על היכוום ולהתעסק בכרם קטרה המשמר המרכ אני איפו מנת פטור היושנים משמרים וה משמנר ווה קורא וה משמר ווה קורא יוכן החופת קבר למת פטור יוכל אדם אסור לקרות בשת הקברור ב חונפהן חינפחינפהן בין שלפני המניה או בישר ל אמות של מת נושאי המשה שלמטה ערך בהן לשאת אותה פטורין ואת בןשלחר קמטק חרב שאין למפה ערך בהן חייבון לפי אין מוצאין את המנת סמוך לקש שא אס הוא בענון שאין יכולון לקרות קולם ואם מתחיל למו שאו אין מפסיקין כרי לקרות יוסרם במול בתב אין מושאין את ממנ סמוך לקם שא אם כן הימ אדם חשובותם מפליג בנמל בן אדם חשוב לאחר ואה הראש זל לא הפליג בן אדם חשוב לאחר ואיני יודע למק מעם קמנם קין בהספר בומן שהמת מוטל לפניקם נשמעין אחד אחד וקורין אין המת מוטל לפניקם הם יושבן וקורין יו והאוכן יושב ורומס יורוקא מעם מבאים לשמוע בהספר אבל החובן המספרין פטורין ורויןא שים הראשון אבל משם ואילך גם מחונון חייבן . קברו את המתנחורו האבלים לקבל תמומין ובל הנים מורשבן אחריקם מנינקום הקבר ש מקום שעומרין שם האבלים לעשות שורה לקבל תכוומין אם יכולון העם להתחיר

פולקו חשםקי יש אומה אעם ששוא מפע חיראהו משיב מפע הכער אים שפק ופון שמפק בשבחו של מקום אוני להפסיק בשבל שבח אחר ובספר מעת מקטן בתבושנטן קרים ואמן של הקרום ואמן שר שמעת תפלה בכל מקום ויה ששמק לכל אפני באמנע דלה גרע ממה שמסק לשם מפני היה והשיב מפני הכשר ולות הספס את מראש ול בתבבעל המפונ ולהקורא את שמעוקראו החון לעמור ביתרה בריך כשמור לקרות בתרק לכטר התרה מקלוחומר מכטר קבריות ויראתם שמפסיקין בשבלם ואו קן בון הפרקים בן פרשה ראשונה לשניה בן שניה לשמע בן שמע להיה אם שמוע בן והיה אם שמוע ליאמר בן ויאמר לאמנה רשבלא יפסיק ובתבקרט וללא יפסיק כדין בון פרק לפרק שא כמו באמבע קפרק לשא מפני היראה ולחשיב מפני חבעור ולי פנדש לו יפסיק כל אפי במו באמנע הפרק שא יאמר אני יישהיכם אמת ואו יפסיק במו באמנע הפרק ואם אינ יי שקיכם אמת כרישום להפסיקושהה אחר כך הרבה אין בריך לחוור ולית אמנה וב כל הברכה וחותם באי גם שרש ואומר אפשליחיר אמן אחר ברכת פון שהוא סיום של סדר ברטת וינתחיל להתפל מיר ולו יפסיק רק אם ארשו אוכם שלא המח תפשלן קודם קש וכורמן לב בנתם להמחן יכול הפסיק להמחן כרי שיתפל בתפש אבל אין לנהפסיק לברך על טלית לעבשו יותקט לנתר אמנת וישבשחרית על החסד שעשת ענימו הקבה שנאלא והעפרם בים ושקע ברים בתם יואיתי פרושלמי בריך לחפר באמת וינים ישאת מברים ומלטת וקריעת ים סוף ומכת בטרים ושר ישראונואו יותקים אמית ואמושו ערבית על קנאולה של עומר שאים ינאימינס ומקוים שיקיים לפו הבטחתורגלפו בקרוב י אי נמני על שאים מפקירים בירו כשימנים בכל של ועל יעשם בו שישיבנה שים יווחו אמת ויעבשאמת וקיים את רברו להשיב הפקדון וקיים דאמל חשום סבא משמים דרב כל מישלא אית חישב בשחרי ואמת ואמוכה ערב לא יכא יריחובת של לא יכא יריחובת ממעים כתקופה אבל לעולם יכא דברטת איכן מעבשת סח ספק नेव वृत्ते व स्तानी विश שאשמעסופק אס פרך לפניה ולחריה איכן חוור ומברך סו בענוך ההפסקה ולנשל על וה וחשיב כך ראים שאסור להפסיק וחרי בפרוש שפה במקום שאינרו לקבר אים רשאי להארין ושרשנים כל הימשנה ממעבע שעבעו חכמים ולבברכה לא יכא ירי חובת יואשר קונד לכם שאניושב בננהם ועוד שנים כל הימשנה ממעבע שעבעו חכמים ולבברכה לא יכא ירי חובת יואשר קונד לכם שאניושב בננהם ושומנושותק אמת חוגד לכם ולו מפש שהדבר ישר בשני אני בא בעות הקרובה או כרי שלו אמנע עבמי מסרר הקרושות והקרישין ועשית אמן ולהתפל עם הבער אך מה שחונד לכם שיש בירי למחות לה חונד לכם האמת על כן אמרוע הכח לחם לשרא מוטב יהו שוננון וא יהו מנירין וזו היא סבת שתקת ומנחני בום הקרובה פון שחישולשב שונר אור אנ מנמיל לברך לברי בלחש כל קברטת כסדרן וקורא קש ומנרך אחרים ברכת אמתויטבאך איניעירה מיר רכן ער הענה לעמו ישרא בעתשועם איו ומשם ואילך אני שותק איני מבר ולו מודבר ברברי וערקולו ברברי שיחק ער ששב מנוע למקום שפסקתו ושם עם קבלו ברבת חינת וישב בנאולה ואם סומך נאולה לתפלה עב יוכן כתב קרם זלברטת שו עם שאר הברטת אין אדם רשאי לשיוורים בחסולה למוסיף המנס פוקעון בכל המקומות למר בהן קרובות וגם הראשופם אשר תקפום היו גדול פולשם במור שפור שפור שפום למוסיף במור שפוריו וכן בתב הראבל למעטאו להרבות באמצע הברכה אין קפורה לפי כהם להוסיף פוטין במחורות ובחקבק וביולועת - וגם רתם דחק לפרש קקים דבמקום שחמרו לקברום כדי לקיים קבעם ביו המי במין בשיחה בטלה בדברי קבחי בי גם פגרש התם הל

वारने ।वार्याकेश रहिष बाद या पर दिया खवन यह परिवार नेतर हितार नेत ने दिया ने विकास के वितास के विकास क רעשים לעקרכען עיות אוסמפרחת אם מיא מלחריו בריך חוור למקום שפסקי להרחיק ל אמוריב ממקום שכלה הריח אפי אם תעוברן שאימן מריח בריך להרחיק שה מקום שיבלה הריין לפני שינריח ומלפטו בריך להרחיק מלא שנט אפני בללה שאימו רואה אותה בריך להרחיק ער מקום שחימו יעל לרחותה בום היתה במקום גבוה עשרה טפחים או עמוק עשרה טפחים או שתיתה בעת אחר אש הפתח פתחויושב בברה ורואה אותה אם אין לה ריחיטל לקרות רשון שהוא ברשות אחרת קרינו ביה שפיר וקיה מחנך קרוש אבל אם יש לה ריח לה מחנים הפסקה ולה שפוי רשות. חבר קטונה שנפרבה במלוחה לגמולה וקנרולה שורפת עליה מכל בר אם שאה בגמלה אסור לקרות בקטנה שאה בקטנה מותר לקרות בגמלה שאת כלשם וחויר אם יש בהם עורות או דינם כרין עאת אים לענון הרחקה יואם אין בהם עורות הוי כעאר ב שאר בהמה חיה ועוף שמותר לקרות אבלם מיר י בון אם לפנו או לאחריו אם אין בה ריח ואם יש בה ריח מרחיק שהמקום שיכוח היח י שאת חמור חרכה לחחר שבאמן הררך ושאתח על ופנייה וכבלה מסרחת דינם כשאת ארם להרחיק מלפש מלה ששולחריול אמות ממקום שכלה הריחי וכת אחי הרבל יחים ול הקולך בנרךיטל לחתפל אצפש שרואה עאה כפנרו אם אין הרייו בא לנ דלו חישי למישוט לתליהה בחמור ובסמוך לשר יא" שיש לחוש לפני שרוב הבחמות המעשות שם הם חמורים י שאת תריבונין החולפן בשת ריפי כשאר עארב חיקי אבל הלנלשלהן שיש בו סרחון והוא מאום ריפו בעאת אדם י לפנו מלא נשנו ולאחריו ל אמות מניקום שכלה קריחי ריח רע שאין לעקר כען הפחה אם יובא ממפו אפור אפי ברבריוערה עד שיכלה הביחוכם לקם ואם הוא יוצא מחשרו מותר ברברי תנרה מיר׳ ובקש אסור ער שיכלה הריח׳ בשחים יטל לעמיד על עביון מלחשח עד שינמור קש ותפלח כת חח חרחש ול מוטבשיעטר ומן קש ותפלחיול יתפל ממק שיתפל בלו עם כקי ואם עבר ומן תפלה ארום הוא ומיו כשוכח ול התפל שחרית שמתפל מנחה שתש ול התפל ששרית שמות על שתבית ול התפל שחרית שמות על מנחו בשעת קש יניח תפילן בן אהבה ולה התפנד שחריינטינוט יתם..... לקש ויברך עליהן פון דאיום הוא ישל להפסיק ולהניהן על היה לקש ויברך עליהן בון דאיום הוא מצואהו וממי רגלע היה שיטלאטלכויל בכרי קורא וראה שאה כפגמו שיכול נדול לחכל ל בעם מרחיק מעחתו ומני רגש חיק ילך כדי שיורקנה לחריו ל אאותוחם אי אפש כנון שיש לפנו נהר או דבר אחר היעעטע ילך כדי שינחנה לבדריו שאה כינה תהא לחה ויהא אסור לקרות כיננה אסיקנה אינר רבא בחרש אסורה ימי רגלים כל זמן שמטפיחין פירו טופח כרי להטפיח כגון שאם מניחירו עליחם תעלה לחות שאם יניחנה על רבר אחר מקבל ממנה לחות. ואם איכן לחים כל כן מותר יומים דאמי עאה כחרש ואסיקנא דאש אס היא יבשה כל כך שאס יורקנה נפרכת אסור עד שתהפרך ש בשה שיותר בקל נפרכת על וריקה מעל בשה אבל כשהיא נפרכת על משה או היא כעפר ומותר כשם שאשור לקרות כפנג עוזה כך אסור לקרות כפנג שת הכסו אפי אס אין ם שאה ודוקא ישן אבל חדש מכשא אם מותר לקרות אפי בתום או לא יולא איפשים וכתב הראבר ולפון רלא איפשיטא אוליםן לקולא . רקימא לן הומנה לאו מלכא היא ומשום טרה או משום בויון הוא רבענאלן הלבתא אוליון לקולה י והרם במולבתב לחומרא י וכן דעובאא הראם זל ודוקא בתנט אבלבפגדו מותר

ו לצוור אם פפוק אחר קודם שיבונו לשורה יינויל ואם לאו לא ייפוילי המניתים בשורה לכחיוו שורה הפניתי ב שרוחים פע מחבל פטורים מחישנים שחיבן רוחין פני החבל חייבון בטלית אחר לא יחויר זה פעו לכאן ויקרא ווה פעו לכאן ויקרו שלאל הייתה פעות אחר לא יחויר זה פעו לכאן ויקרו שלא לבאן ויקרו פעות מער מפסקת שעהם ואם היה ישן עם אשת פסק רב שבאם ולקורא בחורת פעם אפי בלו הפסקת טליר ב משום רחשיבא בתפורשי ולפסק דאף באשת אסור בלא הפסקת טלית. ואם קיה ישן עם בעו ובע בית בעורם קטעם מותר בחורת פעם בלו הפסקת טלית ואם הם גרולם בריך להפסיק בטלית וער בינה חשובון קטעם בתיפוק ער שיהיו לניב שעם ובתיפוקת ער שיחים לה יח" שעם מותר אפי הביאו שתשערות ובשנתיב לתיפוק ובשנת יב לנייוקת אם קביאו שתע שערות אסור בלא הפסקה ואם לא הביאו שתי שערות מותר ומשנת יב ואילך לתפוקויב לשפוקת אפי לא השאו שתשערות אסור בלא הפסקה בטליתו וים להושא ראשו מפש הבנה חובץ בטלית עד שארו וקורא אענ דלט רואה את הערוה קאת הק דשרי ויה עד לט דקסברי לט רואה את הערוה אסור ופפרן רשי זלבהק דלט רואה את הערוה מותר יולי זלפסק פש אומרין שאוסרין וכן פסקו רב שפאסי זלורבירו חכנוש זל הילכך היה רוחן בינים בלען ש יתכסה בהן ויקרי שלע רוחה את הערוה ואם הם עערין ואין ריחן רע מיתר וכן אם לפן דואה ערות חבירו אסור ושאר אבריו שרואין אותה אפיל עקבו שמטין בפגרה מותר אבל חס פונשן בה אסור שן אס פונשן בערות או בערות חשרו וכן כת הראבר ולכל איבר יו שפונשן בערוה אחריריו ואחרירטותי שהערוה שוכבת עליהם אסור לקרא קש מפנ שהוא מונחמם ומטריר י היתנה משת חעורם לעל מתנטו יטל לקרות קש אעש שאסור להתכלל עד שיכסה לט עד מלח מעלה באשה במקום שדרכה לכסות אסור לקרא קש כנגדה אפי היא אשת וכן שקת מעלה אסור לקרות בינדו אבר בתלעת שדרכן ליך שוקת מעלה אסור לקרות בינדו אבר בתלעת שדרכן ליך בפליעת כחש מותר אסור לקרות כינד ערות עי ערוח בעששית ורוחה חותה דרך דופיושה חשור בעששית מותר לקרות כפנדה אעפ שרואה אותה שאה בעומא עליה וקורא החשיבא במטפה י ואס היה פכרל פונע בה אפור העבורו שאה לפנו אסור לקרות כנגרה ופיחויר בשאה מוברת דמי אפי בא מן הנהר · היהה שאה על בברו ומטסח בבגדיו או שחכנים ידיו בשת הכסא דרך חור ואיפו מריח ריח רע רב הוכו איל מות לקלו רב חסל איל אסור ירש חננש פסק כרב חסרא יורב שפס כרב קומוכן דעת אא זלי אבל עאק בש טבעת אש אס קיק מעשם אשור לקרות אפי איפה נראית כשהוא עומר אם נראית כשהוא יושב וימ דרב הוכו לו שרי בעאה על בשרו שא במקום שהיא נכסית משיה בלא מלששים כנון בין אביל ידיו וכונא שי היה לפטו מעם שאה יכור לבטלה ברוק שירוקבה וקורא כפניה יוחוא שיחא הרוק עבה יואין הבטול מושל שא לפי שעה אבל אם לבי יקרא מיר הרוק פיניחונבלע בה ולא בטלה ספק אם באה שמה בבית אם לאו מות לקרו בין שאין ורך בית להיות ב שאה ובש האי עולו באשפה אמו ובספק מי רגלים אמ באשפה מותר ואם קרא במקום הראוי להסתפק בשאה ומצאה עו אחב בריך לחוור ולקרור. רגנים אסו לקרו כפגדן עד שיטיל לתוכן רביש מים ואו מות לו שכו על גם קרקע או ביל ובלבר של יהו עבט המנוחר להם לו שכו מיו מם בבל יכולו יופותן מים עלהם ולו בנה היו המנים בכלותחלה וכתב הרם במול רבושת למני רגלים של כמום אחת ואם קוא יותר יוסיף מנים כפי השיפור

רב נויץ נדוג על מי לי יהודה בן ביפרא ברברי וערה דאת דברי וערה אין מקבלון מומאה ואין ברוך משלם וכן כי אינו וערי איל בטלה לובלו מוק לטפלי אל הה פני רחיבה בם קבון לו בעודה לביחודה לו מנבריך אם רחיבה וקאיל דנהוג טויניה לנמרי כה רב שכאם זל איכא מאן דאיל הא דאמל בטלה לטפליה בן לדברי תרה בן לקש בן לגפלה וחיכה מאן דחמל דוק ליברי תנרה אבל לגפלה בשמבלה ול מבלה שא בחיים שא בתולים בחיים לעם בחיים מעלבים בחיים לעם בחיים מעלבים בחיים לעם בחיים מעלבים בחיים במעלבים בחיים שאין להשתים חינם מתכרלון עדשירחת יוחד ישעוז כת שחין חילון בון קש למפלח וכן בתב בעד חנ ול וחשת פרג עלימי דקרי בעל קרי ביערה ובקש ותפלה ויורד לפני היעבה קמי טבלה זכרה בען דול במנונה אול בכל הוכום בתר מנהג הנהיע והאירנה לה פוגלה בטבלה ולה ברחינה לה לדברי תנרה וקש ולה לופלה יוכן ב זב הראבר ול לו שוג עלמא כל יהודה שא בטעלה אבל ברחינה לו נקיגטותה חשרי מצריך מ קבן ומיהו בבל מקומותים נהוג טותים אף בט קבן וסמט על חירושלמי גרסיםן התפגע יום הכפנים חבור בתשמיש המטח ער חשת אעפי שאין לשכר תפלה בומנה שכר תפלה יניהא איכא יושון שהגוע ומן הפלה אסור לאדם להקרים לפיבו חשרו להן לשלם חבר חם פגע שיטל להן לשלם יחסור ללחתעםק בגרש חו ליך להרך עד שיתפלי ולה לחטלול לש ער וחם עשה כן על הכת חו וחות השלכת חחרי עיך א תקריעך אח נחיך חחר שנתנחה וה יקבר עלו שלנילטת שינים יוכה חש העורי שיותר לשתנת ינים דלה שיך בהו נחוק ודוק בחול חבר בשבת ייקבר עלו שלנילטת שינים יוכה חש העורי שיותר לשתנת ינים דלה שיך בהו נחוק ודוק בחול חבר בשבת וש כתב דחסור משום מקרוש ואה מראש ול היה שותה מים בשבת בבקר קורם תפלה שאין הקרוש אוסרו פון שעריין לא הגיע ומפו יואם התחיל למעל קורם עלות השחר כת הרם במול שאין בריך להפסיק יואא הראש ול בת על שם רי ולשנריך להפסיק ואפי בא ללמור ופרשי ולשאפור משהגוע ומנה ורי ול מפרש דבריו דשייםו דוק מני שרצול למתפלל בשת מנרשו ואיפו רציל לילך לשת מכנסת דאיכא ליניחש דילי מניטריד בצורסים ויששר זמן קש ותפלה אבל מישרעל לילך לפת הכנסת אין לחוש ואעפי שעקר מעונה עם חנץ החמה הישהוב אמם כתן שבריך לחשפים לדרך יכול לחתפל משיבים עמור חשחר וימנים מלקרות קש עד שיניעו ומנה ואעם" שאיפו סומך גאולה להפלה חבי עריף טפש שיתפל בבית מנינה שיתפלל בומנה וחוא מהלך ויסימור גאולה לתפלה שלי בדמו לכם בשנים לל על בב מבין ולו על בב מפסל ולו על בב מפסל ולו על במוחות להיו המול לי ביתו ומו במי מקום שבי במינים במינים במינים במינים במינים במינים במינים מחור מינים משפים באת לדרך יונים אין לשופר ושקע של המינים מחור מינים משפים באת לדרך יונים אין לשופר ושקע של המינים מבינים ומינים מבינים ומינים מבינים ומינים במינים מבינים מבינים משפים במינים משפים במינים משפים במינים מבינים במינים במינים במינים במינים במינים מבינים במינים במינים במינים במינים במינים במינים במינים מבינים מב סידין גבתות לפע המקום

מים אמנעל משעושת ומן ולו אמנונס וה מיצעיו אם ביו מראשון יומ לקולו וקורא עו לבי יולו יומרם בינול בתב לחומלה שחם מריו יבה חבר לבימולה לו ימרה חימר רבי מע בתע בסחי לפרסחי חעב דחית בהו שאה כסתיתין ראמי ומותר לקרות בהן פרשי ולשהן בית בהופהן ברחוק ל אמות מן העמל והרפני מעני בל נופל למנרחוק ומיירי שאין בחם ריים וכת לי ולשלפו אפים שהן סתימין רצלו להשתון בהן ואין ראוי לקרו בהם מרחן יונש שלו ריוש ט מותר לקרות טוששן בשת החישוים שם קשותפות ומפח תפונוכם שאת שנים בעת הכעיני הכל אסור ובריך נחנון תפנו ובאינכענים שאת שנים ולא קש ותפלח ואים מעוח תפולון אבל מיו בראשו אין בריך לחלכן. פב לא יירך אוכם ביונו אות שנים ולא עוד שא השונים ביונו אות שמיו ולא עוד שא אפיל פורא היה קורא במטחות המנטונפות ומנטח ידו על פנו חיקרא את שמע ולא ענד שא אפיני היה קור בה בריך להפסיק ואס לא פסקעל הבתב אומן וגם אנכנת דע לה חוקים לא טובם ומשפטים לא יחיו בהם ואם פסק עלע הכתל אות וברבר חות תארים יתים וכשיחוור פסק רב שפאם ולחור למקום שפסק י אפי שהה כרי לגיוור את כלה יולי פסק אם שקק כרי לנייור את כלה חוור לראשוראי היכא שקפסיק באיננע בלה אונם שאם היה רוצה היה יכול לקרות בהיא קיינ לן שאפי שהה כדי לגינור את כלה חוור לניקום שפסק אבלוה שהוברך לפסוק מפני המקום שחים ראוי לקרות חם שהה כרי לנמור חת כלה חוור לרחש יוכן בהל ותפלה ומנלה במים סרוחים או במי משרה ששורין בהן פשתן או קטעם לא יתכסה בהן ויקרצ ואסור לקרות כיברן כיתו ביבר העוזה לפטו יעלו שנטו ולחריו ל אמות ממקום שכלה הריחי כד ברה של רש ועפט של מי רגלים הן כעוה לפש מלו ששו ולחריו ד חייות מיקום שכלה הריחי בהם מים לנו מימני קריח אפינואס אין בקס בעם ואפינואס קטיל בקס מים לב מקהע והוקה אם מם שלחרם חושל ען שנבלע בתכן ומלחין ווהמה אבל אם מם שלומופת אושל חרם מעפון מותר בת חבי משרי שאם כפאו על פו מותר הואיל ומנוסה דלו גרע מעאה בעששית י ונראה לפון שקוח בלעב בתונו שהוא אסור דברו כתונו יואס הגרף והעובט בפת בהא פלני הרי תנאי רשבא" אומן אפי ביתשל מלוה אינה חשיב כל כל אמות ולא יקרא עד שיוצאפו או ישחפו החת המפה ראו חשיב כאו הוא ברשו אחרתי ורשב" זל לו מי חשיב כל הבית כל אמות וסבר דאם מם אחר המנטה קורא מיד דמניה חובבת וחשיב כשו הוא ברשוינ אחרת לפפחמטה מרחוק ל אמור ורבין סברי אין חלק בין לפני המטה ולאחריה שא בכל ענון מרחירון מחור ממניו ל אמות ולענון מעם אם יהון ממים לא מות ול אמות ולא טומה ולענון מעם אם יהון פסק נחון כרשבב שחונבת מיחה דבע רביוסף מרב חומה מטח פחותה מצ כלטו דחמי גד הו זה ט מחי אמ שה של יוענא עשרה של מבשא ל דברשות אחרית רמיא י אמ רבא הלכתה פחות מג כלעור דאמי י רשותה אחריות חוא וב קו וח ט בעם מעם רביוסף מרבקונה ולו פשט לה ולחומרא והגחון מפר לקר בענה אלבא דרשבב דבפחות מבכלטרואינה חובנת ובעשרה פני פשיטא דחובנת ומנ עד עשרה מבענא ליה וכון דינבעים אליביה פסק טותיה דעד עשרה אינה חובנת . מיהו לפי רשי ול אין ראיה משם לפסוק ברבן שמעון בן במליאל שהוא ש הבשיא אלבא דרשבא" ואומות המומה קאי דבפחות משלשה כלעוד דאמני בינטסה למעלה מעשרה כאו הוא ברשות אחרת ולא חשיב במטסה תחונה משלשה ועד עשרה מבשא לנה . ולפיוה החת המעיה עד בשרי החשיב במעוסה וכן דעת הראבר זל דאפי רשבא" דמחמניר מורה בהא קורין בתנה וקורין שמנע ומתפלען חוץ מבעל קרי שבא מקלנת. כאש לכך אסור ברברי תרה בקש ובתפלה י והאירנא שרי ראמר

ואמר אפי מרים הואגריסנא בת בופי ומכלים בת בעבים בין דשמעם שהא דרב חייא בר אמימשמים רשום מיום שחרב שת חמקדש חין ל להקבה בשלמו שח חרבע חמות של הלבה וחמר רב חסרה מחי רכונ אומב יי שערי שן מכל משכיות יעקב אמר מקבה אומב אנשערים ממעייםן בהלכה מכל בתו כנסיור בי לא מבלנה של בע עמור היכא דגרים מימו את הראש ולכתב בתשובת שלה טוב להתפל עם מבער בי כזימן תפלה לחור ווימן ושרק לחור יוגם אין שרתפו כל כך אומפותפו ובחרבה שעות בעם אם מעבטלון בבטר תרתפו בשעת תפלה יונשלים אותה בשעות אחרות ונכא ירי חוביפו בתרה ובתפלה יונם אם אין תה מתפלי עם הבשר ילמדו אחרים קל וחמר מממ ולא יחושו על התפלה כל ונמצאו בתו כנסיות בטלית כי לא ירום אות לכף ומת שאימו בא בשביל למורו ער כאן יוקבע מקום להפלת של ישנהו אם לא לערך גרול דאמ רב הוכח כל הקובע מקום להפלת של במת הכנסת להתפלל בה תריר שא גם בל הקובע מקום להפלל בה תריר שא גם בשת הכנסת שקובע בה בריך שיהי מקומו קטע וידועולה ישב היום כיון ולמחר במקום אחר דהם איתמר שרושלו יאנר רב תנחום בר חיים בריך חדם לחד לנמקום בשת הכנסת שנומר ויחי דור ביו עד הרחש אשר ישתווה שם השתווה לו כאינר אל ישתווה משמע שהיה תריר משתווה שם יולו ישב מיר אבל הפתו אל יבנם שישור שע פתחים דאמר רב חסדא לשולם יכנס אדם שישור שני פתחים ויתפל שנאמר לשמור מווות פתרדי ים מפרשים שלו ימקר להתפל של ישקא ברי קילנך שני פתחים אבל אם יושב סמוך לפתח אין לחוש י וקרב רבי מאיר מרוטנסרק ולחים אומר דוקא בשבת הכנסת פתחם לרשות הרפס מפנ שמפט לחוץ ואים יטל לסין. אבל אם אינה פיתיו לרשות הרשם שפר דאמי ונראה שאין לחלק דהא ילף טעניא מקרא וגם ברסת הירושליי לעולם יכנם אדם לפנים משני רלתות מה טעם אשרי שומע ללשקור על דלתות יום יום לשמור מיחות פיתור משמע דלאו משום פתחת הפיתו היא ומשמע פני כפשטיה שיכנם לפנים משע דלתות י ובריך שלא יהא שום. יבר חובן שפון לבון מקיר ומארון ומתבה איפן חובען אבל שאר כל דבר כנים וכובא במס או בעל חיים חובבן ול התפלל בכר רט ואחוריו וכל שכן של יתפלל לפטו ואחוריו לרט ואם הרחיק ממפו ארבע אמות מותר יו ובריך שיקא המקום פןי מעואה ומי רגלים וריח רע מכל הרברים שכתבתי לשלגב קש וכן אם התפלל ומצא צאה במקומו או הפסיק באמציג מפנ מי רגלים שהיו שותיען על ברשו או מפנישראה חמקום מטונף בכלם" גרסיסן בפרק קינ ושבת רבה בר רב קונה ראמינומקי ומכל מרוש היה מתקשט בבתי שוקים בשעות תפלח אמר רב אשי חויכא לרב כקכא כי איכא ריתוא בעלמא כפר יריק ומבל בעברא קאמי מארים ום ליבח ריותוח בעלמח מעין נפשיה ומבל של כשהיה עת ועם היה חובק ידיו דרך צער ומתפלל ובשהיה מת שלנים היה מתקשם בבגרים יכוים ומתפלי ואפי אין לבו רואה את הערוה בען שחובן בטלית על מר בעו שמותר לקרות קש אסורלחתפל ער שיכסה את לע ותניא היה טליתשל בגראו של עור חתרה לעל מר כנו קורא קש ולתפלה עד שיכסק את לעי כת קרם זלל כסק את לעו או שמונם ואין לבנינה שיתכסק קוחיל וכסיו שרות והתפל יבא ולכתחלה לא יעשה כן י וגרסיסן בפרקא קמא ושבת לצאן דאמ תפלת ערבת רשות שון רשרא קמנישה לא מטריחין שה פירוש לאחר שהתיר אוורו אין מעריתין אות לחוור ולחער כדי להתפלד

דשרה המיינה נה מטריחין נה י פרוש נהחר שהתנר חזורו חין מטריחין חות נחוור ומער כהי נהיניה ופריך ולבלי הם משנת מתפלה י הפי כשישל הבנט שהין לע רואה את הערות לערות למיך ישרא י וכתב בעל התרומות השלות השלות השלות המלות המל

שנאמר ממנעמקים קרחתך הי וכתב חרם במולשות יחת נסק שלשה שפחים וכתב עוד ההינם השלשה וים ם ארבע אמות על ארבע אמות הרי הוא כעליה ומותר להתפל ם י וכן אם היה מוקף מחיבר ב אעפי שאין בו ארבע על ארבע מותר לחתפלן שאין גבהו נכר פון שהולק לענמן רשורבי קאומנטן שנושין מלחבה לבעל השתיטלון להתפל בראש חוית או בראש התאנה ואין כאן משום לא ישמור על גם מקום גבוה ויתפלל רטון שעל לעשות מלאכתן חוי כמישעלה לעליה י ובשחר החילפות בריך לבר ומפרש ברושלמי הטעם לפי שטרחתן מרובה פירוש שטורח להם באו לירד יותר מבשחר חילפות. ובעל הפת בטלן בריך לירד ובריך שיהיו חלפות פתחין ל האמר רם חעומלא יתפל אדם שא בבות שיש בו חלפות שומיור וטין פתיחן ליה בעילוניה בגר ירושלם ופנרש רשי ולשקחלניות עריין שיטין לט ושיסתכלכלששינים ולט נכנע י ולפיוה בריך שיהיו פתחין לחות רוח שיתפל ולחיתפל במקום פרון כמו בשרה ראמ רבח חבוף על דמכל בבקתח פרו בבקעה ול בחורבה ולה בחחרי בת מכנסת ירחמר רביחלם ממתפל אחורי בית הכנסת נקרא רשעוהני מניל רלא מניהור אפיה לע כנישותא אבל אי מנהור אפיה לע כנישותא לנת לן בה לפ שאיו מנופלען למורח וכשקוא מנתפלל אחורי בית הכנסת שהוא במערב ומנחזיר פש לבית הכנסת נמנא שמחזיר פטו לרוח שהבטר מתפללן אבל אם הוא הופך פטו מנטת מכנסת נראה כשתי רשויות ואפי לעטר אחורי שת מכנסת בשעה שהנטר מתפלטן אסור מפש שנראה בטפר פון שאיפו נכנס והני מיל בשהוא פפוי אבל בשהוא פושא משאוי נכר שמפע משאו נענער ואפעלאס הוא פיוי והוא לרוש תפילן נראה שאייו טפר ואפי אם פיוי ובלו תפילן אס ים בית הכנסת אחרת בעור או שים לאותה בית הכנסת פתח אחר אין לחום שאין לחשרו כטפר דשינום יכנס בפינו האחרת או בשת קכנסת אחרת לו יתפל אדם שא בשת מכנסת עם הבער האמר רבי יוחכן בין תפלת של אדם נשמעת שא בעות הכנסת פירוש עם הנטר ואין רבנומן אסור לחום שיקרים תפרות לתפלב בעור יובנעור שאפו ואפיל אם הוא אפום שאיפו יעול לילך לעת הכנפת יעוב לילטין השעה שהנעור ימתפלשן בה רכושבואט הפלתע לך יל עות רעוום יואימוש עת רען בשעה שהטבור מתפלשן ואימור רים -לקיש כל מנישיש ל בית הכנסת בעורו ואיפן נכנס לתוכה להתפל נקרא שכן רעולה עור אא שערם עולבנו בליתובריך לרוץ כשהולך לשת מכנם וכן לכל רבר משה ואשל בשבת שאסור לפסוע ע פסיעה גסה ושנא ממנה אסור לרון ומותר לרוק בה ומיחו מפני קכבור דורסו ברגלוו או מכסהו בגמי ואמר רבי יהושע בן לני לעולם ישנים ארם לעת הכנסת כרישימנה עם עשרה ראשונים שאפיל מאקה באין אחריו פוטל שבר כפגר כלם ואיל ל יהושע בן לני לבריה אקרימו ואחשים לבי כנושת של השבימו והערים לבית הכנם בהיבי הערים חיי שנים שנכנסו לשת הכנם וסיים ה תפלוע קול חשרוו מיהר לנאת ולו המינין לחשרו אין תפלוע נשמע ואם ממופן לשכרו הרבה מחד ופי רצי חפש ול דוק בימיחם שבתי כנסיות חיו בשלו ושפחי יניי קין ויה דחף בשלו בנום בריך להממן יודי ול היה מממנן אף בשלו בנוס גרםי בפסחים לנפלה ל מנילן והמל לפכו חבר להחריו עד מעל חוור טפ לה ופרשי וללתפלה להתפלל בי שאם הוא הולך בדרך והעיע לעיר ורונה לוון בה יאם לפעוער ל מנינן מקום שמתשלון ע בריך לל רשם ולחריו ברי לחור עד מיל ברי לחתפלל שיש פרושי אחרים שמפרשים בענין נפילה ידים שבריך ללך לפטוד מילון כדישיחיו לנמים לכול ידיו להפלה ולחריו פרשי ול נבקר לכן כרי להשתרלב ל כחול התפלל עם הבער יוחמן להמון העם אבל מי שיש למדרש קשע בתוך ביתו שלניוד עושה להתפלל עם אם אין לעשרה דרב אמיור אסיאעב דהוו הלסד בעשה בעבריא לא קוו מכל בא בט עמודי חיכח דקון גרסי פירום בבית המדרם

וכחיןך שמעת קיימ לן ולו בחחיי וכבין בתרי ופלעו אמוראי בפר לו יחפור: איכא מאן ראיל שכנה במורה וכריך להחויר פעו למרחי ואיכא מאן ראינ שעיק בינערבוביך להחוירפעו למערב יואפו שמחוירין פעם למרח מפנשאמ יושבן במערבה של ארן ישרש וכשמויר פעיו למרח פנעים ממפלע כינג ירושלם יהיה רוכב על מחינור אין בריך לברולהתפל אפי אסים לנינישתנפם חינורו שא מתפל בבנד הלכו וכן אס חיד בספנה או על גם קרון יושב ומתפלל אואס היה הולך ברגלו מתפלל דרך הלנכו אם אין פעו ביבר ירושל אם של במקום סכנה כאם יעמור ויתפל יקשה בשנו איחור ורכן וישר לם ולה יוכל לטין יוש ירונייין רגש וה אבל זה רכת ורגשהם רגל ישרה מתרגמן ורגשהון רגל לממור באטתי זה שענינד בתפלה בריך להשות רגלע ל לני ורבי סימון חלאינר ביולום השרת וכנל ורגליהם רגל ישרה יחד איל כבחם וכנים לה תעלה ביוערות וכן ישהיו הכחם הולפס עקב בבר תדל כאו רגלנהם שוים זה אבל זה יוכריך שיטף ראשו מננט שיהו שנש למנוה לארן שמאיל והיו שנו ולב שם כל הימים ואמינת כלש כבנד בית המקדם ולכן ברי שיתן שנש למטת בבנדו וכושב כאו אבן שימין ש וינתפללן ובלם יםין למעלה שנאמר נשא לבשמ של בשמים לבשמים י בתב הרם ולמעוז ירו על לען בפותן הימנית על השמשית ושמר כעבר לפפרם באימה ובכחה ובפחרואל יפחירו על חלפוי יאחוו ברו הפלן ולא ספן ומעור ב וכבר מפפשלם עליהם שלה יפל מניהו וישרה ויתבטל טונת וללב בומפו מותר לחזו בהו בין שהוח שרך מעה לעשות מתך ירו על סנטרו בהרך גמי הרוח ואסור ל לרוק אם איפשר ל ואם אי איפשר לשלא לרוק מבלעע בבסות ואם הוא הסתנים ואים יכול לקבלים בכסות זורקו לאחוריו או לשמאלי לכל לכני ולא לינים יואם בנה עקבת ימשמש בבגדיו למסירה כרישלא תהבטל טונת אבל לא יסירנה בירו יואם כשמט טלית ממקומו יכול למשמש לקחוירו אבל אם כפל כל לייו יכול לחור ולהתעטף בו נתוי הפסק יהיה ל יושאוי של ד קבון עב ראשו והגע שעת הפלה בריך שנים לפחות מכאן מתפל ועוריו על ישונים של בריך שיטין לפו שנאיל הפן לבם הקשיב אועך יש שיטין פרוש היותפלל בריך שיטין לפו שנאיל הפן לבם הקשיב אועך יש שיטין היעלנת שמו ביא בשפיש ויחשוב כאו שפיבה כינרו שנאיל שוית ייי לבנרי המיר יוישר הסונה ויסיר כל הינחשטת קטורנות אות יער שתשאר מחשבת וכונת וכה בתפלת יויחשב או חיה מרבר לפני מלך בשר ורם שחיום כאן ולמחר בקבר חיה מסגר ובריו ומסין בהסיפה לבליכשל קו לפני מלך מלני המלכם חקבה שנריך לכוין אף מחשבות כלפט המחשבה כרטר פכל מחשטות הוא חוקרי וכן היו מנשים חסירים ואנשי מעשה שהיו מנתשורין ומכוופס בתפלופ ער שהיו מנושם קרוב למעלת הנטאה י ואסתבא ל מחשבה אחרת בתוך התפלה ישיתוק ער שונה בטל המחשבה ולחיתכל לה במקום שיש עו דבר שמבטל עונת ולה בשעה המבטלה עונת דחמי ל חיים בר חבם שכל שחין רעום מיושבת עלע לם יתפלל יל חניבו בומח ברים פי ביום שקיה כועם לה היה מנל יד שער אומן מבא מן מדרך שיתפל תקיב ימנים יד שער במשלל יוםי מבלליאומי אף המנרי שמוש לו הוה מכל בשילו ראית בחשוכרא מפניח שמורה רב לו הוא מכל בשילו ראית בח הרשם וכת הר ל מאיר מרושנטרק ולאין אם מהרין עומה בכי זה שאין אם מטומן כל כך בעפלה ויתפל דרך ימשפי כרש היוכקש בפיתו בנחת של תרחה על במשחי ויובקש לפער ממנם

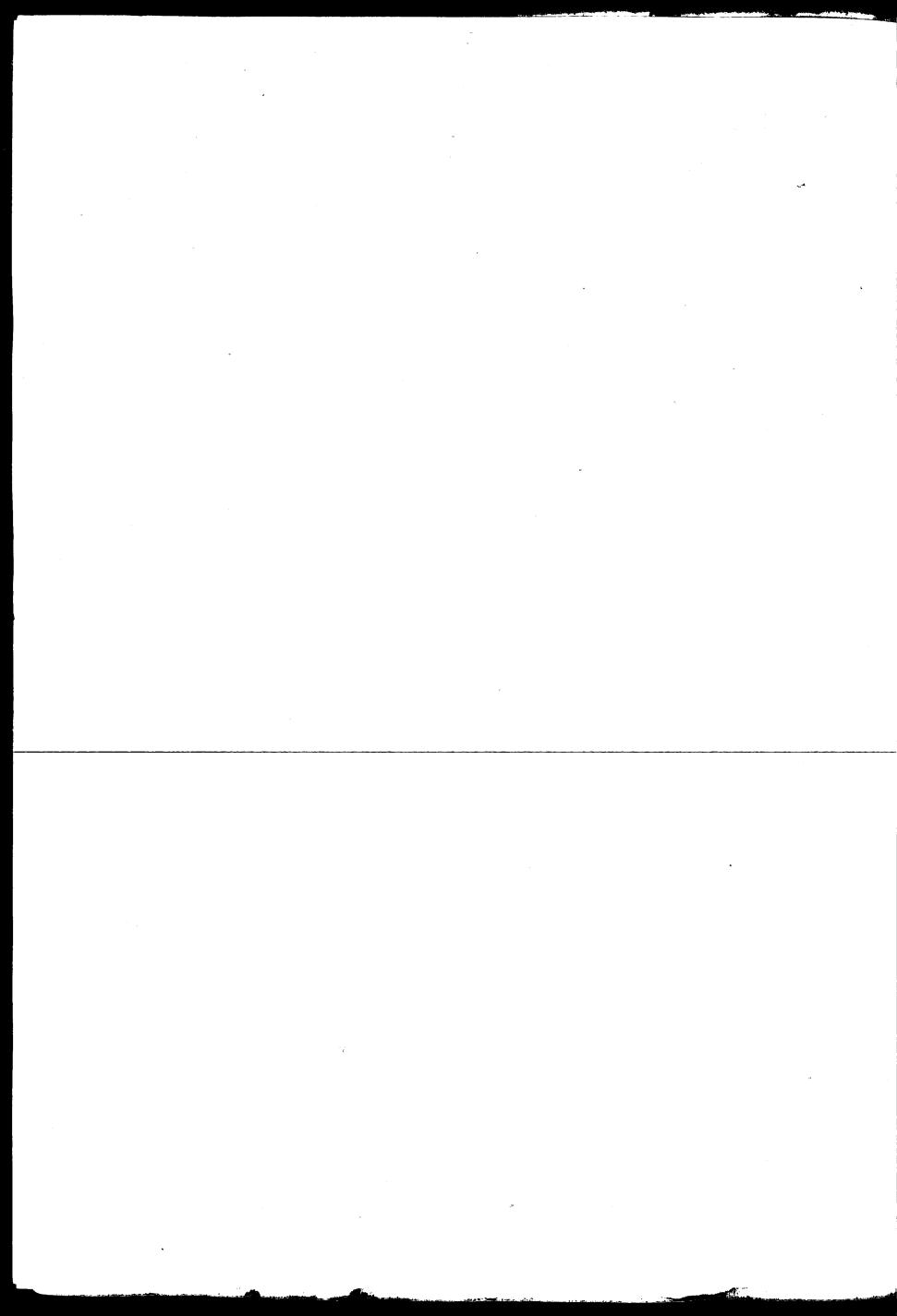
ולו ברבלים מפלות אם דרך אנשי המלך משום שלא ישמרו לפענה לים של בכל דגלים בל ברבלים מפלית מרוך לכן משום שלא יהפלר משום שלא יהפלר משום שלא יהפלר משום שלא רב אמין ישר של בר בכל שיור נכן בר בשנה שאינה שמור רבלך כאשר הלך שת השאים ואמר רב אםיו אישמי הבי מכל שיור נפן בדעה שאינה שמור בתכלה לפני ויום התפל תכלת העעבה ובריך לחוור ולהתכל והת שאיכו יכול לעמור על עניוו שישור הינוך פרסה עד שיברוק עבינו החלה חבל ישל לעמורעל עבינו הפלת הפלה חבל לבתחלה לא יתפל עד שיברוק בכן בון יפק יפקוכן יסיר כחו ועשוכל דבר קטורקו ואחר שברק עבמו יפק ירחון ידיו במנים אסים לואסאין ל בריך לחור אחריקם והין שיש לעורשקות להתפל אבל אם אין לשקות ויעשר זיין התפלה יפקה אותן בצרור או בעפר או בבל ינידי דיינופןי העידי היונה אם השרי הא דאינריםן בכל ינידי דיינופןי העיני לא אבח דעוניה שא שנתלבלבן בטים יום או יורים אדרבה בריך שלא יהו מענבלנים ועל הסיח הדעות אין לחום שאין הסיח הדעות שא באפלה יואה" הראש זל היה אומר שאין לחלק לא שכי לכלנך ולא שכי בהסיח הרעת שא שיפקה בכל מני דמיפן ברסים במנה בפרק בע העור המשפע לא יתפל עד שישהא כרי הילנך ארבע אמות משום עשעת והמתפלל לא ישושן ער שישהא כרי חילוך ארבע אמות שכל ארבע אמות תפלע שערה לבפנו ורחוש מרחשן שפנושה ואיתמר פני הכ ברושלמי גב רקיקה הרוקק לא יתפל עד שישהא ארבע אמות והמתפל לא ירוק עד שישהא "ד אמות וטוב ליתן ברקה קודם תפלה דר שלער קוה יהיב פרוטה לענו ומבל דבתב אנו בברק אחוה פנוך ...

ישהא מעט קודם שיקום להתפלל דתפן חסירים הראשונ היו שוהין שמה אחת ומתפלען כרי שיטורו לבם למקום

ושמה א אחר תפלה שלו תהאנראית על במשאוי שממחר לכאת ממונה ובעמדו להתפל לה יעמור שא מתר מבר ראש פירוש באימקהובהכנעה דתכן אין שנמרין להתפל שא מתוך מבר ראשכרי שיכנע לם למקום יותניא אין פעמרין להתפל לא מעוד שחוקולה מעד קלנת ראש ודברים בטלם שא מער שמחחולכך נהוגלי אשרי ופסוקי חמרה קודם כדי לעמוד להפלה מער דברי שמחה של מעם שעוסק בדברי וערה יותנה אין טנימרין להתפילל של מנתך הלכה פסוקה של יחד לבו טרור בה והיים פני כמו מנתך שמחה שהתורה משמחות רכתיב פקורי הישרים יצשמחי לבי ירושלמי רבירמים אומר לא יעמר אדם להתפלל שא מותך הלכה פירוש שינהים פסוקה כרמפרש בנמל הירן העוסק בצרכי בטר כעוסק בתרה רחימי פירוש לעטן לעמוד מעט להתפלד שנים זו שיניוק היא לשפוסק בברכי בטר ויש מפרשים אות לענון שאין בריך לפסוק כדי להתפל כמן שאין בריך לפסוק מדי להתפל למי שתינות אומיות בין בריך להתפל יהויר ובקובו להתכל יחויר NY פנו למורח דתפן סומא ומנישאיפו יכול לטין הרוחורב לאביו שבשמים שנאמר והתפלע אי היה שנמר בהונה לארן יטין פעו בינד ארן ישר שמאמר ורך ארנם -היה שנמר בארן ישראל יטין פעו בינד ירושלם שנאמר והתפלע אל השר הואת. היה שנמר בירושלם יסין בינד בית המקדש שנאמר והתפלע אל הבית הוה . היה שומר בבית המקדש יטין פעו בינד בית קדשי הקדשים שכאמנר והתפלל אל המקום חוה היהשומר אהורי שת הכפרת יחויר פש בינו שת הכפרת פונים שומר בנפון מחזיר פנו לררום בדרום מחויר במורח מחזיר פט למערב במערב מחיר פטולמורח ואימערובי אינר רפאפן

פנו לגפון נמנאו כל ישרש מטופן לבם לאביחם שבשמים - . אשל מאי קראה כמנגל הוד שארך בכוי לתלפות הל שהכל פונון ש

אחר שיעשה כל זה מובטח לשתתקבל הפלתשהתפלה היה במקום הקרבן וכתבונשליה פרים שפתם ותפלם וכתב ולעברו בכל לבבבקובכל נפשכם ום עשורה בלב של חי זו היה עשורה של בכל לבבבקובכל נפשכם ום עשורה בלב של חי זו היה עשורה של בכל בבבקובכל נפשכם ום יש עשורה בלב של חי זו היה עשורה של בלב הוי חומל ולכך בריך לוחר שתחו מניתב חקרבן בטונה ולו יערב בה מחשבה אחרוב כמו המחשבה שפוסלת בקרשים ומעומר בומיח דעבורה דכוניב למנור לשרת יוהשווחת הרגלים כבהנים בשעת עבורה יוקבעות מקום במנו הקרבקות שכל אחד קשע מקומו לשחיטות ומתון דמניושל יחון דבר שמו לשן הקיר ושם לקרקע חמנים דקרבן שחשבה פוסלת בירו בן הכלובירו לרבכה יוראוי הוא שיהיו לימל בשים נאים מיוחרים לתפלה י כתן בגדי בהונה שא שאין כל אדם יכול על זה ומכל מקום פוב הוא שיהיו לנמכנסים מנוחרים לתפלה משום פקיות ואחר שיעשת קובעת הקרבת שלה לריח שחוח לניקום שהקרבן שלה יו המלחך ששה אות כתר לקומ יום יחשוב ראוי אם ש עשה הקבה את בקשת ביון שכונים בתפלים האררבה שהוא מופר עומוש אא שיעשה הבה בקשת בחסת ויחינור בלבו ינה חש דל ונבוה בח לבקם ינחת מלך מלש המלכם מקבה חם לה מרוב חסריו שמוח מופחבתם ער שיעבור ייפו וחם התפלל תפלתותעבה וצרי ולהתפלל אפי אם עבר ומן תפלה משוב כשונג שתנים יתכל ואס התפל תפלע תפלק י קים לאמי שטר והים דאמי שטר כל שאימו ישל לרבר בפנ המלך שתני כל שיעל לדבר לפע המלך ומכל מקום לכתחלה לא יתפל אפ אם שתה כדי רצע עד שיביר יים ודרך מעיל ושינה כל שקיח משנון היון יוקמ כששתה רבשת חבל שתה יותר כם ששינה שוכרת ותרך פורדת וש בקבולהת במהלך ברנש אבל רטבוראי הרך משנה היין יין ושבר ש תשת ראשי תעותואו ואם ש שתם שמור לעולם ימוד אדם את עבמו אם יעול לעין באשת יתפלי ואם לאו אל יתפלי ואם מתפלי ולא שון באשר ב יחוובויתפל ואם שוון באטת אין בריך לחור ויראה אפי אם שוון בכלם ולא שוון באטת שבריך לחוור ולהתפל והחידה חין חפן חוורין בשביל חסרון הטופה שחף בחורה קרוב הוח שלחיטין חב לפנה יחזור כת הרב ל שער זל שירנים אדם עבמו שיטין לפחות בחתימה של ברכה שיש בחן קיב תנטת במו שיש בתפות חנה וקיב פנוצי לב בחומש לניון שבריך בהן טול הלבי אמי רבהמפונא הלבת גבארתה איכא למשמע מהנך קראי דחנה וחנה היין מרברת על לבהוט יעכאן למתפל שברי שיחשר בשפתו יוקולה לא ישמע ימכאן שלא ישמיעקול בתפלת ותניף המשמינע קול בתפלע הריוה מקטע אמנה שמראה כאו הקבה אין שומע תפלה בלחש והמגעה קול בתפלע קרי זח מנשחי השקר דכתי בהו קראו בקול גרול יה הא דאמרי שלא ישמים קול בתפלת שבריכח שרבויה בלחש ער של השיוע אפי לחוט ויוניאין ראיה מן התספהא יטליהא משמיע לחוטו כבר פי חנהוקולה לא ישינע ימיהו בנמרא דירן אימן ממעט שא השמעת קול דמשמע שמשמעת קול לאוטי ישר להשינית וחש איידל בהדיא שרושלני יכול יהא מגשה קול בתפלונ כבר פנדש בחנה וקולה לא ישמע והרעת פוהן שייתר מובלהשמיעל וונו שאו יוכל לטין יותר וכן כת הרם ולוא יתפלל בלט אא מחתר הדברים בשפתנו ומשמיע לאוש בלחש ולא ישינית קול איל רב חובה לא שאפו שלא שימיע קול שא שימיל לבין בלחש

ואחר שיששה כל זה מובטח לשתתקבל תפלת שהתפלה היין במקום מקרבן וכתבונשלמה פרים שפתפת וכישבול עברו בכל לבבבקובל נפשכסום יש עבורה בלבשא איווהיא עבורה שהבי בלב קויאות זותפלם ולכך בריך ליוחר שתהו דונית החקרבן בטונה ולו יערב בה מחשבה אחרת כמו המחשבה שפוסלת בקרשים ומשיור דומיח דשבורה דכתיב למינור לשרת יוהשווחת הרגלים ככהעם בשעת מבורה יוקבשות מקום כמו הקרביות שכל אחד קבוע מקומו לשחיטופומתן דמיוושלא יחון דבר שמו לבון הקירובם לקרקע חמיא דקרבן שחשבה פוסלת שפון בן הכלושפו לרצפה וראוי הוא שיהיו ליתלבושים נאים מיוחרים לתפלה בתון בגרי כהונה שא שאין כל אדם יכול על זה יומבל מקום טוב הוא שיהיו לימכנסים מיוחרים לתפלה משום פקיות ואחר שיעשת הוצעת הקרבת שלה לריח שחוח לניקום שהקרבן שלה יו המלחך ששה אותו כתר לקומו יום יחשוב ראוי אם שיעשה הקבה את בקשת ביון שעוכת בתפלת האורבה שהוא ינופר שנות שא שיעשה הבה בקשת בחסת ויאינר בלבו ינה אני דל ונבוה בא לבקם ינאת מלך מלע המלשם מקבה אם לא מרוב חסריו שמוא מתפתבמם ער שיעבור ייפו ואם התכלל תכלת תעבקונהי שכור איתפלל ולהתפלל אפי אם עבר ומן תפלה משוב כשונג שתנים יתכל ואס התפל תפלת תפלה י קים ראמי שטר והים ראמי שמר כל שאימי יטל לרבר בפע המלך שתני כל שיכול לקבר לפני המלך ומכל מקום לכתחום וא יתפל אפי אם שתם כדי רצינו ער שיכור יום ודרך מניל ושינה כל שקיח מפנון היון והמ כששתה רבישה חבל שתה יותר כש ששינה שוכרת ודרך טורדת וש בקבול המ במהלך ברגש אבל רטבוראי דרך משנח היין יין ושבר ש תשת ראשי תבות ואם ש שתם ב כמיל רבישות אסורל להתפלי השת הפלת שטר תעבהי ב לחסריר תכלת קונם שיתפללברי שיפוח שערה בפנו ורוקה תפלחשל פרקים לפנ שאיפו רציל במ אבל תפלות התתרות לה יוכתב הרם ולשל פרקים כנון של ראש חושומוערים יואה הראשול בתב דמקשל פרקים משלשים יום ולהלן ולפיוה רח אין צריך פנדי הבר הברטות ואם אישו יטין באשות יחימר רש שלעור לעולם ימוד אדם את עבמו אם יכול לפין באבות יתפל ואם לאו אל יתפל ואם מתפל ולא שון באבור יחוובויתכל ואם שוון באטור אין בריך לחור ויראה אפ אם שוון בכלם ולה שוון באטות שבריך לחוור ולהתפל והחידב חין חכן חוורין בשביל חסרון הטופה שחף בחורה קרוב הוח שלויטין חב לפנה יחוור כת הרבר ששר ול שירנים חדם עדמו שיטין לפחות בחתימה של ברכה שיש בחן קיב תנטות במושיש בתפלת חנה וקיב פעני לב בחומש לנית שבריך בהן טול הלבי אמל רבהמפונא הלבת גבארתה איכא למשמע מהכך קראי דחנה וחנה היח תרברת על לבהום יוכאן למתפל שברי שיחשך בשפתו וקולה לף ישמע ימכאן של ישמימקול בתפלת ותנים המשמינע קול בתכליע הרי זה מקטע חמנה שמרחה כשו הקבה חין שומע תכלה בלש והמנביה קול בתפלע קרי זח מנשחי השקר דכת בהו קראו בקול גרול יה הא ראמרי שלא ישמע קול בתפלת שבריכח שרבויה בלחש ער של השמע אפי לחונו ומביאין ראיה מן התוספתא יכול יהא משמיע לחונו כבר פי חנהוקולה לא ישינוב ימיהו בנמרא דירן אימן ממעט שא השמעת קול דמשמע שמשמע בול לחרים אבל לאוטו יכול להשמיע וחש איתו בהדיא שרושלעי יכול יהא מנשה קול בתפלת כבר פנדש בחנה וקולה לא ישמע והרעת פותן שיותר טובלהשמיע לחופו שאו יוכל לטין יותר וכן כת הרם ולולו יתפל בלט אא מחתר הדברים בשפתנו ומשמניע לחוש בלחש ולחישיניע קולי אמל רב קונה לח שאפו שלחישמע קול שא שיפול לפין בלחש דתנע ל קוששא מרחיקים משור תם חמשים אמתי וממושל כמולו שבו ובבל מקום שפסק חוור ליחלת בלכן
שפסק בהי ואם פסק בל ראשומת חוור לראשי באחרופות חוור לרנה"
שת תפלת זו אחר זו כתן המוספן או ששכח ולא קתפל ובריך להשלמה
בומן תפלה של אחריה ומתפל שתם זו אחר זו בריך להמתון בין אחת לחברתה בדי הילך ל אמות
בומן תפלה של אחריה ומתפל שתם זו אחר זו בריך להמתון בין שנוסקין במשה או בטריתת משה פטורין מן התפלח
מון התפלה אעם שחייבן בקש ונשים ועברים חייבון בתפלה וקטבים שהנים להיוך בריך להרצלם יובעל קרי

ועודף עליקס חלנפי כושאי המעוה שאין למעוה שרך בהן שכטורין מן התפלה אעם שחייבון בקש ונשים ועברים חייבון בתפלה וקטנים שהניעו לחייוך נריך להרצילם יובעל קרו יש אומרים אעם שחייבו בריך אם רחינה בט קבון לקש בריך הוא לתפלה יוכן בתב הרם ביוול יניהו נהע של להבריך שום דבר אפי לתפלה מי שתרת אומכות בעור שמעון בן יוחאיוחביריו מפסיקין ממכה לקש ולגם להפלה אבר אכן מפסיקין בון לקש בן לתפלה יהמתפל איכו פוסק לה לאמן יהא שמיה דבר ולה לקרושה וברם י וכת רבהנשל ולשישת קויטין למהשחומר של ויהי כעונה וכן פרשי ולבשם הג ולאבלרת ולורי ולכתם שחן ל לשתק דכון דשומע כעונה הויא לההפסק וכן כתע הנאוע ולי ספק התפל ספק לא התפל לא יחור ויתפל י רבי יוחין אומר ונאי שיתפל אדם כל היום כל והלכתא כל יוחנן ומפרשרי ולדל יוחנן לא קאמא שא בספק התפל אבלאם ודאי לי שקתפל לא פלע אתרב יחודה דאית פוסקאפי באמצע ברכה ורבשפאם ולפרש דוק בחיד ואדעות דרשות החשתה חויה לה כמו כדבה וכמו שהיחיד מתנדב קרבן נדבה כך יכול להתפל תפלת נדבה אבל הדעות בחובה אסור ובטר בון אדעים דחובא בון אדעים לנדבה אסור דקיימא לן הפלנה בפנד הפעדין תקפום וכשם שהבטר אין משאין עולת נרבה כך אין מתפלון תפלת נרבה י ויחיד פוי אימי שול להתפל מוסף נרבה במו שאיפו מיתנדב קרבן מוסף והא ראיל רביהודה פוסק אפי באיונע ברכה מיירי בתן שהיכויל להתפל אדעת דחובה ינוכר שכבר התפלל פנסק שאסיגינור אותה אלעתא תחובה הוי במקריב שם תפעדין ואיפויטל לגמור חודה אדערט דנדבה שן שהתחיל אותה אדעת דחובה ורבים האיי ולפירש האי דר יוחיםן על ידי חדוש שאם יטר לחדש בה דבר יתפל יואם לאו שיתפל יוכן בתבהל יונה ול שאין לולהתפל שח על ירי חדוש או בספק אם התפל חולה נמצח העולה בהימו מדברי כלם מי ששכח שהתפל והתחיל להתפל ונוכר באמצע שהתפל פוסק אם באינביג ברכקואסיודע לחדש דבר מניכויל לכרסלה פעם אחרת דאינ רביקודה הנכנם לשת הכנפרע ומצא בער שמתפלין אם יעל לחדש בה דבר שיקה תפלוע המכונים מתפל והם לחוש יתפל יוהין הילוק בן אם מכא בטר מתפלין בין אם לאו לעולם לא יתפל שא על יריחום ישאומרים שבריך אזוש בכל ברכה מעעעים ולא נקירה רק שיטל לחיש בה דבר החדי ויש אומרים ודאי סני בדבר החד ומיהו בריך שיחדש בהחת משחר כל הברטת חוץ מבשומע תפלה דלה מחזי כל כך חרוש מהשמוסיף בה כון שהיה ברכה כלית ויטל לשחל בה כל מנה שירבה אבל בשחר ברטת שחים יטל לשאל בהם שא מענין הברכה הוי חדוש מנהשמוםיף בה יואה הראש ולכתב לא ברירא לשפיר פירושא דהאי מנולתא פימי הוא שחימו יכול להדש דבר באחת מכל הברטרע לרשיחה או לפרנסה או לדלינודו וכראה לאסיפול לחדש דבר שרוש אם כדחדש אטל דבר שלא חיה בריך לבקש על קודסעד כאן ואם איפו יכול לחדש דבר וגם בריא לשחתפל ורוצה להתפל אדערם דכדבה לרב שפחם זר יכול לה הפל חון יון היווסף יוים אומנרים שנם בשבת אין להתפלל כדבה שאין נהבה בשבת יולרצ האייור אין להתפל כדבק בל חדושולים קבפס אא קראש ולשכתב בתשובת של חוה לשומ שלכך אני אוינשים לחד

לוהר של יתפל נרבה בל חרושוני בריך שיהה מפר התעצמו וריו ווהיר והימיד ברעות שובל לטין בתפלות מניחשוער סוף או קריפן שח נריב לב לתפלות יחבל חם אין יעל לעין יפח קריט שח למו לברובובחיבם ולו מתפל שחריית לתשונתן שעהולה מתפל מפוה שמש הראשונה מפוה וחשנים ה זפל ערשת מתפל שחרית שמסוכן אס טעה ולו התפל ממה יל זפל ערשת שמם אמש שעבר יומו בת בעל הגולטעהולה התפל ערשת מתפל שחרית ששם שבחולה הצול שחרית מתפל במנחם שלשם בימולה מינפל שלמ אהו זחר כך שחרית ואחל ערבו ב לי כל ומן שלא עבר היום יש תשלנמין לתפלוש אבל הרשבה ולכת שאין תשונינין שא כשטבר בינן תפוח ראשונה שאחריק אבל אם לח טובר ער שעבר זינן שידני הפלית אין למ תשלינין יוכן בת חרם במול טעה ולא התפלל שחרית ולא מנחה מתפלל ערבית שמס אחרונה תשלנית מפוח אבר שחרית אין לה תשלמין שכבר עבר ומנה וכן בשאר תפליתעל . כועה בתפלת מיםף אין לה תשלמין י והיו מש לתפלה תשלמין דוקף בשמעה או נונם אבל חם הויר מענות שאים יכול לידקן הוא ומיהו יתפור נרבה אם ירבה יוש ונשכר תפוה דרחתי שעה ולה התפור מנחה בערב שבת מתפור ערשת שתם של שבת ואם מעה ולא התפל מנחה בשבת מתפל מונאי שבת שנים ולקמן בסדר מובאי שבת יתבאר זה בעה ואם טעמולא חופר יעלה ויבא בינחה ברח או שה תפל בינחה בשבת תפלה של חול י יא שינתפל ערפת ואם טעקולא קושר יעיהויבה באפוק עריו יון שיו נטפ ביתביי שבי בביר לחדם בק דבר י שונים ויא' שאין בריך ולצאת ידי ספוקא יתפל ערשת שמס קשמים נרבק ואין בריך לחדם בק דבר י שונים חיים של לקדושה לפת הכנם ומנא בעור מתפלעם אם יעל להתחילו לבמור קודם שיצוע של לקרושה יתפל ואם לאו ליתפל לפי שבריך לגיל קדושה עם הבעור ואם נכנם אחר הקדושה אם יעול קודם שיניע של למודים יתפלי ואם לאו ל יתפלי לפי שבריך לשחות ביוודים של יהי נראה כטפר במישקבטר משיכווים לי וקוא קרין פניאס יטל לקניע למירים או לאחת מן הברטת ששוחין כשיניע שב למורים שפנר ראמי כון שמשתחות עם האחרים ואם בריך להוכזילברי לשמוך נאולה לתפלה ויוריון לשמעוע של לפנורים כשהוא באחת מן הברטת בענמה ישחה עמו אבל אם הוא ביכוליה או בסופה לא ישחה שאין שוחין ב בחלת בריכק או בסופה של באעות ובחודאה ומיהו לכיכולה אין לעשות כן אם לו שהוא מוברח להתפלל כדי לסמוך נחולה לתפלה יוכן לתופן קרושה אם הוכרך לה זלפל כרי לסמוך גחולה לתפלה כשיניע שב לגערייבריאינל אומר מדפל אדם בכליום יח प्या लिह दर्शनाना दान नवन השפו שאומר ראשופות ואחב ר לוסח חומר משן יח וחינ הוא אומ השפו יאלהכו לרעת את דרשך ומולאת לבשיו לבאתך לסלח היה לבו להיות גאו לם ודחקיו ממכאוב ורשפו בטות ארבר והנפנים בארבע בנפית הארן תקבן והתענים ברעתר ישפטו ועל הרשעים תניף ידיך משימו במקום בבטן שרך ובימון מיבלך ובביניחת קרן לחור עברך ובעריכת נר לבן ישי משיחך ערם פקרח אנה תצוה טרם כרבר אתה תשמע בי אתה יי שניה ומעל בכל עת בר זומקה באי שומע תפלה ואומר שלש אחרומת ובריך לאמרם מעומר ובכל השמה יטל להתפלל אותה חוץ משינות הגשמים שבריך לומר שחל ד בברבת השעם וחוץ ממוכחי שבת וים מפעשבריך למר הבילה בחופן הנעת והיל בשעת הדחק בען שהוח פעולתם לבר מסשורתן שאו בריכן למחר למואכדן י אבל אם אין שתען לחם שבר של שששין בשבר חבשו. ה

אבל אם אים יטל לטין בלחם מותר י והיל ביש לבן עבמי אבל בבטר אסור ראפ למטרר בטראואם משמיע קול בשית כל בשת כרי שילינו מיניו בפשת מותר י בראית ברושליני לי יונה כד הוה מבליב בנשתה הוה מבליב בשת מותר י בראית בני בישה בני בישה בליני היום להתפלל בבישה ויטל התפלל בבישה ויטל התפלל בבישה ויטל התפלל בבישה ויטל התפלל בבישה ושיני בישה האמרים מותר אבלית בלי הפלל של בלשון הקדש וישיני בישה לאמרים בכל לשון יוא הראש ול בתב האף יחיר בשול ברשי שלל שיול בכל שון שירנה חון מלשון ארמי ""

שון ואין הראש זול בתב יחף יחיר בששוש ברשי על כשיוו עכבון שיר ביון ואין הראש זול בתב יחף יחיר בששוש ברשי על כבי על בבי על ביון אינון אינון

תפלה ופן מלפשו פן מן הכרדין בריך להרחיק ארבע אמרב קנבבת ממכה שחיה שימר כימותה בוה וה בני מטרים תריסר דהיים יב אימות לשלש הרוחות וכתם הנחופם ול הוקא כשיושב בטל אבל אם מנסק בהפלה כנון בקש ובברטיניה וכוצא עו שפר ואמי ומשמע מובריהם שים שסק בתרה אסור שלא הופרו שא קש בברטוניה והפ מסתבר אענ דומירוש וערה מתפלה שהרימי ש שרת אומפות אים מפסיק ממפה להפלה בהא הפלה עדיכא שהטעם שאסור לשב בתוך ארבע אמות של הטח מטבשנראה כאו חברו מקבל על של מלמת שמים והוא אים מקבל וכשהוא שםק בקש ובברשים אול שה האי טעניו אבל אם עוסק בערה אכינ אול האי טעניו ושו כלמוד מן הנדון שהרי על מסתמע לו קיה שומר בטל ינהלמוד וערה ברחמריכן אסור להלמיד חכם לומוד במקום הטמפת למשאי אפשר לבלעם הלמור תנרק ואפי הני הניך לעמור ואם קיושב ישב כבר ועמר זה בנרו היה אות אה שאים נדיך לקום שחתי וה בין בנם ל יחשים שים להשיב רהי ילפי מעליוהוין היה יושב תחלה דכת ועל הכהן יושב על ום וין פיל היהשם מוכרך לקום מת אין משיבון את הארי אחרי מותי וגם בילשון הגמל משמע בדבריו דאת אסור לשב דמשמע דאסור לשבאבל הינתפל אבל אסישב כבר מותר מדלם קאמא אסור להיות יושבואם לעשר בינד המתפל אסור בתוך ל אמות ודוקא לפניחם אבל בבריחם מותר לעבור ולעמודי בתכלה ונתפטש פי שינה מממן ריח דרך מטה ממינין עד שיכלה הריח וחוור בקש להתעטש הולך לאחוריו ל אמות ומנתעטש וממתנין עד שיכלה הריח וכשיכלה הריח חוד למקומו ואומ רשן העולמים יברתכו לקבים כקבים חלולים חלולים ולני וירועל פעך חרפתכו וכלימיהם חרפה וכלימיה בחיים רמיד ותלמה בינותם יחוור למקום שבת ה האתעיש בתפלת לינטה סימו רעל למעלה סימן יפה ל שבשם שששין לנחת רוח למעלה שהעטוש הוא מוח לחדם כך עושין לנחת רוח למעלה . יפסיק בתפלוש ואפיל המילך שום בשלמו למישיביו והיו מילך ישרם אבל מילם אמות העולם פוסק מפני חס מי איפשר לנלקבר י אבר אס אפשר לנלקבר כתן שיאמר תחלת הברכם ושופה ובענון וה יוכל לסיים קודם שינינו אלויקבר יואם איפשר ל לנבל מנופו במה שיטה מן התרך יטים ולא יפסיק ברטר י קיק מתפלל בתרך ובאה בהמה או קרון כפנח יטק מורך ולא יפסיק אבל במפן אחר אין ל לנאת מניקוינו עד שיגמור תפלת יוחהיא דרע עקיבא בשחים מתפל בים לבן עבמו אדם חיה משחו בווית זו ומנאו באית אחרת מכוב כריעות והשיניוואות בתחושם שלאחר תפלה חיה עשים לפי שהוא מעער יורער ואפילו פוש כרוך על עקם לא יפסיק ורוקא פוש אכל עורב פוסרן

לחירן ומשפיני אם רוב שם שהוגש מעם וינוכן לחירן שפרן ואס ראה שר בא כפגרו שפרן

ימלה ויבין בעם דק אמין ברכי רשים שרי כם ברבה ומען שאומרים געורות שמין מען שאומרים געורות שמין הם שאומרים אומרים געורות שמין הם ליי בטר ושוי ומנטן שאומרים קרושות שנה הט ליי כטר שמו ושתחין באקי הברקם דחמר ריש לקיש וחעשך לעי גדול וה שאומרים אקי חברקם יו והברכבה וה שאומרים אקי ינחק יו והגרלה שמך זה שאומרים אקי ינוקב י יטל יהן חות ען בכלן הל והיה ברכה בך חות ען ולו בהסוחין חות ען בכלן יוהיה שתחת וחות עת בברוך יוהיח חות עת בכתוך והיח חות בלן הוו ברכה הסמוכה לחשרת הילכך אין שתחות בברוך ואעש שאין מלטת בפתחה יה ואהי אברהם הוי באו מלטת ישאברהם המלבר אות על כל העוף שהודיע מלטת ואהות לכל באי עוף ויה הא הגרול הגמר והיורא הוי כמומלטת ללו דוקא לשון מלטת בשין כדאמרי בשרקא בתרא דראש השנה שמע ישרש הוי מומלטת לווך אתה ישחה דתני שו ברטת ששוחין בהן באטת תחלה וסוף ובהוראה תחלה וסוף יואם בא לשחות בסוף כל ברכהוברכה מלמרין אותושלא ישחה שלא יבא למקור תקנת חולשלא יאמר כיל אחל אשחה בכל מקום ופעלא שאין כאן תקנת חולורוקא ביתולת הברטתוסופן אבלבא מבעותן יטלשחורב קיילבך אותן שמוקנים לשחות בראש השנה ובנום הכפורים בשאומרים וכרכו ומי כמוך בריכם לוכדוף בשינועו לסוף קברכה את ל תכוום את ל יקושע בן לי המתפל בריך שיברע עד שיתפקקו כל חושוש שבשררה יפי שהיו שלפים הקשרים שבפרקי חוליתנו עולה אמר עד שיראה אישר בינג לע פרשי ולשיברע עד שיראה ב קמנטים אחת למעלה מן קלב ואחר למעה וברוחב איםר ביניהן׳ ורבייו האיי ולפש שיטף ראשו באנימון שבו רואה איסרשמונה ככנב לם יולא שישחה עופוראשו זקוף ל חנינה אומר פון שנענע בראשו שוב אים בריך אמר רבה והוא דמכער נפשיה פי שנכר שהוא חפץ לכרוע שא שמנער נפשו ואימו יטל בען שהוא חולה בו וקן יוכשיופר קשם יוקוף דאת ל קפט סבא משמים ורב כשהוא טרע טרע בברוך וכשהוא זוקף זוקף בשם מאי טעמא אמר שמואל רכתב יי ווקף כשמם רב ששת שכרע כרע בחיורא ושוקיף וקיף בחיורא פרשי וכשמוא זל בחיורא כשבט שבר האדם שאדם חובטו כלפי מנטה בפעם אחת כך יכרע במחירות בפעם אחתי וכשהוא זוקף זוקף בנחת ראשו תחלה ואחר כך ענששל תראה עלו במשאוי במו הנוש בשהוא זוקף מנביה הראש וווקף משט משט ורשמו האיי ולפי חיורא הוא אחד ממיש הקושם וראשו כפוף וכן יכרע שלא יכרע באמצע מעשו וראשו ישאר וקוף ווקו בפי שפי שיראק איסר כפנד לעו קש קנדול הגער וקפורא אבלאין לפוסיף עלע כדאיתא בפר אין שנמנין ההוא דנחת קמיה דר חענא אינ הל הגדול הגבור והיורא האדיר השוו והיראוי האמין והחוק אינ לה סימונים שבחא דמרך הכך תליא אי לאו דאמרן משה עה ואתי אנשי כנסת הגיולה ותקשבהו לא הוח אמרי להוי ואת אמרת טולי אי וכשמפלע לניתר מראה דבריו שהעע לתכלת השבח הילכך אין למר שא כמו שאמרו מראשוני ופי הי ול הוקא בתפלה קאמ שאין לשפות מטבעשטבעו חכמים בברם אבל ביו לשן ענמו לת לן בקי אבל מרבי קרם במוליראה שאסור בכל ענון שבה מישאמר בתחיונו מישריחם על קן נפור וש וכתב אחר כן וכן לא ירבה בכבויין שלשם כינן שיאמר הש הנצול הנעור והיורא החוק האמין השוו שאין כח בארם להנע ער סוף שבחו משמע שמפרש אות בתחיונים דומיא דקהיא דקן בפורי והבימסתבר לפי הטעם שאין לחלק בון הפלה להחמונים יווכר חסרי אטת ונו תקמו להוכר חסרי אטת אבל הגאולה לביל שאף אם הצוד וטת אטת נחולת לשום קיימת שהרי הבטיח בה בשמו הגדולו באשר שמו קיים לשלם ולשולעי שלמים כך גאולת לשום קיימת ווכר חסדי אטת לבעתם לגאום ואף אם תמיח וטת אטת מבל על לבע בעקם למען שמו שקום לשום ומראש השפה ועד יום הכשרים מוסיפן באטת ווכרם ובגשרור ביני בעקרור ביני

מתפלש כליה אבל אין יורדין לפנ קושבה ואין משאין כשקם ואיפשר שחושב פוענים בשעת הרחק החולך במקום גדורי חיות ולפטים מתפל תפלה קברה ווה פוסחה ברב עמך ישרא מרובין ורעתן קברה הי רעו מלפטף יא שהישתהן לכל אחד ואחד כרי פרנסת ולכל עיה ועיה די מחסורה והטוב בשניך עשה באי שומע תפלה יואיפו בריך לה בראשופו תולה אחרופות י ואומרה כשהוא מחלך ולכשינוע לבת בריך להתפלל פעם יתפל הפלת הלרך ווה מוסחה יהי רשן מלפער יו שהי ושהי אחרת היוצא לדרך שתולבפו יש ניסותם שרפו לשלים ותממכפו לשליםות ביאפו לשלים למקוו חפביו ותשלפו מכף כל אויבוחורב בררן ותפו להן לחסרו לרחמי בשנירובשני כל רואייום אומם שומפ תפלת עמוך ישרא ברחמים בחי שומע תפלה ובריך לחמרה בלשון רבים ומנעמר וחין בריך לנמר את פעם אחת בוס אם אסיפוח בער באמציג היום ומחשאינה שתחת בברוך פי רי ול לפישאינה שא תפלה בעלמא שמתפל להקבה שיולביו לשלים ואינה לה כברכת הנהנון ולה כברכה שתקיו על שם המאורע שא בר ןשר ב בחינים ומפנישיש בק אריטות דברים חוקמין בה בברוך והרבל מאיר מנרוטנטרק כשהיה יוצא לדרך בבקר היה אומרה אחר יהי רשן כרי להסמיכה לברכת נומל חסרים ותקיה ברכה הסמטכה לחשרתה ויש למצר אוונה אחר שהחזיק בהרך ואין לחינרה של אב יש לעלך פרסה אבל בפחות מפרסה לא יחתם בברוך ואם שכרון מלחמרה יחמר חותה כל זמן שהוח בדרך ובלבר שלח הגיע תוך פרסה לעור שרונה לנון בה משם וחילך יחמר לשת המורש יתפל שלא יארע תקלה על ירו ואומר יהי רשן מלפער ברבר קלכה ושלה אומרעל טהור טמאו על טמא טהור ולא על מותר אסור ולה על אסור מותר ולה אכשל ברבר הלכה וישמחו חברי בו ואשמח בהם י ובצאת יודה ויאמר מורם אנ לפנוך אי שהיששמת חוקי מושב בת המורשולו שמת חוקי עם יושבי קריות שאנ משפים וחם משפינים אנימשפים לדברי תורה והם משפמים לדברים בטונם יאני עמל והם עמונם אני עמל ומקבלשכר והם עמונם ואינם מקבשן שכר אערן וקם רעם אע רן לעשם הבא וקם רעם לבאר שחת. כחורם בון גאולה להפלק של יפסיק בעקם כל דקשב ר יוסף בן שיקים משום קקלה קרושה ששרושלם כל הסומר נחולה לתפלה אימו שוק כל אות היום ירושלמי הכף לנחולה תפלה שמאיל יהיו לרשן אמרי שוקניון לעלפער יה עריונושי הייפונחולה וסמיך ליהיענר יה שוס ברק הייפו תפלה י ואמר רבי אמי כל מי שאיכו סומך גרולה לתכלה למה הוא דומה לחוקטו של מלך שבא והרתיק על פתחו של מלך יכא המלך לנוע מה הוא מבקשומבאו שיופלב אף הוא מפלב אבל אמן אחר גא שראלה הוי הפסק ומעה לעפות שון שהוג אחר פיום ברטוב נקש יוש פוקנין למנר קורם פסוק וה כתן שומנע תפלה ונו יששם יא אקרא ונו יואין לאמרם דהוי הפסק אבל יא שפיני תפתח ועל הוי הפסק דאמ ל יוחסן בישלה הוא אומל יא שפיני תפתח בין דתקיוחו רבין בתפלק כנאולה אריכתא דמיא אבל במוסף ומנחק אם ירנה לנמר פסוקים יאמר י בפרק קמין דמנולה תניו קב וקנים וינחם כמה נניוים תקפו יח ברטת ער חסור ואמ רב יהולה שישש אלם ברכו לא בנ ראשופות ולא בשלש אחרופות אלא באמצעות אמר רב חשמ ראשופורב למה הן דומין לעבר שמסרר שבח לפערם אמנשית למה הסרומין לעברשמבקש פרס מרם אחרומות למקקם דומן לצבר שקבל פרם מרש שמשבחו והולך לנופי בהג ולוכן רת ול ורי ול דוקא ברפיחיר אין לשאול בהס אבל ברם בער שרי נהא כלהו אחרופות ברם רבם ענהו ועם מח שחעבר מסור שבחושל רם יטר לשאל צרם בשור שוה שבח וכשר לרב שרשם צריפן עי ועל כן מוג למר קרושת בג ראשומות ועור שאומות

והני מיל של חושר טל אבלחושר טלאין מחוירין אות: וכתב אש העורי שאין בריך לחוור לראש הברכה של חוור ואוינר משיב חרות ומנוריר קנשם מנגלכל חיים וש ולש ראמי לחומר מוריר תנשם בי מות החמנה שבריך לחוור לראש הברכה דקיים אם לה פיק חוור לראש קברכה של היה אות מכלכל חיים לה היבעל מק שקופר של ברין שבן רינה ביינות הגשינים לנית מכלכל חיים אחר מוריר קנשם אבל בימות קנשמנים יש הפרא כשחוור ואימור מנ ריד הגשם שהרי שימות החממה איפו מושרו וכתב אה הראש ולנראה ל הה דאמוריבן לה הלער מוריד קג ם מחזירין אן ע חייבו כשםיים כל הברכה ואו חוור לראש התפלח אבל אם כוכר קודם שםיים הברכה יא מר במקום שמשר שלה קבעות במנים ול מקום להופרו בעך הברכה שח אמרו מופרין גפורת גשמים בתחיירד המעים של שנהע לא שנהע לא שנהע לא שנהע לפני מכלכל חיים לפי שהגשמים פרנסה וכלכל אבל אם לא אורו לפני מכלכל חיים לפי שהגשמים פרנסה וכלכל אבל אם לא אורו לפני מכלכל חיים לפי שהגשמים פרנסה וכלכל אבל אם לא אורו לפני מכלכל חיים לפי שהגשמים בכל הברכה מקוינו ואם טעדול חופר גבורת גשמים וכוכר קורם שומע תפלה אית בירושל שמופר בשומע תשלה אבל בניערא דידן בשרק תשלת חשחר גרכיםן טעק ולא חופר גשינים בתחיית היינונים מחוירין אות טעה ולה של בברבת השנים חין מחזירין אותנ מפנישיטל להמרה בשומע תפלה מכל דבחוברה אין לנתקנה לאתרה בשומע תפלה וטעומה משום לשלה שהיה בקשה שיבה בשומע תפלה הבל הוכרה שהיה שכה בין שנינק בשומנג תפלה ילכן אם שנח ולא מושר ער שסיים מברכה חוור לראשי וכן בתב מרב שפאם ולואא קראש ול כנ אש העודי אם שכח לחופר עד שםיים מחיק המנפטונובר קודם שהתחיל אתה קרוש אין ברין לחוור שא אומי משיב הרוח מוריד הגשם בלא חוצמה וכן בשלה אם כוכר קודם שחתחיל תקע בשופר אומר" והן טל ומטר ואחם הקעב כראיתא בפרק שלשה שאכל טעה ולא הופיר של ראש חדש בברכת המיון אומ ברוך שנתן ראשי חרשים לעצון ישרא וכן בשבתנית וימים טופים ואמן ערה לו שאיו איז שלו פרכו בקטוב וחמטיב אבל פינו בהטובוהיעטיב חוור לראש והוא הדין פני הכה אם לא פינו בברכה של אחריה אין בריך לחוור וכן בינוף ויבא אם לא פרנח בינודים אין ברי לחוור שא אות יעלה ויבא אבל אם פרנח בינודים חוור לרבה אם לא עקר רג'ו אבלאסעקר רגלו חוור לראש וכת עור בכל מקום שאפו אומ חוור לברכה שטעה בה המל בשונג אבל במיד ובינונטין חוור לרחש ירושלפני הינתפל וחיפו יודע חם מושר חם לאו קידם שלשים יום חוקה מה שהונש למוד מושר מכאן ואילך מה שבריך מושר הילבך עד שלשים יום אם ספק לאם הושר אם לחו בריך לחוור דמסתפוא לי קושר יוחוא הדין כעי עד שלשים יום אחר הפשח משתפעא חושר ובריך לחזור יוהרב רש מאיר מרוטנטרכן זל היה רגיל לניער בשיניט עשרת ברכת אתה גבור תשנים פיומים ער משיב הרוח ומוריד הגשם כבגר של שים יום שאומנרים אותו שלשה פעוצנים בכל יום׳ ועבשיו אם היק מנסופק אין צריך לחזור וראיית מפרק שבר הרגר היאינר גבישור המועד רחק הניחותנו חייבקירב הניחותנו לו כם הכא עני ביין שאחר שלשים יום אם הוא מעופק אין בריך לחוור כל שכן תשמשם פעמנים שים אחדי כתב קרבר פרן וללא חויכן לרבין קשישי דערפת דעברי חני שאין הגרון רומנה לראייה רהופ טענא משום שהיחוק להנח ואש הוחוק שלש לחוקות כל שבן בל קרוטריב אבל גשם שנתקן בתפלה וחרבר תלני בחרנד לשומו לי אמריםן חבואה חראש ול היק מטח לסברת הרב ל אתה קרושובאיל ושטיע כינגיל וששות שבפסוק וקרא וקואמ קמש קמש קמש וחותם באי מש הקמש חודן מנושרה יינים שבון ראש השנה לנים הכעורים שחותם הינלך הקרוש כאשר יתבאר בינקומו בה יואו שלשה ברע חשועות כאחדובבל מקום שעינה בה חוור לראש לא שכא יחידולא שכא בעודי רטעית אתה חוכן ומק ראו למלר שנה אחר קרושה דכ עב בראות ילרו וטליה עד והקרישו

במוך ודן חורופי אם טעם במט יתבאר במקומם בה לשון אחי מרב רציחים ולחורשי רשומות הם רושיני אשבט אשר קיי שוקלון וסופרין מען תיבות קתפלות והברטת וכבנד מה נתקמ אמנרו שבל ברטת הראשומת ים קו תיטות לפי שיסורן ממחמור חם לי בני שיסום כח תישות ומן הפסוק כי ברחות ילדיוום כרחיתו בפרק שני רמולה מנה כיחו למכר בינה חחר קרושת השם דכת ב ברחות ילניו וכו עד וחקרישו חת קרוש יעקב וסמיך להן וידעו תוע רוח בינהום יו תעות הרי קו וברכה רחשונה יש בה מב תעותולו בתניה לשעמים וחקחים הבא שרי עד שארע ויטלע למנר כינג ואעשך לעינמול שיסודה ממניו וכו א מנטת וכינג ויברכהו ויאמר ברוך אברס ום שמשם בא זה הפנטבעום ל תשת וכינג בידעתו למען אשרישה ום וזהו וזוכר הסדי אשריך ומשא עשל לבע בעקס ויש צו כה מעות קרי מצ ועור יעלע למתר כינר פסוק אחר קרברים קשק קיה דבר יה ש אברסום שמשם מוסד מנון אברקם יוש שים משת וכפנד ואברקם מיה יהיה לעי גדולוים שיא משת וכפנד קבטו של אברהם אפנכם וכן שיש שו יב תנע הרי מב וכינר שם של מב שפי אות על האם ולכן אות הראשופה אינה פותחת בברוך מפני שלברכה ב והאחרונה מ הרי מבי תטושה כו כיוטן ושטת שסמוכה לחבירתה כופרשיין ומפן שלד פסוקים שהוסר מנחם וחם ל פסוקים שמות בהן מפתחו חיבן נמסרין בר ארם ושו הם מפתח של בשמים ושל פרנסה ושל החיית המנושם ושל חיה וסימניהן מפתח מער פרנסה תחיית המנושם חיה של מער דכת יפתח יה לך את אונרו הטובאת השמים ומ כב תשת של פרנסה וכתב שתח את ידיך ומשבע לכלחי רשן ומ ה משת של חיק דבועב ויוטר שקים את רחל ויפתח את רחמי יוט עשרק ושטת של תחיית הממס לבועב וידעתם כו אניי בפתחי את קברותכם ובקעלות אתכם מקשרותכם עמיום יו תשת הרי כו ומושרין בה בטרת גשמים שאומר משיב הרוח ומוריר הגשם כרתכן מופרין גטרת גשמים בתחיית המתפם וטענמא משום כשם שתחיית המתנים חיים לעולם כך גשמים חיים לעולם י ומתחילון לחופר בתפלת מוסף של יום רחשון מים האחרון שלחג ואין פוסקין עד הפלתשחרית שליום ראשון של פסח והפלתשחרית בכל כדתפן ל יחורם אומר המובר לפני התבה בט האחרון של חבה אחרון מופר כ אות שמתפל מוסף מופר והראשון בשים מתפר פרוש אות שמתפל מוסף מופר והראשון בשים מתפר פרוש אות שמתפל מנוסף מופר והאחרון אים מופר ואיתה שרושלמי ל אבא בשם ל פרת אומר אסור לחושר עד שיבריו שלח נסר וכתב הראבל ול דהש פרושא אסור להופר על שיבריו שליח בעור משיב הרוח ומוריד הגשם או מודיד הטל כרי שלא יהא הדבר מעורב בעקם י וק ינושר ווק אים מושר י ות איתפור שרושלמי אסור ליחיד לחושר עד שיבריו שליח בשר כדן מון לבלותה מוכר כמו שמוכר של פירו הבא לבת הכנסת ועמרו העם להתפל ולה שמע שחכריו שליח בבור משיב קרוח ומוריר הנשם מופר ואעש שלא שמע משלח בשר י וכן בתב אם השרי אסור לחיר למקרים תפלת לתפלת מצור אף אם הוא חולה או אמם לפי שאסור להוכר ער שיאמר שליח צמר בון בלום בן בקול רם אבל אס בא לפת הכנסתו הנטר התויע להתפל יטל להתפל ולהופר אעם שלא סמנ משלח בער

וברוחות לא חיים חכמים זל לקופר ואם בא להופר מופר הילכך אם אמר משיב הרוחות לא חיים חכמים זל לקופר ואם בא להופר מופר הילכך אם אמר מעות הגושמים אין מחזירין אות

וכן בטלמהגון בספרד להוכרו אף במות החמה אבל באשכט אין מהגום להוכרו שא רבל הוסים מכלכר חיים וט ואם אמר מוריד הגשם במות החמה מחזירין אותוחוור לראש הברכה ואם פיים הברכה חוור לראש הברכה לבאשמים מחזירין אות לראש התפלה דשלש כאות הגשמים מחזירין אות לראש התפלה דשלש כאות הגשמים מחזירין אות י

רשבים כם אות ומות לברכת וביתות החים באחת חרים לשיסובאשבטו אין משטן בח כל שא אות באות הגשתים ותן טל ומנור לברכת וביתות החים והן טל ומנור לברכת וביתות החים של החים והם מל המות בברכת השטם שמא אין משטן אוינה שא ששושין בה מטר ובספר ה מהגין לשאול טל בימות החמה שאומרים ותן טל לברכה אעב דטל לה מיעבר. מתפלש על שיתנהו לברכה ומיחילן לשאול ביום אחר תקופת תשרי ויום שתפול בה תקופרים משרי הוא מכל הם כרתנן בשלשה במרחשון שואלים את הגשמים רג בו בו ואמל ל שעור הלכה כרב ותפאר חשמי חומר ובעלה שרוש בבבל חין שוחלים עד יום שחר התקופה וחפן בתר בע בבל גריריפן יוחיבשיח לן יום של כלפש מין שושין שוחו כל חחר שו משקיםן כל חחר ש הילכך ביתולת ערשת של יום של מיתולן וכתב השרי בללה מוען שלשי מן הללה השרי בללה מוען שלשי מן הללה השרי בללה מוען שלשי מן הללה השרי בללה מוען שלשי מו הבינות לה ביוורים וחם נפלח שום מופן מן היום וכן פסק הוח וכתב עור שחם נפלח התקופה בג שעות ביום והבעור לח הוערו בקבלתם בבקרויחיר איחר תפלת מן הנסור רבתר בטר גרירשאין ענשין כשת תרותי ואא הראש זלכתב על דבריו ולא נהוו כן שא לעולם שואלן בתפלת ערשת שליוסם יוכת עוד תמחנ למה אכן פוקנים כבני עלה בוים זעל מור שלפו חוא בבל מניל דבר שתלני בארן למה ננהיב במותם אם בבל היתה מעלה ולא היתה בריכה לנים כל הארעת קן בריכון למיסבמרחשון ולמה נאחר אותה ערם יוס בתקופתה ולמה לה נעשה במשכתנים וביצרושנסה שמעוש שהיו שוח לני הגשמים זימים במרחשון וישר מחר בעונעעב יושוח לנו תפלת המוסף של יוש בווב הרחשון של פסח בלומן שמושרין הגשמים ויחידים הברישן למטר חחר כך שושין חות בשומעב תפלה אש בעור אחת ברולה כעמה שחירים רמו ושואלן אות בשומנו תפלה אבר ארן אחרת כלה כמו ספרד בכלה או אשבנו בכלה אם ברים למער אחב בתכת השעם לו אשבנו בכלה אם ברים למער אחב בברכת השעם כמי קשרך לקסי ואם שם מנטר בימות החמק מחוירין אותוכן אם לחשם בימות הגשמים מחוירין אותו אפי אם שם של חשפ שב הוכרה חיפו כן כרמפרשיםן לשלי חבל שחל מער ולא על חין מחוירין חותי וחס לא שם וכוכר קונים שומנת תפלה אין מחוירין אותנושום בשומנת תפלה ואם לה כוכר ער אחר שומנת תפלה אם עקר רגלי חוור לרחשי ואם לו מקר רוש איתינר שרושליני שחוור לשומע תפלחושול בה וכן פסק רבי חפל ול ובעל הגול כתב שחוור לברכת השנים וכן בתב הרט במולוהראבה ול ולוה הסנים אה הראשול בני בינים ליותות החנים הרי שראות ברכת השנים לפני שלאר ואתם הרי שראות ענשבם תצמו ופרייכם תשאו לעמי שקרט לכא וקטן גלמת קוא של תקיעות שופר כרכיני והיה שום ההוגשי ייצקע בשופר גרולוט - והשתחוו ליי בהר הקדש ושרושלם כדי להקריב קרבה ובפחו של קרבה יש מתקיעה דבית ושים שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם וכו יוש על תשת ולכן יש בברכה ל תשור. משיבה שופטימו כבר אשופה ומה ראו להינרה אחר קינון גלעת לשי שיתקבע הגלער ב משק השס הין ברשמש קורס שיבאו להיששב לרושלם ברבים ואשיבה ירי עלך ואברדוף כשר סינור ואסירה כל ברינור וש כן ואשיבה שופטיך כבראשונה וחותים באי מילך אוהב ברקה ומשפט הינרה ועליום הכערים חותם באי הינלך המשפט יכת אחי הרבר יחיש לל מעולם המיחש על חשימת ואת הברכה למה נשתפת מכל חשמת יח לעטן מלטת הא קימ לן ברכה הסיווכה לחשרתה אין בה מלטת ועוד לכאורה איפיורע מה הפרשגדול יש בן מלך אוהב ברקה ומשפט ופן מילך המשפט לעטן שנריך לחוור לראש איש שבח אך שאינו רשאי לשמת מה שהורגל בש כל אמפישימעת שבפרו בנכא אין אומרין מלך וישר בשם שב מנאת בסמר הנקרא מחור ויטרי הג בפק רברטת כל השנה כלה אומר מש הקרוש האל המשפט חודן

את קרום ישרג וסימך ליה וידעו שעירות בינה ויש בהיו ישמת בימטן ישמת שביכבוק ואתה תרבר את כר חבמי לב ומשום שמותר האדם מן הבחמה היא הניהו וחשבל קבעוה ראש למינעות. ירושלמי אם אין בנה אין תפלהומברילן בה במוכאי שבתוים שינתך שהיא הכמה שהאדם מבריל בן דבר לדבר חבינה חיצ לקבשה בברכת חבמה ודין הברלה וששיה יתבחר בסדר מוכחי שבת בשה קשיבין מה ראו למר תשובה אחר בינה רכת השמן לבקעם קוקוחוש חבברושעוחשע פןיראק בששו ובאושוישינעולבם ישן ושב ורפה לוחרי שחשכה מבחה לני תשובה ויש בה שו תנשת בבגר תנשת שו שבפסוק ישוב רשע דרט ועמר ורן בפסוק ובשוב רשעוכן בפסוק ועור בה עשיריה וגרולה תשובה שינגעת ער כסח הכטרויון החרן לררוע מחלך תקן שפה ועפו של רקיע מחלך תקן שפחוכן כל חויר שבון רקיע לרקיע נפיצח שבינה חוירם ושבענה רקישט ולמעלה מקם כסא קבער שהתשובה מנעתשם הריטו והברכח מתהלת בהא ומסיימה בהא הרי עשר כפנר עשרה ימים שבון ראש השנה לנוס הכפורים שינוומנון לבעל תשובה ולמה תקיו לימי חבים בברכת השיביו ובסלח לפו מנה שאין כן בשאר הברטות היים טעמלו שאים מופירין לפטו שהאב חייב לימר ביו על כן אם אומרים השיבפו אפים לתורתך ובסלח לפו משום הא דכתוב וישוב שי וירחמהו וש שהימו עירבה לסלוח על כן אכן מופרין רחמי האב כרכתב ברחם אבעל בנים שירחם יי עליו ויםלח לפו למינים האב כרכתב ברחם אבעל בנים שירחם יי עליו וימונים באל ייי לפן ומקראו לנינר סליחה אחר תשובה כי על תשובה בים מובה הקבה סולה דכתב בושב אל ייי ראקט בעשים ומק ראו למנר גאולה בשבשת שקיק ראוי לנמנר סלח למו כסדר הפסוקים הסלח לכל עונים הרופה לכל יכולוים אלא רפחמן חחר אמר רש חייא בר אבא מער שאיו עישין לעם בששע בקבשים בששעת אשב ובששית קולות בששעת מלחמות במוכחי שבשת בן דור בח מלחמה חתחלתה דנחולה החי

משמיות במוכאי שפשת בן רור בא מלחינה אתחלתא דגאולה הא היל במוכל מבולר לפיאר בטבול לינה לאוני במוכאים בשיניעת אמר רש חייא מתוך שנתנה לינה ראו לינור רשאה בשיניעת אמר רש חייא מתוך שנתנה לכל מעור הפנו מסדר הפסוק שהיה ראוי מילה בשיניעת ובריכה רשאה קבעה בשיניעת וגם כדי לנמר גאלה בשניעת שיכו מסדר הפסוק שהיה ראוי לינור רשאה בין סלחה לגאולה ברפרשיכן לשל בדכתנב החולה לכל מעור הרופה לכל החלאים וכן שא שראו לקבע בל וכי הפניג בו פסוקים שבפר של המער ביום המער ביום בפחק שהיה וכן או שריי לילה וכן תשות בפסוק וחיה אם שאוע השינע עד רופאך שבוטת התורה והמעת באה רשיאה וכן אומות לילה וכן אומניה וכי הפסוק הוא לשון יחיד רפאב יא וארפא היאך אכן אומרים אומן בלשן רבים אין מטין אות לרשים ואוש שמטין לקרות אבל פסוקים חימן רשאי לשפות מיחיד לרבים או איפכאי והוא הדין פני הפרוב הריים במול במות בשור הפול ובקשתם והרדים הפל ובקשתם והרדים בשל המשול לשנות הבער לקרות שא להתחם דרך הפלה ובקשה הכי ובקשתם והרברב יופה הפלוד מלייד לבשור לבשות לבל בשמת לל וחומר פסוקים הנה וחיץ לשמת אבל בשמת לל וחומר פסוקים הנה וחומר לבי המול למסות מיחיד לרבים וחומר בסוקים הנה וחיק למות מיחיד לרבים והומר בפוקים הנה וחיד ולה מוחד לביות מיחיד לרבים ומות בשור השל לשמת אבל בשמת לל וחומר פסוקים הנה וחומה לעת אה הראש ול.

ברבת השנים ומה ראו לזינרה בתשישת אמר רבי שסכנדרי בינד משפים מוח לאונים שתי פרשיות הן ויש בהן מפקיע שערים וכתב שם רוכע רשע ולור אמרו במ האשרי האישומנה רגשו מים שת פרשיות הן ויש בהן שלשים תשת כינד כג תשות שבפחוק יפתח לך וו שבפחוק שיתו את ידיך הרי שלשים ובפחוק שטר ורוע

בתברבשרירו גאון ולרכה אל הימו היונהו אשר כה רב סעריה ולשאין אומרין אות במנוה של במנוח שלתעטתותי שאינרו תציר לויפיז הוא עושה י ושים הכפנרים ביננחה לבר אעפי שאין פשאין כפוקם כהע לינר רנה ואיניורע עצי למנהנה אניני שאין בשיאות בשם בינוחק מהעטן זה שלו לנינר רבה ואימשום דאמריפן כל מישאיא שיה בעשיה ש ברני שב איין שוה יואי נפין מינהום בשפלשקיו שון ברנה לב אינרו אות בשאין כשיאות בשם י ואישי ישרשות בשל ישרש שאין עתה עשרה מתכלקו על התכלה שהיא במקום הקרבן שתיקבן ברשן ובמרכשים מניט השר הנהול מקריב נשמתן של בריקים על מובח של מעלה ועל כן ינקיווחישי ישרש ויש מפרש ש אותו על מוש שלעצל חושב שרושאותשב חעשות לרשר ביתך ואשי ישרשות של ישרשות הכר ברשו ישולת לבר הוא ביים מורים ותקפוה אחר רבה לפון שבארב עשרה באת הוראה רכת וובחתורה יכבינני האומר מורים מורים משתקין חות ושוחין בה ישולהוסוף ולשל בברכת אשת פרשת דין שחייה בפרק קאימא דבבא קמא שורו של אדם ואחר ע שנה בעשה נושו הוא דל ברע במודים מדה בפנד מדה שהיה ל דברועולקוף במשוחות לה עשה כן לכן נעשית שדרו בנוש ובחובה ובפנדים מוסיפן בה על הנסים ומראש חדשועד יום הכפורים מוסיפון ובתב לחיים וכל שדרו בנוש ובחובה ובפנדים מוסיפון בה על הנסים ומראש חדשועד יום הכפורים מוסיפון ובתב לחיים ובל בבינו בחובה בינו בינוש המוסיפון בינוש אחד יתבחר במקומו בה חחר חורחה ברכת כהעם דכתעם ושא חהרן את ידיו ש העם ויברכם ונג שמי לחר העשודה ברכה והיים כאוי לוארה מיד אחר עבורה של דעשוה והוראה חדל מלתם היא ודוקא שב אואר אותה שים שלים ותקמה אחר ברכת כהעם דכת ושמן ארד שמי אברכם וברכה של מקבה מיחשנים שמימר יישוו לעמו יתן ונו ומראש השנה ועד יום הכפורים מוסיפן בהובספר חיים ובמקומן יתבאר בעורת האל ולאחר שסיים שמונה עשרה ברטת קודם שהי כער יעול לפנות קדושה וקדים וברט ששהי כער איפן שא מתחונים של אחר תפלהי ואומר שהי נשר בעל אי במנה אמר שמואל הפלהי ואומר שהי ואומר שהיה ואומר שהיה ואומר שהיה ואומר שהיה ואומר שהיום ואומר שהיה וא מומר שהיה וא מ כל חריו ליניר ארבינה דברים חללוו כה ומקבל פנו שמהי משה למען שייןר עשה למען ימינך עשה למען מכתר עשה למען קרושתרוכן נהגים למר שהיכשר שרוקלה מחששתם מלכרו שהיכו ושהיכל בשר יודו שייר בישלמד בנה שבר יסד ש די שבל היכלך קרב קן שחוב משיחר פרה שניר שימושרת ששה למען चर्न धरम का किया कर ते पर पर कि किया के किया के किया के किया विशेष कर किया कर किया कर किया के किया के किया के क חק לשון רב ענינרס ולשבתב חחר סיום שינונה עשרה ברטות מכחן ואילך אסור לספר בשבחושל מקום נכשביני ימל גטרות יאונו׳ לני מזה לול גטרות קשם לני שוכ"ו להשיניבל תהלועי אבל איבש לנינינר וידוי אי טנייני ובשרשושה שריה וחש תקיהו רבין למייל, אחר צינינים מלכסו שהיסו יחדשמך בעולמך יחד מלטיקר בשליך יחד וכרך בשליך ביה ביד של חיכלך קרבקן משיחך פדה כחקר ושמח עדיקר עשה למען שיוך עשה למען ימיכר עשה למען מקדשר עשה למען בעד של למען מיכלך עשה למען משיח בהקקר עשה למען קרבין משה למען משיח בהקקר עשה למען היכלך עשה למען משיח בהקקר עשה למען היכלך עשה למען משיח בהקקר שה למינו היכלך שה להיער של היכלי מוברים וני שלי כשה למער של היכלי מוברים וני שלי כשה לשיר של היכלי מוברים וני שלי כשה לשיר מוברים וני שלי ביד אורים ביד א לשוע עד יי עדי ותושי ושמע שלשה פסישות לאחריו בכרישה אחת וכשהו סרע קורט שיוקוף יטה ברחש לבר שמלוכמי שבח

משברת ית תשובת שחות מעלך מקמש מעלך מתשפט לפנשעבשיו יושב על מתשפט לבין כל מעום וינרחה שביון שהוא מילך המשפטויה כל השנה מילך אוהב בהקה ומשפט הגם משפט שייך למנ מלטת טפי משארד ברטת כרכים מלך במשפט ישמיר ארץ ונשאישונת שלפט את ולוקבל דבריעל יכך קלית חמיטן וקבעוה חחרי המשפט שכין שעושה דין ברשעים כל הימינים וכול הורים עם הימינים וכיעכ וענר פשששם וחטים יחדו וענום יה יכלי ויש בה כו ועם לפשמשומר טפר בתרה שיש בה כו אותו בתרה שבכתב ובתרה שבעל פה ולפי חשבון אין לער כל אויבים שא ותכנע במקרה בימים והוי שפר מעון חתימה סמוך לחתימה שכל הברכה הייז בעטן שברת אויבים לה של הבריקים ותקפוה אחר קלרת המנינם כון שכלו המנינם מתרוממות קרפות הבריקים רבתב וכל כדכתל מפנ שיבה הקום וסמיך לה וכי יער אתר גרי ויש בה כל שכח לנמר למען בריקים עוסקי תורתר עשה עמפו חסר וים בה מנ תנטת בפנר הפסוקים שיסורה מחם ו תנטת בפסוק וכל קרע רששה אגרעולה מטרשבאו שני הפסוקים מפנישיבה תקום ונוני בינר חתר גר ועי ירדי מנה ירושלם ותקינות לנינר מאו שלי הושלים לע או מכך אחר על הנריקים שעקר התרוממות קרמת הנריקים בירושלם שני זבה כל תעשת בסגר כל אותות שבפסוק עונה ירושלי יי כרחיישרש יכנם . ומסח אשכנוית ולרושלם שרך ברחינים תשובותשטן בתוכה כחשר דברת וסינור לפוסח זה ביודרש דורשי רשוינות שחיל ביינטן רחשי משות שלתכלתיה עולה שף ותה במפן המלחכם שמקבלם תכלוניהם של ישרא ולפיוה הכוסח הוח החשבון מכוון ובט בחב מוסיפון בה מס שבמקומו יתבחר בה ישרא ובקשו חת היי שהיהם וחת דוד מרכם שפון שבחים לרושלם בח דוד דכתב חחר ישום בני ופהרו שייי ושטוע ביוחרית הימים ובה כ תעות כמושים בפסוק שפום ייי בון ום ירף שמעוקולם ותקפום אחר במיחת רור ששון שבא דור בא תפלה דכת והבאותם ש הר קדשי ושמחת נפרנ תפלתי שוש ארס ברכו בשומע תפלה שהיא טולת כל הבקשות וכן בכל ברכה וברכח יטל לשאול מעשנה בתן על חולה ברכאיו ועל הפרנסה בברכת השנים יוחיד מתפלל בה עפו בום התענות הוה ובהלם תעני יתבחר בה י אמנטנות אין לקס סדר י אמנל אסי טעה בשלש ראשופות חוור לראש בשלש אחרופות חוור לרנה אינענות אין למס סרר יוקלכתא טותמה ופרשי זלאין למס סרר שאם דלג ברכה ואחל נוכר קודם שהגיע לרנה אומרה במקום שטכר ולפיוה של ששכח עיפו וטכר אחב אמרו במקום שטכר או מי ששכח לחול בברכת חשנים או מנישטעה בעשרה ימים שבון רה לנום הכפורי וחהם מלך אוהב בנקה ומשפט וכוכר אחל אומ אותה ברכה בינקוס שנוכר ורשבם זל פי ורחי בריך למור כל יה ברטות על הסור שתקמום שהדי כלם הסמישם על המקרחות של לענפן וה אין להם סרר שאם דלגאו טעה באחר מנקן אין בריך לחור לאהמו חופן במו בראשומורב שבכל מקום שטועה בהן שבריך לחזור לרחש שח יחזור לרחש ברכק שטעה בה חו שדלב ומשם וחילך יחזור על הסרר ולשוח של ששכח עופו לא יחוור שאם מים חוזר היה צריך לית עופו ואחר כך רפאם וכל מסרר ווה איאיפשר דאל הוי ברכה לבטלה פון שאין מחוירין על עפון ומיששכח לשא בברכינ קשעם חוור לברכר ב השנים ומי שמעהוחום מלך אוחב בוקח ומשפט חוור לברב השיבה שופטימו וכן פרשי ולוכן עקרי ביני ברכת יו רנה ותקמה אחר שומע תפלח שפון שבאת תפלה באה עבודה לכתב עולים בס וובחיכם לרמן על יחבחי פ ממוני ובראם חים ובחולם למוער מוסיפן בקיעל דובים וטעות ויוורותיתבאר כל אחר בינקוינו בה י ומקנים בספרר שלא לינר רנה בינוחה שא מתפלטואשי ישראלוכן

להפטר מרם ואחר כך למנים האמר רביקושע בן לני המתפל נריך שיפסע שלש פסישות לאחריו יואחר כך יתן שני וחם לא עוזה כן הוא כאנלא הצפל י וים פוקנון לנתר שלים בשתאלושלים ביתיע מנשה שלים ביערומיו וראייתם מיהי דאמריפן במסכת יומא משום שמענה אינרו מיתן שנם בימים יואחר כך בשמאלי פי ביתיפושל שכנה שהוא כינדו שהוא שמאלווכתב אבי העורישאין לאמרו שאין פירושו שאמר שלם בימיני אלא כשאומר מושה שנים במרומנו הופך פעו לבד ימיפו ובמקום שכלנשלש פביעות יעמוד ולא יחזור מיד למקומו תאיתו משימיה דרב מרדעי ביון שפסע שלש פסיעות לחחוריו התם מבעו לה למיקם . משל לתלמיד שנפני מרט שאם חוור מיר חמה לכלב שבעל קיאו שסופו מופח על החלתו שלה פסע מאחריו כדי לנכטר מרט פון שחוור אשומירי וכתב הרב שבחםי ולמבש שה למיקם התם עד ופתחששו בער וכרפתחששו בער הוד לדוכתנה ואיל מל עד דמעי שלח בעור לקדושה כב ולאחר שיסיימו הבעור תכילת יחויר שלח בעור מתעלה שאם יש מנישאים יודע. להתפל יטין למה שהוא יחויר שליח בעור התכלה שאם יש מנישאים יודעב אומר ויונא ע יוכתברבשרירא ורשים האיי זל שנריך שיטין לכל מה שיאמר שליח בער מתחלה ועד פוף כארם שמתפל לעניתוואין מפסיקיוול משיחין ופוסעון שלשה פסיעות לחריהם יוגם מחזיר התפלה כדי שישפו קרושה אחריו ועל כן בריך שלה יתחיל יחיר להתפלי שה אס כן יוכל לגינור קודם שיניע שלח בעור לקרושה ואם התחיל והנע עם שליו נבור לקקושה יאמר עמן נעריבר וקרוש כלה מלה במלה וכריך ביטין כל יחיל ויחיל למה שאומר שלח בבורי ווה לשון אה בתשובת שלה יש לנענר באותם המנביהין קולם ואומרי עם החון שמופה קייפו בספק התפל אם לא אבל הכנים משרה וקחשה דאף לרביוחנן דאמר ונאי שיתפל אדם כל היום שמתפלל כבר אסור להתפלל שנת והחון מתפלל להוצא את מישאים בקי והקהל יש להן לשתיק ולטין לברכת החון ולמר אמן וכשאין ש בעת הכנפת המפופה לברטוש קרוב אני בשני להיות ברכת שליו נבור לבטלח בנתקום ברכת שלח נטר לאינרה בעשרה וכשאין ש המטונון לברטועו נראה דברכה לבעלה י לכן כל אדם יעשה ענימו כאלאין השעה וולעויטין לברכת החון והימינורים עם החון נראה בקלות ראש י ושמערני מחבא מרי ולשמים אומר על כל ברכה וברכה שהיה שומע בכל מקום ברוך הוא וברוך שמו ווהו שאינר משה לשיו ששם יי חקרא הט עדל לשהים ועני אפי כשינושרין נדיק בשרודם נדיך לברט שנאמר וכר במיק לבי בהער כאן ויעפו אמן אחר כל ברכה וברכה בן אותם שינאו ירי תפלהו בן אותם שלא ינאו ובטונה שיטין לע חמנת היח הברכה שברך המברך וחש מחמין בוה ש חמן לשון החמנות וברים ולח ישנה בשימן קטופה פי כאל האלף נקודה בחטיף. וים מפרשים שלו יהטוף אות שלו ימהר לעפות קודם שיכיים המצרך ולף אינן קטופה שאיפו מחיקר האותנות. ולא אינן יתנינה שלא שינע הברכה מפי המברך. ופרשי זל הני מינל שלו יכיו ירי חובת קברכה ועופה אמן כרי לבאת חבל אם כבר יכא לית לן בה אבל מרברי רב כהן ברק משמע אפיני חסיבי כבר לא יעפה אמן יתומה שכתב חייבין הנבור לשיעק ולשמוע כל ברכה וברכה מפי הרון ואחר כך יעפו אמן כי העונה אמן ולה שמע הברכה היא אמן יתמה והכ מסתבר כפי ומיהו אם יודע ביון ברכה סיים אעש שלו שמע משוים לשות אין ברמובח במסבת סוטה בשת הכנסת של אלסכנדריה שהו מנטפן בסודרין לרודיע שסיים שלח בטר ויעפו חמן שמיח שחיו עונן חף על פי שלח שמעו מפנו ובריך ליור שהיו מטוש בחשטן הברטת לבע איזו ברכה הוא אומר ווה לשון רב עמרם מאי נקאי בבי בנשתני אחורי שליו בשר בעי לטושה דעושה י ובתר נחשם שליו בשר על כל חותם ברכה וברכה להוי עש במן י אל שאומבים אמן בהפ אמר רבין מאי רכתיב אמונים מבר יא

וכתברתם ולשאין לשל להפסיק לקרות כחשם רהו הפסק בתר התפלה שא חון הכנסת פנרוש הממונה על כל ברכב ברכה ברכם ברכם ברכם ברכם ברכם ברכה ול שא מיר כשים יולי ולכתב רוקא להם שלא היו רגולן למר שהימו שהי אחון כחשם יולי ולכתב רוקא להם שלא היו רגולן למר שהימו שהי בשתם ברכם חבל עכשיו ששב רגול לאומרו בכל פעם בבער גם כשקבחנם כושחין כפיחם נכון למנר וכן חיה פוקג חר מאיר ולמרוטטערק כשמים חוח של חוח היה אומר שהים ושהי חשופיו ברכמו ער בהעם ואומר בחנם – בקולרם ברי לקרות אותם ואומר עם קרושיך בלחשובשמחזירין פניקם כלפי קעם מברכון באי אמה אשרה קרשמ בקרושתשל אחרן ועיו לברך את עינו ישרש באחבה ומגביהין יריקם בינר בתפיקן ופשטין יריקהן וחולקין אבבעותהן על פי המרכש מעבן מן החרפים ששפים למעלה מראשיהם ומצון מעם חרכי אבבעותיהן ומטופן לעשות חמשה אוירים בין שני אכבעות לשני אכבעות אויר אחרובין אכבע לערל ובין ערל לערל לקיים מנשן מן החרשם ושב מקרא אותם יברכך והם עונון אחריו מלח במלח ער שיסיימו פסוק ראשון ואו עונון הקהל אמן יוכן אחר פסוק שפוכן אחר פסוק שלשי ואין מברפן שא בלשון הקדש ובעצידה ובנשיאות כפים ובקול רס ובקבי מסמיך להו אקרא כה תברטי ירושלמי בקול רס בקול של רס מלמר שהקבה משתף קול עמקה היה במעולה שבקולות לאגדולול קטן שא ביונו ואחב מיוחיל שב שים שלים ואו הכהנים מחזירין פניקם כלפי הקוש ואומרין רבון העולמים עשיפו מהשטרת עלפו עשה מה שהבטחתפו השקיפה ממעון קרשך מן השמים וברך את עניך את ישרש גם בוה פי רשי שמארישן בה עד שתכלה הברכה מפשב ואינן רשאין לחויר פעהם ער שיהחילשל שים שלים ואיכן רשאין לעף אנבעותיהם ער שיחורו פניהם ועומין שם ואיכן רשאין לעקור משם ער שיחים של שים שלים וכשמחירין פניהם בון בתחלה בון בחוף לא יחורו שא דרך ימין י אין המקרים שקורא כהנים רשאי לקרא כהנים ער שיכלה אינן מני הבער . פי אינן שעונן אחר ברכת מורים . ואין כהנים רשאין להתחיל בברכה ער שתכלה התבה מפי המקרא ואין הבער ענין אינן ער שתכלה ברכה מפי הכהנים הבתחיר בדרכה ברכה מפי הכהנים ואין הבחנים מניחילון בברכה אחרת עד שיכלה אמן מפי הבשר אין שב רשאי לעפות אמן אחר ברכה שר במנים שיוח תתבלבל דעותו ולו ידע חיזו ברכה יש לו להקרות פסוק שני או שלשי כתב הל יוחיד מרוטנשרק ולשחם של כהן חם יש בחנים חחרים לחיעלה לרוכן משום טירוף הדעת שמח לחיוכל לחזור לתפלתי וחפ חם אין שם כהעם אחרים לא יעלה שא אם כן מובטח לשיחוור לתכלות בלא טירוף דעת יועקור רגלי מעט בעבורק ייאמר מורים עבולך נאם להורות ויעלה לרוכן ויברך ברכת כהנים ויקרא לאחר יובריך שהמקרא יטין ביש אל מתפלה משנה שיתהיל של אומנה של ואס לאו אים יטל להקרות יתאנא אינור להם מכאן שהחון אומנר להם אמרו שרוש שמקרא אותם יוגם בכאן כתב הל פרץ ולשאים בלי להקרו לחיד פון דנפקא לן מאמר להם ולא פהיל כדפרשי לעל ירוש ובלבר שיהא החון שרא וכתב הרם במול משתרלין שיהא המקרא ישראל שנאמל אמור להם מכלל שהמקרא אימן כמותם ובשעה שהכהעם מברען העם לא יביטו ולא יסיחו דעתם שא יהיו שניהם כלש מעוד ביון שעומר בתפלה והעם יכוום לברכה ויהיו פניקם כבבר פני הכהעם ולא יסיבל בהם יהואני אהבה בריה לרב מע מין בריק דר חייא עם שאחורי הכקנים אינם בכלי ברכה אבי שלפניהם ומבריקן אפל מחיבה של ברול אינהן אפסקת ולאחוריקם נצני אם הם אמוסים הם בכל הברכה דאמר רבי שילאי בית תכנסת שטלה כהנים פולין לדוכן לפני מברכן לעם שבשרות ירושלפי ענר שכולה במנים עולין לדוכן לפני מברכן לחייהם שבבשן ושבררום ירופי הענה אחריקם הנשים והטף מוקי לה בנצרא בשאין שם שא עשרה בחנים אבר אסים שם יותר מעשרה היתרים מעשרה יעלויברם

שב למורים שוחין שמן העשר דגרשיב ברובלמי הכל שחין שם השר דגרשיב ברובלמי הכל שחין שם השר בהוראה בתב הרם במול ונה שחו יותר בנרחיו חיבו מבמע

כן ערושלפני דאית החם מנשח באחד שחח יותר מדאי והעשרו ל יותן נשמי דקאי דוקא אשב דלא שייך העברה אל בשב ומנעם וה אין ליחיד להתפל אלא אם בן יוכל לתיור קודם שיציע שב לעודים בישלא באחת מון הברנת ישח הבל המטר אם אימו משחוה עם הבער יואס התהילו הצע שב לעודים והוא באמנע אחת מן הברנת ישח הבל חס חים אים הוא בתולאה ברכת אח המון ברכת המון וגרסיכן בסוטה בשעה שב אומן מודים העם פנק הם אומרי מודים אמרי לו בברכת המון וגרסיכן בסוטה בשעה שב אומן מודים העם פנק הם אומרי מודים אמרי לו ובברכת המון וגרסיכן בסוטה בשעה שב אומן מודים העם המודי אומרי מודים אומרי לברכת בהעם שבי במול בברכת בהעם ואם בני בם האמר ברכת בהעם אומרי ובול מותר ברכת בהעם בול מותר ברכת בהעם בקול וכישלין אומרין אומרין אומרי ובמו את שמי של הובל מותר של מותרין אומרין אומרי ובמו את שמי של הובל ובע ארך ישרא אם ברכו בל מותרים לוא למורים מותר ברכת בהעם הול בער מותרים ולמור מותרים אומרין אומרין לומרי מותר מחוף את שמי של של הובל המורין אותרין ברכת במור אומרי של את בעי של בל בל הבל מותרי בל הול ברכו בברכת במור המותרי ברכו בברכת במור הובר אמרי של הול לשון ברכה ומור במור שנור שמי את שמי בבר בקשם ברכם בברכם המותר שבי אבו של בברכת בתרה וברכת ברכם בברכם בברכם ברכם בברכה במור ול שון ברכה אוני של אומרין אם שמי שמי את בעירם לא מומר במורה ומותר בתרה ווציע ערושה שלים את שמי של בעים אומר אהים ומתרה ווציע ערושה שלים את שמי את בעים אומר של בנים ברכם ומסיים ער עושה שלים של ברכם בברכם ומסיים ער שום של של בברכה המול את שמי של בעים אומר אומרים ומחים של של בברכה המול את שמי אותר במים אומר אומרים ברכם בברכה המול אומרים אומרים אומרים של של של בברכה בברכם ומחים של של של בברכה המול אומרים של של של בברכה בברכה וברכה ומחים של של של בברכה המול אומרים של של של בברכה המול אומרים אומרים בברל אומרים בברל אומרים בברל בברכה בברל אומרים אומרים של אומרים אומרים אומרים של אומרים במול אומרי

קבר הלכות נשיאות כפים בפחות כפים בפחות

מעשרהוחכהעם מון המעון . כל כהן שאין עו אחד מן הדברים המעוכען בריך לשא כפו ואם אים והבשר מעשרהוחכהעם מון המעון . כל כהן שאין עו אחד מן הדברים המעוכען בריך לשא כפו ואם אים מוכב בשלשה עשבר בשלשה עשה כה תברע אמור להם יושמו את שמי . והוא שיהיה בעת הכנסת בשקורא . כהעב היו להפי באין היו להחיד להיור להם ומשמע הוקא לרבים ואיבו נראה דלהם על אחדן ובעו קאי יושרו אינור להם לבל אחד מהם וחס הוא כשו מתברך דביע ואברכה מברער וכן מעוע ייולן מנעל שוו היא מעריני רבן יוחן בן זכאי של של לוכן במנעל הם יושל ייו ויברך על נטילת ייום בוכתב הרם במל של של לוכן במנעל הם יושל לידו ויברך על נטילת יים ובתב הרם במל על של הוא ישון שמקר רגל בשהתהיל אבל חם לא עבר רגל ברנה שו ברנה של ייחול הוא של הוא הוא מונים ולעוך יו ברנה של הוא יוחל הוא ברנה וועל הוא יהי לבי שהה ברכה וושעיהו לברך אתעורן ישר ברנה של הוא יוחיל בברכה עד שיעיה לדוכן וחז יהול ברר אתעורן מנו בענה וועל להוכן ועומרין שם בנהה בלפי היים להוכן וחז יהול היא בה מכשל של הורון מעתה ועד של הוכן ועומרין שם בנהם כלפי ה היכו לחוריהם כלפי היכול הוא המול ברו ועל להוכן ועומרין שם בנהם כלפי היכל ואחוריהם כלפי היכול הירוך בה עד שיכלה אין של הורח מני בבל מליו מני היל היא אחד אין קורא ל של הוא עצמן מחזיר פנו העם בנם קורא להם כחנם - ומחוריו בעומרם בנה העם יואף מוכן לחור מלי הוא מצמן מחזיר פנו העם יואף החל אין קורא ל של הוא עצמן מחזיר פנו

והרש במילבתב כקן שעבר ועלה לרוכן בים הכפורים במנחה פון שהרבר ירוע שחין שם שברות הרי זה משח כשו ואין מורידן או ע מפש החשר שלה יחמרו כסול הוא ולכך מורידוהו כבר כאודרהו מימידו או ידע מאי חוא פוס קמי בשנה שעולן לדוכן ושמר ללכל חלימות לחיים ולשלם ותרבש הם רטיו של עולם אששלך וחליי ידע של ידו וחליי ידע של החליים ולעות ונג ערכן והמשך ללכל חלימות לחיים ולשלם ותרבש . חשין רלסיים בחרי בחש בשנה דעני בשרח אין ן ואיל ליני חש ארר במרום שוכן בגבוה אתקשלים ושמן שנסיקי רען שתשיש עליון קבי ווה לשון הרמביוול קבי ווכן פנים וישור שישיים של חורת התפלה יפול על פעורים מעם לחר שישלם התכלה יפו על פנו ויטה מענו ומשונטן ווה לשון הרמבמול מוא וכל הבשר וייתוסן והוא סופל וישבויגבה ראשו ושאר העם ומיתוכן מעם בקול רם מיושב יורב נטרונאי זל בתב המפל על פשו בריך לתינת פשו למעלה מן הקרקע ואים חשוב לבד שמש ומנבים ברימין " ובאשכנו מחבין להטות על בד ימין וחש אייתו במרכז במקרא וימים החבקע ואית נמי במולה בפרק הקורא אמי רב הוכי בריק דרבא חזיכה להשי ורבא דש נפלעל אפיקו מבלאטויי פי קיו מטין על בריקס ולא היו משתחוים על פניקם אפי בלא פשוט ירים ורגלים אעש שמן התנרה אין השתחויית אסורה על הרבפה שא בפשוט ירים ורגלים מנר בכן אסור אף בלא פשוט ירים ורגשם ורב עצרם בתב ווה לשומו ומופלון בעור על פפקם ומבקשים רחמים ושוש כל אחר בקשתואומר רשן חשופנישוארוני הארונים הש הנרול הנבור והפורא רחם עונפו שאפופו עבריך ומעשה ידיך בשל עפר רמנה ותלעה מה אפו מנה חסרם מה ברקפו מהגבורהם מה כו לפער יי שקים ושהי אם תניו הלא הגעורים כאין לפעך ואנשי השם כלא היו וחבתים כבל מדע ונעועם בבלי השכל פלכר מעשים תהו וימי חיים הבל מלפער מה כאמרלפער יו שהים באכום המכום העים והרשעם ואין לפו כהן לעשות חושתם ולא כהן שיכפר על חטאומים ולא מובח להקריבעל קרבן ולא בית קדשי הקדשים להתפל שם יולבן יהי רצון מלפער יי שתהא תפלהפו שאפו מתפללן לפער מקובלת ותחשב לפער כפרים וכבשים וכאו הקרבפום על בש המובח ותרביו וחי בש מימ הח דרב יכחי דחמר כר שער משנשה שמ רשונ חטחת לך יהי רשן מלפעך אסי ואחי אטות שתתן לל בטובוחלק טובורוח ביויבה ונפש שפלה ושכר טובוא יתחל שמך בפווא תעשפו שיחק במי כל הבריות וא תחי אחריתפו להכרית ותקותפו למפח נפשוא תבריכפו להי מתפות בשר ודם שמתנתם מצונטה וחרפתם מצרובה ותן חלקי בתורתר עם עושי רענך ובנה עורך ושתר ושכל היכלך ומקדשך במהרח ביניכו מקר ענפו ופיכו מכל גוירות קשות ורעות הושע ברחמיך משיח בוקר ועמך ועומד החון ואומר אפיםו מלכבו חפו ועפו כ אין בבו מעשים עשה עצפו ברקה והושיעו למען שמך ואנחבו לב ורבנטרונאי זרש כתבנפלת אפס בנבור על פניהם אחר ברע מה נעשה שעלך שנייות ק בפלה רשות קיין ופופלן בפית האבל ואין פופלן בפית החתן י אינר רש שער אין אדם חשוב רשביםי לפני על פני של חס כן לענה ביהושע בן בון פירוש של חס כן הוא בטוח שיענה ביהושע ומפרש ברושלמי מוקא כשמתפל על הכטר רכסיפא שה מילתא שמהרהרין אחריו שאיפו ראוי שעות אבל שפו רשן עבינו שפיר דאמי יואומר שליח בעור ואנחפו לא כדע מיח נעשה כי עליך שניפו ונווהטעם לפי שהתפליפו בכר שנון שיוכל ארם לה זפלל פשיבה ובעצירה ובנפלת אפס כאשר עשה משה רפיו דכתבואשב בהר וכתוב ואטב עמורים בהר לפניה ארבעים יום וארבעים ללה ונבי ואתנפל לפניה י וינאחר שאין בכו כח להתפלד בעטן אחר אומורין ואנורין ואנורים לו נרע י ואומר שלוח בער קרים ואחר כך אשרייושם ביקר י וכתב כב שמרס ול ואחר כך הוא אומר וכא לשון תש ואנו את בריתו ואתה קרוש

ומעשרה עונון אחריהם ובשעה שתברכון אין לעם לנתר שום פסוקים דברסינן בסומה בפרק ושו נאתרין בשנה שמברכון העם מה הם אומרים ברט את יל המערך ואסיקנא ולה לפימרינהו כלנם ים עבר שמברכון אותוחים מאוין שרוש שחימו מעין לברכה שיברע חות וחס היו חומרין הפסוק לה היו יכולן לטין לברכה הילבך חין להינ שום פסוק שא יש לשתק ולמין לברכה י בקן אימן רשאי למוסיף מונעת ברבה יותר על שו הג פסוקים של ברבת בחנים ואם הוסיף שבר על בל תסיף אבל אם שקך כבר בנו אחר ובא לפנקום אחר ומצא בנו אחר שלא הגיעו לברכת בחנים יטל לברכם פעם אחרת שהם פסולים לשח כיניהם מי שיש ל מום ביריו כתן שהן שהעם מסתכלון שי והרמבם ולכתב מישיש לי מום טהקשתאו מקומות או מקושור ב מפני ביריו או בפטוורגליו לו ישא כשו ובנמל לו קאמ שא ביריו מפטשקוא משא אותן ונכר בקן קבלגן וקוא שרירו יורדעל זקיו והסומה בחתת משניו לו ישה כפוי היו בני שרו רצילן עו ומפרין הכל שהוה ובלבן הו סומה ישה כפו יהיו יריו בטעור סטים ופאה לא ישא בפו מפע שמסתבלון בו ואם רוב אנשי העור מלא בתן בכך הרי ויה ים שאונא ים תכל ט ימי שאיפו יוכע לחתך האותנות כתן או שאומרין לאפון שנין ולשנין אפין וכובא בוה לא ישא כפון והני מיני הוא לברו אבל עם אחרים מין שידע לשא כפון משא עמקהם יכהן שהרגאת הנפש בשפיל בשוגגלה ישא כפו דכתב ובפרישכם כפוכם אעלם שני מכם ונו יריכם דמים מלאוי וכתב הרמבמו ואפיל עשה תשובה ינשתמו לו ישא כפו יוכתב הרם ביוול ואפול שב בתשובה אבר על שאר עבירות אין מונענן אות מלשא כפני ורשי ולכתב פון ששב בתשובה יכול לשא כפנו וכן כתב רביהו גרשום ולוקבא ראיה מקירוש בפרק הטוקין שלו ישומר כקן פעם מנלה עריות ושופך דמים ומברכנו אומר להקבה וכי הוא מברכך והלא כישב ואפ אברכם והרב רב יעאיר מרוטנטורק ולכתב שאין אומרין אות לעונת ואם עוה אין מוחין בירו ורבנטרונאי בתבשאין ללעלת בתרה ראשון שכבר חלל קרושת של אחרן ואם קרא בתרה ראשון יש חלל ברול ול מסתבר דאף אם לא ישא כפו משום דאיתקש לשירות אבר לקרות בתרה ראשון ודאי פון ששב קריכן פים וכשוב רשע מרשעו שמר להישה כפו יכתב מרם במולשתה רבישת יין בבת החת להישה כפו שתחו בשת פענים או שנקן לתפט מעט מים מותר יואם שתה יותר מרששת אעם שהוא מווגואעם ששתאו בכמה פעננים לו ישא ער שיסיר את יים מעל לו היו בו מרברין המונשים נשיאות כפים אעפי שאים מרקרק במעת וכל קעם מרנטן אחריו כושא כפון שמעת משה היא לכל כהן לשא כפו יואין אומר לרשע הוסף רשעוהמנע מן הינעת יוא התיקה ותאינר מה תעשל ברכת הרוט אין שאין קבלת הברכה הלניה בכהנים אין בהבה שנה" כפם שא בשחרית ומוסף ושוסשים עו כשלה כיוןו בום מכפורים והמעניות אבי לא במנחה שן ושניוא שכרות שמא יהא הכקן שטר ואפיל במנחה של הענות גוירה אטו שאר היינים והני מיל בתענית שיש בו נעולה כמו שום הכעורים ותענית בבור שהמנחה היא בעוד קיום גרול י ואת לאיחלפי במנחה ושאר יומי אבל שאין בו כשלה כען תשעה באב ושבעה עשר בתמוו הואיל ותפלת המנחה סמוך לשקיעת החמה היא הומה לתפלת נשלה ואינה מתחלפת במנחה של שאר הימים הילכרים בה נשיאות כפס ובעל הלטת גרולית ול כתב דפרסי כהעידיהו בום הכפורים בתפיריב המנחה והוי בתפלת המנחה של שאר תעעות שהיא סמוכה לשקיעת החמק הכנו במי פון רמפשי בה ניחמי קויא סמוכה לשקיער ב החמה ובאשכנו אין מיקצון כן וכן כתברבענונים ורש שאין משאין כשקס במנחק שס - קכשרים-

תלים משח רב עם שום ה וירד שום ביולבן מתנונב לחתנפות במם יולוחר חתומנים מתוונין בנפלת אפם ופורם שיקום של יו ועומר מוחום של יו ועומר מחום של יו ועומר מחום של ומני בכיבו המיכל ויתנדל ויתנדל ויתנה של יועומר בכיבו המיכל ויתנדל וית

בכר הקורא את היעום בב ובה ובינוחה בשבת קורי בינוח ובשחת עונהם החדרון בשבת בשחרית שם קורין במנחה ובב ובה ובשבת במנחה ובב במנחה ובשבת בשחרית שם קורין במנחה ובב ובה ובשבת בשחרית שם קורין במנחה ובה שלימרו משום דרם בבת הכנם החשו שלו מני שגרול מינים שקרא ראשון ואחריו שיואחריו ישרא וכת אל מראל ולואף אם בה מקורין במנחה והימים במנה מכנם הדשו בב ובה ובמנחה לא שבחי רבם בבת הכנם הדשו בדו בשבת שותם משום דמוכי מבכת הכנם הדשו בבותו ומצים מושם המוכי המכי הבת הכנם הלאו מני שבות ומצים מושם המוכי הבים לא מני שלימות במו לא למני לאימי לוכי במנח הלאו במני לא מני במנחה לא מני ברומי ובן בל מבר לאוני חבם בת המוכי אלוני מוכי לאוני של מולי של מולי אלוני של מולי מולי אלוני של מולי מולי אלוני של מולי ובל לא מני בלים לא מני שרבה שיקלו אם ישרא לא ימים לא מי שרבה שיקלו אם ישראל הוא מולי אלוני של מולי אלוני שלוני אלוני אל

בשכהן למיתב למקרים שפור דאמי וכשאין שם כהן וקורא ישרש במקומו אומ במקום כהן כרי של יכוש להאביל

חלת אבל העולה בתקום שיאין בריך לית בתקום לני למעשר ראשון תותר לורים ונם לא שפירו

וכן כתב הרמצם ולולו הופרולמנטו מומור לרור יענך יל שום צרה ונו. ופוהגון עינה לנמר אשרי ויענך יל שום צרק שים ש מענון קישועה קבח וברור בבין הקרושה וחומרין ותשחש רוחו מתרגמון סרר קרושה ובריך שהר ע ינחד לחינרו בטופה דחינה שינעון בן גיונשל ישוס ל יהושע יניום שחרב בירב חמקום אין לך יום שאין בו קלוהולא ירד של לברכהובל יום מרובה קללת מיום שלפנו שא עלמי אמאי קניםי אקרושה דסררא ואאינן יהא שיניה רבא דאנדתה ואומר קריש ומיושיף בו התקבל בלנתהון עד ואמרו אינן ועינר וכה רב במח ולשחין לחיד לנמר סדר קדושה דכר דבר שבקדושה חיבו בפחות מעשרה וחם הוח תלמיד יעסוק באגרת פרקצור הנשה ויאמר שלחט בעלה השחר ג כועת של מלחם השרת אומרין בירה אחד אומר קדוש וט ואם איכן הלעיר וחוא בעל פסוק יעסוק במקראות הקרושה שרפים עומרים ממעל לי אבל סדר קרושה וקעם ונביאים הראשוע תקפוה ואין ל ליחיר להשיג את געלם דכל דבר שבקרושה איפו בפחות מעשרה יוש מי שאומר פון שקם פסוקים חרי חוא בקורא בתנרה ויטל יחיד לחומרן ובלבר שיאמר אותן בפתנן ופקורן בדרך שהתיקום קורין לפע רבן ולמעלה כתבת בשם אה הראש ולשיחיר יוכל לחמרה ואומר לשבח וכשינים של לי יושיע יפסיק מעט קורם שיאמר ואמ משתחוים כרי שלבה יהא כראה כשו חוור למעלה: ויא וכפא כעורו בשמים ממעצ ואין לימ כן שא ומושביקרו וכן הוא הכופח בפפר מיכלות. ונפטרין לבתנים לשלים ובספרר פוקצון בכל יום אחר קריש לומל תפלה לחוד מטוה יי אוכר ענע וקריש אחריו ואחר כן עלפו לשבח ולכל זמן וומן שיחימור לפי ענפו כנון ברש נפשי ברח וכאיל הערוג בחול שר מועד ומומוד שיר חמוכת הבית בחיוכה ובערים על אילת השחרי ומנהגטובהוא ובסילו רב עמורם כת לאחר שיסיים שב עושה שלים פוהגון לנמר מני באהיפו ול ער אינה הוא מושיעפו אתנה הוא שהקטירו אבושפו לפעך קטורת הסמנים י פטום הקטורת הערי והנפורן והחלבנה והלטנה משקלשבעום שנום מור וקצעה שטלת נררוברטס משקלששה עשר ששר מנה והקושט שנים עשר קלניה שלשה בנמון השנה שרירנ כרשיב השעה קבון יין קפריםין סאין הלהא וקבון הלהא לה מכא יין קפריםין מביא חמר חיור עתיק מלם סרומיה רובע מעולה עשן כר שהוח יל כתן אויל אף פפר הירון כר שהוח אם נתן בה דבש פסלה או אם חסר אחת מכר ממשה חייב מיתה בשבל אומ הערי איפן שא שרף מעצ הקטף טרית כרשינה שאופן בה את הנפורן כרי שישה לה יין קפריסין ששורין בה את הכפורן כרי שישה שהוהלה מי רגלם יפון לה שא שחין מכניסין מי רגלים במקרש מפני הכבור וחומ השיר שהיו חומרי הלניים בבית המקרש בום רחשון מומור ליי החרץ ומלחה בל היו אומרי בדוליי ומחול מאד בג היו אומרי שהים נבב בעדת ש בל היו אומרי שנקמות יי בה היו אומרים הרעים לאחים עוופו׳ בו היו אומרין יי מלך נאות לבשי בשבת היו אומרין מומור שיר שם השבת לעופר לבא שם שכלנשבת ומפוחה וחיי העולם הבח י אמור שער אמור חשנה הלמידי חבמים ואומ קריש ער עשה שלנם ביורויניי וכן בערב לחחר שיניורו ערבית מוחנון לניור פטום הקטורת אבי לו השיר יוה טעם שוכר למקדש אומרין או יולמה אומרין פנטום הקטרת בבקר ובערב והשיר בבקר בלבר לפי שה מעות בבקר וערב ווה-בשנובחמישו מוסיפן לניור תחיונים אחר שמסיים ובסרר רב עמר כת שיוקצון לנית אם שנפו עפו והוילוי וויעטר אבל בבל הארשת האו אין פוהנון לנינר או והוא רחום כאשר הוא כתוב בסדוריהם ומה שמוסיפון תחרופס בב ובה לפשחם ימי רען שחרבפים יום של קבלת לחות אחרורות שחיו ימי

והרם בינול בתב קרא וטעה אפי בנקרוק אות אחת מחזירין אותוער שיקראנה בנקרוק קורין בתורה בפחות מעשרה גרושה בניחורין ואם התחיל במשרה ויצאו מקבתן אין מפסיקין אין קורין בחומשין בבער שרוש אם כתבחומש לברו אפול בבללה כספר תפרה אין קורין בו ער שיהו כל ה חומשין ביחר: תניא בתוספתא בני הכנסת שאין להס מישקרא שא אחר כנון שאין בק מנשיורע שא אחר שנתר וקולה ויושב וחוור ושנתר וקורה ויושב אמי ופענים וכתב אה הראש ול דוו התוספה נשער לפי המנהג הראשון שהיה הראשון מברך לפניה והאחרון לאחריה לכן בריך לשב בכל פנים להערא שהן שבעה אבל האירטו שבריך לברך בכל פעסופעם ברכה ראשונה ואחרונה כמו כהן שקורצה במקום לי חין בריך לשב שר שכן שכולה כהעם או ליים כלם קורין בתרה פענים וה ראשון ופענים חברו בנביאואין מרלען בתנרה ש שלא ירלב מפרשה זו לפרשה אחרת יוהמנ בשנ ענענס דאיכא למיחש שמא התברבל דעת השומעון אבל ברדור עשנה כתן אחרי מותואך בעשור שכהן גדול קורא ביום הכפורים ששניהם מענון אחד מדלנין ובנביא מדלנין אם בשע ענעטווה ווה בכרי שלאיפסיק התרגמן פי שלא ישהא ברילג שא בכרי שישלים התרגמן אות פסוק שתרגם שחין כטר לנטור לעמור בשתנקה וכן חין עללון סת בנטר מפני בטר יחין קורין לחים אחד בשני ספרי תנרות משום פגמו של ראשון שלא יאמרו חסר הוא אבל בגברי בב ספרי בנון רא טבת שאל להיות בשבת ירכיני התלמור היו רצולן לתרגם כרי שיבינו העם כי לשונם היה ארמני רשאי לקרוא לתערנין יותר מפסו אחד שא קורא לנפסו אחד ומנתרנינו וחוזר וקורא ל פסוק שני ואין המתרגם רשאי לתרגם עד שיכלה הפסוק מפני הקורא ולא הקורא רשאי לקרות פסוק אחר ערשיכלה הפסוק יעם הערגמן ואין הקורא רשאי להגבה קול יותר מן המתרגם ולה המתרגם יותר ינהקורא וחקורא איפן רשאי לסייע לעתרגם שלא יאינרו תרעם כת בתרה קטן מתרגם על ידי גדול אבלאים בעד לנגול שיתרגם על ירי קטן בת רב נטרונאי ולשו שאין מתרגמין ואומרי אין אפו בריבון תרתם דרבגן שא ברשון שלפו שהבעור מתרגמין חין יוצחין ירי חובתן שח חייבון לתרגם אבל אם איכן מתרגמין להכשם בפנחי הן ואם מפנ שאין יודענן לתרגם ילמלו ויתרגמו׳ ואם יש מקום שרוצו לפרש להן יענמוד אחר חוץ מן המתרגם ויפרש

להם כרשנם אבל השספות כתנו על הא דתנוא רבי אלפתא בן שאול אומר לא שאמו אל במקום שאין שרגמן
אבל במקום שיש שרגמן פסק משמע שגם במיחכמי התלמוד היו מקומות שלא היו מתרגמין מכדין סעד
למנהג שלפו שאין איו רגילן לתרגם ואמרי נצי ברושלני ממה דאכן חמי רבכן נפקי לתענית או וקרו ולדי
מתרגמין הדא אמרה שאין התרגם מעטבב ונראה שהן היו רגילן לפרש להמון העם שהיו מדברים ארמייה אבל
לדידן מה שעלת בהרגם בין שאין מענים אותו ואין למור נלמוד מהן לפרש לבון שיבים דיש ליל תרגם
שאני שנתן ברוח הקדש
שאני שנתן ברוח הקדש
בפק דברטות ושובי איכלו המיח המיח שפר דאמי גרסיכן בפרק ואו מנלקין בון שנפתח ספר תורה אסור
בפחון לפחוק אסור לבאת ובן גברא לגברא שפר דאמי גרסיכן בפרק ואו מנלקין בון שנפתח ספר תורה אסור
לספר אפל בדברי תורה שלא דברטת רבששת מהדר אפנה וגרים פורוש בשעת קריאת התורה פרי זל שהיד
הרם בלהש דהא דאמרינן שאסור לספר היים דוקני בקול רם לפני שמונע האחרים מרשמיוני

ורואה ועל ומברך פירוש לאחר שפים חוור וסוגרו ואו מברך וחוור ופושו וקורא דברי ל מאיר רביהורה אומר פורים ורואקומנכרך והלבה כל יהורה ולחר שקרא על ומברך ווה בוסח ברטת ברט בקולנם כרישיטם קנים ברוך יה המעורך יואעש שאומ ברט אים במוצא ענמו מן הכל שון שאמ המעורך יוחר יחורה ברצל כת ווה לשומן בשם רבי העדיה גאון ולאעש שאמל המעורך ולה הושא עצמו מן הכל בריך להחזיר עצמו לכל לנמריו לנמר ברוך יי המעורך מנידי דהוה אברכת המיון שאעש שאומר נברך נריך לחוור למקום שפסק ולנמר ברוך הוא שאכלפו משלנובטום חייפו יואעפי שכבר בירך על השרה בבקר קודם פרשתהקרביות חוור ומברך אשר בחר במן כשקורא ביערה ולא הוי ברכה לבטלה דמשום כשר התניה ניהן כה כשקורא בנע י וכת אחי הרב כ יחים של ואם אחר חדם לבח לפת הכנסת עד קריאת התניה והתחיל בברטות וכשם"ם ברכת התניה קודם שיתחיל פרשת הקרבה קראוהו לקרו בתורה בוה נסתפקתי אסיש ל לברך אשר בחר בכו אם נאמר שאין לחלק הואילות יו ברכה זו על קריאתה בטער יש ללברך אעפי שכבר בירך או נאמנר וראי אחת מהן לבטונה לקייוך יברך ברכק אחת פעצעים בוק אחר וה בלהפסק בנתים וכן היה נראה לי אמנם שלתי את פי ארבים הרחש זלוחית ליש לרברך של חלקו חולוחם קרחותו לקרות בתורה קורם שרך ברבת התורה בהחומשי כל שאין לברך שטת אשר בחר ביו לא גרע ממי שנפטר באקבה רבה ומטבעשל ברכה אחרונה כך הוא אשר נקן לפו תערת אמת וחיי עולם נטע בתנכין מיא תערק שבעל פק דכתי דברי חכמים כדר בן מתוכמסמרות נטושים לחשקי מאותם האומרים ולחיי עולם נטעה בתנכיו ושתי ברטת או יש בהן מ תעות ברגד מ יום שעמר משק בקר י בתב בעל קמפונו לשקקורה בערק ומברך בק מטלה שרו וסמך למפונקקיה דמסכת סוכק כך קיק מנהנס של אנשי ירושלם ארס יוכא מנפתח שתעלע בירוום ער קיק קורא ביערה ופושא כפנו מניחו על גבי קרקע שמל שצריך לשול הספר שהו בשעת קריחה יז כיושון דיור ולשתתק זה שעומר תחתו יתחיל ממנקום שהתחיל תנית מניתקום שפסק י חראשוני נתברט לפניקסולה לאחריקסואחרונים נתברט לאחריקם ולה לפניקם כל דר לקרות מענימר דתנן הקורא את המנלה יושביצא מיה שאין כן בוערה ומטעם וה

לבריר ולישור להכן לא להכן הקורא את הילו שביר לא החים שניידה מן אני הילי בפר ב אבחים שניידה מן אבר של על ידי סמיכה איכו בשהו לרבנן לא אוי שבירו לביר של אחיל ביתנן במבלה קראוה שנים יבא מה שאין כן בוערה שא אחד קורא אות שעלה ואין שב קורא עניו - ומה שבוע האינה שב קורא על אי הראש זל לפי שאין הכל בקיאין בטעני אות שעלה ואין הכעריונהן בקריאת והוא בשנו שודע ואם לא יקראוהו את לאנשיי עם שב לבך תקי שיקרא שב שהוא בקריאה יומי גם העניינה לקרות יקרא בנחת עם שב של תהא ברכת לבטלה יומי הא לאמרינן של יקראו בעל בקור אים דמרי משום דתרי קלל משתפעע יומי שאים יודע לקרות אים ראוי שיקרא שב והויא ברכה לבטלה ולא מעתבר שיברך על קריאתשב עב יומיהו אם יודע לקרות אים ראוי שיקרא ושביר של קריאתשב על ידי שהא אחד עומר אבל התניא בשסת החון הענית לקרות אחד בראי בתות על של ברך לא ברים בנתנה ולא מיל לבר רב יבחק על לב כנשל וחוא חומי דקראול קאי בראי לקרות ער שיכלה אמן מעם הבעל ידי סרסור כך אם ברים למוצה בת על ידי סרסו יאין הקורות אות שובשל להוצי להיות ער שיכלה אמן מעם הבעל הוא בתות בתות האות שוב בל המוצה להוא לא מיר לך כשם שבתנה וערה על ידי סרסור כך אם ברים למוצה בה על ידי סרסו יאין הקורא אות טוב של להוציה ל ער ברים שבתנה על הוא מבים לא לבר רב יבים המנהיג זל אם טעה הקורא אות שוב של להוציה ל ער

הגם של משופע ואיש ראוי לתשינים בריך לשער שער מתקום שראוי לתשינים לא למורא שבן מציו בהיכל מי שהגשה ביתי מכי מנוער מער הכנסת שטשן אות להשפלו. ואין עד שין אותם שא למורא שבן מציו בהיכל שחיי מי מי שהגשה ביתי מכיל והחונים לפני הישון אות לפני אהל מועד מורחה ופנים העוספות דוקא בימיהם שהיו מהפלע למער באבל אין עדשין הפידו למורא ומפן בה היכל להנית של חל ומען או על לרוח שיניפלע כיגדו באותה העבר כרי שימו פניהם מול ההיכל בשיעוני להפלה ומענינין של חליני בת הכנסת לעינור עלה הקורא ביערה כרי שישמעו מלם וכשמעניון בה תבה שיש מל מלי מענירין אות באינבעו אחורי העבר כל שהיכל ופניה כלפי העם ועבר יושבן בה הוקע יושבן פניהם כלפי העם ואחורי העבר וכל העם שרות שורות שורות שורה ראשונה פניה כלפי הוקעים ושר התחריה פניה כלפי אחורי השורה של בלם עד שיהו כל העם פניהם כלפי החיכל וכלפי הוקנים וכלפי התריה פניה כלפי אחורי השורה של פניה בלם עד שיהו כל העם פניהם כלפי החיכל וכלפי הוקנים וכלפי התריה פניה כלפי אחורי השורה של המיכל וכלם עד שיהו כל העם פניהם כלפי החיכל וכלפי הוקנים וכלפי התריה פניה כלפי אחורי השורה של המוכן בלם עד שיהו כל העם פניהם כלפי החיכל וכלפי הוקנים וכלפי התריה פניה כלפי אחורי השורה של העורה ביהו בל העם בתריה בחים בחים בחים בחים בחידה בחירה ביו ביהוריה ביו בל הני ביהורים ביהורים בחים בחידה בחירה ביו ביהורים ביהורים ביהורים ביהורים בחים בחידה בחים בחידה ביו ביהורים ביהורים ביהורים ביהורים ביהורים ביהורים ביו ביהורים ביהורים ביהורים ביהורים ביהורים ביהורים ביהורים ביחורים ביחורים ביחורים ביהורים ביהורים ביהורים ביהורים ביהורים ביחורים ביחורים ביחורים ביורים ביהורים ביחורים ביחורים

מתבה ובעת שב שינד בתפלה יורד לחרץ לפני התנבה ופני כלני הקדש כשאר העם -

בטלה ואין אובלן ושותן בהן וא נאותן לא מעיילן בהן ולא נכנסין בהן בחמח מנפני החינה ולה בנשינים מפני הגשינים והלמידי חבינים מותרין לחבר ולשתות בקוחין מחשבון בקן חשמשת של אם כן כן של מעם כינן חשען קופה של ב. קהופריון שעייש וכיובי בקס ואין מספירין בקס שא חב יהיה ההפכד לחדר מנרול השר שכל בני השר מתקבעו ובחין להספרו וחם בריך לבנם בה לערט בען לקרות לחום יכנס ויקרא מעש או יאמר דבר שמועה ואחר כך יקראם כרי שלא יהאנראה כשו נכנם לנרט ואס אים יודע לה לקרות ולא לשמות יאמר לחזר מן התמוקות קרא ל פסוק שאתה קורא עו או ישהא מעט ואחר כן יכא שהישיבה בה מעהשמו אשרייוש בישרי היו להשע פישים לו יכנס בפתחוה לעשותה דרך לבחת בפתח השע לקנר ירט יואס היה דרך שבר שם קודם שנצנה בית הבנסת מותר לעשותה דרך יוכן אם לא נבנם בח תמלם ברי לקטר דרש מותר לעשותה דרך וכשנכנם בה להתפל מעה למי שנכנם בפיצווה לבחת בפתח אחרת י ומותר לכבי בה בתקונות בעוב דריעונוב אשנות ויטול והוק בהובלבר שישפשפיו ברגש ומוקען בהן כבוד לכבון ולרבבן ומתנון בכל המקומו להרלק בהן נרות לכטרן יוחפי לחר שחרש עדין הן בקדושתן יוכשם שמחנין בהן בער משינן ברן בחורבגן חוץ מבער ורטץ שחין מכברין ולא מרבינן חוקו על בהשעשפים יעלשין नात्। म्हानां नात् द्रम्तायां त्याव व्यंत्रत्र द्रव्य दरा यात्ना नंयव तत्वर तानव गयत्रि दिनात् । नव नत्त्व विश להשוצים עו בשעת בען מותר להשוצים ע בחורביו אבל משוע לא מהע עה תנאה ואפי בחורביו כשיתש מעונה בען זריעה וחשטיות שלרפים לא ממע פה תמים סותרין עד קבנסת כרי לבמת אחרת שמא יארע לאונם שלא יבמן האחרת שא בוען האחרת המלה ואחר כך מותרין מישן והיע שמיה הראשון חוק אבל מיה נטוי לשל יטולן לסותרו ולבאת אחר ובלבר של יתעשל בבנים לעשות משת הכנסת מררש אבי לא ממררש בית שאימהרו וישתרע לבמת יתרה על קחשת בית הכנסת . בני השרשתיכרו בת הכנסת ישלן לקמת ברמיה ופבה מכרו ופבה ישלון לקמת ברמיה מטפחת מכרו מטפחת לקחין ברצייה חומשין י מכרו חומשין לקחין ברמיהן סת אבל איפכא להורירן מקרושת לא י ואפי אם קמ בקבת המעות דבר שקרושית חיורה חין יכולן לשפות המותר לקרושה קלה וכן חסבם מעות לקמת בת המלרים חו בת הכנבת חו לושת תרה או מצבח באו סת ורע לשמק מלערך שנע אותן אין משנן שא מקחשת קלה לחינורם י אבר אם

ובעל מול בתב מת דאסור לספר ברלבא עשרה רשית לסת אבל אי איכא עשרה דשית שפר נאיני והרב שפאסי ולפנרש דוקא רבששתשתבית אומפות אבל אינש אחרינה אסיר בתנרבשר שנים ספר תנים בש כשמו ביאין אות בן כשמחוירין אות למקומו שומרין מפש לשתר ויושבון לשתר ואין בריבון לעמוד עד ששונון קבער אינן יקא שיניה רבא ולה כאימי מי שכתב כך י רמה שכתב ובפתחו שמנו כל קעם חותה שמניה שומקה היא אבל לעמור מפנ סת ערשעופן אמן יהא שמיה לבא לאשמעופו לחחו כת בל מטפחת ראמר פרער אמר יחנן האוחו סת ערום נקבר ערום שחין לשכר חותה משה חמר שפטיה חמר יוחכן עשרה שקרחו בתנרה גדולשבטלן על יחמר יהושת בן לי עשרה שקראו בתנרה העלד מטלשכר כפנר כלם ורגילון באשכנו לקפות ברמים יקרים לחבב המעה וכת בעל העטור ול איכא מאן דאת עשרה לאו דוקא שלו גדולשבבית הכנם ואיכא מאן דאת עשרה דוקא ו שקראו בערה ומתרב ומפטיר ושל י אמנד שפטיה אמל יוחט העל סת ישמירם על התפר שאם יקרע יקרע התפר ואמל שפטיה אינל יוחכן העול סת על לענבחון וכשהוא מהדקו מהדקו מבפנים פירוש בשהספר ענמר לפפו יהפוך הכתב איו ויתחיל לגלל מבחוץ ואחר שגמר הגללה יהרק סוף המנטפחת מבפנים וכשיבא לקרו בו ימכא מהירוק בפנים ולו יבטרך להפך הספר להסיר ההרק אמל ינוי בריה דל ינוי סברו משמיה גל ינוי מושבה מהירוק בפנים ולו יבול בת המשפחת משבם הולו יבול בת היו של המשפחת ובלל בה שתברך במשפחת תילל המשפחת משבם הולו יבול בה או שים בת בחיקו על המשפחת ובלל בה שתברך במשפחת אמל תנסום אמל יהושע בן לני אין המפטי מתחיל עד שיבל הספר כדי שלא יהא העל טרודול יוכל לשמים בפרקואו כאמרין אין שב רשאי להפשיט התבה בנער כר בפת הכנסת פרשי ולשחיו רצונן להפיו סת מפת אחר שקויף ינשתמר לבית הכנסת ופורשין בגרים כחים סביב התורה ויננים אותה על התיבה וכשיובאין משם וכוטלון סת ליפו בבתשישופור בו לא יפשיט היפבה בכני הנבור שטורא נבור הוא להתעכבשם עם סת שא מולן סת והעם יוכאין אחריו ואחל בא ומפשיט התיבה כבד קתם אמני תמום אמר יקושע בן לני אין הטבור רשאי לכאת ערשינטל סת למקומו יושמוש אלע ער שיבא יולו פלעני הא דאיכא פינוא אחרינו הא דעכא פינוא אחרינו יאמ רבא בר אהיכה אסברם לאחרי משקיכם תלט פרשי אלאיכא פנתחא אחריכה משינטלסת לצאת ורך פתחו י קרובה לבחת בפתח אחר יובה אפי להיכה סת לכרה פתחה אחריכה נכון הוה שיכה סת ולה יכה אום בפניםת פרש הין דיומיר יהושע בן לני בכר מקום קאמי כששל אומ מושה שלום אחר נמר תפלוע אין הבעור רשאי לכאת ער שינטלסת להנעני והוסיף שמוש כ בומן שמו שאין אות מפת הכנסת להבעעו אין לבאתער שיבא מרשינטלסת להנעני יאל לבל ער שנבבה לסת ער של אחרי יא שהיכם תלעי הילכך לעבבה לסת ער דנפנק והוא אחוריה ולה לפנק מקמיה ואי איכא פתחה אהרינה רשאין ולחחר שנמר קריחת התורה אומרשב קרים ומחזיר סת למקומו׳ ואומר תהלה לדוד וסדר קדושה כסדר שאר הימים׳ ויש מקומות שאומרין תהלה לדוד קורם שחנה משיר הככם חפרש מים וקדושתה טפון בניחשר והאת וה לביות לחם בת הכנסת ולקיות

להם תנרה נכשאי וכתבם ואין שכן אותה של בנבחה של שר ומב בחין אותה עה שתהיה גבוהה מכל בינ הענה מוקא בתם שמשתמשין בהם אבל ברשות ומנולם שאין משתמשין בקם יכולן להגניהן יותר מעת הכבברת

מלחשתתף עם חווי רשמי יושויב לשמעה וישבע בשם שקיו ומובר משום לא ישמע על פוך ומיקו אס כשתקף ענווו כנחייב לשטעה ישל לקבלה ואשרי מישאפש - ל לניקר מלשא ולינן עניקים בווס אירם שלם למער להם לבר המניקיים ושלם לקיות מהם דבר שאימו מתקיים ושלם לקבל מחם דורון ושלו להשתם בלו רשתושלו לפרעם ושלו ליברע מחם מלנה בשטר . דתנן ב ימים לפני איריתן אסור לשאתולעת עניק שואסיקט ובענה אין אסור שא יום אידם בלבר ומימו אין כל אדם יכול לעצור בוה וגם רשי ולה מניושה שין חצים עבשו מברי עו וער פון שעקר פרנסתפו עניקס ואפו סשאין ופותנון עניקס כל השפה ואי פרשיכן מעיהו בום אידם איבה שרי ואעפי שאשו מליון להם מעעת והם פותנון אותם למחים שרי שאין ואי פרשיכן מעיהו בום אידם איבה שרי ואעפי שאשו מליון להם מעעת והם פותנון אותם למחים שרי שאין הגלהי קוטן מחם לא פויי ש ולא הקרבות של אוכל ושומי אותן קנד וכנשיר שנה רבשת יקבע שעורת דל מיש לו ואם פוא תח ושבשק בתלמודו ימניטן עד שישית לתנטא שעה שישית מאכל תלמידי חבמנים ומשם ואילך למ יאחר דהוי כוורכדן אבי לחינתי והיל דלא טשם מירי בבשרא אבל אי טשם מירי בבפרא ליבלן בה כנדה וכשבא לאבל יטוליריו קורם ואפיצ לחולן ולאו דוקא כשאוכלפת לא לכל דבר שטים ל במשקה בריך נטילת ירים אבל המטליריו לשרות הריוה מנסי הרוח כנו וצו בנטילה ירים וכל המולול בנטילת ירים בא לרי ששותי ואמל וריקא אמל ששר כל המולול בנטילת ירים נעקר מן העולם ומיחו במחכו החולכם למלחמה פטורין מנטילת ירים ראשום ואעם ששיעורן ברבע יוסיף לטול בשפת האינ רב חסרא אכא משאי מלא חפכאי מיא ויהם לבמלא חפכאי טישות יוברך על בטילת ירים אעם שאימ שא מררבין שהברים נטילה לחולן משום סכך תרומה פי שלא יבא לאטל תרומה בלא נטילה וסתם ירים שעות לטומאים ופושלות קתרומה ומשום מע תקים שיהי רגול לטולאף לחולן ואעש שלא היה בריך רחולן לאו במקים ליטומאה מנהו שא עשו כן שלא יבא לאכל תרומה בלא כטילה ושייך ליתר ושמו בדבר שחונה מררבנן ואם ינטים שאו דלא תסור ולא יברך עד אחד הנטילה אעל רבי חברט מברשן עלהם קודם לעשייתן שאם הכא שפעצע אין ידיו בקיות ואין יכול לברך קידם הילב תקא שלפעלם יברך אחרי כן ושו כיון דינברך קודם קפעב חוים שר קורם לעם ייתן שנם השעב מן המפה וינובם חיטב קורם שיבנע ראל אבקו כל מאוכל בלם פעב ירים בשו אוכר לחם טינא שנא ככה יאכל בנישרש את לחינם טינא בנוים לחינם לחינם שינה בנו משריים בלא עתב ירים וחינש שלו בינ סאה איל שרוש שאין בריך לפגבו קבי פוטלן לבים שא מכלי אבל כל מכלי אחר כלי אבש ואם פוב במנם חבלי אחר כלי אבש ואם פוב במנם משקה פש שאם ישימו אותע עד משקין יכנסו בתעם דרך המקבוחות גדול ממקב שהמשקין שבתך הכליובתין עותו בטלמתנדת כלי ואין מטלן מניפו לבים ואפי אם הוא מחויק רביעד מן הפקב ולנטה ודוק שמטל דרך פו לינולה דמה שמיניפו מן הכן בולמעלה איבו חשוב ככל נופצה שאין המים באין על ידו מהכל אבל אם מטל דרך הנקבשרישון שאחויק רששוב מנימו ולמטה יוכל בשפר המשת הקטן שאם ייחרו לויתם תורת כלעל וינותר ליוול מנוצ אם יחויק רשש בעום שיבוב במובאי ויתי ואפשר לחלק דוק לעטן טומאה מושל ייחוד לוימס אבל לצינן נטילה ששיעודה במנם משקה פון שנקב בוה קשיעור איפו חשוב עור כלני שבר כל או כלישלם אם חוץ מחויק רשעו באם אימי ישל ליציור על עניתו בלו שיסמשהו אימ כלי הילכך מעפת חש בשהיא חדה אין

ששו במס ברבר שנם איתם בשפלו הותירו משטן חמותר לכל מהשירעו הא רבת הכנם פוכר היו של כפרים שאין באין שם אנשים ממנקומות אחרים שלה נעשית שא לבעי הכפר לברן אבל בלכרבין שבאין שם אנשים מניקומות אחרים אפי בין אותם משלחם חינה פעברת שא חב תל אותה בדעת היחיד או יעשה בה היחיד מני שירבה ומין המשות נשחרין בקרושין וחס במ פות סתם והקרישוהו חחר כך לבית הכנסת דימו בבית הכנס ומניקו איפו קרום שא משישתמשו עו אפי אם בנאוקו תחלה לשם בית הכנכת יוכשמוכרין בני הכפר בית הכנכת יטישן למוכרו ממכר שנלם והלנקח יששה ש מהשירנה הון ממרחן ושרסקיזבת הטבלה ובת הכבח יוהא דאמנהי שהמעות נשארין בקרושתן ואין הנקחיטל בה לעשות שו הל דברים המל בשל מכרוהו ו טובהעור במעמור אנשי השור אבל אם מכרוהו ז טובי השר במעמור אנשי משר ששין במשות מנה שירש וכן העקרה יעשה שיחש שו חל דברים וכן כל יחיד בשלים לפנכרו ולמשות בריניו כל מק שירצה וחש כה יבת הכנסת חו לבנים או ענים מפת מכנסת ישן שסתרו ישל ליתנם במתנה ומתנה כמכר וכן ישלון לחחלכם באחרים והם יוצאין לחולון אבל אסור למשכנס או להשפרס אפ על ידי ז טובי משר שעדיין נשארין בקחשתן שאין כאן דבר אחר שתחול קדושתן על עי לבעם חדשים שנעשו לערך עת הכנסתאין בהם שום קדושה ביל החדים של שני אעש שמתפלטן בה בתעעות אין בה משום קדושה מענש שוח בעראי ולא פקבעה לתפלה וכן בתם וחנרות שמתקבען בהן להתפל באקראי אין בהם שום קרושה משמישי מעה כתן בוכה וערב שופר ועני אין בתן שום קרושה ויטוען לששתמש בהן: תשמישי קרושה כנו וניקשל ספרי תפילן ומוחו וסת ורעשות של תפילן וחרבו שמותני בו סת חו חומש וכסח שמותנו עלש סת וילון שתולן לפני החיכל יש בהן קרושה ובריך לענון מטפחות של ספרי תרות שבל יטלון לעשות מהן תכריבון למת משה וזו היא געותן וכת שבלה עמין אות בקבר ימו שוכה הלכות ובכליחרש אין מושין מתובה כסא לסת אבל שרי למשות מתובה גדולם תבה קטנה יוכן מותר לעשות מכסא נדול כסא קטן אבלאסור לעשות ממפו שרנרף לבסא יוכן מותר לעשות מוילון בדולוילון קטן או למשות מנימו בים לסת אבל למשות מנימו בים להומש אבורי הביתה אין בה קרושת ארון שא קרושת בת הכנסת הארון וכל מה שמשין לערך סת מושל בו תצאי להשתמש בו גם שאל תשמים שינין מפת חכנסת ילך לפת המורש קורם שילך לעבקיו ויקבע עת ללמור

קנא וארר שינא מעת הכנסת ילך לשת המורים קורם שירן עפקין ויקבעשונ פליד ראמי רב בשעה שמכניםין האדם לרין אומרי לנשחת ונתת באמונה קבטר ב שמם לשרה יוקבעות בעבון של יעברפו אף אם הוא סטר להרויח עו הרבה ממני קורם שילך לשת המורים יכל לטעל מעט פה שחרית אם הוא רגול עו בראמריל בעלל כד פשם ברב רב ושל לכלה יוטוב שירצל ב כראמרי שמונים ושב המונין במרה ועלן פת במלח וקייען של נים מבטלתן בשחרית. יומעה להנהיג עבמין בהנהגה טובה לשמור בריאות כדי שיהא בריא וחוק בעעור הי הערא יוערת באחרית יומעה להנהיג עבמין בהנהגה של מיור בריאות כדי שיהא מלחכה סופה בטלה ועררת שיה מלחבת עקר שא עראי ותרת שים המיים להמוני שברפו על דעת הוו ומיול של משיי ומיול ותרת משיים מלחבת עקר של עראי ותרת ווער מוחה ווא נהקיים שנים באין מחפו ליי להושיע ברב או במעט וישא ויתן באמונה יוחר משטת שהוברת משם מעוד לאבע באמת כמו שאמרו שף שירות היו לעברי המלך וכלם עורם הפלעו רעות שער אמר.

ד וה וה בגרוח ווה על בכוחוב לבר שיבאו בתם המנים פי יטונן להניח יריקו זה על גבוח ולמו כאחר ובלבר שירם יריקס בעטן שינוע קינים לכל אחד כיני ליפו חובן אם הור מחשבה שבל דבר שחובן בטעלה חובן בטילה ואסים לבבק המת הבשרן של כינד הבשר חובן אם הוא כינד הבשר חובן אם הוא כינד הבשר חובן אם הוא כינד הבשר חובן אם ליפו חובן בטיל בינד הבשר חובן אבל בינד הבשר חובן אבל בינד הבשר חובן אבל בינד הבשר חובן וכן כל דבר מועט ואיפן חובן . שיעור בעילה ידים לרב של מחשב שעל גם בשרו וטיט היון וטיט היוברים אם מקשר עלו חובן ואם לאו איפן חובן . שיעור בעילה ידים לרב של מחשב הוא מד מקום הידים לידים לידים ובסק הוא עד מקום הוא בער הידער חשר האטבעות לכף היד כם ברם וכיק לפוטה אמר חייא בר אשי אמן רב מים ראשועם בריך שישער ידיו בריך שישער ידיו בריך שישער ידיו למטח יתני פני חם המטליריו ברי שיגםה יריו למעלה שלו יבאו המנים שחוץ לפרק ויטימאו את הירים דתנן הירים מטינאין ומטחרין עד הפרק שנד נטל הראשועם עד לפרק והשנים חון לפרק וחורו לד טחורה בטל הראשוע והשפים חוץ לפרק וחורו לרטיניהם דין נטילה שארם שופך מן הבל ב פעצי על ירו הראשונים טמאין והשפי משחרין חראשונים וטוימא תן וטחרתן דוק ער הפרק הילבך כשנטלראשונים ושנים חוץ לפרק לא טחרו שנים -את הראשונים מחשיבא מהן חוץ לפרק ואם השפל יריו וחורו הראשונים שחוץ לפרק וירדו על ידיו טימאים לבך ברי להגביח ראשי אכבעותו למעלה ובינים האחרונים ברי להשפילם כדי שתרה חווקינא שעל ידיוי ובספ המעות בתב מקשמושר מנים ראשועם ושעים היים דוקא במנים שבאין לנוחר אבל מלבר או בריך ליהן עלפם פעם-אחת כדי לחשיר מקן הלכלוך וכל דבר שחובן ואותם לו הושר במשפה לכך ברי ליתן עליהם ב פעמים אחד להשיר הלכלוך וב פעמים אחד להשים ואין מוסיפון על הראשונים פי אם בשכטלידיו בשפכה הלכלוך וב פעמים לימי ישל ליתן פעם שניתעל המקום שלו נטל ושולה כדי שתעלה לו בשבי שפכה אחת בחשונה לו נטל מברק אימן ישל ליתן פעם שניתעל המקום שלו נטל ושולה כדי שתעלה לו בשבי שפכה אחת שאין נטילה לחבאין אי מה שנטל תחלה חשיב כמאן דליניה יוברי ליהן שמכה אחת עד הפרק ואחל שמכה שמיה אבל בשניה על בשניה יכן למלידו ויית שנים מנים אחרונים וראשונים מנים ראשונים מנים מנים מנים ראשונים מנים בשנים מנים מנים מנים מנים בשנים מנים בשנים מנים בשנים מנים מנים בשנים בשנ אחתושפשפה בחבריה שמאה פי אסשפך מיסעל יהו אחתושפשפה בחבריה כהי לטולל ידיו אין נטילה זו מועלתואמ שפך באחרונה על ב ירו לששחמים ששפך על ירו אחת נטיאוי ובששוף בחברתה נטימארד מניניה חברתה ואין מנים קשנים מנטקרין שא המנים שנטינאו מחמת היד עבמה ולא הבאים מחמת היד האחרת מילבר השופר מן הבל על ירו אחת ושפשף בחברתה בריך לפגב יריו ולחור ולטלם בראוי לפנל הפוטל יריו בריך שיששר להחר עלהם ואם אין להחר יאחו הכלבראשי אבבעותו וישפר על ב ידיו כאחתאו ישם על כל אחת רששונואחב שששפס שחשופך רששונ באחת על יריו אין בריך מים שנים למקרם יובריך שקר כששופך מנים הראשונים שלו ישאיר על יריו ברור או קיםם או שום דבר שהיה בתוך המנים שאין השנים מטהרין שא מנים שעל מירולי מינים שעל מברור ימישים לנמכה שרוורטיה עלה כת אה" מראש ולשרי לבמחשיטול שאר היר שלה בינקו הרטיה אע" דאינרי בפב דניטין אין נטילת ידים לחנאין פי שאיפו יטל לטולחע הירואחב חצה השני היל כשמטלק עהירואחב חניה בפל הכא שאיפו יטל לטו חציק הב לא הוי נטילה לחנאי ורומה למי שכקטעה אנבעו שמטל שאר חיר אמנס בריך לוהרשלו יגעו המים ברטיק שלו יחורו המים שעל הרטיה ויטימו היר או יששך רששות כאחת על חיר שאו לה כטינאו הינים ימים ראשונים נטולן בן על גם כל בון על נבקרקע לוכל פת בלו נטילה אם רונה לכרוך יריו במפה או בכף שאייו פומנ בפת וכן אסור לאכל בינגרפא בלא נטילא המיאשל את חשרו אין המיאשל צריך לטול

न्या हिलव , येता वादव मेलव्य यादी यत्ता हिले का विश्व विश्व विश्व हिल्या यादि है . देह याद्वी दिल्या दिल्या है שחים יכול לשמור בל סמיכה וחין משתמשין עו שח של ירי סמיכה חשיב שפר כל יעל כן כתב חח הרחש ול כל שהוא מלא נקבם מתכותו ופו בר למעלה וכשמנים אדם אבבעו על אין המים יובאין וכשמסירו הינים יובאין מותר לעול מנינם אעם שאים מחזיק כלום כון שעשוי לקבלה בעטן זה ווה עקר תשמישו בקרא כלי ולו יתן מים לחבירו בחפש שחין מטלן שח ממכלי כת מרם במולכלשכשבר שברה המטחרת מניי טומחה חין מטלן מחם לרים מפנישחות שבר כל ובדיך שיבחו קמים מכח חדם דלו כחב ולשכת שמות לחטבל ידיו בכל דחמ רבא האי ארידית דרלאי אין פוטלן מנמנו לנים פו בכור שדולן מנים מן היאור ושופטן ש והוא פנשך מנימן להשקות משרה אין ארם יטללתת יריו לתעם כרי שיקלחו המנים עלהם משום דלו את מכח גברא שכבר פסק כח השופן חין מטבלון בו הירים מ אם הטבלם ביעם לא חשיב טבלה לטהרם מכח טבלה ושאובן הן ואי מקריב יריח לנבה דוולו של שקירב יריו למקום שפכת הכל והמים בחים מבח הראשון של השופך על יריו שפר רחמי וד בויע דיוולו בטנס משקה פי שיש עו נקב בטנס משקה ובעור ששופך דרך פו לנפור מקלח מחתוריו לחור מעשלון עו הירים עם וטהורין מכח טשלה רחשים כחל המשלם בחור דעשק זה מחבר הכל לאור וחשים מים שבניור מחוברין למימי היאור וחשיב כאו מטפלן באור ענימו אעל. רעשק כוה לא חשיב חבור לעען טפלה חבתשים בה מים מננחה על ברפו ומנטה וכוטל ממכו לנים רחשיב שפר מכח בברה . היתה מוטה בחרן על ברה והינים מקקלחין מנמנה או שענמנית והינים יובאין דרך נקב שבה וכתן ידיו שם לא קוי בטילהי אבל אם היה ברוא בנקב והסירו וקבל הינים על ידו חשיב שפר כחגברא ונדיך להחוירו ולהסירו בכל שפכה ושפבה יקוף פסול לבתן לנים אבל כל ארם אפי חרש שוטה וקטן ותי או כרה כשרים המנטבל ידיו בית סאה הראויין למקוה שפר באמנומברך על טפלתימים יוכן כת חרם במולכל הצריך נטילת ימסוחטפלם במקוח אין עריך דבר אחר וחם הטבלם במים שחין בחם שיעור מקוה חו במים שחובין שבקרקע לו עשה ולו כלם שחין המים שחומן שיהי בינים מראה מנים שאם נשהפו מראיהן מטקרין את הירים שא בנטילה לתכן בן מחימה מקומי פסולון כרתב בתולתבן בן מחמת רבר אחר שנפר כיו וקומים וקנקניתם ושמו מיראיהן פסולן יושלו נמשה בהם מלוכה דונג משה בהן מלוכה כתן ששרה בהן פים פסולן הדיית בחם כלים פסולון אבל מדיית בקם כלים מודיים או כלים חדשים כשרים י ממים שהכחתום מעבל בהן בליםקין פסולי חבר חותן שמטבר בהן יריו וטח בהן הגליםקין כשרין וברבר שלו ישיפו מרחיתן יבת הרם במול חם בתילנוני מאוסר אותן לשועת פסולנן לבטילה ואפשר מאירנא שאין אפו חוששין לילני כשרים אף לבטילה י חית האור מטלון מהן להים אפל בהן חמין שהיר נטית בהן חמי טבריה במקומן יטל להטבל בהן את הירים אבל שטול מקון בכללו וכן אם המשיך אותן בארץ דרך חריץ חוץ למקומן ואין בהן שישנר מקוה אין פוטלון מנהן ימים בעלוחים או סרוחים או מרים שאין הכלב יכול לשתר מהם פסולן לנטילה אעפי שכשרים למי מקוה ואסהם תטרין מחמת טיטשנתערב בהן אם הכלב יטל לשתות מהן כשרים בין לגטילה בין למקוה ואם איכו יטל לשתות מקן פשולין לשפקם ימים שים לנספק אם נעשה בהן מואכה אם לאו או שים לנספק אם ים בהן שינו אם לאו או אם מן טמורין או טמאין או ספק אם נטליניו אם לאו טמור שכל ספק טמרה בנים טמור יובריך שיחא בינים רבישת והית לחור אבר לשנים שבאו לטול כאחר האחרון אין בריך רבישת בין שבאו משיירי רבישת ובאו לטול כאחר תכן מי רבשת מוטלון לחדוף לשפש מחש לניאף לג אף לר מלנבלה לעשרה אף לק כלית מומא קאת כלים שמים שקין המים לששר לכל אחד על ידו פעמים בין כשמים לו האחר ומ בין כשמים לו כלם כאחד דינכן ממכלן

לפט מלח או לפתן לפת ש פרוסת הבענה יואם פת בקיח אין בריך יוכן בה רב חנגל ול יוחרם במול ואם הפת מטובלת בתבלץ או מלח במלח כען שלפו אין בריך יויאכל מירולו ישיח בן ברכה לאשלה ואם שח ברברים בשל בריך לחור ולברךויניהו שח בערם שעניה בען קחו מפרוסת הברכה או המאו מנח או לפתן לא הויהפם בשע בריך שוור ויברך ויניהו שח בערע סעורה כען קחו מפרוסת הברכה או המאו מנח או לפתן לא הויהפם ואפ אמ המאו מאכל לבהמת לא חשיב הפסק החשיב נרש סעורה ידאמ רב יחורה אל רב אחו לאכל קודם שיהן מאיבל לב המת שמה ונתנע עשב בשרך לבקמתך והדר ואכלי. ושבעת יואס שבח ואכלול ברך לפני המוניא אם טבר בתוך הסעורה מברך ואם לא כוכר עד שנמר סעורת אימו מברך יואס הוא מסופק אם בירך אם לאו כיל הרם במול יברך מספק וכראה שאימו שא מירבנן ולא יברך מספק וכן כיל בספ המעת ואם ברך במקום ברכת המוני שהל יברך מספק וכן כיל בדבר מחום או ברך במקום שהוא דרך קבע אבל היו יושבן בלא היסבה בין שאינן נקבע יחד כיל או רבס א מכרך לבני ואם אמרו כוכר כאן או במקום פלע שהפים מקום לאפלתן הוי קבער של הסבה יובעל הפר עם בני בוני הוי קבער אפי בלא היסבה והאיל היו לא היכר של היו אם הירן הוי קבער אפי בלא היסבה והאידנא שאין איו רגולן להיסבה ידוך הוי קבער אפי בלא היסבה והאידנא שאין איו רגולן להיסבה ידוך הוי קבער אפי בלא היסבה והאידנא שאין איו רגולן להיסבה ידוך הוי קבער אפי במה הידון הוי קבער הפת הוא בובנו אפינה במל הבת הוא בובנו אפינה ביר היו וובעל הבכל בובנו אם בכל הבת הוא בוחו במול הבת הוא בובנו אפינה ביר היו היכל הוי היכל הוי הבנו הוא בכל הבת הוא בובנו אם בכל בובנו היום בול הבת הוא בובנו אפינה ביר הוי היכל הוי הבנו הוא בובנו אפינה ביר ביר ביר הירון והיכל שהמושו בכם ביר ביר ביר הער הוא בובנו אם בכל בובנו אם ביר הירון הוא בירו הוא בירול הויר בירול הוא בובנו אם בירול הוא בירול הוא בירול הוירול בירול הוא בריך הוא בירול ה לבפחמרה בחיסבה דירהו והיכח שהמסובן רפס גדולשבבלן שבעוחסים עמקן בעל הפתחות שנעות אם אורחגרול ואין ממובובן רשאין לטעום ער שיטעום השבע ואש כל אחר אוכל מכברו ואינן וקוקין לבכר א רשאין לטעם קודם יואם הוא שבת אינן רשאין לטעום קודם שא אם כן יהיה לפניבל אחד לחם משנה אין הענע רשאי לבשע עדשיכלה אינן מפ רוב השען י השבע פשט ידיו תחלה לקערה לאכל ואם בא לאלק כעד לרש אי למישיבול מימו בחבימה הרשות בחי מישאים אוכלאים יעל ברך ברכת המועא להועא החוכלן שי ברכה לבטלה דתנן לא יפרום אוכלאים אל אל אוכל עמום אבל פרם הוא לבטוולבט ביע חעפ שאים אוכל כרי לחנכם במעת ברכה למער לפנו חמט של פתופת של אחד מברך שאים אוכל ביו של הבין אחד מברך קסו היו לפשו חתים של פתופת שלם חכל ממין אחד מברך על משלם אפל הוא פת קיבר ומחתמת פתנקים ואפי אם משלם קטן מחשמת אבר אם השלם שעורים והחתשמת חטין אפי היא קטפה מננח הפרוסה וכחת השלמה ושביב משיניהן יחד . פת שעורין ופת טסמין מברך על משערים פון שחוא ממין שבעה אעם שחטסמין יפן יותר . פת נקיה ופרב קיבר והוא מינין אחד מברך על הפקייהי טהורה וטמאה מברך על הטהורה יפת פקייה טמאה ופת קיבר טהורה על איזה מהסשירנה מברך יוכן פת של עים פקיה ופת קיבר של ישר של איזה מהסשירנה מברך פת הבאה בפסטן י והוא פת העשוי במו פסין מלאים סוכר ושקרים ואינוים ומיע תבלן מברכן עלו בורא פת הבחה בשפטן והוא פת העשוי במו שמין מנאים סוכר ושקנים ואנוים ומיני תבטן מברטן משי שורא מעני מי מינו ולאזריו ברכה אחת מצי בואם אבל מעת לאכל מעני של אחרים רצלן לקטע מינו או ברט יואם מינו לה העת לאכל מינו מעט ושרך שרא מיני מיויות ואחל אכל שישר שאחרים קובשן על יידר ברטת לעל ברטת אבט של ברך המושא וחלה יואם אכל שישר שאון אחרים קובשן על וא חלש שהוא קובע על אימו מכרך המושא ול ברטת רבטלה דעת לבתר רובא אולין איזרים קובשן על ואעש שהוא קובע על אימו מכרך המושא ול ברטת ואותן שקורין אבלאש הן שכל לקו עבה לים נמור מואו מערכן על מו מואו מכרן המושה אומו ברכה לפטהם ול לאחריקם ופתר ואולי שקורין על פחות מברשן על מוא ממושה אבל לאחריו אין מברשן ברכה לפטהם ול לאחריקם ופתר ביום אינור אל מער ברום האיזר בהו ברטת ואיל ברום האיזר ביום אומו לא מברץ על שורא מיני מומת לבפוף ברכה אית בהו שרול מיני מומת לבפוף ברכה אית בהו שרול מיני מומת לבפוף ברכה לאחר מינו מומת לבחות לאחרים בל לאחרים ברטת ואי לא מברץ על שור איני מומת לבחות לאחרים ברטה ואינו של האומו לאחרים ברטה ואינו שומו לאחרים מומת לבחות לאחרים ברטה אינו מומת לבחות לאחרים ברטה ואינו של מומת לבחות לאחרים ברטה אחר בהו שרות מומת לבחות לאחרים בל לאחרים ברטה ואינו מומת לבחות לאחרים ברטה ואינו מומת לבחות לאחרים בחות מומול לאחרים לאחרים ברטה ואינו מומת לבחות לאחרים ברטה אחר מינו מומו מומת לבחות לאחרים במומו מומת לבחות לאחרים ברטה אחר מינו מומול לאחרים ביום אחרים ברטה אחר מינו מומול לאחרים ברטה אחרים ביום אחרים ברטה והוא לאחרים ביום ברטה אחרים ביום ברטה הוא מומו מומול ברטה הוא מומו מומול ברטה הוא ברטה הוא מומול ברטה הוא מומול האחרים ברטה הוא מומול ברטה הוא ברטה הוא מומול ברטה הוא מומול ברטה הוא ברטה הוא מומול ברטה 10

סב אם רב מטלאוסירושחריתומונה עלאסכל חוסכל: כועב דרכם חשים בשעת הרחק ואם אחר שהתנה שחרי כורמן בתים לא יברך יראק שמסק באות לשון שאים מיני בתמי שא עד ירי מרחקוכן כת חל פרן ולוחק היכא ולה שניחי מיחודוק שחרית וחוק של יטנש חבלחם הרחש ולמתער חפי שלו על ירי הדחק ומיחו פרשי ול ובלבר שיוקר מלטמאסומלמכפס וכן כת קרם במולובלבר שלא ישיח דעות מקם כוב שינא משר כ שינא משר כ הכסא ורובה לטול יריו לאשלה שלו לרשי ולאס בריך לטול ב פעמים יו וחשיב יעקב בר יקר ולוחיל שנריך למולב במילות על הרחשונה חשר ינר ועל השניה על נטילת ירים חבל חנים שברח לנטילה אחת שלה לבאן ולכאן יוהרם מרוטנטרק ולקיה פוקגבר ישקב בריקר דאי בנטילה אחת לברך תחלה אשר יברואחל נטילת ידים קוי הפסק יוכן היה פוקגאה הראש ול יוהרבל פרן כה דלא הוי הפסק ויראה להכריע דלאחר ששפך פעם אחת על ידיו ומשפשף יברך אשר יבר ואחל בשעת שוב מברך על נטילר בירים אם רבים מסובן בסעורה הגרול מיוםיל רתב מים ראשונים מיופוילן מן הגרולי סדר הסבה בומן שהם ב מטות ברול מיסב בראש וב ללמטח הימפו י היו במטות ברול מסב בראש וב ל למעלה הימפו וב ללמטה מפפו י ברסיכן בפר חוקת הבתנסשולון של תלמירי חכמי פנר שנשלשים גריל ושלש מלחי שעל קערות ועסות פי שנשלשים מססים ביתפח שלים בכל ברושלים חזימכש מעלה וטבעות שתעלן זות בו יזם ים ומפוק שיושב אבר אפויחפבפו בממן שתבא השבעת לחוץ שלא ישחק בו המשוק וינענע השלחן ואם אין ומשק אם יש בם שמש שמשמש בסמול הפכמ לבר הפנים שלה יכשל בי השתשוחם חין שמש יהפבים לבר חון. והמל בשלה חבר ביום חפשל חםים שמש וינוב ידיו היטב ויברך ברכת המושא מיד מפכמו לבר חוץ שיוכל לראות ולא יכשל מ ומניחו ל יוש ולכתכ שאין לחוש על הפסק פן נטילה להמועה פון שהשלחן לפעו זונעת לוכל לו חשיב מיסח ועת והקייו ותכף למילה ברכה מפרשלה על מיס אחרונים וכן פי חרב שכיחסי ול ומרמ במולוחה הרחם ולהיה רצל חף ברחשונים שלה להפסיק ושלה לרבר והיה רצול בשחיה מים בסעורה עם אחרים שהיה כוטל באחרונה שלה להפסיק ושלה לדבר ומוער הירוש משמענם כן דקהיא דהכף לבסילה ברכק דאינים ראשונים קאי דאית התם התכף ברכה לבטילת ירים אים פווק בכל אותה הספורה ממקום היפח שבפת שפופה היטבויחתר פרוסת הבשמה ויטחנה מחוברת לפת וימול לברך ואחר שיסיים הברכח יפריקה יויש שאין רובן לחתר הלמים כל קודם הברכה כרי שיחא שלם יויום בשעת הברכה כרביני שיכלה הברכה על הפת בעורה שלם וכתבאא" מכחם ולולו ברחה ל נחשיב חפסק מנה שמנחחר לחתך חלחם ושוחה בן ברכה לחפלה שה חותך וחים מפריר הפרוסה עד לחתר הברכה י ובריך לחתוך מעט שאם יאחוז בפרוסה שיעלה שאר הככר עמו דאם לה כן חשיב כפרוסושיעור הפרוסה כת הרת במוללה יבנע פרוסה קטנה מפנשנרהה כבר עון ולו פרוסה יותר מכבנה מפנשנרה ברעבתן ויברך המוצא לחם מן החרץ ואעל דמוצה עניף טפירטלעל מורו דלהבה משמע. וטריך לברך להכא ולהמוצא פלעבאם חב פסיק תלמורא המוצא ויטין בברטת למה שמוצא מפו ויתן ריוח בן לסובן מן שלויבליב חמים ויתן שת ירו על חפת שיש בהן י אבבעות ביברי מעת התלניות בפרד י לו תחרוש בשור ובחמור בלוים לקט שבחה פאה בטרים תרומה מעשר ראשון מעשר שנ חלה ולכך ישי תניםת בברכת חמושא לחסיון הארץ ועשר וששת בפסוק מבמיח חשר לבחמה ועשר ושות בפסוק שנע כל שיך ישברו׳ ועשר ושות בכסוק חרן חטה ושעורה ועשר וששת בכסוק ויתן לך השחים יולו יבנע ערשיבחו

פירוש לו יאכל ולו ישינה זועות משום סכוה י וגרסינן במסכת דרך ארץ הנכנם לפת כל מק שיאמר ל בעל חב יעשה מעשה בר שמעון בן אנטפרסשנכנסו אורחין אבלווגור עלהס שיאכלו וישתו היו הודרין ומברין והלקה אותשלא יהא אדם קפרן בסעורת לא יאכלאדם פרום כבינה בירו ואם אכל הרי זה גרגרן ולא ישתה טסו בבת אחת ואסשתה חרי וה גרגרן שנים דרך ארן שלחה חריוה מנסי הרוח יולו יאכל זום ובבל צראשו שא מעלו ואסאכל חרי וה רעבתן יולויבית ב טסוי בסשרת ויברך ברכת המון מפנישנרת יב שיושמן על השולחן הגדול פושט ידיו יכולה והשולח ידו לפני מי שנדול ממכו הרי והגדורן י ומששה בר עקיבה שעשה משתה להלמיריו קבאו לפפקם ב תבשילן אחר חי ואחר מעשל בתחלה קבאו לפניהם קלחשל כרוב בא הפקח שבקם אחו הקלח בירו ורבישו ולו ביו אחריו משך ירו הימפו ואכל הפת לברו יהטפש שבמס אחו מקלם בשת יריו אמן ל ל מקיבא לו די הנח עקבך עלי בתך הקערה ות ושם הנכנם לפת לו יאמר תפול ואוכל ער שיאמרו הם לו יאמ ארם לחברו בא ואטל מה שהאכלת שוקו דרך רבת וברושלם היו הופפן גרםי בפר המוכר פרות מפגנתול הית שרושלם קמוסר סעורה לחשרו וקלקלה בריך לתן ל רמיבשתורמי בשת ארחוו יוגם מנהג אחר היה שם מפח פרוסה על הפישו כל זמן שמפה פרוסה אורחין נכנסין נסתלקה אין אורחין נכנסין ברסי בפר אחר דיני ממים ברוסה על הפישו בל ממובן בסעורה של אס כן היו יורען מי מיסב ענמהס ברסיכן בפרק דרך ארץ לם יפרוס אורס פרוסה על המיו מסומן בסעורה של אס כן היו יורען מי מיסב ענמהס ברסיכן בפרק דרך ארץ לפיים יפרוס אורס פרוסה על השלחו אחר בפרוסה ולא לקט פרורין ויניח על במי השלחן שהונש מימחה דעת של חשרו יולא ישור הרוסה ויור שוה מן הטס ויהן לחשרו מפני מכנות נפשות יולא ישתה על השלחו אורחים מפנים מכנות נפשות יולא ישתה ברייות שוה ולא ישתה מן הטס ויהן לחשרו מפני מכנות נפשות יולא ישתה בינים בריים ויניחמו על השלחן של יחחום שלו עד שיבח השינש ויתכו לבי הככנם לסעודה לה יקח חלקו ויתכו לשמש שמנש יארע דבר קלקול בסעורה שא יטלפו ויניחם ואחר בר יתנפו לבי אורחין הנכנסין לכנו בעל הבת אינן רשבין לטוול מלפניקס וליתן לבם או לעברו או לשלחו של בעל הבת שא אס כן נטלרשות מבעל הבת

שובה אדם כל ברפי בפתוהלכתה טופה י והפיתים במירי דל מני מחים חבל במירי רמנימחים בה לחי הילב אין משחין עלש בזר תי ואין מעשרין עלש טם מלא ואין סומשן ש קערה אי ממאים בהם אבל איל ממאים בה שריי ואין פוטלון לבים בין בן חי בן מווגאפל נטילה שאינה ערך אפלה ואין וורקין הפת משום בויון אוכלן וכשם שחין וורקין חת הפתכך חין וורקין כל החובלן הפנחסים על יריוריקה חבל במירי רלב ממחים כתן רמונים שריי בתבחח הרחש ול יש פוהנון לחבל היישה בפת במקום כף פון שחובלן הפת חחר כך ובמסכה סופרים גרסיכן חין פוקנון בזוי בחובלן יחין זורקין חובלן ממקום למקום . ולו ישב חדם על קופח מלאה תחשם וגרונרות אבליושב הוא על קופה מלאה קטמת או על עתלשל לבלה מפנשמת כן אין סומשן באוכלון ואין מכסין באוכלון ואין אוכלון אוכלון באוכלון שא אם כן היו ראויין לאפלה פירוש שראויין לאפלה ש

והכנים משקו ליתך פנו בוא ברכה שלען פי רבי חינש ואים מברך עלמס ואא

שריותי ונקויתי וכן הלבתה של הבנה שרורי להסשמבקין יהר על יתי מורץ וכל ובר שמבק יה פורה חשבה בכן השמה ונקויתי וש הל יונה ללג חלקין יש ש היכה שמתבשל הסיש בהן כדית מברך עלהן המושה ושל ברטת. יוסח אין בהס כזית השל לחשת של מרחל מיש משל לחשת אין מברשן על מנית מברך עלהן המושה ושל היש השל החשוב תואר לחם ואין מברשן על ירבש או מרק הסיש בפרוסות בזית מברך על המושה אפי הסיון בהס בזית הסיש שתחר לחם מברך על המושה ואם אין בהס תובר של משרר הק הק אעש שאין ש בזיתול תואר לחם אין בהס תובר של המושה וב ברשת ושל המשל ולו מחובר של מעבר הקדם או מרך של המושה ואם אין בהס תובר של המושה וב ברשת בשל המושה ולו מחובר של מעבר הקדם או מר בכע עביון אין וחבר של משל מושה ולו מושה המושה להיו של המושה ולו מושה ולו מושה ולו מושה מושה להיו המושה של המושה להיו לו המושה בשל ומושה בשל ומושה במושה מושה להיו לו מושה ולו מושה מושה להיו לו מושה במושה מושה להיו לו מושה במושה מושה לו מושה במושה להיו לו מושה במושה להיו המושה להיו הברשת בהולו מתבים ולו מושה במושה להיו המושה במושה להיו הלו המושה במושה להיו המושה להיו הוא להיו היושה במושה להיו הוא להיו בהיו היושה במושה להיו הוא להיושה במושה להיו המושה להיו לו במושה להיו היושה לו המושה לו מושה לו המושה להיו לו מושה במושה להיו למושה במושה להיו למושה אושה להיו לו במושה לו המושה לו מושה הוא לו במושה לו במושה לו מושה לו המושה לו מושה לו מו

כן ממאין לפט לחבר וכל דבר שמעבאין נפט שיש לנריח ואדם ומוב לעדיך
לידן מממ מיר לשמשומים מדת חסידות הוא לידן לנמיד מכל מין ומין מרסיל בכת של בכל אמש חבר משחות בפט קשמש של לידן מממן מיר של לידן ממש חבר לידי ואסיקטי כל לו דמיל היו כל דיאית ליה רייחא ואית ליה קיוחא בריך לידן לי אסה בר איהי ומעמין בר איהי מיר יואסיקטי כל לו דמיל וחד לה ספ ליה מיר מיחה מילי מר מישתע שיהו בהרי ומיר לו מישתע שיהו בהרי מילי ומיל לידן לי ידן ליכל ומין שהטם ביו או בד בעל הפתי דתני לו ידן אים פרוסה לשמש בין שהטם ביו בן שהסם ביר השמש שמיה לו ידן ליים ברוסה לשמש מו שהטם ביו בן שהסם ביר בבר השמש שמיא מיעך שהוא טרוד בכרוסה ישפיר הטם בן שהוא ברבע הבית ומרך בפה על כל סם וסם שיונפו ליאבר ברכה אחרונה אים בריך לברך שא בסוף אבר על כל פרוסה ופרוסה אין בריך לברך אם בסוף אבר על כל פרוסה ופרוסה אין ובריך לברך אם של הוכל ממקסבל רשות בריך לברך גם על כל פרוסה ופרוסה והית כהי לברפט לימין

ויברך על חינים על ועת לשועת ביעך מעורת על ואם הינסובון רבים אם הסם ביוד כל אחד ואחר מברך למבמו על היין שבתך המון הואילואין בית הבליצה פרוי ופרשי ול ואין לב המסובן להמברך לא לבלעת ובשרן דעת שומעות וכה אח ול ומטעם והייו אס אמ המבר סברי מריון הסימפטן בית הבלענה כרי לשמות שפר ראמי ומניהן לא נהיל קאי טעין שאעפי שאוכלון יכולון לשמות הברכה ולבאת בשמיעה וכראה מטעם כמושמפ שרושלמישאין יטלן לעפור אמן שאין משיחין בסעורה שמא יקרים קבה לשטואפי אם שומע בעונה יוכא בלא ענית אמן חישי שמא יענה אמן הילכך בכל ענון כל אחר מברך לעניתי ועל היין של אחר קיתון אם הסם אחר מברך לכלם ולמין אפי בלא היסבה ובספר המפת כה שאין איו רצילן לקטע שא בפת אבל בין או כלשאר רברי אין אחר פוטר את חבורו שא בהיסבה ולא נהיל דמאי שכח האירל מביניהם שא וראי אין חלוקי ופתויין אין אחר פוטר את חשרו שא בקיסבה ולרירן אפי בשיבה ושאר כל הרברים אפי לרירת אחר שטר את חשרו בשיבה לחוד ואם הכיאו להם גם שאר משקין אחר הסעורה עם היין אין בריכן לברך משחם דיין מטר כל מיש משקה כעב ואותו שמערך על היין שלאחר המיון הוא מכרך על המוצמר פי מיש שהיורצים המונמר ש מינעשם שחיורנים מלחם משתעלה תמרתן שרא עבי בשמים יחוץ ממושק שהוא ממין חיה ומברבון על שרא מיני בשמים לקס יין אחר בתר הסעורה מברכון עליו הטוב והמטיב ולאו דוק הבאו להס מחוש של הוא הדין אם היה לנתחלה שע מינניימת מברשן על הב הטוב והמעי ופרשי ול דוק שיורע שהשע משובח מן פרחשון ולועת התושפות מפר חפי שתמן שחים יורע חם הוא משובח אם לאו יש לברך שא אל יודע שהוא גרוע יותר מנימו ודוק כשיש אחר עמו אבל אם הוא לברו לא יוה ביון שאין מעברפן קטוב וקמטיב פחיר אעם שעל חיין שבתך קסעורה כל אחר מברך לענמו הטובוקמטיבא מברך לכלם שחם היה כל חחר מכרך לעבינו הוח ליה כל חרוחר יחיר ולו נהיר דמטעו דחמ בשה שכל ח וח מברך לעבינו משום שאין בית הבלימה פחי האי טעמ פני שייך בהטובוהמטיבואעם שכל אחד ואחד מבר לעבינו פון שאחר שותה ונהנה עמו מאות המין קריםן בה שפר הטוב לריליה והמטיב לאחרים אבל היו מסובן לשתות בלו אפלה אחר מברך לכלם כה הר ל פרן בשם רטת וליין של שת חשות והכל ממין אחר אם בתך חרבעי יום לבערת שמוחו בשע כלים מברען עליו מטוב וחמעיב וחם לחר ארבעים יום חלקוחו אין מברען עליו על הפרפרת שלפני היוון פטר את הפרפרת הטוב והמטיב הואילוהכל מגפן אחר הואי ברבת המוון ופרפר הוח פת נחמה בקערה שלחר היחון ש אחר נונר סשנה קונם ואין ש תואר לחס ומברכן עלו שרא מיש מומת וחיה דרכם לחבל לפני סעורה ולאחריה לאחר שמשע יריהם מן קפת קורם ברכת היחון שרך על הפת פטר את הפרפרת׳ ורוץ פרפרת שאוכלון בתוך הסעורה אביד פרפרת שלחר הסעורה קודם ברכת המוון אים פוטר נקוי ברברים הבאים לחר הסעורה ברלקמן . ברך קלכינו דנרים על מפרפרת לא פטר את מפתיי קסשוק בין הבאים מחמר הסעודה בת טעופן ברכה לפפקס ולא לאחריקם כתן בשר ורצים ובינים וירקות וגבוא ומיסא לא מבשא אם מלפת בקם את מפת שאין בריך יברך עלהם שאפי פנרות אם מלפת בהם הפת אין בריך לברך עלהם שא אפי אם אוכר אותם בלא פת פון שרצונן לקשע מקר הסעורה עלהסול פת בהס מפת מילכך אפי אוכרן בלא פת אין טשונן ברכה לפניחם דברכת הפת פוטרתן ולא לאחריהם דברכת היחון פוטרתן דברים הבאים

שראש ולכתבשתברך עלמס שכח וחכשם אוכלן לתוך פו בלה ברכה הסיחה דבר שאים פירום אסיי יכלטם אמנכשים רשות אמן יפלטפו יברך עלש וחש הוא דבר שפנאם מכלקו לגדה ומברך כנים לבפנה חובה יש כון תבשיל נתבשיל אש היה הראשון של בשר וחשני של במנה אין בריך לנטול שין הבשר בנען ואין בו של טעם ונס קשני אין בו שא טעם קנבינה אבל אם אכל אחר התנשיל שלבשר הגבינה במון חובה הוח לניונואה הראש זל מים רגול ליטול ירו שן בשר לרגים דחימרא סכנתא מאיסורא . כתב בהגול שהחוכל בשר מותר לחכל אחריו בבנה מיר על ירי קפוח ונטילה וחחובל בשנה מותר לחכל בשר מיר אף בלה קפוח ונטילה וכתבחה הרחם ור ול נהינ העולם כן של מהען של להכל גבונה אחר בשר אפיליהוא בשר עוף ואין לשיות המנהג הילכך בין לשכל גבנה אחר בשר ער שישחא כשישור ומן סשות הבקר ער ומן סשרת הערב ואם יש בשר בון השנים צרי לחסירו ובשר אחר גשנה מותר מידעל ירי קכוח וחדחת שו ונטילת ידים ואם חוא שום ורואה שירו נקיות אין בריך נטילהוסני בקימח׳וחקימח הוא שילענס פת ויקנה ע פו יפה או בכל דבר חוץ מקימחא דשערי מפע שהוא רך ונקבק בחנפס יוכן לא בתפורי וירקי ואחר הקפוח יריח פו במים או יין י שני אכשניין שאין מעברין זה את וה אוכנון על שלחן אחד זה בשר ווה בשנה ואין חוששין ואם היו מנכרין זה את וה או שב אחים אם מקשרין זה על זה אסורין עד שיעשו שום היפרא בענהם כנון למכסיק בענהם בקנקן או בלחם או שיאכל כל אחד על מכה שלבי קסעורק מברכון עלו בפה ואם אין לשא טם בחר ער לחחר היחון ויעברך עלש ברכת יחון׳ והיל שנריך יברך בתך הסשוח של קבע לשתי לפני חיון אבל אם קבע לשתי לפני חיון אין בריך לברך ביערי המזון היין שלפני היחון פוטרו י וכן יין שלקרוש פוטר יין שביער היחון יוכן המבריל על השלחן לפני המוון פוטר היין שבתער המוון וכן כמי יין שלפע המוון פשר גם כן היין שלחר המוון ש מישרעל לקטע לשתת יין חחר בניר העורת לפע ברכת המיון יין שלפע המיון שטרו אמ רבה בר בר חנה לה שאמ שח בשבתת ויינים טובים שארם קובע עבים על היין חילבך מתולה כשבירך לפני הימון היה דעותנם על שלחר המוון אבל כל ימוריב השנה בירך על היין שלפע המוון לא פטר היין שלחר המוון וכת הראבל ול דוקא במקום שחין היין מעי אבל במקומות שלנשחיין מעי אין חיניק שן שבת ויט לחול לעולם פוטרי ורוק יין ששותון קורם ברכת המיון חחר גינר ם שנה או שהוא פשר אבל אחר ברכת המוון היין שמברפן עלו ברכת המוון כריך לברך על וואיו נפשר פין שלפני היחון לא שנא חולו לא שיא שבת יואם לא היה ל יין לפני היחון ושרך על היין שבתר היחון אים פנטר אפי ין שלפני ברכת המיון אחר נמיר סעורה יאבר כל מיה ששותה בתוך הסעורה די לבברכה אחתוהית בסתם אבל אם כשברך לי היים דעיע לשיעת רק אות הסם ופעלך לשיעת אחר אפי בתך הסשורה בריך לברך עלע ורוק לפני חיין טריך לברך בתוך מסשומה אבי לאחריו אין בריך לברך שנפטר בברכת הימון ועל כל שארי משקין שבסעורה חין בריך לברך רחשים כבחין מחמת הסעורה לפי שחין דרך לחכל בלח שוניה רחשים כעוק סעולה ואין טעוען ברכה לפעהם ולו לאחריקם ואף יין לא היה בריך ברכה לפעו שא יישום שהוא חשוב וקובע ברכה לענימו ולכך נריך ברכה לפשי ובחנול כתב שיש לברך על המנים שבסשות יוחה הרחש ולכתביח שיש לברך במים שביתר הספורה על כל פעם ופעם דמעלך הוישאין אים שותה מים שא לבמאו ולא מסתבר בכל בי ירוע הוא שאי אפשר ללאכל בלא שתניה ואים מסיח דעת משתניה כל ומן שהוא אוכל וחרובה להסתלק ין פספקישב קודם בטילה במקום אפלת

ונריך לבחל יריו קורסשיברך וקורסשיטול יריו יכבר קבית שלו ישחרו שם מרורין ויינחסו בינים של קנטילם אעש שמותר לחבר שרורין שאין בחם כוית שינא יהא משמש עם הארן שמותר (השתמש בשמש עם האר-ויטחנס שרורין שיש בחסיטית שאסור לאברן לכך יכבר תחלה" קעדו ואחר כך יטולידיו ליש לי יחורה איני לה בינת שרא תאומו וחתקרשתם או והייתם קרושים שו מים אחרוצ . מקרוש וה שמן הטובפי שמושחין הירים בשמן כרי לחשיר הווחמא אני א שהיב זו ברכה והם חובה דגרם בפרק כל הבשר אמ רב אירי בר אבן אמר רבינחק בר אשייאן מים ראשונים מעוק והראשונים חובה ומפר לה טעמ משום מלח סרומית שמסמא הענים ואול אחר כל אכל הך אכול מלח ויש לחים שיני מלח סרומית מעורב עו יוהבריע ליטול הירים של ישבר בהם שום דבר מממ ואפל מהולכם במרוכו למלחמה שפטורים ממיים ראשונים חייבים באחרונים ואין ניטלון על גב קרקע מפני שרוח רפה שורה עלהן . ומיהו אם מטלעל בשעשם דקים או שובא בוה שמר דאמי ואין שטלון את בשבן אבל לא בחמין מפש שמפעפשו את הירים ואין מעשרין את הווהמא ורוק חמין שהיר נטית בהן אבל פושרין שפור ראמי ואין צרי לטולא על פרק שנישל חצבעו וצרי שישפיל רחשי חצבעותי לינטה ברישתרד הווקינה וחם המסופן רמם על חמשה מנשילן מן הגדול שהוא המברך והמברך מטלתחלה ואס חם יותר מנשילן מן הקטן ומטלן דרך ישיביקו אין מכברין וה אתוה לטול גרולשבהם תחלה עדשמעשם לה אחרונים וכון שלה נשארו שאה שלה כשני מיכחינון בנחול שבחמשיתן שהוא המברך וכת הרמה ולפון שהוא חובה צריך לברך עלהם וכן כתב בשם רינים וקטני חנחונים כתעו שיש לברך עלמס על רחינית ירים ובהב ולכת שמון שחייםן שח לשרך החדם משום מלח סדומית איכן טענען ברכה וכן כת רב עמרס ולשאין לברך עלהן לא בלשון בטילה ולא בלשון רחיבה ולא בלשון שטיפה ונתן סימן לדבר בשמתה נרש יותרהבר ולהכריע שהם הכל תבשילשיריו מווקמות טעון ברכה כל רחינת ירים וחם חבל פת חרבה שברי מנים חחרונים משום מנח מדומית חין טעונין ברכה ולה עוד שחחם ירנה יטולידיו אחר ברכת היחון ודיו אבל ברים מווהמות לא יברך עד שיטול ורב אחא משבחא זלכה כלרבר שאים קרב על גב המובח בקרא מוופסובריך לברך עלו יוכת עור שהמברך בריך לטול לפי שמופר משם ברכח . בריך לטול קודם שיברך אבל האחרים אים שא מבום שכנת מלו סרומית ואם רע אין מטלון קודם ברכח . והיששעת כתם מהשל נהעבהן האירה אותן שאין מברכן אין בריכן לפי שאין מלח סרומית מעיה בנם י והיעברך פני כון שאין אין במו שאמל הפסו כי קרוש והשמן ערבום בנטילה לה נהעול מקרי לרידן ירים क्षान्यं। त्या चन्नं नवा तम्ही किरान । तम् वर्ष वर्षकत्र पट्टे । वर्षा नव जन्ति वर्षाने मंत्वतव्य । तम्ही किरार नम्ह משעורה לרידיה הוו ירים מווהמות ובריך לטול קורם ברכת המוון אבל לו יברך עלהן כל יי כך משאין לנטסשל יין לברך עלש ברכת הימון אבללו שאר משקין אפי אם קבינ סעורת עליחו לברכת חיתון טעונה טס אפי ביחיר מרלא קאמ בשוסמקום ברכת זמון פשונה מסשה ברב המוון טעונה מסקה משמע כל ברכת המוון הפ פחירופון שטעון טס בריך לחור החריו ולו יוכל של חל יחים לנים לברך עלו ברכת חמון אם חוא מנפה ואיפש שיחים לאפי אם בריך לעשר זמן חשלה אחת ברחויים באיניין שלן בתענת במוכאי שבת מפנישל חיק לנשם להבחל על דשן שברכה טעונה מם אין חלוק שמיל הברלה ואסאין יין מעי באות מקום יטל לברך על שכר ושאר משקין ובריך של יהי פעם בראיני פרק ערש פסחי שמ טעמו פנמו לי יהורה קשר אכטא פעמי יר ששת בר איני קפירא חברא פנייל מיה שיה שמים של טעמו פנמו לי יהורה שה שב פעל ופרשבם חק לכים קפיר אבל בל מישאין לבא מיה ממיח אבל אם שבר ממם לכל אישאין לבא

בתך הסשורה של מחותר הסשורה כבן תיונים וענשם וכל מיני שרות ומקרישל מחייות הסשורה כיש שחייםן כיון בשרורנים ומיש מלנחים שרני לבא לעקר הסשורה טשנטן ברכה לפניהם דברבת הוצא אינה פוטרן משום דלחו מעור מסשורה הם ולו לחריהם דברכת היחון פוטר כל מה שוכיו בסשו הלחר הכשורה פירוש כל מקש הוכרם למעלה בן הבאים מחמת הסעורה בן הבאין שלה מחמת הסעורה אם חבאים לאחר קסעורה קורם ברכת הימון כמו שרנילן בסעורות נחלת שלחר שמושפן יריהם מן הפת מסירים אותו וערםן השלחן בשרות וביניש מנדים וקובשן שבינן לשתת כל מה שמשאין או בון דברים הבאים מחמת הקשומ בין שלה מחינות הסשורה טשומן לברכה בון לפשהם בון לחריהם יהמושה וברבת מוון אין פשרין שא ימד שחובלן בתוך עקר הסעורה כת אח הראש וליש לנהסתפק בינים קובע סעורת על הפירו אם אכל מנחם ינעט וכולה בלה כת אם יש לברך עליהם וסברא הוא שלה יברך עליהן דלרידיה הוי השל באין מחימיב הסשורם דבין דעקר סעורת סומך עליהן פת פערתן אפי אם אוכל מחן מעט כלם פת אכל בשמעחין לנפהו באמנע קסעורה וחין עקר הסעורה עליהן אף על פי שיולפת בהן את הפתאם אוכל מהם תחלה בלח פתבריך שקיו מסום, ויכאו ממסיבתן לשת הכנסת או לקראת חתן אם השם על דברים שאין טעוטן ברבה לחריהם במקומן מני כששם מקומן מחדר לחדר אם רושם לחבל שם בריפן לברך ברבה ראשונה על מה שרו עם לחבל אבל אינם בריפן לברך ברכה אחרונה על מה שאבינ ושפי מקום חשוב כמו מיסח דעת וקיסח דער מוקיק ברכה רחשונה להבח על מה שרונה לחטל חבל למפרע לחי על מה שחבל חבל אם שמ מקומן בחרר א מויית וו לווית אחרת אין בריפן לברך ואם הייתו מסיבתן על דבר שברי ברכה לחריו במקומן להיים לרשבם ולכלו המענן ולרי ולדוק פתומעל דושבם חין בריבו לבל בששם מקומן ולריף אלבריפן לברך שא אב חפתו במקומן וקן או חולה ואח מראש ולמספס לבעת מרשבם ול ולעפן דברים הטעונין ברכה במקומן כני זל דוק פת ומיני דגן. כת חרב יום טוב בר יהודה אדם שנוכר בתוך הסעורה שלא התפל ועמל והתפל כשקוא חוור בריך לטול את ידיו ולברך ברכת המוצא קוחיל ובלניומיבל בחדי חדר ל אפש כראית בפר כסוי קדם משופיא וברום בקרי קדרי לו איפשר ורי ולאמר שאין בריך דלו אמרי חם שאבש ברכת קינון שקוא פלוק וקיסח קדעת על מק שאכל וש נהי אכל תפלה לא קוי הם חקרעת על מק שאכל ושיפו סעורת ונטל ידיו מנים איזרועם אסור לוכי ופראי ולעד שיברך ברכת הינון ועא נהיר בהיסח הועת איכו מוקיק ברכה אחרונה על מה שאכר שא ש חסיר לוכל ולשתר עד שיברך על יכולה ושן שנטלימו כמי לברך הסיח ועת מלחטל ולשתרוחין חברכה שברך יכולה פטרת מה שרונה לחכל ולשתות עודי ולכך בריך לבדך על וחי חמר הבלן ונבריך לח מוי הסירון דעת במו הפתי בטילת יריסיומי שפומך על שלחן אחרים אפי אומן הבלן ונבריך לח מוי מיסח הדעת עד שיאמל אות בעל הפתי סעורת יברך ברכת המיון וים שמחנון לחסיר משלחן קורם ברכת המזון ומציאין ראיה מההיא דרבה ורב זירא איקלשלב ריש בליתא לבתר נסלקו תכא מקיניקו פי קונס ברכת היחון שרר להו ריסתנא וטי שמן שמיו רנילן להסיר משלחן קודם ברבת מיתון וכת אח מראש ול ראין ראים משם שמיו להם שלחות קטמת בל אחד שלחים לפפו ולא היו מסירין השלחן מלפע המברך . אבל איו שאים אוכלון כליו על שלחן אחר אין נטן להסיר שמפה והלסם עד אחר ברכת המון יוש שמהנין שלקחין כל מלסם והמפה ומשחין אותן לפנו המברך

ולח אמרי אלרבת לברך על תב לבטל חוועת לפ שאימן מבטרף עם מראשונים. לבטל חוומת לפשכבר נסתלק מן מסשות ווהו מם בפעענמו שאים בין אי בשבי הברכה ובריך לשב בשעה שמברך בן אסתיה פולך כשחבלחו שנמרחו מיסב כשמעע לברך ברי לשב כרי שיוכל למין יותרונס לם ימח מיסב שמוח דרך נחוה שאישבבאימה יכה אה מראש ולהא דאמרים אכל כשפוא מהלך ברי לשב ולברך מיירי כשמוא חולך לשת אבל המהלך ברי לשב ולברך מיירי כשמוא חולך לשת אבל המהלך ברי לשב ולברך מיירי כדי לחור למקומו אבל המהלך ברי לשם מויר יברי לחור למקומו לה שרין דעת מיושבת על אם מויר יברי לחור למקומו לה שרין במקום השני אם שובול של מייר יברי לחור למקומו לה שרי במקום השני אם מייר לה של יבר במקום השני אם מייר לה של יבר במקום השני אם מייר לה של יבר של ברי לברך במקום השני אם מייר לה ברי לארול יבר מייר לה של יבר במקום השני אם מייר לה ברי לה של יבר במקום השני אם מייר לה של יבר במקום השני ברי לה של יבר במקום השני ברי לה ברי לברך בריך במקום השני אם מייר לה ברי לה של יבר במקום השני היו לא מייר של מייר לה מייר לה ברי לברך בריך במקום השני אם מייר של מייר מייר ברי למייר של היו ברי לה ברי לה ברי לה מיירים מייר של היו ברי לה ברי כתב קרב רש פרן זל דוקף שחין לעוד פת לחכל במקום קשני אבל אם יש לעוד פת לחטל שם יחכל שם מענם ויברך שם רקשלו יהי רעב מחשלה ראשונה והי דיותרי דברים הטעונן ברכה לחריהם במקומן פי אם אים רוכה לחכל במקום שע בריך לחוור למקומו ולברך חבל חם ירבה לחכל במקום השע חין בריך לחוור למקומו אכל ואימ יודע אם שרך ברכת היעון אם למו בריך לברך מספק וער אימושיטל לברך שרשיתאכר קינוון שבמשי וכמה הוא שישורו איל לי יוחפן כל ומן שאימו רשב מחמת אותה אפלה יוכן מני למפן אפלריב פרות ושיניתיין אש איפו רעבולו בימין ותאבלוותן פירותיברך יושיפור אפלה לברך עליה ברפת המיון בשית כל מאיר אצב דר יחורם פלגעלים ואיל בשנת וקימ לן בכל דוכתה חלכם כל יחורם בחא חלכם כל מאיר דר יוחפן קאי בשיטושה וכן פסק רש חפש זל והג זל יי שחתה מברך כאמרין בכל לשון ברכת קימון וכתבוברכת בבל כשון ובריך שישמיע לחוש מקשמו ביו בי בשפתו ומיהו אם אסלה קשמיע לחוש יבא וביברשיו בי המער בשכתו ירושלפני שפר מנחו שיברך אבא בראבון איני חד חסיד שאיל לחליחו שפר מנחו שיברך איני ליח ואכלת ושבעריב וברכת אש מחמרם של שקוא נרוס ואימן מיושב ברעתני כובן רישת בברל חייםת בברל חמון ופי הראבר זל שחיים מן השרה ולרבריו מו שאות אחרים מנברבת לבעלה אם אם אבל שישנר דאורית אבל התנספות בתנו הך בשי דנשים דאורית או דרבין לא נפשם מילב איפן מושאות אחרי וחחים דחשם מברכת לבעלם מיירי שחבל שישור ורבין וכן כת חרם זל שקוח ספק אם חייםת מן התנרה וריםן להנטרף לוימון · לקמן יתבאר בה · קטן חייב מדרבין בברכת המון כדי לרקוב במעד וה היא רבן מברך לא בו מנירי בשא בל שיער דרבין יוראיום בספר המעת הקטן שכתב על שם לי זל מני של אכל יכול לברך להועא מני שאכל ולא נקירא דמא אמרי ולאוצא חשרו עד שיאכל בודת דגן ושרושלני סרר ברכת המוון כך היא ראשומו ברכת הון י ומשה רב להם המן והיא שתחת וחותמת בברוך יום שמוסישו ואומרין ברוך משפע לרעשם ברוך משקה לבמאים באי פון את השלם כלום ואין לומרו שאים ממטבע ברכק והמוסיף ערעי ואח בראש ול היה אומר כלה לא היה אומר חסרו עמפו ביחסרו הם עם כל חי ואם לו אינ ברכת חון ואינ במקומה בריך רחמט מלכא מרי החיפתא יצא ירי ברכת חון " ברבת מארן ויהושע תקובו בשנכנסו לארן ישרש ואינה שיבו בברוך כרין ברכה הסמוכה לחת פלופול מום לחשרתה וחות מרב ברוך והוא מות בברוך והרם מרוטנסול ולקיה אומ כורך ולא פורה לך רמשמע פורה לך את פלופול מום כן ופנר קריו ביפב פורה לך לפולם לרור ורור נספר תולתך יתניור שפר אומר כל מי שלו אמר יורן חמרה פור הרובה ברכת מיורן לויניוי יחובת ימי פורם המני אומר בריך שיופר בה ברית שעל ידי

מלברך על מין שבקמן משום נקימי קיני בטיל יום מתנין להוסיף על טם פתם מעט יוחד מין יוחד מין יורטים לל היה שפרך על מום בער מנים להוסים בכך וכן ים מלברך על יוחד מין ולתוח בלך וכן ים מלברך על יוחד מין ולתוחו בכך וכן ים מלברך על יוחד מין ולתוחו בכך וכן ים שרושלתי וכן נותנון באשכמוכן כתב אם השריות האפי על מים שמוסיפון משמותון ויששמותון בו מעם פנרורין של פת וחומני שמיתקן בכך ומפוגשל שוטים מוח וחין לנסמך ולא רחיים כל ברם ל בפרק בשחכלוחת ל זירא ואתרו לה בתתשים עשרה דברים כחתרו בטסשל ברכה טעון חדום שעיכה ידי מלם עשור עשוף ומקבל בשתירוי והותבו ליתיהו ומנשהו מן הקרקע טפרו ופותן בו שניו ומשנח לוכד ביתי ימולו הרחה מבפנים ושטיפה מבחון ואיתמ בתוספת דחם קבוו יפה שפיר ראמי חי אין כל חי ממש בלא מוינה מהא תפן מורים חכמים לרב שישר בטם של ברכה שאין מברכן עלישני שיתן לתוכן מנים יום כב שכחם ולשמניחו חי ער ברכת החרץ וחו מוונו להוריע שבח החרץ שייפותים חוקים ובריך לערב בהם מים רפם ורת ול פל חי מונול מונשמוות קבת וכשניע לברכת החרן מווע ברחוי על חרתלתא מניא ויין שלפו אין בריך מוינה ורשי ולפי שמוקפו לעום של ברכה חי ומוונג ש למפקי שלם ייעובו בכל חחר ויתכמ בטסשל ברכה יחי שני מושחו מן החשת לשם ברכה חי פרישקו יות על הכלקחי שיחו שלם בר בדותם בבבה קינה על מכלם שברתן וו חיה מיתתן ועוב לבחת ירי כל הפרושין מלה ברכת יי עטור רב שודה יועטר שו בתלמירים פי חיה מושיבתלמיריו סכיםו בשעת חברכה רב חסרה מעטר שה בנטליפרשי וית שחיה מניע לברבת החרן היה מוסיף על ממן י וית שחיה מניח כוסות יפים ספש להדרו בהם שטוף רב פפח מעטף ויושב ובריך רבחשי פרים סודרה חרישים ופוטל בשת ירו דחמ רב חטל בר פפח בחו ימיכם קרש ונו חילכך מקבל בשת ירו יוכשמו פול לברך כוטל במניכו אמ ל יוחבן ראשונים של שמי ורש מנון שתסיים שנין שרו לסמם בשמחלי אמ רב אשי הואיל וראשונים מבש להו אכן לא בעשר בה עוברא ומבשהו מן הקרקע מפח אם הוא יושב על גם קרקע רכת מם ישופות אשא ואם הוא ממב בשלחם מגפהו מער חשלין וטעניו משום שיחי נריום לכל חיום וים תכלבם וחתן שניו בו מחים ולו שחי ועומה מנים אמר ל יוחבן אכו אין לכו של ל מנחה שטיפה חי מלם וסיינן חמשה וכתם הגאונים ולנום של ברבה בריך ל דברים ושחית ל יוחכן חש חין לפן שח ל ולם מבריך שטוף ליתו שח ברב פפחורב חשי דבתראי נימו מברי מוברח וחרם בייול לה חובר שא ל שלל יוחבן וחתם פור בתם מפיפה דר יוחבן לה את אלה למעשי עטור ועשוף אבל בנישנה לינין מולה לאמ ל יוחב וראשונים שאלשמאל מכו שתסיים לנינין ומסתניא גם במנביהו טפרים מרים להו מקרף שחו ירכם קוש וברטוכן מתן בו שש מסתברה כרי שלהיסה ועוצמן הברכה וכן כל רב פויץ מיק רציל לשלחו לששתובכל מכך רצילן מחירכו חף בפריסת סורר שלו יברך בגלני רחש וחין חסר לפון שח שטור אינ רבאשי אין משיחין עד טם של ברכה פרשי ול שלא יסיח היוברך ית שנופו להמסם לברך . וכן פני חינסובן אין להם להסיח משחתול המברך . לא מבעיא בשעם שהוא מברך שאין להם לרבר שבריכן לשמיע ולהבן כרי שיכאו בשירינה מהשאומר המברך שא אפי בן ברכה לברכה אין לחם להשיח שמעתן בשיחת חולן י אמר רב אסי אין מברכן על סם של פורעצות ימאי מס של פורעפות מס שני פרוש אס שמים מסות להיברך על השלשי שמימר מטן לקראת שהיך ישרש י ושן ששיבה וותרלה קריםן ביו שטן שאין ועות מיושבית עלששיירא שמא יווק

של אומ באי אמה אשר נדן ימים טובם לשרש לששון לשמחה באי מקדשישרש וחומפם. כה הראבר ול שרך למנר לששון ולשמחה את יום חגפוננ הוה : וכה עודשאין למר בהן לא שם ולא מרש לעם בל ששאיפו ברכה קשעה ולומה לב בת הוימון שאף עד פי שהיא מן הוערה אין בה לא שב ולא מרשת לש שאיפה קשעה וחרב ישעה ולוחרי ולכתם שבריכה שם ומלפת והם מבתבר וחי מקלע שבת ויום כוב בחדי חידי סללוחות ברוך שנתן שבתנת לממחה לעמו ישרא לחהבה לחות ולברית וימיסטובי לעמו ישרא לששון ולשמחה ולוכרון באי מקום חשבת ישרש וחוי עם יוחץ וסני בחיך ברכה המ ולו פתח בחכוב וחינטיב אבל פתר בקטובוקמטיב חוור לרחם כת חה הרחם ולישחומרים פון שלה סיים ברכת הכוב והמטיב חין בריך לחור לראש ברב היתון שא חוור לתחלת בונה ירושלם ולא מסתבר ל שא חוור לתחלת ברשת המוון וכן בת הרמבם ול ואס טעהולה חושר בהשלרה אוינ ברוך שנתן ראשיחושי לעמו ישרא לוכרון ונסתפקובה בנה אימוכרי בה שינחה אי להו משום דריו לה שייך בה שמחה או דילע כיון דכת ובוום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם שאי איתקשרים למוערולא אפשיט הילכך אין לית בהשמחק . עור נסתפקו בה בנה אי חתים אי לא וכתב הרב שפחםי ולשחין לחתסורי ולכסקשים לחתס ולוה הספסחה הרחש ול: וחילה מדכר עד דפרח הטוב והמעיב לן הדר לרים דחמן שמושטעה לי הופר שלרה בתפלה מחוירין אות בברב המוון אין מחוירין אות מפלה בלא ירבי פטר נפשיה מתחוירין אות ברכת הימון . דמני פטר נפשיה אי בשאפיל ואי בשלא אפיל פי דבר שבריך ברכת המוון שאיפשר שיאכל פנרות או ירקות רק שלא יתעפו שאסור להתעפות ברח הילב לא מהדרינן לה מניל כל זמן ש א פתח בחטובוחמטיב לחו חורה היין ואומ ברוך שנתן וכו יוכה חרביוםף ולשחם כוכר קודם שפימו הטוב והמעיב אומ ברוך שנהן אפי בשלה אעל דגב הכלה אין מחזירין אות על שביחת רח בללה ימיל להחויר אבל להוכיף ברכה אפי בשלה פעי ואס חלרה בשבת והופר שלשבית ולו של רח היה אומ הרב יובף ולשאין מחוירין אם פתח בחטוב והמטיב אעל השול שבי ולו אבל ממל משום האי מיפניטא לו תקם להחיר ונס חוב אפלה וחאי יומא משום שבת הוא ובהא לא טעה הילכך לא הרד משום כח יוכה אחי הרב יחים ול ויש חולקין בוח ולוה דעות מטה ורחייה מיום הוא שנתחייב בר תפלת הכא פני פון דכוף בוף לו כני דלו אפל בריך לחוור ולברך ולט על אם שכח גם של שבת ומכר קודם שפתם בקטוב והמטיב טללו אומ ברוך שנהן שבועת. למפוחה וכח לוכרון יוחם פתח בקטוב וקינטיב חוור לרחש ויחופר של שבת וכח כברהלה וכתב חחי הל יחים אלובסשות שלשית שלשבת בריך עון אם מחוירין אות לרתם אל דאמן שיובא במיע תרגמא בלא פתוראי אין מתוירין אות אפי אם אכל פת דרמני לרא ולדברי המפרשי שברי פת דילפי מג פעצים דכת היום גבי מן שהוא במקום פת לדיו הו מחזירין אות בע על י כפו ברבה רבשת הטוב והמנטיב ולוו דחורית היא שחכמי הקמה על הרוצי בתרשניםו םמוכה לחבירה וחינה חותמת נהוי מעבע קבר חעב דחיתו במורש בבריך לינ בה ב השטתוב נמילת לפ קבי אינה חודמות רמשקל לה תקם שא הטובות וט ב ואחל מוסים בה דברים הללבי אמל רבא בר בר חכל אמ ל יוחכן הטוב והמטיב בריכה מלטת ואסיקל בריכה ב מלש ברמדינה חדא בשבל בוכה ירושל וכון שנובן א למיר מלטת בת דור בטובה ירושלם ראוי היה לחופר בוגב מלט של עולם של של רע לחופר מלט של עולם אכל מילטות בשר וום הילב תקמן לחופר בחכובוהמטיב מלטות כפנדו ואגבשתקט לחופר מילב תביבוה הקם פיני לחופר כינד ברכת מארן לכך ברי לחופר בהבימלים ובנמילת המשת ווה מסחה באי אמה לערולו יאמ

ברית נתנקו מארן לשברמס ל יוסף אומני בריך לחושר בה תניה שבוטת התניה ירשו הארן ולו בא לחליק אלא להוסיף פלימו אומר בריך שיקרים ברית לתורה כנון על בריתך שחתמת בבשרים ועל תורתך שלמדתה ונהות למנר על שהושולת לחשושם ארן חמנים טובה ורחבה ברית ותנהה חיים ומזון ועל שהובאופו מארן מברים ואח הראש ולל היה אומר אל על שהים לת לשופים ארן חמרה טובה וכחבה ועל שהוצאיפו מארן מצרים שקרי אומן אחב על בריתך שחתמנת בבשרט ועל תנרתך שלפורתפו ורי פעם אחת ל אבא אומן בריך שחשר בה מוראה החלה וסוף ווה שאות ועל הכל אכן מורים לך ואין ברי לנת קורם החופתה כמו שיש אומרי ופורה לך סלה על הארןועל המנוופות ראב הוו ב וכמן שאין לפחות כך אין למוסיף וחותם בחי על הארן ועל המון וכל החות ברוך מנסיל ארשת הריוה מענה יוכל מי שמשנה מן המטבע או שלא הוכר מה שחיים חכמים להוכר לה יכא ירי חובת כה אחי מל יחים ול מסופקעבה א דאמרי לא יכא ירי חובת אי לעטבא קאמ או למעה קאמ יוהרעת פוטק דלמשה קאינעל יוכל שן דברכת יחון דאורית לעטבא קאיני לחוור ואם סיים קברכה חוור לראש ובחמכה ושרים אוני בברכה ששיח על הנסים כשיניע למקום שאההחוכן ויחינן לפו הצייר בכל יום ובכל עת שנה ירושלם דור ובכל שעמיי ואסשכח ול אינרו אין בריך לחוור" קבו שלישית שרך ושלמה ישן ושלמה תקפוה דורתקן על שראשנירועל ירושלם על הבית קנרולום יולחו למימר שלה ברט אותם ער שבא דור ושלמה דהא דריש להו מקרא שא הסתקם ממטבעלפימו שליון אם אומרים מטבע שטבעו דור ושלמה שאם מבקשים להחזיר המלטות ולבפות הפת והם היו מבקשים להמשיך שלת הארן והמלטת יוהשת ומותול רחם יו שהימן עלמו על ישרש עותר ועל ירושלם שברך וחותם באי בוכה ירושלם ואומ אמן י דתניא העונה אמן אחר ברטושו הרי זה משובח ותניא אירך הרי זה מעונה לא קשיא בשאר ברטת מענה בשנה ירושלם משובח מפנ שהוא סיום הברט ההטוב והמטיב לאו האורית ויניהו . טוב לחמרו בכות שלח יולול בברכת הטובוהמטיב שמושך כך יבים שחינה מן הוערה ונריך לחופר בה מולם בת דור משיחך ווהו שאומרי על מלטת בת דור משיחך ואין להופר בה שום מלטת אחרת לכך אין בריך לימנד אבים מלכם רועפו וכן בשבת אין למ מלטתר ומלט בת לוד משיחך מהרה הקם שא מלט בת דוד משיחך בלברובשבת יתחילבים מומסיים בנסמנה ופרשי ולשחין בריך לשמות בפתניחתה דרחם נמני הייפו נסמק חלה מביקאת אין בריך להתחיל ולסיים בשלשבת שא מתחיל ומסיים בנחמה שרו בתקון הברכה דבען ירושלם קרי פומה בן שהתחיל רחם בן שהתחיל נחמם י והרב שפאםי ולכה מנתול בנחמה שאומר נחמם יא שהיכן בעון שרך ומסיים במואק שאומן והעלפו לתכה ונחמפו בה כי אתה הוא בער הנחמות באי מנחם עמו ישרש ובופו ירושלם ועל מקשאמל שמנסיים מנקום עניו ישרא בבנן ירושלם . הקשה הר אפרים ול רהוה לה חונימה בשנם וקית לן אין חותבנין בשנים ופי הי ולשים לחתום מנחם שון בבען ירושלם דעלה חדה מלחם היה דעון נצי היימו ירושלם׳ וכן פיה פותגאא מראש ולבפתנחה כרב שפאם ובחתנימה כר יונה ולואומ קרוש היום באמצע והייפו דבק ומחלבים שרוש ורומ כמו ועבמושך יחלקי וברה ובחולשלמוערי אומר בהיעלה ויבא ואס חלשברת ברק או בחול המוער אומר רבה והחלבהו ואחר כך יעלק ויבא ואיכו מופר של שבת בעלק ויבא ולש של רק וחול קינוער ברנק וקחלנבהו יגרסי ברושלני הפא אסור לאים להטע ברכו בשבת ל וירא שאיל לרביחייא בר אבא מקו לפנית אבים רעפן זפו את לנטופס ברטת הוא ואם טעה ולא הוכר של שבת אומר באי אמה שנהן שבתות למפחק לעמו ישרא באחבה לאות ולברית באי מקדם השבת יי מעה ול חושר יעל חוצא

מיתון אבל אם אחר קדע וחשנ אים יודע מברך מיודע ומשני ובאוכבן שמנון לשון מקדם שא שאים יודע לברך ובריך למין מלח במלה לכל מנה שיחיל חבל חם חים מבן חים יוצח בשמינובו ולכך חין הכשים יוצחות בשמינונה משחרים משחרים בל כשחם בחין רשחין לחלק ריפן בשחכלוכה חייבן למוולה עוד שחיחם שנם שחכלוכה משחרים שישחר וימין לכל חברה על מור לחום לחלק של שמחלים שו שישחר וימין לכל חברה על מור לחום לחור לחברות השחרים ביומים בחוכרת השם עד ל יומים לחור אחר עשרה שישחר וימין לכל חברה על מור לחום לחום יום וחיים וחיים וחיים וחיים בחוכרת השם עד ל יומים לחור אחר עשרה ביומים או מייבו חשרים ביומים ב שלי ה מפפשיבטרם לברך בקול רס וישמע בעל הפתויקפור עליחם ישלון לחולק לחבורות שלג בולברך במתשל ישמע בה ויקשל ווח טוב לחם ממק של יכאו יר חובת ברכת חמון שהרי איכן יכולון לשמוע חברכת מש מתברך כתב מרי ול מא דתפן ב שאכל כאחד חייבן ליתן דוקא כשקבעו תבתם שחד בתחלת בברכרב ממושא להירמו בחיסבה ולהירן ששיבה או איפן רשאין לחלק אבל לא קבעו עבמנס יחד בברכת המושא אלא אב מן בעו באם לה כחד רשאין לחלקי ואה ולכת וכל כרברי המפרשים שאש שלא ברט המוצא ביחר שא אחב פובעו באשלה שחד נקבעו לוימון ואיפן רשאין ליחלק עב יואפי לא אבלובוית שחד איפן רשאין ליחלק דתפן בשחבו כא איפן רשחין שחוקופריך בגיל מחי קיני תפנא חרא ומנא בשחבו כאחר חייבן לומן קמל פקא באל ל חבא איפן רשחין שחוק פי וברט ברכת קמוביא ועריין וא אכנשיעור ברכה אין רשאין שחוק פי וברט ברכת קמוביא ועריין וא אכנשיעור ברכה אין רשאין שחוק הילכך בריך ביין שחוק וחל שפאם ול ערם קמל בשים ואכל אעם שכל א אוכל מככרו אין רשאין שחוק קילכך בריך לחוש לשתי מנרס אות חפי כלא אוכל מככרו ואפי לא אכלעריין כמת פת אין רשאין לחלקי ות משענו על מא לפריך מאיקמל תעבא קמל משל איל רב חובה בשבאו מג חשרות אין רשאין לחלקי איל רב חסרא וקוח שבחו מנחטרות של בב בפחרם חמל רבח לם חמרן שח רלם חומון עליהו בחבתייהו חבל חומון עליהו בחכישיהוי פרח וימון מניתו של ב שבחו מל חשרות של ב בפחדם וניתוברו שו הב חם ומפו עליהם במקומן כתן שתפסיקו כל אחר לשנים ער שאינרו ברכת חון כדרך שאחר מפסיק לשנים שוב איכן יכולן לומן אפי אכל שתגרול מנרך אפ חפ חיישן בוימון ואחר מחס יברך ג׳ גשאכל כאחר ו שבחו כל אחר ואחרושרך לעבינו בעל הוימון ואין רשאין לחוור ולוינן לנפרע וכן אם ברע שנים ינחם אבל אם שכח אחר ינהם ושרך חשנים ישלון לומן על הג אעם שבבר שרך ישל לעל ברוך שאכלם משל רלה גרע מאכל עממס על חשל ירק ומס יובאין ירי וימון ומוא אימ יובא ירי וימון שאין וימון למפרע. שלשת שאכלנויבא א ממסי לשוק קוראין לבומורישון אותשרושן לומן כרי שיטון יבטרף ענימס ויענה ענימס ברבת הוימון ויובאין אעש שחים בחוושב עניהם וחש מיל בנ חבל לששרת לעשן חוברת חשם חים מכטרף ערשיבה ושב עניהם כרי למושר השם שלשה שחבל כחחדותין חחד מהם יודעבל ברכת הינוון שח חחד יודע ברכה רחשופו וחחד יודע מששיח ואחר משלשית חייבן בברכת חיימן וכל אחר יברך מברכה שיורע ונמנא ברכת חיימון עולה משלשתן אבל אם אין כל אחר יונע שא חבי הכרכה אין ים לן לומן שאין ברכה אחת מתחלקת לשמם מסרות שאוכנת בשתא או בשע בתסאס מקנתן רואות או את או מצורשן לוימן ואס לוו אין מימרפות ואס ים שמש אחד לשתחם מוא מכרפן י וכנון שנבנסו מושלם בל לעת למימרף יחדי אכל מקבתו בסת ומקבתו חוץ לשת אם ממברך יושבעל מפתו מפת מוא מנרפן י

מטובות ייניב לכל קוח ייניבלו י וחה הרחש ולחיה חומר בות הסרר תוח ייניב לפו הוח מעיב לפו הוח הנייב לפו כסרר שאמר קנצעילנת מוא ובמלפו מוא נצמלפו הוא ינמלפו ובפת האבל מוסיפון בה השון המאורע נתני מה או נרי בשת האבל המובות מניב ל עקיבא מוסיף בה ניין האמת מר זוטרא איקלע לפרב הםי איתרע מילת בבריה פישואת בחי אמה הש החי הטובוה מעיב א אמת דיין אמת שוכט ברק ואמת ליקה נכשו בתשכם ושלט בעולמו לעשות ע כרשם ע כל דרשו משפטו חשום עבריו וענטו ובכל חנחם חיישן להורות לו ולברט עורר פרעת בשרש חוא יגחר את מפרכה הואת מעלפו ומעל האבל הוה לחיים ולשלם הרחמן הוא וע ובהגוחרב שכאסי ולכתם שאין למר ולקח נפשות במשפט משום ראיתה בפק דשבת יש מיתה בלו יוטא ואה מראש ולכת נראה שאין למוחקו וכן עצמא דבר ואין ברי עשרה לאמרו יכה אחי הר יחש ול פונ להאריך בברכת קטוב וחיוביב חרחיון בכיוה שפולו ירעים יוחין ביו זה לחרבות בבקשה בין ברכת חינוון לברכת בפה למח לו יסיה הפסק ואפש שמונ לעשות בן מיחא ראמני אורח מברך יהי רען מלפער וכו על . וכלשאין בוה משום הפסק נדולה מנו מצאיו בבקבת המיילה שמתפלצן על הילד באמנע הברכה אחר שברך בפה ומפסיק בן שסיים מכל יברך בפה דיין של ברכת היתון בריך לברך עלו בתחלת ברכת המון כדרך שמברפן בפה בקדוש וחברלה תחלק לפי שברכת היניון הוא סלק ומיסח חושת למה שלפניו הילבך אם היה מברך בפה החלה הו ברכרת התון הפסק בן ברכה לשתיה ויששים המברך ואחב ישעמו האחרים כדרך שאיל בברכת המושא ויברך אחריו משן ב לחשקי מהג ולשכת שחין לברך אחר כום שלברכת המון ואם ועות לשתר שור לא יברך ברכת אחרונה על לבסוף ולענגן שישנר שתנים שחייב בברכה אחרונהיהיה כי זל מסתפק אם היא בכוית או כבנה או ברששת לכך כת שטוב לשחר לשתת פחות מכוית או כדי רשש לחסתלק מן הספק יוחכא אי איפש לשתנת פחות מכוית וכל ובר שברין, טום צריך לשתת מממ כמלה לעמיו שמוא רוב רבש חילכך ישיהו רבש בלם י בונולום הששין משוכה אני בה מקנרין בברכת המוון כרישלה לבמל במלחבית בה דתנים פעלים העושים מלחבת מבל בה קורין קש ומתפילון בורכן ואוכלן פתן ומברכן לפניחולאחריה ב ברטת פנר ברכה ראשונה כתקומושנים פותה בברבת הארץ וטעל שנה ירושלי בברכת הארץ וחותם בברכת הארץ וחטוב וחמניב אין אומרים אותה כל בנה כשמטלן שכר क्ट विद्या रेटरवावात्तर्नेटर नेन नेन्वत्य विन्यटर येन नववात्त्य मार्टि ना नेक व्यव्यात्त्र विन्यटर । एवं विद्य עניקום מצרשו כרל ברט בתקפן י כוצ ואם היים וביו נישו בחו על ברכת הוימון שחומר אחר מנהם נברך שאכלהו והם עונון ברוך שחכלפו משלנובטובו חייפו והוח חוול והומל בחך שחכום משלובטום חיים ברוך הוח וברוך שמו באי אמה מון את המולם ום י ואם הסל יםל למר ברט שאכלפו משלאבל בותר טוב לניו נברך כרי שלה להוצא עבמו מן הכלל ומיהו אם אמר ברט יבא וכן הרין ער י וחם מסי ברי לחופר משם וחומ נברך לחים ונו והם עופן ברוך לחימו שחבלפומשלנום וחוח חוור וחומ ברוך שקים שחבלפו משל וכן וחין למן נברך לשקיםו בל ומשסוחילך חין חלנק בון ל חושף חין למן נברך לשקיםו בל ומשסוחילך חין חלנק בון ל חושף חין למן נברך לשקיםו בל ומשסוחילך חין חלנק בון ל המסח כנון שאמי נברך על המון שאכלה או שאמי למי שאכלבו או שאמי במקום ובטועו ומכוועו או במקום חייםו אמ חיים חבר ומיחו כשהם י בין שמופרין השם יפול לנת נברך לבחים על חמים של ומיון שאכלם אבל כשאין לא ומן שחיבן ב משמעלה ליחלק לתני ב שחבל משה ליחלק שיברך כל ה ברכת המחן לעבית אבלבברבת היעום שמ א' את חברו בגא" בשקיו שבהסיורשן לברך ברנת

תבש לה אם מונים במונים אל המי במר של המי במר ברי וכת האן מכנות שוחה בתול בת בתם מונים במולבת בשם שבר בכר מונים ולה ברי וכת האן מכנות שוחה בתולבת בשם שבר במולבת במולבת בשם שבר במולבת במולבת בשם שבר במולבת תבש ליח אם מצטרפות וחרם מרוטנטל ול קשיב על דבריו וכית שאין מצטרפו וחרם במולכה נשים ועבה

בה אל הראש ול בעידונים של חו יששיון כין לוכל בבית עם החתן וכישלון לסבורת אם אם אכרין הבוכן ברכת חוש אינם פיתחים לקום שחיים אוליל של מברים ברכת חתש ל מבשא הים מבישה לא מביש אם אין שיש מנרים של אמיל אותם של בני מו מבישו אותם של בני מו מו מו מבישו לו מבישה לו מבישה לו מבישה לו מבישה לו הו מבישה לו מ

דלם כתב קרב שיחכי ולחקף לשנטרופ לעשרה חבל לשלשה אם מנטרף עד שיחכל בוית דגן וכן מפורש בירושלמיורי ולפי הקב ב הן ואחר ירק אבל איפבאלו יוכן דעונאח מרחש ול ודוקה להנטרוש אבל להוניה אחר שאים מוכיא ער שיחבל בוית דגן אבל שמה ועלה של ירק או אפ פרימו המינון לו מחב ומיהו בוית תן יוחני אם למשאו פת פון שים אפלחורבר שחייב בברכה אחת יושן ג׳ בתב בהג ולשיני שאכל כוית דנן אים מושו שא אותם שאכל שימור דרבין אבל אותם שאכל ברי שבינה ורי ולש שמושא אותם -שחכל ברישבעה ותיהו מעם מן חמיובחר אם יורשם כלם לברך שיברך אות שאכל ברישבעה יאם איכן ירמון כלן לברך מישאבל ביית יכול להוצי אף אותם שאבלוברישמעה י ביים בי שאבלוקם מברמן יאחריו ברו ומבורך ונבנם אחר שלח אכל אם נבנם כשאמר המברך נברך שאכלהו שנה שמו ופניר לעולם ועדי ואם נכנם כשמאחרים שנכן ברוך שאכלמ משל שנכה אחריהם אמן וכת בה ולואם מווי אומר איהו ברוך שהימ ומעורך שמו תמיר לעולם ועדי וכן בכל ברטת שאים שומע בן ברכת הפירות בן ברכת מעה שנה אמן . כיצו כשברים שאכל בוית מומפן על והבת אס הוא חבר יחימשן על והל של של ברכת מעה של והאינט הם והאינט הם והאינט הם והאינט בו ברכת מעה ואין מומשן עלהם י הנוא מס הארן אין מומען על והאירל אומ חרי ולשמומען עם עם הארן כרישל יהא כל אחר בונה בינה לעבמו פי אס מיו שרשין ממס מיו גם מס פרשין מן מבעור לנמרי וכן כת רבחבם ולהחיתה רגיען למען אפי עם עם מארן נמור יככרי אין מומפן עש ואפי גר שמל ול טבל אין מומפן עש שאים גר שימול ויכובול וכן האוכן בחולשתוח פטור מלברך חין מומפן עלשיורתם וללו חים מפח חש לגד נמור לברך ברכת המון בחים יכל במי שמורלי וכן כה בהב ולורי ול

פליו שתכל יואים נריחה מתשכת שהם שונה אותו לברו שיברך עלו דקחמ בנון אי דשתיית בשנית אווקי מויק פחש ולמי היברך עלו כלי ויותר נראית סברא ראשים לברך אף בשחים חושש לשון שמוא נמנה למי ברך אררבהיותר פשומחוא שבריך לברך על כשאימו לרפואה שקרים חמרים קטע בפ חען יבחלים לא כלים ראוותי משקי שחודי מוכון ש האור או ש דבר אחר בפ הען בלף והוא מין אילן שעש ראוין שופלה ויש בעש במין המרותום מס ראויין לאפלמעל מעלון ועל מתמרות בפ קארמת שחינן עקר הפרי ועל מאפומת שקן עקר קפרי בפ חצו ועל חקפריםין שידלן גל על לחג זל ולרב שפחם זל מברכן עלו בפ החדמה וחרחבר זלכתב בפ מען וכן כתבאה מראש ולושן רחיכה פינוש דרשות טוב לברך עלמן בפ מחרמת לכחת יריםפרן לתפין שרך על פרי חען בפ החדמה ית תנים שבתשן קבינוחיםן מרוסקין לנמרי בפ חען ועל דכש מוב ממסשחכל ובחג ולכתב דוק שערב עו מים אבל אם חוח בשניה בפ הען ורי ולוא היה מחלק וחרם במול כת דבש תמרים שחבר חבר תמרים שמעבן שרוחושה מחן גרשייחן ועשה מחם עםה מבר עלהן בפ חעץ ולבסוף ברכק אחת משוג ואיפשר שנס הי מורק בות קענון שון בשן חשושן כעקרי הפרי לרברי הכל וכל מים שרות מברפן על משקין מוכחין מחסשהכל חוץ מהיוכח מהענשם וקומם אבל סום ענפסשאין מתבשלן לשום משקין היונאים מנקם כשאר מימי שרות. וכת הרם מרוטנסרק ולשמברכן עלו ועל חיונא מינין שחבר ונכיחה לשמברכן עלי בפ חחדמה כמו על השחר וחס בשל הפרי ונכנם טעם הפרי במים-כתב מרשכה ולשמברך עלש שחבל וחה ולכתב אפשר אם בשלן ונכנם טעמן במים מברך עלש בפ הען כל חשרות שטו בסחיים ומששים כינן תפרום ולבסים ופונה בקן בון חיין בן מששלו בפ הען וכתב הרם מרוטנם רק ול ערמו עם וחששים פון שאין דרך לאכלן חיין שא מששלן חיים שהכל מששלם שרא פייי קען וערמונים וחמשים שלפו איכן כן שא ראויין חיין ומטשים חש הינטוגן ברבש שרה פריהען ויה שון שאם בשל בלח דבש משתם לגרישו מו אל מוי דבש עודרומכרך שהכל ולם נחיר יועל חסוכר בת בהג ולבפ חען. וחרם במולכה קעם חמת דון שמוחטין אותן ומכשלן מייניחם ערשיקש וידינו למלח כל תנאועם אלבתם שמברך עליחם שרא פרי הארמה יויה שרא פרי הצן יוכן אומ המוכן אותם קעם מברך בפה י אפאות שאין והפקרא פרי ומברשן עלחן שחבל ולא יחא רבש של שו מקעם שנשתנה על ירי ה אור גדול מרכש תצורים של נשתנח על ירי האור ומברכן על שהכל ואפש להשיב על דבריו שאימן רומה לדבש תמורי שה תמורי קם פריונטש לחו אועה להכלם חילבר כשנש פו נשתנות ברכתן מירי וחוה אכלחשה היוכרכן על המשחן מוכאין ממן שהכל חוץ מהיין והשמן אבל שו מקעם שאינם ראויין לאפלחועקר נמיע נן על דעת הרבש וראי בפ החרמה שהיה רחויה לתשוחי ומית שן שחינה עקר הפרי מברשן עונהם ערה פרי החרמה י מוסקאטא שרא פרי מען . ועל קשל שרא פרי הארמה ועל כל אותם שיודע שהוא עקר הפרי מברך עלהן שרא פרי מען יושאיכן עקר קפרי שרא פרי הארמק ואם הוא מסופק ש אם הוא עקר קפרי אם לאו שרא פרי חלרמה ושלים יודע מהו שהכלי הארן מכקר סרא פריהאממה י וסימן לנע אי וקופ הען או פרי חארמה כל אילן שששה שרורב משפח לשים יפורי פרותן. אבל כל ובר שאין שרשיו בארן וכריםן לוורש בכל שפו פורי מארמה י חילכך מים אומ חלי ול תופס הגרעם בסמו ושוצה במן מברשן טרה פרי חעץ שמין אילן מט

אך אב בשמפסיקו לו איך זמניו מסומשיבע יחורו לרחש כרון ומון נכרך שחכלפו כי לו נמרפן שח למי לשמים יומיד כשאת נברך לשקימן חיו הב רשאן לאכל לכן יחורו לראש אבל אחד קמנסיק לשער בריך להמתון עד סוף ברכת קון לכן נפטרה מברכה רחשונה להי ולעב וחש בבר בתבת שחוור לבחש ברכת הון וממ לשלמום מרבריו לענטן בשמפסיקין לעשרה שאין בריכן להפסיק שא עד שיאמר נברך לשהים ועוד בה אחי הד יחים אלושאמנו עוד מנישה בסיק פעם אחת אם יעל להפסיק פעם שנתוחשיבנ שכן כוצם בו מברך אפי בא בסוף הספורה ואם רוכה ליתן רשות לקטן לברך רשאי והני מנל בשחין שם אורח אבל אם יששם אורח קוא מעברך אפי חס הוא קטן כהי שיברך לבה ומה ברכה מברם יהירש מלפני השמנים של יכוש ולח יכלם בה חות לם בעולם הוחולה בעולם הבח ויבליח מחד בכל דרכו. ובכל נכסף ויהיו נכסיו מובלחים וקרוב לשר ושישלט שטן במעשה ירו ושיורקק לפני שום דבר חטיף והרחור ועון מעוש ועד עולם יואס בה רונה שתר על ברטתש ולברך ברכת היטון בעניע רשאי ברסי בפר בפ העור אינ רבה בר בר חנה איל ל יוחפן כל והן שמברך לפעו אפי כהן גדול עם הארן חייב מיוה שנה וכל משמי אהם מות ש הקרי משנאי שא משנאי אבל כקן תם נביך להקרימו שכה וקושת לכל ובר שבקרושה בתן לפיעיו כאשון ולברך רחשון וחם רנה שתן רשות ששרש לברך רשחי וגרםי בפרק ירוש שני חיל ל יחושע בן שי מימי לח ברבים לפני כהן ולה שרך ישרא לפנור ימושע חים ליויראה לכאורה שיש לני דין קדימה לברך לפנישרא במקוב שאין שם כהן יוהרם מרוטנסרק ולכת שאין לריו קרימה והא נקאמ של ברך ישרא לפנו מבר גרולתנקאמ אלא מעבר שיחי ברסי בפר מרואה ב דברי מקברין ימנו של אדם וחל מעשחו מני שהותנון לנטם לברך ואים מברך ולא שנר שא שבריך לחור אחרין בראיל ליח רבה לרב הוכא בריה חטוף ובריך אנבאוריתין אפרש שאר ברטר ד ברטות וענית אמן אחריהם קם מו קמענן או משאר מענ כל פרו האילן בן אם ברכה ראשונה שלהם בפה חדוק חיין שמברך על בפה בן חי בן מששל אבל על העובם מברפן בפ העץ ובעודם שסר כל ומן שלם הבני חדוק חיין שמברך על בפה בן חי בן מששל אבל נבר שגדל על האילן וחים עקר מכרי מברפו עש בפה ומשחן כפר הלבן מברפן עש בפ העץ ואם הוא מסופק אם הוא כפר הלבן אם ש מברך עשקם בפ חזרמה דקימ לן בירך על פרי הזילן בפ הזרמה יצא ועל החרובן משישרשרו פי שיהים בהם במין שרשרות של חרובין מברבין עליהם בב העון וקורם לכן בב החרמה ועל הוישם משיבע ש שנרל מכן סבובם מברך משחם בפ המן וקונם לכן בפ החרמה ועל שחר החיפות משיוניתו פרי חשובן לברך מיהם בפ הען ועל כל גרשע הפרי כה הי ול שמברכן עלהם בפ הען דלעטן ערלה חשיבון כפרי ורשבה ולכה שאין לברך עלמס בפ העץ האורבה לא חשים כפרי לענון ערלה שא המרבה להו מאת פריו הטפר לפריו יואה זל כת כר יונה ובלבר של יהו מרים שמונה באפלתן שיון ויתמברפן עלו בפ מען יומוקמי לה בחושם בגרופו שוו מיא רפואוע שפותן שמן מרבח למעך אפגרון ובולעו המשתיא מום לנה שמן עקר אבל אי אפל ליח על כת קוח ליח פת עקר ומברך על חעקר ופנטר את חטפלה ואישוע ליח בשניח אווקי מויק ליח ולג יברך עלע כלל ופ קרבל יוםף לאו דוקא חושם בנרופו שא אורחא דמילתא נקשי וחקל אם אים חושם בגרום אם מתן שמן הרבה לתוך אינרון מברך עלש שחרי נחום ממנו אבל בהג ולכת שאין ללברך שא אי כאפן לפ חינבים למיניון לרפואהן מניהוע מעם אבל אי לכא רפואה אפי פותן שמן הרבה היי אינדון עקר ואין ללברו פני השיון וכן כת מרס ולמרוטנעול יוכן כת הרם ביוולחם שתה אות יברו או שלו היה חושם בגרום מברך

שחבלולחר ששול בפ חזריות וכן כתם הנחופים ולי ואפשר רחשים לחו אישתפ למנעלות וחם מסתברי ועל משפיברי וחיק או אר או חראם ול בשבשלם בלם בשר אבר בשלם עם הבשר שנם חירן ולה דאני שמים שבשל בהן ירקות מכרך כדרך שיתברך על חירקות מכיון אעם שאין בתם שא טעם חירן ולה דאני שעם מכרי כיון שיש לערק שמים בשל בשר אבר בשלם עם הבשר שבארק אורן של היו חיק או מראם ול בשבשלם בלם בשר אבר בשלם עם הבשר שבארק אשוב על שרות האילן בפ הארמה יכא ואס שרך על פרי הארמה בפ העץ לא יכא שרות החירן בפ החדמקה יכח הם פרים חדמקה יכח הם שרות החירן בפ החדמקה יכח החדמה בפים חדמקה יכח להיכר אם אל מברך בני אם אל מפרים מול מברך להימים ברכה לחומו ביל הבל אם אל מברך בשמוח ערום ער ביל היכר לחומו ביל באים אבל באים אות בקרקעות ברכת ביל לחוף להיכרך באחוח ערום ער שיכה ערות ברה באים אבל באים אות בקרן מוחות בקרקעות ברכת ביל מות מתכםה ערו הבל דבר שמבל ער אום להיח ביל ברך לחומו בינים לחומת ביל מות מברך על שרות של שם וחיל השיו לפטו יותר בילות ממין און בריך לברך פעם אחרת אבל מישברך על שרות של שבי ואחל השיו וניבר נרי שלות ממין און בריך לברך אעם של היו לפעו בשברך כעל ברו פרי לוכלו שרות של ונפל מיח וניבר נרי של הבר אמים וניבר מיח וניבר ברים אות ברים אות וניבר בילות וביר לברך אעם של היו לפעו בשברך כעל מרו פרי לוכלו שר בבר מיח וניבר ברים אות וניבר בילות וביר לברך אעם של היו לפעו בשברר מיל הראשוו ובריר למר בבר אל שמוצא שם ברים אות וביר למנו בילות המונות המיו וומרים בילות ובילות המונות המיו וניבר בילות המונות המיו וניבר בילות המונות המיו וניבר בילות המונות המיו ונים בילות המונות המיו וניבר בילות המונות המיו וניבר בילות המונות המיו ונים בילות המונות המיו ונים בילות המונות המיו וניבר מונות המונות המיו וניבר בילות המונות המיו וניבר בילות המונות המיו וניבר למנות המונות המונות המיו ובילות המונות המ לחור ולברך אצפי ששיח מאות המין יותר לפטו בשברך על חראשון ובריך למור בשכמל על שחובה שם שבנים לבטל בוחם לא אמי בשנים לבטל בוחם לא אמי בשנים לבטל בוחם ואינים לא אמי בשנים לא ברוך אתם ייולה אמי שמים ושיונר למנע חוקיך שיחה נראה בקורה פסוק ואין כאן מוצא שם שמים לבטלה אבל השמר על אמת המים מברך ושותה אעם שמינים ששותה לו מיו לפעי בשברך מפעשל כך נתטון ישלה יכל ברכה חברונה שיה לכלפ בחי חמה שרח ברכה חברונה שיה לכלפ בחי חמה ערח נפשו רם וחסרוגן על כל מה שברא להחיות בהן נפשבל חי באי חיהעולף יהילב אם אכל פרי חמן שאים מו קמנינן ופרי קארמק אעש שאין ברכה ראשונה שוה בהן שון שברכה אחרונה שוה בהן מברך ברכח אחריב על שמיון יפי הברכה בעולה בעולה מה שמח חסרים ועל כל שאר הרברים שברא בעולם שלא היו הנכשות חסרים מקס אם לו בראס שאייון שא להתעפג בקן להחיות נפש כל חיי ויה שרא נפשות רשת וחסרוין על כל מקשבראת להחיות בקן נפש כל חי ובגמרא חיון אייון מושר בה חשמה אבל שרושלמי חודש באי חי קעל משלמיסוכן היה מקנאא הראשולי רו על הכישור בקונון שהם גפן בקוחר־ ודלופה ורמנן ווית ותמר שכשתבחה

110

וחר יוסף ולכת שים לברך עליחם בל מחרמה למשמנה בתשובת הגחומם כל אילן שיבם בסיתה וכל תויה וטרמה לגמרי וחד מחר מחר מחר מחרמה וחד מרחם ולחים מחרמה וחד מוחד במיתו וכל מוחד במיתו במית במיתו במית במיתו במיתו במיתו במית במית במית במיתו במית במית במי מני חנראק בפה פרש ול לשוחריה ברעי כה הרם מרונט ול כל על בשמי שחוקים מעורבים יחד מרוקה בסוכר מברכון בפ הארמה כמו מותלות יבון מברכון עליו בפה אעל רסום להקשור בי דבר שחין גדול מן החרן בען בשר בהמה חיה ועוף דנים בעם חלב וגענה מברשן עלהם שהכל ופת שעפשה ויין שהחמנין וריחיה וטעמניה חלו שהכל אבל אם ריחיה חלו וטעניה חמרא חמרא הוא וער הכשיל שנשתנה שרתו ונתקוק לועל החומן שערעו במים ער שראוי לשתוש שהכל אבל אם הוא לבמו אין מברכון על כל שהוא מויק ועל המבלנת והן מין המרים שאין מתבשלן על האילן ועל התבאי הוא מין חנב טקור ועל המלחועל הוומית פל מנימלח שהביל ורפים האיי זל פירש וומית שהוא הקבף העולה על רשחר ב מקררה ועל במקין ופטריות שמכל קורא והוא מעתוםף בעבי הרקל ובשנה הראשונה הוא רך וראוי למפלם ואחב מונקשה כען מברכן עלש שהכל שן דלה נטש אינשי לחילן ארעות למיכלה כשמוא רך לחו פרי הוא וכן כל ביונה בוה כגון לל בגפנים ושקרים שחוכלון חותן כשהן רפן בקלפתן פון דלה נטש להו חינשי חדשת למיכליה מברפן על שהכל קרה חיה וקימחה ובחים שחכל שכר למיכליה מברפן על שהכל יקרה חיה וקימחה השערי ורחיטי שהכל שכר תנערים ושכר שעורים שמרי יון אפל יש בחם טעם יין שהכל אבל אם נהן בחם ב מקות של מים ומצאו ל הוח פח פין מווגומברכן על בפה כת מראבר ולמשבא דרברישאין טרשן מברכן עלמס שמכל פון לא ורשלה אינשי לא חשים פריוכת שר וחומה לשבת ושבל תאוכמום וכוסברתי שהכלוהם את בהג ולוסעמ דיריה דכל חני לטענון עברו ולו לחכום שבתה הוא שאקן קורין אנט ובלשון ערכ שבת ובלש אנטוי שבלילת הוא שאם קורין פיסושו במומ במשמש טסברות שיינה בלשוקוח קלנטרו על י וכל ממשקין שלכל מים פרות אותם לרפואה בניך לברך עליהם יבש לשרים מברך עליה שהכלועל מורבא המרוקה ברבשהיה נראה לב לברך עלש שהכל בון אם משוי מחששין או מוורדין או ממי עשבם מפנ שהרבש עקר אעל דכים בכל לעל על ית מונן ברבש בל העץ שאני התם דל מעמי ששו של ומעמו קיים ול דאמי להומלתה שהיא מרקחת בשמים יום האמון בל בשאור הואיל ולמעני עבר לה בטיל אבל הכא שהוא למאכל והרבש מקר מברך על העקר ומטר הטפלה וכש לפ מה שראית במקנר ב נרבאות הומלים שהכל בך היא סברת שא שחברי חלקי על ואומרים שהרבש הוא טפל שאים שא לקיים הרבר המרוקח בו ולדבריקסים לברך על של וורדים בפ האדמה י שקן עקר הפרי ברבש למכה קמן והנפ מבסל מערוקח בו ולדבריקסים לברך על של וורדים בפ האדמה י ואפי בשלם שנשתבו מברך עליקן בפ האדמה ואפי בשלם שנשתבו מברך עליקן הדמולתים דבמילתים ומששלם מברכן האדמה דבמילתים לחר בשולם כברכתם מראוים להם קורם בשול אבל קרא וסילקא וכרבא וכיונא בהן שמופם מששלן יותר מקחיים כשקם חיים שקבל ולחר בשולבפ הארמה ראשתפו לשוניא ותומי וכרת כתבו התקפער. כשקן חיים בכ הארמקה ולאחר בשול שהכל האישופו לבריעות יואפי אסיש מי שחכן בהן יותר ממשלם בטלה דעות ומולבן אחר הרוב ואעב שאם רגילן לחבלן מעשלים ומו מפני בשמן שמתקיבן יוחרב שבאםי ולכת כשמן חיץ

בשבת קודם בי חובו משל הארן ועל השרו ובע ארן ישרא חותנין על הארן ועל שרופה ועל היין חורנין על הארן ועל פרי הגפן ולא כאותן שחותנין על הגפן ועל פרי הגפן ועל שרועל שרו ובע האורע ביון בשבת קודם ביו ביין הוביין אומן ווכרים בשבת קודם ביין ביין אומן ווכרים ביין ביין אומן ווכרים ביין ביין אומן ביין ביין אומן ווכרים ביין ביין אומן ב לטובת בוס ראש החדש הוה יכתב בחב ולשאם אכל שרות מו המינון ואכל מיני מוומת ושתה יין שיכולל הכל בברכה אחת׳ ויאית על הימיה ועל חכל כלהועל חנפן ועל הען ועל פרי הען ועל הפובת השרה וחותם בחי על הארן ועל המחיהועל פרי הגפן ועל השרות ולא הוי חשמה בשמששהארן מוצאה המחיה והיין והשרו בתבאה הראש ולשאם אבלפירות מו המישן ואכלעמותם תפוחים שאימו בריך לברך בורא נפשות רבות על התפוזים שנם קם פרי העץ אבל אם אבל הפוזים ושתה יין בריך לברך על מתפוזים וכל שבן אם אבל בשרה התפוזים שה יין אבל אם אבל הפוזים ושתה יין בריך לברך על מתפוזים וכל שבן אם אבל בשרה או מפרי האדמה ושתה יין או אבל משבעה המניםן שבריך לברך על כל אחת ואחת עד כאן י ואני היית רוכה לנמר דהה אם אבל מיני לפתן שברכת עד בריך לברך על הלפתן שברכת עד ממחים פטרת דאף הוא זיין ולא הורה לרברי כת אחי הרבר יחים ולאכלעבשם ושתה יין היה נראה לשושין בריך לחופר על העץ ועל פרי הען בברכה אחרונה שנם מברכה כחשומי יפטר בפרי הנפן שמברך על היין שאימו בריך לברך בכר על היים מערכה לחרונה שנם מברכה כאשומי יפטר בפרי הנפן שמברך על היין שלי שיון לעת אין חראש ולכן לא בברכה ראשונה ולא בברכה אחרונה ומני מספ לוה שאם מרך על הענבים בפ קנפן יכא מנתי ברכה ראשונה מנה החוק שאם ערך על פרי הען בפ הארמה יכא וכת עור אחי חל יחים ול בשם אח מראש ולשאם שתה יין ומים שאין לי לברך על המים בנר כברכת היין פטרת אעם שאיםן בכלי פריי ברכת מידי החוה אברכה ראשונה דקיית לן יין פטר כל מיני משקין משום חשים תלעם שאיםן בכלי פריי בהו מסשל מנים וסמר של יין וקונויל אומ נישי קנבן י קה צברכה אחרונה י אמה על דעת לוא בפ הגפן וטובר שהוא של מים וסיים שהכל יכא אם מיים שהכל יכו אם מיים שהכל יכו אם מיים שהכל כהיה מיה בהו מסשל יין והיכול על דעת לנמר שהכל וטובר שהוא של יין וסיים בפה שיבא שאף אם סיים שהכל כהיה ברברו יכחי וכן חסט שהוחת על חיין שחכל נחים ברברו בפה חושחת על חמים בפה שחכל נהים ברברו יכח וכן חרין בפרי העץ ופרי האדמיה שהיה ללברך על אחר ממס ופתח אדעות דאירך ונוכר וסיים כרים או שאמר ששחם יכא יכה קרם בייולבל הברטת כלן אם נסתפק אם ברך אם לאו אינו חוור ומברך לא בתחלה ולא בסוף מפש שהן מרברי סופרים וכראה דוק ראשונה שהיא מררבין דנפקא לן מסברא שאסור להחת מן העולם בלא ברכה אבל ברכה אחרונה מעון ב זו המעשן דאורייתה הוא דמסמיר לה אקרא וכן יראה מרברי הב זר ראשונה אין לה שיעור שעל כל הרברים מברכון לפנהם בכל שהוא שאסור להם מן העום חוד בלו ברכה ומיהו מטעמת שטועם התבשיל אין ברי לברך עלו עד דששת לכאורה משמע אפי אם טועם ועלעוכן כת הרם במול סתם מטעמת אינה בריכה ברכה ער רבשת אבל רב חפש ולפי הוק בטועם ושלט אבל אס הוא בולע אש בכל שקוא בהי לברך י ומיהו כשקוא פולט אין בריך לברך אפש על קרבק אבל ברכה אחרונה בריכה שישר ושישר בו המישן בכוית. ופרושלפי משמעשעל רבר שקוא בבריית כתן גרניר של ענבאו של רמון שמברפן אחריו אעפי שאין ש כוית יוהתמפי מסתפקין בוחי לכך טוב לוחר שלם לחכל בריח פחותה מכוית כרי להסתלק מן הספקי וכן מסתפקין ער ברכת בנד׳ אם בריכה שישר אם למו׳ ושר מסתפקין בברב אחרונה של מיין אם מברבן אותה׳ דוק של כוית או ברשת לכן טוב ליהר של לשתת שא או פחות מבוית או רששת כר של יכנם בסשקא׳ האוכר מו כח י

לא עשה מנחם פת אלם תבשיל כגון מעשת קנרה וריים אופ שרב עניהם רבש ושאריניםן יוברך עליהם בורי מיני מוומת ולבסוף ברכה אחת משוב היינ שמום כל שים בו מחמשת המינון מברך עלו בורא מיני מוומת מילכך תבשיל שמוח מקר מחמשת חמיניםן חפ שרב שמו דברים חחרים ער שנששו רוב מברך עליהן ערנים מנש מוומת ולבסוף ברכה אחת משן ב חבל אם לו נתפו מהן בתבשיל אי לחקפות ולרבקו בטיל בתבשיל मनतं जलाजां संवी पर्यात मेरने मेठ मेटन माल रखा कि यहां माना कि यहां संवी मेरवा नाया विद्यात कि रटद ומברך לפניחם בפ מחרמים ובברכם חחרונם כת בקבול בורח נפשות וכן כתב חרם במולי והתנספור כ מסתפקין בה אס חוא בכל או משוג על כן כתע שים שוחר שלו שכל חטין חיין או שנקין בשנייהו שא בתוך משפעורה שיום ארם מוסופק בברכה ליחשופה יברך מספק שחכל דעל הכל חם חמן שחכל פהיה ברברו יכי חבל ברכק אחרונה אין למ שי לפש שנישופה קמים של חטין וכולה שהכל ולחריו בורי נחשות רבות לה מבעש אס בטחן רק רק שחים ראוי לאפלה שח חש לם נטחן רק ויש בו עריין טעם חטה חו קימושל קלות שראוי קבר ב לאפלה אם הבי מברבן על שחבל ישמים והוא תבשיל מקמח של קלות עבה שעומר לאפלה בורצים מינע במומות ולבסוף ברכה אחת משוג . רכם שהיא לשוניה לפניו שהכל ונאחריו בנר י האוכל אורו בשן תולנד מברך עלש שרא פרי הארמה ששה ממום תכשיל או שטחמו וששה מממו פת מברך עלש החלה בממ פון דויין ולאחריו בגל ול משון בשן שאים מחבר בפסוק ואם שרב ממפו בתבשיל אחר והתבשיל האחר מוא הרוב מנברך עלש בברבת התבשיל שאוב לברר התבשל אחריו כון שאימ מחמשת ממיען ועל פת מוחן בתב בשלפאם ולשחכל וכן כלנו חרם ביוול עם שחר קטפת שברכתן שחכלי ובהג ולכת בפ הארמוחי וחוב מראש ולכתב כל שמן מחן כרין אורו הילכך תחלה בממל ולבסוף בגר אבל העושה פת או תבשיל משאר מינע משפת למני בכל מיון ומברך על שחכל על וכן כתב נחון בין דחורו לחו מין דגן הוח מברכן על במיני פון דויין מהל ברוחן או בשאר לברים שאם רואין דויים במו מנן חנקרא פאטב מברכון עלי בממי חבטא והוא שרורי לחם חנובקין יחר על יחימרק וסרבקין וטריתו ולחם חעשי לטתחופת חבחה בכספן בתבת למעלם בחלשת ששורה יה אם לירה אם לרב דיני ברכה אחת משוב מאי אמן לה על חמשת משונה יה אמן לה על חמשת של משונה ושל הפובת משרק ועל המינים של המינים ארן היתק טובה ורחבה שר שתוחשות וחשתם לוכל מפריה ולשטע מטובה רחם ה שחים על ישרש עוןר ועל ירושל שרך ועל הר פון משכן כפרן ועל מוכחר ועל חיכלר ובפו ירושל שר חקום במהרת פמים וחשבים לתפבה ושמחם בה כי ארבו יי טוב ומטיב לכלבאי על הארן על המחיה ועל הכלכלה יעל המחיה קוח משן ברכת חון ועל חרן חמרק הוח משן ברכת החרן . רחם משן שנה ירושלם . כיחתו הי טובומעיב לכל מנשן ברכת הטובוהמטיב וכת מרם במולים שחין חומרי חתה יי טוב והמטיב של תקפו של מעון שלם ומימו ישפו בכל המסחו וקורין חותה מעון ב חעם שנתקנה מעון ל שחין קורין חותה של על שם בשהם החורי רפרי קען ועל פרי הצון הוא משן ברכת חון ועל היין ועל הגפן ועל פרי הגפן הוא משן ברכת חון ובת הרי ולשחין ליא על תפובת חשרה על הפרות ועל היין שחין לשון וה פופל שם במיני דו דבתב ויחבר יפובות שני וכת בספר היועת שם לין אחר כי אוכו יי טובוינטיב לכל ומוה לך על הארן ועל המחיה באי על קחרן ועל המחיה ובשל פרי על החרן ועל הפרות ובשל יין על הארן ועל היין כח שיהיה ממון חתימה פמוך לחתימה וכת עור ויה ופובל מפריה וכשבע מטובה ואין למערו שאין למעור הארץ בשבל טובה ופריה שח ליןיים מעת מתלנות בהי עב יובת ישם וחה מרחש ול לו היה חומרוונם לו הים חומ ופרח לרובחונה

או מפש עונה על מיין כל אחר בריך לברך שאין אמ רצופן לקטע עביורו בצמומסי וכל שאין חינוק בון מאינה למשק י אין המברך מוצא האחר כשא אל יאכל וישתה עמקסואו יוצאין בשמיעתן שמכוופן שיו אפי לא יעמו אמן והיו בברכה ראשופה אבל בברכה אחרופה אין זימון לפירו שא לפתובריפון ליולק וכלה יברך לעבמוי רבכל ברכה שחין בה הוכרת חשם חינה ברכה ור יוחפן חמן כל ברכה שחין בה מלטר ב אינה ברכח ולי ולנסתפק אם הלכה כל יוחכן או לא דאמן אפי כוותה דרב מסתברב ונפקף מינה שאם דלגמלטת וחופר השם שלו יחוור ויברך דשמא הלכה כרב אבל רצים האיי ולפסק כד יוחפן וכן כל הרם במולכל ברכה שאין בה הוכרת השם ומלטת אינה ברכה ורשמ האיי ול שאחר ברכת אפלת שרות ופונא בהן דבר שנריך לברך צריך לעפות אמן אחר ברכת האחרונה רפון שהוא סוף העטן בריך לעפות אמן כמו אחר בונה ירושלם יוחרם במ לכת שאין לעפות אמן שא כשאויל שת ברכות או יותר וה אחר והי אבל ברכה אחת אין לעפו אמן אחריה אפש בסוף יוחה מראש ול היה מהג בהרם במולי שמן אמן אחר ישרש המברך אעש שו שמע כל הברכה שא מוכרת השם ומוקי לה בשל אכל אבל אם אכל וניתוייב בברכה אים יובא ער שישמע כל הברכה ואין שנכן אמן אחר טוע המברך ערשישמעו כל הברכה מפין ושמא טונת לעו אבל כששמע כל הברכה מוכח שאין טונת לש ועי שנין אחריו אמן אעש שלו שמע כל הברכה יוהפאיתו ברושלמי עי שברך השם שנין אחריו אמן : טוש אין שנטן אחריו לפי שאין דרך קוני לטין קשם לש ווק מיירי בשלא שמע כל הברכה פון שאין שנטן אחר טופורחה שנון דקחית לוו חיובקחית של קתל דחין שנון חיון חובקחית של המועב ל מנולכת השומע היישרים יומר של שלים מער בלו מנשל שלים ומר של שלים חייב בחווה ברכה חייב לעפות אחריו אמן יואס חיה המברך מין או טופ או תניוק או שחיה גדול ושיפו ממטבע ברטת אין עונין אחריו אינן י תפא אחר הכל ענפן אמן חוץ מאחר תפוקות של בתר רבן והמ בשר בנורי ים שלמרין בפני רבן סדר הברטות אבל בשונה למפטרי נפשיחו שנטן יית דמפטרי נפשיחו אחר שלמדו ונפטרין משם ואומר קרים וקראבר ולפי בשנה שאכלו מברע לפטור ענמן אפי שאיפן בע חיוב ימת חיפוך משה איב יורשי ולפי ביצורה הינפערי נפשיחו כשאומרי ההפטרה ומברכן בתנה ובנבאים יי מריח כשם שלשור ליהפות באפלה ובשתשה עד שיברך כך אפור ליהפן מריח טוב עוב שיברך ו ברך קודם חרייו בינושמברך על חחובל קודם אפלו חבל לחחריו אין בריך לברך כלם ופבר כברך אם זה ביוני ממניו הריח ען או מין ען מברך בורא עצ בשמים ואם הוא מין עשב מברך עשם בשמים ואס אימן לא מין עום בכמו המור שהוא מין חיה מברך במ בשמים מור הואיל ואתה לבן פמא בה מינלים יח שחויז זיעות חיה והנטן שחיה ירועה היא ויש לה במין הטוטרת בעארה ומנקבן שם תולה במין דם חיוב ימשיבש וכעשה ממנים המניר והרמה ול היה אוסר לאכל משום חשש דם יוהרי ול כת שאיפשר ליתן בו טע לחיתה נשרשה בערימה חוה אעב המולונו חים דבתר משת אוליין תרע שחרי חובש אם נפלבה חופל איסור אעש שקאיסור כינוח בתם פון שנרך הרבש לחחויר הרבר המפיל לתם רבש דיינין לה כמו רבש הכא בני אעש שתהלוע מים דם בתר משתה אולי ן ואח ול כת על דבריו וכל דאפי ראיית בריכם ראיים והס מים הרבר שתריח יוכא מנמפו פרי שראוי לאפלה כנון אתרוגאו תפוח מברך עלנו באי" אמלה הפותן ריח טוב בפירות וינל כלם אם אינר עד א מנע בשמים זכא חיילכך על דבר שהוא מסופק עו מברך במבי ופי התפער כ

המינון פחות מנכוות שחים יעל לברך משון בנת מרי ולשים ללברך בנה יואה הראש ולכתבולו פהירצים ומסתברא שעל דבר חראוי לברך עליו ברפח משן ב בשבלחסרון חשישור לו שייך עו ברכה אחרת על יוכן יראק מרברי קרם ביחלשבה האובי פחות מבוית בן מפת בן משאר אוכלון וחשותה פחות מרבע בן מיין בן משחר משקין מברך תחלה ברכה הראויה לחות הינן ולחריו חיפו מברך כללי וחיפו מחלק בין בריה לשחר מברך על שון המנען לשחר המנען ידל דור לפש מערך על ומוקי לה בשברטושה שוות יר יהורה א מל פון שברטומהן שוות וא נפטר בברכת חשרו מין ועדיף אבל אין ברטומהן שוותובריך לברך על שפה של איוה שירנה יברך ימולה ואחל יברך על השני ואש אם היה א מהם חשב עלשיותר יטל לברך על האחר תחלה ובספר המעת הקטן כת כשחין ברשומהן שוות בריך להקרים החשב ואה הראש ולכתב כסברו באשונה ותלכת כב יהורה הילב אם הבאו לפפוב מינון שאין בקם מניון זוברטושהן שוות כנון אתרוג ותפוח יברך על החשב וכולה שאם כל פעם אחר מנום חשב על יותר אם אם חפן עוה בינין השם יברך על המנין החבוב עלע בכל פעם ויחכל ממום קנה וחחר כך יחכל ממין השנ חם ירנה וחסים בחם מין ו יברך עלש אם אם חב בעלשיותר ואם חביאו לפעו דבר שברכת בפ הען ודבר שברכת שחבל בפ חען קוריות שמיין חשובת שאינה פוטרת שא דבר א ושהכלעולת כלהדבריסוכן בפ הארינה ושהכלבפ הארינה קוריור ב וכת בחב ולשברכת בפ מען קורמת לברכת בפ הארמה אבל אה הראשולשהן שו כתי ועל אי והמחש שירכת מברך תחלה אפ אם ים בהן מי המינון והוא חבב על יכול להקרים ליחשפי כל הקודם בפסוק שמובר משבחו של ארן ישרא שהוא ארן חמקושעורק ונפן ותאנה ורמון ונג קורם לברכה אם אם המאוחר חבובעעי יותר וכוק על ריעון אבל מכאן ואילך לא . נארן בתרא וכוע בקרא הפסי העפן וכל הסמוך ליחשוב מהמחוחר שמפון שברפת חיין חשובה קורמת פן בברכה רחשונה פן בברכה אחרונה בשטול ברכת היין עם ברכת הפברו בדיופרשיםן לפני צרי לחופר תחלה על הגפן ועל פרי הגפן ואחב על העץ ועל פרי העץ ומניחו מעשה קורה היוטין ושעורים קורינין שין לפי שברכתן במת שהיאגב חשובה שמבוררת וגם קורמת לבפסוקי חטה מרמת לאת. ששמהם ראשומם לארשת ויש למטה יתרון שקורמת בפסוק ומטמם זה שמורה מיקורמת לרבש בר בהג זל מי דחטה ושעורה קורמין חוק בשעשה מהן תבשיל או פת אבל טסם החטה שברכת בפ הארמה איפה קורמית לברכת פי הארמה אבר איפה קורמית לברכת פי הארמה אבר לשטת המאשיב בפ הען טפי מעררת מערה פרי הארמה אבר לסבר אי מראש זל שהן שוות איפ ראיירי אף בטסם הטה בי בי בי שהוא עקר וענו טפלה מער מעורב על העקר ופוטר את הטפלה לא מיבע אם העקר מעורב לברו ואפי פת שהוא חשוב ממן אס הוא טפל כנון שאוכל דגמניח ואוכל פת שמו שלא יויקם בגרום מברך על התופטר הפתשן שהוא טפל י הבאו לפען יין ושמן טוב להריח ש אוחו היין שמימו ומברך על ומולה ואחל מטל השמן שמים ומברך לי בל כל השרות ושאר וברים חון מפת ויין אס היו האוכנים שמם או רשסא שטר את חשרו פני בשיבה כינו בחיפבה לריוהו אבל כל שאר הרברים לא בעו הסבה יוכתב בספר היינעת אם בפארם ישמ

להסיר שוחמים שלם נעשו שם למעבר ריים חרע ימונמר שמנמרין בו הכלס חין מברכן על לפשלם נעשה להריח בפנע עצמו של מונמר של ברי לכון כי היח בכלס במ הכל המול וכן חמרים בכלס שהם מונמרים חים מכרך לפשחין שם שין של מיח בל עקר יולו הבכע דבריו בין שהוח חושב חות עשוי להריח שכן משמע דבריו שחרי לה פסר מל ברך על של מפנש שחין בו שקר יוכן הוח חמיב לה ריים למריח כי שיהבשמו הכלס אל למה חין מברכן על חשיב לה ריים לשל הרחקת התפלם כשחין לב שקר החים דומה דמכים במלש המלח מלח מברכן על וובי בתפלם בריך להרחיק על מקום שיכלה מריח בשמים של ושל שרוב חין מברכן על ולברך על וובי בתפלם בריך להרחיק על מקום שיכלה בשמים שלהם דמתם משיבתן לש היה הולך חון לכרך והריח כים לפי מסבה של מברך וחם רובה שרוב מערב בית של מברך וחם הובה שרוב מערב היח שמברבן על בריח של מברך נהערב היח שמברבן על בריח שמברבן על בריח שמברב ווחם משיבום של מברך נהערב ריח שמברבן על בריח שחין מברכן עלו כל הרמים ולשחולכן אחר הרוב היום שרוב היום של מברך נהערב ריח שמברבן על בריח שחין מברכן עלו כל הרמים ולשחולכן אחר הרוב היום של מברך נהערב היום אוברם בריח שמברבן של בריח שחין מברכן שלו כל הרמים ולשחולכן אחר הרוב היום של מברך נהערב היום שמברבן של בריח שחין מברכן שלו כל הרמים ול של הרמים להחוב היום הרוב היום בל מברך הרום בריח שיום בריח שיום בריח שיום מברם של בריח שיום בריח של בריח של בריח של בריח שיום בריח שיום בריח של ברי

מקום שנעשו בו נסים לשרש בען מעברות הים ומעברות הירדן ומעברו נחל ארמן ואכפ שנבש של בתרחורון ואבן שבקש עוג מלך הכשן לורוק על ישרש ואבן שישב עלק משק בשעח שעשק מלחמה עם עמלק וחומת יריחו מברךבה אמה שעשה נסים לחשופה במקום חוה וכן בביל חברם בריך לחופ בחם שם ומלסת וכן כה חרם במול למפקי מדברי חראבר ולשכה שאין בריסת שם ומלטות וכת שני מראבי ולשחין על חובה לברך על הנם שח בפעם רחשונה ומכחן וחילך הוח רשורב אבלאא הראש ולכת שכל שו הברטת איכן שא כשרואה אותן מל יוס ולן הס חובה כמו פעם ראשונה אסי ראפסא דרב טלעלע בשברום אפסי דיחיד אימו לחוריה בשברום והל שפסי ולתרם אפם דיחיד אימו ובריה ובר ברי בשברופוכן ערם רם קאיי ולוימ לשגרסתן לאו דוק בן במ שא ההל כל יוצאי ירט מברפן ברו שעשה נם לאשות במקו חוה כה אח" הראש ול מישנעשו לנסים הרבה בהנינושא מחמקומות שנעשה לברי להוכ כל שאר המקומו עמוי על נם של רש בריך לברךעל החב אית שרוש מהו שיבר אדם על נם של רם וקאמן אם היה אדם מסויים כמן יואבבן ברויה וחבריו ואדם שנתקוש בו שם שמנים כמו דנים וחבריו בריך לברך על מילב הרואה עב אריות וכבשן האשמברך ברוך שעשה גם לבריקים במקום חוה ות אית ברוש על ברך על מילב הרואה עב אריות וכבשן האשמברך ברוך שעשה גם לבריקים במקום חוה ות אית בלשבט שבט איקרי קהל מברך ומל כל השבטים איקרו קהלאים מברך בם של שבטים מקון שיברך למיאן ראמ כלשבט ושבט איקרי קהל מברך ומל כל השבטים איקרו קהלאים מברך ופלנה קיין במסב הוריותי מרוחה חשתשל לעו מברך ב על חשת הוח חומ בחי חמה דיין החמת ועד לעו הוח אומ ביוי אמל זוכר הבריקים רירו בריכן לחורות יוררי הים כשעל מנעמו וכל מחיים יחולה ייסורין ים לשוב ומני שהיה חולה וכתרפ וְמני שהיה חבוש בשת האסורי וסימן וכל מחיים יחולה ייסורין ים מרבר מאי מבר התמללויים טום השנמלפ כל טוב והשומשן אומרי אשר נמלך כל טוב הוא ינמלך כל טוב פלה כתב קרב שפחםי ולבריך לחורויי בחנפי עשרהוכן בתבהרמבה ול. חבר התספות בתם על הח רחמ אביוטריך לאוחיי באנפ עשרה דכתב וירומינוהו בקהל עם ואמ רבהונא והוא דאיכא ב רבב בהדייהו דכת ובמישב וקנים יהלליחו ופריך ואימא ששרה ותרי רבנן קשיא וכתם שון ללו איפשיטא עברינן לחומרא ובשנן תרוימן ואם שרך אפיל בפחות מעשרה אין בריך לחוור ולברך לששם ובריך לחורויי באנש עשרה משיעע דוקא לבימולו ואם שרך אחר ואין בחי שחים מור העולם אשר נמלך כל טוב ועומה אמן יכא הגרםי בפרק קרואה רב יקורה חלשו חית שח ללבש רב יוחנן בנתמח ורבנן מערי לה בריך רחמנה ההבך לווה חבר למפרח אינר להו פרטתן מלאורוי ובריך למנד שהופרו שם ומלסת כתן שאמרו בריך רחמנא מלבים היהבך לן שהרי ביל הברסת ברים ולאעי. דשמע יכא

בן של אוב אורחיק העלה ריח אים מברך . ובאתרונשל מעה כתב אב העבי המריח בו מברך . וחל שמוחה אלבת דלה לריח שביר והמריח בו אים מברך כת הרם ול מרוטנעור קיצל אנו מושקאטה מברך ברוך שניק ריח טוב בשרות שן דפרי הען קוא חום לח כמו אתרוגי וכת עור על ריח קבו וקשון וכשיונא בחן מברך שרא עש בשינים ואה הראשול כת ברוך שנתן ריח טוב בשרות. פון ששקרו להשלה הוי באתרוגי כת גאון אותם וורנים שקורין רושאש מברך עליהן קומן ריח טוב בפירו וחרם במולבת הווררוח לעומו והמנטם וכונה בקן בורא עצ בשינים וכתבאה מראש ולוכן נראה ל דודאי למו פרי הם שאין עקרן למפלה שיוכחין מן הוורדים לברך עליהם מרא עם בשמים דלה גריע ממשחא כששא ויח שיעברכן על הלשנה במב שאים ען שא קטף של אילן י משחא דאפרסאמון מברם על בירא שמן ערב כשרוצו ומשחא בנשא ומשחא טחים על כלן מברך בורח ענו בשמים ופנוש בערוך כשרוני עקרושמן זיתומערבן ש כינה מינו בשמים שינבשירין אות מעשה רוקח ומפנס יוכה הראבר ול דוק כשהענים בתכן אבראם הוניאן משם אין מנרש עלקם שה מניע בשמים ואם קיו מעורבם בתום מיע בשמים ועשב בשמים מברען בורה מיע בשמים י דמים בשמים טולת מכל ולטוצ על בעיון שיהה עקרו קיים קנת הילכך הם סיפו אותו ואין ש כנים מהבשמים יה שאין מברפן על ריחו שא שראשמן ערב כמו על האפרסמון ויה שאין מברפן עשו כל שאין הערובר ב וה ממנו שא שלוקט אות מרבר אחר הוי בריח שאין לנעקר ואין מברכן על שן שאים מתפשל שמן והרם במולכת שמן זית שכבשו או שתומ ער שחור ריחו פרף מברכן על בעב שמן שבשמו כמושמן המשחח מברך על ברא מים בשמים ואא הראש ולכתב סתם על כלן בעבי סימלק וחלפ רימא בורא עם בשמים סימלק פרשי ולמשבשיש לשלש שורות של עלון וו למעלה מון ובכל שורה געלן יחילפורימה פרשי ול ששלה חרר ועשר כישן גבשנ פשקן סגל בעב ופרשי ולויחולוש נרגים הגדל בנים בעב הגדל בשרה בורצשעם בשמים ופרשי ולחבלת חשרון וירחה שחם היו לפני עם בשמים ועשם בשמים ומינ בשמים כון שברך מינו בשמים פטר קכל שקכל מינו בשמים אבל כשעם בשמים ועשם בשמים לפנו או בריך לברך על כר אחתואחת: וכן נראק דעות קרם במולשכה היו לפנו משם שהוא ען ומשם שהוא עשב מברך על כל אחר ואחר לבתן ולא חופר מניפ בשמים עממם אבל רבעמירם ולכת היו לפפו ב מיפן עצ בשמים ועשב בשמים ומיניבשים מכר על כלה ברכה בפעעביתה הביחו לפטו הרם ושינן להריח בהן וחין ברטושהן שוות כתן שינן אפרסמון שאין מאחר פנטר את חשרו בית שמאי אומרים מברך על השמן וחוור ומברך על החרם סל אומרים מברך על החום וחלה וחלכת כפת הללי וחרב שבאםי ולעורם מברך על חשמן ופשר חחום ו ש וה איירי בינשחא כפשא שברכת בורא עצ בשינים כמו החדם ושנ חשרושים אמת אם ברטוניהם שוות מברך על השמן ופטר ההרם ואם אינן שוות ההרם קורם י מברכון על המונאר משתעלה תמרוע פי קיטור עשמ וקודם שינוע שיו הריח אבל לא יברך קודם שיעלה קיטור העשן ומערכן על המונמר כדרך שמערכן על המנמר אם היה בשן אם הוא עץ מברך בורא עם בשמים ואם עשב מברך בעב ואם הוא מר במב

בלאים מברך שא אחת נכנם דונא נכנם ויונא מברך על כל פעם ופעם . כת הרב רש מאיר מרוטנם רדן דוקא כשל היה דעות לחור איר אם היה דעות לחור מיר לא יברך דהא לא אסח דעות די

אין מערפן על הריח שא אב נעשה להריח יהילבך אין מערפן על בשמים של מתחם ושל בת מכסא ושמן מעשוי

שמושות שחן מושת לולחרים מצרך ממובוחממיב וושל שמושת רשות אות בחי חמו חיוב חוב לברך על חרשה ברעת שלמת ובנפש חפבה בררך שמצרך בשמחה על הטובה בי הרעה לעוברי השם היא טובתם ושמחתם בין שמתקבי מאהבה מה שוור עלו משם פונה שבקבלת רשה זו היא עם הת השם שהיא שינחה לב יוברך על הטובה הטוב והמטיב אעם שירא שמאיבא לרשה ממנה כינן שמכא משאה אעש שירא שמו למלך ויקח כל אשר ל י ושל הרשה ברוך דיין האמת אמש שיבא לנטובה ממוכתן שבא שטף על שרהו אצש שלכשימשר שוט השטף היא טובה ל שהשקה שלח מיל עיה רעה היא ל רכב ילרך אשתוכר מברך הטובוהמטיי אמרול מנה אבך מבל ברוך ניין האמת היה ל הטובו המטיבואם אין לאחים והוא יורשו מכרך שהחיים שאין מברכן הטובו המטיב אי אב יש שותפן באותה טובה יבנה בת חדש או קנה כלם חדשים לה שנא אם היו לישנא בא תחלם או קנה וחור וקנה מברך בבל פעם שמחיים יואית שרום לו דוק חרשים שא ההכישנים אם הסחרשי אבלונקט חדשים לאשקי אם מכרן וחור וקמון בל אחד הראם ולשבשעת קניה ים לברך אעני שעדיין לו נשתמש בחם שאין הברכה שא על ירישמחת הלב שהוא שמח בשעת קשיתן כת בספ ממע הקטן שאס קנה לוולבת מברך גם הטובוהמטי ירוש קנה מברך שהחיים כתפו לבא מברך באי אמה מלבש ערומי בתם חתם שלין לברך של על לברי חשום דומים לבנה שתחוש חבר לבר שחים חשוב כל כך כנג חליק חו מנעלים ואנפלאות אין מברך עלו ואא קראש ולכת כל שמכל הוא לפ מה שהוא האדם יש ענששמת בחלק יותר מעשיר בכלם חשופם רבב הרואה מרקולם או שאר ש אומ באי אמה שנתן ארך אפם אין אא מכרכ אותה לפ שאם בעקם ורואין אותה בכל יום י קרואה מקום שנעוך ממפו ש אם הוא בארן ישרש אומ ברוך שעוקר ש מארבמ ואם בחובה לחרן אומ ברו שעוקר ש מן המקום וה כן העון ר אותה ברו שעוקר ש מן המקום וה כן העון ר אותה מכל המקומו והשב לבשבריהם לשברך ואישיורע למה שפק כרברי יחיר דרשבה הוא באי הש חבל לפן אין ברי כך שא בארן שרש שרובם ישרש אבר לה בחונה למרן י הרואה בכל הרשעה אומ באי אמנה שהחריב בבל הרשעה יהרואה שתשל נטכר ננר אות ברוך שהחריב שתשל נטכר נגר הרשע י הרואה עבא די אריאוים וכבשן האש אומל ברוך שעשה כם לבריקי במיקו הוה י הרואה מקום שמוטלן ממנו עפר אומל ברוך אומל ועושה ברו עור ומקיי פרשי ולשיש מקו בבבלשכל בחמה שתעם על אינה יטוה לוו משם אם לא שיינה עלה מעפר המיקו החוף והוף סימן קלה דכים וטישיישה במטאטי השמר הרואה ש רט שחד מישרש אומ באי אמה חכם הרוי ואם מם ונים אומן ששק אמכם ונו ואם רואק אפי א שחוף מופלג בחכמה יברך חכם קרוים ורב חבבה בריך כר חזי לרב פפא ויה שאין בומן חוק מי שראוי לברך על כך י קרואה חכמי שרא אומר באי אמה שחלק מחכמת לביאי י קרואה חכמי אומן השלם אומל באי אמה שנתן מחכמת לבשר ורם י קרואה מלבישראומר ברוך שחלק מכשרו לצלם בשר ורם י ומשק ברוך שחלק מכשרו לצלם בשר ורם י ומשק לקשתרל ולבחת לקרחת מלבסחם מלב חומות חשלם י הרוחם בתנישר ששובן חומ בחי חמק מבבנטר שממה בחורבין חומ בא ניין מחמת שרוחה בת תים בשובן חומ בתנחים יםח יי ויכב בעל שמנה בחורבבן חומר ל פןמות הי ל פןמות הופע י הרואה קברי ישר לאומ ברוך אתה הי אמה אשר יבר אתכם ברין וון אתכם ברין וכלכל אתכם ברין והמית אתכם ברין ועת להחיותכם ברין באי מחים המוע י הרואה קברי אומני

בשיקישה בלו משת אינן חיים הול כשחיוברך חיבול בברכה או יובא השומע בלו עשת אמן אבל מכל שון שחם לה מיו חיישן בברכח זו לכך מוכרך חוץ למפות אמן ולא חשיב ברכח לבטלה פין שחם לה נתחיים בח שחם כתפו שבח והוראה למקום כדרך בפאדם שמשבחין למקום על הטובה שמומן למסולפיוה אם בדר אחר העינל לעביוו שמע אחר ופון לבאת יכא בלא ענית אמן ואס איחר מלברך יש לנתשלמין לברך כל וינן שירנה וממנין בחשכמו ברפת שחין מברפן בשחולפן מנשר לש שלו חיים שח בחולפ מרברו דשפחי בחו חיות רשות ולסטים והא דאייל שרוש כל הדרשם בחוקת סכפו חם לא אמרו שא לעיפן תפלת הדרך שבכל הד שם בריך אדם לבקש על עבמי חבל ברכת העמל במקום תנה איתקון וכן לעטן חולה בת הר יוסף דוק חולה שנפל לנטה חבל חש ברחשי או במעט אין בריך וכן כת הרחבר זל דוקה במכה של חל שיש בה סכנה והרם במול רבכל דרך וכבל חולי בחוקת סכנה הסוכן כת בערוך דאם חש ברחשו או במעש חו בשש בריך לברך וכן מהגון בספר דים דרואה חלים וכפשו עונינה לייני הליים דרואה חלים וכפשו עונינה לייני הליים דרואה מילים בחנים חילים של חלי חילים חליים מילים של חליים חליים מילים של חליים חליים מילים של ולמירו הכיוך טבא הוא וטבא ליחוי רחמכה לשוויה לטבשבעה זימכן ינורון עליה מן שמיא דיליהוי טבא טבא הוא וטבא ליהוי ומיהנון לאינרו ו פנוצנים ויאינרו ב הפנטת וב פרומת וב שלינות ב הפנטת הפבת מספרי לניחולל פתחת שקי ותחור עשינחה יאו תשמח בתלה במחול ובחורי ווקעם יחדו והפכת אבלם לששון ומומתם ושמחת מיותנס יולו אבה יי שהיך לשמוע ש בלעם ויהפוך יי שהיך לך את הקלוה לברכה כי אהיך יי שהיך ג פרוחת פרה בשלם נפשי מקרב לכבר בם היו עמרי ופנויי ישובון ובחו ביון ברכה ושמחת עולם על רחשם ששון ושינחה יש עונסו יען ואכוה י ויאמר העם ש שאול היונהן ימות אשר עשה הישועה הגרולה הואתפשרם חללה חי אם ישל משערת ראשו ארבה כימס שהים משה היום הוה ויפרו העם את יונתן ולא מנת בשלמות ברא פב שפתפס שינס שנים לרחוק ולקרוב אמריי ורפאתשי ורוח לבשה את עמשאי רחש השנשים לך דור ועמר בן ישי שנים שנים לך ושנים לעוורך כי עורך שהיך ויקבלם דור ויתנם בראשי הגדור ואמרתם כה לחיואתם שלם וביתר שלים וכל חשר לך שלים לך אטל בשמחה לחיור ושתה בילבטובייפר פ כבר רנה השמים את מעשיר . גרסים בפק דשבות אינ רביפה העשת לחום כחש בנעורת ש לבטלי אינ רב חסרא וע שם חילבך יכול להתעפות אם בשבתנו חוף דעשומו תעפונשל לבטלחנים רעשחלם ובריך להתעפות יוסאחר על שבטלעונג שבריב ואים חובה שיתענה ים ראשון של אחריו וכל בחנול שאות עפו באחי כער יוכל אל מראש ול אעם שקובע ברכח לעביעו אין לחום פון שסיים הברטות או טלונבאחי נער בלא חשיים וברוש בעוראם חום שחל לחיור ב בו תעל בש היכן מוכיר של תעפר במוסף פי של ופלעי בה איכא מאן ראמ בעבורה ואיכא מאן ראמ בהוראה וחיכח מאן דא לחור קרושת היום אומרה ברכה בפני עבמה ומסי התם כמל בעבורה אב נס יחיר המתענם יאיני אותבעטוה ופון ואיכא פונרא טוב לטול בשקי נער של להפסיק בתך התפלה על הגשמים משירדו כל כך עדשירעו על החרץ ומתקבעם במקום החד וכשתרה בחם הטיפה תרחה בהם כמו אבעבועות ומהו מברך אם אין לשהה אומן מורים אנחם לך יא שהימו על כל טיפה וטיפה שקורדת לפו ואו פים יעלה שירה פס ולשופו רנה בהיתון גלנו ושפתנתם שבחונבער קן קס יורו ויברט אתשמך מלבפו וחותם באי רב מקוראות ול מקוראות ואם יש לשיק בשותשת עם אחר מברך הטובוהמטיב ואם אין לשותף בשרהו מברך שהחיים כך כת רב שכאם ולוחרם במולואה" . בראש ולשרה אום מדר אפי אם אין לש שותף מבר הטובוהמטי אין לשרה אום מחי ארום לך

רל אחר שגמר עבודתו יחזור ללמוד רל:

אף כי אכר ושיבה דברים המותרים וחיה רעבובמא אם להנאת ונפו עשה אין זה משובה שא אב נתטון לברכי עפי ושלם ושיאכר כרי חיותו וכרי לעשור שראו . הישיבה והקימה ומהלבה כבר אין בריך לנת של ישב במושב לעם ושלם לעצור בדרך חטיוים ושלא ללך בעבת רשמים שח אש לשב בסוד ישרים ולעמד במקום במיקים וללך בעבר ב הפימים אם עשה למינים אם עשה למינים אם שבה שני אין וה משובח שא אל עשה לשם שמים שבבה שנה אין בריך לנית שימו לעשות בן שא אם מתנרה בשינה לענע עבמו שאין ראוי לעשות בן שא אפי בומן בריך לנית שימו לעשות בן שא אפי בומו בריך לנית שימו לעשות בן שא אפי בומו בריך לנית שימו לעשות בן שא אפי ביונה לענע ביונה לענים ביונה ביונה לענים ביונה ביונה לענים ביונה ביונה לענים ביונה ביונה לענים ביונה ביונה לענים ביונה לענים ביונה ביונה ביונה לענים ביונה ביונה לענים ביונה שחות ובעובריך לשן כרי לפוח מנועת אם עשה להואת מפיחון וה משובח של חל בתשון להשלם ברם מפכה שיופל לעשר שרחוויתן שיכה לשפוולמפ מחחה לשרך הבריחות ושלא הטרף ועת בתרה מחימת היביעה בהשמים שבר אין בריך לנמר של יעשר עשרה של א אפי בעונה האימורה בתרה אם עשה להואת מפאו להשת תאוות הרי וה מעובה ואפי אם כתמון שיהיו לבעם שישישו אותו וימלאו מקומו אין זה משובח שא אם כן כתמון שימיו ליבנים לעבורת בוראו או שנתטון לשמש מטת לקיים עונה האמורה בערה כאדם הערע חום השיחה בבר אין בריך לנית שלא לספר לשון הרע ונבלית פה אלא אפל לספר ברברי חבמה בריך שיהא טונת לעטרת בראו או לרבר המפא לעטרת כלל של רבר חייב ארם לשום עש ולש על דרש ולשקולאת כל מעשיו במאוש במאוש שכלו וכשרוח דבר שיבאלעבורת הטרא ית יעשהו ואם לוו לו יעשמו ומישמרות הלל משיות בו ניצר שבר את שראו כל ימו אמ בשעת שבת וקומו והלכן ובשעת משאו ומישו ואמ בהלכת ושינית ואמ בתשיישו ובכל ברשו ועל הדרך הוה וקף רב הקלו אבבעותו למעלה בשעת מיתת ואמ גלי ויוע לפעך שלו נהנע מהם שא לשם שינים עראי מיושב על אבל ימי איו ברי לבל ברכת התרה כשיחו למור אבל אם ישן על ימית מיוא של ימית מיוא למור אבל אם ישן מימית מיוא שלו ימית משלים ולא יוכל לשן לא חי הפסק ולאברך לברך על ימית משלים ולא יוכל לשן לא חי הפסק ולאבריך לברך מו ימית משלים ולא יוכל לשן לא חי הפסק ולאבריך לברך

שמעלם אות ששת אמפסות רבר הורואה ומוא שחשב על מעברך שהחיים יאחריב יחרים מכרך מחיים המניםם יחרש מכרך מחיים ממנים חוש מברך מנחיים המניעם מרואק פרי חדש מושודש משמו לשמאות שמחיים ופקנון עומושלו לברך ערשעת אכילו והיעברך בשער ב והניחור שמוח חרום מרכה וחלעקן שמוח לבן מרבה והקפח והוח שבטון גדולות עד עש נרחי קומת מקופחת וקבנם והנדקונם והברקיקם והוא שמום יבלת וכאת הראששבי שערותע דבוקות וה בוה והפעוחקוף בחי אמלה משפו מבריות. מרואם החינר ומקיטע והסומא ומוכה שחין והטמקען והוא שמפומר בנקורות וקות חם שוא ממשמימם מברך משפה מבריות אם אחר כך כשיפו מברך דיין האמת י וכיל הראבל ול דוקא עבר שמנטער על דומיח לבריות טושת שיש מפחק לרוחה חבל על עי חיפו מברך ופת עור שחיפו מברך שח פעם באשומו שהשימי עלונגול מארי ולפי מה שבתבת למעלה מברך אחר שלשיםיום, הרואה בריות טושת אפיל בי או בקימה ואילמת טומת אוינ כאי אמה שכבה לבעולמוי גם בוה כה הראבה ול הוק בפעם ראשופה מברך עליום ולו יותר עליום ולם על אחרים שא אם כן ראה נמים מקם רבה הירו ממות מין כלוסובריו עו תמחק חילמת שמושאן פרח אומ בחי חמנה שלח חם בי מעולנו בריות טוטת ואילפות טוטת לחמת בקם בפארם ואס איחר לברך ער שגול קשרו לו יברך שור ומוא כמין מכב מיורה כחן באורך השמים ממקום למקום ופנשך אורו בארן ועל רוחו שנשם בועף על כל אחר משו אומ באי אמה ששה בראשית. ואסירנק יאמ באי אמה שנשמע בארן ועל רוחו שנשם בועף על כל אחר משו אומ באי אמה ששה בראשית. ואסירנק יאמ באי אמה שכחו וגםרת משום יופל ומן של נתשרו חעשם נפטר בברכה אחת י נתשרו שן ברק לברק ובן רעם לרעם צריך לחוור ולברך י מית יושב בשת מכסא ושמע קול רעם או ראה ברק אם יטללבאתולברך יתך כרי מער ימנים וכהרות הרים וגבעות ומרברות אומ באי אמים ששם מעשה קרם במולעל קים תנרול מום לל מם מברך בחי אמה מושה את מים מגרול יואים יודע למק פוסק כמו יחיד של יקודק קוא שקובע לברכה לעבמו ורבבן פלעי עלים קקשת אומ באי אינה ווכר קברית נאמן בברית וקיים במאמרו י ואסור להסתכל עו הרבה ימרואה חינה בתקופינותוא מכח שבו לבה שבו וחיפופ שביולת לל בשרואה אותה שום ל בבקר מברך ברוך משק מעשה בראשית וכן מברך גם כן כשרואה לבנה בטחרתה וטבע במשמרות הם ומולות בעתם יות לשון חרם במולבשתוור הלבנה ביחלת מולטלה ביחלת החדש ולה תבוית מטק לה לבפון ולה לדרו וכן כשיחורו כל טוכב מחמשת קטובשם חבשחרים לתחלת מעל שלה ולה יהי מטח לו לבפון ולו לכלו וכן בכל עת שיריוה יחל טלה שלה מקשת המוריו על כלי משומברך ברו ששה בריושית בכל בריושית בכל של מה שעברכנו שנכנם לשרושימעקול שיחה בשרוחית שלו יהי קולוה בשת או שהיתה אשת מעוברת ואמר יהי רען שתלר אשת וכר חרי זו תפלת שוא יורוץ אחר מניום לשמורה אבל תוך מנ מועלת תפלת שא יתפל ארם על העומר לבא ויתן הוראה על שעבר כתן הנכנם לכדך אול יהי רען מלפפך "אהי שתכנים לכדך וה

מנופער שתעומני מכרך זה בשנם יצא בשנם אומר מורה אע ופער יי שהישהובאתע לשנם

וכשם

שכח כריך לכרך והשפרת והשלם הוכן לששלם אותה בתפלת ערשת הרשות שרו שאין לשכר תפלה שלה לחין להחלמין ונאון כת אפל הויר אם הוכי לששלם אותה בתפלת ערשת הרשות שרו שא שאין לשכר תפלה שלה לחין הראש זלמני שמתפל מנשה נדבה ורוצה להתפל מנחה קטנה נדבה איזו מהם חובה קטנה או גרולה יוחרם במולבת כחת אנשים הרבק להתפל מנחה גדולה וקטנה והאחת רשות וחורו קבת הנאוני שאין ראוי להתפל רשות לגד מנחל ואם מתשל הגדולה חובה לא יתפל הקטנה ביש רשות על י וחשיב לדברי רבע ברפת ואשכנו שאין לב מנחלה ואם להנולה חובה לא יתפל הפלעת בשם אבל הרב שפאםי ולכתב שים לאדם להתפל תפל תפל תפל ב כרבה ואתם שאתם מהגון כמות מסתבר כון שהגונע שם שעות ומחבה שהוא ומן המנחה הראשונה חובה וחב כרבה ואתם שאתם מהגון כמות מסתבר כון שהגוע שם שעות ומחבר לחדש בה דבר וברי שיהא מכר עבינו זהיר חריו ואמיר ברעות לטין בהפלות מראשוער פוף בלא מיסיו מדעת אבל אם אים מעין בה יכה קרינן שהלמה לרב ודרי ברעות לטין בהפלות מראשוער פוף בלא מיסיו חדעת אבל אם אים מעין בה יכה קרינן שהלמה לרב ובדיכם יאמי יא ועאי שיוכל לטין בשלש הפלות שתקם חכמים זל. מדר הפלות ממנחה בבטר אומיר שב אשרי וקרשומקפלטן שמנה עשרה ושב מחויר ההפלה כדרך שעושין בשחרית ומפלן על פעקם ואומרים ואמרים לא כדע מה מעשהום ואומרים קרש שלם וכפטרין לבתהם לשלם יהפל הפלות ערשה אבר בהבת למעלה שאין טעם למנהום יוכשינות הללה יהפל הפלות ערשת

איכו חובק שלו נתקפו של כבנג איברים ופררים של תמירשל שן

איכו אינו של כפנג איברים וכתב לאינו חובק של נישומ לא כפנג איברים ופתרים של הניה של איכו אינו אינו חובק של נישומ לא בפנג איברים ופתרים של הניה משם איכא ואין לבטלה כל ומנה אחר קים של מבת הלא כבר יחום כל ייחום אינו איז הפלית בל המונה בא המונה ביוחו להמונה ביוחו אינו בל ומנה אחר קים של חברים הלאינו יחום אינו איז המונה והפוני אינו במונה של בפקר קים ואחב מכני ומנה אחר קים וברטונים ומאימינים ויון קים של ערבי ברונים אחר ביוחו הפועך באולה להפלה ואפ של ערבית היול והיים באת המבכ כך בתב הרב של היים לוכן כת רב פלווי לי מיול היו הפוער של הוא הווכן להל בתרומתן והיים באת המבכ כך בתב הרב של היים לוכן כת רב עמרים לביוחו לבך לא יחור ויתפל וכן כת רב עמרים לביוח מונים והיים והיות ומילה מפקר של היות מונים וחור וקורא אותם וכן פרשי לשומנה מיניאת המבכ ובתב מה של מונין אותה לפני מונים ואותה של הבל המני אותה למני מונים ואותה של הבל אינו אותה בני של היות למני מונים ואותה של הבל של הבל למניו בהפלה מונין אותה בברטונים ומני של אות ומונים ואינו אותם של הבל למניות בברטונים ומני של מורין אותה בברטונים ומני ומני של אורים ולבן בל המונים ואיל המונים להיי לוניון מונים אות המונים אולי בול בל המונים ואיל המונים ואיל המונים הבר מונים מונים ומונים ואינו הוקים אלה ומונים ואיל המונים בברטונים ומונים ומונים מולה ומשם ואיל המונים ומן להיולות מפלה מערה במונים ואיל המונים בנאר ומן תפלה מתרים מיים משום של ביני מתנים בנאר ומן תפלה מתרים מונים משום שהיא בפנד מתנים בנאר ומן תפלה מתרים מיים משום שהיא בפנד מתנים בנאר ומן תפלה מל בתי מונים מונים שלה בפנד מתנים ומונים בנאר ומן תפלה מל בתיבות מונים מונים מונים בנאר מונים מל מתרים מונים מיום מונים מ

-לב וכשיניעומן תפלת המנחה יתפל ומחר ערוך לניהל

בק דאמל חלט חיל רב קונה לעולסיוקר ארם בתפלת מינפוה שקרי לה נענה שיקו של בתפלת הינונים שבייור ויהי בעלות הינונים ועם שיחו י מטעם מפעשתפלת משחר ומנה יחוע בקומן ממטות יתפל מיר קודם שיחה טרור בעםקעי וכן של מערב בללה ומנה יחע בבואו לשת ומוח פמי מעםקע אבל של מנהה שהיה באמנע היום בעור שיוור ש טרור בעסקיו צריך לשום אויהן ל לעו ולפסת מכל מסקיו ולהתפל אויהו ואם משה כן שכרו הרבה מארי ועדם כן מנעני חול לבל אדם מלמשות מלחכות מקבושי סמוך לומן המנחקי דתנן לא ישב אדם לפע הספר פי לחבתפה סמוך למנחה עד שיתפל ול יכנם למרחן ול לערסקי ול לדין ול לסכל ופרתם ול דוק מעורה גדולה כמן של מילהושל משואין ופריון הבן ותספרת שלבן שמשק שהיא כשן תספרת שלבק גרולשהיה מיהחר בק הרבה וטרסקינולוומולת הן כל השאסורין אפי סמוך למסוקנולה החיים בתחלת שעה שבעות יבל ספורה שאוכל כל אדם בשתותספורת של כל אדם ושרסקי קטן כתן לשין מלוכתונמר דין מותר למתחיל סמוך למכוח למכוח ובולה ואם בסעורה גדולהו בתספורת של בן שעשה ובטרסקי גדול וביתולת דין אם התחיל סיתוך למכוח ברולם אין מפסיקין אפעל בשתניע מנוה קטונה שהיא בט שעות ומחבה וברבר שימא לשחות להתפל אחר שינמור סעורת ומוח כת וסמוך למכח קטפו שהוא בתחלת שעם עשירית אסור להתחיל אפי בסעורה קטפו ואפי בתספרת שלכל ארם י ובורסקי קטן ובנמר דין ואפיניאס מתבויל מפסיקין אפיניאס ישל ששות למתפל אחר שיניור ספורת של למכל אסור סיוך למנוח קטנה אבל למעום פירות או לשועת ינותר דידין הלבחבר יהושע ראין שון שתניע ומן תפלת המנחה אסור למעום עד שיתפלי וחר יהודה ול בתב בשם ל יונה ולשחיה מוער גם כן סעורה קעום סייוך למנחה קעומו כל רחם לרתם ולשחוםר סעורה יקשום סייוך למפום קטומו דוק כשקובע עניתו לשער אבל אם אוכל בענה בדרך שאדם אוכל מעט בלם קבע מותר כמו אפלת שרות והרב שפחםי ולבתב האפונ סעורה קטובה סמוך למנחה גדולה אסור וכן בתבחרי ולוחירותר תבא מש ברכה ואס מומיל באחת מכל אן סמוך שנפום גוולה וחנות ומן המנפה חין מכסיקין אעפי שהופיר באיסור וכנון שם לשמות פנים להתפל אחר שיצמור סעורת ומלאכת אבל אם אין לשמות להתפל אחר כן בריך להפסים מיד ומיאימות הוי התחלת תספורת משימה סודר של ספרין על ברש והתחלת מנחן משיפיר למש מעלון וקתולת טרסקי משיקשור בגרו בן כתפו כדרך משי מלחכה י והתולת דין אם לח היו עבוקין בכדר משיתעטע הרייען ואס היו עסוקין בו משיתול בעל הריען לטעון י והתולת אפלה משירחון ידיו בש משיתר אזור מי שרצול הסירו בשעת אנים רלב המכור משם ששתומחנה ולמעלם עד השל דברי אכיי של יה שני חסר בשני אלים דברי אכיי ור יהודה עד פלב המנוח קלוק דברי חכיני ול ימודק עד פלב המנחק ומוא שעה ורבע קורם הלוחי ולא איפסיקא בחריא מלכום כחר משיקו ואסיק דעבר כמר עבר ודעבר כמר מברוקות שינשק לעונס כחר מיניתו שאם עושה כרבק ומתפל מנחה ער הללו שוב חיהו יכול לפתפל ערם מפלג המנוסת ולמעלה דכון שמחשיב אותיום למכון תכל ת המנוח אימים לנמשות ללה למכון תכל תפרביר וכן אס קוא עושק כרמיקורה ומהפל ערבת מפלג המכוח ולמשלה בריך שהרשל יתפל מפוח באותה שעם וכשבא להתפל בתברב עמרס ולשמוטל ידיו ואם אין לנמים לטלם אם יודע שיתו לפש עד ארבעה מיל והוה בדרך ימונין עד מקום המנים אשל אם יעבור ומן התכלם אבר מתר מארבעם מילן יתכלד מנירואליעטר ומן חתפלה

גמים שיותנון להפחיק בפסוקים ויריאו שנים וקרש לפי שביני הראשונים חיו בתר כנסיות שלחם בשרות והיו יראין לחתיחר שם עד אחר תפלת ערבית ותקמן לנמר פסוקים או שיש במם יח אוכרות בבגד יח ברכות שיש בתפלת מרש בונפטרין בקדים ועיפה שחורו להתפל ערשת בבתי כנסיות לה נתבטל מנהג הראשון יוניני אין להכסיק ברברים אחרים וים יון מנחופס שמונשלה לאמרס וכן היה מהגהרמבן ול . כתב רב נטרונהי ולמרברי חול אין אומרין בערב של שמס לפעה ושתם לאחריה וכון שהלכה כרב דאמ תפלת ערבת רשות תקמ האחרופס שחחרשחומר שומר את עימו ישרש לערשאומ פסוקים שיש בחם ומירות ושבח ולמר אחריקם ברכח ומפסיק בקרים כלביל אסיפים תפלה חרוכה לבאת יכאי פנים ולא התפל ערבית מתפל שחרית שתם הראשונה שר שחרית וחשניה לתשנים של ערפת סרך תפלתערשת אומר שב והוא רחום ותקמ לאורו לפשבשחרית ומנחיד יש תמירון שיעכפרין אבר ערבית שאין לבפר תקים ליור ויהוא רחום יויה לפשמה עלקות ערשת אחר שחטאו כל היום וביולקור מתכפר להם לבר פות לציל חור היולקות והוא רחום וגם מפש שאומרי אותנג פעני בשעת המלקן ביש בו "ג תכם חרי לג פענים ומתפלקן הבטר בלחשותי וחומר שב ברטופנטן ברוך יי המטרך וקורין קש וברטתיהוירחו שנט וקרש ולט תבטר בלחשוחין שב מיחיר קתפלה וכתב הרמבה ול הטעה לפנשחים חובה יוחומר קרשונפטרין לבופהם לשלם בתב רב עמרם ולששב יעל להפסיק אחר שחתם באי המולך בכשרו ולית ברע בשבל בפארם שבאו בן הפרקי ולו שמעו ברט וכתן מעם לרבריו בין שבלחו הכ מפסיק בפסוקים אין חוששין להפסיק ונשם בתבת למעלה שאין להשמיק שא במה שתקם הראשונים יוכתב עור שבערב אחר שתמרין תפלת ערפר כ פותנין לבתר פנטוס הקטורה שחומרין חות וכר למקדש וקטורה היה גם בערב חבר השיר שחיו חומרין בשות במקום אין לאמרו בערב של חיו אומרין אותבערב במקדם י וכתב עוד על שם רבשר שלם גאון ולשמותר במקד אשש ולבקש רחימים אחר תשלת ערשת אם בבער וכן המפג בעת ל שבבל שכופלן על פניהם קשמיותר ויותר מנשליום בפ מוחר בית שאול אין רפו שלתרחשה בעלה שכחיל קומי רוע בלים וגרםי בעורוםן פרק הדר את ריש לקיש לא איברי ליצא שא לעורם אי וגרםי בפרכדן עושין פסין לפראות את רב יהודה אתר ירתיה בן שער כל בית שכשמעען עו דברי וערה בללה אימוחרב הילבך בון ששעות חללה רעיין לביור חמבטלן עולשו מרובה כש אסיארע להים מקרה שלה השלכם חוקו בלמור היום שישלינו מיר ש בשלה ולה ירחהו כלל כרחי פל חדר רב אחת בר יעקביויף בממיוחופרע בשלים שיה נחק קשע ללמד כך וכך ליסופעמים שמים טרור בוסולו מים יטל למשלימו ופים משלימו מיד בללה וכנישיר צרה לשן יקרא קש ראמר יהושע בן ליאעש שקרא קש בב הכנם משה לקרותה על משות בפרש ראשונה דגרם בפר הרואה הנכנם לשן אומר משמע ישרש ערוחים אם שמועי ורח זלכת שנריך לקרו גם וחים אם שמוע לפישיש בחובשכבר ובקויער וכן חים פוחב אין הראש ול ויאמ באי אמה המשל חבלשימו על שני וופומו על עפעש ומאיר לאישון בת שן יהי רען מלפבר יי שקי שתשפבפלשלים ותעבנירע לחיים ולשלים ושיב הילנע חלנינות רעים וחדמורים רעים ותה מטונש שלייות לפפך והאירה שציפן אישן הינות ברוך אתה יי חינאיר לכל השלם כל בכנות יורב שנירם ולחוסיף בת בכרים ותעוני לבר עברת שנירם ולחוסיף בת בכרים ותעוני לוכר עברת בערתך ותרצולע לרכר ינטה וש תרצולע לרכר עברת וא מסאע לבי יוטא לא לבי נסיון ולא לבי בויון וישלנט ב

אמנה ול מיח כ אם עד פלב המנוח אבל קש שתלני בומן שבבה אין ראוי לקרותה או שמניין אישויין שבבה אעם ורי ולפי כרי לקיים המנה שאם סוברים כשאר התכלים של חבריית שמקרינין ומן קש לעל החברים בשאר התכלים של חבריית שמקרינין ומן קש לעל החברים בער שבתר בינר ל יהושע שאיל משעה שחברים בכנים לכל בהרומתן ולא חלבה כל מאיר בינר ל ישורה מימ לענות מעל מענות מער מערב עד באת הטבפס היה כל אחד הולך מתו והיה שורח עליהם להתקבן אחר כך ולא מיו מתכללן תכלת הערב עד באת הטבפס היה כל אחד הולך למתו והיה שורח עליהם לחת קורם באת הטבפס בסתיל דמתני ומיל גם לכלי ולאין למהר כל כך לקרות אמני מור בינות בינר בינות בינות היה בריה בינות בל בינות בינות היה בריה בינות בל בינות היה בינות היו בריה בינות בל בינות בל בינות בל בינות היה בינות בל בינות היה בינות בל בינות בינות בל בינות בינות בל בינות בינות בל בינות בינות בל בינות בל בינות בל בינות בל בינות בינות בינות בל בינות בל בינות בל בינות בינות בינות בינות בל בינות בל בי מבשר יום קודם ביות קטבשם שרבר מומט הוא בן תנאי רמתני ובן תנאי דברית שאו לרב חאיי ולבטר שמקרימין לקרות קש ולחתפל קודם באת חסובשם אם מוטב להתפלל שמחם ברי להתפלל עם חבשר ולהשיו י קש ער ומנמו שחוף בחת המכבים אי והן ערף לבלני בחרייהו ולחנית קש ער באת המכבים או להיניען ער באריבי שטכב ולמתפל שחיד כרי שים יווך נמולה לתפלה וחשיב יווטב שיתפל עניהם כרי שיתפל בבם חם מוח ייפלב ממפוה ולמעלה ויתימן לקרו קם ער ומנה ולעבן סוף ומנה תכן ער סוף היושיתורת חריושונ שמוח שלש הללה בברי ר שישר וחכמים חומרים ער חשות, רבן נמלש אומ ער שימלה ממור השחר והלבה ברג ראיטסיק חלבה בותנה ואפ לבתחלה יכול להינתן מלקרות עד שיעלה עמוד השחר ומנית אין לנחבר ולשן עד שיקרא קש דתנ לו יהו ארם בו ינן השנה בערב ויאמר אוכל קימנום ואישן קימנו ואחב אקרא קש ואתפל ומנבו חטפת שיפו יישן כל הללה של חודם בין מן משרמ וכלכם לבת מכנם או לבת המורש אם רצול לקרות קורא ואם רצול שמת. שומו וקורא קש ומתפל ואחב אוכל פתני וכל העובר על רברי חכמים חייב מיונה שמ משמצוע ומן קש אסור לקטע סשורועער שיתפלי וחם כאנס ולא קרא ער שעלה עמור השחר יטלקרותה ער הכן החמה ומי אם קורה אותה אחר שעלה עמור משחר לו יאמר משכבם שאין עתה ומן שכבה ופרי ולבן גיאת וראי בריך למר לעולם ב לפניקוב לאחרים שא לו יאמ מסח מברכה כמושהיא שא יתחילותקום בענה עובה מלפניך י ואא קראש ולכה של יאד ברכת השבבה כל שקר לפניה ושתם לחרים ירוש ל יוסף בשם רש מכרך שתם जायप दा हा אות על שם שבע שום הללפך רב פומן בשם רב חופן אמר כל ממקיים שבע שום הללפך כלו קיים והגית ב יותפול לה יהראופו אשר ברברו מעריב ערבם וחומות ומבריל בן יום ובן ללח באי המעריב ערם ועד מפח בענד ומסח חשבנו מבריל בן יום ובן שלה יי בבאות שמו ש חיוקיים תפיר ימנוך עשם לעולם ועד בחי המעריב ערשם וכת אחי הרב ל יחש ויותר כטן פוסח ספרר ביאין זה משן חשמה סמוך לחשמה ולשב המנהג חיה אול אחל הראש ולשאם מתפללן יאימער לשלם וערוקיים הפסוק והיה לעת ערב יהיה אורד ויאיר לפו ויחשיך שוכאיפו והוי קבת מענון חופמה סמוך לחופמה שפיה אהבת עולם ואינה פורפות בברוך נחווא. סמוכה לחברת הוקורין קש יושתנים לחרים רחשונה חמת וחמונה וחינה פורחת בברוך נמויח סמוכה לחברת רקם לה הוי הפסק וחותם בחי גם ישרש ולה נגם ישרש שנופונה על נהולה שעברת ברוך חתה יי שומר חתעמו ישרש לער מפנ שלמו צריכה שימור מן המויקין וחויל חמן מפנ שמוח סוף הפרקי שלקש ואעב דקייניו לן כל יוחכן דאמ שבריך לסמוך אף גמולה של ערבית לתפלה של ערבית השפברו לה הוי הפסק דפין מה רבגן כנמולה אריכום דמייו כמו בשחרית שתקים להפסיק ביי שפת תפתם ואפל הב לם חשיב קפסק כון התקים לממרים

אשת להשירשי וכן שפח בינם כלה מפע מחיין להים בעם בעל ממין מפע שתבעה ואינה כתבעת ל. פל אינה מתרבה ל כי מורה אומר מפע שאומרת ל בשעת תשיעש אחתה אע וכן מנה ואינו רוכה ואינו רוכה ואינו בעם מור בישרו בעם אומר מפע אשת לבר מעה פורא רע שנו גם בלא דעת נפשות פינה בהאונם אם אף באשת שא אית בערוש כל חעפה אשת לבר מעים ואחל יבער בעל בעל בעל הממעה והיא שאבאה בשעה השמש אבל אם של אם הוא ברי להות מעשה ישים ואחל יבער בעל בעל בעל שמוחה אשונה בשעה השמש אבל אם רשים אעש שהיא שמאה שרי בע נחי בע נחי בע נרה אעש שאים ממור מן התנרם יויני אם הם בנחי או הוא אומיא בי הייונט בת זמש הייוטי לי הייוטי בשנו בשנו ונש שיוים מתור מן הוערה ונת חם הם בבחי חו הוח חוקיים שיחורין בת זמש הימט והת אם ל בשיו של מונין לערות וטדמנה ל אשת יוית אפל ל בשיו שנתטון ליו וטדמנה למאחרת בשמורדת דאמרת לם בשנה לך ואעשל קוא משמש עניה והרי היא אבל במו ונה הפל אם מייז מרע בה ובמסחה אחרים בשמריב שהם מתקוטטים יחד בכל פעם דחויא באתוו במו ומה הפל אם לברשה אפל בשיו היין שתרשון שלייו מעד אהבה בשברות שתוא או היין שטרים בעברושת הלבשבלבט לברשה אפל בשיו בלם שטה כגן מחותן שטפון להוכיז וגמר בלם לגרשה וחדר כך בה עלה בכער שבה שמשמש עם השת ונתן דעית על חחרת חשל שתשום נשוי בניח שפה שתבעת בפה והרי היה כוונה וחסור לקיימה ו הבר מי שהשת על מדור בניח שפה שתבעת בפה והרי היה כוונה וחסור לקיימה והכנים במסדים מתנה במסדים וכמים במושל במסדים וכמים וכמים וכמים וכמים במחום במושל במים וכמים במושל מונו במושל במים וכמים וכמים במושל מונו במים וכמים וכמי משברת אפול הם בכל אן המרות פוגם הולר ונקרא פשע י ויש שר נברים שפוגמין המששה ומקלקלון אות ומס מה שפרשו בנדרים אמל יוחכן בן דהבאי ארבעה דברים שחו לג מלחב השרת חגרים מפנימה החין מפני שהוכבן את שלחנם שרוש שמחנון במעשה הבחמה : סומין מפני מה חויין מפני שמחת בלו באות מקום י ימ בשנה שרונים לשמש אבשעת מעשה מבעע עניוו אם בום מאשל בטלות ואם בעלה מכבה הכר ממל נחת שימהגחפקר וכל שכן אם מסתכל שלא בשעת תשמיש שהוא משסה יבר חרע בעבמו . שמים מפנ מח מוין מפשאשקין באות מקום יחרשים מפש מה חוין מפששמפרין בשעת תשמיש : האחרות מפש גבותג בה מפהג הפקר יותר בשנת מפששתן רעת באשה אחרת יומה שאמר יוחכן אין הלבה כר יוחכן בן דהבאי אים שא על השכת השלחן אבל כל מאחרים אסורים והשכת השלחן פני שהתנרו שרש הראבר ול הוקח שהיא מתרנה ליחבר אם הוא מפה אותה לכך אניקורא על גם בלה דעת נפשלה טובי שקרי אמרו אן ברגלים חומא וה השעל ושונה ופריך והאמל רבא הרובה לעשות בנים וכרים יבעולוישנה ומשני כאן לדעת כאן שלה לוער ב השילה לעשות בני וכרים יבעולוישנה ומשני כאן לדעת כאן שלה לוער בשוכר כי שובה בעוכרים אם הוא של השנה אמור כי שכן אם הופך שלם של בשילה אומים אל השילה ביולים ב לועתה שנקרא חוטאי וחת ספות פרשו וחפכת השלון שמשמע עניה שלו כדרכת י ודוקא באקראי בעלוא שהוא תאב לבך מותר אבל אם רעל לעשות כן אסור משום השחתת ורע מירי דקוק אדש מבפעם ווורק בחוץ שיחיז יום נגך מותר חבר חם רגינ נפשות כן חפור משום וחידו למעלה זו דרך שות ישמש שנהם כארוד שחחור משום השחתת ורע הרבי חם רגינים מוחל למעלה וחידו למעלה זו דרך עדש יבתב הראב" וליש מקשין מיהא ראמרינן יבר ומשק ואשה שיוש וחקרבת הימין וכתב של אחרו חול שנה לכי איש כמי כחו כדאי בכתעל יאם כן מה תהא שני דחיית השיוש והקרבת למעם מקם ברשות בן שא על הטיילן שעניתן בכל יום שעלהם אמרו שתהא שמשל החקומיין מקרבת למעם מקם ברשות המותר המותר כמן הנחלי ומרשה כדי של יתבר יברו על אבל מעוכת תלמיר חבם אין למעם וכל שכן מעומת האחרות כמן הנחלי ומרשה ביו ומרש שנד כי חשות שברו חול למלחת תשוקת האשה אים רשאי למעם מהש של מרשה אברי וכן המשל אם יתבר מו הנכל מותר המותר המותר הוא מתר הלחים שמור כינה להותר לבו למנים מיוד ביותר שא אם המירו שי שמור ביותר או המותר הלחים מותר הלחים עם יברו ירבה לרחות לבעל עוד מלו כל תלוות בעל החותר בעל מותר הלחים עם יברו ירבה לרחות לבעל עוד מלום כל תלוות בעל החות במותר הלחים עם יברו ירבה לרחות לבעל עוד מלו בעל בעל מותר הלחים עם יברו ירבה לרחות לבעל עוד מותר הלחים של המותר הלחים ביותר הלחים מותר הלחים של המותר הלחות לבעל מותר הלחים של המותר הלחות לבעל מותר הלחים ביותר הלחים ביותר הלחים ביותר הלחות לבעל מותר הלחות ביותר הלחים ביותר הלחים ביותר הלחים של המותר הלחות ביותר הלחות ביותר הלחות ביותר הלחים של הביותר הלחות ביותר הלחות ביותר הלחים ביותר של המותר הלחות ביותר הלחות ביותר הלחות ביותר הלחים ביותר הלחות ביותר המותר הלחות ביותר הלחות ביותר ביותר הלחות ב

ינר קמובול ישנט ביתר מרעות שלב מפנת רעומולוים רשם ול יבחילונום וחות יושב בסתר עלון ערם אונק הי תחסי עלטן ואומן הי מנה רם ברי עד לי הישועה ובתברב עמרס ול ואומר ברוך הי בוס ברו הי בשם ברוךיי בשכבמן ברוךיי בקומם ווחמריי ש משטן ונעריי בך משטן ווער יי בר מטחר שרושלם הליו ונבייי שמרך מלך על יד ימינך מי שמרך מנכל רע ישמור חת נפשך מישמור נחתך ועוקר מעוצה וער עונם בירך אפקיר רוחי פרית אות יי ערכך יי ושמרך יאר יי פטו שיך ויחוכר ישא יי כטו שיך וישם לך שלים י ואא הרחם ול היה חומר השכנה ער סמוך לחתימה ויפשום בגריו וכשינע להליק לה יהככה ממשה למעלה שחם כן מצד ענעותם אי יפשימים דרך ריושו ויכסה עבמו בסרים ויכנם במניה כמושהיה מתפחר רב יוםי לה ריוו חיה נשאוי לא יהא רצול בותר עם אשת כראמרי שלא יחו בתרבונון יולוו דוק תלמית חבמים שא החלבר אדם וצה מעניין אכל נשושהן ונקט תם שחפרישות מעיק בחם של כעונה האמורה בתרה י הטיילון שפרנסתן מעייה ואין שרשן מם עונתן בכל יום יחשת שן שמשין יעומכת בשר אחרתו לפן בכל שלת בביניהם פעם אחת בשבוע שאם שושין יעומכת במנרם פנוניים בשמע ומחמרים אחר בשמע ומניעשם אחר על יום והספטן אחר על חדשים ומוכה של יום יעול שבת לול שבת וכל אדם בריך לפקור את אשתוב לל מבלתה ובשעה שיוכא לדרך ואף כשהוא מעי אצוק לי בין להואת אל כאום שפורע מיבו שמול חייב בעונתה ולקיים מעת שראו ושיהיו לבעם עוסקין בערה מקיימני מעות בשרט כת חרות ולבריך לברר איוו מחשבה נכופה שתחיה לחום בשעת תשמישי וררשום וחקרום ומכיות תוכן המעשה חוה על ל טומת ב מהם שקר קיעול השכר והל קרובה לקיעול השכר ושכרה מועט מן משלשות י הראשונה לשם פריק ורפה וחיי הנטנה שבטלם לקיים שוע מער עשה יהשע לעקון הוולר במו שאחול שלשת חדשים חדאשונים קשת לאשה קשה לעולד יאמנכננים קשה לאשה ויפה לעולדי אחרונים יפה לאשם מיפה ללרי שמתך כך יכיו מלבן ומוורו יוגם וו הכווכה נמשכת בטונת פריה ורביה . השלשית אם ילהה אשת והיה משתקקת שיו והיה מקיבת והוה מכר בה שחיה משרלת ומרכה אות ומתקשמת עבמה לפנו כרי שיתן ועת עלה יוכן בגאת לררך שהיא משתקקת שיוגם בשה ישקעלשכר והיא מעת שנה האמורה בתרחוחר שמוח מטון בעבמן לגור בהמן העברה כרי שלו יתחוה לעברה כרוחה יצרו עבר ומולוח ש הדבר ההונש וגם בוו יש שכר אף לו כראשומת. לפש שמים יטללחות את יצרו ולכשש אות כענון שאמרו אבר קטן יש בארם מרשם שבע משפשרעבי וממ מישטונת לכך שיחים שבע מן החיתר כיישלו ירעבויתווה ש החיסור שונת לטובה ויש לשכר כאום שחים יכול לחתעפות יום אחר כלה טורים גדולשלה יחלה ולה יבטער הרבה אעפב הוא אוכל מעט בררך בעאדם שאיפו כתפש באותה אפלה ומקבל עליה שכר שמראה לנפשו מעט הכאה ואיפו רובה לבער אותם כעפן שכאית עומל נפשו איש חסר יוכאית בריק אוכי לשובע נפשו יאבל מישאים בריך לדבר ואין יברו מעבר על והוא מעורר תאות ומפא עבמן לני האוה וקשוי ברי להשבע יברו ולמלא תאות מהאוור ב מעולם חום חוא ענת יכר הרעומן ההיתר יסיתם ש חאיסורי ועל וה אחול המקשח עניוו לועת יחאבנהי ופהי לית אסור משום דמנדי ינר חלע בנפשים ווח דומה לחדם שחוא שבע ואוכל ושותה יותר מניאי ער שישתכר ומקייא ודומנח לבחמת שאוכלת עד שיאחופה דם ותפוות. ועוד יש מחשטת המפסידות את שכרו וחם בכי השע מחת בני אמסק בני שמיאק בני כיור בני תמורק בני מורדת בני שכרות בניגרושת קלב בני ערם בני חשפה יותנה לה תתרו אחרי לבבכם מכאן אמ ל נתן לה שתה אנם אנם והון שנעו בעם אחרי ואמר בשם לו נגרכם של לשתנה בני אמחרי ואמר שאם אנם אנם אום במום והול ממנה בן שא אשל אנה

ואם ספר שנית ושיים איתרו על מננד להדם מה שייון אפל שיחה קלה שבון אדם לאשת מנורן ל בשעת חדין אבר בעפנ תשמים יעותר להפר שניה כדי להרבות ולוווע בראיתל בפרק הרואה רב בהנא על בשע תיים דרב שמעשה ישר שה ברבי או אם יחיה לבפעם עניה שבריך לרשתה שאפור לשמש עד שיפים הישר לספר עניה בדר בי או אם יחיה לבפעה עניה שבין ישרש קרושים הסואין משמשין מעותנהם בום ולא לאורי מפר עניה ברעי והלעיר חבם שהוא בפוע בדרכי מאפל בטלית ושרי אפור לשמש מעות בשנת רעבון של לחשום בנוסי וחבסמי חסור לשמשי בתב חרם בייולשכבת ורע הוח כח הנוף ומחור השנים וכרו ומן בשבשל לו יבעול אוס והוא שבעולו רעב שא אחר שיתוכל הימון שבמשו ויברון נקשו הרבה קורם בשלה ויחר בשלה יולו יבעולל מעומרולו מיושבולו בשת המנרחן ולו שום שנכנם לבת המרחן ולו בום הקוה ולו שום ישאת חדרך ולו שום שאת חדרך לו לפנהם ולו לחדימם ישושן מים בפע מטוע ערום דארבעה רברי הבה שומאן ואחר מהם המשושן ישישן מים בפע מטוע ערום החרבעה דברי הבה שומן וחחר מקם המשפן
מים בפע מטוע ערום וגרסיטן בשבת בפרק במה חשה חמר חמי וא חינרן של המקדר חשה לפרייה
משחין את החדם לני עשות וחלניהן המשת מים בפע מטוע ערום ומי לא חינרן של המקדר חשה לפרייה
אבר אילו מהדר חשה לפרייה לב לן בה ום מחדר חשה לפריית נמי לא חינרן של בחרשה אבר במנה ליו בה וקודם שיחור הבקר ימהר לקום ביריות לעשד הערא יה ול יחל הבקר משרו של ישרם הוא וטלה בדלשל ויש חסידים ואבי מעשה שהיו מחמירין על עבינן וטובלי לקירויין להתפל וחומר יישרה הוא שחף לרב שלחם שבת בשר משלה של החינה בתשמה קבון וחם בתבת למעלה שלים בריך לא טבלה ול רחינה והמחמיר הבת בשרת הכרחה בלבת יוני בול חומר היום בשרת הערה הכרחה בלבת

רמב הלכות שבת רמג גרסיון בפק

של תמא ימן מקרבת לקיים שנת יום שר כי משמת שקבשו חול על דרך סתם קבש כי איתו דעת מאשה שמיא מתפשמת בכך אבל אם רואמשויא מבקשת יותר מדאיעל ידי מתקשמותו ומשתלשתוחיב לשמחה בדבר מעה בכר אבר הבל השתים ליב אינים לשנים ברבר מעה אפ של בשעת שנינה אפיל אם היצוא מינים ברבר מעה אפים של בשעת שנינה אפיל אם היצוא מעוברת וכשחיי בריכה לוות מעשם קיות וחמר יהושע בן לני היורע בחשת שהיי יראת חטי וחים שקרה נקרא חוטאואי בשעת שנותה פשיטא ראוריות קוא וכתב שארה בסותה ושנתה לא יגרע שא אפונ שלים בשעת שנותה קאמ פני ואמריכן פני חיב אדם לפקור את אשוע בשעה שיוכא לדרך אפינים יון ליסופה ואית כני במסכת כלה מק יעשה אדם ויהיו לבנים יעשה חפעשמים וחפע אשת חפעשמים ישר מעותו לדבונים וחפני אשת ל שישר אומר יפתנה בשעת תשימש לשיהושע אומר ישמחנה ברבר מעה י ואחר שנריך לעשות חפצ אשת לשמחה בשמחה זו בכל שעה שהיא נריכה על כן חוהירו שתהיא שמש חחש כן תסיתמו לעבור על היורח חואת ותנושכתו אחרים להבליחעולם יויחים בחוע בשעת תשיניש ובסתר כראיתה בברם פרק כל קיר ארבעה דברים הקבה שופאן וחד משיחו כל המשמש מטת בפשכל חי רבה מקרקש גוי דשלושה אבי כאי דיום יפרום חיו מכריחין אפוני הנרשן וחונובן שחשב מטותיהן בשנת השמים ומיחו חסי מחמנירין על עבמן כנאיתה פני התם אמר לה רב יהורה לשמוש אפול בפני עכברים אמר ליח לא כתן של ברב פונגשמשמשין מטותנקן בפעעבריקם שימו שמותר בפעעברים שא שקס קיו מחימרין על עצינים חילבך מותר בפנ בחמה חים ותפחק מני שחים יותע לרבר כבחמה דחמי והי דחסור בפנ כל חירוקנים בטעור אבי בשן שפר ראמי וש להסתפק אימקע במחיבת עשרה רמסתבר לה מהע אעג רמהע גם ספר תורה הכיו דטעניה יושום בעעות הוא יוסתבריו דלה יוהני בתשים כו ספר תורה אסור לשיום כו עדשיעשה בפנה מחינה עשרק וחסים לעבת חחר חסור עד שונים וחסים בו הפילן חוספרים חפול של הלמור חסור ער שיתפו בליבתך כלוחות שלה יהה קשע מנוחר להם חבר הם הוא מנוחר להם הפול מאה כחר חשיבו וחם פנקם טלית על גב ארנו אשוב כבל בתך כל ויששק הדבר באיינה ובראה לא בתולת הללחולו בפופה כדי שלא ישמנע קול בפאוס ויבא לחשוב באשה אחרות שא יעשמ באינבע הללה בראיתא בנררים בפרק ואו נררים שאו לחיתין שנס אשת של לישר מפנימה בעך יפס ביותר איל מפני שחים מספר עמי לה בתחלת הללה ולו בפוף הללה לא בחב הללה פרום מספר על עסקי תשמש וכשקוא מספר מנלה טפח ומכסה טפח ומומה כמי שכיפחושה מברום בחימה וברחה כאו בפחושר יבתב הרחבר וליש מפרשין מנוה טפח ומכפה שכח של יהי ממרק החבר בשעת תשמיש כדי למעט הכחת ודומה כמי שכפחו שר שעושה הרבר בחוכם ופל הוה מנלה טפח בחשה כלניור עכשו מנלה חותה לערך תשמיש ועכשו מכסה חותה כלניור שלו היה מחריך בשעת מעשח ביני שכפחו שר ודוימת לבינו שבעת משרונבעת וחנים ממעשה כל כך חים מקבר בתשמישי וחקשה הוגש ליבריו אם כן לי היה משחח על הבטן וחרי אמרו חכמים ולשכר פרי הבטן בשכר שמשחין על הבטן חויין ל בנה וכרים י ויפר לבטות דורש יי יוכל חמעשים שהם לשם שמים טובם חמח יומי שורע בענמו לעשות זה היועשה ולה תכנם בו מחשבה אחרת וחוא משהה עבמו כרי שתהמה האשה מן האיש ותפריע תחום מסין לשחר מעה וששה אותה הקבה משלם לשכרו בבנים וכרים ומי שאים שטח בעצמו וממחר במעשת כרי לנגל מן החטאנס מוא מנשה מעה וחקבה משלם לשכרו בבנים וכרים ויש מפרשים מצלה טפח עב מסינר שהיתה חוגרת ש שוף בשעת תשמים היתה בריכה לחוגרו ומנלה דק טפח ממפו ומכסה מיד להר בשמיש כדי למעט חמות יו שיספר עמות לו בשעת תשמים ולי קורם לבן של יתן ועת באשת אחריב

לתהוכ שאין ישראשיראה שעשה אילוכת בשנת מותר כלו משראה שקבל של בשר של חותר בשר שות בשר של וברי בשר בשר בשר בשר ול השרא השרא השרא אם האון כנגר שבת שכם לא משרא אם האון כנגר שבת שכת והשרא יום ראשון כנגר שבת שכת והשרא יום ראשון כנגרו מותר יולי ול היים אסור אבל אם מתחלה בשקבל השותפות התמו שיטול העישל שבת והישרא יום ראשון כנגרו מותר יולי ול היים מתנר בתפור שקבל בשותשת אפי לא התפו דרוק בשרה אמו לפי שהלק חישר של מתל הות באותה מלאכה שעשה השני בשבת אבל בתבר בתורה מלאכה שעשה העי בשבת אבל בתבר בתפור שאין חלק הישרש מתנעלה בכך מותר לחלק ולבת יהא של בחול ושלך בשבר ב נרה אםר וכן יראה דער הרם במול שכתב המשתתף עם העי במלאכה או בסחורה אם התפום ומלאכה דומה משרש לתפור שאין חלק הישרש מתנעלה במה שהוני משבה ואם התפו וכל אי הראש ולומי תפור שלקחו הישרש לתפור שאין חלק הישרש מתנעלה במה שהוני משבה ואםר בלא התפו וכל אי הראש ולומי תפור שלקחו הישרש במשטן מן העי נראה שאים בריך הישרש להתפות כלים פון שהוא ברשות העיושכר התפר הוא רק לשרש ברפי של ואין לשרש חלק בעף התפור ואם לא התפות ולה לא הראש של פון למפשא דרבגן הוא אולין לקולו ואים מתסונים הוא הלא הלא הלא הלא הלא הלא הוא הישבת מיבניא ולא איפשים וכה אין הראש של פון למפשא דרבגן הוא אולין לקולו ואים צריך למניח לעי לטול כל השבתנת לברו אבל מרברי הרם במוליראה לחומרא שכתב ואם לה קיפו ושכר השבת איפו ירועיראה לשחת יטול שבשת השבר ומשאר חולקין בשוה וכת שדחמתן משת לתילה תעום למש השני שהוני משא ופות למילוב בשבת חולק עייו כל השבר בשוה וכוה מורו כל הגאופס רבו לה ישפר אדם כל לעוד בערב שבת ובה ובה מותר ומיירי בהבלשה שמשפרם להגם מילכך בל ובא מותר ואש חם בשםי אסור אבל בשפר יום אש בל ובא פני אסור . ומיאו ש חל יופו ול היו ריוםרי בו אפל בהבלעה חיים דוק בכלסשעושין בהן מלוכה כנו מחרישה וכיובה בה מפע שנראה כשעושה בה היני מלוכה בשבר כאו הוא שליחושל ישרא וממ בר וה מותר בהבלעה שון שהוא רחוק מן השבת אבל בלים באין עושין בחס מומכה אפי בערב שבת מותר בהבלעה והוק להשפר אסור משום שכר שבת אבר

ראפינו בסתם פוף דעות לוה שחרי אים מנבקירם אלה להפקיע איסור שבתת שבת בר נויבערבשבת וברשש ובחיניםי מותר ואסיקנא אם פסק עמו ברמים

בסטס ירוע אפילערב שבת סמוך לחשיכה מותר יואם לה פסק עמו אם שבשר שתוא שולה אות שם איש ירוע שבל כתב שמצין לעור הותען אות לרו והוא מעע לר מי שנשתלה ל מותר אפילבערב שבת אם שהורב בוש כדי שיוכל להגיע לבת הסמוך לחומה בעור שהוא שלח שם ואם אין אדם ירוע בעור לקבל הכתבים ושלחין אות בערב שבת וברבעו בחמישי מותר יוהרם במולכתב לה קבץ אסור לשלה לעולם

בספנות פחות משלשה ימים קודם השבתי במה דברים אמורים לגבר חרשות אבי לגבר מננה מותר י ושסק

ילכם וקאמ דבשבת כול עלמא מורו רבשבן לכם י והיא ראמ ל עקיבא משק שבתר חולום הנצורך לבריות חייפן ברום איפשר לה אבל אם איפשר לה נריך לכבדו כפי יכלת דגרםי בפר כלכתבי הקדש עשירים שבכר קארעת ביקה קס ווכן ביתה שמבברן השבת ונגםי פני בההוא פנים ביתה מעובנה ברנים ברולם וראש שומים ותבשיל שלתרדין והיו דיות רבחיים בר חשי איל רב אפי בדבר מועט ומשאו לכטר שבת הוי עונגואיל רבה אפינבסא דקרסט קיים למי שהשעה דחוקה לו וכמה פענים כשאיני וכתת ברבר לפניאה הראש ור במוני קיום שיש למעש משל וחיכו משפק לובריך אנילחרים אם אניבכל עשה שבתך חולאו לחו ולו השיבע דבר ברור יאחר כך מנאת בפ אבות לרשי ול שפי על חקייא משפה ריהורה בן הניתו אומר קוי עו בפור שכה ברור יאחר כך מנאת בפי אבות לרשי ול שפי על חקייא משפה ריהורה בן הניתו אומר קוי עו בפור שכה ברור חה לשומו תבף לאותה משנה רב עקיבא משה שבתך חולשמייה ההיא דבן תנימא לאורויי דר עקיב לא אינ בי למישהשעה החוקה שותר אבל נריך אדם לורו ענאו כנמר וכנשר לכבר שבתות שותר מר כאן . על כן נריך אנם לבמצם בשחר הימנים כדי לכבר השבתום יחמר היחך חחקר פרנסת כי חודבה אם יוסים ל כדתכ תחליבה אטים דרבנאי חוואה כל פרנסתשל אדם קעבה לנמראש השנה לראש השנה חוץ מהוצאת שבתרב וימים טובים והובאת בש לתלמור תורה אם מוסיף יוסיפולואמריכן נמיגב הובאת שבת וימים טובים אמר הקבה בני לו עלוחני שרעושון שכן הוח שירחגם נחמן הוח בעל חום לפרוע ליחום ברסיכן במסכת יום טוב בפרק שני אמרו על על שמאי הזקן שכל ימיו היה חוכל לכבור שבת היה מונא בהמה נאה אומר זו לשבת למחר מנח נחם ממנה מעם השניה וחובל הראשונה חבל הלל הוקן מנה אחרת היתה עו שכל מעשיו לשם שמים שמאמר ברוך יה יום יום ותנה כמי הפשת שמאי אומרין מחר בשבך לשבתוך ובת הלל אומרין ברוך יי יוסיוס עשר ופןמות ופון שרח וחחת מקן שיהיו מכבסין בניקס בחמישי בשבת לכבור שבת ועומו חסור כל מדברים שמן קודם משביע לערך משברע רכור ברסינן בפרקה קמה נש אנט מנרחע רשע מטע שנקראת על שמו ועיום עושה בה מנאכה בשבת אבל שדה מותר שכן דרך נקבל שדה באריסור ב ואעם שיורען שהיא של ישרא אומרין העי לקחה באריסות ולעצמו הוא עובר מה שחין כן במרחן שאין דרך להחפרו בתב הרט במול תפור יש מסתפקין עו אם דרך להחפרו כמו שרה ושרי או אם דומה לפנרחן ואסורדו והוא הכריע להיסור דוקא שרה אמרי ארעה להריסותה קימה אבל תפור איכו עומר להריסותה והים במרח אפל משכרו לשנה אסור ובריחים נהוע היתר שעינרין לאריסות ורביו האיי אלבתב אם השכרו שנם הרבה ונתפרסם הדבר בבל נבולם ונתפרסם הדבר בבל נבולם שבל מני שיש לנמרחן או תפור איכו שוכר פועלים למשות לנמלחכה בהם ולקח הוא הריוח של הרחיבה והאפניה שא משפרו לחר לשנה או לחושים ברבר ירועושיטול החוכר כל הריוח שיבא ממפו הילבךמותר בקבלפות שאין מלחכת העי נקראת על שם משרא אבל אם קיה משכירו למנים אסור לקח שכר שבת ויום שוב

מיבהו עום בשבת ולי חוף ואם סיתת ידעי שיבהו עום בשבת ולי אחרו ואם סיתת ידעי מאבשם בשתבשבת אחר לשרש לשקען בבען יוהין שהוא בתוך התחום אבל אם הוא חוץ לתחום וגם אין עור אחרית בתוך ישומו של שת ששנה מותר יוכן כת הרם במול אם שכרו לשנתם שיכתב לי היוארוג לי מיתר יכאו קבן עמושיבתב ל ספר או יארוג ל בגד אבל היתה מואכה בגלי כתן שפסק עמו שיבוה ל עותי חוץ אחרי והיו שבתר התחום שאין הכל יורען שפסק עמו ויאמרו שעשה מואכת ישרא אבל אם היק חוץ אחרי והיותר שבתר התחום שאין הכל יורען שפסק עמו ויאמרו שעשה מואכת ישרא אבל אם היק חוץ

שאינה על נג האש ומוחה בנוע אבל אסמיק עלונב האש אפור שמא יחפו או אפל אינה על האש אם יחוב פתחה אסור שמא ינים בה בכף והמנים בקדרה אפיניתים על האש חייב משום מבשל ומותר לפרום מעדות מיותר ליון בנדיו לטבע יכרי ושרות לעברן סייוך לסייבה אם קבן לרמים אבל אם ליקבן לאסור שא אם כן מיתר ליון בנדיו לטבע יכרי ושרות לעברן סייוך לסייבה אם קבן לרמים אבל אם ליקבן לאסור שא אם כן מוס רפש או שום חיינים ומיתר לפשח ייים לעם והיותר לייים בנינית לשרות ולתת נחלים בכל והם דולקם מוניר שיים כל משבת אם מולים בל השבת ולת בשר אם מכל משם הולים כל משבת אם מולים בל השבת אם בל משבת בלי משבת בלי משבת בלי משבת בלי משבת בלי משבת בלי מודים ביל משבת בלי מ מעשה בשבת יום וחשין וחשין היובאין משיהן בשבת מותרין וכן שחר ומשלת שנתרחקו מבעוד יום ומען שנתרחקו מבעוד יום ומען פניחם להוצי מקן משקין מותרין המשקין היובאין מהם ורוקא שנדוט היטבמערב שבתואין מחוסרין אלים סחיטם אבל אם להנוט היטב שא שנתרסקו מעט אסורין המשקין היובאין מהם אבל אסור לתתחמים לתקר כייתיים של בכרי שיטחם מבעור יום כון דאוושא מילומ טפיאיכא וערם דשבתה

מחיים במחטו ולה הלבלר בקולמוסו ערב שבת סמוך לחשיכה שימי ישכת ויכחובה

בשבת אבל בתפש מותר לנאת סמוך לחשיכה ולא חיישינן שמא ישכח ויצא בהן שאמו לחשית ועת מחן בשרן בראשו מעה על כל ארם שימשמש בבנרו בערב שבת סמוך לחשיכה של הא בקן דבר שאסור לצאת ש בשבת שהיא עשויה בקררה ושופתן על פיה הקורה למעלה ושבח שפתות מקום שת קורות אם חוסקה בנפת שהוח פסולת שלויתם חו בעשם חסור לתן עלה תבשיל מבעור יום להשחות עלה לערך חללה נתבשל בר ברט ומוא מנטמוק ורע לאו שמים רוי שלא נתבשל בל ומשתא לבא למיחש שמנו יחתו בין שנתבשל כל ברטובחי פני מסיח דעת ממו עד למחר ובכל השל יכול להתבשל בלה חתני חביל חס בתבשל קטת אפונ במאכל בן דרום איש שום בשולולים נתבשל בל ברם או אפונ אם נתבשל ברם אם מוא מסטמקויפה לנאסור להשחות עלה שא אס כן גרף פרוש שהוצא ממנה כר הגחלים או קטם פרוש שכסת קנחלים באפר למעט חומם דאם לא גרף ולא קטם חישיכן שמא יחתה שהרי ראוי בענד ללה על ידי רותי ואם כתן בה חתבה חיה מותר כשו היתה עלה חיה שהרי שסיח דעת ממנה בשבל החתבה החיה שאינה ים לח למתבשל ערלמחר אבל לסמוך לה קררה בסמוך חובה לה מותר אפיל אינה לה גרופה ולה קטומה ואם הוסקה בקשאו בגבבה בקשאו בגבבה מותר להשחות עלה אפול אינה לה גרופה ולה קטומה והפור אפיל אם מוסק בקש ובגבבה אסור אפנל לסמוך לאפל אם הוא ברוף או קטום וכל שכן לשהות על בש ותט ללו י וטפח שהוא מקום

שפתת קררה אחת אם היסק בקש או בגבבה דים כפרה ומותר על ידי גדיפה וקטימה י ואם הוסק בנפר ב
זבע בים דים כתפור ולה מהם לבה גריפה וקטימה י אסור אפיל לשהות על ולסמוך לכך היי שיטר בהרב
שפאסי זל י אבל רשי זלורי זלפסקו דכל שהוא כמאכל בן דרוסאי מותר להשחות על גם פרה אפרו
אם מוסקה בגפת או בענים ואפיל אם איפה גרופה וקטומה י ותבשיל שנתבשל כל ברם אפל אם מנטמקן ויפת למותר גם כן להשחות עליד אבל להחויר כתן שהפרו תכשיל עלה מבעור יום ונטרון ממנה בשבר בובא להחזירו עליה אין מחויר עלים של אם כן גרופים וקטומה או שמומקים בקש או

שמו שישנות רבן שמעון בן נמלש איל אין בריך לפסוק וחלכת כמות ודרך מועטת כמו מער לעדון שלה קיה בשחם רק מחלך יום מותר אפילבערב שבת יש מפרשים הטעם משום איסור תחומין ולבך מתפרין בששנה ברולה שחולכת למעלה מעשרה וחרב שכחםי ולפניש מטעם משום פובגשבת שכל שלשה ימים הרחשונים תפו משתבר ואין רוחו חוזרת עד אחר שלשק ימים ולבך מתנירין בנמרות קיובשן שאייו מנטער ובקנול בתב אם קנה שבינה בספינה מערב שבת מותר לבגם בה אפול בשבת ולי ולאסר הכי אפול בתוך התרום מפני שהוא שמעל פע המנים שחוא אסור י ולעען דבר מעות פי רתם ולשכל מקום שאדם הולך כען לסחורה או לראות פני חבירו חשוב הכל רבר משק ואין חשוב דבר הרשות שא כשהולך לפייל במנחמת מרשות על שרות ונים שא אם כן התחיל שלשה ימים קודם השבת ואם התחיל אין מפסיקין אבל מלחמת מפח מיחילן אפל בשבת אין הולפן בערב שבת יותר משלשה פרסאות כרי שינוע ליינון בעור קיום גרול ויוכל לחפן ברפשבת לחשמו אם מולך לבועאו לבת אושפווי אין דובשן סעניה בערב שבת משום כבור השבת ומותר לחכל עד שתחשך ומכל מקום אסור לקבוע בו סעניה כדי שיכנם לשבת כשהוא תאב לאכל ילשון הרמ במול משה שימנע אדם מן המנחה ולמעלה לקבוע סשורתו וכראה דאף שודם המנחה ניני אין לקטע בערב שבת סתפנא קאמ דגרםי פר השולח אל חייא בר אבא אל יוחכן שתפימשפחות מיו בירושלם אחת קבעה סמורתה בעם ואחת בשבת יפי בשעת בית המורשושתיהן נעקרוויראה שררך אנשי מעשה להתעפות כל היום כרמיורי בעירובין פל בכל מערב מע בע ברב דיתב בתענית במעלישבת מקהו לושלימי שמרך תח להתעיות בערב שבת ולעטן בשין חסיקט והלבת מתענה ומשלים פי חס ירבה ולא חוי בינותענת בשבת וכין שיטל להשלם אם ירבה והא קבל עלי סהסוכל תעפת שלא שקעה עלי חינת איכו השנות צריך והשלים עד צאת חטכבים אם לא שפרש בשעת קבלת התענות עד שישלים תפלעעם הנצורים וחר מחיר כתבשים למם למיר אחר התפלה קורם שקיעת החמה שהוא מפרש מתמנה ומשלם ער אחר תפלה אבל אס מתמנה בערב שבת תעמת חלם מתענה על צאת חטבמם שו שיטל התחיל אפול בשבת כל שכן בבקר פוס ששי לחפן נרפ שבת רכתב וקיק פוס אשרישאו משמע בבקר דומני דומנה דהבחה דבושב וחשיו את אשר ישאו וחבאת היינה בבקר לשתר ואף אם יש לבינה עברים לשמשו ישתרל בעבינו נחשן שום דבר לברכ שבת ברו לבברו ברחיתה פרק בל כתב הקדש רב חסרין פרים סילקי פורוש היה מחיקר הירי לפרך סעורת שבתי רבה ורב יוסף מנלחי בש מין מבקעון העצם ל וירא מסתת סתת היה מרלק ההש רב נחמן מכתף ושיל מכתף וכפיק איל אי מקלשל אמנור אסי מילא מכתיכו מקמייהו פי קיה מתקן הביה מכנים הכנים הגריפן לשבת ומפנה כלי החול ומקם ילמור כל ארסולא יאמר לא אפנום בשרי ביות בעדו מלחכה בערב שבת מן המנהה ולמעלה וחיים משם שעות מנחכה בעו בעניבין יים ביל אם השרי דוקה העושה אימן ברכה לשלם כת אם השרי דוקה העושה ומחנה ולמעלה מואכה לחשתכר אבל מתקן הוא בגריו וכלי לשרך השבת ויש ומשמע מסוף דבריו שאפי אם אימו שושה לחשתכר אם אימו מנשת לערך משבת אסורי וכתב אא מראש ולוכן מישטתב לעצמו ספרים דרך לפניהו לחתחיל במלחכה בערב שבת סמוך לחשיכה אעש מותר כל מיום לתמרק מבשר יוס וְהיא בנמרת משיה בשבת כמן לשרות דיו וסימנון בימים ומס נשרין כל משבת ולתת אונין של פשתן לתפור כרי שיתלבמו ולתת במר לתוך היורה

שאינה על גם האם ומחק בטיט אבל אס מיק על גם האם אסור שתא יחדם או אפל אינה על קאם אס יחד בינה אחות אותר שתא ינים בינה בבף והיעום בקדרים אפל אינה על האם הייב משום מבשל יותותר לערום מעדות היים ומותר ליום בינה לערות לעבר והמענים בקדרים אפל אותר שתותר ליום בינה אם בינה מביני על בניו לעוב בבר ויתותר לעבר בינה אם קבן לרמים אם מבין לותים אותר ליום מינוך למשיכה אם קבן לרמים אבל אם לקבן לאחור שא אם כן משר משל או בטיס חינושי ומותר לפתח מים לעה והם ממשכן וחולפן כר השבת ולחניר בשבת לותיר לפתח של של היום בינה על השוחו על גב משן ומותר לתיר מותר היים מתנונים והם מתנוני היום בינה של שבתת כלם לאו באורית אותר לומשל אם מכל משלה מותר בשבת אעם שמשתמש בכל בקייא לן בשת הל שבתת כלם לאו באורית אותר לוחם אם הכל משלה מתנים ומבו ויתו מותרין היום ומותר של השבת מותר ובינה מותר ומלות שבתר מון ויתו מותרין אלו שבתר בו הוא מותרין וכן שםר ומלות שבתר מון מתרין היום ומען מותרין היום מותרים לה בברתו היום מותרים אבר אם הוא היותר מותרים לה בברתו היום מותרים אבר אם הוא מותרין היום לאור להוא מותרים אותרים היום ביום היום באורים היום אבתר מותרים אבר אם הוא היותר אותר ליום לאור להוא מותרים היום אותרים היום אותרים היום אותרים היום אבר אותרים אבל אסור לתתראים לתרים אבר אם היותר היום אותרים להוד אותר אותר מותר אותרים אבר אסור לתותר בשבת היום אבר אסור לתתראים לתרים אבר אם בתרים אבר אסור לתתראים לתרים אבר אותרים היום אותרים אבר אותרים אבר אותר לתרים אבר אותרים אבר אותרים אבר אותר לתרים אותרים אותרים אבר אותרים אבר אותרים אותרים אותרים אותרים אותרים אותרים אותרים אבר אותרים אבר אותרים אותרים

רייוניים של בכרי שיטחמ מבעור יום כון דאוושל מילוד טפיליכל וערל דשבת ל מחייט במחטו ולה הלבלר בקולמוסו ערב שבת סמוך לחשיכה שמיל ישכת ויכלובה - בשבת לכל בתפלע מותר לנאת סמוך לחשיכה ולה חיישינן שמיל ישכח ויכל בתן שאמי

ואס נתן בה חתכה חיה מותר כש היתה מלה חיה שהרי הסיח דעת ממנה בשבל החתכה החיה שחים יפוש להתבשל עד למחר אבל לסמוך לה קדרה בסמוך חובה לה מותר אפל אינה לא גרוכה ולא קטומה ואם הוסקה בקשאו בגבבה מיתר להשל אם הוא גרוכה ולא קטומה והפור אפל אם ובגבבה היותר אפל לא בונה ועל בשות ותפור לא יום ביש ובגבבה אחר אפל שמור לבגבה היותר של ידי גריכה וקטימה יום החי מקום שפתת קדרה אחת אם הוסף בקשאו בגבבה היום כפרה ומותר על ידי גריכה וקטימה יום חום בנבר שפתת קדרה אחת אם הוסקור לכך היו שיטר במרכ שפחת קדרה אחר אם הוסקור לכם במות מותר של ידי במותר להשחות על גם פרה אפרון שפחם המותר להיו ללוה ולפסקו דכל שהוא כמאכל בן דרוסאי מותר להשחות על גם פרה אפרון אם מוסקה בגבת או במצו ואפל אם אם הוסף היום ורופה וקטומה יותר להשחות של במבו אם אם אם הוסף אם אם הוסף אם להוא המותר להוחידו במותר של אם בשל שמותר בול להחוד במותר להוחידו עלה אין מחודר שלה אם כן גרופה וקטומה או במבר בובא להחודרו עלה אין מחודר במשה אם הוסף אם להוחיד במותר להוחידות המותר להוחידות המותר להוחידות המותר להוחידות המותר להוחידות במותר להוחידות המותר להוחידות של הוחידות בל החודרו במותר להוחידות המותר להוחידות שלה אותר להוחידות שלה אותר להוחידות שלה הוב הוחידות המותר להוחידות שלה אין מחודר במותר שלה אותר להוחידות שלה אין מחודרו בלהוחידות שלהין מחודר במותר להוחידות המותר להוחידות הוחודה במותר הוחידות המותר להוחידות שלה הוחידות המותר להוחידות הבביד המותר המותר להוחידות הוחידות המותר הוחידות המותר הוחידות המותר המותר הוחידות המותר הוחידות המותר הוחידות המותר הוחידות המותר ה

رد

שמו שישבות רבן שתשון בן נמנשל חדל אין בריך לפסוק וחלכת במות ודרך מושמת במו משר לשרון שלה היה ביניקס רק מחלך יום מותר אפל בערב שבת יש מפרשים הטעם משום איסור החומין ולבך מתפרין בסשנה גרולה שחולכת למעלה מעשרה וחרב שפחםי ולפנרש מטעם משום עובגשבת שכל שלשה ימים הרחשונים מפ משתבר ואין רוחו חוזרת על אחר שלשת ימים ולבך מתורין בנחרות קפובשן שאיפו מנטער ובתנול בתב אם קנה שבינה בספינה מערב שבת מותר לבגם בה אפונ בשבת ולי ולאסר הכי אפונ בתוך התרום מפני שמוא שט עד פע ממים שמוא אסור י ולמנטן דבר מעות פי רתם ולשכל מיקום שאדם מולך כען לפחורה או לראות פני חבירו חשוב חכל רבר משק ואין חשוב רבר הרשות שא כשחולך לפייל במלחמת הרשות על שרות ונים שא אם כן התחיל שלשה ימים קודם הסבת ואם התחיל אין מפסיקין אבל מלחמת מעוח מניחילן אפל בשבת אין הולכון בערב שבת יותר משלשה פרסאות ברי שינוע ליינון בשני היום גדולויוכל לחפן ברפשבת לחשמו אם הולך לביתיחו לפת אושפוו יחין רדובשן סעורה בערב שבת משום כבור השבת ומותר לחכל עד שתחשך ומכל מקום חסור לקבוע בו סעורה כדי שילגם לשבת כשיחות ומב למכל שון הרמ במול משה שימנע מדם מן המנשה ולמעלה לקשע סעודת ונראה האף קורם המנחה במי אין לקשע בערב שבה סתפנא קאמ דגרםי פר השולח חל חייא בר אבא אל יוחכן שתפיקשפחות מיו בירושלם אחת קבעה ספורתה בעם ואחת בשבת יפו בשעת בת המורשושומהן נעקרו ויראה שורך אנשי מעשה להתעפות כל היום כרמחרי בעורובין פל בכל מערבי חני בני ברב דיתב בתענית במעלישבת מקהו לושלימי שמרך תמו לחתעיות בערב שבת ולעטן בשין אסיקטו והלבת מותענה ומשלים פי אם ירבה ול חוי בינהענה בשבת ופון שיטל להשלם חם ירבה והח קבר על סהסוכר העפת של שקעה על חינת חים תענות בריך להשלם עד באת חטכבים אם לא שפרש בשעת קבלת אתענית ער שישלים תפלתעם אנעורך וחר מחיר כתבשים לוחם למיר אחר התפלה קורם שקיעת החמה שהוא מפרש מתענה ומשלם ער אחר תפלה אבל אם מתמנה בערב שבת תענית חלים מתענה על צאת מטכמים שון שיטל התחיל אפול בשבת כל שכן בבקר פוס ששי לחפן צרפ שבת רכתב וקיק בוס אשר יכיאו משמע בבקר דומיא דומנה דהבחה דבופב וחפים את אשר יכיאו וחבאה היתה בבקר לשתר ואף אם יש לביוח עברים לשיושו ישתרל בעצינו נחכון שום ובר לברש שבת כני לבברו ברחיתו פרק כל בתב הקדש רב חסרה פרים סילקי פורוש חיה מחתך הירד לערך סעורת שבתי רבה ורב יוסף מבליחי ביבי חין מבקעון העצםי ל זירה מסתר סתות היה מרלק היום דב נחמן מכתף ושיל מכתף וכפים חמל חי מקלשל חמיול חםי מילח מכתיכו מקמייהו ש היה מתקן הבית מכנים הכנים הנריפן לשבתומפנה כל החול ומקם ילמור כל ארסולא יאמר לא אפנים בסרי ביות ביות מלחכה בערב שבת מן המנהה ולמעלה דחיים משם שעות איפו רואה סימן ברכה לשלם כת אם חשרי דוקא העושה ומחנה ולמעלה מואכה לחשתכר אבל מתקן הוא בגריו וכלע לשרך השבת וים ומשמע מסוף דבריו שאפי אם אימן בעשה למשתכר אם אימן מושה לערך משבת אסורי וכתב אא הראש ולוכן מי שטתב לעניתו ספרים דרך לפנידו להתחיל במלחכת בערבשבת סמוך לחשיכה אעפי מותר כל חיום לתמרק מבשר יוס וְהיח כנמרת משיק בשבת כמן לשרות דו וסימטן בינים ומס נשרין כל משבת ולתת אונין של פשתן לתפור כרי שיתל במו ולתת בינר לתוך היורה

מיחונה ברי שיונינים לאתר לכשופשך מים כן אסורין לינונאי שביו עד כרי שיששו

מרב של ביות היו ששת היונות השושו ביורב שבי בייקום היונות שישישו ביורב שבי בייקום היונות ביישישו ביורב שבי בייקום היושומי

במנש אותן שבשרות מלעשות מלאכתן ואין מקרושן רשאין לכבז ער שיכנסו גם מרחוקים ויכנסו כלם יחר
ועריין מחמיות פתחות וחתריסין מוסין . חתויל לתקוע תןיעה שניה נסתלקו חתריסין ונגעל החמיור .
ועריין מחמיות פתחות וחתריסין מוסין . חתויל לתקוע תןיעה שניה נסתלקו חתריסין ונגעל החמיון המסינין
ועריין מחמיו ומקרות רותיין על גם חשרה . חתויל לתקוע תקיעה שלשהת סילה חמוקים ומנג הרמנם
המלשה הנרות . שהה כרי לבלעת דבקטן או כרי להרשון פת בתפור תקעומוריע ותקעומובת . כתב הרמנם

ולתקיעון ראשונה תקע במנוה ושלשית סמוך לשקיעת מחימה

בשבת חשל בובר שחים מוסף חבל חבל מפק חשכה מפרן אינה חשיכה טומען ם יובערבשבה מותר להטימן ברבר שאים משיף מבל אבל לו ברבר חמוםיף מבל יושו רברים חמוםישן הבל פסולת של ויתם ושל שומשמין וובל ומים וסיר וחול בון לחין בן יבשין ותבן וונים ומופס ועשבם לחים חבל יבשים טומנון במם וטומנון בכסות ופורות ובבנשיום ובנשרת שלפשתן ובנסורת שלחרשים יאצש שאין טומען בשבת אשו ברבר שאין מוסיף חבר אסטיק בקן מבעודיום וכתנלה אפינית בעודיום ישל לחוור ולבסות אפיניתוחוך וכן ישללינית בשבריב ולחור ולכסותם או לחוסיף על בשבת או אפל לעל כל ולינן אחר במקומו בן שישע חס מן הראשון או קר מינים ובלבר שנתבשלה מקדרה כל שרכה אבל אם לה נתבשלה כל שרכה אפינ להוסיף על הכסוי כיני אסור שבתפטתוו ערם לה למתבשל אבל אם נלפו מבעוריום אועידא שלה לבפות אפות משיפושן והנש דיוסור להטינין בשבת ברבר שאים מוסיף חבל חיים בקררת שנת בשל בה אבי אם פנה התבשל לקררת אחרת מותר לחטמים וענן מותר לחטמים ברבר שאים מוסיף מבל בען לינן קיתן של מים תחת כר וכסרב ברישתשב עבתי פרשבם ולבל מה ראסרי בהטמנה מוקא בשלא חצוע למאכל בן דרוסאי אבל אם הצוע למאכל בן דרוסאי שרי ורפיו תם ולפרש שותר יש למחימיר בחטמנה מבשקייה לפי שמטמין לערך מחי ונביך חתי טש של יתקרר חילכך חשיכן בה טש ואסור אשלננתבשל במאכל בן דרוסאי בתב או הראש ולים מתנון לעשות חשרה אבל מקום האם מרובפת בלבעם מבבומםיקין אותה וערשן אותה ומשימשן בה מקררים ומבסין אותה ומעשאין ראים למשונם מיהי ניאית בשרק קמי דשבת הקררים חיתו ובשלשרי בייתן ליפור מהפור ולם כיזמי של בחיי במו בתבת שמיים אבל מכח שמוא מטמנה וברבר המוסיף הבל לם יום לחלק ידי דיוםרים השמופו ברבר שמופיף חבל שיים משום נוירה שמיו ישיש ברירן וחקיו כשן השמום ברירן

בנבנה מפור חשל חם מחן גרוף בקשוב חין מחירין פשי ושפח חם מומק בקם חו בובנח ניש בפרדי "הספס חה הרחש ולי וכל וח בענון שחים לערך חשמ בתו רבים חכנש ולשחיים ווחיפו הטיננד שא בשון כהא שלבחלומקירה יושבת עלווהיא תליה באבשה ושונא בהן אבל הטיעות על גם נחלם דברי קבל אסור נקימא לו מטמנה ברבר המוסיף הבל אפול מבשניום אסור . כל דבר שאסור להשחות אם עבר ושחה אות או שבח ושיחה אות במקום שלה היה ל להשחות אסור לכל אף לפני שלה שיחה אות י וחרם במלל חלק בשכח שן תבשיל שלה בשל כל ברל ובן מבטמק ויפה לי בשלה בשל כל ברט אסור עד מוכחי ובמבטימק ויפה ל הופר ובעבר ושיחה חסר בשפחם וחים יודע למה חילק בשפחם רחה בנמרה מיום רחים מעבר ושיחה לשכח ברה שהיה גרופה וקטומה ונטלהקררה מעליה הפל בשבת מותר לחחוירה כר ומן שחיים רוישות ורוקה על גבה כנון על שפתה או על כסוי שעל חללהו בעורה בירו ורעת להחיירה חבל לתוך חל השניה או שהשח הקדרה על בשקרקע או אפעל שדנה בדו ולא היה בדעות להחוירה אסור י ואפליר אינה גרופה וקטומה אסור למחזיר לא מיבשא בשבת אא אפול מעבשר יום אחר שינמר כל בשול הקורים מעשחה לעיוור על הפרה ער הערב לשמור תומים אם בטוק או מן הפרה אסור והחוירה אפל בפנה רוובות חם מוח כל כך ערב שחין שקות בנום למרתנחת שו קיתה קרה דגוריכן חטו מיכח שנטלה בשבת דחי למחוירם מבשור יום את כמי למחירה כשמטלה בשבת אבל כל ומן שלא כתבשלה או אפול בתבשלה ויש שמורב מים להרוניחה שוניקרה מותר להחזירה ובינמר אסור להחזיר אפעל הוא גרוף וקטום י וספח אסד מחוירין על גבק חפל גרף וקטם אעפי שבשרחי מותר שחינה ממורוב להתבשל ומסיח דעות מנונה ער למחר ולה חישיבן שמה יחומה אבל בבלשאבל חאש אפל כדי חסוד להעחו סמוך לחשיכה שממקהר לבלית וחיפשר ללבלית שיהי ראוי בענד ללחולה מסיח דעושה מינה וחוש לחועיי וחס מוח בתפור מוח בטים מותר אפול משאין הרוח קשה לנו חישיבן שמאי פישויחושו שין שהוגש מוח בטיטוגיי שמרוח קשה לאפיל אים טוח מותר דלה חישיבן שמא יפתח ויחתה מון שהרוח קשה לווכנון שהוא מפותו לויברים שאו הרוח קשה לאבל אם הוא שלם או נו אפי מפותו שאין מרוח קשה לחם אם אין התפור אין שלון בשר בכל ובוכה שא כרי שישלו מבשר יום כמאכל בן גרוםאי פת בתפור ולה חררה על גבונה עם סמוך לחשיכה של כרי שיקרמו פפה הרשקים בתפור או פפה שכינור האש וחם כתן חותם סמוך לחשיכה ולם קרמו פשה במויר אסור להעלער מוצאי שבת בכרי שיששו וחם בשונג מותר לו לרדות מנימן מוון שלשה סעורות ולחכלם ואומר לחחרים בואו ורדו לכם לכל אחד מיוון שלשה סעורות וכשקוא מרדה לו ירדה במרדה שא בספן ופוכא בו שלא ימשה כדרך שמושה בחול אפי במיד מותר לו לרדותה קודם שיאפה כדי שלא יבא לדי איסור סקילה י ואסנופו בשנרב ित त्थित नेयन पुरत् בעששיות ותרמוסין והתן לתוך התפור ערב שבת סמוך לושיכה מפבשלו בריפן בשול רבולו יספים להסי כל הושה להתבשל וחשיכן שמח יחתה למהר ששולם יולו ימלם נחתם חבת של מנים סימור לחשיכים ויצרו בתנך שתפור שמי יתקרר שמוך לחשיכה בשני שברת

בחרב ל מיחיר ול מרוטנטרק לה חיה הומר משרתם שאין מעשר האירט שא חיה אומר לה הפרשת חלה ובם-מבכת לו חים חומ לה פחים מערב הוא עבמי חשיכה ספק חים חשיכה אין מעשרין את מוראי ואין מטשפון את מכלים ואין מרשקין א בשנרות וחוא למרח ובחם חיום וקופון וערבית מטין למערבי חבל מעשרין את הרמאיו מערבן שרוב חברות אבל לע שלחי וישצ חימות ויתקן כל עשע השת כרישימניוש פרוך וינסודר בטאו משת מכנסת דאמר ל יוסי בר חשנה שע מושפ משרת מלוון לולחים בערב שבת מפת הכנסת לפת אחר עובוחחר רעי בשבח לפת מצח כר דלקוש לבדו שרוך ומנים מונעת מלאך טוב אומר יחי רפן שיפה כן לשבת הבאה ומלאך רע שנה בעל כרחו אמן יואם לוו מלאך רע אומר יחי רען שתהא כן לשבת הבאה זמלאך טוב עומה בעל כרחו אמן וישתרל שיהו לבנהים שים מנוחרים לשבת רבושב וכברת וררשיםן שלא יהוא מל משך של שבת במל ששך של תול ואם אי אפשר כשו להחלף בגריו לפחות ישלשל אותם למנים דרך כפור וילבש בגריו חנוים וישמים בשיות שבת כובי לקראת מלך ושובה לקראת חתן וכלה כראיתה בפרק כל כתב הקוש ל חממ מעטף וקאי בפני דמעל שבינה ואמר בה אנא לקראת שבת מלכימי רשימי אומר שאי כלה שאי כלה ירבה בבשר ויין ויערים תכשיכלת וכר מרבה לכברו הן בתפוחן בבגריו הן באשלה ושושים הרי וה משובחיי KIN כר יפה דאמר רב חוצא קרעל בגר לחשתרל עו למשות יפח תויין ל במס תלמיה חבמנס ויששמעונים לעשות שום פופלית אחר בינרוסר ואחר בינר שמורי ואם אין ידו משנת לקשת נר לשבתונר לחקבתי שי שבת קורמת יוחם חין ידו משנת לקמת כר ויין לקירוש כר קודם משום שלם בית דחין שלם בבת בלו כרי ולצי מקהר להרלקו בעוד היום נבול בחד שמרלקו לכבול שבת יונם לו יחחר יוכשרלק יברך בחי במקה אקם להרלקו כרשל שבת יחד היאש וחחר החשה בכל מקום שירלקו בי והנשים מוחקרות בי יתר ברחית ביתריש מעכב שבנה הישה בכל מניתה לורם מרחשון יוקרם במול נתן טעם לדבר מפשמעות בבת ושוסקות בערם הפתי ויש אומרים שאין לברך על ומתנון טעם לרבריקם שאם היתם דלקה ושיות אין בריך לכטותה ברי למור ולהרלקה וגם לה להרלק החרת ואים טעם שהרי גם כסוי הדם תכן בסקו הרוח איש חייב לכסות ואפי הם הם מברבון על הכסוי ועור היה אות רת ולשאם היה דלק ועותר ברי לבם תולחור ולחרלקו רחינ מתוח סבח תמנא ובלבר של יקרים ושלא יחחר וכן כה רב ענינרם ול המניון נד של שבת מברך י כה בהנול דקבלת שבת הלים בהולקת הנר ומון שהדליק נר של שבת חל עלישבת ומפני מה כת שנריך להקרים נר של חיוכה לשלשבת שאם יקרים שלשבת לא יוכל ל דליק של חיוכה אחר כך וה עם פות בתם שאין ילני בהרלקת הנר ראשונומחר שהרלין לא חלשו שבתי שא תלני בתכלת ערבית שישיתכלי שרשתחל עלש שנרק ששין פתלה לנר של שבת בן נר שעל השולחן בן כל נר שמרשון בשת מכר לבר שהאור מסכסך עי שרוששאים כאחום שא נסרך

שחריתן שנת בקורה סבב אבל בישרוכן בחפרה וושיש אויר חרבה בין הרכמה לקורה לה דיני להטינוד ואין להחיניר בח אתר מבשחייה על גם פרה ובעטן זה היה הוא מטמנן היתה לפרה שרפאומה גבוהים יותר מש הקדרה ואויר פן דפע חפרה לקדרה ויחון הקדרה לתפכה ומבסה פי הפרה בלוח או ברבר אחר וחיה הותן בגרים על הכסי וחיק אומר שאין זה דרך מע ענה כין שאין הקדרה מגעת בשום דבר שא שומרת על הפרה ואויר פנה לרפמת אבל הטמנה שמטמים רוב העולם שמעיון הקדרה על הפרה ומכסין אותה וספטוניה בבנים אינו יורע טעם להופר ראעם שמותר להטמין בכסות שן שים ובות הקירה אם שמוסיף הבל אסור דין על ויריו קופה שטיון בה אסור להניחה על גב גפת של וינים אלמיו אעם שטיון בקופה בהיתר שן שחתנה פלגם רבר המוסיף הכל אסור כל שכן שהוא אסור כשהקדרה נתנה על נבהאש וגם על ההטמנה שר אח" מראש וליש למסתפק מנחמית נקופה שטינן וע שח שהוח מחלק למפנר פון שחיפו דרך הטימנה כינו בקופה שמיא דרך קטמנו רשבם ול מים מתבר לתת פרות ספב מקררה אעש שאי אפשר להם שישל קורם חשיכה מקימה לן כל שפוח במחכל בן דרוסחי מותר להשחות על גם פרק חעם שחינה גרופק וקטומה ופירות פון שכוכנן חיין חשים כמחכל בן דרוסחי ויותר הם טופם בלח בשולכל ממחכל בן דרוסחי עד שיתבשל שרבס ומיהו בריך לוחר כשמתפן שם פנרות של יחויר הכסוי אם נפל משחשכה ושלו להוסיף על עד שישל שיש מ דבר חסיםל למניחו עד מנט שמימהר לגרום בשולם בשבת ולוי בטכן ויטללטוח פנו בבברן הקדרה טינונה כדי שישינור חוינו אסים לבבק שפלם מאתמול אבל אין מפחין כלשים בו דבר קר על גבי קורה חמה בשבת שהרי מולה חום בשבת ואם המחו בערב מותר שאין וה בטומן הרבר המוסיף הברי ורוקא אם הוא בעפן שהוא יכור להתבשל מחום התחתן או אסור להניחו כשחוא קר שאם לה כן מותר ובלבר שלה יהא בו דבר קרוש

מינה טענים כלו שפת שחשר לטלטלי ושברו אם יפינלרן מערו תחתיקן כרים וכסתת ודוק במשאות קטע שיעל לשוינטן מושישיון של שרקן בנחת. חשכה ל בררך ותפלי בראשו או שיושב בשת חמרל וחשכה לוחן בראש אשור ליפוע מניון מושי שת סמיך לחומה שנש יכול לשמוט הכרים מושושהן מערי וושכים לוחן בראש מעריון ביפט מערון שה מינה חשל תול בראש מעריון ביפט מערון של שמינים תעל ברוך וחומה על בת הכנסת ומותפללן הפלת מנות המון בשאר ימוה החול שא שאין מפלים מתרמיו לה דאמי בת מום בארימות החול שא שאין מפלים ברות ומות בל מרבות יותר מבו בארימות החול של של מנות האמו לה דאמי בת שת מבים מותרמיו לה דאמי בת שת פנים מותרמיו לה דאמי בת שת פנים מותרמיו לה בארימות החול של בת שת בת מותרמיו לה בא מותרמיו לה בל מרבות יותר מול בת מותרמיו לה בא מותרמיון המותרמיון המותרמיון המותרמיון המותרמיון המותרמיון המותרמיון בשל מנים בת יותר מבותר יותר מותרמיון במותרמיון המותרמיון להותרמיון במותרמיון לכנים במותרמיון למותרמיון למותרמיון במותרמיון למותרמיון למותרמיון במותרמיון במו

ואוינד שלח בסר קרים וינינפללן ער שת ובטולטול אחבון לחתם בשבת כינו בחור האים נטן פרפתישית לשל ושני שרושליי ברפי ובטולטול אחבון לחתם בשבת היותר ופרוש על שי וכן כתובו פרפתישית לשל ושני שרושליי ברפי של אוני ברכת היותר של שלח שלחרים הבאוני ושד שהיום בחלים של המוכן בטולטול שאחר שאינרו פסוק ושינרו בפישרא אוני ברכת היותר של הקרו ברכת היותר של הקרו ברכת היותר של הקרו ברכת שלחים בשבת לינית יאירו הברכת שהיום יבושל וכן כת רב נטרונה ולוח אוניתר שרבה ושים דבריו אבל בשבת דשפח ייותיין יאירו הברכת שהום של בשבת דשפח שבבבל של לינית אריו היותר שלו המפת שחום בינית היותר של היותר ברכת לבטלה ולהיבל היותר של היותר ברכת לבטלה ובתב בעל היותר של היותר

וקוברין להתכל לבת בשבת בן בער מבות ומוחף ומורכ בשנת החול בל השפירוניות ולל כרב שנת החול בשבת בן בער שת ושחרית ומוחף ומוחים מושרין במנו במנו ביון כרי היו השריל שבת לבשה לבשה למען שמך בחבה מלך שור ומושיע ומל אחרופות ומופר שבת בל משחו אתה קדשת את יום הששעות יוקדשת מכל המעש וכן כתב בתרוך וכל השיים וכן כתב בתרוך וכל השיים וכן כתב בתרוך ובל האעש וכן בתב בתרוך וברכת מכל הימים וקושת מכל האעש וכן כתב בתרוך וברך שמים את יום השפשר קדשות ואותר עמן

סמשו וחשלהבת קופצת ודולות ושוקן לכשוחות מין ארווכמי במרגבן גדל מן חמן ומן מקלפתי חשן ומות פשתן שלו מכן . כלך והוא פסולת של משי אירן והוא מין ערבה ויש במו במרגבן בן קשפה לעץ ופתלריב וירוקה שעל פני המיסוהוא הירק שנדל ספיב קמרבר ומוא מין עשב ארוך ומוח שבתעם ראוי להרליק ם הספנה כשוקה לעניור בינקום אחר על פני חנים ולה בבינר ולה בשער פי רשי ולשחין מרליקין בקנטם ולא בבמר גבן יורת השרו וכת במות וכן בתכן הנחושם ואם כרך דבר שמרלקין כו של דבר שחין מרלקין אם טין להרליק אסור להקפות שרי ופרשי ולשלח כרט סששושה נתן דבר פכול ובות הפתולה שתהה בפה שלי תטבע בשיון וחרב שפחםי ולפי אפי כרט סביבו שרי וכן פי אה הראש ול והטעם שתלני בטונת שב שים אסור איז ניניני מנרלק בה בשניה וכשהוא מנוין לפתלה איכה למינור יובין שאיכו מנין רק לענות שריי ומטעם והמותר לתת במי בפתלה כמ שתהיה וקופה יוכן כתב הרם במול וכתב שני מותפן גרצר של מלר וגרים של פול פי מכר בפרב שבת ברישיה דולקיפה בשבת אין מרליקין כר של שבת שה משמן שמישך אחר מפתנות הילכך אין מרשקין בשנוחו לו בופת ולם בשמן קיק ופרשי ונשמן העשוי מכמר גפן ולא באשה ולם בחלב ולם בעטרן העפש שפושך אחר מפתעלה מפע שריחו רעושמא ישופו ויכא ולה בערי מפע שריחו מרף ושמא יסתפק מממ יחש אם נתן מעט שמן זית בבמעם שו שאיבן נמשבן ואו נמשבן אפ הבישין מרליקין במס משום טירמשמה לחיתן במסשמן יחלב מהותר וקרב דנים חין מרליקין כשמם לבנסוחם נרען במס מנעט שמן זית מדליקין במסי יש מתפרין אפי שמן פסול ופתשה פסולה שכרכן יחד ועשה מתון כר שלים אסרו שא בשכלא לברו ביתך הנר אבל כשכרכן יחדשרי דטעני משום שאיין נמשכן אחר הפישלה וכשכרכן יור לו שייך האי טעמל יורת ול אסרוי ואם ברך שמוק סבב הפינילה ועשה מנינים נר הנחונים ול אוסרים יורשי אלוהרב אלפאסי ול מושרין יולוה הספס אא הראש ולי המרשק כר בריך שירשק רוב מה שיוצא מן הפישלה יע מנר וחין נדי להבהב מפיעלה שחין הלכה כל שישר שמעריך להבהב ומכל מקום נהת הנשים להדלק חפיעלם ולכנותה כרי שתהא מחורכת ותחחו בה החור יפהיי

מפוקב מלא שמן על ש הנר כדי שיהא מטף בועם
בירה שמי ישתפק מנינט ואם חברו לבסיד או בחרסית מותר יוכן לא ימלא קצרה שמן ויתנה בבד הנר וירט
דיאש הפושלה בועבה כדי שתהא שואבת משום הקיא גוירה גופה שמי ישתפן מן השמן יאסור ליתן כל של מנים
תחת הנר אפי מערב שבת ומכל מקום מותר להדלין בעששית אעש שמתען מים למסה ומותר ליתן כל של החוש אם בשבת כדי יקבל שמן המשף ומערב שבת
תחשו אפי בשבת לקבל בשעת המטפת אבל אסור להסתפין מנים בשבת כדי יקבל שמן המשף ומערב שבת
מותר ליתם תחשו כדי לקבל בשבת והשמן אסור להסתפין מנים בשבת .

וה שמקדשומתן לבשר משום רפואה להן על עניהם דאמריםן בסיעה גפה מטלת אחד מהמש מאות ממאור מניאור בשת של אדם ובמיחי מהדר לה בקירושא רב שמשי הילכך בין דאיל מן הבשר דלת להו יין תקים לקדש בבית מכנסת על חיין משום רפואה על יוכל דבריו הפניון מא שכתב שובאין בשמיעה בלו טעניתה תמות עד של משום בוכחין לשעם ברפרישית וגם מקד עלמך היאך יוכאין אפי בטע מה עון שאים מקום סעודה ולו עוד אי שאסורין לשעם ברפרישית וגם מקד שכתב שהפים לקדש משום רפואה זה לא מעים של הקבו אות שא משום אורחין וכון דליכא אורחין ראוי של הקדשם מיות היישר חיל איבטלעה וכן בתב רבים מאיי ול שאם אין אורחין אין מקדשין בבית חבובחת ...

שחל לחיות בעם מפשחין יטלון למר עשרתם וחומר קריש וכפטרין לבתנקם לשלם...

על היין בכפסת ואחר אנשים ואחר נשים חייבון בקירוש היום ואם אין ירו משנת לקשת יין ולחכן ברכ סעורם לכעוד הילהו לכעוד חיום מוטבשיקנה יין לקרוש העלה ממה שיכון ברכי הסעורה או מנימה שיקנה יין לערך קירוש היוס ואסו לטעום כלם בון מים בון יין משהחשך ער שיקרש ואם אם התחיל לחכל מכלער יום בריך להפסיק ומיתו אין בריך להפסיק בעבורת השלהן אלו פנרם מפהומקושי ויה שמקדש במו בשארי אימנים שמעברך על היין וחחר כך קימש ומניהו שרוש פני שחם חיו שותן יין תחומ שחין צריך לברך על היין חוח אומר קירוש לבר שון שחיו יוששן ושותן תחלהי וכן פסק קרי בן ציאת זל ולממן ברכת המושאיש אומריין שאין בריך לברך שח מקדשוחוב בלח המושח והרב שפחם ולבתב שבריך לברך המושח ולוח הסשם אח מראשול שלו לברך בפה אם שונה ומלה אבל המושא יברך יראה מובריו שאם אין לניין ומקוש על הפת שנם המושא אין בריך לברך וכן בתב הרי זלבן נואת על ההיא רירושלמי שאין בריך לברך על היין אם היו שא מקרשין וחורין ואוכלין יואס נמר סענות וקיש עש היום קורם שמרך ברכת המון בתב קרב שפאםי ול שמברך ברכת המוון על מס ראשון ואחר כך קירוש היום על מסשע אבל שמהן על מס אחר לו לפש שין ששין מעור חשונת חשונת ובריך לחושר של שבת לברכת המון אעם שמברך קודם מקירוש ויה נגוף בומר סעונת אין בריך לברך ברכת קמון תחלה של פרס מפקומקושו מברך קמוצי ואובל מעטואחר בך יעברך ברכת הימון ולוח הספס אה חראש ולי ואם שכח וטעם שום דבר קונם שקישיטל לקוש אחר כך ואם לה קדש בללה יש לנתשלעין למחר כי היום יוכתב רב עצורם ולאם לה קדש בללה מחמת שכחה או גונם יקרש מחרי חבל חרם במול בתב לח קרש בללה בין בשונג בין במויר יקרש למחר וחבי מסתבר טפו ובשישב לוכל יהיה ל מפח פרוסה על הלחם דתניו אין מביאין השלין שא אם כן קדש ואם הביא פנרם מפה וימר קדש אעפי שבריך שיערוך שולחכו מבענר יום וראי בריך שיחים ערוך וינסורר במקום אחר ומפת אין מבאין בשות לפש שין עד אחר מקירוש ברישימי נכר שבי לכעד משבת הילכך אם המאוחו לפשו קודם מקירוש פורם על מפה כאו אימו כאן ומקדש ומסיר המפה וכתם התספות בימיהם היו להם שולהכות קטמם כל אחר שלהיו לפני ולה היה עליהם טורה להכסיק ולהבי השלחן אחר הקירוש אבל לדירן ששולחפות שלהו גרונים וטורה להביאם אחר הקירוש ולהפסיק בון קיחש לפעורה מיחצון להביחם לבתהלה קודם הקירוש ולפרום מפחולקדש וברושר ליני קאיניו שלו יראק קפת עשת י פירוששיווא מוקדם בפקוק

שינרו תבשיםן בפרקבל בתם חקום אינר רבו איניר רב ימושע בן לי אפל יחד חינונטל נרך לינר וכני הימר רב קממום כל חמתפל ואומו כל מעלה על מכתב כאל נעשה שותף להקבה במעשה בראשית שנה ויכל א תקרי ויכל אח ויכל שרוש מבה והוא אינא שהעקר לניור ויכל שמורה כאו בעשה שותף ויניד שאומרי כן וכן כתו ויכל אים חוזר על ברכתשלפט שא על שלפט פט תכלת מעשמ שמים וארץ וכן כת ויכלנוברכוע מכל מימים כרכות ויברך ואם טעמ ומוכויל תפלת מחול עמר אותה ברכחשנוכר בהשטעה ומחשר של שבת לש שני נוכר בברכת אתם חונן ולא שני נוכר באחת משאר קברטת שן בער ביר נשחריין. מוסף ומפחה וחורין ואומרי ויכל בבסר משום יום טוב שחל להיות בשבת שאין אומרי אות בתכלה שמתפלש אוה בחרתמ ואו בריך למיתרו מפע שלא אמרוחו בתפלה ואגבוה תקמו למ ויכלנבכל חשבתת וגם להוצא מי שאים יודע אות ויא שכהע למר אות בקול רסומעומר משום שהוא ערות להקבה על מעשה בראשיתוכתנב ושאים יודע אות ויא שכהע למערים שברים להשר בחר ומשמר יולבך ברי שענורו ויאמרו אות ביחר ואות שליו בם ברכי חחת משן שבע ברסת וחוח מגן חסת ברברו ורנה נו בינטחשם יוחותם בחי מקדם השבת אומן קרים וכתב אב משרי שאין ליחיר לנינר אותה של נתקנה שא משום מכנת מיחיקין שבת כנסית שלהם איו בשרות ותקש אותה בשבל בע אדם שימיחין לבא שיםיימו תכלתם בשור ששב ימאריך כראיתה בפר במנה מרשקין יט שחל למיות בשבת שב יורד לפני חושבה ערשת אים יחופר של יט בברכה משון שבע ומסירה פוענות משום בדין הוא ראש בשבת לא במש למימריה ורבין הוא התקון משום סכנה מיאי לתקון ופון ומדי מלה שקון לה תנקון שמי שאין להוסיף על מה דתנקון ולה כתקומו של בעשר כרמשמע לשכרשל חיורד לפע התעבה מרשה של נתקומ של לשל יות אכן דלת לן סכנה לא מורי לה של משום מנהג אשוש בספר חסירים ממשק באחר שראק לחסיר אחר מותו ופנו מוריקות ואיל ל לוק פפך מוריקות איל ל מפנשחיית מורבר בויכל בשעה שחיו אומרין אות ובברכת מגן אטת ברברו ובתברי כת רב עמרס טעהול הופר של שבר כ בערבית מחוירין אות ולב משק נחון כתב יחידשטעה ולו חובר אתה קדשת בללשבת אם שמע משב מגן אםת ברברו שמיין ברכק מעון שבע מראשוער סוף יכא ירי חובת ורב נטרופאי ול ראפי לא התפל כל שבע ברטת ושמע מושב מגן אטת ברברו מראשוער פוף ישא ירי חובשושיני הוא שון שמחוירין אות אסלא קושר של שבת היאך יוכא בברכה אחת מעון שבע ולא רמי למה שכת בהב ול יחיד שלא הופר שלרה ושמע משב מתפוח מראשוער סוף שיבא רשאנ מתם ששומע כל התפוח אבל מכא מים יוצא בברכה משן ו במקום שבעב שלמות וקשיח'טפי לרב בטרופי ול שלת שיוצח עו אם לו התפל כלי ילו קיית לן כרבן נילש שחת שב פוטר קייחיר שא ברה ויוסיקכפורים ובאמסין אבל בשאר ימות משפה לו יכר ונורובן בכר המיקומו ששב מחדש בבת הכנסת ואני תמיה הייאר בתפשט וה המנמנ המקומו ששב מקדש בשת הכנסת ואם תציה היאך נתפשט וה חמנשוג קימו לן כשמוש דאמ אין קירוש שא במקום מעודה יולריריראין מקרשין בשת מכנסת שא לושקי אורר זין
דאכלנושת בע כעשתא דלריריהו הוי במקום מעודה יושן דהשתא לבא אוריזין דאכלנשתם קרוב הדבר להירב
ברכה לבטלה יוהמקדש בבה אין ל לשתות מיין של קירוש דשון שאים יובא עו שאים לבמקום מעודה אוריה הריב למעום ער שיקום במקום סעורת שא יהן לתמק ושפר ראמי והא ראמי המכרך בריך שיטעום לא דוק החל. אם טעם אחר שפר רמי ורב נטרומי זל כה שמקדשי בבה אעם שאין אוכלון שם אעם שאין קדום שא במקום מעורה אפי קב מקרשין בה מפנישמטמעת יין של קירוששל שבת רפיאה היא ומה שמוענין כל הנשר ליא שתובה מא למעום שא שתובה לשמע קירוש בלבר ופין ששמש הנשר הקחש יכאו ידי תובתן ואין בריך למעום

ו משטר מעלה אפי סיפו במסננת וכה חרי בן ניאת ולאפי האירל רוא קפריל אבלני הין מקדשין על אבר מברבן עלי בפה אבל יין מנת מקדשין עלי התנו בוחט אדם אשטלשל ענבים ואומר עלי קידוש מיום וכן היין שבע החבת אעם שיש בו שמרים ויין כשי ש שחר ויין בורקי וכן היין שבע החבת אעם שיש בו שמרים ויין כשי ש שחר ויין בורקי פי לבן בותרוהוא לגרישות ויין הלסתון פי מתוק ויין מתם של מרתף שאימן ברוק אם הוח טובאו לחכלם מקרשין שלני ומית משה מן קמובחר לברור חיין הטוב לקרשעלו בתב בהג ולשיין חי הפי אם הוא חוק דררי על ודרי תלוש מייז מקדשין עלשי וממ יותר טוב למוצובלברשיחה מווגברחוי וייכות שלפו יותר טובים הם בלה מוינה ויין במוקין מקדשין עשולו שכו מכמשי בעפניהו לו שנה כנטמקו על ידי חמה או על ידי תעלות האור שהכניםן בחמין למקר במוקן או שתלאן בעשן והוא שיבא מהן קבת לחלית כשמעברין אותם אבל אם אין בקם מונחית וחין יונח מנקם דבר שח על ידי שרייה ששורין חותם במנים לה וחמנרח דריחים חלה וטענייה חמנרח חמנרח חבל חם ריחיק חמרא וטעצייה חלא חלא דבתר טעצייה אוליםן וכן בתב הרמבס ולשמרי יין שנהן עליהם מים או חרנעם שנתן עלקם מנים ויש בקם טעם יין אין מקדשין עלקם ומנכרען עלקם שקבר אפי אם נתן עלקם שלם מנות יניסויכאושלש מנות וחצי שא אב נתן שלש מנות מיסויכאו ל דקשתי הוה ליה פין מווגי ועליין מנושל רם הרשות חל שמשה כת בשם רשי ולשמברכן עלש שהכל וכן כת הרי בן גיאת ול "ןשנתבשל אש מעם וכן אם נהן לושט מעט דבש מברם עלש שחבר וכן כת רבי האי ול פון שנתן החור תחשו ומרושה אין בו משום גליולו משום יין נסך ואין אומרין עליו קרוש היום יואימן כראה לבעל השטור דלם גרשמקונריטון דאיה בירושלמי שיונחין עו בפסח ירי ל מסותיוכן כת רת ורי ולשמקושין על קמנשל ולוק מספסחה הרחש ול וקרם במול כת אין מקדשין שא על היין קראוי לנסך על גבי המוכח . לפי אם נתערב עו רבשאו שאור אפי כטפת חרדל בחביל גדולה אין מקדשין עלו כך אפו מורין בכל המערבי ושמי שמישר לקדש עלו שלה אמרו יין הראוי לנסך עלגב המובח של להוצא מעלה או ריחו רע או מבושל שאין מקרשין על אחר משו במקו שאין יין מעי מקרשי על משכר ושאר משקין כיון שאין יין מעני שם מוי שאר משקין חמר מרינה ופרשבם ולשפורה חמר מרינה כשחין יין בכל משר יויא דלא קויחינר מדינה שא אל שלא ימא יין גדל בתוך מקלך יום כל ספב משר יומרברי מרם ביווליראה שאין מקדשין עלושכה מדינה שרוב יינה שכר אעפי שאין מקדשין על מברילן עלו הואיר והוא חיור מרינה ועל הפת בתב הרת ולשאין מקדשין עשורשבם ולבת שמקדשין עשי וכן בתב רב עמרם ולוחות ויטולותברך ברכת המוצי וחימן פרסונותר הקירוש ופרשי וכן כתב רציו החייול וכתב פור דחפ אסים לנין אס איכן מנקבל לואיכן חבב לשיקוש על הפתשאין ללברך על דבר שאיכן פהפה ממכן וכה אה ול שמקרשין על השכר אם קוא חמר מרינה ומת יותר טוב קוא לקדשעל הפת פון שהסעורה באה לכעד שבת אבל בסעורת הבקר יותר טוב לקדש על השכר פי שיברך על שהכל נהיה ברברו קורם לברכת המוצא שאם יברך על הפת החלה אין כאן שום שמיי כה רב עמרסול מסשל קירוש כל ומן שלה ברך ברב ממוון חייב לברך עלי ברכה אחרונה והמ שאין לנסם לברכת המון אבל אם ים לנסם לברכת המון כיון דאכת לו אפח דעת דהא אית שה טום של ברכח לה בש לברום אחר טום של קירום שנפטר בברכה של שלם . ער כאן ואים מנבן דבריו שן דכתב שאם שרך ברכת המון שנפטר מלברך על של קירוש והוא נריך לברך ברכת המון אם כן למה מחיים לברך ברכה אחרונה על של רןירוש מה ל יש לנסם באו אין ל בס חרים לעולם טם של קימש ברם סעורה מונש ונפטר בברכר ב היחון ואין בריך לברך עלו ברכה אחרונה מילכן שטר יין שבתר חמוון

14,25

ומים ראוי למקרים בברכה ומנקריבין ברכת חיין ואנשמעונים עם ומקרם על מם מוא מיין שלו יהא כעם למעלה וטל למטק . חבר לוק שתמן מפה יפות הפתואחרת על גבון ומקרם על מס מוא מיין שלו יהא כעם ולמעלה בברבת מון בתבת כל דינו פנימת הטסויאחורו בימירו ויאמ ויכונ אעש שאמרו בתפלה חוור ואושג אות לחולא בעו ובע בתו ובפה וקירום יוכרון למעשה בראשית על שאמו שובתן בום ששבת בו הקבה אחר תכלנת מעשה בראשית. החלה למקראי קדש שהשבת מווכר וכולה בפרשת המועדים קודם לכלם יוכר לבניאת איפשר לנמר השבת תוא החלה למקראי קדש שהם וכר לבניאת מברים שכל המועדים הם וכר לבניאת מברים """ """ """" וקרם בן ולכת שהשבת עבמו וכר לשחת מברים בעשר היות ישחת מברים מורה על אה קרמון וינחוש חפן ויטל על כן כתב ברברות קשפות ווכרת פעבר היית בארן מברים ועשל כן פריי שהיך לעשות או מס השבת. שאם יעלה על לבך ספק על השבת שמורה על החרושועל החפן ועל היטלת תטר מה רצו שעך ביצאת מצרים שמוא לך לראייה ולוטת. והנה השבת וכר לצמאת מצרים ויצאת מצרים וכר לשבר ב פ יוכרו ט ויאמרו פ קשם מחדש בכל זמן אותות ומופתים ועושה הכל כרשמן פהוא אשר ברא הכל במעשה ברחשית בתברב עמורם ולמחר שמקדש על המס מוטל ידיו ומברך על בטילת ירים חבל חס נטל קודם לח יקוש על קיין שא על הפת ראמ רב ברונא נטל יריו לא יקוש וכן בתב הרם ביוול מישנתטון לקדש ער ביין ושכח ונטל ידיו לסעור קודם שקדש הריות מקדש על הכת ולא על היין פון שמטלידיו לסעורה וכן היה הרט זל מרוטנטרק לקדש קודם יאבל הרשבם פי היו דיאמ רב ברונא נטל ידיו לא יקדש היים דוק לרב דחיל יש רן ידוש של במקום סשורה הילכך לא הוי קירוש מעפן הסשורה והוי הפסק בין נטילה להשורה הילכך אם נטל יליו לא יקדש הוא לא יניח לאחר לקרש ויכא הוא בשמיניה ולא הוי הפסק טל החיי אבל לשמול דאי אין קירוש לא במקו סעורה וקיימא לן טותה לשמואל יטל לטול קורם הקירוש רקירוש לא הוי הפסק ומניהו לכיפולה טוב לבדום קודם ברחויםן דסברי בש שמווען הטס ואחר בך משלון לברים שלא להפסיק למינה בן נטילה לברכה ורב יום ורשמן יוכה ול בתם דאם לבתחלה יכול לבוול קודם הקירוש וכן היה כוהגאא הראש ולי ואני הפנה על מנהוג שנביך לחוק ולמושא מימר דרב ברוכא מפשטיה ושותה מלא לנגיניו ואם שתה פחות לא יכא ולא מלא לבניניו מימש שא במלא לנמנו י ומפרשי במסכת יומא וכמה מלא לנגעו כל שאם מסלקן לבר אחר בפנו ויראה מלא לנגעו וקוח רובושל רששית דלה כרב עמרם ולשכתב חסקושולה טשם רששית לחיבה דודה ברוב רששית סני חם מיו מסובין שנם או רבים ולא טעם המקדש וטעם אחר כמלם לענמי כתם קוחונים ולשל יכא שא בים כן טעם קמקדשוכן כתב בהג ולי וכתב עור אי אשתליול טעם ושתי אחריני מיית ליח כם אחריני ויעברך בפה ולם בריך לחקרובי וקח דינשיענו בשרובן דסנו בטשינת חחר פירשו הנחופים הייכו דוק בשחר רברים שטוענון טם חבל בקימשל יכח של חם כן טעם ממקרשי וחה הרחשו לכתב שנם בקימש יובנ שין בטענימה אחר ומימו ברי אחר מן המסובן לשתות כרי לנגניו ואין שתנית שנם מבטרפון למלא לנמיו דלה מקרי שתיה של הכחה בפחות ממלא לנגניו ואכן בשבן שיהנה אחר משתנית שם של ברכה . ומיל מעה מן המובחר שיחהו שיטעמו כלםי כתב בחנול מאן דמקוש ומקמי דלטשם משתש חדר מברך בפה ואין בריך לחור ולקוש ואחר שישתה ממקדש ישת ממסובן ולה קונם ואסים לכל אחר מסו לפנו יטלון לשתת קודם ובלבר שלב ימו מסות של פנימין ישראוי לנסך על גבי

ממוביו לושטי ריחו רע שמפריח קטונומבל מקום ריחים וטעמיה חמבל מברשן על שכלו פר

וכתבבעל התרומות ול אבלמי שאימי ורע בנים או אש עלו ים שק בימושישיםו על וים מתפרון וחם מסבר טפנ דפון שאיבו טרוד בקריאה יותר ישנין על משאם היה טרוד בקריאת ואדם חשוב שאין דרט להטות בהול מונהר וביתרורה אפי משרה כאחד אין קורין שבקל יטל להטות קודם שירנוש שחשרו פים קורשל שת רבן מונהר הכר מפש משרה לחור הכר מפש של מונה בעל התרומות ול ומשעם וה פוקות לקרור בללל יום הכפורים בסדורים ומחוורים לפי שאימות יום הכפורים עלקהם ולאיטון אבל בלל פסח שחל להיור ב בשבת אין לקרות ההגרה יחירי ובספר המעת כתב לגיל פוטים בללים שחל להיות בשבתים להיפר משום בשבת דין קרות קהבתי ידיר ובשפר היועת כתבשין שוטים בענים שחר שיות בשבת ישוחר קשור שבת שחתמן לבוה לוה ויש אוסרין י ומניל נראה שמיותר לקרות במה מדלקין לאור הנר שהרי הוא מושר איסור שבת האיך ישכח והלרב ישל לראות לאור הנר מהיכן יקראו השפוקו ולסדר לראשי הפרשיו אבל לא יקרא כל הפרשה בלים הדומין וה לוה ובריך שון להבחין ששחם אסור לבחון לאור הנר י ואש להבחין שן בגריו לבגרי אשתאסור בען הכי והקשת שן אימן קשע אימן בערין שמים אסור לבחון כלים לאור הנר של שמון שאימן קשע אימן בקי בהן וברי שון רבי והקשת אימן קשע מותר של מסרים לא חיישים שמיל יסתפן מנינו ורשי אל מחתר ואם הנר של נפע בקשע מון הבי והקשת המותר שון הותר של ישה ול היישים שמיל יסתפן מנינו ורשי אל מחתיר מש בקשע מפני שור המותר בשל מותר המותר בשל מותר המותר המותר המותר המותר של והיישים שמיל מותר המותר המו וכשל שמן קשע אסור שאים קשע מותר אם משק מעצמו ואין מורין לביתר ב בשבלישר שאחור לכלאפי לפישל הודלק בעשרו אבל אם עשה אש לברם או לפרך חולה שאין ש סכנה אחור למתחמם בפגרו שמא ירבה בשבלי ישרשותים שהיסם יחר והרליק תיהנר אם רוב תים מותר לושתמש לחורה שלערך מרוב קורלקי ואם מרוב ישר שאו אפי מחנת על מחנת ישר שאחור שא אב יש מוכחה שלערך ונים מרליקה ואם אמ לעברו או לשפחת ליך עני והרליקו את הכר אעם שנם הסברים ול אין זה לעל מי שן שעור מחליבה לערך ישרא ונא מי לובי שי שרור מיתר למשתמש לוורו שן שבל זה היה שם בר אבל לאחר שיבכה הראשון אסור להשתנים לאור השני יוכן אס נתן שמן בנר חדלק יעל להשתנים שערכה שיכלה השמן שחיה ע כבר ויעל לניחות עשל ידלק הנר ושלא ליקן ען שמין ואיתא שרושלני שאם חבי חדלים מרעות בשת ישרש שאין מטרייחין אות לבאת משם מרלת אסור לפתח מרלת כפנרושמא יכבמ מרוח או קטע בסתל שאחורי הדלת לה יפושה כיבדו שמא תהא הדלת מקשת על ותכבמ וכן אס הוא קשע בדלר ב עבמה לה יפושונה שבפתחתה ובנשלת מקרב השמן לנר או מרחיקו ממם אסו לפתח הדלת כיבד המרורה אפי ברוח מעיק אבל אס היה פתח ביבדה מותר לסוברו ואין בו משום מכבה ינר ששכחו על הטבלה מנער

הטבלי וקוא מפל אפ אם מוא דולק רק של ימין לכמתה ובלבר שיהא נר של שפוח או של יהי ע שימן אברים בי ש שימן אי הפשר של יקרבמ של הפתעלה ופוצא חייב משום מבשר ואם הפחו עליה מועת אסור לבערה שהרי הטבלה היא בסים לרבר האסור ימותר להפח נר של שבת על גם אילן אעם שהוא מחובר ול רוישיםן שהרי הטבלה היא בסים לרבר האסור ימותר להפח נר של שבת על גם אילן אעם שהוא מחובר ול רוישיםן שמא ישתמש ש ושל יום טוב אסור י מותר לכפות קערת על גם חנר בשבת כרי שלא יאחוו בקורה

מופירנ מיפע תים מכני לסטים

זאת הנר מפני שהוא או רוח רעון או לערך חולה אין ם סכום פסור

נסים זל דוקה שלו היה דעות החלה לחכל במנקום החד אבר אם קדם כאן עד ועת לאכל במקום אחר שפר ראמי ומפרשי שתוספות ובריו הא רמהופ תכאה לקדם כאן על דעת לאכל במקום אחר דוק כששע המקומות בעת אחר כתן מחרר לחרר או מאינל לארעא אבר לוכל בפנח אחרת לו חוי שמי מקום אפי חוא גרול מרבה ורבשר שלם ול כתב כל ומן שרואה מקומן מותר אם משת לחבר ואם לחו אסור ייכול אדם לקדם לאחרים אעם שאיכן אוכל ממקם דלריחיהו הוי מקום סעורה דישנב רברכת היין איכו יכול להוצא אחרים אם איפו נהומ עינקם ביון דקאי בפי מוא חובה לקחם מיום בקירו פיום דאיני יוטל לחוצאם אעם שאים מוכה וצריך לוחר של יטעום עיוחם שאסור ל לטעום ער שיקוש במקום סעורת וראית כת על שם הגאועם מי שקדש לאנשי בת ובת אבר אנשים אחרים אים חוזרומקדש לחם וחב הניים אם כתם הנחונים כן ובהג זל חילק אם בח אבל אחרים שאין יורמון לקדם מקדם לחם י אבל אם יורמון לקום אין מקום להם . כתם הנחופם מא דאמרי אין קירום או במקום ספונה אין בריך שינמור שם כל ספונת שלו אפי אכל רבר מועט או שתה סם יין שחייב עלע ברכה יצא ירי קירוש ונג סעום במקום אחר ורוק שאכל לחם או שומויין אבי אכל שרות לאוסברא ראשומו מיא סברת מתספותוכן דעת אא והראשולי ואסקוש בבית ושמעשכא ושלחן ערוך ל לפש יוכח ם דלהיה מוי מקום סעורה וכנון שנתטון חשומע לכחת וחמשמיע למוציא יואין מקירוש תלניבנר שאס ירצה לחכל בחשך יכול לקדש בלא נר וכן בתב נאון ול מיח נר דליק ותצטער לוכל שם מקדם בחוץ ואוכל שם אנש שאים רואה הנרי רו וברצע על שת טכלות דכת של אותו לום משפו וחמר רבחשי חויפו לרב כמפו נפןים הרופ שתם בחושנת מחזחתומשה לבשת פרוסה גרולה שתספיק לו בל הסשורה מפני שנראה כינחבב סשורת שבת שחפן לוכין בממרבה ולו מיחוי כרעבתפותו כיון שחימו מושה כן בחול יוחם המפובם שנם או רבם טועם השנע ושלה ואחל יטעמו הם יואסים לפני כל אחר ואחד ככרו וקוא להם משנה יטלן לטעום אעפי שלו טעם חוא יום סעורת ודין חוכרת שבת בברכת היחון ודין חורת אם שכח בתבת למעלה בברכת היחון של חול וסשנה זו ושל שחרית אי אפשר לששותה בלא פת אפי לעל סשנה גיכול לששוינה בלא פת שו שהם שקר מעורת משבת אי אנשר למס בלא פתי כני של שלין של אור קורין לאור הנר גוירה שמא יטוד יש לאסור אפי מוא בעששית או קבוע בחור שבעותל ודוק אחר אחר אבל שנים שנין בחר שאם בא הארדור להטות יושרט חשרו וכונן שקורין בענון אחר שאו ישנים מאחר בינה שיששה חשרו אבו אם קורין בשם מממם לו

מבר תר לב של היות של קבלת מתר מותי היא למתר בשבת הלב וכוצאין ספר מתר מותי והיות היא למתר בשבת הלבו ששם הלבו וכוצאין ספר בתר מתר מותי והיות היא לו היא אותי קורין לי בשל אותי אותי קורין לי בשל היא של היא לי בשר מעבור היא לי ומסיר מובשא אם של היא לי של היא לי ומסיר מובשא אם של היא לי ומסיר מותי היא לי ומסיר בבר קראו ולבעור ביותי הובי לבבר תבי היא של בנבח מעננה של פרשה וחין פיחיםן מעשרים כפנר ושקראו בתרהשאין שחתון לכל אחר מנ פסוקים חים לנין עשימו בבער מעשרים ואחר פסוקים כתן עוליתכם ספועל זבחיכם לו בש עשרים וארדור והי איכא תרוצון אפי לו קרא שא עשרים פסוקים שפיר ראמי שכי אחר חשוב כשבם הוא ותרוצמי וקאחרייון חשובכב לפשחחר שתרגיו המתרגם חוורוקורה חות פינם שנית ותקים למפטיר שבעה ברטת בבנה שבעה שבעה שבעה שבעה שקרחו בתרה ב לפני החרים לאחריה בשל פנים לאחרים בשל מחרים בשל מותם בשל מחרים בשל מות בתות בשל בשל מותם בשל מותם בשל מותם בשל מותם בשל מותם בשל מותם בשל מחרים בשל מותם ב

אבל אמור ואסים ם סלמה מותר לבישופו ואס כבהו מפניםחם על מנר או על חשמן או על הפתפום בעו יואס כבקו כרי להבקב הפתלה חייב חטיות הבר בורוך השמן שבנר ושבקערה שהרלקו בקן באותה שבנה הפור וכן ברופיום שקלים אחר שבנה באותה שבת אסור לטלטוב אפל שכבה סבת אכור וכן נרופינום שקליקו ם אבל כר של הרנקו בה באותם שבת אפש ישן ושל חרם דמורים ואפש היא של נפט מותר לטלטוניוכל מפורה בון ברולה בין קטפו אם מיושל פרקים שמתפרקת או אני אינה של פרקים שא יש בה חרינים מפב ורומה לפרקי אסור לטלטלה רבל ברקים שמתפרקת או אני של בבשאר הלינת יוחא וריו לקיים עונת בראית בכתע בפרק אעפי אעפי הוה אור ויתב בב רב בפרק אעפי וכל בשמשים מות אויל לבישה וביחוק קי חופק קי חוי קמיה עינורה דפורי ימיו חדי משפה שמעופה ולא אינא כיון דלא חוא מחוא סימנא איל לחו ל ינאי כפי מעות שלמלא יחודה קיים לא בעיל עובתי לשון הרמבם ולתשמנים המנטה מתנופונו שבת הוח לפי עונת תל הברייחים לשמש מטותניהן משל שבת ולשל שבת ומותר לבעול לבתולה בשבתוחין של משום חובל ולו משום בעד לה " רפב בשדור משפמן לפת הכנסת ומסדרין הברטת ופרשת מקרבמת ומשנת אי והו בסרר שאר היינים רק שינוסיפן ושום השבת. ואוינרי ברוך שאינר ופסוקי דומרה ומהגון למוסיף מומורים לפי שחין עו שטול מנחכה לעם יופוהנון בחשכנו לנמר מני ברוך שחמר חחר משנת חיזהו מקומן וחחר כנייי כל המומורים שמוסיפוי ובטולטולה חומרי המומורים תולה וחחר כך ברוך שחמר וחחר כך מומור שיל לעם השבת. ויותר נטן מנמג חשכט למרכל המומורים בן ברוך שחמב לשתבח כרי שימח לכלם ברכה לפפחם וברכה לחריקם ובחשכבו חין חומרין מומור לתנים בשבת לפישחין תנים קריבה בשב וחים שעם של עקר וחחר השירה מוסיפון נשמת כל חי שיש כו מעפן יציחת מברים לכך סמטהו חבי השירה וחותמין בשתברים וחויל של קרש וברט וקורין שמע וברטישה ומוסישן בברכה רחשוש שבח וימוש להקבה יוחיה ושמה חורים הרחש ולנו מקישמקון בכל המקומות שהקהל אומרים מקבת הברכה ושל ממרה קרא לשמש ויורח אור ונים כשקרה לשמש להחיר ורחק שיטחו העולם לטעות חחריו חו התקין שרת חלבוה כרישימנעו מלטעות אחריו כאשר יראו שמסשעם יויה ראמומקטין ומפרשי אותעל מקטיער ומקען באשכנו ובספרר למר לש שלם ראשומות ושלם אחרומת וקרושת היום באמנע וחותם מקדם השבה . פרוש ישמח משה כשביו אבותם ביעברים ורחק משה במבר השעםר שהכברו עלהם בקש מפרעה שיתן להם יום אחר בשמע שיפוחו בו ונהפו ל ובחר שום שבישו בחשר נגטוו על יום משבת שמח משה שבחר בו ווהו ישמח משה במתנת חלקו וימ משום חיז רבושב לדעות בי אפים מקרישבם אין ליה הקבה למשה מתוכה טובה יש לבבת ובר ושבת שמה וגשם מבקש שתנה ששרש לך וחודיעם ועל כן תקבו ישמח משח באותה מתנה ויש טו כה תטות בבגד כה אותות שיש מאך את שבישים תשינורו עד ויתן ש משה בכלות ווהו שתקהו בעמורו לפער על הר סיני שפרשת ויתן אל משה סמוכה לפרשת שבתי ואם לה הופר של שבת מחוירין אות אם עקר רגל חוור לראש ואם לה עקר רגלע חוור לשל שבת כמו ברח ומחזיר שב התפלה ואומרין באשכנו בקרושה בשל שחרית ממקומר מלכהו ואו בקול רעש בחלי והפסור רב נטרונאי ריש מושבת ממתה מחסיא מופוגשונישים ליל בתר יתפו לך וממקויןר מלכם וחז בקול רעשגרול ובמוסף של שבת ויוס טוב ויוס מכפורים ובנעלה אפו אומרים פענמים ולחיות לכם לשקים אבל ברא ובחול של מענ אין אפו אומרין אותו ואומר של קריש שלם ומנהג ספרר למיר אתה מראית קורם

וה אבהו כשם היוםי בה חשש אמר אסור להתשות בשבת עד שם ששת ואין בריך למנד שאסור להתשמת שו תעשת נמוד יוחי דאיתה בפרק אין עומרין היושב בתעם בשבת קורשן אוגור דימן של שבשם שנה מיירי בתעשת החושב שיתבטל בשכר התעשת אסכן בתעשת העשת אות ביות בשל משקר שנג שבת ואין בריך שיקיה התעשת מוד שום ביות שור מיד שום ביות של בחיר ביות של בשירבה וביות אחר שיתבטר לעשל ששטל שקר שנג שבת ואין בריך שיקיה שקתש ביות מוד שום ביות אחריו של בשירבה וביות אחריו של בשירבה כל היום לשני של בר אדם לפי ענים אם הקקומים שרוש שיקדים למהר להכל בסשרת שבת ושימום אחריור שבג לבתן שניין לא בתאבל יותר היות העלה יותר היות העלה ביות אחריות של היותר ביותר היותר היותר היותר ביותר ביו

שפון שלא חלעש עריין חובת קרושער לאחר קתפלה אימ אוסרו מלטמום. משום ואות משובת אחרי תרים שבא הבירים שכא רבירים שכא בבירים שכא רבירים של האומי וינאור ספונה ומחנון באשכנו שמטחין משלחן ערוך כל השבת לבשר השבת

בשלים בשלים לפתו בותן להרבון להרבון המוכם בנפרות ויונגינים בל היום ברי לושלים מפון לו בדינת הנהרים אל יבטילים בשיבנתו לו ואחר השיכה קובשן מורש בראית א במורש אמרה וערה לפני מקבה רשמ של שלים בשיבנם לארן זה רן לברינו זוה רן לשיהו ואפינה יבה עלי אמר להיש ליווג שאם מווגלר ושבת שינו שהם בטלים מומלכים וישלי לעסוק בך על כן בריך שיקבעו מירש להודיע לעם את חקי האלחים ואת וערורינו ואחר לשעם מעורה בשלו מרכם במיר בשלו מורש ביים מוני אל רבה בחני הלת מיל בשל בתים מערש אחר מישו ביים מערש שלשית האמר הי בשבת בשלו מורש בר קפרא לי מושע בן

בי מניוים שלשם שון בשבד משל משלש שרעשות מחבלשל משיחומרים של בדים ומנולחיות שני ינשום בני ילפום בי ילפום בי ילפום

אור דם אני לשופים לשישום אדם פרשות עם מנטר שנם מקרא ואחר הרונם אם עסרות ורישן וכל המשלם פרשיוני עם מבשר מארים לימנו אם עסרות ורישן פי רשי ולאעם שאין עי הרובן ושמעון וכשיונא ע בריך לקרות ל פענים יוש מפרש הדיך כל כך תרונ ולפי ושישום פרשי בפרש של שש מפרים שכתב במינים יומית נהו לימות לפי המור בפרש וליו בריך לקרות של שאין בריך כל כך תרונ ולפי ושימעון אין בריך לקרות של של שישום ומית פונים ומית פונים ומית פונים ומית פונים ומית פונים ומית בשאר לשלא וכל משטע מיום ראשון ואילך חשוב עם מבטר שון שמיתי של שאים אחר אם משל אחרה משל אחרה שבונים אחרה מו אחרה מבר במנה ואם לא השל אחר אם מונים מומה אבל משם ואילך שון שמיתי לאחרת עבר ומנה של ואת."

ישנם אחר חפונו קולם קיל פוק חבר משם ויויין שן שיליפויםן יויולי בעבי וינטים יייים מפר יחימר שניו בעור קדים ויתכלו קבעור

תפלת מוסף שלש ראשומות ושלש אחרומות וקחשת היום באמנע ופומנין בספרד למנר למשה שית ובאשכנו פוקנון למר תקנת שבתומיוסרת על שפי בינו של תשרק על שפי מנחולה דכושב אשרקה להסואק בנסוש בה כא משת ער יואו בסיני כיברושום חשבת ועולת שבה שש בה כא ששת רשת קרבוומה בשבי שבריםן לחלי עש שבת תקמו למר רשת קרבוומה אעם שיש בה חילל שבת רצות בקן ומחזיר שלח צבור התפלח ואומר קרושה רצה וכן כל רבשרירא ולאין אומרים בקרושה פעניים פוס טוב ובשבת של במוסף ולו בשחרית ובמנחה ואומר קריש שלם . ומקצו ליער בספרד משנת פרק אחדואומר אחריו קריש ונפטרין לבתנחם לשנםי וומן תפלת מוסף מיד אחד תפלת השחר שומנם מתמות בבקר שהיה כבנר קרבן מוסף שומפו מיר בבקר דבמסכת יומה מבריך פסוק למר שנספס קורמין למוספון וחס לה היה פסוק היו מוספון כשרים לורם אשל דכושב בנספם בבקר בבקר שמה דקרבן מוסף ומם מניר בבקר ופון שומנה בבקר טוב לחקרימה מיר אחר תפלת שחרית אעם שחין הלכה ברב הונה לחמר חסור לאים שיטימים קורם תפלת המוספו מכל מקום בריך להתפל אותה קורם אפלה בראיתה במסבת תעשות פרק שלשק פרקים גם נשיחות כפים שחרית ומוסף דלה שניחי בהו שכרות אלמיו אין דרך לוכל קודם וכן כתב דבים חפשול ולחום שמעניםן מכאן האין אום רשאי לאכל עד אחר תפלת מוסף הילבר לא שביו בה שברור ב חמנה כל היום ויזיהו שיקר משתה מרפוף שבע שמותי ואפור לאחרק לכתחלת י ואם שכחול התפלך עד שעבר כלומנה יכתב מרשבם ול שאין לה תשלמנין אעב רבשאר תפלות שכח באחר מקחם ולה התפל משלם אותה עם תפוה של אחריה שאם תפלת מוסף כון שמובר בה את מוסף יום חג פונני און ראוי להתפל אותה עם דמור בשר או לווי היור כשי אותה של בומנה ויש בה נשיאות כפנים וכל יחיד חייב להתפלל אותה בין אם יש בבור בשר או לווי היור כני שתי תפונת אחתשל מנחק ואחתשל מוספון שון שאיחר להתפול מוסף ערשם שעות ומחצה שהוא ומן מפלת המופה צריך להתפל של מנפוה ואחר כך של מוסף יוה י הא נאמרים שבריך להקרים של מנפוה ובולה הייכו דוק שנריך עודם להתפל שתיהן בען שרונה למטל וחסור למטל עד שיתפל מנסה תולה הילכך שון שנרי להתפל שתנתן של מנכוח קורמנת שחים תרירם ונם עותה שמור ומנה חבל חם אימו בריך להתפל עותה תפלר ב המנחה יכול להקרים של מוסף ולחרשל מנחה עד דמרומי חמה והתוספות אינן מחלקין שבתנו שיש שחי בום הכפורים כשמחחרין תפלת יובר עד לחחר שם שעות ומחנה שיקרימו תפלת המעוחה לתפלת המוספון יוחרם במול כתבים מישהורה שחין בעשין כן בבער כחשל יטעני וחח זי חיה מהגבום הכפורים להתפל תפלת הימוסף בחיד כדי להתפל אותה בוינהי

של בדקתר וכתב רבשר שנם מתפעת משום חכם שמת כל בתי מדרשות במנם י ומוח חטעם פמי מנויגרשה של בדקתר וכתב רבש עם באותם שני ונינר בדוק מדין על שמת משח בשום פמי מני מנייגרשה תם שנה לקתר בחרכי של ושמדרשים שימונים יוש מת בחותה שעה ומה שחומרין בדקתך בשבל הרשעם בספר לנמיני בשבת של שמין חומרי בשבת של שמין המשו בספר לנמיני בשבת של שמין המתו בחקתר בחרי של ובחשכנו חומרין בספר לנמי בכפר תלים מו מרום וחחריו ברקתר בחרי של ובחשכנו חומרין ברקתר בחרי של וחחריו וברקתר ברקתר ומקני בחשכנו לין פרקי חבות במנה וכן כת רב עמרס ובפפרר חומרי חותם בשהרית שנו ול מת של מנחה בשבר מנה ולים מביל מנחה בשבת מתה ולים מבריל בשניק שחיי להשלימין של שבתני וחס לה הבריל ברחשונה והבריל בשנייה שנייה על יהו לי כחשונה לה עלינה לב רפון דלי אבריל בראשונה גל אדעומה שפון בראשונה לשם תשלנינין ובשניים לשם חובת ואין לנהקרים אותה של תשלנינין לחוביב הדין וכרי לה הפלל פעם בבשבל אותה של תשלניני ואם מבריל בשמם חו לא הבריל בשום אחת יכח׳ וחנ מינל במנה ולה התפלל במנחה כללי חבל חם מעהוהתפלל יח ברטת ולה חופר של שבתי כתב רב יבחק זל אעש של יכא באותה תפלק יואו כוכר מבעור יום היה בריך להתפל שבע ברטת אש הכי לא יתפלל במונחי שבתשמם פון שכבר מתפל יח׳ וחכמי פרובנסף היו אומרי פון שלה יכח ירי חובת באותה תפלה הוי באולה התפל ובריך לה נפלל שיפס לערב ובתב אה הראש ול והדבר מוכרה לכך היה אוין חל ל יונה זל שהנפון לבחת ירי ספקה להתפל אותה לערב בתרת ברבה ואין בריך לחדש בה דבר דשון שמיתפל אותה מפם סרר ערבית למוצאי אין לך חירוש גרול מנוקי מלטוק מאחרין אות כרי להיםי על הקום דאת ל יוםי יחי חלקי עם מאחרי מונאי שבת בנפרישמיתה יושבת בחר וחיה נראה לחם יום גדור ער באת הכבשם ולכך היו מאחרין במוכאי שבת. ומכל מקום זמן יבאת השבת להיות מותר במלאכה הוא משישלם בן השמשות דר יוםף והוא אחר בן השמשות דר יהודה שהוא באלף מיל אחר שקיעת החמה מונד אחר שקיעת החימה כדי מהלך שף ותה אמה מותר בעשיית מלאכה י מי שהיא אמם כגון שבריך להחשיך -על הידוום לדבר משה ואימ יכול להבדיל במוכאי שבת יכול להתפלל של מוכאי שבת מפלבהמנהה ול מעלה ולהבדיל מיד ומימו לא יברך על הנר וגם אסור בעשיית מלאכה עד מללה הגרסיבן בפרק תפלת השחר אינר שמוש מנתפלל אדסשל מוכחישבת ואומר הברלה על המס רבבלשל מוכחישבת בשבת וכן רב יאשיה וניו מברילו על הטם יופנרש רשמ האיי זלבען שהיה להס שום אונם של היה להם יין להבריל במוכחי שבת או שהיע בריכון להחשיך על התחום לערך מעה בען על עסקי מת או כלה כי דבר פשוט הוא שלא היו ממחרים להתפל של מוכאי שבת בשבת אם לא בשבל אונם ופי לי דסברא להו דמפל בחמוח ולמינים הוא זין תפלת ער כי ב מילבר מיו מתפלין והיו ממתנען מלקרות קש ער באת הטבשם אעש שלו היו סומכן גאולה לתפלה להייו חושאין שון שמיו ארוסין וקורין קש בברטונים ומתפלין יח וכתב חרי בן נואת ולוכין שנועבל ישרש כרבין שאין מתפלין מרשת שא משחשכה אין להתפל של שבת בערב שבת ולושל מוצאי שבת בשבת ואין לדן דש ולהבריל שא בכניםת היוס ובעאות בן יין מעי בן אינו מעי דקירוש אפשר בפת והברלה אפשר למחר

בחופן חלעת ועל כן אין מתפללין השפו במוכאי שבת מפני שבריך למר חברל ביוופן הדעת וחס

רצה ואימר הבדלה

שות ל יום יהי חלקי עם מיוייר שלם משחת בשבת וחף אם מוא שבע חרבה ים ל ליים אותה בכבנה בתניהן אם אי אפשר לו למשעבלי אים חייב לבער עביון וכן בתבחרם ביולוחם הוו חולה מרוב חבילה ביו שחות מתענה פטור מב סשות וחחכם שנש ברחש שלו ימנה בטמ בסשות הבקר כרי לתן מקום לסשות שלשי וומנה מי שחנוע המנוח וחיים משש שעות ומחנה ומעלה ולויקורם תילכך חותן שמפסיקין בסעורר ב בחרית לחלקה לשנים ועניין לה מנוע וכן חיה עושה אינם מקיימין מעת ב סעורו אבל אם הנוע ומיה מטל ידיו ומבל לעשות מיד אחר סעורת שחרית. וכן חיה מעשה אינם מקיימין מעת ב סעורו אבל חיה מטל ידיו ומבל מניחסומברך ממושא ומים אומר שיותר טוב למשות כן שין שמושכם סשות הבקר עו חחר סמפה וחסיי לה היה שש ז מניר הג לה חיה יטר להעל אחר כך שא אפשה גמה ורביו תפ המהיג של להכל בשבת בין מפוח למרפת משום ראיתו במורוש כל משותה מים בשבת בן משמשות כאו מול המתפם ועל כן הפונ לעשור ב פעורת שלשי קורם ממפוחי ומרם במולכה מולך לפת המודר וקורא עד המפוח ומהפל מפוח ואחב קובע פעורה ונראה לחם עדיף טפי רשון שהעע ומן המנחה אסו נחטל עד שיתפלי וכת הרם במול שנם בסעורה שלשי קובע על חיין ושנע על שת כברות ואה ולו היה מברך על חיין קודם משום דחיתום שה שם לעכן קחם מחושות סנו בחרת וימנה חף שום פמי סנו בחרת וימנה חבל היה בוכנו על שוע כברות וחיום במבלתה דבספנים שלשית נביך לפחות ככר אחדשלם משום דשום שישי ירד לבל אחד ב שנינרים ומבל שנמר עשו שפ פברות קרי ארבע לשם שמנרים י אבל אחר בערב שבת ואחר בלצל שבת ואחר בבקר חרי נשאר ל אחר שלם לסעורה שלשיתי יש אומרים שיטל לחשלים סעורה שלשית במים תרומה פרום מחכר חעשוי ממעם רגן בראמריכן גם סוכח לל ששר שבריך יל סעורות בסוכה ואם משלם במיש תרגמו יכא ורבים ינחק אומר בין מילפין שנם סעורות משלםה פעמים היום רכתבגם מן בריך לעשותה בפת רצב כדר מומה של שבת אומר שלח בבור אשריובא לעון וקרים ואם תפלתות על פי המר של ממרה בתר שוש שבר ובתב בתרים ואם תפלת איר דוד לפני הבה רשה של פנום אין אומקהוו כשאר אומן העולם כששותן ומשתכרין הולפס ופוחוים ואין אמ כן שא אעפי ששתש ושבעם אם מתפלקן לפער ובספר נמת לפפלי וחין מחנון כן בחשבט ובברפת ומושחין ספר תרח ברחיתו שבושלני שרא תקן למם לשרא שימיו קורין בתורה בשבת בשחרי ובינוחה בל ובה יותבן בפרק מקירה חרב המנדיה בשבת במנחה ובשמו בחמישי קורין שלשה חין פוחמן מהסוחין מוסיפון מלחסי וחין מפטירין בנכח וקורין משרם פסוקים מפרשם הבחם יהננים ביעולה בפרק בניהעור במקום שפסקין שבת שחרית שם קורין בינפות במקום שפוסקין במנחת שם קורין בשני במקו שפוסקין בשני שם קורין בחמישי דברי ל מחיר ל יחודה אומר במקום שפוסקין בשבתשם קורין במנוח בשנובחמישי ובשבת חבחה וחנו הלכום ומתפלנן ברש כחשומת ושלש אחרומתוקרום מיום בחמננג אתה אחרום ויש בו כל תנבות במו שיש בפרשת וכור את יפי משבת לקושו עד ויקושתו ומי בעניך פשרט עי אחר בארן אית במורשב מענים וה על זה מקבה וישרט ושבת הקבה וישרש מענים על השבת שהוא יום מפוחה ישרש ושבת מענים על הקבה שהוא אחר הקבה מנשנים על ישרש שחם יחינים באומות. ועל פי מו ניפון אופו אחר . ממשתוף בשבת שלשה עמפתפלור ב में हा विस्तर खेला अवरा मित्र मेनर । विये कि त्विव नेन मेनर मेता दाराख रा दह वना वर्ग वर्ग तरिए त्विव दे दहर ם שם שבתת אתם קושת בינו שבת בראשית בינו שמופח מתום ישמח משה בעו שבת מתן תורה ולשל עליניו בשבת נתנה הפבה ואתה אחד כנגדשבת שלמופר לעאי ושמנון בכל הייקומות לומ שלשה פסוקים

לשמן לבר פשטיה לאור האשומסת בלבבפר עם שמם לבפות מן מעף ומצרך בורא מאורי האש ואם מים-והנחונים כתבו חעפש שחין מבחלי על הפתחם חליום טוב במוכחי שבת מבחלן עלו בין שמקדשין עליום מקר ואגב הקרוש מבריל גם כן עלין׳ ואח הראש זל כת שיותר נטן לעשות הברלה וקירוש שנהם על השבר ומי שאין ליין ומכפה שיהיה לימחר לה אכלער למחר ש בהל יואם אין לשא מב אחדוחים מרכה שיהיה לי למחר יותר מוטב שיחכל קודם שיבריל עלוויברך ברכת חמיון ואחר כך יבריל עלוו בסדר ההברלה ממה שיבריל עש מברך ברכת המון בלם טם שברכת מזון טעונה טם רבי בווק אומר כל מישאימן מברילעל היין במוכחי שבת או אים שומע מאחרי שמברילן אים רואה סימן ברכה לעולם אבל המברול על היין או שומע מאחרים שיובה לו חקבה קור אחו קרוש וששחו סצלה שכאמר וחייתם ל סעלה מכל העמים . ואומ ואתם תהיו ריי מינולבת בחנים ועי קרום יחומר וחייתם קיושים מקרוש אני ואומר ואבתיל אתבם מן מעיים לחיות לי דאמר ל יוחנן ב מפוחני מעולם מבה מדר בחרץ ישרחל וממנדל בני לתלמו תרמוממברילעל מיין במצי שי שבת והוא ושייר מקירושא לאברלוש הילבך מאן ראית לנה חד בסא ולית לנה שיעור קירושא ואברל א שבק ליה לוברלתי וקירושה מקדש הריפתה דם תקמו רבין אברלתי החמרה תקימו ונר חמובה ויין להברלה נר חמובה קורם שאפשר לחברו לי בתפלה על הבשמנים אם יש לי ואם אין לאין בריך לחוור אחריקם שנשין מברם; עלמס שא לחשיב הנפש שהיא מאבת מיציאת שבת ואין מברפן על בשמים של בת מכסא ושל ממים דל לרייות עברי ירושלמי מרי דושינה בשמתנון למעלה ממטותשל מות אבל נתנים למטה מברכון שאני אומר לבטרחיים הם עשויין וגשין משה אחרת בראיתו בשרום, ל אמיור אסי ברמק לע להו ריפתא דשרובא חוו מברבן עלה המוצא אמרי היאיל ואתעבר ביה מעה חדא דשרובא נעבר ביה מעה אחרת׳ וכתב הרבר אפרים אני מברך עד הרם שוטה שלכם שלם יבש ואין עו לחליחית של רייחוים לי וטפת קטנה ובה מיני בשמים ועלה אני מברך על יי ומיהונהע בכל המקומות לב יך על ההרס ומנהג אשושם וערה היא וכתב עוד הרבל אפרים מישובים מריין ומברך על הבשמים חוי ברכה לבטוה ואף להוציא בני בית איכו יכול ולא דאמי לקרושא ואברליה וברכת קמושא של מעת שקן חובה י אבל זה אימו שא מפוגבעל מיו ולו פהירא שהרי פורם אדם פרוסה כשב ביני אעפנ שחימ חוכל עננקס וקתם מחי חובה חיכה וכן קורה חה" קראש ולי על קנר בורא מאורי האם אם ים לי ואין נריך לחוור אחריו שאין מברכון עלי שא ליכר שנברא האור במונאי שבת ומשהמן המובחר לברך על אטוקה ומוהנון להסתבל בנפרעם והם איתה בפרקי ל שישר וסיוך מהיא דתפן אין מברפן על הנר עד שיאות לחורו וכינה אמר שלא עד שיפר בן סליצ לפינדיון ועד כן מסתכלין בנפרעם לראות שיטל להמת מימו ולהפר בן מטבע למטבע כינו שמשר שונשרן לבשר וכן כתברב שמרס ולאמר רב נטרומי בטרא מאורי האש בשין בשמי שיטר כ אנשטים לכפות מידים כדי שיקקן מן הנר י ואמר רשין קאיי ול ברכת האור חובה על מי שמפר בן שפ דברים

שמש ולא חבריל בתפלח אין בריך לחור מפנישבריך להבחיל על משם הקיימא לן חמבריל בתפלה בריך שיבריל של מטום ומתבריל על מטום בריך שיבריל בתפלה ואם טעה גם בטום כנון שטעם קודם שקבריל בריך לחוור ולחתפל ולהבריל בתפלח אעו דקימן לן טעם מבריל . פירוששים להבריל על הטם אחר שאכר מין פין שאכל באיסור קריב ביק טעה ובריך לחוור ולהתפל ואם כוכר קודם שומע תפלחי כת הריקבם וליש מישחורה שמכתל בשומע תפלה יכתב בהג זל פון שמעם שחין בריך לחור ולהתפל מפנישמבתל על המם יחב חם אין נכום בריך לחוור ולמתפל וכת הרי זל אף אם אין לנכום ויורע שיהיה לולמחר אין בריך לחוור. להתפל לא אם כן סטר שאף למחר לו יחיק לי ולפי וחאף בט באב שחל למיות בה בשבת אם סנים ולו הבריל בתפלה אין בריך לחור ולהתפלל פון שמברילן על הטם במונאים באבומיכא שיש לנסם שאין בריך לחוור ולהתכלל מיר כשיםיים הברכק אין לחוור אעש שלו פיתו בברכה שלאחריה וחר שחכן בינ כל וינן שלו פיתו בברכה שלאחריה חוורי וכן בכל הלברים שאין בריך לחור בשבלם כנון על הנסים בחמכה ופנים ויעלה ויבא בלל רא וענמי ורתם כת שיו פני של של שב בכרכה של אחריה חוור אם ירבה יוכן עשה מעשה וחור לאחר מורים ברבר, שאם לא אמרו אין מחוירין אותנואא הראש ול כת דלא מסתבר כל פון שאם פשר דגלע אים חוור לראש בסאם סיים הברב אים חור לעבורה׳ ואפשר שרתם ולהים מפרש אין מחוירין אות אים חייב לחור אבלאסירנה לחור חוור ומיהו גם בן יתכן אם סיים תפלתשים לחוור לראש לה גרע מתפלת נרבה אבי באמצע תפלה פון שאים חוור לראש לניור ויהי כועם לפי שהוח מיוור של ברכה כראק לי נקוי קפסק חם חוור משנים לשרש בשעה שסיימו מלחכת המשכן שם פרך משה רפא ופוקנון לכעל בסוק אורך ימנים אשבעהו שעל ידי כן נשלם השם היוכא מממו י ואומר סדר קדושה לפי שהוא ומן חורת הרששים לנהים ששבת בשבת ועל כן מחריכון בעניינ תפלות כי ממושט להם עד שיסיימו בנסיים אחרונה של ישרא תפלתם יועד כן פוקנון במקבת הממות להאריך הרבה בויהי הועם וסדר קרושה וכן כתב רב עמר ול זה שנהת לבל ויהי פועם וקרושה דסרר ולניל בנשמיה ואריטת פועם באפוקישבת כרי שישתהו ישרא בהשלמת סדריהן כרי להחריך לרששם מלחוור לבהינם כרחמרינן במונחי שבת שעק הממונה על הרוחור ב חורו לנהינם שכבר משלינו ישרש סררם . ומתרילן בואתה קרוש לפשאין גאולה בללה ופוהנין באשכנו כשאין אומרין ויהי פועם כנון שחל יום טוב באמנע השבוע או אין אומרין גם כן סרר קרושה וכן כתב רבשר שלם אין אומרין ויהי פועם של ממוכאי שבת לחולול במוכאייום טוב יאשל חלים שוב באמנע השבוע או עם ב בפור דליב ששה ימי מעשה ירים אין למל ויהי פועם במובאי שבר כון דאמ מעשה ירים תרי ומע בששיתאיומא פוש דחולוכל היכח לשכח ויהי מעם חין חומרין סדר קרושה וחין מוהנון כן בספרר שה מנתוילן פסוק חורך ימים ונו ואינה קרוש ומברילשליו בבור להוביו את מישאין לניין שיוביו ביה ירי חובת ראעם שמברילן בתפלה בריך להברילעל הטם יורגילן לחובר שיקו הנביח ושרש בעל המנקיג הטעם לפי שהוא עומר לבשר הנאולה ואית בשרובן מובטח לקם לשרש שאין שיחו בא לא בערם שבתת ולא בערם ימים טופם ועל כן אמ מתפלען כיון שעבר חשבת ויטללבא שיבא ויכשרם ומחנין לימר פסוקים שלברכת כען יפתח אלך את אונרו חטוב כהי סיתברט במעשק יריקט יין בשמים נר חבולה יברך שרא פריהגפן על טם שליין שלם שלחיקה פעם ואס אין ליין אירני בפרקי רב שיעד אמר מיני בכר אדם חייב להבריל מקרבירו לחור קנר ואומר בורא מאורי מאם ובין במרחיק ידו מן האב אומר ברוך אדם יי שיקם מלך קעולם המבריל בן קדם לחול ואם אין ליין ואון

ועם קברי דים נפטר בשנם אבטח ולא אפחד בי עוי וומרת יהיי ויהי ל לשועה ושותה מלא לעמיו ומטעם בי בת וכתברב סעריק אין בריכון בע בי עלטעום מנום של ברכה וכתב עור רב עמרם אפו פוקנין למטיר מים בטם של ברכה לחד ששותן חותנושוטשן חותנושיתהו ושיענים מרבות שמעה לעשות כן לש ששיירי מעה מעכבן חת השרעפות וינה שישתיר מן המים מטילן על יריבו ומעברין על שעים לחבב המעה חסור לחבר שום דבר חש לשתתיין חו שחר משקין משתחשך ערשיבריל בין בלה בין למחרתו ומים מותר לבתות. אבר אם היה יושבוא כל מבער יום וחשכה עאין בריך להפסיק ואם היה יושבושותה וחשכה לבריך להפסירן.
שעה ואכל קודם שיבדיל יעול להבדיל אחר כך שכחול הבדיל במוכאי שבת כתבו הנאועם שאים יעול להבדיל
אחר כך שא כל יום ראשון ולא יותר יוכן כתב הל יכחק בן נואת יוה ושמפת כתבו שמבריל עד סוף יום בוכן כה
רבעמרם יורוקא בפה והמעבריל אבל על הבשמים והאש אים מברך שא במוכאישבת כתב בהג ול הני מיל במבריל בוס רחשון דלח טענס מירי אבל אי טענס מירי לא י אעב דקיימא לן טעם מבריל קע מיל מיכא דאבריל לאורתה אבל אי מבדיל למחר אי טעשם מירי איפו מבדיל ואינייורע מקה ים בין שלה שם למנון איטעשם מבדיל המבדיל על היין על שלחם פטר היין שבתך המוון שאין בריך לברך עלו וגם אין בריך לברך ברכה אחרונה על טס של הברלה ואם אין לשא טס אחר והבריל עלו כסטר שישאו ליין יותר ולא השאול וברך ברכת מוון בלא טס בריך לברך ברכה אחרונה על טס של הברלה ואפי לסברת או הראש ולשכתבת למעלה גביקוש שאין בריך לברך אחר טם של קירוש הברלה שאני שאינה לערך סעניה וכתב הרב רש מאיר מרוטנערק זל שבריך שחר של יכוא הלחם לשלחן ער אחר חברלה יואס זכיאו פרם על מפה ומכסחו לפשחות מוקרם בפסוק וצריך להקרימו אם לא יכסמיי שום מולחכה קורם שיבריל ומניהו אפש לא אמר שא ברוך אונשיה אלקים מלך השום המבריל בן קוש לחול שריי וכתברב עמרם חקא אם רוצה לעשות מלאכה קודם תפלד אבר לחחר הפלה אין צריך לברך חעם שלא מבריל על מטם יוכן שרש רשי זל ושרש עני אם חמר המבריל בן קרש לפול שרי בלא ברכה הדל מלשון אה חראש ולמשמע אעש שהבריל בתפלה אסור במלאכה עד שיבריל אפ בלא טסויאמר באי אמה המבריל בון קרש לחול שבריך לני הוברת שסומלטות וכן כתב בער קלטת שבריך בה הוכרת שם ומלטת. גרסיין בפרק מקוש שמונה מנשה מלוכה במיבחי שבעת וימים טובם איים רואה סיימן ברכה ודוקא קודם הבדלה קאמן כדאית שרושלמי בשי נפוע דלה למעבד עשדת בריש ירחא מנהנה באשקי שבתה לאו מנהנה עד דתתפני סדרא שרוש עד ששלמו סדר התפלה מנהנה יש מהנון ירחא מנהנה באפון ישה מהנה מנהנה יש מהנון לנמר בכל מובאי שבת כל הפסוקים שמוזכר בהם שיהו ואומר שהוא טוב לשכחה ויהיו דרכנו מצליחים כל השעע לכנום יסדיר אדם שלחם במובאי שבת אפי איפו בריך שא לכוית כדי לוות השבת.

אם באתי לכתוב כלהלכות שבתתרבה עלי

המולוכה פהלכתל רבת לשבתל וגם ארבשם אשת מולוטת חסר אחת. ותל הושקו יהושת ואים בריך להאריך בהסולה בשישוריהן של פארו אותן שישרים שא למיוב אבל איסורא איל בבל שהוא על כן לא אכתב שא לברים מצרים וא להוב אל הדרים מצרים וא פארו אותן שישרים אל למיוב אבל המוקים אם תשב משבת רגיך היאך שא דברים מצרים וא הברים מולועם וא תשב משבת רגיך היאך לם

שאיפן נברין יונהת חדאשועם זל לחשט בשרטוטי כפנס עד שישר שניהם מפנ שהם מעיות יושמעלו מוקעם שחייםן נברין יונהת חדאשועם זל לחשט בשרטוטי כפנס עד שישר שניהם מפנ שהכרך בו יועדים מנהג אצלפו לחשט בבכרעם ואויל שהטעם שחם פרות ורטות לעופי וחילה מתרמי ליה טם כשירחה החשונהונה לחורו מברך טרח מחורי החשי חין מברכן על חורשל של אין מברכון של על אור ששבת ממלאכת איסור י הילכך אין מברכון על אורשל ננים וני שקרנין מישרא במינחי שבת חו ישראמנוי מעברכן על חבל נוי שקרנין מנוי חין מברכון עש חים קולך חו לכרך ונחק חור חס רובן עים חין מברכון עש וחס רובן ישרט חו חש מחנה על מחנה מברכון עשי חור שקורלק בשבת לחולה או שלרת מברפן על פון שחודלק בחתרי וכן עששית שחיתה דולקת וחולכת מערב שבת מברכן עלה במוצחי שבת מברכן על חור היוצח מן העצים ומן החבנים חעם בחין מברכן ערייו במוצאי יום הכשרי בחשם שמערות כל כך שאל מכנים קיםם בנימם מוא נדלק מברכין עשהם וחוח שעשויים להחיר וחס חיכן מערות כל כך חין מברכן עלהס חור של כבשן החש בתחלת שריפת החבנס חין מברכן על שחו חיפו עשוי להחיר לבסוף חחר שנשרש השירונעשה להחירומברכן עשונר של בת הכנסת פרשי ולחס ים שם אדם חשוב אין מברכן עלו שנעשה לכמדו ולא להאיר ואם אין שם אדם חשוב מברכון עלו יוש מפרשי חיפכח דכשים שם חדם חשוב מברכון על שנעשה להחיר לוכשחין שם חדם חשוב חין מברכון עלו שלה נעשה שא לכבור שפנה ואסים שמש שאוכל שם בכל ענון מברפן על שנעשה להאיר לי והוא שלא תהיה לבנה זורחת שאסיש לבנח או אין בריך לאורה ולא נעשה שא לבשל י אין מברשן על אור של מתנים שאימו עשוי להאיר, הילכך מתשהיו מי שבון לפעו כר או הועאוהו שום והועאוהו בשלה בנר אין מברפן על שון שנה בום היו מולכן לכנו חל הוא לכבור אעם שבריכן לעתה בללה יוכל שאין מולכן לכנונר בום אם הוצאומו בשה בנר מברכון על שאות הוא לאיר י וסומא כתבאם השרישאין לרברך דהא אין מברכון עלו עד שיאות לחורו ואמרי בנתרא וכמה אמר שלא עדשיפר בון איכר לפנדיון אלמח כל ומן שאייו פיפה כשישר מוק אין עלברך היו יושפן בפת המנריש וקפאן לפניהם אור אחר מברך לכלם הקברלה בחי אמה המבריל בון קורם להול ובון אור לחשך ובון ישרא לנים ובון יום השבע לששת ימני המעשה באי המעבריל בון קורש לחול ירושלמי ברי לנית אחר ההברלה החל עליבו את הימנים הבאים לקראונים לשלים ותשמיעפו בקס ששון ושמחק והביפו ולמרכו והעונים אמן בריך שיתפו עוניהם בטם ושניקס בנר בסור רב עמרס ול משאין לנטס ואבוקה של אור ומברך בפה או בינה ומבריל ואומ השבעונ עלקר אנת פורנו שר של שכחה שתפיר לבטפש ממני ותפנילהו על טוריי רמוכו בשם שמא קרישונה ארימים ארימנימס אנסיסאל ופתחאל ונח מנא חן בשנניי ויקי דור בכל דרכו משכל ויי עמו. ואומר שיר למעלורים אשא עשני אל ההרים כלני בראשית ברא שהים יה בבאות עמופו וני שהיפו ושהי אבו הפימן טוב החר עלייו את ששת ימי המעשה הבאים לקראתים לשינם חשופם מכל חטא ופשעומיוקים מכל עון ואשמה ורשע ומלוביו בבלמו: תרקובמשת ומששים טופס וט וכל מיוען עלמן ועל עמך ישרא ענק טובקוכל החושב עלים מחשבה טובה אמע ברט גרל רוממו קיימו קיים עבתע כרבר של יתן לך כלבבר וני וכל היועץ עלים ענה שחינה טובה וכל החושב עלים מחשבה שאינה טובה אברו בטל מן העולם גרע הפרו הכעע הפר עבת ענה שחינה טובה אברו בטל מן העולם גרע הפרו הכעע הפר עבת כרבתב יל קפיר עבת עים קפין מחשטת עמים יששעבה ותפר רטת מחשטת בלב איש י ביא בבאות יען ומני יפרונו ברוך המפר עעת רעות מעלים ומעל כל עמו ישראומקיים לכו עביעועבתם של בריקים לטובה ברוך של שובם אינובון אינושם ואיבלימון אינושרם ואיבלימום ואינושרם אינושרם ואינושרם אינושרם ואינושרם אינושרם אינ

אם לא יהי מינר עשוי כען מלשם אבי אם קשרת ברישלא יכאבלה הרם ולא תבמער מותר לבאתם מקטע יוצא בקב של שרוש מני שפקטעה רגעושאה לבמנין דשם רגל וחוקק ש מעט לתת ש ראש שוקיו וכן קטע שאימו יטל לל רבל על שוקיו את יושב על כסא ובשכעקר ממקומו בסמר על ידיו ועל שוקיו וכדחה לפש וששה סמוטר לרחש שוקיו אחור ללך בהן אבל קטע שערר שוקיו ועשה סמוטר לאורך שוקיו מותר ללך בהן אחנר שאימו קשור ש אבל אם אפשר לללך וולתנואימו מטל של בין אפל אימו קשור ש אבל אם אפשר לללך וולתנואימו מטל של בין אפל אימו קשור ש אבל אם אפשר לללך וולתנואימו מטל של בין אפל אימו קשור ש אבל אם אפשר לללך וולתנואימו מטל של בין אפל אימו הבין אפל אימו קשור ש אבל אם אפשר לללך וולתנואימו מטל של בין אפל אימו משל אימו קשור שו אבל אם אפשר לללך וולתנואים מטל של הימו היו אימו קשור שו אבל אם אפשר לללך וולתנואים מטל של הימו היו אימו היור של היו אולי אוני אולים וולינו אימו מיים לללל אימו היור לללל היור אולינו אימו היור אולינו אימו היור אימו היור אימו היור אולינו אימו היור אונים היור אימו היור אימור א למחוים עבמו אסור ימישהוא אסור וכבעם ברגעי מות לבחת בקם דלא משאוי הוא ולמשלף מעילא חישי לפי שהן תקושן יבה אין יוצאין בכסא פי שיושב בכסא ובע אדם משחין אות אחד מאיש ואחד החשה ואם רשם ברישן ל מותר ובלבר שלו יכתף שלו ישים כל אחר ירו על כתף חצרו והכסא על ורועומיהם יואין יוכאי באפןטינין והוא במין חמור שמשין השנען וכרחה כרובב עשוהוח משחנוהולך ברגשי ולו בקשורי והן עשם גמהין ויש בהדן מושבלבף חרנל והולפן בהן בטיטי ולה בפראמי והוא כמין ערת פרעף שיותנון על הפנים להפחיד התמחקות אין יובאין בתכהובקופהומחבלת אבל יובאין בשק ויריעה ואמילה פירוש מניע בגמים נסים יובאין במוך וספנ שעל המכה לפשחן מרפאין הילכך הוי כמו תכשים וכן בקשבתשום ובכל או באספלעתומעת ורטיה שעל המכה נפשח וא יחוירם וכל שכן של יתנם כתחום חבל אסור לברוך חום או משיחה על המכה ולבאת ם דפון שאיכן מרפאין הוי משאוי אבל באברשאובר על הרטיה שלא תפולמעל המכה יכול ללך ם וקושרו ומושרו . בני מלפס וכן כל אוס יוכאין בונון הארונון להם בכסותן אבל איכן ארונון לה יוכאין במיש עשל שקושרין אותם בקשרים ותנלן אותן לרפואה אין יובאין בקמים שאיפו מומחה ואם הוא מומחה יובאין בולה שכה שקושרין אותם בקשרים ותנלן אותן לרפואה אין יובאין בקמים שאיפו מומחה וא מומחה ברא לחות לשש בכל אינירות ורפאו שלשתן דאיתפיחי גברא לחות לשש בכל פעם שיכתבם אבל לם לשחר לששין וגם אין הקמיע מומחה אם יכתבם אחר לם שכא איתפניוי קמיעלו ולו חייפנידי גברא כתון שכתב לחש אחר באגרת אחתורפא בו שלשה פעננים שאותה אגרת מומחה לבל אדם וכש איתנור נברא וקיניעה כנון שכתב לחש אחר בשלשה אגרות וכל אחת הושלה לשלשה אנשים או להרם אחר שלשה פענים איתפנחי בברי לוחש זה בבל אגרת שיכתבפו ואיתפנחו אברות הללולבל אדם אבלאם כתב שלש קינינגן לאדם אחר ורפאו שלשה פענמים לא איתמחי גברא ולא קמיעא ומותר לבאת בקמיע מומחק לא שכא אם הוא של בקב אושל עקרין בין בחולה שיש עו סכנה בין שחין עו סכנה ולא שנבפה כבר ותולהו לרפואה שא אפי לא אחוו החול שא שהוא פנמשפחת בכפין ותולהו של יאחורו שרי וקשרו ומתנרו ברשות הרבים ובלבר שלו יקשרה בשיר או בטבעית ויכה בו לרשות מרצים שאו יאמרו שיוצא בו לשם תכשיט ווהו אסור דלאו תכשיט הוא י כאינן למר הרופא על ענימו שחוא מומחה יוכאין בפנת החרעלובמסמר הבלנב ובשן שלשועל פן בחול פן בשבתואין ם משום דרם מאמורי וכן בכל לבר שקוא משום רפואה אבל אם עושה מעשה ואין נכר בו שהוא משום רפואה אסור משום דרם חזמורי אבל כל לחם מותרי מישים לנמכח בפסת רגלנוקוםר עלה מטבע לחנון שלו יבנף ברגלנוגם ים ם משום רפואם מותר לבאת שי אין יובאין בסנרל המסומר להשכה שבת ולהשכה יום טוב ובנמל מפרש שרת ובמק משומרין של ואיכן בכל זה ומותר לבאר ב בטונת מקופלת פנרום לחחר בהן ומכל מקום פתבהן איסור ואין לפרון גיר בהפואו במשות הנרורין לו בחרים चरतता पर तांत्रा वरत्वा वर्षा ।वत्व वर्ष חייבוכל שאים לחתמותכתן שמקבן שני קשומה על כתם כדי של יעכםתו מלוך או של יעכםהו מלעשור כ פעות שחור שחים דרך מלששוכל שמונש

מו הלבן ובינה היוש יוכא ותפקון בנדיו ובינה האשת יוכאים והעבר והבהינת ואיסור חפשו וחרישר בהס בחתר חפש שמנים וטלטול יב מוה למהו חבמים איסות עלטול ביון שחוחיר הנביא שלא יהא הינוך ושיהתבר שבת כהינך ושיחת של חול כי שכן שלו יהיו טלטול שבת כטלטול של חול כרישלו יהיו שוסחול ויכו לפפור כ כלחפש מפנה לפנה שקרי חוא בטל ויבקש דבר להתמסק בו ונינגא בטל משביתת שבת. ואחר כך בינן היותר וברה וקשירה ובשול וברירה וסחיטה ותשקון מיוכל אדם ומיוכל בהמה ודבר העשר בשבת לשרך עי או לשרך ישרא או משאו חוץ לתחום ושאר דברים שעשאן לשרט ורחינה ופיכה וכל רפואה ושקוח נפש ויולור ב וברם מילה והול דת בהמה ורפוא והם ופכוי מקום לחורחים והכלה מפע הרלקה ומעט מהלטות שבת בלה סור וחילק ל רשויות ומעט מניע מוצאה ודין קרפף באושם או יותר ועטן מחישת וכל דישהם וחכשר מעוי וכר

דישושבו בחברות וכל דישושיתף מטחות וכל דישו שברוב החוינין וכל דישוי

אם השיב משבת רגלך ונו לרשו חבמים ולשלח ימח מילוכך של שבת במילוכך של חול על כן אין לנאדם לרוץ בשבת כירך שעושה בחול אבל אם רץ להבר משה כתן לשת הכנסת או שובה ש מותר שנחיל ונדעה נרופה לועת חתיים כתב בספר המשת בחורים המתנופנים בקפינתם ובמרובתם מותרי וכן לראות כל דבר שמתנופנים עו מותר לראות היה הולך והנינג לחמת המנים יכול לדלבו לקפן עלה אפי אם היה רחבה שאיפו יכול להניח רגל שניה קודם שינוקוב ראשונה

ומוטבשידלג ממתו שיקיפנה מפנישמרבה בהיערי ואסור לעבור בה שלו יבא שרי סחיטה היה הולך לדבר ינשה כנון להקביל פערם או מי שברול ממפו בחכמה יכול לעבור בה ובלבה שעשה שפוי בנון שלא יוצא יהו שנתבות שפת חלוקו כרישיוטור ולחיבה לברי סחיטה יואסור לעבור בה בסנרל דחיישיבן דילניה נפיל וחיש לחיתניי אבל במנעל מותר דלף נפצל ויש כלים שמנעני חכמים לבאת בהם ברשות הרבים זה הכלל כל היובא ברבי שאיפו מתכשיטיו ואים דרך מלפש והוצאו כדרך שרצושן להוצא אות דבר חייב י וכל תכשיט שהוא יין פני שאפשר לנבקל לפני אסור לבאת עו ואס יבא פטור יואשה לא תבא בתכשיטיה שדרכה לשלפס ולהראותם היילכך לו יצו מאים בסיף וקשת ורומח ובתרים ואלה ובכלם שאיפי תכשים ואם יצו חייב חטאת שאיפי דרך מלעש ולם בשרין ולם בקסריו ולם במנפנס י ואסיבה פטור שקן דרך מלמש ולו יבה בתפילן מפני שבריך להסירם בשיכנם לפת הכסא ולא יצא קטן במנעל גדול דילמא מחייבעלה ואת למיתוי אבל יוצא הוא בחלק גדול שאייו מכל באות שאין לנם מכה דהשתא לכא למיחש דילמא מחייבי עלה שרואים עו שאירו יעיל לכעול המנעל השני מכני מכת ולח יכין במחט התחובה לבבגרו בון פובה בון חינה פובה וחס יכין פטור ולו יכין בטבעת שחין עלה חותסואס יצא חייב יואסים עלה חותם לרשי זי פטור אבל אסור יולרתה זל מותר דכל דבר שהוא תכשים לחים מיותר ולה שייך ביה דילמיא שלף ומיחוי לה י אבל דבר שהוא תכשים לאים ולאשה אסור גם לאים יוכן דבר העשור להכשיט ולחשתמש עו כגון אותן מפתחות של כסף כמין תכשיט אסור שהרואה אומר לערך תשמיש הוגש מוציאו והר מאיר התירו אם הוא עשי מכסף אבל בשל ברול ונחשת לא אפי עשאו לפוי ובספר המעת כתב מפתח אסור אם אימו עשוי ברעעה מובלעת בתוך ירשל מפתחי אבל בשלשלת שיש בה קרם והקרם ארוו במפתח חולקין ים שאוסרין וים שמושרין על ודעת אח לחשר לו יכא החיים במחם וכובה ל בבגרו ולא בגרי בקיםם שבאופו ולא שורק במשיחה שבעארו ואם יבא פטורי ולא יבא חוב בעם שעושה להעל מיבת שלצה יטכף בח יוכן אשח נרה שקושרת בנר לפעה כרישל תתילכלך ברם נרותה אפור לנאת מי

שר אין האשהיוצאהבחוטיצמר ומביוני

ברשעת שבראשה מפש שבריכה להסירם בשעת טשלה וחשקן דילצא איש לחשיינהו ארביב אמות ברשור ברשור ברשור ושרשי ושרש היו לאשל אם לחשיינהו של השת הו בשער מיותר ושרשים ושרש היו לאשל א של איני באותן של היותר באותר לא חשק דילצא איני באותן של דילצא איני באותן של היותר לא חשק דילצא איני אותר בשער שבר איני באותר של היותר של

להתנאות דרך מלמש מוא ומותרי יוצא אדם בסודר המקופל לעל כתפואעם שאין פמא כרוכה לעל אבבש הבלעם ים לו מוא בכפה בו ראשו ורום שבפתא והוא סולרגדול שתלני לבשן בתפו וראשו עטוף בו אם משאו דרך רשות הרשם בריך לקשור ב ראשיו למטה מכתפשו זה עם והשלו יפול מרחשו לברים הקשין חסור להבחם ברה חו בברמלית דרך מלבושים רבים ובכופים שרים שמי חונרות וו על וו חסור נהוי משחוי חבר ב לבושים שרי ובספר הינע התנר ב סרבלים וחסר ב חלקים כלה שיש בה רעשות שמותחין אותה בהן יכול אדם להתעטף בה ולבאת לרשות הרשם ואין הרשע חשובות כמשאוי שבטלית אגבה הילבך מותר לבאת ברשעות התליות באבנט אעש שאין המנעלים קשורים בקם לל חשים ובטלאגב האבנט אבל אם מם של משי חשיפולה בטלי ואסור אם אין המנעלם קשורים בהם מנירי רקוה אטלהת שאינה מעייבת כהלבתה ראסור לבאת בה לרשות הרבים רפון שאינה מעייבת כהלבתה הוו העישור ב משאוי משיבולו בטלי חבר כשמעיינת בהלבתה לה הוי משחוי מילבך מותר לבחת בטלית שלבו לרשות הרב החשיב משייבת כהלביתו אעש שאין בה תכלת דקית לן אין תכלת מעבבת הלבן. תרע לך שחרי אכן מברכון עלהם וחל מחיר מרוטנטרק חים מחמיר שלה לנחת בה וחח חרחם ול היה יונה בה כתל בספר המעשת כל דבר שנפסק מן הבנדוראשו אחד מחובר בען ללחות ואיפו חשובמותר לנאת בו ואס חשוםת אסור לנאת בהן י טבע אי לו מהדק בראשו אסור לבאת בו לרה שמא יעברפו הרוח ואת לותניי ואי מהדק שרי אפול אם הוא בולט ספח לרשי זל ולרתם אם הוא בולט טפח אסור משום אהלאפי בשת ואם איכו בולט טפח מותר אפיל ברשות הרבם קימוכא תפילון בשבות בבויון במקום שאין משתמרין אם יש בקם רשמות שאו מבר שקן תפילו וקן קשורות שיכול לובשן מכניםן ווגווגדרך לבשה עדשיבניםם כלן היה מחם הרבה שלהים פיק ליהיום ללבשן ולהכניםן ווגווג יחשיך עליחם ער הללה ויעום יוחם ים שמרשטרו שלה להניח תפילן מכסן והולך לרחפיל חם הם מעמים וחם חין שמר של שירי לחשיך עלהם מפע הלפטין ואים חושש אם ימצאו בירו אם הם רצם מולבן פחות פחור במל אמות או מותנן לחשרו וחשרו לחשרו ער שמניע לחבר החישוה יהבא להשל בל מפני הרלקה לבש כל מו שיטלללמשושים כל מה שיטללעטוף ופשטוחוור ולבשומוטה מי שנשרו כלי במים הולך בהם וחיפו חושש שמא יבא לדי סחיטה וכששוטחן פסק רביהו עסים זל ששוטחן בחמה של כננר העם ורי זל פסק כון שאסור בנגר העס אש בחררי חורים אסור מסתפג ארם באילגרשת ומציאה בירו ולו חישי שמא ימשח ויבח לבי סחיטת ול ימסרו לבלען שחן חשורין על קסקיט עוב הבנער טליתומפעטל שמלט חייב חטאת מפוס כטום ולוקח בחלת וחוכמני דבחנר קוי הטעור יפה במו כטום וקוח שמקפיר עלו שלה ללבשו בל עעור אבל אי בער חד מקם שריי המטל מן הבנד קסמין וקשרים הנשארים ע מן החרינה חם הוח מקשר שלה לעבשו ער שיטלם חייב חטחת. מקפלון כלים בשבת לערך שבת ללבשן עו מום ורוק בארס אחד אבל בשע בע ארס לא דקוי תיקון טעי ואפעבארס אחד דוק בחדשים דקיים כל זמן שלא רוחע ולבעם שאין הקיעל מיהקנם כל כך והוא שאין ללהחלף אבל ישעם או בשעם או שיש ללהחלף אסורי מכבש שהוא כלשטבשין בו הבגרים אחר הכביםה והוא שיפ ליחות וה על וה והבגרים בינהן של בעל הברד מופרין אות לטול הבגדים מושט שוהו לערך השבת י אבל לא טבשן ליהנס בתנט שוהו לערך חולושר אומן אפיל להיערו אסור מפני שחוא עשוי לתקן הבגדים ויתוב בחוקה והתרוע דומה לסתירה אבל אם היה מותר והוג מפר כליו שם שומטן מניעם י חלק לחד הכפסה הוא מנקשה ומשפשפון אות פדים לרכם מותר לעשות בשבת שאיפו מטין שא לרכט אבל סודר אסור מפששמטין לבחנחו וחוי כמלבן

בן חורין ומקפל טלית כרי של ירחה מקום מחותם שמוסר משם ורומה לטלירב מקופלת שחייב חטארב
ארם משה של ששהת עברו והיג שמיל וטפי לשם עברות וקבלעל מעות המוחנו בעבר אבל מלוטבל אפי
קבלעלי שבע משת המחנת בבעים קרי הוא כגר משב ומותר במלוכה בשבת י ודוק לעבמו י אבל אפור
במלוכת רש במלוכת רש לשל בכל ברבר ורצאה במקשמורת ש אבל אם
אינות שיינות ביים היינטירות

ובספר המער אסר לתן האוכף על הסום שתכבאסור להסיר האוכף מעל הסום ומרדער במ מעל האמור וכן לנתן על אבל לנתן מרדעת על האמור שרי עד כאן יונראה דשרי לנתן אוכף על הסום בלא קשירה דטעמא דאסור לקשור מפרש שרושלמי שלא ישתמש בבעל איים שבשקושר בריך ליקרב שיה אבר בלא קשירה אין בריך ליקרב אליה ולע זה אין חילים שן סום לסמור י אוכף שעל גם האמור שבא מן הדרך ונתענע ובריך ליקירו לבפו לא יטליו שדו אבל מולים ומפאו בחבר והוא מפל משיו

ומשבנוכרך עומירן נכפולי של היותר מל בשיחובי מושם ומנטיו ביום וחוין של משטי אבי של ומייחין שטארן

קבר ומנטערין לאכל על גב קרקע שריי אבל הקשור באשם בריאשו האחר מותר

קשרו בבהימה בריאשו השטובן הקשור בבהימה מיותר לקשרו באשם . לאיביא החום בוכב שוע ש על שטוב בהימון שקושרין יאותן ברי של ישרי של השלטם שון רעקי . ולא בוחורית שעושין לפוי . ולא שים בפס שבדייהן שקושרין יאותן ברי של ישרים ישר לא הבאטם שון רעקי . ולא בחומין פוי . ולא שים בפס שבדייהן שקושרין יאותן ברי של ישרים שמעלן ברגליה ברי של תכיף . אבל יובאל באבי של במור בחומין פון של במיל הבקשקשין שעל גב השבר והן ליחות שקושרין לס מבב העבם הבבר בה ובשלי שיביאת מקביה ותלים בה ופקק ווג שבשחרה ומעייל בה בחני . מול הבארה או בכחודה . ולא תבא בחותה בשחרה או בחומים . ולא תבא את בברו אם אם הייא הרשונה ולא תבא את הייא הרשונה ולא תבא את הבדו אם אם הייא הרשונה ולא תבא את הייא הרשונה ולא תבאות את המיל בשחרה ולא משחר בעם הריים ולא תבאות לה מייא במורה את הייא הרשונה של המייא הרשונה של המייא הרשונה של המייא בעל מייא במורה את המייא הרשונה הוא המייא בייא של המייא בייאה בדו אם הייא בשחרה ולא משחר בייאה לא משחר בייאה לא משחר בייאה לא משחר בשחרה לא בשחרה לא משחר בשחרה לא בשחרה לא משחר במורה הוא במשחרה לא משחר בשחרה לא משחר בשחרה לא משחר בשחרה לא משחר במורה לא משחר במורה לא משחר בשחרה לא משחר בשחרה לא משחר בשחרה לא משחר בשחרה לא משחר בשחר בשחרה לא משחר בשחרה לא משחר בשחרה לא משחר בשחר בשחר היו בשחר בשחר בשחר בשחר בשחר בשחר במורה בשחר בשחר בשחר בשחר במורה לא משחר בשחר בשחר במורה במ

ולם יבחק פטורק יולה בטבעות שים עלה חותם וחם יבחק חייבת יובשחין עלה חותם לה הבח וחם יבחק פטורק קשר של בשם שמתקשטת ש שן תוחבת שרוש אם נכל אחד משיניה ומשימה אחר במקומו אם הוא שר מלהוחת לחיתוי ולה במנעל חדש שמא להיבא למדתה שא אם כן עסת ללכת בו מאדמול שמוא למנת רגלה וחפל משער בהמהובלבר שלו תניו וקנה בשלילות ולו ילוה בשלוקנה יוהרמבם ולחשר שלות בשל וקנה הוכיות בחומרים דקטיפים ובמיך מקשור ומחודק באומו ובמוך שבנסרלה מקשור לה בעקבה וכתב בסכר לברופו אפוני איפו קשור דפון שהוא מאום לא חישיבן דילוא שקוא ומומא לה אפוניאם יש לב בריד ובפרפרי ובנדער מלחובוים בלוקפין שתתן לתך פיה וביבר של תתנם לביפולה בשבת ואם נפיל לה ומחיר וכתב בפל המער מי שיש לבריח חפה יעל לניחת בפלפל שבפנו ומסופקני אסיטל לנהפו לכתחלה או לה וכתב אלי ור שיטלה לבאת בביני שוקים שקשורין בינשיחה ספב שוקיה אמפי שאין המשיחה קשורה בהסולו חישיכן שמנו יש תלשל למנים ובבל יוח שימונה לנאת ימונה להיפרו ברשות הרפים ולו חישיבן דילפוא מנינא ליה י ויונאה בחנד בבשלובשי נכרית ש קלעת שער שקולעת בתך שערה אבל כל שאר הרברים שאסורה לבאתברשו הרב אור ולנא נבקוני בחנר אבל רשיו הם ולשרם קנם בשאר מרברים מותרת לנאת בחנר אפונ אינו מצערבית אבר לה בברמל בשא הכחלהן לביותישרם מוטביהו שונעתום יהו מירותי ובעל התרומות וכש תיונן כל רבר שאסרו יושום רילמא שלפא ומחויא ליה ואסרו אפילובחבר אסו רשות הרשם לרידן דליתלן רשוריב הרשם שרי אשל בנרמלית אבל דבר שחוח משאוי י וברשות הרשם אסור מן התורה אסור פני לדירן בכל מיקום . הבפות קטיות שמין בן אוניהם ואין מתנון בהם נומים עד שיגרל ופותנון חוטין בנקבם של יסתמן אם מס בשמן אסור שלך בהן יאס אינן בשמן מותרין יוש שמתמן בהס קסמים והסגם כן מותרים

מס בטומן יום יום בין ניום יום יום יום מותרן יום שמתנון בהם קסמים והם בן מותרים יום יום יום יום רשלה ובין מיחים מון מיחים מונים ברושו והוא שמתמטפת בטלבר בראשו מאח: רשיש וקושרת אבו או אבן שייחים אות לכך בראשה השני וטרכת הרשעה באנו או בין בדי של ישל ישל המלכת יום לעל המטבע אסור לפרוף דל בר טלטול הוא ולא מהע בים ייחוד וכתב הרמב לו בדי של ישל ישל ישל המטבע מיחוד וכתב הרמב לו לו בר של ישל מונית למונית למונית לבין כתב בעל התוסשת ואינה ישל לפרוף על האונים לו למונים לפרוף על המונים לברמלית. ויובאה באבן תקומה לביות הרבים אם יוובאה באבן תקומה ובמשקל ששקל בבין הובא בבה משום בבית מונים בבר משום בבית משום בר לשני בין לא יכחל שני בין אחר לאשה שתעבר חרק על פניה בשבת משום בבר משום בבר משום בבית ולא יכחל שני ואסור לה למונית הולעת שערה ולא להוער הלשנים אבל ישלה, להלוק שערה

שלי ויונשפי ויופור ש שיות קוענת שערה וש שהפר קפעית יחברים של שנו שפרה שלי הוג שלי הוג אין העבד יוצאבחותם בכסות או בעיורו דפון שתויה

זשוב ורם מקפר על חשיכן דילני מכסיק ואת לאיתיי ואם הוא של טיט שאין רם מקפר על בעארו מותר אי מכסיק שכין לה לניחש דאת לאתיי משום דמירת מדעה שיאמר על שהוא רובה להראות שהוא בן דין ולכך הסירו דמשום הכל מיית לה בריה שאינו סימן עברות אי כשהוא בכסות או בעארו ואם פוא בחת אסור דילניא מיכסיק ומירתה מרביה שיאמר שהסירו כדי להראות שהוא

ירש חולשל יהי וסרך שלשבת כרשרך שלחול מילכך אסור לנינד דבר פלעני חעשה למחר או פחורה פלעית אינים

למחר יואיתה שרושליני ראשלי בשיחת רברים בטלם בריך שלה למרטת אפור לשטר ל פיצלים ולה נמרים לבי לשטר ל פוצלים שכל יוה שחוץ אסור לעשות אסור ליני לעשות יואסור ללייר אפיליקורם שבת למשות בשבת ובספר הינם חינר לליני אחר השבת ליוה לא עשיה דבר פונע בשבת שעברה אעם שינבן יותך וברץ שרשי שישש בשבית חבחה יוכן בתב בעל התרומות ולומפתבר קבת לחפור בתב חרמבם ול שחמירה לני מותר בשם נדרבנן בדבר ששם שרך משח בען שחומרין ל לעשונ לחיל ליביוש כ ליקועם תקישה של משה או שיש בו קבת חול כתן שאומרין ללובשא מים לרך חבר שלא ערם על לרחוץ בו תפוק או המכשבר אבר מתומשת כתבן שאסור לניתר ללהשא שום דבר אפילודרך ברמלית אפילוספר לפיוד בו שים בו קבת משק שלה מינירו אינירים למי של לערך מילח שמים מפח דוחה שבת. וחסור לחשב חשם וישו בשבת חשלו חס עברו בתן כך וכך חוב זמי על רבר פעם יודוקה שעדיין שכר הפעשם אבלשביענה שבריך הוה שות חשמן לנים. במה הוא בריך לתן ומס אבל אם כבר פרעם מותר מותר למר ומשרו ה ראה אם תעמור עמי לערב אעם שמשך כך משן שבריך ל לערב אבר לא יאמר לה מים כטן עציי לערב יטל למיר לחשרו לברך פלע אם מולך למיחר יוכן מותר ללמיר לך עצי לברך פינע למחר שון שקיים יטל ללך על יהי טרגען שרוש פיטת שומריין שבל אחת מובלעת בתר שבשם אמהו ארבעה טפחים של חשרתה שעל ירי בן יכוץ שלך במה פרסא באשר יתבאר בעורת קל וכן כל פוצא בוקשים עו ברקיתר לעשות היום יפול למר להפרו שיעשם לוחר ובלבר שלה יושר לששרות אבל ברבר שאין ש ברקיתר לעשות קיום אפיני אין ש איסור שא דרבין כתן שים לפרות מיקבן חון לכחום שון שאי אפשר לנה באם מיום אסור למר למברו שיבאם לנמחר יוכן פני אסור יו למחשיך בסוף מוכוום כרי שימוחר מולח לוך שם להבאם אבל יכול לחחשיך בסוף קומום כרי למחר ללך שם לשמרם שחשל מיום הזה יכול לשמרם אם חיו בתוך התחום וכון של מין למחשיך שא כרי לשמרם יכול אף למבאם. מעתר למנד לחברו שמור ל שרות שביתומך ואפ אשמור לך פירות שביתומי השוש דבר מחברו בשבת לו יאמר יון הלוים דמשמששליון מרובה וחיכה למיחש שינה יכתבה ליים לפלום כך וכך שה יהמר לו משחילם יוכת הר פרן ולרבלשון לש חבר לשון אחר מוא יוימן אורחים וחכן לחם מיש מינים י וכתב בכתב כמח זימן ובמח מוגים משן להם אסור לקרות בשביר אפלאם חויו בתבעי גם טיל גטוה חרבה משום גוירה שינה יקרה בשני הריופות אבל אם חקק בטוכל מותר לקרות אבל בטבלה ופכקם אפילאם מוא חקוק אסור לקרו ע י וכר שטרי חמוטות כנון שטרי חוטת וחשמשת וכל שלתשלום אפור לקרותן ואפל לפנין בלא קרייום אי ורדי

על שם קרב רש מחיר מרוטנטרק ולשמותר נקרות בכתב שהובה רון בשבת רקשל יגעם וחשתיים שוש וסור שע בו יושים שהוביו בשם ב

ורפים תם ולמים חומר חחר ש לה מובשם ב למוח מניער לקרות וחלה קריאת חוא הכאת יטרש לקרות קואילולה קובה בשפע היפני הפצ מישנשלה ליטל לקרות שקרי משולם שלחו בשפל עביתו ולו בשבל אות שחוץ שלח שנו ער כאן יומכל מקום אם תפמח מיאך התבר הקריאה בשטרי הריוטות. ומנאת בתב מק שרו הבב מו שרך התף בתב מק שרו בתבם שקשאום בשבר לפשאין יודשן למה הבאום ושמא יש בהן שרך התף ולה כמני לשטרי חרוטות שאין בחן שרך כלי ואין כראת בתשעם ישמבקי בונ שימוני מעריד של שען

ושושה לבע מה חייו יוםו בלחות

דונל שקושר אחת מרגלה כלפי מעלה על הורוע שלה תלך שא על שלשה רגלים ולא יקשור הרבה בהמורע יחד דונאין שנראה כשו מושאין כרי למטר אבל אחת לברה יטל להושאה בחבל ובלבר של יצא החבל מוהת

למטה טפח וגם לה יכח הרבה מן החבל בן יהו לבתמה כדי של יכבור עד שיניע כטפח הסמיך לחרן.

ביונג אעפי שחוא פקוק ולא בסולם שבשארו וכן ליחות שקושרין סבב שארו של יחסר מיכה לימער בשבר ולא

ביונג אעפי שחוא פקוק ולא בסולם שבשארו וכן ליחות שקושרין סבב שארו של יחסר מיכה לימער בשבר ולא

ברגל שוחי כמין טבעת עבה שעשי מקש וקושרין ברגל בתמה שפסיעות הקברו ומכה ברגלה זו בווועשין

לה להגין שלא תכת זה בות יחין החילם יוצאין בעולה שתחת שיושין להן כדי שלא תהא חלים יגררת בארן יכר שלא

ברי שלא ישברו הכלים יחין החילם יוצאין בעולה שתחת שיושין להן כדי שלא תהא חלים יגררת בארן יחין חיים יוצאין בען שבחומיים וכה שתעמשו ולא הענד בעול קטן שפותבן על מארו ולא פרה בעור

ברי שלא ישלי במענן ולא נתלן עלה אפול בצדיה אחור להשתמש אבל בדי בדרון כגון שדבר אחר יוום על בדת

בתר במל היום בדי ווידיל וברי אחל שלא בצדיה אחור להשתמש אבל בדי בדרון כגון שדבר אחר יוום על בדת

המום משתים לעשות לה תקום במקומה מותר להביא ברים ובסתות ולין, החתים משום בצל היות המנים אחיים שלא היות של מותר להביא מותר להביא בדי בעל חיים והחלב למור של היות להביא מותר להביא ברים ובסתות ולין, החתים מום בצל היות במל היות למור בתי מותר להביא מותר במל היות למור במל היות למור ביא מום בדי בעל חיים והחלב למרך יותר להבר בתי ורוכבעל הבהיוה בשבת בשל היות בבין והה אין בריך למוכנו של יקן עלה בגיוו ולא שום וביר לשך יותר להיו היו של היו בריך למוכנו של יקן עלה בגיוו ולא שום ובר ביותה אין בריך למוכנו שהדי היו שא את עביוו אב בריך לווכנו של יקן עלה בגיוו ולא שום ובר

לך עד פתח מדומ כדי שימחד מיד לבאת בללה למרחן יוכן אין מחשיםן על התחום כדי לשטר פעלן אבל מחשים על התחום כדי להשיח בהמעל יחידה שמתר חוץ לתחום יטל לקרות לה כדי שתבא יוכן מחשיםן על מהחום כדי למשות שרם כה ועל מת להשיא לארון ותברישן ויטל לגמר לחשרו שיחשיך כדי שישיא ל ואומר לש מתחום כדי למשות שרם כה ועל מת להשיא לארון ותברישן ויטל לגמר לחשרו שיחשיך כדי שישיא ל ואומר לע מסס דמים ולמיל במקום פלע לשמור לעפרה אחור ללקח שכר שבת לשכך אין אחריות שבת על יו לחידי לה שבר של שברי של שבר של המחוד לניקום פלע לשכרי של חדש וחפש שמים שרי כען חשטיות של מעה לפחוק ברקה ולפיקח על עסקי שבת לשור לניקום פלע לחדם יוחפש שמים שרי כען חשטיות של מעה לפחוק ברקה ולפיקח על עסקי אבר לשוכרו ולהובר לניקום מעות אחור י מותר למדור מרידה של מעה בשבת כען למדור אם שבתקוח יל חדה היוחדה של המשה השבר בען למדור אם שבתקוח יל מידיה אבר השבי המחוד המחוד במקוח לל היה מרידה אות למדיה של משה בשבת בען למדור המש מות המידיה אות למדיה משר המשה מתור משרו המשה של משה משר המחוד במחוד מותר מותר מותר מותר מותר מחד בחוד לא מדידה אום בבת בשל מעוד ועשית כל מלאכת בשם מחד לא יראה אום בבר בבר כל מלאכת בשם מחד לא יראה אום בבר שבת בלו כל מלאכת בשם מחד און לך מור במחוד מותר כל מלאכת בשם מחד לא יראה אום בבר שבת בלו כל מלאכת בשם מחד אותר לא יראה אום בבר שבת בלו כל מלאכת בשם מחד לא יראה אום בבר שבת בלו כל מלאכת שורון לך מובר בותו האותר בל מלאבת בשם בתותר האותר בל מלאבת בשם האור אותר בל מלאבת בשם בתותר האותר בל מלאבת בשם בתותר האותר בשם האום בתותר האותר בשם בתותר האותר במחוד האותר בשם האותר האותר בשם האותר במחוד האותר האותר של המותר בשם האותר האותר האותר האותר האותר האותר האותר בשם האותר האותר האותר האותר בה מלא בתותר האותר בל מלאה בתותר האותר האותר בשם האותר האות

שביחת שראין לבלכם או קלפון שראיין למאכל בחיימו ושרורין שאין בקן כות מנתר למעפרם מעל קשולון אבלבלובר שאיבו ראוי למאכל בהיימ אין מטלטלן אותשלא ינכער הטבלא והן פוכל ואו מוכל לא אב מהייב באי הייב באים ואוני לא מוכני הטבלא והן פוכל ואו מוכני לא אב שהייב באים באים בחיים באים בירו ומבלי לא אב שהייב באים בירו של אוני או אב לבלי באים וא אברי וטבית לא אב של הייב לבעיל הייב לבעיל הייב ול לואל ביל בחיים אל היים לבעיל מוכני ואו חביל ומלטלן באיז אברי וטבית לא אב של אברי וטבית היים לבעיל אוני אוני לבלכם ירב מו מוכני לא מוכני לא אבין יובאין מיום לואוי מוכני לא אבין שהיי אפל שאים מולי לבלכם ירב מו מוכני לא מוכני לא אוני שאים מליון למוכל בחיים לא מוכני לא אבין יובאין מיום מוכני לא מוכני לא אבין יובאין ביום מולטלן ואוי שאים בירון מיום לבלל בהיים אים מוכני לא מולי לא מוכני לא מולי לא מוכני לא מולי לא מוכני לא מולי לא מולי לא מולי לא מוכני לא מולי לא

לגעונען על או אפלים לנגעונען על ועם אבן שכח אבל אם אין לגעונען על או אפלים לגעונען על או אפלים לגעונען על ומס אבן שכח אבל היהה פקובה וחשמה באבן מותר לטלטלה שהר נעשה האבן כחפשובן דלעת שתלן בה אבן כדי להכבידה למלחת בה אם הוא קשור יפה שאים מפל מותר למלחת בה שהוא כמו הלעת עבימה שהוא בטל אבה ואם ואחר למלחת בה יהיהה כלכלה מלחה פרור באל הבה הם פרות רטומן כען האפט וענשם יטול אותה במות שהיא שאם ינער הפרות מערה יפחד אבל אם הם פרות באיני בישרים ינערם וינער גם האבן עמקם ולא יטליה עמה שכח אבן על פי החברת א מישת על פי החבת על ברה ומנער הכר והן מפלות ואם הפחן עלהם מנחער אפור ומטות ולנער שי הכר מטה החבת על בנה ומנער הכר והן מפלות ואם הפחן עלהם מנחער אפור ומטות ולנער שי חשבתם שם ושבחם ביא למת המחרו שם בכניםת השבת וש שבח של מער שהרי מותר לנער למחר בשפח של דעת של המרומות בענון שאים יטל לה מנות אותה במקומה ושכח שלה אבן יטל להגבה כמן שהיא עם האבן החבות בן החבות בענון שאים יטל להטות אותה במקומה ושכח שלה בהיו של יה ומי מעל יה וה משל האבן החבות בן החבות בענון שאים יטל להמות אותה במקומה ושכח שלה בהיו של יה ומעל החבר ול המות הומפין לנקום החבות ול המפות מקומה וכל וה בברך לעף החבות ויספין לבחנייה שעל יה וה משל האבן אבר אם בריך למקום החבות ול המפות מקומה אבריך למקום החבות ול המפות לקומה המפות לכול למלח בריך למקום החבות ול המפות להתחיים יטל למלטלה עם האבן שעלה כרי לפנות מקומה

ם בשר או דנים מותר לטלטל אעב דמאים מקימו ב לו במוקבה מחמת מיאום כרב שמעון ושריי

שיא עץ שתולין

איניף בבינה מקום אם חם רברים ממושבם היב אסור לקרות בים בשנור בשק בפיר ממורם י

אפע בכתב מקוטיוסיוסיום לעור בשבת חוץ מכלים שחדם חם עליון כנו טפון של שחיטה ומילה כרישלו יפנמו וכן כל כיוכא בוקי וכל רבר שקוא כשאפי קוא גדול וכבר קרבה לו נתבטלשם כש מימו לו מכני גרלוום מפנקטים כל שימור ישל ליולוטלים לשרך תפובן לערך מקומו לערך מפנען קורנם של בפחים או של שרפים לפביע ש אנוים או קררום לחתר עו לבלה ופוצא בוה בן לערך מקומו כתן שבריך להשימוש במינים מינים מינים מינים מינים מינים מינים במינים במינים במינים במינים מינים מיני שישנר או שינוב משם או אפי אס בריך לווחוא רבר שמקפור עלו בונן קורנם של בשמים שחושש עלו יתלבלך אסורי וכלשמלחכת לחיתר אפי לערך הכלימותר לשלילעשל יבגב או שלח ישברי כי הכלים שנשברו אפי בשבת שברימס מותר לטלטלס ובלבר שימיו ראוים לשום מלאכה כתן שברי עריבה לכסות בחדי מחשת ושברי וטופת לבסות בחן פי חפך חבלחם חיכן רחוין לשום מלחכה לו חופכת חרם שנשברה בחול מכלוראויה לבסות בה כלימותר לטלטוה אפלו במקום שאין כלים מעואים שם לכסות בה כלים ורקה לאשפה מבשנר יום אסור לטלטלה בין שבטלה מבשר יום מחיות של כלי כל הכלים הנטלן בשבת דלתניניהן שנתפרקו ימון כשלון לא שכא בתפרקו בחוללו שכא בתפרקו בשבת דלת שלשרה מבה ומנדלים לון לשלה מקון ואסור למחוירה ושל לכלשל תרכונון אסורין בן לטול בן להחזיר כסוי שר ורות אין מטלן אותן שא אב ישלהן בת אחיוה לבול ראו מוכין שהוא כלושל בלים אפלרהן מחוברין בנון הפור שחברו בטיטיכולין לט נאפולחם אין ל בירב אחיוה ימום שלינה יכולן לטלטלה לטולבה הקון ינטלחודה או חור שלה לו יחדשה שלה נקבה עדיין שרייב שיירי מחלחות מותרין לטלטלן ישירי מטלשת שבל אם שבהן שלשה על הבנעות מותר לטלטלן ואם לאו אשורין ימנעל חוש מותר לשמטו מעל שופשם חעם שמלחכת לחיסור כון דשם כל עש מותר לטלטונ לערך מקומו סנקלשנפסקה רשעה הפשמית עדיין תרת כלעלו ומותר לטלטלי נפסקה החיצוה בטל מתרר ב בלוחסוד לשלשל וחם חוא בכרמלת מותר לכרוך על במי לח שחוא מאכל בחמה לפקיו שלו יפול מרונונובחבר שה א נשמר שם אסור י חלוק שכבסו אותורות ש קנה לתלות לבשו יכול לשומטו מעל הקנה ואסור ליקח הקנה מנתם שחים כלוחם תחם ם כליםל לנטל מתם חשליחות מלחכת לחיסורי כירה שכשמטה חפיל פנירטומה אסור לטלטלה וכל שכן אס נשמטו שתם לבעם שנשארו מן הבען מותר לטלטלה וכל שכן אס נשמטו שתם לבעם שנשארו מן הבען מותר לטלטלה וכל שכן אס והקנם לבמן אסור לטלטלן כל דבר שאים כשכתן ברורות שבחבר וכונא בהן אסור לטלטלן קון המוכדו ברשות הרבים מיתר לטלטל פחות פחות מנד אמות ובכרמלית אפי טובא פני שרי סולם חפי של שלעלים והוא בחלמותר לטלטול בשבת בחנר י והרמנס ולחסרו אבר שלשובך מותר לנטות ממקום למקום אבר לצ יולבמ משובך לשובך יחריות של דקלשקנבן לשרפה מוקען הס וחסור לטלטלן ישב עלהן מעט מבעור יום יתתר לשב עליהן בשבתוכם אם חשב עליהן מבעור יום לשב עליהן אם בחול חושקשרן לשב עליהן וכן פשתן פרוק וניור יניופן שמתנון על היוכה אסחשב עלהן לנאת בהן או שיבא בהן אפול בחולאו שבבען בשיין דגלי דעומה דלינכה קיימי או שכרכן במשיחה מותר ליתנם על המכה בשבת שאין בהם משום מוקבה ומשום -णारात्वीवित्रातिवी वत् בער חשת מותר לטלטלן י נסרים שלבער מפר במותר לטלטלן ושל אומן אסור של אסר כן חישב עלהם מבשר יום לתן עלהם פת למורהים או תשמים אחר

השרת פמין של ימשמש כלחר יד בשת אבבשתו ורבחינש פירש של ימשמש בנרור של קפוח להחליקו בררך שנששה בחול משום כתשה שא כלחר יד י תשובה להל מחיר מרוטנטורק ולששלת עד משמוש הברוח בש הטבעת אם מותר בשבת אמרי התסאמ, רבא אסור למשמש בנרור בשבת כדרך שמשה בחול מתקיף לח מר זוטרא שסתכן ומשע כלחר ידעל ירישימי שרי בען שאוחו הברור או הברוא בשתי אבבעותו ואינשינש אבל בכל היד לו יואש הוא תשוב כל בעף היה נראה ישרי לבאת עו דלא דמני להא דתבן בפרק המבעע דאמר אבל בכל היד לו יואש הוא תשוב כל בעף היה נראה ישרי לבא אסור זהתם כשקוא פותח פון ופשט מרפר דו המשאר כראה אבל הכא שהוא בלע כל בעף היה נראה ושרי אמנס אינו מתכר וכון שמכניםו הדיר כדי לחור – ולחשא וא דלה למני למנים ולמשא ואינש הביר אמנים והביר וני שיפוי ולחשא ואינים דמים למנים דכני אבל אסור בהעו הואיל ואינשר במשמוש גרידא וני שיפוי ובהם סנו דלו לפתכן לו שרי לה להכמסו כל אם על ירי שיפוי לבחת משבת על . אפור לפיות בשרה פרה בשכת שימי יבי לחשוויי עינות החלון כנון ליח או שאר כל דבר שסורפינין ע החלון יכולון לסתמו אפי אם חים קש רולו אמריכן נהוי במוסיף על הבכון וברבר שיחשב על מעש לפתמו בו ובקב מיקה כנו וקנה שהתקיפו להיות בו פועל נפני חין בריך שיקשרפו בדלות ומית דמי לבנין טפ מפקק החלון ולה סנו במחשבה שחישב על מחתמול ובריך שיתקפו לכך לרשי ולבריך שיתקפו לשם כל שיהה רחוי לשום תשמיש ולרתם ולחין בריך שה שיתקפו לכנול בו וכנר שהוח יתר שפועשן בו פרנה שבורה בקונים כעון דלת אם ישלהן עיש ער או אפי אין להן עיש שר של שהיה להן ער מקונים רבן מעלי בהן בשבת אפי הן פגררין בארץ רק שקשרן ותלאן לגעול בהן ולא חשיב בעומה שכר בהן שהוא דלרב פון שהיה להם ער אין העלי בהם שא אב הן געומין מן הארץ אבל פינו העשר פון שהיה להם ער אין העלי בהם שא אב הן געומין מן הארץ אבל פינו העשר לכנים היע וישאה תריר מותר לגעולע אפי לא מיה ער לעולם והוא פגררי דלת העשוי מלוח אחד או שאין לה

אבל במוקנה מחמת איסור כתן נר שהרלקו בה באותה שבת לה קימא לן סותה ואסור אפיל לחר שכבה אבל בבל שאר דברים קימא לן כל שמעון דלית ליה מוקנה שא בגרוגרות ובמוקים שהעלם לגנלבשן והן מסריחות קורם שיתיבשו דשון שיורע שיסריחו וראי השיח דעת מחם ועור שרחה אותן ברים בהא מודק שאסורין אבל שאר כל דבר אם חטין שורען וערין לה חשרישו ושני שנתנן תחת חתר בעלת קסבר שמותר לטלטלן ומוקבה מחמת חסרון שם כנון כשם שחשושן בשעו ומקשר עשחם ומניחד להם מקום מודה ל שמעון שאסור ואין מוקבה לחצ שבת שן באיסור אפלה שן באיסור טלמול הילבך כל דבר שהיה רחוי שן השמשות אם אירע ע דבר שנתקלקל ש שים וחור וכתקן שריי אבל כל דבר שחוקבה שן השמשות אסור כל חיום יכל דבר שאסור לטלטונ אסור של שים יכול וכתקן שרי אבל כל דבר שחוקבה שן השמשות אסות שחותר הכל מניקה שהיה ראוי תחוקה אבל ליהן יהותו כליבדי שיפול בתוכן מפני שאוסר הכלי לטלטונורוניה לסותר שסותר הכלי מניקה שהיה ראוי תחוקה אבל מותר לכסות על ובלבר של יגע עו דבר שמותר לטלטלוחנים על מבעור יום דבר החסור גם התחתן אסור מפני דבר קיוםור המוכו על הילבך מטה שיש עלה משת און אם אין עלה עתה אם הין עלה בן השמשות אסור לטלטלה אין עלה ול היו עלה בן השמשות מותר לטלטלה אפי ייחרה למעות והמחן עלה מבעור יום אם סלקן זהו לרב שפאם זלי אבל רת זל אומר היכא שייחורה והניח עליה מצעור יום אעני שפלקן י ואם יש עליה דבר האסור ורבר המותר כנון מחתה שיש עליה אפר שמותר לטלטל לבסות בו חרוק ויש עליהגם שביריי עצים שאסור לטלטלן מותר וכתן שיש דבר המותר חשוב מרבר האסור אבל אם דבר האסור חשוב יותר מרבר ממותר בטל אבלנואסור לטלטל שיב מת שמושל במקום שירא על מפני מרליקה רשי זל מתיר לטלטלטור הנרואה הראש ולהספים לרברי רשי ולי ואס הוא מוטל בחמה או בפת בבויון כגון שקוא מקריח אם יש לבכרי או תניון מניחו על ומטלטלעל ידו אם מרשות חיחיר לברמלית יוחרמבן ול בתבשמוטב לחוביאו לברמלית בל כבר ותמוק מעל ידם כדי למעט המובאה שלא אמרו על ידי כבר ותמוק שא ברשות היחיד מחמה לבל יוכת פנר שכרחק שמותר להוציחו אש לרשות קרבם על ידי תפוק אבל לא על ידי כבר שאימן טפל לעת של שרבים חכנש אוסר אבל כל שאר דברים האסורים לטלטל התרועל ירי כבר או תפוק . הילכך חותם שמעלטלון במפרה שהרשקו עלה בשבת על ידי כבר או תניוק לא יפה הם עושין ואם אין לבכר או תניוק לא יטלטלפו כלל אפל להכט ממטה למטה שטלטול מן הבר לערך דבר האסור אסור . הית מוטל בחמה ואין לנימקום לפסות איפו רשאי לעשות לנאמל למבל שא באין שע בעאדם ויושמן בברו חם למם למנטה מנמא כל אדם מנטה וישב מניום יחם למם מלמעלם מביו כל אחד ואחד מחבלת ופירם על גבו וווקף כל אחד מטותו וולך בענון שתמשה המחיבה משיה שנראה כשו עשאות לערך החי שאין מחלפן שבת לערך מת אפולבאיסור מדרבפן אבל התכרו לסום ולהדיחו ולשמטו מעל הכר ובלבר שלא יויו שלא ידו ולא רגלנולא שום אבר ואם היה פנו הולך ונפתח קושר לחיו מעלין של יפתח יותר אבל לא יורידמו למוגרו שאם כן מוח בו אבר יואין מעמובון שנעו כרי שיסגרו דקוק לית מייו אבר . טלטולמן הגד לערך דבר המותר מותר הילכך מעות ששכח על הכר פוער את הכרוהן פופלור ב לבר האסור מותר מילכך קש שער גב המעה והוא מוקבה מנענעו בתפ ואס הניועלי מבעור יום כר או בסת מנענעו אפל בהן שהרי הבים מבער יום לשכב עלי פרות הטמופן בתבן או בקש המוקבה אפי כלי מעסין יטל להחוב בהן מחט כרי שינער הקש מעליהם ויטלם כלי מיוחד לבית הכסא יטל להכנים ענו אכנים לקש מלי

בשבת שריא מלמעלה למטה שרי ממטה למעלה אסורי פרשי ולמסק בשמעמירן אותה אסור לתן קרגלים החומהם ופרשים משפת של יתכן למטור אתת מקרשים על מחוברין בארבעה דופע התנבה שאין העולם נוחרין מלמן השולחן על גם הרגלים בשבת וכן מנוח שמעמירין אותה ואחר כך שרמין עור עלה דמי להלוחור להענידה ולפרום עלה הרגלים בשבת וכן מנוח שמענידין אותה ואחר כך שרמין עור עלה דמי להלוחור להענידה ולפרום עלה ואם שרם אים חייב חטאת אבל מטי כען שלפו אם היתה וקופה ומוטה על ברה מותר לוושיבה על רגליה דלהו מירי עבר של שימושיבה על רגליה יוכן כסל העשוי פרקים וכשרועם לשב על שימין אותה והעור נפתר גם שמש חוחו העשופה שדו ויסור התחתופות ותולה אבל ל יסור התחתופות יתולה והעשונה עלהם אבל אבעם שלפת הכסף מותר לבודן יוכתב הרשבה ולבשם התספות שלה אמרו שה בכ הדי עכה שבריך לחויר שלמוח אבל אם אין בריך לחויר שלמניה שרי על כן מותר להניח ספר אחר מכאן ואחר מכאן ואחר על גניהן משמרת שתנון אותה לתנבה שמרים לסנכן ומותחין שה לכל ברחשיב עשיית אקלואסור לנטותה בלתחתנים וחיצו נתכה על שע עשם וקופי ושלמין יוחימטה אחר לראש הימטח ואחר לרגליה וקנה בתן עליחם וחבלה פרושה עלנו ויורדת לבאן ולכאן מותר לבטותה והוא שלא יהא בגנה רחב טפחולא בפחות יעשלשה טפחים סמוך לגנה טפח מרום שחיכה מתרחבת טפח עד לחחר שירות שלשת טפחים וחין בשיפועה טפח פנרום שחין כל ברובד מתפשם למטח לחתרחק טפח מכפגר אמבענת החיים שאין ברחבה למטה שע טפחים שאיפה עשויה לישן תחשה שאין למי ומיירי נמי שאין הבגריור דת למטה טפח בוקיפה בלא שיפוע לאחר שכלה השיפוע אבל אם יש בגנה טפח או בפחות משלשה שפחים לנוה שפח או שיש בשיפוננה שפח או שיוררת למשה שפח בוקיפה אסור לבשותה יואם כרך עלמה מצחתמול חום או משיחה לכטותה בו מנותר אפיל אית בה כל העומכל מקום במקום שאין בע תרה לו שריבן על ירי בריבת חוט שלו ישאו לולולבה טלית בפולה שקושרה בין שני טתולים וחיי משולשת ומגעריב בארן ונכנם לשן תחתה לשיעשם ואם כרך על חוט או משיחה מותר לבתולה ופרש הרב שפאם ול אפל אין בינטפח למיששמ כתקומי ואח מראש ולכת וראי אם אין ביננטפח ולא אחר משאר דברים שאוםרין בכלום מותר לבתחולה במו שלה של מניירי שיש בגת טפח או אחר משאר דברים האוסרים בשלה הילבך אסור ואמ הם אם כרך על מאתמולחוט או משיחה מותר לבתולה וינון הפרוש לפני הפיתו מותר לבטות ולפנרקו שאין אהל עראי בלא עשיית גנהיכא שאים בא להיפרי בגר ששוטחין על פי החבת לכסות לא ישטחם על פני כל משו אהל למנדלשהוא עשר בו וכם לפרבאו שא יעח קבת ממפ מתלח שיו הצד צפור לפבר שהוא פשר בו חייב חטיות ואס אימו עער עו פטור אבל המור זבר בבישן סומא חייב י חבר חולה או זקן פטור יוכל דבר שבמים שבר חייב על אין במים שבר פטור יבל המור אבל אסור יהילבך ושבם אעם שאין במים שבר אסור לערן . לכן כתב בעל התרומות ולשאסור לבעול בשבת התכה שיש בה ומכם שא יתן בה ספן או שום דבר בן הכסוי לתכה בענון שיוכל לנאת משם ונראה לשאין בריך להקרק בוה שאין הומכם כערים בתבה שאם בא לכתוח התבה ולטלם יברחו ולא דאמי לנסרים בטורת נקתע פרסין מחבלת על גם קסורת ובלבר של יטין לשר ב קטורת קטפה והדטרי נערין בח וער דבטורת עפה קתעובל בר של יטין לער שת טון שרי בם שנכנם לתוך העת ונעל אחר בפעוחייב על שני שני במורין לה יטל אחר לבעלונעל שנים חייבן ישב הראשון על הפתח ומלאו וישב השע בברו אעפי על שני שני הפתח ומלאו וישב השע בברו אעפי חבר נחש לרפואה חייבואס בשנושל ישכם שמפור פראשון והלך לנחשע פטור ומותר והראשון חייב t)»

אסקופה מושותוכו וכשפותין בהשומטין אותה ועוקרין אותה אין כועלין בה אפי אסים לה ברי שה תפבה ומנגל שפינהיהן מן הבר ויש להן ב ערין החר למעלה וחחר למטה הסינח התחתון טל ממקומו חבור להחוירו שמא יוכןע אבל חסיכא מקבע דוחקו ערשמחירו למקומו שאין כאן בען כל כך שון שמעשון נשאר במקומו בקלים להחזיר התשתון חבר כשיבח העלון חסור אפי להוחקו ולהחזירו לנקומו מפק של פרקים חסו להחזירת ולמרקת ואם תקע חייב חטאת ואם היא רפניה מותר לבתחלה וראית ביע על שם הרם ולמרוטנם דהה טם של פרקים אסור להחזירו אא אל יהא רפני ונראה דטם אין דרך להדקו כל כך ושרי בכל עפן קורה שנשברה מות לסמכה בחרוםת המנטה שהן כעכרי שלה תרדיותר חבר לה כרי שתעלה דחב הוה לה שנה וחוח שיהו רשיין שיטל ליטלס כשירבה אבל אם מקדקס שם אסור . חבר שנתקלקלה ביני גשמניםיטל לורות בה תבן ולא חשיב כמוסיף על הבטן ובלבר שישנה של יורה לה בסלולה בקופה שיה בשולהקופה שיה צכנה ויפי התבן על שולה קוק לנה מתקן מנא אבל אם היא שלנינה אסור אפי לשברה ואפי לפובבה נקב קטן חדש בעלמא אסור ואפי יש בה כן בחדשובה להרחים הסור . היה ע פקב ונסתם הם הוה למנטה מן השמרים חסור לפתחו דפון שהוח למנטה וכל כובר חיין עלי בריך סתית מעליית וחשיב כפותח מחוש למעלה מן השמרי מותר לפתחו י מותר לה הניו ראש מחבית בסיף ללחו לפתח מכוין כיון שמסיר ראשה כלה אבל לפוקבק בנרה אם ברומח בששה פקבורול ואיפן דומה לפינו אסור דוראי לפינו מכין כיון שאיפו מסיר רחשה יוהמ בברה אבל למעלה מותר לפוקבה דלהו לפים מטין שאין דרך לעשו פים למעלה מפע עפר וברורות שיפלו בה אבל בברה אסור דלפים מטין ברפרישי חות מות שבכלים כנון שירק תיבה ומצר שקבסוי שלקם קשור בקם בחבליםל להתירו או לחתם בספן או להתיר קלענתי וכה קד פרן אבל היתרות שמעלן בקן אסור להסירם דמוי כבנין נמור יוכה אח הראש ולודוק כשן קשירת חבי וכונח בו חבר פנ נחת של ען ושלית הכת חסור להפקיעולשבר ובכל פנישייך בכון נמור וסיפרה ובספ קמע הקטן כת ובשברת פותחת של תעות כחלין בה והל שער מער יוהלי ולאופר ומיחו ש עי יש לחקלעל יושבקרקע כען דלתשל ברשקשור עו בחבר יטל לחישרו דלחו קשר של קיימי הוא שחונה שנינר להתנר אבל לה מפקיע וחותר משום סתנרה אסור לה ער שפפרת ולינה בנקבשבחבת ברישיקלח היין. קיתה חתובה כבר נוותר לתנה חפי לה נתנה שם מעולם וכל שכן שמותר להחוירה אם היתה שם ונפלה יעלה של קדם אם הוא קטום וים לנקרבה מקם קטומים מותר ליפו בנקב במקום מרוב כרי שיקלח היין ואם אין לשא אחר אפולאם קטום ושנתר אסור לי דפו שם אסור לה ששוה או שמן שהוא עב בנקב החביר מפני שהוא מנינרח חבות שכקבה וקיין יוצא מנמנה אסור ליון בה ברשלשום לסתמה ואם הוא מערים ואומר שכותכו שם להבענע לעשות אפוני אקלעראי בשברב אסור לחינים דעלנית ולערבת מרבנן ברי נשירן אקלא בינול במחישת יורתם ויום טובופרשי ולשאין אסור בעשיירב פנרש דבמחיבה נמני אם עושה אותה להיער סוכה או להיער טלטול אסור אבל אם איכו עושה שא לבענו בעלמי מותר י עצם שתקשין ראשן האחר ברופן הספנה וטפפון ראשן השע ברופן השפשל הספנה ופרסין מחצלת עליהם להצל אם יש ברחבן טכח או אפול אין ברחבן טפח ואין שן זה לוה שלשה טפחים חשיש באהל ומותר בשבת מחצלת עליהם דהוה ליה מבפת אהל עראי ושרי ואיל הוה ליה תחלת עשיית אהל ואסור . וכן מחטלת פרוסה כרי טפח מותר לפרסה כלה בשבת דחום ליה תוספת החלערה הבל חסור לפרשה כתום

לחולה אסור לבריא שינה ירבה בשביני בשם שאסור לכשל באור כך אסור לבשל בתלתב האור בען ליהן בנק בבר הקררה בשבלשתנלה ואפל בתלרת חינה נני אסור כען סורר שנינומים בחינה אסור לתן עו בנה כרי שתכלה גוירה אטו תעלרתאור אבל בחילה עבינה כגון לתנה בחינה או ליתן מנים שבטן בחינה כרי שיחמו מות ואסור למטמינה בחולובאבק דרפס כרי שתטה אפוליתבשיל שנתבשל כבר יש בו משום בשולאם נבנון כבר אבל בשרו לותם לו יוחם לו בתבשל כל נרט אפי בתבשל במחכל בן דרום איש ב משום בשול אפי בשנו רותו ומפ מילשים כשול אחר כשול בתבשילשים כו מרק אבל דבר יבש שנתבשל בבר מותר לשרות ברשמין בשנת בל בבר בחמין ומוקי לה בתרפעלת דרם בשבת דתנן בל שבא בחמין מלפני חשבת פניוש שנתבשל בבר שורין אותו בחמין ומוקי לה בתרפעלת דרם אכא שנתבשלה כל שרכה והיתה יבשה יוכל שלה בה בחמין לפני השבת אין שורין אות בחמין בשבת החשיב בתבשל חבל מריחין חות בחמין חוץ ממליח הישן וקולים החספבן פירוש דבקטן שחין בריכן שח בשור מעם שמופה או נטוה יש ש מישום ששול אם בשני אחר כך במשקין ואסור שהן פת אפעל לעך כנישערותו שהיד פולרת שי וושמה למה אסרו בכנישעו איפשר דמנימי שה ליניח דקאימא בנמרא שור ששול שבל שמבשל אפעל בכני שנוחים כרחה לחוסרו בכלשני וכתב חרב רבי פרן שבחפיה חחר חפיה וכליה חחר בליהיש חומרין שנם וה אסור לרברי מרב רם שישר ול ממין ומוח בתבשוש לרבריו חין חשים חחר חשים ולו בליים חחר בשים כל שים מתבשיל קר אסור ליפו על גם קורה הטמופו כרי להופומס אם הקורה חמים בענון שחעלין יעור למתבשל ואם אים יכול למתבשל מותר אם אין בו דבר קרוש אבל אם יש בו דבר חם מותר ליתרו עלה ברי שישמור חומו י כל ראשון מנשל אפונ לאחר שהעשרו מעל האש הילכך אסור ליתן עו אפינ בשר שור אנעש שנריך ששול רבואיםן מתכשל בה והלחליתיתשם מתבשל ומותר ליתן בו מלח שאים ממחר להתבשל מי חם של כחשוב שמעשרו מעל האש ואין ם מים או שיש ש מים חמין לה יתן ם מים מעטין מפנישהן מישומנין אבל פותן ם מים רפם לקפשירם אפוניאם מפעפשן אותומחוקין אותשרי פון שאיכו מטין לבך׳ טם שהריקו ש מים חמין מכל ראשון לשתניה מותר לערב ענימום שנען בן שיתן חינין שם לתר השנען או שיתן השנען לתכל חבל ספל שיש בן מנס חמנין לרחיבה אפשל הוא בלשע אסור להן בחס ענטן דפון שהם לרחינה סתפנא חמנין הם הרבה ומבשלן משנען שמערשן בקוחבל לערות מקן לתר שבן מותר לתתים נבר יוכן חדין בכל רחשון והן לשתים उथारत रितात स्थान रिता करा में जात रितात करा रिता निक सार रिता में पर रे में के के स्टाया में יטונן וחתבשל בהן שא לחשוב בתן מותר י מותר לתן קיתן של מים או פר של שיון כביגר האש לחשב בנתן ובלבר שיתנם רחוק מן החש בענון שחימו יכול להתומס בחת מקום ערשתהח היר סולרת בו דקיים כל שנריםו של תמוק בטית ש אבל אסור לקרם ש האש למקום שיוכל להתחמם שתהא היד סולדת בו ואפעל מניחו שם שעה קטנה שתפנבנת אסור פון שיטל להתבשל שם וכן מותר ליתן הקיתון בכל שני שי מנים חמין אברם בכל כאשון אסור ליפו י ואסור ליכן אינפאמיל אפל ברחוק מקום מפנש ששומן שבה שפקרש חוור ונינוח והוה לה מלר ואסור י ובספר המנו מושה שנים ואח" הראש זל אסר וכן בתב בספר התרומה מותר לתן מים היפים במים שנכן הרשם כרי לבפן

והעיני בפרו בבפרו בכברה או שרר לאובר אפע שה שר הברורר חייב אבר שרו ברי לאכל יניר ינותר י קילבך היו לפש אוכלין

עם פסולת שלמן שרר בינו לשרך אותה אפלה ואם בירר יותר חייב י בקיון ובתניחוי לא יברור ואם בירר

ומתרת שבעת ימים פטור אבל אסור ולערך מעם כתן שקושר לעדור שיע משיעורי התורה לבתחלה ושעימר להתריים בעת ימים פטור אבל אסור ולערך מעם כתן שקושר לעדור שיע משיעורי התורה מינותר לבתחלה ושעימר המער בכל יום מותר לבתחלה וכתב בספ התרוים רבעת שקושרין באבנה שיבאו אפור למחיירם חישיטן ממכבסים אסור לקשרן בשבת ירשעות שבבגר שעל הכתף שמיה לקיימא אבל אין פנתחין אות מחדש מעתקן שמא יקשור ימוכין הוא ביתר מותר אף בחבל ולא חישיכן שמא יבטלפו שם ויהיה של קיימא והוא שיהיה חבל של ברדי אבל מעלי לא הבל עשבה מותר אף בחבל דעלמא לאו קשירה הוא קושרין חבל בפע הערה בשבור של הגא אש בשער השר מעבה מותר אף בחבל דעלמא ילא לאו קשירה הוא קושרין חבל בפע הערה בשבור של הגא אש בשער היש הפתחול חישיכן שמא יתר ראש האחר ויוני השנים הבל חבל דעלמא לבי העלמא לבי המל הבל דעלמא לבי בעל הבל דעלמא לבי

לאיכ בארגייותר אפילע בוס בן ליבן לאחרים ואם נעשה בייויד אסור ביים אפילאחרים ולייו שבר העשה בשרגייותר אפילע בוס בן ליבן לאחרים ואם נעשה בייויד אסור ביים אפילאחרים ולייוד שבר בעשה בייויד אסור בייוד אסור אפילאחרים בייויד אסור שבר בשרגייותר אפיל לייוד שבת ולייוחנן הסכרלר סבר בשרגייותר לייוד אחרים יותר לייוד בייוד אחרים ולייוד אחרים ולייוד לייוד בייוד אחרים ולייוד אחרים ולאחרים מייתר לייוד שבר בעוד לייוד בייוד לייוד בייוד לייוד בייוד אחרים ולייוד אחרים ולייוד ובייוד אחרים ולייוד בייוד אחרים ולייוד בייוד אחרים ולייוד אחרים בייוד אחרים בייוד אחרים בייוד אחרים ולייוד אחרים לייוד אחרים ולייוד אחרים לייוד אחרים ולייוד אחרים לייוד אחרים ולייוד אחרים ולייוד בייוד אחרים ולייוד בייוד אחרים לייוד אריים לייוד אריים לייוד אחרים לייוד אוניים לייוד אחרים לייוד אוניים לייוד אחרים לייוד אורים לייוד אוריים לייוד אוריים לייוד אורים לייוד אורים לייוד אוריים לייוד אורים ליי

שפר לעך הקדרה שיש בה אוכל מי יכעם ראשו בין הרים גדולים · והמחמיר תבא על ברכה י והער לסחום למועשו וחסר לסחוט רמועם אפיל לערך חולה אם לא שיהא עו סכנה יוהרת זל כת דעוסר ודאי אסור דלא שרינן של באשעלשלענבים שראוי למפוה אבל בושר שאימו ראוי למפוה ואפונה אבל בטוה רעות הוי בערר אוכר ממשך פסולת אין מרסקין השלג והברק אבל פותן הוא לתוך הטם או לתוך הקערה ואיפו חושש שאף על פנ שינופניחה כנון שחיים עושה בקים שרי על כן בריך נוחר בחורף בשמוטלון הירים שלח יהא בינים לחשל בול ברר וקרב רב מחיר מירוטנטורק ולחיפר להטיל מי רגלים בשלב שרימהו לדריםת קרגלים שרורם חות ברגלי וחיפו חושם יואה הראש ול נותר ברבר שאיפו דומה לרריסת קרגלים שעל ירי השתן וראי שמוח י ואש השרי כתב שמותר לשבר הקרח כרי לעול המים מיכותם בתבבעל התרומות ולשחסור לשפשף הידים במלח בשבת לפי שמוא ניעוח ומוי מלר י מסוחט בגר למוצא יעים שם חייב מילכך אסור לפרום סודר על פי מחבית וליתן על גמו מכלש דולן מ שינא יבא לרי סחיטה אבל בנד העשוי לפרוש עלי מותר שאימן חושם עלו לסוחטו י ואסור להדרך מוכן בפי חבת שים בה משקין שמא יבא לרי סחיטה ספוג אין מקפוין בו שא אס כן יש בות אחיוה משום-שירק שמא יסחוט חבית שפקקו בפקקשל פשק לפתם הפןבשמו שאין ממפן היין התכר בערוך לחסירו בשבת אעם שאי איפשר של יסחוט והוה לה פסיק רישיה וקימ לן כל פסיק רישיה אסור אם הבשרי בין שאים נהנה בסחיטה זו שהרי חיין פופל לחרץ הוי פסיק רישיה דלה ניחא לה ושרי אבל אם היה כל תחוש לקבל היין אסור ורי זל היה אוסר אפלה היכא דלה ניחא לה של בל משל של אווב וקורעת הכניםן לעצים אין מסתפרן לה בכל ומול בראשי אבבעותו אין עושין מי מלח הרבח לפיאבר בהמה מסתפק ממום ואוכל שר אבל לו בכל ומול בראשי אבבעותו אין עושין מי מלח הרבה ביחר לתית לתוך מכבשים שכון שעושהו למתקיים רמני לענטר שהמלח מקיימו אבל יטל לעשות ממפו מעט לתית לתך התבשילוחם כותן לתעם שני שלשי מלח חסור לעשות ממפו אפילימעם אסור. לפונח חמטת נמן ארבעה או חמשה שחר שא מעשל כל אחת ואחת לבנה ואוכלה אבל בינים מותר למולחן י בתב הרבל שמשון שאין למנח בחד הרבה פנון ועדשים שנתבשל בקלפפהן ימותר לדוך כלפנין בשבת בקתח של חבו אפנ הרבה בחד שאין למנח בחד ביון שהוא דרך שיפוי אמו לחתך הירק דק דק שדומה לטוחן ואמו לרדות דבש מהטורתשדומה לתנש יאסייא שבה אסור לגבלה הרבה ביחד שא מעט מעט ואסייא שבה אסור לגבלה הרבה ביחד שא מעט מעט ואסייא רכה מות לגבלה אפל הרבה בחד על ידי שיפוי ומהו השיפוי שיתן קמח תחלה ואחל חומן שבחול דרך לתן החומן תחלה יחדרלשלשו מערב שבתלמחר ישל לערש בון בר בי ובי וחומן ולם ישרוף שא מערב יוכן שום שדכן מערב שדת למחר פותן יין וחומן ולם ישרוף שא מערב יוכן שום שדכן מערב שבת למחר פותן יין וחומן ולם ישרוף שא מערב יוכן שום שדכן מערב שבת למחר פותן והומן ולם ישרו לערב משקים שבת למחר פותן לתעם פול וגריסין ולם ישרוף שא יערב יובעל התרומות ולבתב כל מה דשרי לערב משקים 170

פטורי ואם שרר בנפח ובכברה חייב חטאת. ופנד הוא בורר אסים טורח בברירת האוכל יותר מברירת מפסולת שרר כדרט לורוק הפסולת ואסים יותר טורח בברירת הפסולת כתן שהוא דק פוטלהאוכל ומפרו מפסולתוכלות כשתאוכל מרובה על הפסולת בכמות ומשכחת לה באוכל מרובה שאפילותם שורכו יותר בברירת הפסולת כנון שחוץ דק כדפרישית אבלאם כמות הפסולת מרובה אסור אפינלטלפע שהאוכל בטלברוב הפסולת ומכל מקום שיסובטעם שנשתברו ועריין מעורבין בקליפיה שהקליפות מרוטריב על האוכל לא מיקרי פסולתמרובה על האוכל כיון דאורחימו בהכי והו כמו שומר לפרי ותנרמום קאמרי בנמ דאפוני אוכל מתער פסולת אסור ויהיבטעמא משום דאי לא שקל ליה לאוכל הוה מסרח ולכך חשיב אפול ברירת אוכל כברירת פסולת ולפי זה תנרמום שלפו שאין דרט בכך מותר לבררו מתוך הפסולת י היו לפטו שתניעני אוכלון אות שרובה לאכל עתה חשוב אוטל והשני חשוב פסולת ואסור לבררו אין מוללון מללעת בשבת בבר מולל בשיכוי מעט בראשי אבבעותנו י מיו לפנו מלשתמעל שבת מנפח מיד שר ואוכל אבל לא בקפון ובתפיחוי אין שורין כרשימן פנרוש שמעף מים עליהם בכליברי להסיר מפסולת ולו שפון אותן ביר ברי להסיר הפסולת דקוי ליה כבורר אבל פותפן בכברה אעש שפעניים פופל הפסולת דרך פקבי הכברה משמרת שמסנטן בה שמרים אפינו הניה מערב שבת אסור ליתן בהשמרים לספן משום בורר אבר אס נתן בהשמרים מערב שבת יםללותן עליהם מים כרי שיחורו בללון ויין או מים שהם בללון יטללמפן במשמרת ואין כאן משום בור כון שהן בללון אבר עטרין לם ובשעת הגועת שררך לשתעת היין עטר קבת יטלליתבו עם שמריו במספה לכפו ואין ם משום טרר ומשום לבון פני לבא דמשמרת משויה לכך ואיפו חושם ללבונה אבל בסודר שחושם, ללבופו אסור במים משום לעון ובשחר משקין ללו שייך בהו לעון שרי וכשמסנטן היין בסודר בריך לוהר שלו יעשה בעמח בסודר לקבל קיין של ישפרעלו והוא ישקע מעבמו וכן מותר לספו בכפפה מברית ובלבר שלה יגביה מכפיפה משוני הכלי טפח משום אהל אבל אסור ליתן קסמין על פי הכלי ולספו עליהם דרמי למשמרת. והרם במולל התכר אפע בכפיפה וסודר שא יין שאין בו שמרים או מים צונון אבל לספן במשמרת מים עטרין ויין שיש עו שמרים אפיל בכפפה וסודר אכריי ואיפו נראה כן מדברי אא הראש זלא ביפרישירב מותר לערות בנחת מכל לחשרו ולא חשיב כבורר ובלבר שיטין שמיר כשיפסוק הקילורון ומתחילן העעערנ לטפטף שיפסוק שאם לא יפסוק חשוב בעורר מה שעורר העשעתמתער השמרים ימסננת שנהן חרדל בה לסופו מותר שתן בה בנה אעם שהחשון יורד שמיה עם החרדלו החלבון נשחר שמעוה עם הפסולת לה חשיב בבורר שמחלבון ומחלמון שנמס אוכל מס נחין מתנון אותולתנט שא לתקן מראה מחרדל הילכך לא חשיב כבורר אוכל אסור לסהטן ואסיבאו מעבמן מתקהכסולת זירנסוענבים אסורין ואפע פנימרים לחבוה דלה חוה למיחש שמא יסחוט אפיני חכי פון שרובן לשופיק חישכן שמא ימלך עליקן לשופיה יואס נתרסקו יפה מערב שברנ מותרין המשקין היוכאין מקן כתב בעל התרומות ולענית מלחה ענפס שמעטין אותה במקלות אין וה כתרסקו ואסור חיין היוצא מהן יואס יש בגינית יין צונל מערב שבת מותר שכל יין ויין שיצא בשבת מן הענבים מתבסל ביין שיצא מערב שבת ומטעם זה פני מותר לשתות יין מן החבית שממלאין אותו ענבים שלמים וכותנון "ן עליהם ולאחר זמן מתבקשן ויובא מהן "ן אף בשבת כשנתבקשו כל מהשיובא מהן מתבטל בין שיש בו
תושם ורמושם אסור לסוחטן ואם יכאו מעבמן אם שמתין לאפלה מותר ולא חישיבן שמא ימלך עליהן לשתיה
בין דרובן לאפלה יואם שמתין לשתיה פסולן חישיבן שמא יסחוט יושאר כל השרות מותר לסוחטן לביתולה

במקל במב אחת שת וכמב אחת שרב ומערה מכל של כל כדי שיתערב ואפיל פדי או סריםיםל להן שנים המיקל במב אחת שת וכמב אחת שרב ומערה מכל של כל כל כל כל כל כל מיתערב ואפיל פדי או סריםיםל להן שנים מנוענת הוא גבולוול שרי של אולים לים המיקל שת וערב בהיה אחר שכין המים מערב שבתואה הדאש ול בתב בהברל הראשובן קשים של שולים שששין באוכל במיק מיותר לחומר לחומר לחומר של הביל אחר לשכשף בקו מדים כדרך שעושין באוכל בדבר שחוא מכל של מיותר לחומר בדבר שחיים אוכל שרי מיותר לחומר של מיותר לחומר של החומן להיותר להחומר בדבר שחוא להשת אוכרין, אבל מיותר באוכל בדבר שחוא להיותר של של מיותר של מיותר לו שווי אוכל בדבר שהוא מותר בל מיותר משם של בני מיותר לו שווי אוכל להחומן של המותר במיותר משם של בני מיותר ומיותר לו שווי אוכל בדו במיותר של מיותר של מיותר של מיותר במיותר מיותר במיותר מיותר במיותר במיותר מיותר במיותר של מיותר במיותר והיותר לו במיותר לו מיותר בבין של מיותר לו מיותר במיותר מיותר במיותר במיותר מיותר במיותר במיותר מיותר של מיותר במיותר במיותר במיותר מיותר במיותר של מיותר במיותר של מיותר במיותר של מיותר במיותר מיותר במיותר במיותר של מיותר במיותר של מיותר במיותר של מיותר במיותר של מיותר מיותר של מיותר במיותר של מיותר במיותר של מיותר של מותר במיותר של מיותר של מותר במיותר של מותר אום של מיותר של מותר במיותר של מותר במיותר של מותר במיות של מותר של מותר באותר של מותר האום של מותר האום של מותר האום של מותר במיותר של מותר באותר של מותר האום של מותר האום של מותר האום מותר במיותר של מותר האום של מותר האו

שנייושן הטקשות שו היי מוקנה שן הבירו בהי חדם והחשה חינה חוסרת שן הבשע בי היי בי דר הנים או לקט שרות או אפה פת או בשל לעצמו כתב בספר המעת יש מוערין במו שאר מלאטת שעשה לצרט ויש אוסרין במו שרות המשרין שמחסרו אש נשרו מאליהן דברבר מאכל החמירו טשי וחב מסתבר לאחו דלא גרע מינשרו יואליה ואשל האם לקטן או ברן היום אסורין ש ביום אבל לערב מותרין מיד אפל אסוראי לקטן ובדן היום יואס לקט ובר בשבל שרב בברי שיששוי וכן פניאם ברולקט בשבר ישרא ובין היום אסלאו אחורין לבל ש ביום ולערב בברי שיששוי וכן פניאם ברולקט בשבר ישרא ועי בריך להמען לערב בברי שיששוי ואם מפק אם לקט בשבל ישרא אם לאו אושירוע שלקט לערך ישרא ואין ירוע אם כלקטו מיום אסלאו אסורין ש שום י ולערב כתב בספר ממשת שינותרין מיד שן שהוו מכן ודבר שאין עו חשש ביה ומחובר או חשם שהובא מהוץ (נשום אם הבאו הבי לעצמו מותר אפי ש בום מכן ודבר שאין ביום אסלור ש שם

ביזררל דוקף שנתפן מצמר יום אבל בשבת אסור לתת משקה בחרדל או בשום שכתשו מבמור יום יואה הראש ללכתב בסברה הדאשומה י מותר למשות אמנילן שהוא יין ישן דבש ופלפלן מפני שהוא לבתנית יואין משין אלנתנית שהוא יין ישן ומים שללן ושים אלנו ושים אפרסמון שהוא לרשאה י אין שורין החלתות לו בפשרין ולאבענין שדרך לשרות ולשתת לרשאה אבר פותם לתנך החומן ומטבל פתו היה שרוי מאדינול מותר לשתת בשבר ומדיך לשתת בשבר לשתת שכבר בחומה מינים וה אחר זה הילבך מותר לשרות בשבן ולנתם בחומה שיש עו סכנה אם לא ישתם ושום רומלונת שריסקן מעל שבת אם מחומרין דיכה אסוד למור דיכהן בשבה יואם אינן מחומרין שא שחיקה מותר לבמור בשבה יוכה בה הרמבה ללפבר מותר לבמור שחיקת חריפות בען הפרור בקערה בשבת אחר שיווריין אותה מעל האש הרמבה ללפבר מותר לבמור שחיקת חריפות בען הפרור בקערה בשבת אחר שיווריין אותה מעל האש

בשבת אסור לאוכלה בשבת ואפול לאוכלה בשבת ואפול לאפול השבר וביבר של ינערבה בשף בלן אסורות ויטללטף עליה כלישל השבר וביבר של ינערבה

ביינטן וחומר נחיונים על בע ה רמוע וברבר שנחיושר עשם דמים ונח ססם מדה ונח ססם מען עמר כך וכך חלך מדי הן לבך וכך וכך יהמשח במיין וכדי שמן לחישים בסל וקופה כדרך חלל אלג - ישאם לפעוחו על כתעושוני בוה שישום מדרך חול אפל אין בשימי קלנת במשח ואם אי אפשר ללשמת מדיין כלים לפעוחו על כתעושוני דוה שישום מדרך חול אפל אין בשימי לוכל אבר אחר סעודה באין מדיין וכל שנייה מדיין כל היום שכל היום ראוי לשעיה אבל אחר להמשל כל חדש שאול להמבול או מעומאת ומותר לשפשף הכלים בכל דבר כדי לבחנות דשות שלים מטין שא לבחנות מותר חון מכל בחד עבר המות של של בחנות מפני שהוא עקר הקופו והוא עורר אותוחיב משום ממקה הוא מין עפר המתקשה בחשות של בחד משום ממקה הוא מקר הקופו והוא עורר אותוחיב משום ממקה לארן

ולו יניחים במקום גביה כדי שירי שירים אמני שקמון מפל משיו שרי פון שאים מטין ולו ימדור שעורים ממון אבל מטל בכבר מו וממלא הכלשלא כדרך מדיה לפרש" ולולרי ול דוקא משער בכרי עבמו וממלא הכלשלא כדרך מדיה לפרש" ולולרי ול דוקא משער לפ אומר דעת אבל לא ימדור כל אין תבלון המורסן לפני קבקמק אבל מהנון בו מיסומעבר ע

שקורין ויאולש ולא חישיבן שישור משער ובלבר שלא יהא רובא אחלה . מריחן שסומין פושו מערב שבר ב למונחי שבת רוחן בה מינה אבל בשבת ויש אחור אש להויע והמין אש לחויע באמבטי קטוה אבל באמבטי בלונחי שבר לר היון בה זיעה הרבה מותר לעבור בה אש שבררך היונח הא מיוע. שר שישרש ועים הרין בה זיעה הרבה מותר לעבור בה אם שבררך היונח הא מיוע. שר שישרש אונים הרין בה מירא אחור אש בה מרחן רוחנת בשבת אם רוב עים בית לחור ובאמבטי קטוה ושלטון בשר ויש לעברים שאפשר לתליה של ש ומיותר מיד במונחי שבת "בתליחות היונה להיחוץ הבל סך הוא שמן לברו ואש בשמון וורר בני אדם לחוף שו אם בו ומיותר מיד במונחי בבת אחר של שו ומיותר מיד במונחי שבר אם מיד אבל השוא הבל המיותר מיד שו היונור שבו ומידים אול ברו ואש בשמון וורר שלו היונור ביונו של ברו ואם באון וורר שלי בני אום בחול מונור ביונו של ברו ואם באון וורר היונו של הריים של לברו ביון ווחס בתך המנעל מבריל מנט במיטוב של הברין המול שבר אומים של לברו ביונו שבה לרפואה לא יחור רגלי באין וחס בתך המנעל מרונע בטיטוב של הברין השוף מעש לשר שישר ברי לעברו או הוא מוכר לחסים יו ביו אונה או מוכר לחסים של ברי למברו אוביו אומי יו של כדי לבחבון המול של היו ביון המול של היו ביון המשל אום ברי לברו אמש שאים מטין לעברו או ברו אומי יו של ברי לברו הוא של יה באין הפשוף מעש לשר שישר ברי לעברו או הוא מוהר אשי יו ברי לברו אמש של מיון לבדו או להיא מנין לבחברו אם ברי לבחברו אמש שלי הא בישור ברי לעברו אומין לעברו אסור. של ברי למברו אמש שלי מיון לבדונו אומר אום ברי לברבו אמש שלי מיון לבדונו אומר אום ברי לברבו אמש שלי האום ברי לברבו אמש שלי מיון לבדונו אומר אום ברי לברבו אמש שלי האום ברי לברבו אמש של ברי לברבו אום ברי לברבו אמשר ברי לברבו אום ברי לברבו ברי לברבו ברי לברבו אום ב

אבל כל דבר שיש עו סכובה מותר מילכך כרי מנה של חל דהיים באברים הפעמיים מן השנים ולפנים מחלין עליה השבת בסתם אם אין שם בקי וחולה איפו אומר כינס אבל כשיורשם באות חולשאין בריך לחל על אין מחלין וכש אם רופא אומר שאיפו בריך וכן שעל גב הירוגב הרגל מחלין אבל בשאר מטת בסתם אין מחלין עד שיאמר חולה או בקי שבריך י שבלעעליקה מחממין לחמין מי שנשט כלבשוטה או אחר מווחלעפר הממיתם אם אם הוא ספק אם מינית אם לאו מושין לבל ברם רפוזה להעלני החושש בשינו מטילו ל סם בשבת שהוא ספק נפשות וינחימין לחמין שן לחשקות שן לחברותולו ספק שבתוו שא אפי שבת אחרת דוחת כנון שאמנותו שבריך לרפוא זושמנה ימים והיים שבת לה יאמרו נמישן עו הלולה שא יעשו מיר אצפ שברך להל על שעשב ער ב ואין ששין הרבר על ירי קטעם וטופים וכשים שא על ירינדול ישרא וכל חוריו הרי וה משובח אפי אם מתכדן עמו דבר אחר כען שבריך להעלות ושפוק מן הים ובר עמו דעם ושוצא בוה יהיה החולה בריך לבשר שוחטין לביול יוציו לבשר כבלה כדי שלהיצירט לחלל שבת בשחיטה שהשבה הוא אבלו כחול לכל מה שבריך על כן בין להאם נבשר נבלה ימעלון אופן בשבת פי רב שפאם ול פסאר שמערה כן הוא בלשון ערב ורל הפסר האינטו פרעיבו פי מכר חוב ענבים פי מורסא וסימור ואישתו במירתער כלן מחלין עליהם את השבת ומחלין על חול זשן כען מיוי אינר רב יהורה דמיו וריכא וריכא וריכא ורימעת שנא וקרחא ויבילת אוכלה לאשקי סיף אוכלה לל חה לשון הרם במול החושש בשת שפו או שהיה באחת מהן שר או שקיו שותתות מהם דמנע ב מחמות מכחבחו שמיה נס שותיתחו שחיה בהם רירה וריבה ופוצה במם הרי וה בכל חולשיש בו סכנה והחום שםימר מבשר מחלין על משבת. וכן כל חולשהרופאים אומרים שהוא מכנה אעם שהוא על הבשר מבחוץ מחלין מבשר מחלין בבשר מבחוץ מחלין של את השבת יואם רופא אחר אומר בריך ואחר אומר אים בריך מחלין וכתכ הלי ולשאין בריך מוניחוד יכל בפחום חשושן מומחון קבת.

לפני שמובא בשבל ולערב בברישישים ולאחרים מותר בו בוםי ואם ספק אם מובא מחון לתחום אם לאו אותר לערב לאתר אפעלפני שקובא בשבעל לי זל ולריף זלגם בוח בריך לחמושן בברי שיששו וני שמול מנים לבחמת מעור שהוא רשו היחי לרה יכו הישרש להשקותמהן לבהמתווחות שחין העי מערו דעב לפניחש שמא ירבה בשבע ואם מלהלעל בהמת ישרש אסו לכל בכלמנים השמניש והאינט שאין לפו רה דאורית מותר לאחר שלא מניצים בשבע ורתם הישאות האי האסרי בתיתום לערך ישרש דוהה לבהתוע אבל חוא לעצמו מותר בהן אעם שנתמלחובששל שון שאם היה רובה היה יורד לשור ושותה יורי ול היהאוסר ילקט עששם לשרך בהמתעימושל אָחריו ישרש אס איפו מפנו אבל אס מפרו אסורי וכן בכל דבר דאיכא למיחש שמא ירבה בשבע אבל בדבר לשכח למיחם שמח ירבה בשבע כתון שהרליק הכר לענמן שבנר חחר יספיק ליחו עשה כבש לירד בו הפיל מכרו מותר יואם שקט בשבל ישרא אסור יואם שקט והאכל לבהמת ישרא אין בריך למחות בהו לפי שעה אבר אם רנול בכך בריך למחות. ואם משה ארון או קבר למצמו מותר לשרש לפקבר בו ואם משאו בשבלישרש לם יקבר בו מעלמית. ואח הראש וללו חילק בפסקיו בין אם מוא בענעה או בפרקסיא אבל הרם במורש בתברוקה שהקבר בפרהסיה והחרון על נכיו שהכל יודשון שנששה לפלוני חבל חס הוה בבנעה מותר לערב לקבר עו בנרי שיששה ואפשל הוא בפרקסיא מותר לחיר שקבר בו בכרי שיששו וכן משמע בנמרא דמוקי לה בקבד העניני לסרטיא והארון מוכו על גפו שהכל יודשן שנעשה לפליני שא שרשי ולפירש אות על עשה קבר וארון לעבינו שאם שנינו הקבר בסרטיא בינקו שאין דרך הישרא לקבר שם אזוראי לא נעשה בשבל ישרא נינותר לקבר ע יניר הא ליו העבריך להינוען בכני שיעשו יואס הביא חלילן לערך ישרא לספרו בהם לרשי ול לא יספר בחם עולמיתולה מותרין עלערב בכרי שיעשו ולאחר מותרין מיר ורוקא שרוע שקשאם מחוץ לתחום אבר סתפנא שאין יורע אם הבאם בשבת אם לחו שרי לרשי ולולריף ולפתפנא פני אסור שא אם בן יורע שמיו בתך התחום וכן כתב הרם בינול רסתינא פני אסור ואפעל ברוע שהבאן בתר התחום בריך להינתן בכרי שיבחר מפני שהבחן בחיסור שהעברן ל חמות ברשות הרבים חפוני מכום י וחס חמי לנישר של הבחן ל חסורין לב לפנים בכרי שיביחום ממקום שהביחן יוחח הרחש ול הספים לפניוש רשי ול

שבו אסור לרחוץ כל מש בשבת ויוסטוב אשלבל אבר ואבר לבד

אפ במים שחומין מערב שבתוים בן אם הם בכל במים שחומין מערב שבתוים בן אם הם בכל האוב לבקרקנו אפשר המים על מפול שמול של ובעול של אפור י אבל מותר לראון בהם פפו יריו ורגש י והית במחיי האור אבל בחיני טבריא או בשנטן מותר לראון כל מש יובספר המיטר לה המר בחמי טבריא לתכה סילון של שבן בקרקע אבל לה בכל יואה ול המערם בכל ענון י אמת מיים שהיא חמה אחור להמשיך לתוכה סילון של שבן אפשל מערב שבת י ואם המשים בה המים אחורין ברחיבה ובשתיה כלו הוחמן בשבת אפל המים מעל מוחמינין לכך בריך מערב שבת יל ישתטף אדם בענן ויתחמם מיד אחר כך כנגד האש מפני שהמים שעל מוחמימין לכך בריך לשהר של לחמים ידי אבל האש אחר הנטילה אם לא שיבובם תחלה יפה אבל מותר לששתטף בענן חחר שנתחמים אל לההאש שאין המים שעל מוחמימין כל כך י מותר לחמם בגד ולנים על גבי בטפו אבל כל ששל יטל טלם ארבנו אין המיח שבארו על של יטל טלם ארבנו אין המיח על המור בכרמלית. אבל החולך במטר ומכר יורד על טופל לבוח בת משהו בעפר פלפלון במי זית ורצע בעפר לבנה כמשהו בעפר פלפלון במי זית בבת אמות מפני של מום משב ובא ומים משב ובא מום מים המין ובאמות מפני בתר מים המים ומים מום ברי יודי של משב במום המום בל מותר לבנה במשהו בעפר פלפלון במי זית ובאמום לבנה כמשהו ובעפר פלפלון במי זית ובאמום בל מום בל מום בכל מום במה מום משם במום מום מום בל מום במום בל מום בל מום בנד ולים משב בל מום מום בל מום בשל מום בל מ

מנו מכחב לב שרפוחת לישן חלבין חבמינה מיותר לישן בשבת מינני וחם הוח מנטער מינימות רעשן אמי בשבת ומיותר שם יאן לענמין מנכים ולש שפן ש משנים לרפוחה חום מינון לריח הפה מיותר . כל המיחלים משקין שקן מחל מיותר שו און לענמין מנכים ולש שפן ש משנים לרפוחה חשפי מס קשים לקבת דברים וחוה ומימיר שון שחן קשים לקבת דברים חיכה חובחה מילוש לרפוחה משבי חם מבשבי שו שדרך בריחים להכלי ולשתין וכל שחן שחק שדי ליום שדין הפיקטויין שו גרמת הקייח אם בחול משום הפסד חוכלן וחם מצטער ולבמיח וחין לרוב המיחל ומותר אם בשבת מותר מותר המי בשבת החור בססומותר שר החושש במעשו מות להון עלהם משברו מימי חמין אעל שעריון יו ש מי הכל ימי שבשת המיחל במחול משום במעשו מות להון עלה שבור מיותר לחוש של מעריין יו ש מי הכל ימי שבשת בחיל מנוק בכח בריש שוני וורבלו בשמן מותר לחוש בשבת כלו בשבת כלו במיחל ומותר לשום של ממון במיחל ומותר למות שלים להים של של מותר למות בשל המיון מותר לפת מפ של החוש להיום של מיותר למות מיותר למות מיותר למות מיותר לכשת מם מותר למיות בחיק היום לבנותר ולהעלה חושן במיותר לכשת מם מנהול ולה במי משבים מנהול ולה במי משבים מנהול ולה במי משרה שקן מיותר לרחון בהם וליכה מוכחה לרפוחה ובמים הבמיח המשם של מותר של מותר לרחון בהם וליכה מוכחה לרפוחה ששוהם במיחה להם של המשם במה לותר של המותר שלים של המותר של של המים הרשה מותר של מותר של מותר שלים של המשם במיחל ממוקונו מותרין לחוש.

בשני הבל לה במים הרשם שם מנהול ולה במי משרה שקן מיחוסין ליון וחורין לחוש.

בשר הבל לה במים הרשם שם מנהול ולה במי משרה מילון מיחורין לחוש.

בשני לב במשון להיום מותר של של בשבה ומצם שכל ממון מיחורין לחוש.

לוך דר מיא כחולה שיש בו סכנה ומחלין עלה שבת לכל מה שבריכה קורין לה חבמה ממקום למקום ומילרין אותה ומרלקין לה את הכר אפי סומא ומיל בכל מה שיטלן לשמת משנן אבל נכרית אין מילרין אותה בשבת אפי בשכר אפי בדבר שאין בו הילו שבת ובחר אבי הרמבין ובחר מילרין אותה בשבר אבל בחנם יופןראת יולרת משתשבעל המשבר והרסשותת ויורד אבל הרמבין ובחר מילרין אותה בשבר אבל לם בחנם יופןראת יולרת משתשבעל המשבר והרסשותת ויורד אבל הרמבין

ופפק נפשות לפקל ואסור לאחר מרבר כרי לשאול אם מוח מותר אם לאו דגרםינן ברושלמי מנשאל ומשום הייי ורש משרק וקשאו לו כל אחר ואחר גרוגרת כלן פטורין אפל קבריא בראשופה אמנוקו לשפגרוגרות ולו מצאו שא שפגרוגרות בשפ שוקען ושלש בשוקן אחד טרישן השוקן שיש ש שלשה אעפי שאימן בריך אא שנים כרישלה להרטת בבערה לכשת שפ שוקען כל נרשחולה בדבר שאין עו שכנה הוא אימן ששה אבל אומ לעיוששה שון שאין עו שכנת העף אפי יש עו סכנת אבר אין מחלשו על באיסור דאוריונא אבל מחלין על באיסור דרבין אעב ועבר מעשקי אבל בחול שאין בו סכנת אבר נסתפק אה הראש ול אם מותר לחל עלו בשבות מאית בה מעשה : ושימא לה הופרו שא אמירה לעי אבל לה שבות נאית בה מעשה שא בסכנת אבר . אבר מרם במול כתב חולק שאין בו סכנה עושין לנכל ברט על יר נני ואם היו בריכון לדברים שאין בהם מלחכה עושין אותן אפי על יתישרש לפיכך מעשם אופם ומעשם אופן בשבת ומחוירין משבר וכל פובא בוח . וחרמבן חילק ברבר דבחול שאין בו סכנה אפי סכנת אבר אעפי שהתרו אפי שבות האית ביה מעשה בריך שיששם בשפוי אבל בלא שפוי אסור י אבל אסים בו סכנת אבר מותר אפי שבות ראית ביה מעשה בלא שפוי אין פותנון יין לתוך העון או אפי על גבו אם פותו וסוגר כרי שירד לתוכו דמוכחה מילתה דלרפוחה עבר אבל אם פותן על גבו ואיפו פותח וסוגר מותר שאיפו נראק שא כרוחן משן ורוק תפי אפי על גבו אסור ממוכר ללרפוחה מברי שורה אום קילבין מעם וכותן על גב חמון בשבת שאימו נראה שא ברוחן ולא חישיבן משום שחיקת סממונן וכי ומים שלו ממרין מער בשבת איכא היבראי מעברין גלר המכה וספן אותה בשינן אבל לו בחלב מכני שהוא שמוחואפי בנמר מכה שאין לשא בער מותר אבל אין כותנון עלה חמין ולא בשינן אבל לו בחלב מכני שהוא שמוחואפי בנמר מכה שאין לשא בער מותר אבל אין כותנון עלה חמין ולא על גב המוך שעליה חבל פותן הוא חוץ למכה ושותת ויורדת לתכה ופותפן חמטות של בגרים וספנ יבשים וחושים שחיפןילרפוחה שח כרישלח יסרטו מבגרים חת המכה חבר לה ישנים שהם מרפחין כתרו מעולם על המכה אבל היו כבר על המכה אפל ישפם שרי ואין כותפן עלו נגני שחוא מרפה בשיים רגל עינונה בין כדי להעניד קדם אבל לה בחומן מפע שהוא חוק ויש בו משום רפואה י ואם הוא מעובג בשף היין לבמו החומן ואסור י מי שנשמטה פרק ידו או רגל ממקומה לה ישפשפנה הרבה בעין שוהו רפואת שא לוחן כררט ואס נתרפא נתרפא עשרן שפרשה רובה וכן צצון שפרשו רובן פנוש שקרומם לנתק אסר פרשו כלפ מעלה שמצערות אות בר מותר להסירן בכל פטור אבל אסור . לא פרשו רובן בר אסור בכל חייב חטאת כך שרש רשי ול וכל כלש מעלה מנשרות אות על הא ואמר רבה בר בר חנה אמר רב יוחנן וחוח ששרשו כלש מעלה ומבערות חות חבל מרברי חרם במול משמע שחם שנע ענעם שחוח כת ששרשו כלפי מעלה ומצערות אות מותר בירי ואם אין מצערות אות אסורי ופירש כלפי מעלה שפרשו כלפי הונף וישמפרשים כלפי ראש האנבעונריך לחוש לשע הפרושים י החושש בשינו לא ינמע בהן החומדין החומדין יפליט אבל מניתעום לע או מעבל עו כדרע י החושש בגרום לא יערערם בשמן אבל פתן שמן חרביד לתר אינגוןוטלע.

שנילרון מבחמים בשבת אבל מסערון אותה לאחוו בולר שלא יפול בארן וכופח לבחוטמן וכוכן דר לפון י שניהן מל אגרוף מלחופותן לתוך רחימה של טהורה שרחקה ולרה כדי שתקרבפו ומולפון מישלי על הולר ברי שתקרבפו ומולפון מישלי על הולר ברי שתקרבפו מוד אין מפרכון לבהמקה לדי המכה ולישה מכן אותה בשמן והפ מילבנמר מכה ומשום תעפוג. אבל אי איכא מכה ואיכא בערא שרי ואי אכלה כרשים הרבה ומנטערת יעל להריבה בחבר כדי שיגעות הרפה ואם אחוק דם יעל להעמידה במים כדי שתבטפן ובעל התרומות אסר להעמידה אבל אי הראש ול התרו שלב מי שונש לחורחין בשכת ואין לנמקום להכעםם או שאין ל מקום לבית המרכש ויש לני אוכר תעיזה יעול לפרות בשבת כדי להכנים אורחים או כדי לפרות מקום לשת המנדש אבל שלה לערך מעוה אסור ותרתה של כל אחר יפנה לעצמוי רלקה בשבת אם הוא בללה קורם סשל יכול למשלכרי יחון ב סשרו קרחוי לחדם לחדם וחדחוי לבחמקה מוה שוראי ירא למוצאו מפניקם אסן וענר אפי אם מוצאו אין בו איסור דאורית לדידן שאין לפו רה וגם ברלקה פני על פניחש שמא יכבה כל זמן שלה קנעה אבל הילכך ודאי אסור להצל דברים המוקצם מפני הפסד ממום הצל פת לכת הדראה אבל איפל שריי מצלן מיום הכפורים לשבת אבל לא משבת לום חכפורי מצלן מיום טובולה לשבת הבאה והא דאין מצלן שא של שלש סעודות הייכן דוקא בשנ כלים אבל בכל אחד מצלן אמ כל הכל מלח אם אס הוא מחויק הרבה ואפי פנרש טליתו קיפלוהבי לתטוחור וקיפל והביא לתנט שרי בון שמו באו הכל בפעם אחת ולבש כל מה שיטל ללששומו באופשט וחומ לחרים שאו והצול לכם כל אחד מוון שלש סעודות ויטולן ללשש כל מה שיוכל לשם ואם רוצן קקפקר שון שאיור קעל לכם ואס איפן רוצן לומת שא רוצן להחזירו לנולקבל שכר על הכלתם הרשות ביום וא חוי שכר שבת ואין מעלן אא לחבר המעורבת אבל לשאינה מעורבת אין מעלן כללי כתב בעל התרומוה ול הוי שכר שבת ואירי לחבר ומעי הסמופס לרשות הרבים י הילכך אין מעירין להציל שא מוון שלש סעורות וכלים הבריפן ליאבל בבת אחד שערב עמו יעיל להוצא כל מה שירצה ואירו בראה לידפון דטעניא הוא משום וכלים הבריפן ליאבל בבת אחד שערב עמו יעיל להוצא כל מה שירצה ואירו בראה לידפון דטעניא הוא משום שמיא יחי טרור ויכבה אם כן מה לבחנר ומה לבשת יכל כתב הקדש מעולן האידנא מפני קדלקה וקורין בהן אש מתכן בכל לשון בסס ובסיקרא ובכל דברי

לל בתב דאי זק מנקם שקדם מנחלין אם יושבת על המשבר קודם או הדם שותת קודם מחלין וכל שלשה יפנים מראשונט אפי אמנרק אין אנו בריבה מחלין עלה את השבת אם חברותה אומרות שנריכה והרמבן וכים בתבאפ לבא חכמה ולה רופא שאומר בריכה פושין לה שחדברים שפושין לחיק בחול ירופנים הם כל שבענה ימנים קראשונים אמנרה איש בריכה אין מחלין עלה בתפנא מחלין משם ואילך ערשלשים יום אפל אמנה אט בריכה אין מחלין עליה שא הרי היא כשאר חולה שאין בו סכנה שאומר לעיוששה י היושבת על המשבר ומתה מבאין ספן בשבת אפי דרך רשות הרפסו קורשון בטנהומוצאין הולרשמא ימצא חי שאפי ספק כוה של היה בחוקת חי דוחה שבת יששין מרורה ליולרת או לשאר חולה ואפי למי שהקיו דסונבטון אפי בהקופת תמוו י מולד לחחר הלידם עושין לכל ברט מרחיבון אותו ומולחין אותווטומנין השילייא וחותבון הטבור באחר וכל שכן אם הם תאומים וטבורם רבקים וה בוה ואח הראשול פסק שאין חותכון אות שא אב הסתאומין וטערים דבק וה בוה והרם במול התר לחתר אפש באחרוהע מילי במלר לתשעה או לשבעה אבל פולר לשמונה או אם ספק פולד לשבעה או לשמנה אין מחלין עליו שא אס בן נמרו שערו וצפורעי ואסור לטלטל אבל אמו שמנישרין איבריו שנתפרקו מחמת בער הלניה ודוקא בוס הלידה אבלאחר כך אסור אבללברט בבגריו שלא יתעקמו איבריו שרי לעולם ורב חפש זל פנרש שכשמפלת ערלת הגרון של תניון משימה החיה אבנעה לתך שוויום לקוב הערלה ליוקויוה מותר אעם שכעניים שמקיא התכוק. שלא עושין כל ערש מילה בשבת מוחלן ופורשן ומוכשן וכותשן עליה כמון ומרחישן מקטן אחר המנילה י אפי בים שלשי שחל להיות בשבת ואפי ישרש מבענר האשומחמים המים י וכל זמן שלא סילק ירו מן המילה חוזר אם על עטן שאין מעכבון סילק ירו איפו חוזר אא על עצון המעכבון או קו המעכבון בשר החופה רבובה הו לשמונה ולה בשר החופה רבובה או לשמונה ולה נמרו שערו ובפרעו מלון אות בשבת ראי חי הוא שפר מקיל ואי מת מחתך בבשר בעלמא הוא ומעשרה דוקא בשקר המילה ומטעמנו אין מנון אות בשבת שאחם כן נמרו שערו ובפרעו ולוקא מילה בומנה אבל שלה בומנה והינושים לעד שהבריא אים דוחה שבת. אנדרוניםום ופולר בין השמשות ופולר כשהוא מנחול ומני שאין אמו שמאה שנים כנון יובא דופן וכברית שילוח ואחר כך נתניירה אין מחלים עלהן את השבת ודוקא מילה עבמה דוחם שבת משום שחי חפשר לעשותה מערב שבת חבל מכשיריה שחפשר לעשותן מערב שבת חין דוחין י הילכן אם לו משי ספן מערב שבת לו ישאם בשבת אפי דרך געת וחצרות וקרפעות אם לו ששבת בקן לו היה לבמון שחוק מערב שבת לה ישחקמן שה לעון בשיעו הם לה שרב מהתמל יין ושמן לתו עלים לה יערבם היום שא יתן כל אחרואחר לברו׳ ושם מערב כדרט ואין ששין לה חליק שא טרך עלה סמרטוטי ואם אין לנטרך על אבבעותו דרך מלעש ומבא דרך חבר אחרת אפי לא שברט יחדי אסור לומר לני לפני חמילה לחמס ירים לערך מינילה לכנון שיש בו איסור לאוריינא לא מינירו אינירה לעי אבל באיסור דרבין כען למפאס דרך יוםי םלה כשת תפום או בחבר שלה שרם מותר למור לעי להבאם וכן אם קיק לעי מים שחימם בשבת לער עבינו או שעבר ישרש וחימם אותם מותר לביות בקם אעם שאסרו רחיבה בכל העף אפי במים שנתחממו מערב שכת במילה התכרו "

מעובן שאימ פור ביור שעל ש קשקשים ממעבן ברגלו בשבת בשנעה י הרם מחובר יכול להריח שש שין המועבן שאים וכל לבר הראוי להכלה אסור להריח ש במחובר שמא שאין מתטין מותר י חילכך תרר אדם מטק כסב וספסלמוניוני בן קטפס וכלבר שלחי זמין לעשות חרין אכל כל פסיק רישיה ולו ימור פ שאעש שאימ מטין לעשות אי אפשר שלו יעשה אסור י הילכך מותר לרבן הבת פון שאים מסין להשוות נמות של שלא יעלה האבק ובעל הג ולהתיר גם כן לכבר הפת בכל מקום י והרם באול בתר במקום המרובף ואפר בשאים מרובף וחילו בסיכה שכה אין ספן הקרקעואין מריחין אותאפי אלבתב בתשובת שלה על כשר פוחנון איסור באשכנו ובארן הואת סומכן על רברי רב שפאם זל ולה מנאפ הארן שן שהיא כביה יכא להשוות ובמות. ישלה בלהישמען משים נוירה ואין לווסרו לוויתרו לנני על ועל מה שנתן טעם להתנר משום האמירה לנוישרי במקום משה אם בתבוש למעלה שאין להושר אמירה לעי שא ברבר שחוא בעצמו דוחה שבת כתן מילה מותר לשמור אילפו וורשו ופרושו חתלושין בשבת מפע העופת ובלבר של יספוק כף שכף ולה ימפח כפועל ירט ולה ירדן ד להבריחם כדרך שמושה בחול אין שוחקים באנוים בשבת ופיצא בוה לרב חפש ול משום משמינו קול ולרב שפאם זל משום אשוויי נגיעות יאין דולן מים בשבת בגלגל נגול כנון אותן שרולן במם למשקות משרות אפי מוא בחצרו ומרם במול המר בחצרו שאין שם נכה אבל בגלגל קטן כאותם שבבתם מותר מי שיש לפרות בראש בת וראה מטר שבא מותר פוסטוב לשלשלם למטה דרך ארובה שבעבאבל בשבת אסור אבר מותר לכסותן מפנ קמטר וכל הלבנס שיש לבחרים על הנג לבנון אעם שקן מוקצון ישל לכסותן אפי בשבר ב לרי ולאבל לרשי ולאף לבסותן אסור בשבת אבל לטלעלים יטל לתן כל תחת הרלף אפי בשבת ואם נתעום שפט ומחזירו למקו מו יוכתב חרם במול וחוא שיחא חרלף ראוי לרחיבתו ולו נהירא דמה דמוקים לו בנמרה חם מיים דוק לל יבחק דאי אין בל פטר שא לשרך דבר חנטל ואין חלכת במות . כשל ב רוכען על גע בחינה ולו שטין על פע הינים ואפל בבריכה קטנה שבחבר ואם יש לה שפה כל סעבה שרי דרינית לכל בעלימה ולה ינטפחין להסת כף שכף ולה ינספקין להסת כף שירך ולה מרקדין ולה דען ולה מקדשין ולה חולען ולה מיבמין ולה מקדשין ולה מעריען ולה מחרימין ולה מפר שין הרומות ומעשרות בשבת וים וכלן הם כעשו שובנון הו מערים שנרה כנכנם בה לשן הו למייל ויודע שהעי אם יודע שהנני מולך הספונה שנרה כשע יוהם הוה מערים שנרה כנכנם בה לשן או לטייל ויודע שהעי אולך הספונה החור להינש דעל מה ול שרבה מרבהן שרייי

וכן חברטת והקינישן מעש חותן וטשופן געוה של ישחום במקום הפקרי ותרום שכתם עברי ועברייי שכתם תרונם וסת שים בה לנקט שמונם וחמשה אותשתמושך תבטת שלמות או שים בה אוכרה מנצלן ומצולן תוק קספר עם הספר חש יש בה מעותי ובתב בער התרומות אם הפין תפול בארכן מנח מעות יטל להשל כדין תפולן אפי לחבר שאינה מעורבת אבל אם הניח בו טבעת או כליאחר שמותר לטלטלי יםין הארנקי מטלטלאנשי שהכל איפן חשוב ובטלנש הארנקי בהב בהפר המצות ושרום למי שארי על ידי בכל או תשוק להצול רוסיקיא מנחה מענת מפני הרליקה וכת נהוא הדין דשרי מפני יראת אנם י ודוקא לרשות היחיד אבל לם לחנר שאיפה מעורבת אעב דבנמר דירן לה הערו כבר או תימוק שא למת ברברשמה בהדלקה מודי דשחרי וחין למקל מעשלן הספרים חש לחבר שחינה מעורבת ולמטי בלבר שימח לושלש מחישת ולחי חבל הפ אין עלפי לם י המינון שכתבו להם ספרי הקדש אין מצילן אותן אף בחול שורפן עם האוכרות שבהם י שנה שחחו בה החוד יכול לפרוש עור של גדי קנד החחדשלם השרף ועשין מחינה בכל הכלים להפסיק שן הרשקה אפ חושים מלאים מים שוראי יתבקשו כשיניע שיקם הרליקה דערם כשי מותר וטלית שחחו בה החור ששטק ומתכסה בה ואיפו חושו אם תכבה פון שאיפו מטין לכך וכן יטל להן עלש משקין כנון יין שאיפו דרך פנים אך לא מנים משום פשם . נכרי שבא לכשת אין נדיך (מחות פדו . אבל קטן שבא לכשת נדיך (מחות פדו . ויטל למנים משום פשם . נכרי שבא לכשת אין נדיך (מחות פדו . אבל קטן שבא לכשת נדיך (מחות פדו . ויטל במיבא בפני קוני ביל מפביד או אם איפו מוומן כאן יטל לקרות שיבא . ואעפי שוראי יכבה כשיבא וכן כל פונא בוה בהיוק הבה פתחו כען אם נתרועני חבת של יין יכול לקרו לעי אעפ שוראי יתקעה כשיבה בולת המוכחת ברה במקום שרבים נווקין בה יכול לכפותה בון אם היא של עון או של מתכת מותר לכפור ב שנשברה מצון ממש מוון שוש קערה על הנר ברישלה תשחון בקורה שלה חבות בעדות אם בכלם קרבה ובלברשלה יספח של ישאב היין בספגלהחוירו לכניאס יש ל בית אחיות דעל למיחש לסחיטה ולא יתפס בשמן להכנים בו כף ידו ולקומה בשפת הכלואם נשברה בראשנעומשה כשומשה וכורברשל יב כשחחר וילקוט ויקבל מן הקישור לחר שירד מחנג ולה יביז כשיחר ויברף אות לראש הגג כורמם לאורחים מכיא כל אחר וקולט כל אחר ויברף ול יקלט ויברף וומנין אחב האורחים שא יומנין החלה ואחב יקלעו ויברף ולא יערים לומן אורחים שאין בריכון לאטל . בתכורו לב בש והת בימות הושמים שחין נכר בן לח לבש חבל בימות ימותר והוח שחין בולם שרות ולם ענשם שיוכל להסירם עלק מבעוריום כדי לבר וחשכה חו שעלה בשונג משחשכה ירד בתויד לה ירד אבל בור שיח ומערה מנטפח ויורד מנטפח ושלה אפי עמוק מאה אמה ולה חיישיבן שינים יעקור מן הקרקע במתטין שרשי אילן הנשקים מן הארן ב טפחים אסור להשתנים בהן פחות מכאן מותר להשתמש בהן לכקרקע חשיבי וחם בחים מלמעלה ויורדים למטק במקום שנבוהין ב חסורים ובמקום שנשין גמקים ב מותרין היו גמקים ב וחל תותהם אעם שבר אחר שוה ומרן כעון שחקרקע גמה אכלם מבר אריור אסורים פון שב בריקם נראים י מותר לילך על גפעשפם פן לחים פון יכשי פון שאימו מטין לתלוש אבל האוכלים בנפרת אסור לחם ליטול יריקם על העשבים שמשקין אותם אעפ שאין מטופן פסיק רישיה הוא אבל מותר להטיל בהם מי רגלים או שאר משקין שאיכן מנמחים . עשבם שעלו על און הכל מלחות הכל חשובן כמחוברים וחתלשותיב . משבם שמל בשבת אעפי של הוצאן החלה בחור ואפור להלשאש

וכל דבר שמוא ברשות חרשם ואירו בשה שלשה מפחים חשוב בקרקע וחוא רשות חרשם אפל קושם או שאה בחין רבים דורסים עליחם וחם קוח בטקב וינב עד ט ולח ט בכלי חי קוח רוחב חרבע על חרבע קוי כרי לנת פחות מכחן חוי מקום פטור ומתשעה וער עשרה ורבים מכתפים על הרי רשות הרבים חפי חיפו רוחב חרבע על חרבעות שברה ולענילה חם הוח רוחב ל הוי רשות היהיד פחות מכחן מקום פטור חפי יש בו מקום כדי לחוק להשלימו לחרבעול חמריםן חוקקים להשלים בש החי ענה ועמה ברשות הרבים שחינה עמן קה שלבה הינשות הרבים משלשה ועד עשרה חם רחבה חרבע הוי ברמלית פחות אכחן מקום פטור . רשות הרבים הינשות הרבים משלשה ועד עשרה חם רחבה חרבע הוי ברמלית פחות אכחן מקום פטור . רשות הרבים אינה תפסת של ער עשרה יחבל למעלה מעשבה הוי החיר מקום פטור י חורי רשות הרצם חיבן כרשות. הרצם של עווען כפי מרותיהן חם יש בהם חרבע על חרבע וגבוהים עשרה רשות היחירוחם יש בהם חרבע. קרבים של שנוען כש מרותהן חם ים בקם חרבע עד חרבע וגעויי עשריו לחנייוי ויויים של ביו ביו הבעותיי לרבעותיין געוהים עשרה הוי ברמלעת . וחם חין בהם חרבע על חרבע הוי מקום פטור ובלבד שיהי מן החרץ ב' וכרמלעת הוח מקום שחים הילך לרבים כגון ים ובקעה וחבטועת ועמורים העומדים ברשות הרבים וחינטבח שלפעהם וקרן ווית הסמוכה לרשות הרבים כגון מעחות שישלהם מחיעת וחין להם להלבין ולחורה ברוח רביע ורשות הרבים שישעלי הקרה חו דבר המוקף מחישת שחין געוהות עשרה חו הל שיש בי חיבע על חרבע וחין געוה ברמלעון עשרה ביום חקק ל על חרבע חלי בחוש כברמלעת וען געו רשות היחירות הפנים שחיו מחיעת הפת ברמנו שחיו מחיעת הבת נכרותי הביות היחיד היחיד היחיד היחיד היחיד ביות המור במנו שחיו מחיעת הבת במנו שחיו מחיעת הבת במנו החיו מחיעת הבת במנו בחיו מחיעת הבת בחים בחיות ברות היחיד היחיד החיו מחיעת הבת במנו בחיו מחיעת הבת בת בתות היחיד היחיד החיו מחיעת הבת במנו בחיו מחיעת הבת בתנו בחיו מחיעת הבת בתנו בחיו מחיעת הבת בתנו בחיו מחיעת הבת בתנו בחיו מחיעת הבתות הבתות הבתות הבתות הבתות הבתות הבתות היחיד הבתות החיוב הוחים החיבות הבתות י דחוק מן הטתלש נעשה כל רשות היחיר נג הטלט על מחישת השת בענון שחין מחישת השת נכרות לשמר על הינהוי ברמל באם קוא גטה ורוחב הרבה ואם חלון פעח מן הבת הוי רשות היחיר השלטין מן החומה וישבקן ל על ל הוי ברמלית שא אל הלון העת פתח להם יחורי ברמלי ליו בברמלית ראמו
ואינה תנכסת שא עד עשרה ולמעלה מעשרה הוי מקום פטור הילבך המשל מעל פני המים במים ובנחלים
על עשרה באויר הוי דייו בברמלית למעלה מעשרה הוי מקום פטור י בור העומר בברמלית אפי עמוק מאה
של משרה באויר הוי דייו בברמלית למעלה מעשרה הוי מקום פטור י בור העומר בברמלית אפי עמוק מאה
אמה היא ברמלי שא אל הוא רוחבל על ל מקום פטור הויו דבר שאין בול על ל וגבוה מל ולמעלה עד לרקיע
אוחרין בול לעל ל ועמוק יותר מל וכן מחישת הגבוהו מל ולמעלה ואין בניהם ל על ל אפי הוא ארוך הרבה אין חייוב אל במוכיל ומכשם וזורק ומושים לרשות קרעם אי פיני איפכא וחבמנים זל אסרו מרשות היחידורשות הרצים לברמלית או מכרמלית להן נוירה משום רשות היחיד לרשות הרצים אבר דבר שהוא מקום פטור מותר להוצא ולהכנים ממפו לרשות היחירולר אות הרצים ומחם לתום ובלבר שלא יוצא מרשות היחיד למקום פטור ויעברים דרך מקום הפטור לרשות הרבים או איפכא וכן הענמר ברשות הירדיד ומוצא או מכנים חו מושיט ווורק לרשות הרבים דרך מקום פטור או איפבא חייב וכן לא יעמור אדם עלנו וכן לח יענעור אדם עלע ויקח חפץ מיד מי שעמר ברה ויתנפו לענמר ברשות היחיד או איפכא ואם אם מקום הפטור בון רשויות דרבין בנון החברות של ערם אסור לעמוד על ולחולף מוה לוה להכנים מן התנה חין חיוב את במעבר ל אמות ברה וחבמים אסרו למצור על ולחולף מוה לוקרפף יותר מער בא משת של ה קף לרירה מן התרה הוחל המיחיד וחבמים אסרו לטלטל עו ל אמות אטו רה ומעל מותר להוביא ממפו לברמלית ארות החידור בען בקעה העוברת לפטו אעם שהוא רשות היחיר נמור מן התנה אעש שאסרו מרשות היחיד לכרמשר ב הכחשרי שאם כו מוכל ממום לכרמשת יאמרו עש שהוח רשות היחיד ויטלטע בטעומוטב להתנר להוצא מינים לברינונד דמירי דלה שפח הוא ברי שלה ישאו לטלטל בתום מימה שנאסור להובא מיניםי

שערו או בערש מד בין לבין לאחרים פטור אבל אסור ובכל חייב חטאת יחייב על שערו או בערש שערות ומלקט לבפות מער שחורות חייב אש באחתואפי

בחול נצני אסור: הממשטש במיו על הקלף ויש במקומו לכתנב שת אותנות חייבי מותר לרשום בבפורן עב הספר כמו שרושמין לסימן שאין זה דבר המתקיים יחוט של תפנרם שנפתח אסור למותחו משום תפר וכת הל פרץ אותן המתדקין הבגדים ספב ורועותיהם על ידי חוט שמותחין אות ומתהדק אסור למתחו בשבת שא אלי להתקים שהחוט בו רחשם קבת ומתקפן בתפנרה בעעלי מותן שנפל מן הכסת בשבת מות להחייר אבל אלי לתנכם לכתחלה בשבת ואלי שם אסו לקבן מלח ממשרפת המלח שדומה למעמר וכן אסור לקבן כל דבר במקום גידול המתן זרע פשתן או זרע שומשמין או שובא בוה במים חייב משום לש מפני לערך שבת כען או בנה שבה לשכר בכררים שהם לערך שבת כונה שבות שהיה ל פנאי לחתר בדרים שהם לערך שבת כונה שבות שהיה ל פנאי לחתר כורים בשבת בנדרים שהם לערך שבת הודם שכור

משבת אבל שאינם לערך משבת אין מוערין אותם אבל הבעל יטל להפר נדרי אשתואפי שאים לערך שבת מפע שאים יטל להפר נור אשת שא עד שתחשך ואם לא יפר לה היום לא יוכל ענד להפרם י

שםת דרבין מותר בין השמשות לערך מעה בען לטול שרום המוכז בכרמלית או לעלית אחריו לאילן או לשור ממם עלב המוכז עלו או שהיה טרוד והוצדך

לששר שרות שן חשמשות וכן כתב הר יונה שמותר לעיר לעי שן השמשות להרלין הנר ביול קטן העובר על שטת דרבין כען שתוש מעשן שב זים

שטת הרבין האם באיסורא דאוריתא פני אין שת דין משין להפרישו יואיש יודע למה כתב העובר עד של בת המנרש ברשות הרבין האם באיסורא דאוריתא פני אין שת דין משין להפרישו בההיא דפרק חרש דארכסו מפתחות של שת המנרש ברשות בל מת המנרש ברשות מרבים ושה של בת המנרש בעשות ליום של הרבים ושה של מנרים ושימנאום שם ויכניסום יוקאיל טעמי משום דקטן אוכל נבלנת לתאבון אין בי מעשין להפרישו שמא אפי באיסורא דאוריתא פני אעב דקא בשלעיים לוה סיועא מהרבה משטה ומוקים להו באיסור דרבין מכל מקום דברי ל יוחנן לא נדחו וכן פסק בספר המערובעל התרומות י פרדית במדבר ואים יודע מתי הוא שבת מוכה זימים מיום שכחת שכחת

ומקום חשבש שעושה קירוש וחברלה ושושה בכל יום מלחכה כהי פרנסתולה יותר

ורום למקום שקוח שותה דשן שחוח בריך לשו המים חוששין שמיו יבחם שוי חבל מותר לנפוור ברשוריב קיחיר או ברשו מרשם ולשועת בכריושת לם יעצור אדם ברשות מיחיר וישינון או ירוק ברשות הרשם או איפנא אם אס מוצא שו ואמנושון ורוקו שנתלם מפוומוכן לורקו לו יהלך בו ארבע אמות ברה ער שירוק אנט ברשו הרב ויחבר ירו למחילה שהוא נפור ארוך מוכם לחורך הנגבתן שלשה טפחים סמוך לגגלקבל המים ממנה שכון שהוא בתך שלשה סמוך לתחשיב כנב ואסור בן אס חוא למעלה מי או למטה מי אבל מותר לקלים מן האור אפול אסית תוך בלמיחילו שן שבאין דרך האויר היתה היתוחילה טלטתב מון הגם נפור שטלט שלשה יכול לחבר יתו שיקסולקבל המנים וכנון שאין בהם חרבע על ארבע והן למניה מנשבה אבל אם יש בה ארבע על ארבע או אפ אין בקס ארבע על ארבע וקן למעלה מעשרה אסור יי בספר על האסקופא וכתולול ראש האחר מהספר מנהו וכשאר דו-שם משנשרו עולו אטו אפי נתנלגל לחוץ לארבע אמות ואפי ברשות ארבש ואפי באסקופת רשות היחיריומרם במולכת מוקא בתר ל אמות אבל נתורוב חוץ למרבע לא יואה מראש וללא כת כן י מים קורא ם על מנג ונתנרנל ראשו מאחר מירו ערשל הנוע ל טפחים התותעם הקרועם לארן ערל אבל . הנעל טפחים מתותנים אם הטוכל משופע בענון שכו על אסור לצילוג אבל וכרי שלא יעמוד בשמון הופט על הכת ואם אים משופע כל ומן של שניע לדן עלו אנני נשנג שני ברנם בשנ ברי רק ומט של ארט אחר או של שנים וערע אם שניחם שוין מות לורוק מקלוהו אם אחרנם חשרו אסור לורון מום לוהי מו העלם מן הסתל לרה למעלה מי וים על על הואן חברב פתח לנמש יפמשין עלע בבל מנע כלכם ובכל מקום אפש שלח כפגר החלנן אם אין בו ל על ל אין משתמשין עלש של בכלם שורחיישברו אם יפרו למנטה אבר לה באחרים שאם חוששין שמנה יפלניובאם שיו יוחם החלון משליתו לר מנח שממפו לפפחחלון משתמשין עלע בכל מינב כלנם שלם כבני חחלון אין משתמשין עלע שא בכלים ברשות הרפס וחולא ספט אם שנינר בתך ל טפאי לרשות חייויר למלחת ממנים מרשות היחיר אפי אין החושה גבוקהי ואס קוא רחוק ל מרשות היחיר אין ממולאין ממפו של אב ושוף החולה גבומהי אשפה ברה שבבומה משרח ורחבה ל אם מיא של רפס מותר טרוק לה מרשו היחיר הקרוב להואם מואשל יחיר אםוי שקיי למעלה מן המיסוחלון פתחלה מן הבתראין ממלחין ממנה שא אב עשה לה מחיבה כל ספבה נחשתו הוי כל שבינניה על למניה רשות היחיד חשפין לה כאו יורות למניה ואין חילוק בן אם יעשנה למטה מחוברת או יעשו מחיכה ספב הפןבשח לן דרך שם והוא שיהא ם ל על לי לה בן אם יעשמו על גבה וכין שעשו מחיבה מותרין גם לשפור למטה וכן החולך בספונה אימי יטל למולות שא אב יעשה דף ל על ל ומקיפו מקישת נבוהי ומשה ב פןבוממלה דרך שם והיו שהוח בתךי טפחי למים חבל אם רופני מספינה בטהין מעני חמים מושא וח כל שחוח וימילה שחרי דרך אויר מקו פטו חוח ממלח וחין כלי ויו שא לחשר ומימיו ישל לשפוך על דופע הספעה והן יורמן לם יוכן שת הכסא שעל פע המים מותר שהאי מוא על ידי מחיבה תלניה ובלבר שתפה משויה להופר כנון שיחברכה למניה סבב אבל אם משאה לבניעות כתון שמשאה למנים אין בריך מחישת רהוה לנה כחו כרמלית ושרי אבל בות הכסא בן למ און לחומת משר ומפלת בחשרה שמיא ברמלית אים מותר על ידי מחיבה תלנים

פנק

ואו ישאו לטלכל בתום והוא מיירי ושפחי ואסיטלטלבו ישאו לטלטל ברשות הרשם ומנטפ וה אסים נכדי יתרק מסאתים והיא לא הוקפה להירה ובקעה לפניה מותר לעמור בפניה ולקח המפתח מן הבקעה ולבער איפו חייב שא כשעוקר מחפ" הפרכו להחוי הינפינו שיו או איפל אבל אם עקר חפן מנשו מנכשו קיחיד ומנשחו ברק מרצים והכניםו לרשות היחיד ונטל חברו מנידו שניהם פטורין אבל אסור לנשות כן אבל אם עקר חפן מרשו הרבים והכניםו לרשות מיחיד והניחו לתך ידו של חברו . או שנטיג מתך יד חבירו בכנים והוציאו י העניד בחוץ חייב יוהענידר בכנים פטו יומותר לעשות לבתחלה ואין בו משום איסור שבית שא שאםו לעשות משום שמכשיל טנמנר ברשות היחיר את חשרו וערס ללחושא מחפן ולבא שרי חישל שבת לאותנחצר ואסור והושאירו מלאק פירות לחוץ בשונגמותר לחוירה להושיטה לחצר אחרת י חוצאה בינויר אסור להחוירה אפעלאותנחצר והניניל שהוצאה מבעור יום והנחה שם עד הולות שאימו יטל לבא לביי חיוב חטאת אף אם ישלכם מירו אבל הוצאה משחשכה מיתר להחירה שמיא ישלבס ויבא לרי חיוב חטאת מא רבע עקירא יועלגב יוקום שינא יש מרבע על ארבע וחכום על ויעקור מהחום כדי למוצא ושיוצא כדרך המוצאים וכשישר וילך ארבע אמות כלא שמירה באמנע וכן ורק מרשות מיחיד לרשות מיחיר ורשו מרשם בחמנעונתטון לורוק ששם וורק חרבע למך חרבעונת לנו חוץ לורבע או איפבא ומושים מרשות היחיד לרשות היחיד דרך רשות הרבים וכמו בדרין שכחינרו בענון הוצאה והעברת ארבע אמות לא נאמרו שא לענון חיוב חטאת י אבל איסורא איכא בטלוו . לכך אין רשע להאריך בהם ארבע אמות ברשות הרבים שיטיל לטלטל בהם ומורדין חותם לבחמה של מרווחת וחם חבריו נדול ואמת קטנה שלא ים פנק ל ארבע אמותו י פותנון לארבע אמות ביפושת שכל אחר מקם ששה טפחים י ואל ארבע אמות מוסיפון עלהם אכסופ שיהו חמן אמות ושלשה חומשין ומניהו פרשי ולשאין לצפון אלנש לאלכבון מעולם אבל לריטע מעולם אין לו שא ארבע אמותי וריל ולשרש שלכל בר יש לנחמש אמותוג חומשין וחרם במ"לחלק רבכל ארבע אמות מותר לטלטל מארבע אמו בעד קמש אמות ושלשה ביוומשין

ארבע אמת מוסיפן עלהם שכמום שיחו מנו ארבע אמור בשיחות מלובע אורבע אמור מוסיםן ולהם של בפר ארבע אמור מוסיםן מלהם במור ארבע אמור ושלם חומשין והרם במ"ל חלק דבכל ארבע אמור לטלטל מארבע אמור על ושלי ולשאין לשלים אבל לרישע העלם אין לו של ארבע אמור. וריג זלפירש של לב לב ישל חמש אמורוג שפותפי בו של מו אורך חייבא זאת ואיני ידע למנה למרבע אמור בעל מור אבל להו מוכן אוריך איינים ואבר אמור בעל אמור על ליטלטלים אורי בי אמור מלא מלח מילו אעם שהחפן פולך כמה מילו ברשות הרבים של מוני ושל בתוך ארבע אמורעו וחשרו לחבירו שאבל ליטל מלח מתחום של יו בחפן של קנה שביחה בבון שהוא לא יטלטלים של ארבע אמורני ובל ברשות ובל בר של אור מילו של זה בתוך אמורי שו של המוני בניה של אמור מונים מונים ובל לא אמור מל אחר מילו של זה בתוך אמורי מו של המונים לאמור מונים לאמור מונים לאמור מל אמור מונים ומילו מונים ומילו ושל אמור מונים ומטלטר מיחיר ומונים איון לרשות מרכים ומטלטר מיחיר ומונים יון לרשות מרכים ומטלטר מיחיר ומונים ייון לרשות מרכים ומטלטר מיחיר ומונים ומטלטר מיחיר ומונים אונים ומטלטר מיחיר ומונים אונים במיחים ומטלטר מונים במיחיר ומונים ומטלטר מיחיר ומונים אונים במיחיר ומונים ומטלטר מיחיר ומונים אונים לאמור מרכים ומטלטר מיחיר ומונים אייו לאונים במיחים ומטלטר מיחיר ומונים אייו לאונים ומטלטר מיחיר ומונים אייו לרשות מרכים ומטלטר מיחיר ומונים אייו לבשר אונים במיחיר ומונים אייו לאונים במיחיר ומונים אייו לאות האיים ומטלטר מיחיר ומונים אייו לאונים במיחיר ומונים אייו לרשות מרכים ומטלטר מיחיר ומונים אייו לאונים במיחיר ומונים אייו לרשות מרכים ומטלטר מיחיר ומונים אייו לאונים במיחיר ומונים במיחיר מיחיר מיחיר מיחיר מיחיר מיחיר ומונים במיחיר מיחיר מיח

קיחיר ומושח ירו נרשות הרבים ומטנטר
שם חפשם שחין בריפים לשפוטלם מכחן ומניחן לכחן ובלבר של יעפרם חרבע חמות ולו חיישיםן שמני
יבחם שיו הילכך יכול לעצור ברשות הרפים ולטול מפתם ברשות היחיר ולפתוח שם וכן מרשות היחיר לרשור ב
מרפים יחבל לו יעצור ברשות היחיר ומושא רחשו לרשות הרפים וישתה שם או איפבא שא אם כן יכנים רחשי

מרוצה נחיונר לחיב חורק מרה לתובה אבל לו להתיר לטלטל בתוכח ומיל שלו מים שם מחיבה תולם אבר מיתה שם וחוסרה וחורה וכעשית אפי בתויד חורה לחיתורה הראשון בנון שנים או שלשת שחקיפו בתחבלחות מבעותהן ברשו חרבים וחבריל ובנים מהביל להוכנים בנים בתחבלחות ושרש יחד מותרין לטלטל מוה לוחוכתבי בל המחבלחות בשבת אסור לטלטל נאסרו חורו ונפרשו אפי בינוירחורו להיתירן הראשון מפנה מותר לטלבל בטלה אפי יתירה מסאתים רחשיבא מוקפת לדירה בפאה לדור תחתיה השור שות היחיד עליה בפאה לוופתה לא הוי רשו מותר מטנים הוח כפתוחה עשה שרת הפתוח של יפרנה ישרה מעשרה מותר וכתב קדם במול ובלבר שיהי שמר מרובה על הפרון והלי ולפי אם לו נען לא ארבע קונדסין בארבע רוחות ועשה שרת הפתו על גביהן שרי והעיני בחנר ומעי שיש בהן דיורין אבל בבקעה שבא לעשות היקף לטלטלבתים לו מקוע על גביהן שבי בשכל ארבע הרוחות על ידי שרת הפתוח בהא אמרי דלו מהע בבקעה אבל היה החקף כתקום לא משם פרשת יותר מעשר מקט בה שרת פתוח אפי אם הפרון מרובה י ומהו שרת הפתוח קבו שברה בת מניאן וקבה על נביהן ומנו שלת הפתוח קבו מבר בה כק שיהא תבה הקעם עשר ויהיו מעיען בפגד הקנה העלין יואס חיבר הקנה העלין לשני מבריהם לו מקש ובריך שיהו הקעם חוקים לקבל דלת ומיהו אפי איבן יטלן לקבל א דלת כל שהוא כתושל קש אושל קעם חני שישה ובריך שיהו הקעם חוקים לקבל דלת ומיהו אפי איבן יטלן לקבל א דלת כל שהוא כתושל קש אושל קעם חוף של הישר ער" שש יליות לו היורטור כ בינור של שחכמים ול אסרו אות ערשישה לשום תקון ברביש וכון שלין בריך של תיקון דרבין התכרוהו בינוקון כל להוואם הוא חבר שכפרן בינונאה ערשה אמות ניהר בפס לוחב ארבעה טפחים שיעניילים מכר אחר במקום הפרון ואם ירבה להקיו בשני ביר הפרבה די בשני פסין של שני שכרבה יותר מעשר אמות אפרים מפחים ביר בילו המותר מעשר אמות אפרים לשלו בריך להקיה בערת הפרבו ואם הוא מעי שש לשלם המחישות ופרון בבי רבישת התירו בלריים שעבו ורחם כל שהוא שיענייליו בפתח המעי ויהא גבהו עשרה טפחים ומכל לבר שיעשיו כשר אפי מבעל חיים ובלבר שימה קשור שמה ואפ מעצ אשרה שטעון שריפה לאשפה אם נראית בלנטת הלחי לענמרים בתוך ממעוי ואינה נראית לעומרים בחוץ כוה או שנראית לעומרים בחוץ ואינהו נראית לעומרים בטעם כוה בשר י הרחיקו מן הסות שלשה או שהגעשהו מן הארן שלשה פסול ואפי לא עשאו לשם לחי שא שמרמן לנשם משיו כשר ובלבר שים מנו על מערבשבת אבל לא סמנו על מערבשבת בען שהיה שם להי אחר וכפל בשבת ובאין לסמוך על זה מכאן ואילך פסול י ומיהו אפי סימן על מערבשבת לה מהם שא אם כן יהא שלט בתוך המטי בפחות מארבע אמות אבל אם הוא שלט לתע ארבע אמות הין שם לדיוי על ומידו להערון מעמידו ברוח שכינגו או אבלווששם מעט עב או דק יותר מהבלעה כדי שיהא נכר

ידוד שעברת בנקשויוקף יווישתנושת כלון שת ביא ערב אוערבלא שתער ביא ערב אוערבלא שתער ביא ער ביא ערב אוערבלא שתער ביא ערבי ואילך אין מעולטלין בו של בארבעי וכן מרין אס מסשנים ואם מסשלם מחשובן כשיירמו מותרין לעלעל בכל אפי מוא גדול הרבמובלברשל יקיפניותר מכרי דרכם של שאר בת פאמות י בתב הרם במול שאין הריוטן אבל אם כשאר בת פאמות י בתב הרם במול שאין הריוטן אבל אבל בעל של בכל המוקף שא בארבע אמות י בתב הרם במול שאין הריוטן מכטרף (משלים לשייראי וחקיפועל ערכם ומתחחר שסא היו שלשה מחם בשבת מותרין בכל כון שמותרו כברי היו שנים והקישיותר מסאונים וניתספו עליקם בשבת אסורין פון שנבנם השבת באיסורי היו שלשק והקיש כל ארור לעצינו זה בבר וה ופתחים זה לוה ושרט יחר אם החישנים רחבים והאמצע קבר שניננא האמצע כרון במלואו לחישנים והחישנים שלחן גפופן שורפון עלשמכל בר מותרין באמכשאפי הוא גדול מרבה באפו רואין כאו כלן לרין בתעו והרי ששלם בחר והחישען חיבן מותרין שא ער באתנים ואם אחר מנום יותר מבאתנים אף האמצעו אםור שהרי חוא פרון לבעלעאוי ואם מחישמם פרושם במלעאם לאמצמו והאמצמו מעופף ויחיד בכל אחד אין שותנון לכל אחר שא בנת באונים ואם אחר מנהחישנים יותר מכאונים מוא לברו אפור ואם האמניני יותר מפחתנים גם החישנים חפורין שהרי הם פרוצים למקום האפור להם חבל אם היה אחר ושנים באמצעו או שנים בכל אחר מהחישנים והאחר באמצעו מוש לשנים החישנים כל צרכן הושניםן כרש פנה שבחיתנש כשו הוא בחישניםיי לרשות קרבים וחייםו גבות משרה אסור לטלטלעלי מן קבית ने ने वद्या धार्य है קםע לעונת ני מן השת חבר שנפרנה לרשות הרשם במנוחה או נפרנה יתר מעשר מקום המהינה ביון כניר רשות הרפס שהוח כרמלית כמו החבר ענמה וחם נפרן בקרן ווית אפי בפחות מעשרה חפור דילי בסקירוי חשיב כפיח ופרח בקרן ווית לו עברי חינשי וכן שת שנפרן בקרן ווית אפי בפחו מעשרה ונפרץ בסקירוי ער שנשאר באכפון כוה אסור וכ הים ללו חשבין פתח בקרן זוית, הכ פני לו אמנהי פינקרקיורר וסותם בקרן זוית אבל פרנק שאינה בקרן זוית אמרי בק פינקרק שני מוקרק שני הקרן זוית אמרי בק פינקרק שני מוקרק שני מוקר שני מוקרק שני מוקרק שני מוקרק שני מוקרק שני מוקרק שני מוקרק ש בעשת לרור בתוכה שא לבעעות או לשמור מח שיתפו בתוכה או לשב בה כדי לשמור - השרורים הויא מרויבה להיתר לטלטל בתוכה אבי לם מויא מתיבה למשות מה שבתוכה מוקף לרירה אם יותר מסאתים היילכך איילן שענפנו יורדין למסק אם איפן גבו הין שלשה מן הארץ ושקרן במקום שמחוברין לאיילן הוא גבוה יי חשיב מחינה ומותר לטלטלבטלנוהוא שימלא האירשבון הענפנס בפנים או בקש ויקשור הענפי שלא יפוס

לשם מיחינה כשרה אפי נעשית בשבת שלא סמום עלה מאתמולי והיל שנעשית בשבת בשונג אבל במויר מויא

אחר בי וכמן אחר שרט שתר בלשיוקורה ונריך שיהא ארט יותר של רחם ואם רוחם יותר של ארט הים כחבר שנפרן במלחו ובריך פסל טפחים מכר אחר או בשני בררין בשני משחוין וחבר שארט יתר על רחט היהו כמסי ונתר בנחי וקורה י מבוי סתום שאחר מצרריו ים לא חשיב כסתום דחייםי שמא יתנבש הים ותבטל ממחיבה י היה אחר מנברניו חשפה של רבים חשוב כסתום אבל אם האשפה של יחיד לא חשוב כסתום רחיישיםן שמנא יטלנה משם וקרם במולכת דגם ים חשוב כסתם ואיפן משמע כן בנמל מטישנדו אחד ארוך ואחר קנר אפי אין בר הארוך שורם במולכת לגם ים חשוב כסתם ואיפן משמע כן בנמל מטירם ירנה יששה שרת פתח בשכחן ותוך. המנוי יכול להניח מקורה באלבסון ומשתמש ער הקורה ואם הענמיר לחי באמפע המנוי אם יש חבר מהלחי ולחוץ ועשו גם החישנים לחילראש המעוי אוסרין שועל שו עד שיערע יחד ואם אין שם חצר או שישחצר ולה עשו החישנים לראש המבוי שמן הלחי ולפנים מותרין ממפו ולחוץ אסורים . אבל אם עשו באמנע שרת פתח אפינ קוא רוחביתר מני או אס עשו שני פסים והוא רחב עשרה אפי אס יש חבר מחמשקון ולחוץ ועשו גם החישנם מקון לרחש הינטי כל חחר יטל למרב לברן ויהה מותר בחלקו . מטי שרחבל חמות ששה פם נטהי טפחים במשך ל אמות ומעניירו באמנע וחשוב כל בר מנדי הפח במעי בפשעניו שון שאורך הפח ארבע אמור ב ויהן קורה בראשו וברי לוחר שתהא הקורה מוכחת על הפש או תוך ג טפחים ואסיש מן הפס על עותל האמנע של המשיותר מי אמות יש לרין משי עקום כמין וה" שהרי שוב חמשאו מתשקמין באמנע הקורה על הפם או תוך שלשה טפחים ופתחין בשני ראשיהן לרשות הרפים ונריך לוחר שתמח קרוב להו אם ירבה ירחיק שני אמות מהטומל ויעשה פס רחבג אמות ויעשה גב מצר השני פתח רחב עבר אינות או אם ירנה ירחיק אינה ויעשה פס אינה וינחיק אינה ויעשה פס אינה וינחיק מצר השפי מעוי ששוה מתנט ומדרון לרשות הרפס ותל המתלקט עשר מתוך ארבע או ששוה לרשות הרפס והמנרון בתע אין בריך שום תשקון שהתל עולה למקום לחי קמשום בשע רחשו לרש הרשם בריך ערת הפיתו מכחן ולחי חו קורה מכאן ובקפ מניקא סגילא שכא אם קוא מפולש בשני ראשיו לרשות מרבים או בר אחר לרשות הרפים וברו השנית לברמליריב אבל אס בר אחר פתנח לרשות הרפס ונהו השנילחבר שאינה מעורבת אין בריך ערת פתח שא למי או קורה בשנ ראשיו ורשות הרפס ענמק וקיים רחבשם עשרה אמקומשלם משער לשער וששים רטא עוברים ש איפו שתר שא ברלתות וכתבאא מראש זלומוא דעעונת בשום ומרס במולבתבואין בריפן לגעני בשוד אבל בריכון שיהו ראויין לננעד היו משוקעות בעפר מפנה אותן ומופןכן לנגעל וכן נרחה מסוגית ההלכה ולאחר שעשה לה לתנת חשובה כלה כחבר אחת ואין מטאושה בריכון ושקון ולי זל כת מטישרחב יג אמור ב ושלשושני ראשיו מפשלן לרה הרחב"ו אמה היה כרה ובריך דלתנת. מטי עקום כמין דלת כוח . רים כלו היה מפולש בעקמימות בריך ערת פתח בעק מימותו בשע ראשיו לכל אחר לחי או קורה או ערת הפתח בכל אחר משע ראשיו ולחי או קורה בכל אחר מעקמימות ואם עשוי כמין חית צריך שרונ פתח בשע עקמימות ובשע ראשיו לחי או קורה והעשוי כנדלם משיגרול שהרבה מנוחות קטמת פתחין לורחשם חשנים פתחים לרשות חרבם חפי חין פתחי חקטנם שינכחן ומכחן יינטונון לה כבגר וה י מנשח לבל אחר במקום פתנחת לגרול ערת פתח מבר אחר ובראש השע הפתח לרשות הרבים והי או קורה במשי מגדול אם מוא מפולש מושה שרת פרה מבר אחר ומצרו השנ לחי או קורה ואם מוא ספים פושה לוי או קורה בראשי ושוחן שרות המשאותי מנית

שקוף לשם לרי ורוקף בינטי שרחם מה המות ולמעלה הבל הין ש שה המות מעמנייות הפ הם הלהי שלט הלבע המי למעם שריוכן הכשרו בקורה שמעהם על רחש המעוי בטת להי מרו הבל נען ב יתרות הל המעי בחון הפ בסמוך לוהשחה עלהם בסול ובריך שתהה עשיה לשם קורה כרי להשר המעי הבל לם נעשית לשם כך הפי סמט עלה מערב שבת פבולה ושישר הקורה רחבה כינה ועבה כל שהוה רוש שהיה חוסהיה חוקה כדי לקבל חצי לבנה הילו בריכה להיות וחסהיה לחבה הוא לבנה המעידה היו בריכה להיות וחוקי שה כריל לו בריכה להיות וחסים להיות וחסים להיות וחסים במול בנה במות ביות בהיקיפה שלשה ערים שהיו חוקים לקבל הותה והעל בנה וחם במות בהיקיפה שלשה ערים שהיו חוקים לקבל הותה והעל בנה וחם ברים במול ביות שקוניתות הוא בהיקיפה שלשה ערים שהוו שברחבה מפח היותה של קש או של קשם פסולה מיחה מקומה ועשרים כוה מיחה מקומה מעשרים כוה מיחה היותה שלו משלים כוה מיחה שלו משלים כוה מיחה מקומה מעשרים כוה מיחה היותה ביות בריב ביות בריבה מעשרים כוה מיחה ביות בריב ביות בריבה מעשרים כוה מיחה ביות בריבה מעשרים כוה מיחה ביות בריבה מעשרים בוה מיחה ביות בריבה משחים בריבה משחים ברים ביות בריבה ביות ברים ביות בריבה משחים ברים ביות בריבה ביות בריב ביות בריבה ביות בריבה משחים ברים ביות בריבה בריבה ביות בריבה ביות בריבה ביות בריבה ביות בריבה בריבה ביות בריבה ביות בריבה ביות בריבה ביות בריבה ביות בריבה ביות בריבה בריבה ביות בריבה ביות בריבה ביות בריבה ביות בריבה בריבה ביות בריבה ביות בריבה ביות בריבה ביות בריבה בריבה בריבה בריבה בריבה בריבה בריבה ביות בריבה בריבה בריבה ביות בריבה ב

רוחין כל שלות כטל העקמומית וחין בן וה לה שלבה כשרה וחם לחו פסולה היתה יוצחה מסולה היו היחינה הוצות בטוד לה בגן שבינה להיות חובים בשנת בטוד להיות בטוד להיות היות בטוד להיות בטוד להיות היות בטוד להיות בטוד להיות בטוד להיות בטוד להיות בטוד להיות בטוד להיות בינה לחות בינה להיות בינה לחות בינה לחות בינה לחות בינה לחות בינה לחות בטוד להיות בינה לחות בינה להיות בינה לה

מושר לוין כבו קול שינשל לעם יבתר בלחי או קורה מוקא כשאין בגבהו יותר מכ אמות מעינבינות ולא יכא בהו יותר מכ אמות מעשרה שכבה מכווחים וא יכא בהם יותר מעשר אמורב

להמין שם משרובי אבל ביונר לו ובשות שמעות מומבו על שמשום שתם אם ממומן ביונריי משל של שמים של ביונריי וישל של שמים של ביונריי וישל של שמים של ביונריים ואשל של שמים של ביונריים ואשל שמים של ביונריים וובשות שמים של ביונריים וובשות ביונריים וובשות ביונריים וובשות של ביונריים וובשות של ביונריים וובשות היונריים וובשות ביונריים וובשות של ביונריים וובשות ביונ

אם לות מחבר אבל אם השת פתח לשני חברות באחת רצולה לצאת ולבא תהיר שאוסרת עלהם בתן שאין השת פתח אימו רצול הלות ולבא תהיר שאוסרת עלהם מערבת של אימו רצול ובאת ולבא תהיר שאוסרת עלהם מערבת של לדעת ובל וכל ונין שלא מניחק בק בפי אפי אם איפו רציל לערב עניקהם ואיפו אוסר מערבת שלא לדעת המספית שלא להבר אינה יום לא מדעת ואפי בני השת יום לא לדעת שום אחר משני חביל אינים של מדעת שום אחר משני מפית אפיל פתח שלא לשבר אחתי אבל בני החבר אין יכל לקח בת משמע בני השת שלא לשבר אחתי אבל בני החבר אפיל מערוב ובא אחר מעני שהיה אם מוורומתקם מנין שהיה אם מוורומתקם מנין שהיה

השרוב הראשון אפי כלה כל השרוב מוכה להם ואין בריך להודיעם אפי מתקפו משלהם ואם מתקפו ממין אחר
אם נהמעט משישרו ובא להוסיף על מוסיף ומוכה להם ואין בריך להודיעם כלה טל בריך להודיעם חם מתקפו משלהם יוכן אם נתנספו עלהם דיורים בריך להודיעם דשמא אינם חפבים בשרוב והית בבית שפתח לב חברות דאיכא למימר שמא לה ניחל להו לערב עם או אא עם אחרת אבל אם איכו פתח אל לה החבר אין בריך להודיעם שמער בו שרוב חברות שלה להעת היכא שמוא פתח לחבר אחת. וכמה שישר השרוב ביחלת בומן שהם עד שמוח בערוב לשמות שבר ומים ולמעלה אפי עד כמה שישרו כשרות בה בשישר וכהוא משרו בני החבר לקיות מימן בי בא שורו בשישר וכיים ואיל ל אם ישאו בני החבר לקיות מימן

מכרו או בקעורם במקום מפרנה אפי לו נפר ו מבוישנפרץ שא פרנה של ארבעה טפח סלא חשיב כפתח ועריך כחשו חבל לה נשחר ממפו ל מפחים אפי לה נפרן שח בבער ושקון חפי אינורי והמ שנשחר ממפו ל מפחים כלפי כחשו חבל לה נשחר ממפו ל מפחים אפי לה נפרן שח בבער ושקון פחות מני אין בריך ושקון וחם נפרים כלפי ברחשו פרבתו בל ימטי שנפרן במילחו לחבר ונפרן החבר מבר השנ לרה לח ערט בני החבר עם המשיחבר מותרת אפי אס נפרן כפנד פרעת קיעטי ואפי בקש ביה רביסובלבר שלא יהא בפרנה יו זר יני ומעי אסור אפי אינה כפגר פרנת החנר רכון שלא ערם עם המעי אוסרת עלו וכנון שנכנסין טתליה אםי בחנר בענון שאין הגפופן שנשארו לחבר נראין למישעומר במעי י הילכך אין מנין להמירו אבל אם נראין עוין ע לשפר שאין הגפופן שנשארו לחבר נראין למישעומר במעי והפרבה שממעי לחבר אינה מבר החבר ופרבת החבר מבר הב וקחנר של רשם גם המעטי מותר אבל לא ערט באו אינה מטונת כפגר פרבת המטי כוה י או אפי קיח באמנטבופרבת קחבר אפ שרעופרנת קמטי לחנר מנגו כוק׳ של יחיד אפור ואם נפרן לרחבה מכד קשני כיברו או אפי אינה באמכע ביבדה והחבר הוא פחות מפאמים או יותר מסאמים והוקפה למרה מיפו כאל נפרן לחבר אבל אם יתירה על סאמים ולח הוקפה לדירה הויכאו נפרן לברמשתובריך שקון" מותר להשתמש שפערו בפערו בפערו בפערו בפערו בפערו בפערו בפערו בפערו לברמשת אסור בן תחת הקורה ובן בפגר הלחי מפני שמנטרף לברמשת שאבוני והראבה ול השרב בפגר ישלחי אף בפתח לברמלית וחיראש זללו בתבכן יואפל דמיתר נחשתמש תחת הקורה ממל לח ישב ארם בראש המעי שמא יכא לנחפץ מנדו לרה וישאמו שיו כון שאין היכרא שמו לרה חבר על פתח החבר מותר שים בו מישרא שבו לרק י מעי שעטל קורת או לחיו בשבת אעם שמותר למקבת משבת אסור משם ואילך " בתם פתחין לתנט מן התנה מותרין לטלטל בכל מחצר ומצועקם לחצר שקרי רשות היחיר גוורה

היא אבל חבמים אסרו לטלטל מבתהם לחבר עד שיערט מנפנ שהבתהם הם רשויות מיוח זות לכל אח: של היחיד לרשות משותנית לכל אח בשל מיחיד להשתה משותנית לכל אח בשל מיחיד לרשות משותנית לכל אח בשל מיחיד לרשות משותנית לכל אחלים וליחיד או מיחיד לרשות הרבים יועל כן חולים מדברות פטורין מערום יותרות של דעל החבר שתהה אמו רואין כאו כל החונית של היחיד שתה אמות של החבר מעותה אמות באות באות באות של מיחיד של החבר מיוחד לאות בת וחלים ולומה לרשו מרש ומני מו הבי מעות אמורן בי מערו אין בריך של המוחיד באו בל המיות מערים בכל ואין מערים בל אות בחבר או בשתוב של המיות מערים בל ואין מערים וחות בחבר אות בחבר אות במיחי לידי מיחיד בשתום מוחיד מערוב ולקבעובריך ליהו בכל אחד ואם חלקוחו ונהפוח בשל האמות מערים בל אות מערים בל אחד ואם חלקוחו ונהפוח בשל הימו שרוב אחל במעל אחר ולומר אחר ומיחים אחר משום אחר מקם אחר מוחיד להיו מערים ומיחים אחר משום המלו מערים בל אחר ואם חלקוחו ונהפוח בשל הימו שרוב ולא הב נהעל האחר ואם לעור ברבר של יקשר שבת יואין מערים אם הילפו חברו ואם מיחיד מערים בל אחר מוחיד להוד של מערים ברבר שמיון לערב ברבר של מערים בל מיחיד ומיחיד במיח במיחיד מוחיד מוחיד מוחיד מוחיד מלוחים מוחיד מוחיד

יניםו אחר מבני קחבר אם שרב היורש וחיה דר עם המורים בעות איכו אוסר אעש שלא שרב המורים לה היה מרעם המורים של בשת אחת שבחבר אופר אעם ששרב היורש שון שלה שרב המורים ישרש וגר שהיו דרין בחבר ומת הגר מכשר יום וקחויק ישרא בנכסיו אפיל לו קחויק עד שחשכה אומר עד שיבטל רשות כשאר יורש את משחשבה אין המחזיק אוסר שבהתברו הראשון שמר ב נב הרם במול אחר מבע החבר שחיה עסם אעש" שאים יטל לחיות ש שם חוסר ער שיום ל ויערם לוכן קטן אוסר אעש שאים יטל להכל כוית אבל האורר שפתנח לחנר חחרת יכולן לפלטלמוה לוה בלים ששבת בתכן וחשרות וקרפשת כלן רשות אחד הן ומותר לטלטל מוה לוח אפי קן שלבעלים הרבה ולא ערע יחד כלים ששבת בתוכן מותר לטלטלן מחבר לחבר אחרת או מחבר לגנאו לראש מסתל ששניהן ומהנגל ננחחר סמוך לחפיל הוח נבוה הרבה ומהנג לקרפף או למבוי שמתוקן בלחי או קורה חעם שלו שרם ם ואם שרם בע החבר לעבמן השפחי מאני במני אם הממותר לטלטל כל החבר לחבר אחרתולא חישיכן שינא יטלטלגה כל חשתוכלה ששבת בפת אסור לטלטלן מחבר לחבר או לאחר משו והי מוכר וקרפף רשות אחת הן דוקה כשאין בקרפף יותר מסאמים או יותר על סאמים והוקף להירה אבל לה הוקף להירה אסור לטלטל מנים והוקף להירה אסור לטלטל בכל מוה לוה הוקף להירה אסור לטלטל בכל מוה לוה הירה אחת הוא ומקרפף לקרפף עד סאמים יכול לטלטל בכל מוה לוה יותר מכאן יטללטשטלב אמות בוה וב אמות בוה שרו שן לערבירור שתנוזצרות לחיפר אף כליחבישם אין בריכון שנחב אחר שנים קשרובשעשו כבר להתר אחר מכש החבר מולעו בשבל בלם ומתפו באחר מבש החבר הששיה וכלם מותרין ואם ירבה יולך שם אמנפת משינוכלם מותרין והוא ששרש בעהחבר השע לעצמן ואין בע החבר השניהגם כן בריכון פת אחר אי העבובשעשו כבר מישרן יוזין שיש חברות יטושן לערב יחד אי חס כן יהי פינו בשהס או חונן שיהי עו ל פר ארבעה טפחים ואפינ אין מניאין מניאין אין משמוא בתך עשרה טפחים הקרובם לורן וכשים בשהן פיקה או חונן רשיעורבן כל חחר לברו רש מערבן בחרי וחרובה שבן עליה לבית רש מערבן ביחר חפל הוח למעלה מעורה ואשונאין שם פולם לעונת עי היה בן החברות עתל געה עשרה טפחים חושהיה קרקעות של חחר בטה מחשרו חימשה ועשה עלו מחיצה חמשה לחשלמו לעשרה אין יכולי לערב יחד י היה הכותל לשנהם נבוה ששרה וברחשו שרות בנששת החברות יכולי לצינת על ולהצינת על מפירות החבר ולהורידם ממכו לבר אחרתולקירי מז שעש לחבר בן אם הוא רחב ארבינה או אימו רחב ארבינה אבל איכן יכושן להעלעת ערבינו משרותול לחוריר ממפו להכניםו לבתאפונאין בו רחבארבעה וכל שבן שלא יחלפע פרות בית וה לפית האחר נכך קשתל יחים לאחר מהחצרות נשה עשרה לשני אים גשה עשרה כנון שקרקש עשל אחר נשה משל חשרו אין יטולן לערב יחד ברפרישית ושקר תשמיש הטתל פותשן אות למי שאיפונטה לעשרה שאות ינותר לחשתנש על אף כל חשת וחשש אסור נפרן הטתל ער עשר אמות חשיב כפתח אם רשמערשן יחר אם רע מערבן כל אחד לעבמו . נפרן ביתר מעשרה חשיב כחד חבר ובריבן לערביח: י העציד חבל הטועל סולם כחב ארבעה וכן בחבר חשש אשלאין הסולמות וה כפנר והאס אין בעהם שלם חשיש כפתח היו מוכלנון וק מכפנד וה גחם חטותל החב ארבעה עדיין חשובן כפינו שיטללעלית בסולם והוללך על חטותל על הסולם ולרר אין ע רחב ארבעה לא חשים כפרם י עקר חולא מראש העובל למנעו מנשה משרה אם יש משך ל מחש בן לעשן לעשות בפתח לערב יחר בן לעשן שים לחשתמש לכל השתל חין בו ארבעה אינו חשוב כפתם לה לערב יחרולה להשתמש בכל מסורל של בפנג המקום שניפועם יעל להשתמש

שמרי עשיוו שליו לערב לבעען שושל וכון שאי אכש להיות לעמרוב שא אם כן זכח לכמו לאחרי חויכשו איל שיוכה לבמי לחרים וחפי חם חמר מכה לי חם כתן לבל בתרת קען שיקנה לבו הפת קנה שרוב שחונקנת להכת וכן אם זיכה להמועם ש אחר או שקנה בינעה שנתן ל לחם יון השוק קנה שרובואם נתן מעה לבה אלוכה לבשמוב קבה שרוב לפשאין דרך בה למטר משלולועת שיקנה לבמשוש וכאל איר לערב ל שמשהו שלח לערב וחוקת שלח משק שלחות י הרר בפת שער אכסררא ומרפסת שבחב אייו אופר ער בניחבר שאינוחשופן דירה אבל הדר בפת התבן בפת העצים בפת הבקר ובפת האונרות אוסר יבה שיש להרבה בתנים בחבר והשאילם או תשפרם לחחרים ויש לנבבל אחר מנהן כלנם חם איכן עטלון בשבת מחמת איםו או מחמת טברן אין הדרים בהן אוסרין על שחשובן כלם כאו דרין עצוו ואם נטלן בשבה אוסרין פון שיכור לחוצאם משם בשבת חמש חשרות ששבת בטרקלין וחלקוחו במחישת אם עוברים כלם וה על וה שאין פתח לחבר של הח ען וכלם עוברין דרך עלו אין צריען ליתן בעורוב של שעם הפעיניים וכל האחרים חשוען בעריב שער שלמסי מיה לכל אחר פתח פתח לחבר, אם המחישת מנישות לתקרה נהוי כל אחר חדר בפניעבמו אפי מן של יריעות יש בהן חילוק רשויות בפעעבינן לענין והשאסבני החבר פותנון עברובן באחר מבת החבר שלה בוה הטרק לון בריך כל אחרואחר ליתן בשרוב אבל אם ניפו העצרוב בוה הטרקלון אין בריכון ליתן כלד בשרוב שכלן לרין בשת וה ופתשמשחין בו השרוב חין בריך להן בשרובי וכן חס חין ליורין חחרים שמחם בחבר אין בריבן שרובי חלקוהו במחישת שאין מעושת לתקרה י אפי אם מותנון השרוב במקום אחר די בשרוב אחד לחמשתן ואס היו מורין בעלות ממש אפי פותנון משרוב בטרקלון בריך שרוב לכל אחר וארוב אבל מישים למלמר או סופר בשת וכן התלמירים הלמנין בפני הרב ודרין בשת כל אחד ואחר בחדרו׳ אפיל יש לבל אחד פהם פתח לחבר ואוכלוישן בחדרו איכן אוכרין . מנישאוכל במקום אחד וישן במקום אחר מקום אפל העוד משובל בער אבים ושפים בבתמם איכן אוכרין . ואם מוא המשקר ושם הוא אוטר י הילכך האחים שאוכלן בער אבים וישנים בבתמם איכן אוסרין . ואם מתן להם פרם ואוכלין בבתניהם אוסרין ודוקא שמותנין השרוב במקום אחר אבל אם פותנין אותו בבתיהם ו-1 שחין עמקה דיורין בחבר חין בריפן לערב מי שיש ל חמשה נשים וחמשה עברים מקבלון פרם ממה וכל חחר אוכל בשתוכן תלמיד המקבל פרס מרט ואוכל בשתאיכן אוסרין זה על זה אם אין עמקהם דיורין בחבר אנ אם מערוב בא אכלם עשרת בתנסוה לפנים מוהוכלן מוברין מוה לוה ויוצאין דרך החימן לחבר שנים מפעיניים לבר בריפן שתן בשרוב והשחר בטורין שחשופן בלם בשתשער יי

ישעב דירה בלא בעלים אינה אוסרתי הילכך ישראשים לי שה אוסרתי הילכך ישראשים לי שה

יבן אם מיומו אחת נשם יצוברונה לו חשיב פתח אבל אם הוא תוך שלשה זו לוו בין בריחוק בן בתבה חשיב שפר דרך קפתח שבשקס ונסתס בשבת יוותרין לשתמש חטיבל וחוריו בשבת פון שחותרה בשבינואפונאם שר לשפח ונסתם חפים בחול וחשים לה נכנסה חשבת בחתר ונפים בשבת חור השרוב להיתרו וכן אם חיה מתל שניהם ושרם כל אחד לעניתו ונפרן בשבת מותרין כל השבת לטלטל כל אחד בחברו אפיל כל הפרב אבל חבר שנפרג בשבת לרשות קרבים או לכרמלית אסור י חבר קטומושנפרנה במליאה לברולה ואין בפרבה יותר מעשר גדולה מותר להוציו כל חבת לחנרה אם ערבה לענמה וקטקה אסורה להוציו כל הבתלחנרה שו אם כן יערט יחרי וכן גבקטן שנפרן במעחו לבנגול קטן אסור למעלית על כל משתונול מותר והוא שיהוא מחישת חשת נכרות למי ששמר על חנב חבר חם חיכן נכרות כנון שחנב עולם מליחן חוי ברמלית שח חם חלן חרבע על חרבע מקבשפתח ל שחוף נכך הפתחין לה ושימרת בחבר ושלון לה בסולם וכש מעשות יורחן ממונה לחבר ועוברין לרשות הרבים איכן אוסרין על בע החבר רסולם תורת פתח על והוי כשע חברות ופתר בניהן שאם רצומערבן יחד ואם רעבל אחד מערב לענימו לא שרבו יחד ויש תל או עמוד בחבר שחוב משותף בין שפקם אם קוא גבוה מקרקשת החבר עשרה טפחים ואין מראשו למרפסת עשרה טפחים והוצם בתך ארבעה טפחים למרפסת בנימרפסת מותרין עו לפי שתשמישו לחם בנחת יותר מלבני החנר ואם אים גםה עשרה לבט החצר וממפו למרפבת חרבעה חו חם הוח תוך עשרה לשנהם ורחוק מן המרפבת חרבעה מנקים בניחנר מותרין בו שהוא פוח לחם יותר ואם הוח לשניהם שוה תוך עשרה או יותר מנשבה והוא בתוך ל לינרפסת או שהוא גבוה עשרה לבני החבר ורוחק ארבעה מן המרפסת או שהוא עמווק בענון שלשניהם עמווק בשמם חסורין אבל כל שתשמישו בנחת יותר מלחשרו מתנון אותו למי שמוא בנחת בין אם מוא עלין או תחתון שבן שתי חנרות ואין בננקם פתו או חלון שיוכל לערב או שים בננקם ולו אין ממלאין מממו בשבת שא אם כן עשו מחיבה עשרה למעלה מן המים ויהיה שפח ממנה משוקע במיס ואינה בריכה לעע בקרקשה הער או יששו קורה רחבה ארבשה טפחי בפי הער ולרשי שריאש המחיבה למעלה בש העור בתעם ובלבר שתהא משויה לכך להתנר למלחת ואם אין העור קרוב להם שי רחוק מכל אחר ל טפחים כען שיש שבל קטן בין שיפ חברות והעיר בתוט ואין דיורין פתעיון לשא מנעלחין דרך חלפות הפתחין לנינב חברות מותרין בחין חנס חובר ורך חויר הילכך ב חברות ובניהן ב חורטת כוה כי אחר מותר בחותה שחבל והחמצשת מותרת לשניהם יהיו שמניות כחשבה כוה כל אחר מותר בחורבה שלו השלשית הקרובה לב חברות אסורה לשניהם ואפיל יש

לחורטת בעלים איכן אופרין פון שאיכן דרין בהן ליינור לארת עשתה גנינא בחבר כדי לשל והשטיה לה משתה עשתה גנינא בחבר כדי לשל והשטיה לה עשתה אם עירש יחד שהיה שיחד והאחת ערבה לעבעה והשטיה לה עשתה אם ערבה כל זו שלה ערבה אם ערבה מותרת ובלבד שלה תשפיך להדיא לעניא אלה תשפיך בעליה והן יורדין לעמי דכתו בחבר שאינה מעורבת שרי מותרת ובלבד שלה תשפיך להדיא לעניא אלה תשפיר בעליה והן יורדין לעמי למבי בחבר שאינה מעורבת שרי אחרב

לה עצרט יחד החישיות אסורות זו עם זו והאמנשת מותרת עם כל אחד

בנה אינטבא לפוטה אכל הטתל לפועטו מעבה משרה אם יש בה ארבעה אורך במשך הטתל ועלטת ארבעה מושל לחשתמוש בכל חסוב אבל איפו חשוב כפתח לערביחד עד שינוע לראש הטובל י אין בה ארבעה על ל אים מושלאשול להתר לחשתמש כיברו אפי כפה אבל ספר שיש בו ארבעה על ארבעה וגבוה כל שהוא ומיעם ם גבהו מעשרה מותר להשתמש בהגר המישוט ובלבר שיחברה בטים י בנה חיבטבה על חיבטבה חם יש בתחתיה ארבעה על ארבעה או אין בק ארבעה על ארבעה וים בעלונה ארבעה על ארבעה ואין בן זו לווג טפחים ממעט להוער להשתמש על אבל לא ממע למיחוי פינו לערב יחד י ואם אין הטתל גבוה אין עשרים חוקף פולסובים שלשה ומשהוא במשך ארבעה אבלהשתל מישרו לשמש עלי שון שלא נשאר ששה ער -- אש הטותל אבל לא מהפלערב יחר פון שאימו מניע לראש הטתל ודוקא שיש בסולם ארבעה שלבות או מותר לשמש אבל אם אין בן ארבעה שלבות אימו מותרי ויו היוצא מן העתל ויש בו ארבעה על ארבעה והניח עלנו סולם כל שהוא מושללשושר ל תשמים הטובל והוא שלא יהוא שלבה הוחושוהו בוה מן הארן שלשה ולו יהוא בון שלבה לשלבה שלשה והוא שיפח הסולם על גבי הזיו אבל סמט אבלו לא וכל זמן שאין עבה הטתל שני טפחים די בוין אחר שמניחו באמכע שחרי אין געום עשרם ער הויו ולו געום עשרה ממפו ער ראש העותל ואם הוא געום משרים נדיך שנוחין אחד למטה ממשרה התחתננס ואחד למעלה ממנכו למטה מעשרה העלענם שאם היה מות בסק ל לו סב שה בסולם כל שחוף וחוף של יהו חייין וה כפבר וה שראוי להטות סולם מוח לוה י העמיר ב בולמו זה בכרוה ולו שים בשפקם משך ל והרחיקם וה מנוה כרי שיהה בשפחם ל ומילה החויר שבפחם בקש חיפו מושל לם להתינרו לשמש על ולה לערביחר שמקום מענינר הרגלים הוא באמבע הסולם ואין ראוי לעונר בקש השעויר מסילם באמנעוחקם מן מבר מחנ בן להערו לשמש על בן לערב יחד י אין מסולם רחב ל וחקק אטנבטמני להשלמעו לל אין בריך לחוק בכל מבה הכותל ודי לשיחוק במבה משרה להשלמו לל ילה העיניר פולם כלל שב חקק בטות כינין שלטות של סולם לעלת בו בריך שיחוק בכל מבה הטותל ומושל בן להתבר תשינים בון לערב יחל ששה מחילן מחובר שולם חימו מושל מפש שחסור לעלת עו בשבת וחס הוח חשרה יבשה שחין בו משום איסור שעות מושל אעפ שיש בו איסור של וחרם במולבתב שאילן מושל ואשרה אים מושלי ואה הראם זל לא בתבכן: היה בן החברות חרין עמוק עשרה ורחב ל אין יטולן לערביחר אפי מוח תבן וקש כל ומן של במנ ואס הוא מנל עפר וברורות אפעל סתמא של בטל חשוב במלא ובריכון לערב יחר י בתן עש נסר במין נשר משפת החרין אבל שפת אם הוא רחב ל חשוב כפתם פחות מכאן לא חשיב כפתם נתן מנסר לאורך החרים במשך ל אפי אין בו שא כל שמוא חשוב כפתו שחרי אין בחרין במשך ל שמוא שיפור פתו רחב ל טפחים יואם מחרין לחחר שמוקי ולב חיבו עמוקי דיבו בעתל שבותנון אותו לפני שחיבו עמוקי ואם מוח לשניקם שוין דין שניקם שוין בו ואסים ביניקס גרים של תבן בנוחי כלי מערב לעבמו נתמעט בחול מנבוחי בריכון לערב ביחד ובעוד שלח בתמעט אסור לשום אחר מקן להן מן חתבן לתוך קופת בשבה להאפל לבהמת ואפל להעמירה שם כחי שתחבי אסור אבל יטל לעצור בפניה ברי של יהא לה דרך לבטות שא משם המכל ואא" מראש ולכתב ראפיל בחול אסו ליתן ממפו לקופתו לחעמירה שם ברים ורוקא גריששבון ב חברות אבל גריש שבון ב בתנם מותר להאכל טווטראות מעלטות משפעלעת זו כינג זו בקינות ממן ברים בננקם נסר רחב ל חשוב כפרם וחס רובן מערבן יחר חבל היו זושלה אין ים לן לערב שכשיתם הנסר מוו לוו כפנג זו שאחת משוכה למורח וחשניה למערב כזה יבא מקרן ווית שלוו'לשלוו ולה חשיב פתח רפניתוא בקרן ווית לה עברי אינשי

בקולה מיי לה שכי שת חברות זו לפנים מזו ולה שרש אותן שבפנימית שאוסרת על החישנה ישל לכעל לה ביותה שלה השיחשול תעשר עליה של בשעה שבריכה לבאת ותהיה החישנה מותרתאו ערש יחד ונתפו שרובן בחישנה ושכח אחד מן בחישנה ושכח אחד מן הפנימית ושכח אחד מן הבים לבעל רשות י אבל אם נתפו שרובן בפנימית ושכח אחד מן יתר כישיונטים ובטכנים וכלו עים בשבת וסגרו רשות הרבים שבעקם בענון שיש בעקם כמו חבר וחרי אסורין זה בענון שיש בעקם כמו חבר ששב בעם בתום בתום בתום בתום לאיכן יכולן לבטלאחד לחברו יורש מבטל רשות שאם לא עבר מורישו ומת בשבת והיורש דר בחבר ואוסר יכול בטלרשות מבטלון וחוורין ומבטלון פי שמבטלון רשותן בני חבר לבפחבר אחרת על שיוביאו לאחר מבע חבר וחוורין ומבטלון לאותן שבטלו להם על שיוביאו ומהם מה שירע בהמה הילבך הדר עם היא ברירת בהמה הילבך הדר עם החבר מהם מה שירע בתוחות בתוחות בהמה הילבך הדר עם היא ברירת בהמה הילבך הדר עם החבר מה בתוחות בתוחו קני בחנר איפו אופר עלו ערשיהוא שנישראים דרים בשני במס ואוסרין וק על וה או התי אוסר עלהס ורבר וה מנרבנן שחששו שמנא ילמר ישרא מרר עם הנכרדי ממעשיו ובקשו שלה למכוע דירת ישראעם קוני הילבך אמרו שאוחר עלו כדי שיקשה על דירתו ויכא משם ממעשיו ובקשו שלה למכוע דירת ישראיפו מושל גם עי עד שישמר רשות שלא ירבה להשמרומתך כך ינושר מדא משם יואיפו מעישינור ישרא אחד עם העי שמא יהרגפו ולכך לא הוברט לאחור אא כששעישראם דרים ישרא יהרציו ולכך לא הוברט לאחור אא כששעישראם דרים להיציא שלא משם . ואים מעש שידור ישרא אחד עם חעי שמא יחרגבו ולכך לא הוברכן לאסור אא כשט שלא סדרים ממוי ואים שנם או שלשה דרים עצו איכן ישלן לבטל רשוהן לאחד מהן כרי שיחשב ביחיד ויהיה חייהי מותר לחוביא מעשו ויהים שנט או שלשה דרים עצו איכן ישלן לבטל רשוהן לאחד מהן כרי שיחשב ביחיד ויהיה חייהי מותר לחוביא מעשות ומעד העל הוער העלטול ואין בריך בתבה וחשמה ולא שטר משטרי השר ושוכרין ממפו אפל בכחות משוה פרוטה יוכל זמן שאיפו חוור בו מושל השכרות אפלל לומן מרובה ואין בריך לשכר ממפו בכל ערבשבריע החמשה הדרים ממון אחד שוכר בשבל בלם ואם איפו רובה לחשבר אין ישלן לשטר ממפו בעל ברחווזהו הקנהם שאחד מצב החבר יחקרב איו עד שישאיל לשום מקום ברשות ופעל זה כלו המשברו או לקיטו ודר עמו בבית ישל ליקן שרוב בשבל והיו יודוקא בי האי על דמיחוי בשלחו אבל הממוחד לי וכן אם שראש לוער בבבל והיו דרים בבית היו לו אל המקום המניחד לי וכן אם שראש כל לחד דירות בפני עצמו וברים לערב עם ישראל ביל מת חברות זו לפנים מיו ליש חמשה של היו ביל ביל היו היו ליש חברות וליש חברות וליש חברות וליש חברות וליש חברות וליש הביל לערב בבבל התישה בבית אין דירת בפני עצמו וברים לער זה שת חברות זו לפנים מון ליש של זרי של היו ביל וער בבים חברות ול ביל ביל היו ביל של היו של חברות ול בני מיות ווברים לבני היו אום חברות ול בנים מון ליש של דרים בביל ביל היו ליום במיתר אום ביל בני היו לום במית אום ברות ול בני אוםר ובריר לשלר מימום ונדים בפנימית וופר בני אוםר ובריר לשלר מימום ונדים במית אום ברים ברים בחום היו ליום במיתות וום לאים אוםר בני אוםר ובריר לשלר מימום וובר בני אוםר ובריר לשלר מימון בני בני אוםר ובריר לשלר הברים ביל מור אום בביל מור היו בניל היום במור היום ביל ביל היום במור היום בפעמית ושעישרשים בחישה אפור אעפש שבשרש ביהי עול איכו אופר בעי אופר ובריך לשער ממפו עי שהשפר בית לחברו עי אם נשאר לשום המשה בבת יכולון לשכור ממום לא נשאר בו שום הפישה בבית אם יכול המשפר לפלק השוכר תוך וממ חשוב כלו הוא ברשות ויטלון לשטר ממפו ואם לאו אין יטלון לשטר ממפ מצד שישר לותי דרין עו ושת אחר של ישראל אבל בתשלוה ואים פתח למבר וחלפת בעהם

שת חברות זו לפנים מזו ופנימית פתחה לחישה והחישה למשיוים לפנימית דריםת חדבל על החישה ערבה פנימית למצמה ולו חישה או ששכח אחר פנימית מותרת וחישה אסורה ערבה חישה ולו פנימית או ששכח אחת מן הפנימית ולו שרב שתהן אסורות רשן דפנימית אסורה בחברה אוסרת גם על החישה ערבה כל אחת לעצמה כל אחר לעצמה כל אחר מותרת בחברה . ערבן בחדונה שרובן בחישה ושרה של מיחד מן החישה אסורות עד שיבטל רשות . נתפו שרובן בפנימית שכח אחד מן הפנימית ולו שרב שתהן אסורות עד שיבטל רשות . נתפו שרובן בפנימית שכח אחד מהפנימית ולו שרב בפנימית אום כו אבי לשרובה שמרובה שמרובה אום וחים לחישה וערם היחיד דר בפנימית ויחיד בחישה או שנם בחישה וערב אין היחיד שבפנימית אוסר על החישה וכן שלשה חברורת הלפנים מוו ויחיד בכל אחת ואחת אעם ששנם עוברין על החישה אין אוסרין עלה

ישר כשלים חברותושלשה בתון פעקן פתחין וה להורוצו לערב יחד חבר והבא דרך

שתשאלנוסותן שרוט בפת שבאתכנוכן נושה השניה ואין ברך לתן כת והאתנע הוא בת שמעוב ואין בשלשתן שכל בית שאבל החבר אשוב לבפת שער ואין בריך לתן כת והאתנע הוא בת שמעום ו משרוב ואין צריך לתן כת והאתנע הוא בת שמעום ו משרוב ואין צריך של סת שרוט בבית שאבל והבית שערוט בבית שאבל החבר השב וכן עשה השנישה לה קרו שנרוב שאם משובש הבתים כבית שער חדי מביו שרוטן בבית שער ואיפו בית שער ואיפו עובר בי ואם משוב אותם כבית באור הרי כל מחבר מפסק לבית ביו ואם משוב לותם כבית באור הרי כל מחבר מפסק לבית ביו ובן חבית מיות שרוט שרוט שרוט על שבר של וביו להשם יבטל להם רשות שיאמר רשות מעטלת לבס או קפים שיאמר רשות מעטלת לבים לבטל לא משתשך ואם דר עם ארבעה או חיושה בריך לבטל לבי אורים בעל לא השביע השוב להובי אל רשות שיא לבחבר הילבך בריך לבשל בישל מבדים להבר ובם הוא שהוא אורי בעל מל אבר אסורין להוביל אל רשות שה להבר ובי האל השבירו מושל ביול המביע להוביל בשל מבר ולא מברום ואם ביול מבר הוא מתות להבר ולא מבר אום ולא בביל הוביל להוביל לה

במיר אם לו החזיקו עדיין בני החנר אומר במונג אים אומר במיר אם לו החזיקו עדיין בני החנר אומר שקרי חוזר משטול ששל החזיקו ש כבר שמוני מבר לו שכל מבער יום לו שכל משחשכה אים יכול לחזור משטול ורשי ולפרש שאין וחזקה מעלת של אם כן החזיקו משתחשך . יש שטול לשות מחנר לו שכל שכל שת חצרות ופתם שנהם ולו של של שנרע יחד יכולה אחת לבטל רשותה לחברתה להיותה מותרת להשתמש

ישנים שלו ערש בן אם מבטלן רבים ושרם בן אם הוא יחיר שלא שרבשהרי אף לאחר שיבטלולהם מם שנים

ואחר אוסר על חברו ואפיניאמר לאחר אני מבטללך על מנת שתחוור ותבטללוםברך אים מושל פון של

וכה בחלק שבטלול במנון שיוכל לגולטל בחבר חיפו יכול לחוור ולהקפותה לחברו

שוש אחר ממש אם מוא רצלעם שנהם לבאת ולבא בחול דרך עלהם אוטר על שנהם ואם הוא רצלעם אחר ועם משע אים רעל אות שרצ ע אוסר ושאים רעל איםן אוסר ואסשיקף עם אותשאים רעל הותר רבול לעביתו שיהה מותר שון שהוה חיכו מפסיר ברבר שהרי לו שיתף שמקס וש ריוח לחדים שעל ידיוק יהין מותרין כופון שרוב במקום שיתף ועל שיתף במקום. שרונשוס מיו חמשה חברות פתנחות וו לוו ופתוחות לערב עו בחנרות חין בריכן לערב בחנרות וחרם במולכתב שיון סומכן על שיתוף בשעל שרוב שחין רחויים לערב עו בחנרות יוחרם במולכתב שיון סומכן על שיתוף בשעל שרוב שחין רחויים שיתש בפת וחה הרחש זר לו כתב כן שפט החברות יחר וגם לה שיהפנו במנסיי כתב מרס במולשאם ערם בחברות כל אחת לעצמה או אין משלשמן במשי שא בארבע אמות. ואסלא שברבה כל אחת לעצמה או מותר לטלטל בכלי ובעל הלשתנהולת ולכתב בסתם אסור לטלטל במבוי בלא שרוב ול חילק בין שרבו חנרות לעבין או לאוהוראי אי אפשר דאשלברב דאסר לטלטלבינבוי בלא שרוב מורק שאם לו שרם חברות עם בישם שרי והתפשת כתם שאין הלכה כרבושרי לטלטל בכל המשי אפי כי ערם חברות עם קבונים וכן יראק דעת קרב שפאםי ולשל קפא דברי רב קור במבויוים ל חלון אחורי שיע פתח לבקעה או לקרבף אפי אין עו אאל טפחים על לאיפו אוסר על בני מביי אפש מכשם ומושא במנשם וקרומת לרך המעוי כל מיום שחפץ יותר באותו שפתוח לנמאחוריו לברו שיש לנ ם אויר וחוי פישח למשי ביני שאים רצולשאים אוםר ותוא שיש בבקעה או בקרפף יותר מסאתים אבל אם אין בו של סאות קטן קוא ולו שחי ליח בה יושרש שיש ל פיתו למשי ופיתו מחקריו לורפף ושכח ולו שרב אם מקרפף יותר מסאתשם אוסר לפי שאימו ראוי לנואים מס בלק מן המטי ואם אימו שא סאתשם אימו אוסר דשן שראוי ר-מסתלק מן המשי ופרשי זלוחם מוקף לדירה אפיניותר מסאתם איכו אוסר פון שראוי לי מרשי ולו למטיוחלון שמו ושן ישרא מרר בימטי אימו ישל למרב לרך קיזון ששניחם לחוצי כלע למעי דרך שתישרש שכמו הפתנין למעי אבל אם פתם שניחם מותר לרבי ול ולרי ולאף אם פיתו בננקם אסור משפטי. בטולפנישבית ולה שרב בחנרו כן הוא במעוי שאם שכחה חנר אחת ולמ נשתתפה מבטלת רשותה לשאר בפחמשי או הם לה אצם שקם הרבים שבני החנר גם מבוי חשובן בחבר׳ וינה שבריבן בטול הוקף בשלם שרם החברות יחר אבל אם כלן פתחין זה לוה וערם יחר בין בריכון בטול דסומטן על השרוב כרפרישית לשל יוכבל משפטי ישרש בחבר עם העני כן הוא במבוי או בשר שאים אוסר לטלטלבמבוי או בפבר ממוקפת חומה ערשיחו שת חנרות שלבת ישר אבל חצר אחת

לו אפעל אם הרבה בישם של שרל פתחין לתנו יוכשים שת חנרות של בתישר של בעור

אים יכן לערב עמו דרך החנון שבעהם כרי להוציו כלע דרך ביתשכם הפותח לחנר אבל אם פותו פותח בעמם מותר לרשי ולולחרי ולאף אש פיתו פונים אפור גויהדרעם שנישרשים ואין קוני בשתואימו אוסר ויערט ויה דיו

ינותרין בא מעי בשבת אוסר והשבוב בטל ומיהו יכולן לשכור ממיהו ואחר ששכרו ממיהו יבטל האחד כשרו מיתרין בא העי בשבת אומריכן שיחוור השרוב לקדמות אחר ששכרו להיות שנהם מיתרין וכל שכן אם מת העי

בשבת שיבטל אחר לחשרו ויהיה היחיד מותר שפה גוי הנכנס العداد-לשם אכםכלות אם נכנסו שלו ברשו איפואוםר

ואם נכנם ברשות אם הוא רצולנפא אובר מניר ואם איפו רצולא פו אוםר ער שלשים יום

הרי הוא פשרא ומבטל רשותי אבל לערב בתבהרם במול שאים יטל פין שאיים מודה בשרוב וטוש הרי הוא כעי ובריך להשפר

ושרש משומר לחל שבת בפרמסיא אפונאים מחלונשא באיבור דרבנן הרי הוא כנני י ואס אים מחלוב שא בענעה אפוניתו הרי הוא בשראר ומבטל רשורב

מותר לטלטלמן החברות למכוי שא שחכמים ולאסרוי מפנב שפו שהמעני חשוב רשות משותפת כינד החברות וגורו בשטו

מרשות הרצים לרשות היחיד והתירוהו על ירישיתף שכשם שעירוב חצרות מערבכל בתי החצר כך שתפ משאות משתף כל חנרי המשי שעשן פת או דבר חחד ממיני מאכל מכל חנר וחנר וכותשן אות בארדוד מן מחברות ואו אפו רואין כשו כל המעי לחות חבר ומפני שאיפו שא לשתף כל החברות שאין בהם מרה יכולן ליתם באויר החנר או בפת שאין עו ארבע אמות על ארבע ואין נריך לתפו בפת רק שיהא במקום המשתמרים שלינל אין יותנין אות באויר המעוי ובכל משפטי שרוב הצרו ושישרו ושאשת מערבת בשבלנו מערבון שלם לדעועה כא שחין הבות פועח שא לחנר אחת כך דינישיתף שמשתתפון שא לדעות אם אין החנר פועח אלים למביי אחד וקטן עבה אות ואפליאם אחד מוכה לכלם ירבישת.יין שיש לבאונר סניומשת פון בכל מיני מאכל אפיל ארבעה או אמשה מהס מנטרפן לשתי סעורות און מערגונות שהוקבו לירע ולא בתבלין ופולים יבשים ולה בעל בכל שלא גרינאורך ורתולא בכמקין ופטריו ולא במים לברם ובמלם לברו אבל אם שרבן יחרמשתתפון בחסוכל דבר שרצוני ללפה בו הפתשיעורו כדי ללפת בו הפת המוכל לב בעודות וכל שאין מלכתין בו הפת שיעורו כדי ליוכל ממון ב בעודו אבל בלי הוי לפתן וברי ברישיאכל ממים מון ב בעודו אבל בלי הוי לפתן ושישורו לפתם ב סשורות וחומן חוי לפתן וכן יין ממשלאבל יין חי לא חוי לפתן ושישורו ב רבישות וכן שישור שאר משקין ומשתתפן בשני ביני ביני ומשתתפו בחונים ובחמשת אכרם קין ובלטרא ירק ומשתתפן אפל באו כל שחימ רחוי לחס רחוי לשום חדם כען לפזיר בין ולשרש בתרומה י אמר שעונה שלו חוכל ככר זו משתתפון לבה בה שלו הסר של חבל של משתתפון לבה בה שלו הסר של חבל של בה שלו הסר של חבל של בה שלו הסר של חבל של בה שלו הסר של השלו משתתפון לבה של הסר של הסר של השלו משתתפון לבה של השלו משתתפון לבה של הסר של השלו משתתפון לבה של החבו משתתפון לבה של החבו משתתפון לבה של השלו משתתפון לבה של השלו משתתפון לבה של החבו החבו משתתפון לבה של החבו החבו משתתפון לבה של החבו משתתפו משתתפו החבו משתתפו של החבו משתתפו מתחו משתת ואעם שמערבן לבה שרוב תחומין הייכו טעמה משום שחין מערבן שה לרבר משה ומשר להו להכות ביתם מה שאין כן בשיתע משאות ואס אמן קונס הנאת או אפלתע על אין משתתפון שהרי אפיל שרוב תחומין איין מערבון בו יוחם אמל על כבר היום חול ולנחר קדם או קונם מערבון לבו אבל אם אמל היום קונם ולפחר חול אין מערם לע ממפן לחברוי

הפיעח לשע המעחות ושיתף עם כל אחר מותר עם כל אחר לטלמר שיתף עם ואפו לטלכל בעם במעיוה למעי האחר דרך החצר לש שיתף עם

מיח שיט וביום טוב חוי שנדוב מפני שיטללם תרו ולטלי אבל בשבת או ביום טוב והוא של בנון איכו שרוב מס מיערל כל שלעץ והיענעל קשור בחבר ויטללסתרו בסכן הוי שרוב אבר מנעל שלעץ או של מתכרב אמור לחתט אף בכלים נאף בכלים יש משום בטן אם לא יהא עשוי משברי כלים מחוברים על ידי זפת בהקיצה הקא אין בו משום בנון ואם מכא מפרח בט בון בער בון בשרה הוי שרובשים לנטלעו לפתח אעפי שלב מיה שרו בן השיעשות שון שיעני חוא שימנאיו חשבין ליה כאו הוא ביו בשבת בענר הוי עורוב שיטל להשאו מלירי נען וחזרותי בשתה חיפו שרוב כשצו בצורה לחור שוחר שרום חזרות מכרך בחי חימה חקם על מעתשרוב מן אחר שתש מעו זות ועל שניהם ומוש מברך בשנה שמקבן אות מבע החבר ומבע המעוי או בשנה שמוכה להם אם אחר מוכה לכלם ואומר ברין מצרובה יחה שרי לכי לטלטול מבינים לחבר ומחבר לבינים ומחבר לחבר י ובשיתפי מבוחות יחמר מחברות למשיוממשי לחברות לפו לכל מדרים בענרהואת כשינו רוני שבו אישתחשו מכאן שכל אדם של ובכל מקום אפי ברה ואפי יכא חודן למותם שיכאו חוד להחום של הימום לקום ומודרין לכל אדם בעי אמותו מרווחות ולעל שרשת אם מותנן לשכחונן ואם לאותם שיכאו חוץ ליכוום לקום ומודרין לכל אדם בעי אמותנו מרווחות ולעל שרשת אם מותנן לשכחונן ואם מוא נכם באיבריו שפותנון לגד אמות ביונות ופסק הרב שפאם ולשאין לשא ד אמות והוא באמנען והר זרחים הלניפסק שיש לנד אמות לכל רוח שהן א על א והיע להלך אבל לטלטל אין לשא ד ובכל מקום שקדש על היום. אם מוא מוקף לרירה אפינאין עו דיורין עתה חשוב כלנכד אמות ואם אימו מיקף לרירה עד סאמם חשוב כל כד אמותואם שבתבתל נְטה י ובקימה קשרה ושמונה מקישת אתה חשיבי כל אמות ער סאפים שפט אינה לכל רוח חוץ מאר בע אמותו או חוד כלאדם יש לו מקמקו ששבתם כרורשי שיבא איש ממקומו ש שב אמון ואימן אלן מנרבין וקרא אסמכדה בעלמי וכל ארס אסור לוך חון לשפס אמה בלה שרוב אפי ה לכ מרברות שזין בריכון לצרב בחברות חייבון בעברוביתויין ואם קוש על היום בבקעה ואיפו יודעבתיום שבת מהלך שפש פסיעו שמונו שמם תחום שבת וכשם שאין לשא שפם כך כל כלי ובהמותו יש להם שפים שלי ואם שרב קוא מרוח אחת אין אזר יטל להוליבט לרוח אחרת אפי פסיעה אחתוכל בהמות השר הס ברגלי הר עם אסאין בשר אלא רועה אחר אפי היתה ברשות הבעלים בין השמשות ומסרה ללמחר שוראי ימסרכה אבל אם ים בשר שני רוננים ומסרה לחקר מהם בשבת היח ברגל הבעלים ישור של פנים ברגל מי שיקנהו ממנו שהרי שו ער לניתכר לבל ושל העה ברגל אנשי השר ואפי שרב הרועה שאין דרך לקיות יניניו שא אנשי שרוי בלים המנוחדין לאחר מן האחין שבפת הן כרגלי ושאין מנוחנים הן כרגלי כלם ואין יטלון להולכם שא למקום שכלם יטלן לוך שנים שאוחניקוה לוך משחרית ווה לוך ש ערשת לא יולטקו שא למקום ששנהם יטלי לוך י שרבוה לפוף שמס למורח ווח לפוף אלפים למערב לא יויווחו ממקומוי ואם הניח כל אחר שלום לפוף שף ים לון להולים כל אחר שף מפדער מקום שנם חברו ים ללך ם . שנם שלקחו חבות או, בהמה בשותפות וחלקף בש כל אחר ישל לחולך חלקו למקום שישל ללך דקימא לן כרבין יש ברירה ולא אסריכן בבחמה מפניחלו של והשיונק משלוה יחשוש כי מחברו מערבשבת חפונ לו לקחו ער הנלח הוא ברגל השואל בין שמערב שבת השאינו לו בשבה כרגלי המשאיל אפול הוא רגיל למשאילו לו יבכל פעם מאשה ששלה מדברתה מיסומלה לששתה ותבלן לקדרתה בוס טוב חדי הס כדגל שמהס הנחלת. בעלה שאם השאילה לאחר לא יולבנה לא כרגל בעלה והשלחבת שאדם מדלק בה כרגל המדלים

בריבון לשסר מכל חבר וחבר של הי ואין מספוק במחשישטר משאר העור

פנרוש שחין בקששים רמח וקריונם ולכתב שהוח עירשליהיד

קטן שליחיר אין יטלון לערב כל מעי ומעי בפנעניע שחשובה כלה בחבר אחר. ויאכרו זה על זה אם לא יערט יחו שא כלם יעשו שרוב אחר ואם ירע לחלק למצואות שר שקבת מן המשחות לערב לבנס בריפן לעשות כל חחד מחינה גבוה עשרה טפחים לפתח משחו חוב כסין של שני מניקוין אם קוא רוחב משרה אמנות ואם הוא רחביותר מעשרה נריך ערת פתה אבל אין יכולן ליולד בלחיוקורה יושר של רשם אין יטלון לערב כלה ביחד שא בריך לשייר מעם ממנה שלא יערם עמקה והשארי יערם ביחד אם יערם ביחד אם ביחד שא בת אחת סני ואפילאינה פתוח לשר בענון שיובי לערב פמן אפול הני היי שיור ואפול בת הבקר או בית התבן שאין נריך לערבי ואס הוא משייר הרבה השיור יערב בפני עצמה ושאר העור בפני עצמה וכל אחר מותר בפני ענמו ובלבר שלו יוצאו מוה לוה ובריך שיעשו ערת הפתח בשהם אם הוא יתר מעשרה ושני פסין אם הוא ואם אין לענר שא פתח אחד חשיבא כשל יחיד ומערבון ביחד אפולי הענירילה סולם בנה השנואפולי העניד הרבה סולמית וה בנד וה עד רוחב עשרה לו חשיב כפתה ואסים לה שני פרחים אם אשפה בפני אהת מנחם חשיבא כשו אין לה ביא פרח אחרי ואם היתק של רבים ונעשית שליחיר עדיין יש לה דין של רבים ובריכה שיור עדשת המעעשלה ישאר בה שא חמשים דיורין י ואם היא בריי יחיד ונעשית של רבים עדיין ישלה דין של יחידו בריכן לערב יחד יואס רשות הרבים עובר בה משער לבערים וחולק אותה לחרכה מתקן רבות הרבם כרים ברלתות ואו יערם כלם ביחר ואיכן רשאין לחלק י והנ מילשאין רשחין שחלק לחרכה שחין בפ עבר הלו רשחין לערב לברו ובני עבר הלו לברו מפני שבנים פעברין דבך רשות מרשם ויונחין דרך פונחיו לכאן ולכאן ורשות הרשם שבאמצע מחברתן אבל אם רושן לחלק לרחבה שם מעברים בוררין להם פתח שאבלם ומסתלקין מן השעוכן חצרחבה של בר השע בוררים להם פתח שאבלם יטוען ליחלק שון שיטלין להסתלק שו מאל שלח יהא להם דרך אלעל אלי ובריך שיעשו בעקם במקום שמתחלקין ברשות קרשם ערת קפתח

חצרותום שפ משחות שום

טובשחללהיות בערב שבה אלא יערב מערב יום טובואם שכח יערבביום טוב על ידי תנאי שיאמר אם ולמיחר ייחמר על אות הפת אם היום קדם הרי ערבת

חוליקא וק שרובואם קיום קרום אין ברברי כלים ולמחר יאמר של אותו קפת אם קיום קדם קרי ערבת מארפיול ואם קיום חוליקא וק שרוב וקמ בשנימים טובים של גלשת אבל בשנימים טובים של ראש קשנה לא

אחר שירום חברות ושתש משחות מערבן אותן בן השמשות ואפינאם כבר קבל עלנו תוספת שבת בתב הרב רש שיעריה שיטושן לערב ויש אוסרין אס קבל עש תספת שבת ואפונאס שברב לשנים או לאחר מבעוריום וכוכל העורוב בן השמשות ולחר עורב בון השמשות שנחם קכו עורוב של אות שכוכל בן השמשות אם חושבן אות ללה ולאות שהניו שרוע בן השמשות חושבן אותיום

כבון ספק אס קיים בין קשמשות אם לאו כבר

והוח שיהח לחוקת כשרות כנו, שהנחו שם וחירע ם ספק אבל לא היה לנחוקת כשרות כבון ספק אם הוכו או לאו לא י ובריך שיהא בין השמשות במקור שראוי לבנו הילבך נפל על על אם יכול לעל בלא מרא וחביבא כשר ואם לאו פסול י ואם בתבו במנגלונעד לבנו ואבר המפתח אם הוא של לבעם מחוברין אל עבו אל בלב

שב שירות זו בינג זו ושלשית בינג אויר שבון שיניהן רואין כאו היתה האמצעות בין הב שוו בינג זו יוחס אין ממונק לבל אחת מהחישיות יותר מקמא חמה ושלוש חשובות החישיות כאחת ואפי יש בינהן הרבה ובלבלי של יהא בן האמנש בובן כל אחת מההישיו יותר משפיםובי לא תהא האמנשה ברולה יותר מהאויר שפשהן בעטן שכשמאר רואין כשו היא בניהן שיכל אותה האויר שבניהן והאמנעות אין מודרין לה שא מחומותיה מנר קיושבת בעמקונקר לפטה אם קיח מוקפת חומה גבוה ארבע אמות חשובה כשר ומודרין מחומתה שהיא על שפת הנהר ואי לא לא חשובה כעבר ומודרין לכל אחד מפתח ביתודוקא ואת שחינה בוחד משבה לפשקיי בעמק אבל שאר עורות חשים כחרא אפונבוא היקף ומרול וה מהחיעון והרם ביתול פרש עלית החומה חשוב הנהר כלו הוא מן העור ומודרין החומה מן הנהר והנאה ואם לאו אין מודרין לה לא מפחה מולדין תמום העור שא בחבל שר שכל אחתים עו ב בתנים הוקבעו כלם לחשב כעור ת אין פשקשל ב אינה לא פחות שהוא פערים שיתר ולא יהא ארוך יותר מפני שמחמת ארם אבשר באמצע ואיכו נמנים בראוי ואסים נהר לפעו לפוף עה אמה פלעי בה ברום למי איכא מאן דאמ לחר שמור ב חוזר לחחוריו כה חמות כרי שיהח החבל שלב חמה שלש עד הנהר וחיכה מחן דחמ שמודר כה הפותרים בחבל של ה אמק ומסתברא כמאן דאמן שחוור לאחוריו וישים החבל כפגד לבו וימרכופו בכל כחו ולא ימרוד שא בפנד העור אפינואסים חרים ונאיות כינדה לא ילך מכינדה בברה שהוא ישר וימרור שם ויחוור כינד העור למ קמורק שמורד של ימרוד בבוד העיר וכשיניע לפר או לגדר אם הוא כל כך וקוף שאם יוריד חוט המשקולת מראשו לו יתרקק מכבנרו למנטק בשיפול ארבע אימותאו אין בריך למדוד כל כך קירידה והעליה שאאם יש ינישור בראשו מודרואם אין משור בראשו איפו מודר כל ואם החוט מתרחק מכבנד ל אמות ומתלקטי מתוך ה פי שבהיעך חמשה אינות שלשים שנות של הי שבחבל של ב אמה שוקף ען געוה בשפת מוהוען אחר כפנרו בשפת מוה ומותח חבל מוה ומוה ואם איפו יעולה בלעו בחבל שלנאמה מודרו בחבר של האמות וכן יששה אחד שמר ברצל ההר למטה ואחד למעלה ממים ה מאות ומיקו מתותן החבל כפנד לבו והעלון כפנד לנלו ותלה התחתן למקום שעומר העלון והעלון עולה ארבע אמור ב ומורדין כב שלה וכן יעשה עד שימרור כלנוחם הוא משופיב ותר שבהילך ארבעב אמות עולה י טפחים או הקל ע ול הטריחיל הבליעו בחבר של כאמה על ירי קורות שאאם אין בו שא כאמה ישער אות במהיש על הימר הומר מל אמה מודר בחבר של ארבע אמות ברפרישית לעיל. הגיע לבאי אם חוט המשקולת מתרחק מכינהן למטק ארבע אמות או רואין אם יכול להבליעו בחבר של באמה מבליעו ואם לחו מורדו בחבל של ה אמות כדפרישית והוא שלא יהא עמוק יותר משפים אבל אם הוא עמוק יותר משפים מודר הירידה והעליה של כל השיפוע ואם אין החוט מתרחק מכינודו ל אמות או אם יוכל להבליעו בחבל של באמה מבליעו ואם לו איכן מורד כלל השיפוע של ירידה ועלניה שא המישור של מטה ואפי אם עמוק יותר משפים הניע להרוכל מה שקוא מניום מכבור העיר הוא רחב יול אמה שאימו יטללהבלעו בען שחוא במורח העיר אם יטל להבלעו ביער שפים של בר בפון או דרום ילך שם ויבלעע כיון שהוא עדיין בתוך חיכום של בר העיר אבל אם איכו יכול להבלעע בתוך שפים של בר העיר לא יתרחק לבר העיר כדי להבלעג. ולא ימרוד שא אדם מומחה ובקי במדירה ימרד ומצה מרת במורחית בפענת י וערה על שכינוה בקרן מורחית דרומית מותו החוט של סימן התחום מוה לוה בשכחן מדרו שנם במקום אחד והוסיף א על חברו הולכן אחר המרבה ובלבר של יוכיף יתר ממרת השנה

למ שאין בה מנתש שתקונה שביתה עם בעלה י ער של יחיר כרגל היחיר ושל אותה העור כרגלי ווה העור שפם לבל רוח ואפיל שורב אחר מקסם לרוח אחר אימי יטל להו שבם עמו ושל קפקר קשומר באם הורך ברבל הממוח חראשון וכהרו המושפן ומשיפו הפובעון אפי הן של יחיד איכן כרגלע שא כרגל הממל הראשון .מלא מים מער בל הפקר לשרך חשרו הן ברבל הממוח מישהוא בשר אחת ושרותו בשר אחרתרחוקה ממים ארבע לפים ושרם בני אותה חשר לבא לכאן לא יביאו ל מפרותו שמקן לפי שקן כרול בעלהן שלא ערם ואם שרב הוא מרותנו במוחו ויכול ללך שם ולהביאן עמו מישוימן אורחים מעור אחרת ובאו על ידי שרוב לא יולכו עמקן מה שיתן לפניחם לפנ שהוא של בעל הבית וקנה שביתה כמוהו שא אם כן זוכה להם מאותנול עם אחר שנמצא הם בעלהם מחתמולי המפקיר שרות אבלחשרו אם קבל עלש שמירתן הן ברגל הנפקר ואם ייחד הם קרן ווית למרור שפים אמנה של הכום ולם קבר על שמירתן חם כרגלי מפקיר שצט הכא בה מקומות בולטין ממנה רוחין קשר אם אין כל החומה ישרה שנים יש באו חוט מתנח על פני טומ כבנד מקום מחיען העולט ממנה ומודר מן החוט ולחוץ ואפי יש לה בלנות לכד מורח רואין בכל בר כא חוט מתנח עלהם בכל בר . היתנו רחבה מבר אחד וברה מבר או עונה רואין אותה כאו היא מרובעת והריבוע שמוסיפון עלה מוסיפון לריבוע **אר כוק** של שולם אבל אם היא מרובעת ולא בריבוע של שולם או אם היא אריכא וקטיכא אין מוסיפון עלו כלנם פון שים קתחומין מובלשן זה בתוך זה אפיני אסים שן יתר לקשת יותר משפים אמה אבל אםים בן יתר לקשת יותר משפים חמה ובן שפ רחשיה יותק מחרבע שפים חין מודרין לה מן היתר שח ממקום שלה כשחר מהקשת על שם יותר משפנים או שנתקברה עד שלה נשאר ביניהם יותר מארבע שפים אמה וכן הדין אם אחד משו שמתערבן עמקה קרוב לה בתוך שבשים אמקה ושירים ואחר כפגרה בראשה השני אפוליש ביניחם יותר מארבע שפים אמקה רואין כאוחוט מתנח עלהם ומודר משם ולהלן ולחר שהוסיפו עלה לרבעה מוסיפון עור עלה שחין מתחילון למדוד מהריבוע מיד שא מוסיפון עלה שבשם אמה ושירים ומשם ואילך מינהילן למדוד שפם-קיה בתוך שבשם אמה וארבע טפחים שת אפענהרם של נשאר בן שא שלש מחישת בל הקרה או שיש שם בטן שעושין על הקבר ויש עו ארבע אמות על ארבע אמות או גשר או בת הקברות שיש בהס בת נירה או בית הכנסת שיש בה בית דירה לחון אונם שיש בה בית דירה לבומרים או אורוות סוסים או אונרות שיש בהם בית דירה או בית שבים כל אחד משו שהוא קרוב לה בתוך שבשם אמה ושירים רואין כאו השר מנעתעל שם ומולדין משסואילך ע אמקושירים וקשפים ימיה עוד בת אחר בתוך ע אמקושירים לראשון מודרין ע אמק ושירים מן קשנוכן עד לעולםי אבל ביתשנפרן מב רוחותו או גשר וקבר ובית הכנסת וש וארוות ואוברות ובורגען שאין בהם בת דירק וער שיח ומערה וגדר ושובך ובת הבמי בספונה אינן חשובן להיותן מספים עלה שירות וו אבלוו כל זמן שאין בננקס שא קמה אמקושלש חשובות כנובר אחתוכשבא למרור יוחומי האחר ב ימלור מע אמק ושירים חוץ לחשרתה אבלשר ושתנלול הרבה אינן חשושן באחת שא אל קוח בישך ע אמה ושירים וכן חומר השנר שנפרבה משת רוחותה זו כבוג זו וחרבו הבת שבעהם על קמח ושלש חשיב כפתום. שנ שירות זו כינגדוו ושלשית כינד אויר שבון שתיהן רואין כשו היתן האמנשת בון הב שוו בינגדוו יוחס אין

שאין לישא ל אמותוחוברך לבקבון יטללבאת מהם עד שימכא מקום ביוע לפפרתועבה מקום ביוע שו ביו לשיתקרב בבר תחומו שאם לא ימנא מקום ביועער תחומו מועל לבנם ולא יכנם שא יפנה שם יכול ליבים ולא יכנה שם יכול ליבים ולא יכנה של ויתרחק ממיקו שנפנה ער שיכלה חריח ושסים על אמו ואם בהתרחקו מן הריח נבנם בתחומו כאולה יכא ומיק שיכא של לרמע להער אל הרחש ולכת היין שיכא של לרמע להער לרער לה יוקר ברכני פנרש רם חנפל ולרחש לקטנים קאמו ואא הראש ולכת היין לגוולי וכן כתכמרברש יחודה ברצוני ומונא בוה ואמרו ל כבר היעשה ואינך נריך ישל שמשם אינה בינקום שכאמר לנהיו השמש שיש לנינובל משם בתך תחום העבר כאו לאיבא וישל שמשם סמב משר י מיונא להעלחבירו מירי עים אם יד ישרא הקפה שאיפו ירא מקם אין פותנון לבא אפי לכל רוח ממקומו ואם יר תים תקפה חוור למקומו וכשחוור חוור עם כל כלוינו שתמומין דרבט קקל בקס וקתיכרו לני שבריך ללך ל שפס לרוח אחת שיתן שנום לסוף למסוילך מהלחה לשרום למסומית מפסיר כפנהו הלמס שמעבר לשרו שאין לנחדם שא ל שמסווה שנתן שרום לפוף שפים מן משר אפו רואין כשו דר שם ומשם יש לשפים לכלרוחי זה הכלל במקום שמניח שרום הן רחוק קו קרוב משם יש לשפים לבל רוח קילבך אם הניחו בתך שבורה שלשר לו עשה ולו כלום שבלחו הכיש לחשר כוה ושטרה וחונה לה שפים לכל הוחוכשחוור ממקום שהניח שרוט לבר שרו ומורר השפים הם כשם בסוף חשר כנון שנתן חשרוב בסוף שף וחשר שף או חשר כלה כארבע אמות ומשלמין ליחוץ לשר שף אמות פחות ל ואם כל באמנע חשר או איפה כלה כל אמות לענון שישלמו לעלה חשאר אבל מנת קשר חשובה כלה כל אמות לעפן שחולך כלה חואילולן בח י אבל הרם במולכתב שאפעל בער עבמה אין לשא ד אמיתולו שירא ראיםן מי שרר בשר גרולה וכתן שרום חובה לה לא יוכל לחור לפת י וכן הרין פתיאם פנע בשר אחרת בתר שפים אם בלתה מרת בסופה אינה שלה למן המעוומשלימין לעליה אבל אם כלתה מרת בשרה מוקף בשבה שוומשלים לובה המתן שרוע במקום שחוקף בתכה מינו לו לו בה המתן שרוע במקום שחוקף לרירה דיכו כאו שבת ש שכיי כל אמות אפונ חרש דיורין שהיו ש פון שהמחישת קיימות ומקום שהוקף מחישה ולה לרירה ער סאתטסחשוב כלג כל אמות שיקה חשרוב במקום שיוכר להנינ שיו בון השתשות אבר אם איכו יכול להגיע איו כנון שחות כהן והשרו בבינ הקברות אימ שרוב ודוקא שאיסור דאוריתא מנש מנט מלט באבר אם אין בו אא איסור דרבנן בען שנהפ באילן אעפי שאסור להשתמש באילן בשבת הוי שרוב שומן קנית שרוב קוא בין השמשות וכיון שאין עו שוב איסור דרבין לא טרו בו על שן השאשות באקום קנית נערוב ופון שיטל ליטל בן השאשות שרי וחם כתפון לשטוב בל אינו שאבל האילן וכהן שרום עלו הוי עירוב שן אם כתפו למטה או למעלה אפי אם האילן שיתר ברה וחוץ לששרה שלשר ואש כתמון לששת ברחוק ממכו ארבע אמות והאילן שמר ברשו הרבס חוץ לששרה שלעיר וחם פוף האילן פושה חוץ ארבע אמן וכל הנטמה למשה מעשרה ובראשו חוור חוקף למעלה מנ והאילן שיור ברה חוץ לשטרה של שר אם נתטון לששת למטה ונתן העירוב למעלה ביוף ורשם מכתשם על המף והוא נטוק השעק שהוא רשות מרפס איפו עירוב פון שאיפו יטל להפאו שיו של דרך היוף שהוא רשות הרפס אבל אם נתטון לשטוב למעלה או שאין רשות הרבים שלה על המף או שהאילן שמור ביער שטרה של שי אחרת הוי עילוב׳ ום מכל כשהואברשות חיחיר ועירוט ברשות מרמס או איפנא לא מוי עירוב פון שאימי יטל

ואכסומו ומשין חותה כטבלה מרובעת פרוש שמורר על פעבל אורך חשב למורח אפס אמה לחוץ וכן לבמן ואחר כך רואין כאו מיומו טבלה מרובעת בקרן למלחת ונשנא מתחום בקרן אפים ואכסוכ, שהם אפים ותרב" אבל לה ימרור מחמבת מקרן שפס בשכסוכן וכן בקרן שכפגרו ויתן מחום מוה ליה שחם כן מפסיר התתשבקרן ונס לן יחיה חומום כינג חשב של של ותכח ורב תם פרששמנות חתמום כינג חשר שפים ושכבון שהוג שמסות באפי עבר ושפחה כאמען לנמר ער כאן תחום שבת אבל קטן לאי וכאמן לנמר אחר שיגנירם שיוע בררך לפח נחשכה לולו ירע שהוו בקטמ שעו כחן יכוום שבת אתענינו בתחומה הרי הוא הענ כאנשי בתחום חשר וחחר כך מנח בורךוחשכה ליקנה שכתה שמיא כלה לבל אמותווש לשפים לבל רוח במקומו ויש לשפס אמק לכל כוח ודוקא באנם וטעמא משום הואיל ואו הית עעור קית קופה ישן פניקופה אבל חפצ הפקר שרומין לארם הישן אינן קוען שבינה והן כרגלי הווכה-בהן וכולה שיטל להולכן למקום שילך הוא אבל חכב הנה קופן שביה במקומן אעם שבעליהן לחו בני שבתה שמו טירק חפשוני אמו חפש ישרא ואם הוציאן הוני חון לימומן והציאן לשר יטונן לטלטל בכולה שכלה כארבע אמות ובלבר שיפהא מוקפת לדירהי וסתם שירות מוקפות לר לה שבופן בתים וכילה ואחר כך מקיפין אותד אבל סתם מבנרין איכן מוקפון לרירה מלח מים מכוכסים שקוח בין שני החומין שלב שירות שרום מקנת בתחום שור זה ומקנתו בתחום עור אחרת שת קשירות אסורין למלחת ממיפו אפעבתוך וכוויון שהמים שבתוך התחום קובן שבתת השר ומתערבן שו עם שו ובריכון לעשות מחיכה בסוף התחומין להפסיקו ואפול היא הליה שאינה פוגעת לקרקשת החרין ושל קצם בעלמה סנוחס חמים מושכן חין בריך שחו חין קוטן שכתה עי מישת בשבת לריכה חים מהלך בה שח שפם שחיפו בכקעה וחקיכה כלה כל אמורנ פון שלח שבת בחויר המחישת ומעלעל בכלה על ידי וריקה שיעללורוק אפלרחון לשפס שהרי רשות ה-יחיר נמור הוח פון שהוקף לרירה שח שחימ יכול העך בכל תחומין למעלה מעשרה שהויו בסוף התמום ומקכת כען מי שחולך בכחשם בקפונת חדרך או עמוד חוץ לתחום ובעוקי אפי אים רחב ארבע אמות וחשוב כאויר אסור לעלות על בתוך התחום ולירד מבר התחום שינא חוץ ליפוס אם אמק אחת לא יכנם להיות כבע העיר ואין ל בפנים ורגליחת בחוץ יבנם ימי שקנש על היום בערב שבת והוא חוץ ליכוום אפיניאמה אחת לו יכנם להיות כבע הענר שא עד סוף שמם שלי מי שיכא חוץ לתחום שלו לדעת מותר לעשות ל מחינה שלבע אוס ששרעו לאות רוח ויכולן ללך שם ויעשו סביבו כמו מחינה ויכנם בעהם והוא שלא ירעו אותס שנעשית בחס הינחינה שלשם כך נקראו אבל אם יבא לדעת אסור ואפי הוצאוהו עים או רוח רעה או שאר כל אונם אין לשא ארבע אמות י החזירוהו כשו לש יבא וכל העור לכל אמות ושפים לכל רוח י נהפוהו הננים או שיכא באונם ונכנם בריר או בסהר שהוא מוקף מחישת מהלך את כל רפון שהוא מוקף מחישת חשוב בלבל אמות וכן מי שהפלנה ספנת כם מהלך את כלה כון שהיא מוקפת יכא להעת והחוירוהו תים אין ל שלי לימות וכש חוור לדעת אם קוצאוהו עים מיחו כל קשר כלה כל אינו אם יצא לדעת וחור לדעת שרות שקיניאום חון למקומם והוחורו אפי במניד הריהן כבתולה כל השר כל אמנו ויש להם שפים לכל רוח. וכל ומן שלוותוחורו והן חון למקומ אם תוצאום בשונג מותרין במיד אסורלטלטלן חון לד אמותהן ואסור לאכלן אפיל

שיש ל שיב ל שיב ל שיב ל שיב ל איני בסוף ל של אינה והחזיק בעם בררך ללך לשת שבסוף ל שמש איני לכך יותר שים לשם אפעל יבא שא מפתח שתאו שירד לכך מהעליה לשת כדי ללך שם למחר ששן שהחזיק בררך ללך שם ויש לשת שם וראי ביור בלעו לקטות ששתה בסוף ששם אפל לא איני שבתש במקם פלע הוי באו איני ולבריך שיאמר ששתש במקם פלע הוי באו לשלחו לערב ל במערב אם נתן העירוב מהלאה לבת בעטן שהוא רחוק ממיו יותר מששם ובית קרוב לבתך ששם העירוב אים שרוב ונשאר ל שבתרוב בעטן שהוא לבתר ששם אעם שנם בית לבתר ששם אמי קנה שבתה ביוקום עירוב ולו בכית חצי היום האחד לרוח בפון והשני לרוח דרום סטר שאיכש לעשו כן או שאמ לב ערם לוא מטעה וקיק מירב לנפון ואחר לררום אם הנחבל אחר עירום בסוף שמם לא יוו ממקומו שאין ירוע אי זה עירוב קנה ל ואם לא נתבי בעוד בכוף שמם לא נתבים בכוף שמם הולך מה שאיפשר לעלך מכח שנהם בכר נתן כל אחר עירום לסוף שף מעביע יש לא אינה שמעבועל אחר מהעירועם נתן האחר למורח לסוף שף והשע לבוף תק למערב הולך מנו ביו לא אינה שמעבועל לאחר מהערועם נתן האחר למורח לסוף שף והשע לבוף תק למערב הולך למערב שף מכח העורוב שבמורחוליורח שף ותק מכח העורוב שבמערב לרפסאומ הרי שרובוה בשפלכל בפחשר ובלבר שיהא עו מוון ב סעורות לכל אחרוכל מי שירנה יסמיך עלני ובריך לוטת להם על אחר הראוי לכך כיתו שפרשיו בשרוב חברות ובריך להוריעיוכל מישהוריש מבשריום אפיל לה נמר בלכן לפתוך על מבשר יום של להחר שתשבה הוי שנרוב אבל לה הוריש מבשריום איפו יכול לפתוך עליו להחר שתששך וכן פני מי שקטח שרוב לבל שבתות השנה ואיל איוה מהם שארכה שך ואסמוך עש אעם שלא נמר בלם ער למותריטללסמוך על וכן מי שישמעשים לחכם לבא ואימי יורע לאי זו רוח והניח ב שרובין ואמ לאותובר שיבא מחכם יקנה לשניוב לרוח שבא לנהחכם קנה לנאו אם אין אם לא יבא כלי אהיה כבני שרי או אם יבאו לניקום שארנה שך מכל לפ תנאוי וכן אסאמ לב או לב הרינ מערב על אי זה מהס שארנה אעם שלא פרר את מי מערכן שרוב החומין לחר שה מדעת דשמה הים כרי של להפסיר שפס שכפנדו חוץ מבכו קטן שיטל רוכה להרויח לפנים שמברוה <u>रियत्र यथि ग्रेनिरित्यता मेला वायत् यर् ग्रेनिनाय यद्रा । यद्रा । यद्रा म्हर्म पर त्यं ए । विके रियत्र यर्थन</u> אים מחוי ואפ שרש הם בעבמם איכו כלנס ויוכאין בשלרבם אבל בכו גולאפ סומך על שלחיו ועברו ושפחת העברים איכו יכול לערב עליהם שלא מרעתם והני מיל שמיחו בו או ששרם הן בעביון לרוח אחרת אבל שרב עליקס וירעול מיחו קוי שרוב יקטן שאין אבו בער יוכא בערוב אמו אפי לח שרבה עלו עד שיקא ל ו שנם שלמורב מפנש בנדר אחריה כל כך ואיפו יוכא בערובה שא עד חמש שלמורב מפנש בנדר אחריה כל כך ואיפו יוכא בערובה שא עד חמש מערבן שרוב הקומן אז לרבר מעז כגון לו.ך לבינה זבר או להקבל מפני פחר עים או לסטים ומיהו לחחר ששרב לרבר משה יטל ללך חפילו לרבר הרשות. כת הרם במול ואם שרב לרבר הרשות הוי שרובי ובהטל כת שאימו שרוב ואין מערבן אות בן השמשו גם בוה כיל הרם במולוחם שרב הוי שרובותברך ברוך חתה יי שהיכו מלך העולם חשר קרשמ במעתו ועבו על מעת שרוב וחומר בוה השרוב יהי מותר לללך למחר שפם חמה לבל רוח י וחם

ממרב לרבים אומר יהא מותר לפלעו לפלע אל בע מקום פלע

להביוו אלש אלא באיסור דאיריים אבל כשהוא ברשות היחיד או ברק ועירום בכרמלית או איפכא הוי עירוב ורוקה ניפו בחילן הוי עירוב חבל חם נהפו בקנה מחובר ביון שהוח רך והוח לקטם חיפו עירוב דחישינן שמני יקטום כשיבה לעול חבל חם הוח תלשונה ועל חש מוחצעה ק חמה הוי עירוב חעש שחיפו רחב ל . נהפו בשר העומר ברה או ברשותהיחיד אם נתטון לששת למטה או על שפתו בתוך ל אינו הוי עירוב . נתטון לששת חוץ לל אמן אם הער שנמר ברה והוא שמוקי ורחבל איפו שנרוב ואם קוא ברשו מיחיר או בכרמלית קוי שרוב כיפו בינגל דיפו כמו שכתבים למעלה בעירום חברות וכן בנפל עלו נל כמו שכתבים למעלה י נתנינל חוץ לתבוס מכעול יום אימו עירוב שחרי אימו יטל להגיע אלע בין השמשות והוא שכתולנל חוץ לב אמות אבל לתוך ל אמות הוי שרובשהרי המתן שרום יש לשס ל אמות והס נחשםת ל מכלל התחום י נתבלבל משחשכה הוי שרוב דכון שחית בון השמשות במיקומו אין אמן חוששין מה שנעשה בו אחר כך . ספק אם חיה בם בון השמשות אם למו כשר דספק שבוב הוא שיהיה ל חוקת כשרות כרפרישית לשל רונה שלך בסוף התחום ולהחשיך שם והו מנקר משת ואפול לה אמר שביתוני במקומי שה החשיך שם ושתק לה שנה מי שיובה מעבות להחשיך על התחום לה שנה מי שבה בדרך וחשכה ל קונה לפים בלה אמירה ואס אים רוכה לטרוח להחשיך שם ילך מבעור יום ויניחשם פת מוון ב בעורות כפי סעורת חולכל א ואחר לפי מווכו ולחולה ורעבתן הוי שיעור ב סעורות ביחונות שהסיח בצים או מכל דבר שכתבת למעלה שתשתופן עו שתופי משחות ויאמר בוח משרוב אחים מותר עלך למחר שפים אמה לכל רוח וחוור ולן בשת ואפי הפינודרין לנתחומן מממקום מצרום שאפו רואין כלו דר שם שאף ללון היה רובה לו היה שם מקום ללון אבל חתל תירים האוכלים אבר בעל בתנים ובתניחם בשרה וחוורין ולפים בפת רבם מורדין לחם החומן מבית רבם מנקום לננתם שהוא להם מנקר שנם בעת רבם היו חפצים יותר לאכל שו היה שם מוונם ואם ירצה ישלח שם המצרו ש שלח ויחמר בוח השרוביהיה פלעמותר ללך ובלבר שלחיהא קטן ויהא מורה בשרובי שלחו של קטן בבו שת שחיים מורק בשרוב חיים שרוב ואם אמל לחר לקבל מנמפו וראק שוה הולים ונתפו לחר שם קוי שרוב אעם שלו רחים שקניחו נחוקת שליח משמה שליחות והוח שלה ישנה השליח אבל אם שינה בנון שאמל לערב כישי בנרוגותוערב לבהמנרים או איפבא או שאמ לערב לו לבפון וערב לולרום או איפכא לא הוי שרובי אבל אם אמ לשערב לבסתסול ייחד ללחיום רוח בכל מה שיערבובכל מקום שינים ולחיוה רוח שיערב קוי עירוב

שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חרשיכם וכים גם דור כו זכח משפחה לכו ורח מיה דכים ויהי ממחרת החדש יואית פני בפסיקת כל מווחופו של אדם קשטת לנמראש השנה ועד רה חוץ ממה שמוצי בשבועת וימים טוב וראשי חדשים וחולשל מיעד ומה שחתפוקות מולים לבית רבן אם מוסים מוסים לנואם פיחת פוחתו ל

בהספר דתין נשים במועד מעפות פירוש שכלן אומרות באחת אבר לה מטפחות לחטר ב כף ש כף ברח חפוכה ופורים מעפות ומטפחות חבל לה מקופות שתקה החחת חומרת והאחרות שופות אחרים ואחר שנקבר המנת לא מעפות ולא מטפחות יועל בנחק חדין אם יש לאמרו ברח חפובה ופורים כולקו בן חכיני גריניוא אומרין אות דרך היפך וחכיני מגבסא אין אומרין אות שא מל אדם גדול וכן קשיב רב משולם בל משח שפח אין מניחין המטח ברחוב של להרצל ההספרומתוך בירוק חדין ירצל בחספר וכוון שאין אומרין ברוק חדין אין אומרין קרים יודי לאדם גדול שמשפין ברח ובחול של מוער שיאמר עלו ברוק הדין וקרים וחרי בן גוחת ולכתב נהגו מימות וקנים חראשונים שלו לנמר שרוק חרו חחר חמת ברח חמכה ופנים דלא עדיף בדוק הדין דחדיום מבדוק הדין דמשה רבי עה דמסלקיכן לה בשבת שחל להיות ברא ומועד וחמוכה ופנרים שחל להיות בשבת דהללימי שמחה ענהו דכת ושום שמחתבם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ובכל אחד מקס אומרין הלל זה מיום עשה יה בנולה ונשמחה בו יותלמיתי רשי ולכתבו בשמו שאומרין בחוק הדין וקדי אפונ בחשכנו שחומרין פרשת וברחשי חדשיכם שחרית חחר פרש בחולשלמוער नेग वानधी विवर्त בפרק במק מרליקין ימים שיש בקם קרבן מוסף כתן רח וחולישר מעורת בעבורה של אומריעלה ויבח ברנה ואם מוער ערשת שחרית ומנחה מתפלי יח ברעת ואומר מעון המאורע בעבורה של אומריעלה ויבח ברנה ואם לא אמ מחזירין אותו ואם כוכר קורם שםיים ברכת רנה או אפי אחר שםיים כל ומן שאים מתחיל מורים אמרין במקום שנוכר ואם לא נוכר עד לאחר שקתחיל מודים או בשים שלנה חוזר לתחלת רצק סיים חוזר לראש ואסיקנא שלעונט חוזר לראש של אם כן לא עקר רגלע וגם רגול לניער תחמונים אחר תפלתו שאו חוזר לרבה אברם אם מקר רגלע אף עד ש שרעול לנינר וחיונים או אים רגול לניור וחיונים אף עד ש שלא עקר רגלע חוור לרושם ורב עמרם תלה אות בעקר רגלי שכתב לא עקר רגלי אעש שאים רצול ליתר תחשעם חוור לעבורת . עקר רגש אמש שרגיל שמר החשנים חוור לראש יואה הראש ול לו כתב כן ולמעלה בברכת אונה חוכן בתבת אם יטלוור ברבר שאין בריך לחור יוהא למושרין על שכחת הוכרת ראש חוש דוקא שחרית מוסף ומנחה אבל שכח ולה מופר בערפת חין מחזירין חות להשמה רח יום חחר חו חם מוח שנ ימנים י וכשם שיחיד חוורשל נמני חוזר אם טעה חוץ משחרית דתפא טעה ולא הופר ראש חדש שחרית אין מחזירין אות מפנ שתפלר ב המוסף לפש יואתר יוחנן בנער שאמו יום חרב שפאשי ולתפניטוריו בער הקונע לסמוך על תפלת מוסף

לפשיואת יוחנן בנשר שאמי ופי מרב שפאשי ול מפני טורח בבור הקלגם לסמוך על תפלת מוסף בון שהיא מיר אחרי ואת יורשי ולעפרש בבער שאמן מי שמתפל בבער אפלניחיר אין בריך לחזור מפני ששומע אות משב ואין הלשון משמע כן שהרי תלה אותו מפני שתפלת המיוסף לפשולא קאמ מפני ששומע משל בתב הרי ולשאם שכח ולא התפליע הבא במניה שאין ללהתפל במונה נשרה במניה ולא דאמי להא דאמרינן טעה ולא התפלי מנים בשבת מתפלי ערשת שתפל ערשת שתם במוראי שבת של חול המים דאף בשבת מים לא בשבת מים לא בשבת מים לא במניל במוכאי במני איום ולא במניל במוכאי שבת איום נמים ושל במני מיובר במוכאי שבת איום מורא של מור ליה ליה ליה של מים לא שמלקום מפני שורח שבת י מילכך כשלא התפלי במנה שהתפלי הוה ליה ליה ליה ליה שבת איים נמים במור היים ושל יבא ירי חובת במה שהתפלי הוה ליה כלו לישום בכת איים נמים במור הוה ליה במוראי שבת איים נמים במור הוה ליה כלו לישור במוראי שבת איים נמבת יות לשבת יות מורא במוראי במוראי במוראי במוראי במוראי שבת איים נמים לא במוראי ביום של היה וביום במוראים במוראים

הלכותראשחדש

בכל מתעטן חוץ מבשבת וימים טובים וראשי חדשים וחולשל מוער תכ וכצורה להרטת בסעורת רא דגרסיכן במגדה באו אמרו מקדימין ום אברש פרים וסעורת ראש חדש אמא דמעה היא דחשיב לה בהדי סעודת פרים ואיתקש פני למוער דכתב ובום פרים וסעורת ראש חדש אמא דמעה היא דחשיב לה בהדי סעודת פרים ואיתקש פני למוער דכתב ובום

תכו ברבת הלבנה אמל יקודה הרואה לנפ בחירום האומ בחי אמל אמר

תכו הנעכותב מעט כללים למצוא מולד

חלושה של לבנה כש יתים יב שעות השבב חלקים שהתרף מחם בשעהוא להיהיה אל כח ימים היו כל המולדות בנקורה אחת שקן כלן זו וקוורין לעולם ביתולת הנקורה את מולדות בנקורה אחת שקן כלן זו וקוורין לעולם ביתולת הנקורה את מולדי שחוא כש יב השבב פל יום אחד יב שעות השבב חלקים לכן המודע מולד חדש אחד ורובה לרכע מולד של אחריו יהן על א ב השבב ובמקום שיכלה חשמים שם הוא המולד ומים שיתרון חדש אחד על השבעת בח יב השבב חדשים יתרונה יב השבב ובמקום שירונה יב פענים א יב השבב שחוא ל א הדע ולעוברות שהיא יב חדשים יתרונה יב חדשים יתרונה יב משבר משבר השבר המוסה יהן על מולד שלה דא התמו ואם היא מעובר היקן על יולד השבת של החדיה אם משבר של חדיה יום שנם של מוס בשוטות ואמעוברות שקן שלשית ושישיה ושל כל התמו ווכעני יו כן בא מולד של היא שמב של האשה של היא שמבר אולד בל המחוור ואם אינו יודע לא מולד של המחוור ולא של האורים של יו הקצה לפי חיות בל המחוור ואם אימור ורובה להתרף יעשה מוחור ולא מולד של המחוור ולא מולד של המחוור ולא של האור מולד מולד המחוור ולא מולד של המחוור ולא מולד של המחוור ולא מולד של המחוור ולא של החדשו בל המחוור ולא של החדשו המחוור ולא מולד המחוור ולא מולד של המחוור ולא מולד להחדשו מוחד מוחור ולא של החדשו מוחור ולא של החדשו מוחד מוחור ולא של החדשו מוחד מוחור ולא של החדשו מוחד להיו המולד המוחור ולא המחוור ולא מולד המחוור ולא מולד מתרף יעשה מוחור ולא מולד מוחור ומדי המחוור ולא מולד מתרף יעשה מהם של ועל של השב מוחור מוחים מוחור שם מוחור המחוור ולה מוחור מוחור המחוור ומדי המחוור ומדים מוחור מוחים מוחור מוחים מוחור מוחים מוחור מוחים מוחור שם מוחור מוחור

התפל ובריך לה נפל ב בערב אעפש שאימו מושר בה של ראש חושי ואה הראש ול כתב אין הרבר מוכרע לכך אומ חל יופה ולשקנטן לבאתידי ספק שיתפלי אותה לערב בתערת כרבה ואין בריך לחדש בה דבר דבין שמתפל אותה מספק אין לך חרושנרול מוה יוקורין ההל ורש הרפעות שיחיד אין אומר אות כל ברא אבל בבור אומבין אותו ומבלכון על לפטו ולאחריוי ויש אומרין שאין חילק בן יחיד לבבור ושפקם אומרין אותנ בלה ברכהורתם ולבתב דלה שכה יחידולה שכה בער חומרין חותומעברכן עלע אפי כל יחידויחיד ולוה הספים אה הראש ולומברפן לקרא את ההל וחותנין בהלער יובן בתברב עמרס ולוקורין אות בריעה שמתחילן הלליה וקורין עד חלמים למשמו מים ומדלבון לח לפו ומתחילן מיוכרבו יברך וקורין עד ואפובו בברך יה ומדלבון אהבת בישמעי עד כל האדם כחבי ומתחילן מה אשיב עד הודו וכל הבער קירין ביחר עד הודו וקורא שב לברו הורו והקהל עופן אחריו הורו וקורא פסוק יאמר כא ישרש והקהל עופן אחריו הורו וכן יאמרו כא בברי אחרן וחקחל פנופן אחריו חודו יוכן יחימרו כא יראי יי וחקחל פנופן אחריו חודו וכלן קורין ביחד מן המכר עד חודך כי עניתנו ומשם ואילך טפלון כל פסוק ופסוק ואומר שליו בטר אכו יי הושיעה כה וענטן בשחריו וטפל וחוורין ופנוטן אחריו וכן באכא יי קבשחק כל ובספרר פשטין פסוק ברוך קבא ופסוק ש יי ויאר לפו ושפלון שי יאתה ואורך וחורו ליי ובאשכנו כופלון קבל וכן שקר י וענריש מנהנים משתנים בחרבה מקומות בקריאת בי שיקר קרייות הליים במפה בילכך כל מקום ומקום לפי מפונו. ובין שאין עמרין אותואין קורין אות שא ברילג איכו חמור לענון מפסקה כקש אחחף בחמכע שוא בשנים חדם נכבר שבריך לנהוגע כעד ומשיב שנים לבר אוס אבל בענון אחר אין לנופסיקוחס קפסיק ושהה בו אפילשהה כדי לגיוור את כל אין בריך לחזור לראש שב קרי התקב ומוצא סת וקורא ל אין פוחתן מהס ואין מוסיפון עלהס ואין

מפטירין בנשח ובקריחת הפרשה הלכה כרב דחיל דולגפי כהן קורח בפחים שהן וידבר שואמרת ולני חוזר וקורח ואמרה ווה פי דולגשדול לחזריו וקורח את הבש אחד ועשירי האיפה וישרש קורח שלת הפיד עד וברחשי חדיכם ורביע קורח וברחשי חדריכם ואומר קדיש אשרי ובא לשון ושדר קדושהואין אומרין יענך יי בוס ברה ומחזיר שה למקומו ושמדין להפל תפלת מושף אשת וגשרור בי וקדושת השם וגאחרופות שלרה באמבע ראשי חדשים לעמך כתה וכי וחותם בהי מקדש שרש וראשי חדשים ומול מומר בפרה לכל תלחות בתו לכם לשאת את מון הפרה לכל תלחור של התפלה ואומר קדישו ומאר מימור ברכי נפשי לפי שם משה ירח למוערים שון הערה ומחזיר של התפלה ואומר קדישו ומומר ברכי נפשי לפי שום ולמעלה בברכה המון ואם לא אין מחזיריו אות ולמעלה בברכה ישלה וברכה המון ואם לא אין מחזיריו אות ולמעלה בברכה ברכה המון ואם לא אין מחזיריו אות ולמעלה בברכה

יעלה ויבה בברכת המון וחסלה אמ אין מחזירין אות ולמעלה בברכת המון וחסלה אם מכר קודם שפתה בברכת המובוהמטיב המון בתבת מה דיפו אם מכר קודם שפתה בברכת המובוהמטיב שחלה ות בשבת ערשת שחרית ומנחה מתפל שבע ואומ יעלה ויבה בעבודה ואופר שבבת ביעלה ויבה שכבר שבר בעבודה ואופר שבבת ביעלה ויבה שכבר

הושרו ברשעה ומוצאין ב ספרי וקורין באחר ז מסדר היוסובשנת קורא מפטיר ובוס השבת עד סוף הפרש ומפטיר השמיס כסאי ואפער הש שולשחל להיות בשבת מפטירין השמיס כסאי ולא ענה שוערה וגדין מושרין של ראש חדש בהפטרה והדי כתב שבריך להושר של ראש חדש ולמנד את יוס המפוח הזה ואת יוס ראש חדש הוה שאין חותם בשל ראש חדש ולא כהעבן וראש חדש חל להיות באחר בשבת מפטירין בשבת שלפני ויאמר ליהונתן מחר חדש מוסף של שבת וראש חדש אומר אשת ונערות וקדושת השם ועל ברשעית שרששבת ושל ראשי חדשים וחותם בא"י מקדש השבת וישרא וראשי חדשים

ושרים אחר שרוחין הקביעות מיום הולרו והוא שיולר בי של מות תקפם חלקים בשנה הרבועות ומנים ולמעלה והוא שההיה השנה שלחר הענור מני ששנה שלפנה היתה מעוברת או איהו נקבע בוס המור ל ונרחה עד יום שלחריו אבל אם היה פחות מוה אפ חלק אחר או שאיהו שנה שמיד לחר הענור או חלק יבא ויום בימו ועל כן הרובה להע קבעות ראש השנה יחשוב מולד תשרי באי זה יום ובאי זו שנה ובאי זו חלק יבא ויום שיקיה בן המולר קוף יום הקבעות אם לא שימנעפו אחר מהרברים שחובריו שלא יחיה באלו ולא יהיה מולר זקן ול יהיה בגם רל בשנה פשוטה ולה בטו תופש בשנה שלחר השעור יוכון שיודע קבישות רחש השנה ורונה לרע קבינות חדשים יחשוב באיזה יום יקבע ראש השנה שלאחר שנה זו ויחשוב מנון הימים שבינהם חוץ מיום הקבעות של שנה זו ושל שנה הבאה אם יש בינהם ל ימים יחים מנרחשון וכם לשלמים ואם הם בפררן ואם קס ב יקין חסרים ברח בשקיתה השנה שרונה שרע סידור חדשיה כשוטה אבל אם היא מעוברת או אם יש בין הקבינות וימים היא שלמה ואם הם לם כסדרן ואם הם ה היא חסרה י פנד הרי שרונה לדע סיבור חדשי שכה זון קיק ראש קשנק בעום ל וקיא פשוטקושל אחריה בנום ב נמצא שיש בננקסב חרי ירעפו שקיא כסדרה 'ואס" ראם קשמו של חחריה בנבהיה שלניה שים בננקס ל ימים ואם היה ראם השנה זו בשנה זו בשבונובשל אחריה שום ב חרי חסרה שאין שניחם שא ב ימים ועל דרך זו לשנה מעוברת וכרי שלא יבטרך אדם לחשוב כמחים בן קשעות ראש משכח זו לשכה אחרת אכיע כלים לרע. בהן קשעות החדשים בלו החשבון שכה שעבור לפעה זלא לחריה והיא שכת אל ע יב טו כלי שלה אטרל בטו תקפט גטרל הטרל היא זהי זיה ווה ש מולר של ראש השכה שום ב וחשכה שלית והיולו בא תקפט יהיה ראש השכה שום ב וחשכה שלית והיולו בל מו תקפט ומנה ערגטרל יחיק ראש השנה עיים ב והשנה כסדרן יוהפולר בגטרל ומימו ער מטרל יחיק ראש השנה בוס חמישי וקפולר בקטרה ומנמפו ער קיה יקיה ראש קשנה עום חמישי וקשנה שלמיקה והפולר בקיה ומנמפו עד וֹתֹי יחיה ראש השנה מוס ווחשנה חשרה והפולר בוֹתֹי ומניפו עד וֹיחֹ יחיה ראש השנה בשבת וחשנה שלינים יוקפולר בויחומניניו ער אטרל יחיה ראש קשמה בווס ב וקשמה חסרה ובשמה ששטר לאחריה ולא לפניה והיא שנת בהי ינ יו כל שלה אשרל פים נשרל השרל הים ושרל זיחות שרוש במו שבתבת בכל האחר מישולת הסימן ער סימן שלחריו סימן השנה כמו שכתבת על גם ובשנה שניםר לפניה ולחריה והיא שנת ח ויח כל שלה כל שלה היח ניח מיר היח וערד זיח ובשנה מעוברת שהיא שנת נוח יח יו יר יש כל שלה אך תנה בח ניח הרנה היח וך תנה זיח ...

ור תכח וישעור כללים בסידור השנים שמשרה מופ תכח וישעור כללים בסידור השנים שמשרה שנים ביהיה לשנים

かけいない。

בתה שיותר לניתן על בהרל פניו ללטפה שעות כל חלקים שכך היה מולר ראשון ובמקום שיכלה חשבום שם מי מולר של היו בל ראש בהירוני ובמקום שיכלה חשבום וחלי מולר ראש השניש לפלי יחשוב לכל פשוטה מולי מולר ראש השניש ולפעוברת ה כל הקפט ויבר סויתנס על מולר ראש המיחור ובמקום שיכלה חשבום הוא מולר ראש השני ומק שכשאר מן החושים שלא על לכלל שנה יחשוב לכל אחר א' יב השבל ויברפי ויתנס על מולר ראש השנה ובמקום שיכלה חשבום הוא המילר אשר הוא מבקש או אם ירבה יברף חשבון המותרות מל יו תקצה עם פעתר השניש ובמקום שיכלה חשבום הוא מבקש ופון שחדשה של לבנה כל יב השלב אי הישור לבי היתנהו על בהרל וידע מולר אשר הוא מבקש ופון שחדשה של לבנה כל יב השלב אי הישור לבנה בשנת המולר שאי אכשר לבנה בחדש החוב השנת המולר האי אמני שחדשה של לבנה פחור מוה בשעת הוא למני שחדשה של לבנה מותר מוה בשעות וימים שחדשה של בנה וימי חדשה באל בנה מותר מוה בשעות וימים על המולחים לשנה את מולו החדשים הלא מני החדש השלב ל מחדש את המולחים ומולחים למנה אחר מולו ומותרים אל מני החדש השלב ל מחדש החדש המולר מולה לשנה המולחים מולחים מותרים של מני החדש השלב ל מחדש החדש המול ומולחים ומותרים אל מני החדש בשנר חברי מותרים של מולחים ושב במקבר בהשלם חדשים מולר מותרים ומול מולחים משבר ומותרים ול מותרים המל שעבר ומות מום ל מנה חדש המול ומולחים שעבר מול ימיה השלם שהיה השלם שבר ויחים וום ל מרח שבל הוות בשם רחש שעבר מול ימיה השלם שהיה השלם שהיה השלם שחדש אעפי שהיה השלם החדש שעבר בי מראש חדש אעפי של היוב שמבר בי מראש המול מושל של מולר שוב שמבר בי מראש המול של מולר של מולר במולחים שמבר בי מראש המול מולל מולר במולחים במולחים במול במולחים שמבר שמבר של במרות שם בראש במולחים במולחים שבבר בי מראש מול מולל מולר במולר במול מולר במולחים שבבר בי מראש מול מולל מולר במול במולחים במולחים שמבר מולים של במולחים במולחים במולחים במולחים במולחים שמבר מולחים במולחים במולח

אחרת לתקופת קשעם שנכנסו לתוך הינחוור ולשנה ראשונה יקח יכח הל ויברף עם הינותר של שעקותפה של כל מחוור חחר שהסיר ממנכו וט תרמל ויתן חות על מולר רחש חדש ניסן ולשמיה יקח כא יול מו יולשלשית גב תשכט יולר שעית יד ימים כי חלקים יולחמית כד כח רבו ולשישיר ב תשיח ולא ישי ולה מיו של ולה ביו המרכה ולשי וליו ביו ישי של ולה ביו המרכה ולשיח יו של ביו ישיח של ולה ביו ישיח ולה ביו המרכה ולשיח יו המרכה וליו ולשל ומיו ומיונה וכח ולשל וכח ולים וליונה וכח ולשל ומיונה וליונה ול שבשות נמנא שאינה נמשכת על שלפניה שאו שעות ומחצה לכן היודע תקופה אחת ומבקש לדע השניה של אחריה יתן עלה ז שעות ומחצה ושם היא השנים יתקופת ניסן לעולם אינה יופלת או בינולת היום או הללה או בחנים או הללה או בחנים או הללה יושל העלים ושל השלי ושל השלי ושל השלים היום או ביום או בשנה ומחצה בים או בללה יושל השלי לעולם אינה מופלת שא או בע שעת או בג בעום או בללה ושל טבת לעולם אינה מופלת שא בי ומחנה או בל לשע שה הלוחות י בלח הראשון יש קציעות של כל שנה ושנה ומחנה בנוסאו בללה" משכת ל בשורה אחתוכל שורה ים קשעות במען שני המחוורים ותחתבל מחוור במה מונים לבריאת עולם ביחלת וכל המחוורים הכתעם בשורה אחת קבענתן שנה ועל בש שראש השנה בוס ב ומרחשון וכם לשלמים ועל בח שראש השנה בוס ב ומרחשון וכם לשלמים יועל בח שראש השנה בוס ב ומרחשון וכם לבס לרן מרחשון חסר וכסל מלא וכן כלם האות הראשונה שבכל סימן מורה על קביעות ראש השנה והאות השניה מורה על מרחשון וכסל אם שלמים אם חסרים או כסדרן והמענין בליחות שו בריך שידע באי וה מחזור שנמד וכמה שנכנם בו וימנה בנח הראשון מראש המחור בשורה של מנין שני המחור כמנון שנים שנכנם בוי "ובמקום" שכלה מעיכו קוא סימן שנת וגם ידע אם השנה כשוטה או מעוברת ואחר שידע סימן שנת אם כש או בח או אחר מנחסימנים האחרים ישין בלנח השפ באי זה מקום ימצא אות הסימן אם שנת פשוטה ישין בשבעה שערי הפשוטות. ואם היא מעוברת ישין בו שערי המעוברות ושורה של תחת הסימן של שנת פוהגאותה השפה ובה ימצא כל ענון השנה ראשי חדשיה ומועדיה ועמותנה ופרשיות חדריה הנפרדים והנצמדים ימי שלא ידע באיזה מחזור הוא ולא בכמה במחזור אם הוא יונע כמה מוען למען בריאת העולם ישין בלוח הראשון החרב איזו מחזור ימטא מנין הסמוך למנים בתרים מלפני וירע שבאות מחזור הוא והמנין שבון ראש המחזור למנין של בריאת העולם הם השנים שעברו מתחלת המחוור עד שנת מניפו ובמקום שיכלה מניפו הוח שימן שנת והרמיון בוה רציו לבע שנת חמשת שפים ומחה לבריחת שלם בחיוו מחוור הוח וכמה הוח . והנה משפן המחוור שמעיים סמיך לוה המעין של מלפעו ש קוא מחוור רסט שתחלות חמשת שפס וכב וכמה יש קנה נתכרר למ ששנת חיושת שפים ומחק קינו בחשמן וה למתשת שמש ותיחהוש מונה שנם "

שמינית למחזור רסט וכןכל שנח בוח המו הלסת ראש חדש וקשע י תל ענה אבין משוע וזה תאר הלוחור ד.

כאם קשנקי שום ל ש קריאת התרקי פל שמחה תרקי שום ה ש מם כפר שום ו פרים שעבר ילעולם קורין ע את אקרון קודם פסח בפשוטה ובמשברת משרע קודם פסח הון מבטח משברת שקורין אחרי קודם הפסח ולענילם פרש וירבר שחייו תחלת הספר קודם עבר הנע באבין ודם ואותם נבבים קודם ראש השנה ולכן כשראש השנה מוס בג שיש עו ב שבתנת בן ראש השנה לפוטת נינין להלק נכבים וילך כני שיקראו וילך בן רה לעם כפור והאוים בן עם כפור לסוטת וכימן בה המלך פתוילך אבל כפרה בוס הו או אין בן רחם קשנה לסוטת שא שבת אחת שקורין בה סנר האוים יוו וילך עם נבכים קורם ראש משנה וסימן לפצוטה פקיד ופסיחולמעוברת פנור ופסיחי מכו ועברו שמן ובלקימו ותקשניי פרשת החזיכו מחלקין פרשיושה בדרך שחיו מחלקין אותה במקדש שהיו קורין השירה פעם אחת לששתייני השבוע וכתב רב פלטוי נאון זל בימן הזיו לך ש קאויםו עד זכור ומוכור על ירשבהו ומירשבהו עד וירא יי ומירא של עד לחכמו ומליחכינו עד שאשא ביבל שמים י ומכ אשף ששמים עד סוף הסדר ובשת הכנסת קורף הו עד סוף הסדר יקלות שבתנרת כהעם בשין מפסיקין בקם שא יחיד קורא כלם חילבך מתחילין בפסוק שלפניקם ומס ימין בפסוק של אחריקם אבל קללורב שבמשכה תורה יכולן להפסיק ביניהם שימונה פסוקים אחרונים שבתורה אין מפסיקין בהם שא אחר קורא כלם בפסיקתה מברחשית עדיו בתמוו מפטירין מענון הפרשי דומה ברומה ומשם וחילך לפי הומן ולפי המחורע תלתה לפורשותה ושבע דנחימתה ותרת לישובינה תלתה לפרעיות לברי ירימיהו לפרשת פנהם שמעו רבר ייי ש רחשי מינטות חוון לחוק הרברים בשבת שלפנים בחבי ורמומתה פול חרקש נחמו שחות -וכן ותאמר שון לעקבעשיה סוערה לרחה אנשלשופטים . רשעקרה לשהנא י קומי אורי . לבנתבא שוש אשים לאתם נבשם וכשחל ראש השנה בעל שוילך בן ראש השנה לעם כפור מפטירין דרשו יל בהמנאו לכפור ובן עם כפור לחופות שובה ישר של להחויפו חבל כשלחש השנה בהו שהחויפו בון רה לפם כפור מפטירין עו שובה וים פוהגין כשראם השפה בבב מפט רין בין ראש השפה לעם כפור שובה ובין עם כפור לפוטת וידבר דוד וסימן מפסיקתים מוכח כמנו בקרחשון דקחים תרוש רושובתחיי התקוש שנת החמנה זה חשכון קוא שםק ימים ורבענים והעושק מקם מחוורים שלים שני יעוה בירו ומחוור מותר על חשטן שנת חלבנה שעה אחתותפה חלקים שקורמת חמנה ללבנה הילל הרובה להערחשון התקופו יששה מקשעם שעברו מצריאת העולם מחוורים שלנו יש שעם ויחשוב לכל מחוור שעה ותפה ויברף מח שיעולים בירו מכלם ואם ירצה לוע תקופת ניסן של ראש המיחוור יסיר מחשטמו וט תרמב פי ו ימים כי שעור ב מרמב חלקים ומנה שיותר שרו יתן על מולר עםן ובמקום שיכלה חשטיו שם היין התקופה ואם ירצה להע תקום תכמב חלבי של כיולר משרי של כיולר של בימים בשעות הל חלקים ומנה שרו יתן על מעלר תשרי ובינוק סשיכוה חשמיו שם היא התקופהי ואם ירבה לנונע התקופה של נוסן של השנה שעומר בה שהיא כך וכך למיחיור יתן לכל המיחוורים השלמים שעה ותפה לכל מיחוור ולשנים הגמורות שנכנסו ב מחוור יבב רד לכל שנה ויקבן הכל ויסיר מהסוט תרמב ומה שיותר בורו ימשה מממו חשטן של חושי הלבנה שהוא כם יב תשבנו הנשחר של על הלכטיב השבניהן על מולר עסן של חותה שנה ובמקום שיכלה החשטן שם הינים התקופה ואם ירכה לדע הקופת תמוויקח ביו שכח ויברף חות עם המותר של עלה לחשטן כש יב השבני יתן חות על מולר כח תמוו ולתקופת השרייקח הי הרמב ויברף עם הנשחר של עלה לכטיב השני ויתן והכל על מולר כח תשרי ולתקופת טבת יקח חבת התקבויברף חות עם המותר של מלה לחשטן כטיב השבני והכל על מולר כח השרי ולתקופת טבת יקח חבת התקבויברף חות עם המותר של מלה לחשטן כטיב השבני מתן אות על רא טבתי

הלכות פסח

תכט תנא

שאלן בהלסת מכסח קודם לפסח שלשים יום י הילכך שלשים יום קודם מפסח חל על חוברת שמד כאשר אבאר בעה י מצאת בתוב מרח עם עד אסרו חגאין פופלן על פשחם לא בעם ולה בללה ואין אומרים ברקתך במנחה בשבת ואין מתעטן ואין מספרון והשאיתה בפב המסכת פופרים מפשמה אין מתעטן בשקן מפש שבאחר בשקן הוקם המשכן ויב נשיאים הקרים את קרבנם שב יום וכל אחר משח בומן יום סובוחין מתעטן בו ער שיעטר טסן ומבטרות מתעט; בערב הפסח והתלמירם מתעטן בו שבוחמשי ושני מפטחילל השם ב ימים יול להפך ב ימים אחר הפסח קאמ כמו שרבילן באשכנו להתעפות ב ימים אחר הפסח וכן אחר הסוטת. מפעשהם ימי משתה ושמחה ושמל מעך כך באו לדי עברה וסמם אותם חקרי רחיובויהי כ הקיפיתי המשתה ונו והעלה שלת ונב אמר איוב אוליחטאו בנ ונו יי

שלפני מפסח קורק אות שבת הגמול ומטעם לפישנעשה בו נסגמול שפסח מכרים מקחו בעשור כרת בעשור לחוש הוה ויקחו להם איש שה לבת אמת שה לבת יופסח שיכאו ישרש מנוברים היה פום ה כראית בסרר עולם ופוצא שנשרה בחדש היה בשבת יולקחו להם כל אחר שה לפסחוי וקשרו אות בכרש מטתושא לנס המיברים למה וה לכם והשיבו לשחטו לשם פבח במעת השם עלם חיו שינקחם קחות על ששוחטין את להיחן ולא היו רשאין לניל לחם דבר ועל שם אותו חנם קורין אות שבת הגדול

דרונד שבעת ימים שאור לא ימיל בבשכם וכשב אך שום הראשון תששתשאור מבתנכם ודרשו חבינים ול דהאי יום ראשון הוא יום שלפנשבעות הימים שהוא

יל בפכן שאו הוא אסור מן התרה ולא כלשא משששעות ולמעלה כאשר דרשו ממנדם הפסוקים שא שחבמים מוסים לאוסרו עור שנשעות קודס ומדאוריתה בשטול בעלמה סני שיבטלפו בלעו ויחשביו באו הוח עפר בעלמה ואו איכו עובר על אה שחבמים הברים להוציאו מן השת לפשחדם רגיל עו כל השפה וחשו שמה יבי להכל אם ישאר בשתוחברים עוד לבדוק אחריו בחורין ובסדקין ובכל המקומות שדרך לחשתמש שם העביו להם סמור מן הכסוק שבדיקה זו תהיה לאור הכר ומפני זה אמרו לל ארבעה עשר בודקין את החמן לחור הנר פל שלה שמחרת יהיה יד רשון שבריך לברוק לחור הנר בריך שיברוק בשלה שאו אורו מבחיק ונפיק מיא שעה ירועה שבל אדם מיח בשת לבן יש לכל אדם שיחר שלה יתחיל בשום מלחכה ולח יאכל עד שיברוק חש אסים לאו עת קטע ללמור לא ילמור ער שיברוק יוכה הרי ולשאם התחיל למור מבעור יום שאין בריך למפשיק, וכל כון שהטעם משום שלא ישרר בלמורו וישכח מלברוק אין חילוק ואפ אם מתחיל כבר פוסרן

לבמוקיברך באי אמה אקם על שעור חמון שבריקה זו תחלת בישרו ומיר אחר הבריקה מבטל ובעל משמור ולכתב איכא מאן דאמ דמברך שמחיים נמא מומן לומן קא אונו ואיכא מאן דלו בריך דמנים לו קבע לים ויימו דיירא ודעות לחוור אפל מראש משנה בריך לבער ומסתברים לו קבע לים ויימול דיירא ודעות לחוור אפל מראש משנה בריך לבער רשות מוח יומאן דבעי מברך ואח הראש ולכתב שאין לברך שהבריקה מיח לערך מרגל לבער החירן לערך הרגל וסמפים אומן דרגל יוכתב עור אה הראש וליש אומרים שאין לשרק לדבר ערשינמור כל מבריקה י וש מוסיפן שר למר שאם שח ברברים בעלמא שלא מעון הבריקה שבריך לחור ולברך בל זה אינה שוח לשא שיש למר של לרבר ען ברכה לתחלת הבריקה "

פעלינה ברפרישית ואחרת לפנים יניונה ואה" מראש ול פסק בסברה מראשונה ירושליי בים בנסיות ובת מרכשות בריכון בריקה שמכניםין בקוחמן במניות וברחשיחושים ש בסעורה שמשין במניור השכה ובשמר רחשים ל במניר השנה במניר השכה ובשמר רחשיחוש הילכך שלמ פני בריכון בריקה לששחש ולבערו ונוהרין שלה להכנים שני חימן חעש כן אורם המכניר וחוריהם בנ בניםן ומניונן לברוק החמן ולבערו ונוהרין שלה להכנים שם עור חימן חעש כן צריפן בריקה בעל ילי יהא טהר בחמן שמבי ר למנטע שלח ינטרך בריקה אחרת כען אם שלמ עכבר בפש או אם יחסר לחמו בתן שהניח עשר כברות ומכא תשעשאו בריך לברוק כל הבית פעפיי אחרת אבל בסופ שאים יודע אם חסר מממ אין חוששין שמאגרקה חולרה מממו להברים בריקה ואם בפה פש כלולו מכחו אין בריך בריקה אחרת שון שחי איפשר לחולרה ולעכבר לטונאיו טולן וראי ארם בטל אבריאם לם כפה על כלולו מכחו בריך בריקה אחרת לכך טוב לתלוע באויר או ליהו בתבה מקום שאין עכבר יםל לבח שםיי וחחר הבריקה מיר בשלה יבטלא ויחמר כל חמירה דחיתה ברשות דל חויתה ול בערתה לבטר ולפוי בעפרה לחשתם חפי אם נשחר בבת חירן שלה מכה חיפו עובר עלו לחוי הפקר ולהו דיליה הוה ולאיפרט למר כל חמירה נחישה בהמן בתו כמי לכלול אף החמן שים לבמקומות אחרותי ואה הראש ול היק מתג לבעל פעם אחרת שום ארבעק עשר במוף שעה חמשית לפ שרנינון לקמת פת שום ל וגם בפרכ ששייר בשלה למאכעלא נתמון לבטל ויש לחוש שמא ישאר מממו בפת ועובר עלש שהרי אים מעומל לכך מוב לחור ולבטל קורם שתנע שעה ששית שאו נאסר ואים שרו לבטלם י וינול לא יסמוך על בטול היום שלא לבטל בשלח כ בטול חשל חוא השקר בשנה ירועה מיד אחר הבריקה ושכא למיחש שמא ישכחם מה שאין כן בבטול היום ראיכא למיחש שינא ישכחים ולא יבטל וחל פרן זל כתב דבשטול חללה יאמר כל חמירא ראינים ברשומה רלו חמיונים ודלו בערונים ובבטול היום יאמר דחמיונים ודלו חמיונים דבערונים ודלו בערונים ובשול בלליל יברוק בוס יל באיוו שעה שיוטר ממיום לה בדק כל בדק כל בתק של יכשל בחמן שעבר עלו הפסח שהוא אסור בהכאה בתך הפסח יל בדק בתך הפסח ילו הבדק המחיבות ליחר מפסח של יכשל בחמן שעבר עלו הפסח שהוא אסור בהכאה ועל מבמקה שלחר מפסח לחיברך׳ או יוכא בשירא ואיכו מניח בבית מני ואין דעות לחזור בתר הפסח אס הוא קורם ליום לפני הפסח אין בריך לבער וכשיניע הפסח יבטלה בלם יואם הוא בתר ליום בר לבינר שובר בער שו חובר בער שו שרובין בקלם הפסח ואם דעת לחזור אם מרק צריך לבער יוחס שבח ולה ברק יבטל כשיניע הפסח ולעטן חברכה כה בעל המנהיג חס הוח יודע שיש לב חמן יברך על פטול חמן ואם לחולה יברך יוכראקושאם יודעשים לאין בריך לברך פון ששור קסטור בלם וחם מחשב בלם לבטונסני ולו מבין ברכה על מחשבה שבלב אשנ שמהען למ כל חמיל ום לו מבים שתקיו חוללשון וה שא שנהעו לנית כך יומרם בייולבית אם דעתו לחוור אפני קוד מפסח ברי לבער שייא תיימחר בין שער מך הפסח או בן חשמותוכן כתב חלי בן ניאת ולוכן חרין במשה בית אובר ואין רעיע רשמות קורם שלשים יום אין בריך לבער יואם רעוע לפיות אש מראש משכו בריך לבער בתב אם קשרי שרש מיונא מפת הוניתן שלשים יום בריך לבער אעם שהוניים בו חירן שהמשה מוטלת על ישרם לבער כשיכה מממ והני מילבמפרשויונה בשיירה הברים

אבל מני שקותויל לברוק לא קויא שיחק קפסק להכריך לחור ולברך מיתי דקות אישיבת סוכה וכאדם המדבר בתך סעורת דלה הוישיחה הפסק להצריך לחור ולברך על ישיבת סוכה וברכת המושה ומיהו לכתחלם טוב למחר שלא לעסוק בשיחה בטלה ער שינמור כל הבריקה כרי שישים של ע לברוק בכל המקומו שמכעסין בהן חיוץ ובברכה אחת יעול לבדוק כמה בתוסואס בעל הע אימו יעול לטרוח ולברוק בכל המקומות שבשת יעמיר מבט שתו אבל בשעה שקוא מברך ויתפורו לבחק איש במקומו על סמך הברכה שברך בה שעשרה בריך שתמיה לחור הנר שששין משה אחת אחר מברך לכלם. חם טוק שום כנון שלח कि ित वर्ष्टला कि लिए वन मुन ने खे ברק בליל יד ובורק בוסיר אפל הפ בריך לברוק לאור חנר ומיהו אכסררה פין שאורה רבנברקת לאורה וחפי בחדר אין בריך נר כפגד החלון אבל מבדריו בריך נר אין שרקין לאור האשקה מפני שאיפו יטל להכניםה לאורין ולסרקין וגם ירא שמא ישרוף בת השת יויהא לט טרור ולא יברוק יפה יוכה אא הראש ולעל כן פוהגין באשכט שאין שרקין שא בגר של שענה אבל לא בנר של חלב שמא יטיף על הכנים יולא בנר של שענה אבל לא בנר של חלב שמא יטיף על כל החלבונם לה בנר של שמן שירא שמא יטיף על הבגרים וגם איפו יטל להכנים וחורין ולסרקין 'וטרק בכר קמקן מות שיש לחוש שמא הכניסו בהן חמן כען אברות יין שמסתפקין מהם ומקום שמענינען שם דנים קטנים והנילח והעצים והערות והתמרים שפעמים שהם כנים בתוך הסעורה והשמש הולך להציח מקם ופתו בירו ומטעם זה כל חדרי הפתוחעשת בריכן בריקה שפעמים חדם נכנם בחם ופתו ביו וחונרות שכר בינקום שרנולון בו חשיבי כאוברות יין למבריכן בריקה במסתפק אבל אוברות יין שאין מסתפק מקן ואוברות שמן אפ אם מסתפק מקן ומקום שי נבעעון שם דעם גדולים אין צריםן בריקה שאין דרך לכנם בקן בתוך הסעורה מכב שירוע במק בריכון לסעודה ומפאין הכל קודם הסעודה יחורי הפת וויוין הטלטין מן הטתנים שאינן לה נטהין קרבה ולו פמופן הרבה בריפן בריקה אבר הנבוחין ער שאין ירחאדם מנער שם והפמופן פחות מבטפחים אין בריכן בדיקה וברושלמי חשיב גבוהין למעלה מני טפחים וחיפו נרחה שננקר תשמים חדם הוח למעלה מני שח כרפרישית שאין יר האדם מנעתשם בב היצע והמנדל שהוא משופע ואיפו ראוי להשמיש אין בריך בריקה אם חוז בתוך הפתי וכן רפת בקר ולון של תרעונון ומתכן וכן חצר אינה בריכה בריקה לפי שהעופת לי יניחו שם חיין שלו יחבלוחו חור שבון יחורי לחשרו כל חחר בורק על מקום שירו מנעת והשחר מבעל בלעושבן יחורי לעי אין בריך בריקה כללי טותל שנשתמשו חמן בחוריו ונפל ונעשה גל אפי אס איכו בשה ג טפחים חפשת הכלב אין נריך לבחק החתו פין שיש ט סכנת עקרבשיעשיין בגלים חיישי שמא אחרשישלים בריקות שאים עסוק במניה יחכש אחר מהטשמובר לויבא לירי סכנה וחמן בסתם אבר בירוע שיש החושו חמן אם אים גטה ג טפחים בריך לבהוק חחריו ולחוצה משם במרה וחצים במפן שחין עו סכנה וחסיש על עבה ג טפחים מבטליבלטוריו מטים חחולקת כל חשת מטותל לטתל קאמ רשבי אם ים תחושה עשם ואבשם אין בריך לבהוק של צרה החישן שכלפי החוץ ואם אין תחושה עשם ואבשם אם היא גטו שורק אף ברה הפשמני שיטר לעטר ושותיקוחם היה פמוכה הין בריך לברוק ברה הפעיני שאיכו יעל לעטר ושותיה וחה הרחשול לה השה זה בפסקיו ולה הרב אלפאסי ולואיפשר משום שהם דברי יחיר דלרבסן לעולם אימו בודק אלה בר מחיבון מרהף שמסדרין עו שורות של חבות זו אבל זו עד שמינמלא כלנוחוורין ומסדרין שורות אחרות על התחפנה ער הקורה יאין בריך לברוק אלא שורה אחת העשום פירוש שורת חבית אחת על פני רחב ממרתף ולא על בר שטח המרתף אלו העלונה הרואה את הקורה ואת חפתח ואחרת למטה ממנה ויש שסקים

בריקה אפ אם בעוני באו לשאול וה אחר וה אין שום אחר מנהם בריך בריקה אם בעוני בשר אחר של חירן ואינה מכבר ושקל ונכנם לחבר שלפע חבית ואין ידוע אם נכנם לבות אם לאו אעם שקרוב לבות ינאר הליםן לחקל ואין בריך לברוק אם שטל או שאין הכבר גרול האם שקבעם עבבר הכבר ונכנם אחריו וברק בלהפינולים מנח אין בריך לברוק יותר ואפי אם לה ביטל אין בריך לבדיקואם ברק קבת מקבות ומצח אם ביטל תלים למקל שומו שה שומו שהכנים ואין בריך לנמור בריקת כל הבית. הניח השע בכרות ומצח משל בריך לבדוק אחר כל התשעה וכן אם העח עשרה ומנא תשעה צריך לבדוק אחר כל העשרה שאמו אומרים כל מק שחנים שטל ואו אחרים קם יואפי אם שטל יוהא דאמרי בחנים עשר ומנה השע שבריך לברוק אחר כל המשר דוק בשקשורין ביחד אבל אם איכן קשורין ביחד אין צריך לבדוק שא אחר האחד י הניח בווית זו ומנג שו בווית אחרת אם ביטל אין צריך לבדוק ואם לא ביטל בריך לבדוק יש דעות רשת באו פסקי הלשת וכלאית חמש אבל ישרא אם הוא לכתבן וכחשר כתבתני קוח קנטן בשת או בכל מקום חייב בחחריותנלו שכו חס הונש ברשות חייב לבערוי וכת בקב ול דוקף שחייב בנעבח ואברקי והרט במולכת דאפ אס הוא שומר חנם על ואיפן חייב של בפשיעק חייב לבערו יונוק הספס אל" הראש זל ואפי אם איפן חייב באחריות של שקעי שם וטפקו לשלם אם יאבר חייב לבערו ׳ ואם איכן חייב באחריות איכו חייב לבערו אפ אם הגני כטש תחת ירו ושרף עמן בחבר ובריך לעשות לפנו מחינה גבוהי טפחים כרי שלח ישכח ויחכלפו הילכך עי שנכנס בפתישרש בכסח וחמץ שלו איפו זקוק להוצאוי הפקידו אבלוקבל על אחריות חייב לבערו ואם ייחד לנינקום שאינו כילו מנה הבית לפער הנוחו במקום שתרבה אין וקוק לבערו ופרשי ולבשל קבל על אחריות ורתם ולפי אפי באם קבר על אחריות רכון הייחד ל מקום אים מעי בעת ולוה המנים אה הראש ול ישרש שהפקיר חמום אבל ישרש חבירו או אבל הנגיוקבל עש הנפקר אחריות. יש מן הנאונים שכהנש בין שקבל עש הנפקר אחריו אין המפקיר עובר עלנוי וחר" ולבתב שמפקיר עובר על אס איפו מבערוולוה הספס אה הראש ול"

לברי נברי שרלוה לשרש על חמעומשכיו שרו ואין ל מעכשיו יהא שלך הפרע לר לומן שקבעים לך והניע הזימן ולבי

פרטו מותר דכשהגיע הזמן ולה פרטו פומן למפרט והוה להחמש של עיי אבל אם חסר אחד מש של ישלבם משכיו בירו או של אמי ל מעכשיו או שפרשו בימיו אפר שו בימיו אפר בשהגיע הזמן קודם הפסח יוכן כה הדם בימיל והראבה השיגעלי ואמר שאם הגיע הזמן קודם הפסח ולה ביה בימיל והראבה השיגעלי ואמר שאם הגיע הזמן קודם הפסח ולה פרש אם לה אמי לי אמי ל מעכשיו מותר ולוה הספם אה הראש ול יושר של שהלה לנכרי על המע אם בי של ואמי לי מעכשיו והגיע הומן אם אחר הפסח ולה פרש אסור אפי אין האחריות עליו דקע ליה למפרע אבל אם פקחן בעל מא חייב לבערו " מכר בר בר בר בר בר הישר הישר הישר ישר של אם פקחן בעל מא חייב לבערו "

שאיפן חמן גמן שא תערובת חמן כנון טוכה הבבל שמפררין בו שרורי
לחם להחמיע ושכר האני שפותען בו שערים ומים ומחמין וחומן האדומי שפותען בו שערים כדי שיחמין וויועם
המצרי והוא תלתא שערי והלתא מילחא ותלתא קורטמי או המן בלא הערובת. שא שאיפו חמן נמור נחוגש
שחבמים קרין לנחמן מקשא כתן זומא של צבעון והוא מי סובן ועציילן של טבחים והוא פתשל השאח של שחבמים מדבקין
מבאה של של בו הוקמי מקררה לשאוב הזוקמי וקולן של סופרים ועשין אות מקמח וקסופרים מרבקין
בי

אבל אס אין בשרורין כתי כל מכבר בריך לברוק ואס עכבר נכנסושכר בשו ועכבר יונא וכבר בשו צו שכבר לבן נכנס וכבר בשו ושחור יוצח וכבר בשו או עכבר נכנס וכבר בשו וחולה יוצאה וכבר בשיד או שחולות יונאה ותעכבר וגם הככר בשה מיבשא בכלהו אם בריך לבחוק אם לאו ורט בהן קדעות והמחוור שבכלם אם לו בעל בריך לחזור ולברוק דהוי ספקא דאוריתא ואם בעל הוי ספקא דרבין ואין בריך לברוק ות מיבעים ככר למעלה על הקורה חם בריך פולם להורידו וחם הוח בבור חם בריך סולם להעונת וחם הוג בש פוש אם בריך חבר להוצאו ולו איפשיטו ונה באלה רבו הרשות וריכו להקר בריכו ל קמיתה שאם ביטל אין בריך ואם לא ביטל בריך לברוקי אבל הראבל ולבתב להנך בעין לחו לבתחלה בעיחם ב יך להוצאו אם לחו דוראי צריך שאם לו כן קוה ליה במעיין בעורות שא בשברק ובעל מיירי ולחחר אי סורו מנחן י ומיבעייא אם בריך להועאו אם לאו ואין דבריו נראין שאין כאן הטיעה דעון שעטל איפו של והא דאינרינן של יטמין בעורורב הייפו בשל בטלוכן בהב הרם במול על ההיא דכבר בער שמבטלודיו וכהב על הראבה אלבטעה ונראה ל של מנהוחחרשל חמץוח צח עכבר ירעינן איחנון שק אי מנה שקר ונכנם לשת בחק אם נטל ממקום קשעות או הוי דינא השאם שטל או אמי לא שטל והכבר איפו בור שאפשר שיאכלפו העכבר כל אין בריך בריקה רחי ספק ספיקא ספק אם נכנם ספק אם לו נכנם ואפי אם בכנם שימו אכל כלי וחם הוא גדול שאי אפשר שיאכלפו כלעולה בטל בריך לבדוק אבל אם בטל בכל ענון בין מריך לברוקוחם שרש הככר ממקום קשעות ונטלים מכבר משם בכל ענון אין בדיך לברוקי שני עבריין חחר של חנין ואחר של מניה ושע בינים אחר בדוק ואחר שאימו בדוק וא וע הרי עבברי חר שקל חנין וחרשר דן ל מנה ול ידעיכן הי להאי עואל והיא להאי עואל בהא פני הלכן להקל שאם בכל או שאין הככל גדול לאיכא תר ספיקי אין עריך לברוקי שטר אחר של חירן ושני בתנים ברוקין ואתא עכבר ושקלולא ידענון להי מינייהו עייר אסשני קבתים של אדם אחד או של שנים ובחו לשאול בבת אחת או שבא לשאול עלע ומל חביבו שניהם בריפו

שאים עשוי לחוק איפן חייב לבער י ולשופה בתרה הה רפחות מכוית בטיל דוקה במקום העשוי לחוק הברי במקום שיוימן עשוי לחוק חייב לבער׳ וכוית אפי במקום מעשוי לחוק בריך לבער׳ ופסק הרב שכאםי ורש לחומרין בלשמו בתריו ורצי חפש ולפסק כחבי רמתרן תרי לשמו חקרדי וקוי מסקנו רפיסקה לחבי לפרשי ולבשול עריבה אפי בזית אים חייב לבער ובשפה העליונה אפי פחות מכזית חייב לבער וברפמושה כזירת במקום אחר בריך לבער פחות מכאן אין בריך לבער ולפרי ולאין חינק בן אם חוא בשונם או במקום אחר שא אם בבק וה עשוי להקן הסדק שבעריבה ולא היה מתקן מוולת או הוא בטל יותר ולפירושו הוי מיסקנים לפיםקה לחבי במקום לשם דהייפו כל העריבה חוץ משפתה העלונה כוית חייב לבער חפי חם עשוי לחוק וכן אפי פחות מכוית אם אימן עשוי לחוק לעולם חיב לבער ער שיהא פחות מכוית במקום העשוי לחוק ושלא במקו לשה לעולם אימן בריך לבער על שיהא כוית ובמקום שאימן עשוי לחוק אבל פחות מכוית אפי אימן עשוי לחוק או עשוי לחוק אפי כוית איפו חייב לבער יואה הראש ולכת לא הארכת לבאר הא במקום לשה הא שלא במקו לשה ולכתוב פירוש רשי ולופי חרי ולבמקום העשוי לחוק לפי שישרש קרושים קם ותררין כל החמן הפוננים אש כל שקוא אש קרבן בטתני השבתי ואבי השרי ולכתב כל זה מיירי בעריבה שאין לשין בה אבל אם לשין בת בפסח בריך לעוררה ולמגמולה וחל יחים מפרים ולכת עריעות שלשין בהן כל השכה אין לסמוך על מה שרוחבון אותן בחמין ומנקרין חחמן מקן כי איאפשר לנקרן שלו ישאר בהן בין הכל כוית וחבל מנרפובריך להנס בינתנק לנוי עד לחיר הפסח או לטוחן בטים שני חבאי וית בבק שהן בעריבה וחוט של בבק חברן רואין כל שחיל ינטל החוט והן שטלן שמו חשים כוית במקום אחר ובריך לבערם ואם לאו אין בריך לבערם י והוקא בעריבק אבל בפת אפי אם אין פטלון על ירי חום חשיפי כבמקום אחד לפי שמתחברין יחד כשמכברין הפת ושפים בינים זק לפנים מוקוכחשוית בכל אחר או כחשוית בשתוכחשוית בעליה או באכסדרה שלפני חשת מיבשיא אי חשיב כינקום אחרי ולא איפשיטא וכתב בעל קשטור ולנובטלואין בריך לבער דשון דשטל קור न्याय विषयित्र ספקא דרבין ולקולא וכן כתבאי הראשולי שום ארב עם עשר אסור מן השרה וערןין שבעל השטור כהבשחים של מררבין ובעל המאור ולכה שמותר לאכל ער הנלה רבאפלת משפת וחרם במולכה שנקין עלו משש שעות ולמעלה ולוה הספט אל הראש ול וכרי להרחיק הארם מן העפרה הוסים חבמים לחסרו עוד ב שעות דקיים מיתחלת שעה חמישית ומיחו כלשעה חמישית מותר בהשיה ויעל למוכריו לעים אפש קרבה ביחר שוראי לא יכלה קורם הפסח ואפש טומו ויטל להאפינ לבהמה חיה ושף ובלבר שישמור עליהם לראות שלא יבעע מימו ויבער מיה שישיירו מימון ומיתחלת שעה שישית ומעלה אסרוהו גם בהנאה ואם קוש מ האשה אינה מקורשת פון שאסרותו בהנאה הילכך מי שהיה בהו חמן של חברו בפקרון והנוע הפסח יעקביו עדשעה חימשית ואם לה באו בעלע ימכרם לתי ואם לה מכרו בריך לבערו בוינן איסורו אפ אם אים חייב באחריות י מעשה וקנתה שפחה עיה ירקות בחירן אחר שש שעית והתפרס רת וללש שאים מפס רמיו כרחמרינן חמינן של עוברי עברה לחחר מפסח מותר ימפע שהן ניחלישן"

להיות בשבת מדקין בלי יב וינבערין קכל לפני משבתומשיירין מיון סשרות לשרך משבת דסשרה שלשית ומנה אחר המנחה ואו אים ישל לעשותה לו במנה ולו בחמן לעשותה בשרות. ורתול שיח שתב לעשותה במנח עשירה ישמלשה במי שרות . וכן חורת רשי וללבער

ם כיירותנקט כל אולר אישר קט בלאו ואין בקן כרת ולרבריו אסור לשחותן כפסח אשב דקיימא לן כר שמעון דלא קנים בחמץ על ידי תערובת המל בשנתערב אחר חפסח אבל היכא שאיסורו בענן כמו שהיה מעיקרים חמיר טפו לרבי אים לא אים ורא בעלמא ולרבריהן מותר להשחותן ופסק הרם במולבר שער שכתב תערובת חמץ שוברין עלש בבל יראה כנען שכר המרי והמוריים וכל דבר פונא באו אבל דבר שישם תערובת חמן וחיפו רחוי לאכל מותר לקיימו בפסחוכן כתבחרי בן ניחת ול ובעל השטור ולכת ותערובת חמן בלחו וכתב מוק מכך שקן בשון ולה כמשק בהן מלחכה חבל חם כמשה בהן מלחכה כעון חם פל שתוקילו איפו חייב לבער י וכן יראה דעות רב נטרונאי ולשהשיב על ששלוהו על העושין יין מבמוקין ושורין אותן במים ופנומנים מוכאין בהם שמם אוב חטין אם מותר לשתנת אם נעשה קורם הפסח והשיב וראי אסור לשתנת בפסח אבללבערו אם ירוע שנסחם מן החטין חמץ לתך מי הבמוקין בריבן אתם לבערו ואם אין ירוע אין בלי לבערו ואנ הפניה לפנה אסרו מיכא שנתערב קורם הפסק שחרי כבר נתבטל בששים י וחרב שפאסי ול פסק כחבמים שאין למו לא בתערובת חמן ולא בחמן פוקשא שא איפול דרבין ולפניה מותר לערבו כתחלה לפני הפסח ולשהותנער לחחר הפסח ולוח הספס אה" הראש ולורוק שאין בתערובת טעם חמן בנון כל שו שאין כותנון אותו בו אא לקיוהא בעלמא י אבל אם יש בו טעם חמן חייבן עלו דטעם כעקר דאוריתא ומיידי כיני שאין בהס כוית בכרי אפלת פרם אבל אסיש בו כוית בכרי אפלת פרם חייבון עלו יועל כן השכר שמשין באשכנו מחטין ושעורים חייבון לבערו . כתב אם העורי קולן של סופרים נראק ל שהעיר בעניו מיתקן בכך. כמן שבור ועבר החמן אבל אלשמרביקין בו הקלף ש הטבלו ואיפו נכר בו שרי מעשה באחר שהעמיר בשמות בחול דשכרא ואסר רב אבן לשקותם בפסח פון דאוקמי מוקים חשיב כמו בשניה עריבת העברען שנתן לתוכק קמח קודם הפסחג ימנים איכן חייב לבער שכבר הסריח תוך שלשה ימנים חייב לבעב ואם בהן לתוכה עורות חפיל שעה אחת איכו חייב לבער שהעורות ערימין שמסריח מיד הקילר והאספלעת והרטייה שנתן לתוכה קמח אין בריך לבער שמסריחין מיר אבל מלעמא אינה מסרכת מיר הילכך אם החמינה ואחר כך נסרחק בריך לבערי אבלאס נסרחה ואחר כך החמינה אין ברי לבער . כה רב האיינאון ולשון שילענינא שנסרחק אין בריך לבער כם טריאקה שמערבון בו חמץ יבש שחוק עם בשר אפעה שאין בריך לבער יוכן כינ הרם במול דבר שנתערבע חמץ וחיפו מחבל חדם בען העריחקה ובוצה עו חעפי שמותר לקיימו חסור לחכל ער לחחר הפסח אעפי שאין עו חמן שא כל שהוא וכת עוד בגרים שכבסו אותם בחלב חסה וכן שירות שרבקו אותן בחמן וכן כל פונא בוק מותר לקיימן בפסח וכן השררב משולם על ל ששר הגדול שהיו בגדיו מטבסין במי קמח בפסח וכן כתב רב אבן על כרים וכסתנת שטחין אותן במי סובין שחין בריך לבער שאין שם אוכל . עלש שינאום הוא ואים ראוי לכלב וכת עור מה שפתע לגרד הטתלים והכסאות שינע בהן חירן מצאונ להס סמך מן הירוש לפני אמ רב הונא הטח שת בבבק חייב לבער יוהא דאמ ל שמנען שפת שאול שייחרה לשיבה בטלה הקוא בכיפת מיאום ואם הוא בסרק שאיפו יכול לחטט אחריו יטיח על מעט טים י חמן שכתעפש קודם זמן איכורו או שישרפו בחש ופחרך ער שאיכו ראוי לכלבאו שייחרו לשיבה וטח אות בטיט ובטל מותר לבן "מנו בפסח ויה שמותר אש באפוה וקר יהודה שברכונני ולכתבשאסור באפוה ומותר בהמוהו ווה הספסאה הראש זל ושמורי שנושין קודם הפסח מפת שרוף אסור לוכל אחר הפסח בכק שבסריקי עריבה אסים כוית במקום אחר חייב לבער פחות מכאן בטל במישנטוי ואיכא הרי לשני בנגל לישכא קמא הא דכוית וייב לבער מוקא במקום שאים עשוי לחוק אבל במקום העשוי לחוק אפי כוית איםו חייב לבער ופחות מכוית אפי במקום

מפסח שמוכל לתלר שנתעפש משנבנם חפסח ער עונה : תלן להקל אפי אם הוא מעופש הרבה שאמו תלן למנר בכל יום חפה פת חסוכתמו עש ולכך הרבה להתעפשיי תמו חמץ בפסח הספמו רוב המפרשים שלוסר תערובת בון במיפו בון שלה במים במשקוחון מבשלתות שכסק בפותן טעם וחין פוהגין כן וכתב הרחבל ול דבמשקו חיפו אסור בהנחה שח בחים במים הרחש לנוחק התוך קכבה חבר משם שח בחים הרחש לנוחק בתוך קכבה חבר משם ששתומעלה עד השלה הוי כשאר איסורין לרש במיפו במשהו ושלה במיפו בפותן טעדי ולרב תם בין במיפו בין שלו ביניפו במתן טעם יובפסח פני לו אמרן להוי בינשמו שא בשנתערב בתנך מכסח אבל אם נתערב קורם לכן ונתבטל בששים מותר ולו אמריפן דחוור ועשר יוכן התיר רשי ולבשר יבשוגבנה שנילחו קורם הפסר נחש למחן רחיל במשחו הית בששה חבל חם כתערב קורם לכן חיפו חופר שח בששים יוכן כתב בעל השטור ול הוקא חירן דאיתניה בענטה אבל גיעל היוצא מרפיו של כל לעטן דבשושמן של עים בפסח וכן מלחת בשר שנעשה לפט הפסח ולה נוהרו במלחת בטל הוא וכמה ימים נהג בו אדונהו איכור והמחמיר תבא עלו ברכה עב יוחרי בן ניאת ול בתבאינרין בשואתא חלב שחלם עיקורם הפסחוגבים שנקפית קורם הפסח ושמרה מחמוץ מותרין וחם לחו אסורין יוחה הראש ול התר ווה לשומ בתשובה גבופו לחה בפסח מותרת שנעשית בכלים של כל השכה ולה נוקרו בה כין שאין משתמשין באותן כלים בכל השנה ברבר חם אינן בילינים ואפי אם שמשו בהן ברבר חם כיון שאין מושין בחם הנבכה בחמין איםו מפלים יוכתב מור אסור לאכל דנים מלוחים קשרויים במים בפסח והיבשים במקום שמיהנון לחכל חוכלן ובמקום שמוהנון שלה לחכל חין חוכלון עבי וותים שכובשים בשחר ימות השנה ולה טחרו בחם לרעת בעל התרומות שחסר בכון ובבל שחתכו חותן בסכון של תים אפל חימן בן יומן מכפשמרמה אותן לקורט של חלתנת ראמריכן חורפים מחלים לשמניםותה והוה לה במתן טעם לשבח הכא פני חורפיה דוית ששה אות כבן יומו ולו שייך ביה בטול דבטלה כפן משמבינן ואם כן חורו הומס כלם כמו חומן וכן יראה מתשובת אח" הראש ולשהשיב להתנר על ששאלוהו על בכל שרותם בפסח בספן שעררין ש הבנק מעריבה כל השפה וכתב ראפי לספר התרומות שמדמה בעל לקורטשל הלתית שאפהכא ביון שירוע שאות סכן לא שמשו בחמין לא ביע רציון איפו מבלעבולא מפלט על הרי שלא התר של משום שהספן לו חיה מיוחר של לעכן אבל בסתם ספן לו חיה מיער ומיהו הרם מרוטנטרק ול כהבער החיי דספר התרומות אין בראה ל למחות בד המחנון היתר על ונרחה ל רחש לרעת בעל התרומה אם נוהרו בהם בחתוכת הסכון אפי לה נוחרו לכבשם בקררה חדשה אם אינה בת יומה מותרין פון דבשעת כבשה פותנון בהן מים בטל ליה חורפיהו ולו שייך למימר מחלא להוי חמן שנתערב בשנים במנק בנש בתב רשי ולשמשלך אחרוהשאר מותר בהנאה יואא הראש ולהתר הכל אפל באפלה ומתן טעם לפנם בפסח רשבם אוסרובן הר שישר ממין והרם מרוטנם ולבתבאט אוסר לפניתי קיאיל ונפק מפימיה דרשבם ולואנימישר לאחרים שרת ול ורי ול היו מורין להשר ואעם כן אפרניל לניור לשואלים פלנותה דרשואתה הוא ורפס פונשן ימאליהן יעל יורשי ולפסק להתיר ולוה הספ אח" הראש זל חירן לאחר הכסח בין ביניפו בין של ביניפו בטל בבשים ואפש שהייה בעונה וכתערב אחר הכסח הוא בטל ויניהו דוקא בשכתערב שונג אבל מויד לא והרי זל כתב אפי כתערב ינויד יולא נהירא לאל מראשול וכתב עור מרי ולאם בעל בשונג קודם מפסח אי פני בפסח בען שלא היה יודע שהוא חמן מות ואם בטל במויר קודם הנפח לכאורה נראה שהוא מותר שן שבטלקודם איסורו אבל אם בטלנמיר אדעתב

מכל לפני השבתולשיר מוון שע משמתולה להכל מנקשלה יאכל בללה מכקשלה לתניאשן י וטוב לבעור בעם קורם חשת אעם שמותר אחר חשת של ישאו למשת בשאר השנם לבער אחר חשת ובום השנה יבטליי תשובה לחי הראש ולששלת ארבעה עשר שחל להיות בשבת אם יכול לנתר לנני להולך המפה חוד לבית לה ידעום למיה בריך לפוצה המפח והקערות חון לבית אלה יבער המפה ויקבו הקערו באבבע ויפומנים מן הנמן ינים שחר כל מחירן . לדבר לאכל זולך ביום ארבעה עשו משק כנון למולחת במ או ספנה רחשונה של אירוסין או של סבלימות בשת חימיו וכוכר לשיש חירן בשת אם יכול לחזור לבית ולבער ולחזור למשמניחזור ויבער י ועל כמנח חוח על כמנה ואם איפן יעל לחזור או שהוא פחות מכשנה מבעלן בלבו ודיו י מים חולך למציל מן מפזר ומן מרשקה ומיד העים יבטלפו בלבו ולו יחוורי מים חולך לעשות שרוב כמי לילך לשרך דבר מרשות יחוור מיד ויבערפו ואפש מלך לערב כמי שלך לפווד לפני רט חשוב דבר מרשות היה ל שנסת בשוע וחוא טרול במקום אחר וירא שמא יחמין מבטל בלע במקום שהוא קורם שתחמים

חין שעור חיון אח שריפה ורשי ולפוסק סופה יהודה אומר

וכן בספר המעת וחנחום ולפסקו כחכמי החמרי

מפרר ווורק לרוח או מפיר לם יפי יפרר גם כשיורקם לם ולו ישלבם שם שלם וכן בתב הרם במול ובנוב השמור ולוהרי ול יחף ל יהודה לה קאמא הוק בשריפת שא שלה בשעת בשרו אבל בשעת בשנת השבתת בבל דברופרשי ול שלה בשעת בעורו הוא שעה שישית אוחוא דוק בשריפה ובשעת בעורו מכאן ואילך ורבינו תם ולפי איפכא שעת בעורו קוא שעה שישת ואו משבתת בכל דבר משם ואילך דוקא בשרפה ולפב ות אם לל יקונה אין בריך לשרש שרוב העולם מבערים קונם פיף שש בתבאא" הראש ול באפי לרשי ורשי ורשי בשעות חינישית חשבתת בכל דבר פון שמותר בחנות וחייו נרחה כן מפירושו שחוח פי דלב יתורת חפי יוכח בשיירא הוא דוקא בשריפה וכששורפו בשעת איסורו לטלי עלמא אסור להפות ש לכך טוב לששות ל מרורה ולשרפו בפני עלמו אבר להמות באפרו אחר ששרפנות תלני בפלגבי לר יקורה ורבכן לר יתורת שחוא בשריפת מותר דקיימא לן כל הנשרפון אפרן מותר ולרבפן אסור דכל הנקברין אפרן אסור ואם בשל בו תבשיל בו אפק בו פת לר יקורק שאפרו מותר אין התבשיר או הפת אסורין שא אב נאפה הפת ונתבשל התבשיל בעוד עף החיתן קיים או הגחלים לחשות אבל אם כעו מותרין ולרבין שאפהו אסורי אסורין בכל ענון י וחרם במול בתב בתביוחם אפה ע פת או בשל ע תבשיל אסורין יוחוא הולך לשטות שפוסק בתביעים וליי

חס הוח בחול המוער יוצחם מיר וחם הוא בט יח שיכפה עלי כליער חללה שיוצאם אבל פט איכו יטר לטלטלברי למוציאו לא מיבשא אם ביטל שאין כאן איסור דאוריושא בשהייתופשיטא שאימ יטל לטלטלב שלא אפי לא בטלשים בו איסור דאוריתי אפי קבלא יוצאים בון שאים יטל לבערו בדים דקיים בשרפה לרב יהורה וכן הדין בחמץ שנשאר בשת של שחל למיות בשבת אחר ה שעות ואחי חל יחים ולכתב שיטל לשורש בט שו שיש קנת משח בשריפת אמרי מותך שהותרה הבערה לשרך הותרה ממישל לשרך חילכך אם לה בטול יוציאיו וישרפיו כרישלו יעבור עלוו ביתירשער ערמולו עבר עלו של בשונג וכן כת בספר היוער ב ואם מנה פת ואיפו יורעב אם קוא מצה או חמן מותר אפי באפלה דאולכן בתר בתראי ולבסוף כשתמשו מנה בשתוחם הוא מעופש חרבה שאי איפש ללחתעפש כל כך משנכנם הפסח או וראי הוא חמן ואם עברו מימני

תנא קדרותשלחרםשנשתמש פון ימן כל קספה

אש אותן שששים בהן דיים אומיני קמחים משפשפן היטב בענון של יהא חמן נכר בהן ומותר לשחותן עד אחר הפסח ולהשתפעש ציון פון בינינן פון שלה בינינן ומצען בפסח ביניקום במע שחיפו דניל לילך שם כרישלה יבין למשונמן ביון בפסח וטובלסוגרן בחדר ולהבטע המפתח חבל היסק שיסיקס בחש חיפו מושל בחם ולה לשום כליחרם שנשתנים בחם בחמין אפי שלו על ירי האור שא ששרק לתכן רותו יואפי אם ימלאם נחלים רחיישיבן דילמני חיים עלים שינה פקשולה עבר להו הסקה מעליתה יוחס החירן לכבשן וכתלבה כתבה בהשרים הומרי שנים וה אימו מושל החיישינן דילפנא חיים עשיהו וכן כתב וקניהר אבן ושננה היא ברס דלה אמרינן דילפנא חיים עלימו שא כשכריך ליתן בקס קוחלים אבל כשמחוירן לכבשן מתלבעם מבפעם ומבחוץ בי השלהבת עולה להן מכל ברולו פקשיוכן בתב בשלתת דכל חרם שרו בחורת הכבשומת וכתב או הראש ול דוקה שמונין לכבשן שמנרפון עו כל חרם חדשים רפון שמכניסם להיסקגדול כוח ודחי לה חיים עליהו דילמה פקשי הבר להפורים שלפו לה דחיכה לפניחש דילפנה חיים עליהו ומושהן מן התפור קודם שיתרביו היטב בושה פנישרש ול כל שעושין מלבטם ועפר כמו שרה ואופן ומטגטן על ויש אומרים תפור קטן שקורין פרישא היסקו מבחוץ ואסור לאפירם בפסח לכיון שאין מתנון האש בפנים חימו מפלים החמן קבלינו עי ואם מלאו נחלים בפנים-שרי דלה חיישי דילמי חיים עלה וכן קדרות של מתכת אם רוצה להסיקן ולמלאתן נחלם שרי ספטן מנשר בכל רחשון ושרו וכל רחשון נקרח שהרוניחו שו מים על החש חפי חיבו שמנר ערה על החש רק שעורם רונים וקורם התנעלה בריך לשופם יפה במשחות או ברחים למעביר כל חלורה שבהם וכן כל הכלום בריך למעפר כל חלנה שבהם קודם הכשרן הילכך אם יש עמות בסבן ואימו יכול לנקות יפה אין מושלל מועלה ובריך לטן: כלים שמשתמשין בהן על ידי האור כען שפנין ואם בלחות וכיוצא בהן צריכון לטן וחליבון צרי שיהו ניעשת פתוין מחן ושנשתמש בחן בענן כען טסות וקיתנטות די לחם בשטיפה ושנשתמש בחן בחמין כפי תשימשן כך הוא היכשרן אם תשמישן בכל ראשון כנון הכף שמניסין בו בקורה בריך להכשירן בכל ראשון י ואם תשמישן בכל שפח כשרן בכל שפי ושרוי שמערה מכל ראשון על אחר אשוב ככל ראשוןוכך בריך להכשירו בכר ראשון ומיחו כל שנשתמש עו על ירי האור לא סני בשרוי שמערה מכל ראשון עלני שא בריך להכשירו בכל כחשון . כתב חש חשרי שבריך לחכשיר כל הקערות בכל רחשון לפש שפממנים טפנן חותן בתחבת כשחות על מאשי בתב בעל מיונהינול כפות העשויין מקרן שמינקלקפן במים חמין אין להם תקפה בחנעלה נחיישי דילמא חיים עליהו׳ חין חילוק בון כלען או אבן או מתטת כלן ליכן שוק לחופרן בקבעלקי וקרג רבי ינחק מסיפנט כתב דכליבלים וכל אבשם די לקם בשטיפה ובתשובה לרב חילאי דכליבלעם וכל אבשם שנשופוש בהן ברוושין אין לחם תקונה בהגעלה י דרמו לכל חרם ובריך להסיקן בתפור ער שיתלביו באשורב שפאם השוה כלם וכן עקר וכלי כפף שחין דרך לחשתמש בחן בחימין שח שחושם שמח נשתמש בהן בחימין ורוכה להגמצין . כתב חם השובי דלשקייה אחר הפתח אסור ושאור שקוא דבר המעמיד אפי אם בטלי בשונג פון דלטעמא עבד לא בטילי על י
ואיני מעון תכן דבריו שאם הוא דבר שעוברים על תערובת מאי נפקא מינה בבטול הרי עבר על ורגווי לקונסו ואס הוא דבר שאין שברין עלו אפי ערם אדעים דלשהייה שרי שא כלא דמילום כל דבר שאין שברין שברין מבריו בערובת ישל לערם לכתולה ולשקות ודבר שעוברין עלו אפי נהערב ממור מוסח בקונו בטל בשמים במויד אייו בטל "

תמח חמץ של נכרי שעבר עש הפסח מותר אש באפוה

תמש חנות של ישראל והסחורה שמעכרת עו מיושל והפעלים

שמשתרלנט בן מס ווים חירן שנעצא שם אחר

הפסח מותר אפי באפוה שאפו תולי אות בפועלים היום מחמת והסחורה של וניסו הפועלים ישר שיחור שאפו תולן אות בפועלים ישר שיחור תולים אות בפועלים ברי היא בפועלים אות בפועלים אות בפועלים אות בפועלים אות בפועלים ברי היא בפועלים אות בפועלים בפועלים אות בפוע

שלה כבר מחשרו קודם הפסח צריך

לפרעו אחר הפסח ואין כי משום איסור חירן שעבר עלו הפסח כון שלא היה בעון בשער איסורו ויש בי משום ביל אם אימו עורע וישרא שמקבל מעני כברות ברבת בבל שבוע בתב אבי העורי שיאמר ל קודם הפסר ביל אם אימו עורע וישרא שמקבל מעני כברות ברבת בבל שבוע בתב אבי העורי שיאמר ל קודם הפסר שיהן ל בשבע עשל פסח וימוא מענת ואו אפי אם באו אחר כך לחשטן מותר לקבל ממפו מק של קבל בתוך הפסח יישל לרש וני שיש להם הפור בשותפות מהו לעמר לעי טול אחד בר והשיב שיתפה וימול דמים מאותה שבוע יו הרב ל שמשון בר אברהם ולכל מעשה בא להי מישרא שהיה ל תפור ואפרע להפרות לאחר מפסח משבר שהיה ל תפור ואפרע לקבלם לא מיבעיא חמן שאסור שוכה עו הישרא בשבר הפורו והוה לה חמוע של שרא שעבר התפור ואחר לבקבלם לא מיבעיא חמן שאסור שוכה עו הישרא בשבר הפורו והוה לה משתבר באיסורי מלח על הפכח או אפר בבר המעות מותר להפות מקם ברמים מיהו אם קבל בבר המעות מותר להפות מקם במיחות מיהו אם קבל בבר המעות מותר להפות מקם ברמים מנה על וכל השבר תפורו לעי על מנת שיאפה בו מכה ואם יחירו אין וקוק ל יו כדתנן שכרו לעשות עינו מלוכה אחרת אעפי שאמר להמעבר ל חבות של יון החוף ליו כדתנן שכרו לעשות עינו מלוכה אחרת אעפי שאמר להמעבר ל חבות של יין של יון וקוק ל יו כדתנן שכרו לעשות עינו מלוכה אחרת אעפי שאמר להמעבר ל חבות של יין היין אין וקוק ל יו כדתנן שכרו לעשות עינו מלוכה אחרת אעפי שאמר להמעבר ל חבות של יין

משת שאור ושת חרוםת אעש של נשתמש בהן של חמן בשכן אסור להשתמש בהן מנה בהמין אבל בעין לחור להשתמש בהן מנה בהמין אבל בעין אבל בעין לחור ומני אבל הגעלה אבל מני הבני אם מני מני אור וחרוםת שרי אם אינן של חרם אבל אם הסשל חרם לה מקני להו בני הגעלה ואפי לירש נשתמש בהן מנה של בעבן ימי מני בקוני של כל חרם המושי להיבון להישורין חוץ מלעטן יין נסך דחיורי ואוכמי שרו אם הם חלקים אבל אם יש בהם בקעם או ירוקין אפי חלקים אסורין בתב רביו האיי אלכל עץ המעטן בסמטן ומשתמשין בהן בחמן דינן ככל חרם או ירוקין אפי חלקים אסורין בתב רביו האיי אלכל עץ המעטן בסמטן ומשתמשין בהן בחמן דינן ככל חרם או ירוקין אפי חלקים אסורין בתב רביו האיי אלכל ען המעטן בסמטן ומשתמשין בהן בחמן דינן ככל חרם או ירוקין אפי המוכל כל השתמים שרו בשטיפה לא שכא שר חרם או של ען או שלוטפית יי

תנב סדר הגעלה לוקחיורה גדולה משי

ומרתיחה ומכנים בה כל הכלים וכל גדול שאיפו יכול להכניםו לתוכה ממלאו מים ומרתיחו ועושה שפה לפנו סבב מטיט כדי שיתמלא היטבויגעו המים בשפתי ואם ירבה יקח אבן רותה או לפנד אש וישלכפו לתום בעודו דותו ומועך כך ירושיון חמים יותר ויעל על שפתי בתבריף ול משהי להו למיוני בעיורה עד רפלטי וכתב אם העורי זל מני יודע לשער שיעור הפלנטה אולישהם לתוכה וחוורין ובולעון לכן ירא שינים חרובה להגעיל בלים הרבה ביחר ישהם מעות לעות להשמישן דכון דטעמים פתם אין אוסרין רק שיגעיל בזמן היתר קודם שעה חינישית דלחחר חיסור חין פנימות מותרת וחח חרחש ולבתב דקודם ומן חיסורו יטל להגשל חש כל בן יומו אפי אין במנים ששים כרי לבטלי אבל מומן איסורו ואילך וכן בכל ימות השנה הבא להגעל כל שבלעב מאיסו אין להנשל של אם כן לא יהא מכל בן יומו או שיהא במים ששים לבטלי ופוהגין להכשםן ולהוצאם מיר . כתב בתשובות על שם רשי ולש עיר לחחר ההגעלה בענר מים רותחין עלהם בריך לשוטפן מיר במים קרים שלי יחורו ויבלעו ממים הרותוין שעלהם יוכן כתב רבים האיי זלובן פוהנון ולו משום שיחורו ויבלעו המים שעלהן שאין לחוש לוה כרפרי שא שנהונכן יכתב רשבם שבריך להגשל תחלה היורה שמנשלן בה שאר הכלים וכן פבק רשי ולוכן הורה רפים יבא" וכן יש בתשובת הנאונים מריח יורה גדולה ומנשלה ברותהין ומכשירה ושופים בענן ומפשטה מחמן תחלה ואחר כך מרופח בה מים רותחין בל שיעור ויוהר שלו יכוחו המים מן הרופחה שאם יפוחו המים אפור להגמל בהם כלם ומטלן ושוטפן בענן ואחר כך ממלא היורה הגדולה וסובב שפתה בטיט ומנמלה כמשפט הראשון ושופכה ושוטפה יואה הראש ולכה שדין יורה הגדולה כדין שאר הכלים שאם -אינה בת יומק או אפי בת יומק והיא קודם שנה ששית אין ברי להגעולה תחלה אבל אם הוא משנה חנישי ואילך וקיא בת יומקה בריך להגעולה תחלה מפנ שבהגעלה ראשונה נאסרין המנים שאין בהן ששים לבטל כלטת היורה דבטלה משעריכן וניובא שחמים כלם מוסרין וכבלשן בכלים הפגעלים בתוכה אם משהא אותם בתוכה שתנמר פלנטתן אבל קורם שעה חמישית חעש שחורון המים חוורין ונבעלן בתוכם אין לחוש מפני שמועטין מס ומתבטלן במני הגעלה חששיה ונס יהו כוהרין לשפכם קורם שימוחו מרשחתן רחשתי לה בלעה "

רנג אלו דברים שאדם יוצאבהם ידי חונה מנה

ובטסמין ובשטלת שועל ושיפון אבל לא באורו ושאר מיפן וגם איכן באין לני חימוץ ומותר לעשות מקן תבשיל וכן בכל מיפ קטפת י נישאוסרין לאכל אורו וכן מיפקטפת בתבשיל לפי שמיפחטין מתערפן בהם וחומרא ישרה

שאין להנשלן עם שאר הכנים דמנים שאיכן שלשן הרבה פנלטין מירוחוורין ושלשן ממי מהגעלה האסורין וכן כל כלשנשתמו ש בכלשע לו יגעולפו עם כל שנשתמו ש בכל ראשון מהאי טעמא וכן יש אופרין כל שהכניסו שתי פעניים שבפעם השני בלע מן המים האסורין ולמאי דבעינן למכתב שאן לחוש במי שמנעיל קורסו שעות אס יבלע חכל מניני חקונעלה חין בריך לנקנק בכל והי סלים שמולחין בקן חבשרי כתב בב השרי שברישן הגענים ומחבת שמטגען עו כתבגם הוא שחבו רבי יואר ולהגריט לעון והוא הישרו בהגענים ולוק בספס אה קראש ול וכן כתב בתשובות מחבת בפסח עושין לנהגעלה ואם חוא חרוכה משים חבה וקופך עוד ומגשל חביה האחרת ואם היא ארוכה ביותר מלבנה בחמצע. וכן כל כלשאיפן יכול לקכניםו כלנ בפעם אחת מכנים חבו וחוזר ומכנים חבו השני ולו חיישי שברו היגעל בולע מברו השנישל יגניל וכר הכלים בריך להגשל ירושהן כמותן · מחבת או ירה שש ט טליי אין שתרין בהגעלה לפ שהבלע תחת הטלאי איפו נפלט על ירי הגעלה · וחש השרי זל כתבשראה בשת אביו הרברב יואל זלשהיה משה להגשל הכרשי בשעת תקופו קודם שישימו הטלחי ושוב חיה מעה ליבן הטלחי ולחרביקו ואעפי שהיו משתמשין בו אחר כך קודם הפסח היה מגעונ דכבולעו עם הטלחי כך פולטו עם הטלחי בסוי של ברול שמכסין בו הקרה בריך להגעילה בין שמויע בכל שעם מחום הקורה ואם ניפוחו בפסח על הקורה בלו הגעלה כל התבשיל אסור השסוי מתערבת בתבשיל ואם חפועש בנק בריך שבון שסוי של ברול שמשימין אותו על חררה שמאפת עד גם הפרה יש אומרים שאפי הגעלה איפו בריך ביון שחיפו עשוי שא לכסות ואין החררה מגעת בה י ונרחה לי שבריך לעון כי ברוב פעמים פוגעת בו ועוד שהוא מזיע מהבל החררה שתחתו י מדועת של עץ ואבן שרכין בהן כל השנה ולפעמים דמן בהן שרורי לחם עם שומין ופלפלן י כתברשי ולרלו מחני להו הגעלה י וגם ברחים קטעם של פלפל וכן בתב רבים תם ולשמרינין אותן לבת שאורי פרוש כל שמשהין עו קשאורי ולבית חרוסת פרוש כלשששין בו יויני טיעל שמותנון בו דברים חדים כנון שומים ופלפלים עם קמח ומבלעו לתך הטלובאו פרשי ולורשיו הם ולרלו שרו בהגעלים ולי התיר כלם בהגעלים ולוה הספס אח" הראשור ווה לשופו בתשובה לי זלתמקה על רשיו תם זל איך עלה על לען לחסור בת שאור בהגעלה וגם בעשיפלו ופ משום שחמיש קשה בלע בענן טפי מובר אחר על ירי האור וכל שכן לרב שפחם ולשכתב והחיי ובית שאור איירי בכל חרם אבי בכל שטף אין חילוק שן שת שאור לשאר כלים שא כלם מותרין בקגעלה וכן אני פוקג ער כאן לשופו וכן כתב אני הערי זלובעל הערוך זלוהרי זלבן ניאת וכן המנהגובלבר שיהיו חלקים שאין בהם בקשם י הכף שעורשן הפתעלי כל השנה אין כותנון עלו מכה ולו עבה דרמי לשת שאור ובריך הגעלה והעריבה שרשין בה כל השפה בריכה הגעלה בשולחמות והתכנות שמצעעון בהן אוכלון כל השפה רצורין לערות עליהן רותהין לפישפעמים נשפך המרק מן הקדרה לתוכן רגילן בחשכנוליתן שכר של שעורים בחשות של חרם והשר רשמו יואל זל שתן בהן יין בפסח על ירי הגעלה דהי דאמריכן בשחרש אימן יוצר מידי דופיו לעולם היימו דוקא בשבלע על ידי האור אבל בענן סני להו בקצוניה לא שכא מוופף או אימו מוופף ושרוישלשה יינים פני הוי במו הגעלה ער בחן ומיהו בפרק בתרא דעו מוכח דשרוי לא עריף בהגעלה ומרברי רבים החיי ולירחה . דלח מהטלהו הגעלה לכליחרם חפי נשתמש בשנן שכה עריבה של חרם שלשין בה כל השנה ובשעת הגיעת הדיחו אותה יפה ודרט בה ענבים או הניחות המת הביור לקבל בו היין אות היין אסור לשהוע בפסח שכל חרש אין ל הקנה שא בלעון היילכך אם ידוע אות היין אסור אבל לספיקא בני האי מילידא לא חיישיםן . כל הכלים אפי של חרש שנשתמש בהן חמץ בשגן מות להשתמש בהן מנה אפי בחמין הוץ תנו שיעור העיסהשל פסח שלשין בפעם אחת היא מדה

של שמשנים וחומש שבה וכן ישער אותה יעלו כל מים ויתן אותו לתוך הכל ריקן ויכנים לתום ארבעו ושלשה שבים בנחת אחת לאת והמים היוצאין כל המחזיק אותם המים הוא שיעור המידה יאו ימלא כל מים ויערה המים בנחת אחת לאחר ואחר כך יהפו עו ארבעים ושלשה שנים ויחזיר עו המים שערה ממים והמים שיותרו הם המים מיתר מובשל יוכל לעין בנשנת השבים אחת אחת לתוע נשהוא מלא וכתב הרברש יבחק ברי הודה שוו המדה היא זוקא לראשועם שתפוריהם היו קטעם ואיכא למיחש בכל עוסה לחממו אבל תפורים שלה שהדי שהסגדולים עדיף טע שילש הרבה שחר ויהיו עסוקין בענסה תפיר שלא תבא לדי חימון ולא הודו ל חבריו פתב הרב רש יונה ול היכא שלש יותר מוה השיעור חכמי ברפת היו אוסרין אותו ונראה לל להער ומיה להשיח לעם יותר מות המים לשרועה אחד בלא עסק אם כן לכתחלה אין לעש יותר מות השיעור עד כלן עסק אם כן לכתחלה אין לעש יותר מות השיעור עד כלן יונה הדעת ולא ירבה על עשרון מות באומר הומים שלה ביותר ולא ירבה על עשרון יקח באומר הדמור ולא ירבה על עשרון

תנו מפנישצריך לדקדק בשישר משפח שלו להרשת בה

משום חשש חימון ומיטב שימעטו בה לכן טוב לקרב השמות יחד בשעת הפרשת חלה דשמא יש בהן שלא היה בה שיעו חלה ואם לא הפריש הין העים היתנס בסלו הסליברפט להלה יואס יהוע שהיה בשמה שיעור חלה ושכח להפריש חלה עד לאחר אפיה אפי ברוף סלאין בריך שא יקרב כל הכברו יחד ויטול מאחד על כלם ואפ אם שכח ואכל קבת יפריש על המיותר דתרומה חובה לארן אוכל והולך ואחר כך מפריש הלש שבח ביש של פסח במקום שאין שם כהן לא יקרא להלה שפעד שהאפיה שאם יקרא לה שם לא יהא רשאי לאפיה בין שאין כאן מישראויה לבואם יכרן תחמין ואים רשאי של הכל יואם שבח שקרש בש היל לא יקרא לה שם עד אחר אפיה ואו יברף הכל בכל ויפריש העל הכל יואם שכח וקרא להשם ישל היל לא יקרא להשם עד אחר אפיה ואו יברף הכל בכל ויפריש העל הכל יואם שכח וקרא להשם ישילה לען ואו לא הממין אבל במקום שיש שם כהן קטן שלא ראה קרי מימניו או אפל ביול שראה קרי ישל לקרות להשם מפשראויה לעל יהי שיבטלבה ברוב ויאכלנה בימי טומאפני

היאוו ולו בהעבן" ואם שרב אורו עם אחר משון ממיען ועשה מהן שמה אם יש בה מעם דגן יוכאים בה וחייבת בחלה אעש שרובה אורוי כתב הרב רב פרן וליש מהגין לברר החמין אחר אחר מאפלת עכבר אומנרים שאין בריך לחוי מני פנרות וכתב חוא שאים דומה למני פנרות שחרוק מחמין כרתכן לא יל פנום אדם הטין ויהן על גם מכתום ואין להקל ער כאן י וכראה שאין לחוש לוה כלל החשא רחוקה היא זו לנמר שתחמים חטה קשה ביועט רוק שבש העכבר רחש לתיתה שרי בגיורה שה שהחמירו הנחונים לחוסרה י ועור חפי אסים בהן נשוכן איכן אחר משף ומתבטלון לכשיטחן ואין כאן מבטלון איסור לכתולה שאימו טוחן כרי לבטלם כתב הרב שכאם ולשכריך לשמור חטין שיונאין בהן ירי מנה משעת קצורה שלא יבא עלהס מים ואח הראש ולכתב שאין בריך אא משעת טחינה יוה לשומו מהגון באשכנו ונרפת לשמרו משעת טחינה לפשבשו מקריבון אותן ל המנים שטוחטן ברחים של מנים וכן כתב בשלתות לה נשק ירי חובוניה אה במנה דמנטרנה מחימון מן כר נפל מיא עליה ואי אטמינהו לחיטי עי חרש שוטה וקטן לה כפק בהו ירי חובתה י תשובה לצאון זל לקח קמח מן השוק בשעת הדחק מותר ויוצאין בו לל מחוקיבן איסורא אבל לכתחלה בעד שימור על לתוכה אעב דבגמרא שרי ליה בחיטי הגחופי זל אסרוהו י וכן שדרו ממתבתא שאין אכו בקיאין בלתנתה הילבך אמב דבגמרא שרי ליה בחיטי הגחופי זל אסרוהו אין לפו ללתכת כלי לה בחסים ולה בשערים יי

עושין מצה מסלת נקייה ואפי חיא יפח כמכרב

चेथ्यं ना थलर जररने . ופרש רשי ולאש כלה סובן אבל הרס במולאסר כלה סובן שכתב אין יונאין לה בפת סובן ולה בפת מורסן אבל לש הוא השסה בסובן שם ובמורסן ויונא עוכן דעת ריף ול שסת כלבים בומן שהרושם אוכלים ממנה יונאין בה ואם להו אין יונאין בה ישסח שבללתה רכה וחלים ברותחין לא מקריא לחם לברך עליה המוצא ואיאשיה בתר הם בתרור מקריא לחם לעטן המוצא וונאין בהירי חובת מנה ואי בללוה עבה וחלנטה ואפיה הוי לחם לעפן חלה והמוצא אבל אין יוצאין בו בפסחי ולרב האיי ול יוצאין בו פמי בפסחובר זה למן הנמרא אבל הגאונים ול אסרו כל חלטה י מנה גיולה אין יוצאין בה י בבקות של נוים שנכר בהם של החמיש שאין בהם סירוקולא הכסים פניהם מותר לאכלן ובלבר שיאכל כזית ממנה שמורה לשם מנה בחחרונה ויש חוסרין לחכרן שח חסכן לשו העים בפשו ולו נהירה לחח" הרחשול ...

לשרוש רשי ורשי אין לשין אלא במים שלנו िता रावने चींश चित्

אחת של שעבר עליהן יב שעות משנשאט יולפי חד שישר ממיץ ולבריך שלא יהיו במחובר משנכנם הליה שבללה משנות רותחין והשואבן בערב מיר עם שקיעת החמה מותרין מיר יוכה אח" הראש ולוכן שמא לבר לשואבן בין השמשות ואם העת הוא עת חם ישימם במרתף שהוא קר ואם העת קר יניחם באויר המרתף הוא חסי וכתב הי ולבתשובה אין לשין שא במים שלהו שחשו חכמים לרוב שירות שאין להם שא מיי שרות ומשימות שקם רותחין ויראה מרבריו שבמי נהרות אין לחוש י ומכל מקום אין להקל ואפי במי נהר אין לום שא אפכן לפו וכן יראק מלשון הנמרא שאיפו מחלק שכתבולא מיבשא במיא רפשרי האסיר למירשם בית אלם אפנבינים למהרא במנים מיהו אסור למילם בהו ער דבית יוטוב יותר לחור אחר מי נהר ולהלעם בחמין אפעלה כישוממו שא בחמק ולה במים הגרופים מן קמולאר והוא דור

גדולשמושת עבה ותלי

בנולראשון אימו שא במנה שאפה ישרש לשם מנה וכתנבושמרתם את המעות עד שיהור לשם מנה ורשה האיי נאון ולכתב מנה שאפאה עי בפני שרש על ידי שיתור כתקנה מותרת לשרש לזכלה ובעל מעשה וחסירים מחמירים על עבמן בגאונים המחמירין ולשין בענמן ואופין כיוחיא ותנ, מה ורע של עני הוא מסירן ואשתאופה לכן מעה על כל אדם להשתדל בעשיית המעות ובאפייתן וכן היה פוהגאא הראש ול היה משתדל ברורין בהן והיה מעיר על עשייתן לורו העוסקין בהם והיה מסייע בעריבתן ויהא אדם רצול למר על כל פרורין שיפל בשעת לשה ועריבה יהיו בטלין כדי שיתבטליקודם חימונן

אין ענשין סריקין שמשין אוש במפרק כרי שלא יתפח מותר ומכל מקום טוב

ענין היסקהתנור בתברבניל שיול הפור ושרש שו שו כל השנה לאשת ש בפסח וטריקיו של כל השנה לאשת ש בפסח וטריקיו של

חרם שנסקק מלמיטה ועל גבה אין נחלם ולא שלהבת עולה על גבה ואופון בה כל השנה אסור לאפות בה בפכח אבל חושה לא שנא היסקה בפנים או בחן מיתר פון שה ורשלט צית זא צים שאין של ב נעולה על גבה מרתו התוחפת שופת מיר ואיפו בא לבי חימון אבל בריך לחסיק תולה בן הפור בן טביו ואחר כך מרבירן הפת אבל להרביקו תחלה ואחר כך להסיק אסור והפ אינ רב ענירים ול כני וה יהיו בוכם כל שיוסיקין תחישו או על גפו ואחר כך מרשקין ש הפת אים בא שרי חימן ומותר ואסמרשק ואחר כך מסיק אסור י והרב רש יונה ולכתב שבריך ליחר כשיסיקו חתפור שילט חומים על פע טלוחין די לבלובה דבתו שטלע על ידי הגחלים בר פולט על ידי הנחלים ושיהו עשעת ניתין מממי י הילבך אם הסיקותו כמה פנונים קודם הפסח איכו מספיק ב אם כן טומו להתנרו לערך הפחח בשמח לו הלט הנחלם עד פני על כל ומן שלו טין לכך ויש מהגון להטיל ט ין רקע חדשה כי שלא יבטרט חיסקה ומנהגיפה הוא עד כאן: מנה שנאפר עדשאם פורסין אותה אין חוטין פישם ממנה יבאן בהובפחות מכחן אין יו באין בה י ויובאין במנה האפיה על גם קרין עריהאפיה בשפחם בלא מים ובמנק השרויה במים אחר קישיה אבל נתבשלה אחר האפיה אין יוצאין בה אפי לא פמוחה בתב בקגול אי אפיק על גם קרקע או על טיפקא נפיק בהירי חובתיה והיכא רבש לטגן השפה במחבת בשמן מותר וחים עשר לה מרתיח המחבת תחלה באש על שיתלבן בשלהבת יפה ואחל פותן בו השפח ומפנה בשמן ומותר לפשאין פכאי להחמין אבל אם נתן השבה תחלה ואחר כך הרתוח המחבת אסורי והפשור רב כהן ברק זל ריש מישבתא אבל לחלט שפק ברותחין קורם אפיה אפור רהששרר רבשרירא ולאשב רחלט איפו בא שבי חימוץ וחלטה היא מים רותחין על גבקמח לו ישמעפו בשת ישישתשלה התכרו והשח לחיה או לחולה על ש בקיאין יוכן כתב רביפו האיינאון ול מנה חלנטה ברותחין מנה היא אבר רבנן קמאי אמרי לא ירשבן חלנטה וכינה חולם טרחו להער להם מי שעורים בחלמה ולה הערו הנחועם זרש חלה רשחולה שחוקשה חול על פי רופאים י מנח שכאפת עם חמן בתפור כת רתם ולשמותר דריח בי האי לבי

חלה שנית הנאכלת לכהן יפרשה ויאפה כמו בשאר ימות משה שמותרת לכהן לאכלה אפיל לברח במיני פומאת ויש מקנחונים ולשכתם שאף חלת האור יכול קרות להשם ולופינה אף במקום שאין שם בהן כיון בחויה לנה אי היופים המריכן הואיל והלכה ברבה דהמריכן הואיל ומוטב שלה לקרות לה שם שח חם כן יש כה להתעסק בפת בחרבעה בשר לאשקי נפשיה מפלעהיה תנח אין מתר בתשונות מעשה כה שחפה מעת קודם ארבע שעות וכבר בער חמעואסרו רעושים המעת האיתקש לפסקושין דפסח אים שא משם ששותו למעלה אף מנה כן אבל ל שישר הגרולורם שמוש הכהן התירו חך לכתח יש לנוחר משום חביבה מעק בשעתה ואם העורי הפיא תוספתאיוצאין במצה ישמובלבר שיעשנה לשם פהח וכתב דירוש פלב אתוספת ואופר אפילעשאה לשם פסח וכיון דירושלמי אוסר ראוי להחמיר שלא לעשותה קורם חעת. ובשעת הרחק שלא ימנאו לאפות ללמוצאי שבת משום איד העים ראוי לסמוך על התוספתא ולהתיר ומיל מקום יעשו שלשה מעות בשל פסח משום חביבה מעה בשעתה וכן כתב רב מתינים זל על ערב פסח שחל להיות בשבת דקימים לן מבערין הכל מלפני השבת ומשיירין מוון שתי סעורות ולמה אין מבערין הכל מלפני השבת ויאפי מצה ויאכינ בשבת בדי להור המעשה שלחר שמלה כריסו ממשה חיפו מברך עליה י הילבך ש החפומבה של במונחי שבר ב מפנימראית קשן מפנישאם אתם אופן מערבשבת אחרים מולולן במנה ומקלן בה אעם שמותר לחשוה מערב שבת חוקוו הררו המעה ואפובמונאי שבת בומנה עד כאן ופונא בוה השיב הרב רב יהודה הכהן ול מל ששלוחו מחו נחפות מער שבריטת בלל שני מערב יום טוב והשיב חבבה מעה בשעת ויחש בלל שני ורפין החיי ולכתב מנהג אשופיו לבער חמן מערב שבת ולופית מנה ולוכלה כרבי מאיר וגדר גדרו רשישא וקרמונפו שלו יבאו לבי איסור י ובמונאי שבת חופן מצה בתקופו ואפו אין לפו שא מנהג אם ישור ומערב שבתולה לטרוח באפניה בוס טובי ולחחר אפלת מנה שא וריוין מקרימין למשתער כאן יואח הראש וירים קיק מבער מן פני השבת ומשייר מיון ב סעולו ואופה מעד מערב שבת ואני ראיתי בברבענה מהמדקדקים שהיו אופין כל מה שבריפס למועד מקורם המועד שאם יתערב ענו משהו מחמן שיתבטל קודם איכורו

בנקום קשמשונום המעשכן אפע תכנל אויל הרקים אחושום המעשכן אפע תכתכל אויל הרקיע אחוד ולא תובקר האשה לוש אבל פי היפור מפני חום היפור ולא תובקר האשה לוש אבל פי היפור מפני חום היפור ולא תובקר אחת יליה מן הפיר להתעסק בעסק אחר עד שתעור כל הפת דלבים לה בריך שלא ישחהו בלא עשק אפעלרגע אחת וכל ומן שמעסקין עו חפילי כל היום אים מחמיני בן השפח אפעל אין רואין בה סימני חימן ואם החיניבה עד שיש בה סדקין אפעל לו נתערע עו סדקיה זה בא אחר הולך הפה וא הולך הפה הוא הולך היה הוחיץ במור והאוכל הייב כרת ואם אין בה סדק אל הכסים פעה הוי חמץ מקשל והאוכל פטור ובריכה ב כלם של מים אחד שמקטפת עו פי שטחה עו פע החררה ואחת שמצנות עו ידיק ברי שלא התחמש העשם והרם במול במול לאם היא לשחד שמוחנו בהן העריבה ולא ידענה למק בתב לא השפבם באר המים שאר המים שדוחען בהן העריבה ושאר הכלים לה השפבם אל במקום מדרון שלא ידקבע במקום אחד ויחמים עם שאר המים אחד הרבאות מו בהן העריבה ושאר הכלים לה השפבם אל במקום מדרון שלא ידקבע במקום אחד ויחמים עם שאר המים לשחד הידעו בהן העריבה ושאר הכלים לה השפבם אל במקום מדרון שלא ידקבע במקום אחד ויחמים עם אר המים לידענה לה השפבם אל במקום מדרון לשו בה בשימור עבה בשתה לשים לה בשתה לשים לל בפק בהידי חובתיה וכן כה ל כהן ברק לבארניה חובה להידי חובה הידעה וכן כה ל כהן ברק לבארניה חובה להפיד שלה בת דעה ועבר בה שימור בשעה אפיים לל בפק בה ידיחובתיה וכן כה ל כהן ברק לבארניה חובה הידעה שלה בר דעה ועבר בה שימור בשעה אפים לל בפק בה ידיחובתיה וכן כה ל כהן ברק לבארניה חובה

בסשנק וטבעו וים בקן חשם חימון וֹחִיכו עכר בקם לע ימכרם לעי שמי יחור וימכרם לשרש פון שאין חימובן פכר של ימכרם לשרא מעט מעט בעפן שיוכל לחכלן קורם קפסח י וכתב בעל העטור אפונאם לח הוריעו פון שיוכל לאכלן קודם הפסחי והרם ביוול בתב שבריך להודישומסתברי בכברי בעד השטור ולמרלף שרי אלה דבר מושט שחם מודיש אפיניטובה פני יש אומרים דקוח קדין פני לעייםל למברם משט משט שלה הם-י למכרם לעני שא הרבה ביחד דאיכא למיחש שמא יחוור וימכרם לשרש והנימסתברי כתב הרברני אפרים ו-שהן אסורין אעב שלא נתבקעו אעל דלגב לתינה איכן אסורין שא אס כן נתבקעו שאנ התם דעסיק בהו הילכך איכן באין לני חימון עד שיתבקעו אבל הכא פון דמיכו ניחי אנע לני חימון . כתב בעל הלכות גרולות ול חטין שבחו בספופה חם לחות הן חו שנשתפו מרחיתן ברוע שהגיע שיהן מים וחסורין להשהותן בפסח שח לובניפהו קבא קבא בי קיב לעכלעהו קמי פסחא אבל אם יבשות וקשות הן ולא נשקפו מראיתן אחווקי איסורא לא מחוקינן ומותרין לחכל והפשרר רב במח ריש מתפבתה זלוכן כתב רפים חבן זל י רבש של עים חין מחוקין בו חיסור למר מוויף הואי לתת חטין או שעורים ונתבקעו אסורות לא נתבקעו מותרותי וקאמל מנר שוקבא הא דקאמל בתבקש אסורות לא שבתבקש ממש לא שקרוםת לבקע שלו מניחן על פי חבית של יין והן מתבקשות מכח כיח היין אסורות׳ ואית דגריםי על שאשבוחוא כלשקלון שקשת על האשיושמוש אמ איכן אסורות שא אם בתבקעו ממש וכתב רב שפחם וליש פוסקין כשמוש בתבקעו ממשי ויששפוסקין כמר עוקבה לחומרה ופסק קים ביור עוקבם לחומרים וחש מיל למכלימו בששחו חבר חם שמבחו בתבשילול בתבקעו ממש פון דחסור משהו דרבנן חיכן חוסרות התבשיל שח חסכן נתבקשו ממש י בתב בספר הרוקח בשנה דחימה מילתנ ומסתפים מחברים דחטין שירד עליהן דלף ונתבקשוחורו ונישיבשו וחין ביקוען שכר יש לברר הדבר לחיסור ולהושר והאריך עו ונטה להושר שא שלה רנה לסמוך על דבריו להושר י ואס נמנאת חטה בענסה או במנה אפויה כתב אל הראש ולשמותר אפונ היא בקועה שאפונ נתבקעו איפו חמן נמור שא קרוב להחמין מראמ רביוםי שורן בחומן וחומן שמתן ורבר ירוע שחטה קשה וחינה ממחרת להחמין כמו השפה וכין שהשפח לה החיניבה כי שכן החטה ולה חישיכן שמא היותה במים לפש שישרש רגילן לשמור יפה המים השינורין וראית קבת גרולים שאסרו אותה מנה ויש אחרים שאסרו כל המעשתולה נהיכא

אין מחמישן ורט בוק קרעות. לרשי זל אין חיישן על חימוצס ברת אבל חמץ

פירות ואין מחמייםן הילבך והקא שהוא הבשל העשר משמן ומלח עם קמח שרי אבל העשר מנים ומלח עם במי שרות לבדן אחור ללש ולרב של המשר המים אור לשם משל האשון ואילך יו שאושרין ללש במי שרות עם מים אף מילו ראשון ואילך יורי ול שרש דמי שרות בלא מים אבי קימוף שמיקטפת בהן העום השת עריבה מיתר מעל ראשון ואילך יורי ול שראי בהן יוצאין בהן מי יובאי שבים היה משת מתפק רשי ולאם מחמיים ורשי וולאין בהן יוצאין בהן יונאין בהן משר ולה המפס איל הראשון ואילך יאבל בעל ראשון ושפ אין יוצאין בהן יונאין בהן מים החמין החים שרות בלי מי שרות עם מים הוי חמן מקשא ואין ע כרת אבל מעמר להחמין יותר משאר המשח הילבר אין רשים בחור של שבהן פסק בעל הלטת גדולת ול כרבן גיול דאמ ישרות הילבר מי חסים שמורות ברבש היו ביל מים משל המשח וואילן בכלי מי שרות היל המשח וואילן בכלי מי שרות הילים המה מוחור ובלבר של בתל המשר בהן מים ימרות ואים בהן מוחל שבהן מוחל המשח או הראש ליים מוחל המשח וואילן המוחל של היא שרות בלי משרות בלי מים הוא וואילן בכלי מי שרות הילים המשח וואילן בכלי מי שרות וואילן מוחל של המאשר ברות הילים המשח וואילן בכלי מי שרות וואילן מוחל של היא שרות ברלי מי שרות ובלבר של בתל בשל המשחי משחון וואילן מוחל של היא שרות ברלי מים וואו וואילן מוחל שהוא הבשל המשחי משחין וואילן מחלים בחור ול חשב הוא המשחים המוחל המשחי משחים מוחל המשחים המוחל המשחים מוחל המשחים המוחל המשחים המשחים המוחל המשחים המשחים המוחל המשחים המש

ולה ישקפו שמיח יחמין וכשחר מינע טים לים כיון שחינן חדים כמו חרדל ודחי החמין ובריך לשרפנ

מורמן לתרפעלם אבל הולטין שרום ברותחין שאו ביש המירסן לתרפעלם אבל הולטין שרום ברותחין שאו ביש מיחמין והגאונים אסרו כל חלטה כדפרישית לעל כתר בעל העטור ולכתב הרב הבבל מיותר לעם לתרפעלן מורסן או קמח ומאפלן מיד או יעמוד עליקושל ישחה שיעור מילוכל ימן שמקרין בהן או מהפפן בהן איהו בא להי חימון ואין לסמוך על וה שאם כן בשהה העסה שיעור מילעד כלי כתר התרח מעשה היה ושרו מעט מורסן ושכשע אווו בפסח ואסר אבא מרי כר האווח משום דאית בה בעורה פרע פרע ואית בפל הער והרוטבואי אית בה פלוטל להחיר י האשה לא השרה המורסן שעל בשרה יבא אעל שיש זיעה על בשרה היעבד המהר היעב שתעבר כל המורסן קודם שתשפשף במים על כו כת הרי ול שהאיתה אין הנשים בקיאות בוה ויש למנעם מלתה המורסן על בשרם אם במים על גב המתבפח מפני שהן על בשרם אוו על בשרם מפני שהן על בשרם אוו בל מתכפח מפני שהן ויתן על במרפח מפני שהן

ומרשהלי אמנולאחר חשה ואל הראש ולכתב דוקא עד חעות ואם אינה לעדך המועד אפילאם התחירש בה מאהמולל ינמרכם י החייטין והספרין והטבסין עושין מלחכה עד חעת אפול במקום שנהת של לעשור בה מאהמולל ינמרכם ולשוב של המיניל של במקום שנהע לעשות יו שאר אומעות שאפו אומרין אם התחיל מאחמל עמירין עד חשת פני דוקא במקום שנהע לעשות ואל הראש ולכתב כסברא הראשונה מושי שובען להריבעל שרוש להושיבה על בעם לגדל אפרוחים בארבעה עשר כל היום וכל שכחבר שכחם מעל העשם שיטל להחזירה עליהן של יפסדו העעם ערפן הובל מתחת רגל הבקמה והובל שבחבר לעשור ועאפו לאים לקפו לבדרין ואם נתרבה בחבר יועאפו לאשפה מולכן ומעבאין כלם מערת האומן כל היום אף על פי שאיטן לערך המועד גם בוה כתב הרמב" לדוקא עד חשת ואיפו נראה

תכח אסור שיר בשר וה לפסח שנרחה במקדיש בחמות ונרחה כחובר קדשים

בחוץ יש מפרשים דוקא גדי או טלה שראוי לפסח אבל רשי זל פרש אפל בשר בחמקה לפש שיחיו סטרין שהקדישו לדמי פסח ואפלשחוט נמי וכן נוהרין באשכנו שרנולן למלח בשר לערך פסח וליבשו ואין מושרין עלש שם פסח שא אומרין בשר זה לעם טוב וגדי מקולם פירוש שלם ראשו ער ברשו ועל קרש אעפ שלא פרשואמר זה לפסח אסור לעשות ושרי למימר הניחיטי לפסחא

שטעל מימכת מופרים מבטרות מתעשן בערב הפסחו מטעם זכר רום במסות בטרות שטעל מימכת בטרות וכתב אבי השרי ולשגם בטר לחם ים רום

להתעפות כמו שהיתה המכה גם בהם ומיהו גרול הבת אין בריך להתעפות אעם שהיתה בהם המכה לנשמחמר מלה של החים והחים שהיתה בהם המכה ליש מחמרי שלה אי והאיםטיעםין מתעען כרי שיאכל מכה לתחשן והע איתה בגמרא רבשת הוה יתעב בתעשרה כל מעל יומא רפסחא משום ראיםטעם הוה ואי הוה אעל במממא לא הוי מע אעל בלילש

אסור לחכל פת משעה עשירית ולמעלה כדי שיחכל מנה לתחשן חבר לבר בדי שיחכל מנה לתחשן חבר בדי שיחכל מנה לתחשן חבר בשר וירק ומיני תבשיל שרי והרש במו לכתב חבל חוכל הוח מעט פירות

או ירקות אבל לא ימלא כריסו מקסי ויין מותר לאתת הן רב או מעט פ הוא עורר תאות המאכל אבל קודם—
שעה עשירית יטל לאטל פת ומקו הפתשיאכל חמן אסור מתחלת שעה חמישית ומעלה מצה נמי לא ידאיתא
ברושלמי האוכל מצה בערב פסח בטעל ארוסת בבת המיו הילכך לא משכחת פת שיובל לאכל לא מנה באין
עשירה פירוש שעלשה במי פירות שאיכן מחמישן דירושלמי לא אסר לא מצה שיובאין בה בללה אבל מצה באין
יונאין בה בללה מותר לאכלה ער ישולת שעה עשירית. ואם התחיל לאטל קודם שעה עשירית ומשכה סעורת
ער הללה פסק רשבם ולאעפי רבשאר שבתת וימים מובם קימא לן פורם מפה ומקרש בפסח צריך להפסירן
סעורת בעקירת השלחן ור שפאם פסק דאף בפסח אין צרי להפסי בעקיר שלחן וברכת המוון לא פורם מפה
ומקרש על הטס ואים מברך על בפה ומברך ברכת המושא ונו סעורת ויש אומרין שבם ברכת המושא אין
צריך לברך אבל רב שפאם כתב שבריך לברך ברכת המושא וכן כת בהגול ולוה הספס אא" הראש ור

ערוך מבעור יום כדי לאטל מיד כשתחשך אף אם הוא בשת המירש יקום משום שמעה למקר ולאטל בשבל בשבל

השמקות של ישמו אבל לא יאכל קורם שתחשך אעב רבשאר שבתנת וימים טובם יכולון להוסיף מחול ער הקרש פסח שאני דומן אבלת מנה אינה שא בללה דומיא דפסח יויסדר שלחם יפה בבלם כאים כפי ברחו ויכן מקום מושם ששב בחיםבה דרך חירות וכתב אב העבי ולבומן חוה שאין רצולת בארנהו להים

שאפי אם מיותו חמן למה תחסר כל המבח נסח ראמרינן חמן במשחו הייהו דוק על ירי בשול שמתפשע החמן בכל הקורה אבל חם נפל בוית חלבעל חררא אחת דבר ירוע שאין איסור החלב מפעפע בנר החררה באפנים נה הוי כששול להתפשע העעם בכל החררה שא אוסר כדי קלפה או כדינטילה וכש חטה אחת שאין כח בפלטונה להתפשט הטעם בכל החררה וכתב הרב רב שישר יומין ולשחם נמצחת חטה על בשר מניח יוו בלאו על מנה רותות חותר מקום פעפעו לפי אומל הרעת יוחם הוא ביום טוב אחרון של פסח מותר לישהות ער אחר הפסח בין שמוא ספק יום טוב ספק חול ער כאן י מעשה שמלעות רפועלת במים חמין ומצאו אחר כך במים גרשון של חנים ואסר רשים אבן התריעלת דשמה היתה החניה במים קודם רתיחה והחמינה ובלעה סתרפונלת מן המים י מעשה ונמכחת חטה בקועה בכלשלמים ובשלובחותן המים תבשילשל בשר והינירו מתבשיל ולח חמריכן שמחסרו כל ממים ויחסרו כל מתבשיל וכן מתור אבי מעורי חטין שנפללבור וכתב שחין אנחמישת ברחמרי תכח תלטום בשכן שמח שהשכן מעכבו מלהחמין וכרחה לשחין הכרון דומה לרחיה דההיח לוקה בשפח חבר חטה ורחי מחמבת במים שנשן בחחות חרבה נטביוה בחישתה וכן ושל תניה בתופפתו בק.יח שרק חטין ושעורין במים והחימיש אסורות שא נראה להתור מהחי טעמוא פון שהמים ענען חין החטה בותנת בקס טעם ואפ חמן נמור שנפל לער מותר מוה הטעם מעשה שהגעוליורה מחומנתוכששפט המים קמחומשן ירמו לבור ואסרו לשתל מימיו בפסח בשב שנתערבו מימי הטר במים המחומשן יבספ הרוקח חטה שפוניות בקדרה והכף שהנוסו בה י הקדרה שמוה בקדרות יחרות כלן אסורותי וכתב עור חטה שפוניות ב בתריעלוב יוליחה ופילחו עמיה אחרות שאותה שפוניחת עליה אסורה כי נתרככה החטה והחמץ בפסח ביושהו לחשאר מניתרות. והוא הרין אם צלי התרבעלית בשפר ופענאת חטה על אחר מקן אותה אסורק וחשאר מותרות וכתבחח קרחם ולחין דבריו נרחין במק שחסר כל התרפונות המנוחה שפענחת בה החטה שח כחשר כתב הרברב שישר ממין ולשמטל מקום פעשפו אבל תרפעלת בלניה שפמצאת בה חטה בוה כראין דבריו שכל קתרכונלת אסורה לפי שכשייהפכין השפור מתפשט הטעם בכל התרכונלת יואם היה מעשה בא לורי הית אוסר כל התרפעונת שבשפר הפוגעות זו בוו בעל יני היפוך השפר מתפשט מזו לוו ופ היפ רבשחר חיסורין חס מיה כדי ליה, טעם בכלם כלם אסורין ההצחמן במשחו ער כאן יש מתכרין חטה שמוכאת בופק של תרפעלת בראמרינן גשטומאה דחשיבה במעובלת ואינה מחמבת ואין עלה תורת אוכל יוש אומרין שאין לימור איסור מטומחה ונוה הפשם אח" מרחם ול

תכו העושה מלאכה בער בשבת וימים טובים מן המנחה ולמעלה

בך מרכשן אותה בחומן וומתען בה תבלון כבן קנמון וסונבל הרומין לתבן וכר לתבן שהיו מגבלון ש הטים יומתען בה תשיח וכר לתחת התשח שוררתיך ואנווים זכתי ש גנת אנווירותן ותאכה דכתי התאכה חנטה פניה ושני תבשילו א׳ וכר לפסח ואחר וכר לחנונה ינאי וה מין שירבה וכהוב בבשר ובננה ונהונ לקח ורוע רמו לובורוע נטויק 'ניה" כשקפשת חלבינוכחי שבתשחין לקחשה תבשיל חדר וכר לפשח הב לה השני שכינד החצובה - לפני שאו לא מיתה חנונה באה עם הפסח שאינה לוחה שבת הילכך אין לקח תבשיל בפנוק יותר פרן ולכתב שנשין יתין לשבך טיבול ראשון דכל שטיבול במשקה צריך נטילה ומצרך על נטילה ידים ולא יטול קודם קידוש בי לקידוש אין בריך נטילה׳ ומניחו מני שרובל לטולכל ימות קשנה קודם קירוש ולו חשיב לקירוש הפסק מפניש מות שרך סשורה שהרי אסור לחבר ער שיקושנם ערקי יטל שטול קודם והר מאיר מרוטנערק ולכתב שהאירנה בין נריך נטילה לרבר שטים לב במשקח ועל כן לה היה מברך על נטילה של טים להראשון וכן כתב בעל השטור זל ולה נהירה יכן כתב הל שמעה זל בשסרש זל והרוצה לצחת ירי ספקה ולה נהירה יכן בתב הל שמעה זל בשסרש זל י והרוצה לצחת ירי ספקה ישא עבמו לדי חיוב נטילה מכר אחר כגון שיסך רגלע וישפשף ולקחירקו ומבר בפ האדמ ומטבל כדי לעשו שיפוי בשני בשני בשני המיו בשני החדים יושי שיפוי שטובלן קודם סעורה מה שחין דרך לעשות כן בשאר הימים ואין בריך כזית מהם וכתב רב עמרם ולשטים לשטים לוה בחרוסת וכן כתב הרמבם ולורתם ולשירש שמטבל בחומן ולא בחרוםת לש שהחרוםת משת עם המרור ואין לאכל ממפו קודם מעתוכן היה פוהגאא מראם זל ואפיל אין לשאר ירקות שנם טים ל הראשון בחורת אפי הפאין לטבר בחרוסת פון שאין בטים לראשון נמקר משקי ולרי זל מברך אחר הטיעול ערא נפשות רעות ולרשבם אין בריך לברך אחריו ולוה הספס אא הראש זר לברך ברבת המוצא שממנה של לבענ יונבה הקערה שבה המעת ויאמר הא לחמי עני זר וכל ומ ער מה כשתנה הללה חוה ואו יעה להסירה מעל השולחן כשו כבר אכל ברי שישל התניוק למה מסיריו הפרב ועריין לא אבלנוקוא לפו במקום עקירת השלחן ויש מנקנקים להוצא ממנה התבשיל בשמנציהין אותו משום לאמרינן בשר אין בריך להגשה ואין בריך להוקא כשאומר פסח שהיו אשתפיו אוכלון בהא קאמא שאין להגשה שלו יהי נריוה כשו הקרים בהמתניחיים לכך יובר במה שמנשה הקערה איפו נריו הבוה כשו הקרים בהמתנ וימונגן יניד מסשע כדישישל התיפוק לניה שותון מסשע קודם סעודה י ואם אין חכמה בבן לשאור אשת שושתוחם לאו הוא שוש את עבמו ואפלש ב הלמירי חבינים הבקיאין בהלכות פסח שושין זה לוה מה כשתנה וט יומחויר הקערה שבה המער ברישתה לפש כשיאמר ההגרה בראמריכן לחם שנששעון על דברים ונס שתהא מעיה לפעו כשיאמר מנה זו ומרור זה י שבכל הלונת אין אכו מטבלון אפונ פעם אחת והללה חוק שוש פעמים יואין לניער שבכל הללות אין אפן חייבון לטבל . שבכל הללות אפן חוכלון חמן או מנה הללה הוה שלמבה י שבכל הללנה אפו אוכלן שאר ירקות והללה הוה מרור יואין למר האירנא שבכל הללנת אפו אוכלן בשר בל שליק ומששל והללח הות בלי אש לפש שאין לפו פחי וקורא ההגרה עדונאתר לפעו הלעיד וכשינית למכה זו בריך להגבה להראותה למסובן שתיחבב המעה עלמס וכן כשינות למרור וח אבל כשאומר פסח שמיו אשושיו אוכלון לא יגשה התכשיל שהוא כינגו שנראה כאו הקרישו לכן

לעם כחשון מקדש עש ומברך הפוק בפה וחחר כך קירוש חיום ושהחיים וחים מברך שעשה נסים לפי שעתנד לחמרו בהגדה וחסחל בשבת חומר זי שוני ואסחל במוצאישבת אומר סימן יקומו יין קימשנר הברלה ומן ומסח ההברלה ברוך אתה יי שהים מלך המנלם המנבריל בון קרם לחול ובן אור לחשך ובין ישרש לענים ובין יום השביש לששת ימי המעשה בין קרושת שבת לקדושת יום טוב הברלת ואת יום השבש מששת ימי המעשה הקושת וחברלת וחקושת את עמן ישראר בקרושתר ברוך אתמי א ממבת לשן קרש לקרש : ושותה בהיסבה לה ה סבבריך לשונות פעם אחרת בהיסבה ואים מברך אחריו על קנפן ועל פרי הנפן ואסירבה לשתות אפיניבמה טסות הרשות בירו וכתב אבי העורי רק שיטין למשלא ינטרך לברך פעם שנת שלא ימא במוסיף על הטסות יוכן כתב הרבה מאיר מרוטנם ול משלוחו אם יכולין לברך על שיפוי יין קטוב וחמטיב בלל פבח וחשיבשיטלי לברך שאינו נראה במוסיף רק אם יברך טרא פרי הגפן כמו שפרך על הארבעה עסות. והם הולפן לשיטתן שמבריפן לברך טרא פרי הגפן על כל טום וטום מילבך מסתבר למו למימר שאם מברך יותר שנראם במוסיף אבל לדעת אח מראש ולבג בין בריך לברך שרא פרי הגפן על כל שם ושם אין חלניקאם יברך אם לאו שאם אפי חושבון אות במוסיף בשל בלה ברכה פני ומשחין לפשו קערה שבה שלשה משתומרור וחרוסת ושחר ירקות מחיוה מין שירנים ושש תבשילן מרור וכר לוימררו את חייקם י ואו ירקות שיונאין בהן ידי חובת מרור חורת ועולשין רניורה וחרחשנה ומרור יוינאין בעלן שלהן ובקלהן של שבעליהן אין יונאין של אס כן הן להין ובקלה יונאין שן להין בן היו בן יבשין אבל לא כמשין ולא שלקין ולא ממשלן יוכלן מנטרפון לבוית שהוא שיעור שלהסי ועוקר היועה הוארב בחולת ואם אין ל חולת יחור אחר כאשון כאשון לפני מסרר השפויין בינשמה י ומחרוםת חוא וכר לטיט שמיו אם מש משתעברין ע לבך בריך לעשות עב וכר לטיט ומרברים חמושן וכר לתפוח דכתב החת חתפורים חכר למרור י ואיתם ברושלמי אית דעבר לה עבהואית דעבר ליח רכה וכר לנסי ופרש הרברב יחיאר में राजने वित्र में तरे व्याची व्याचन वित्र व्याचन

מרירתו ויוכעם וה כת הל יונה ולשברי לבער החרוםת מעלו שלה יבטל טעמו ויברך על אפלת מרו רו יאכלם צוא קים בי החדמה ופרשבם ול לפישנפטר בברכת בכ החדמה שברך עבי הירקור בטישל ראשון ולכך אמר שאין לברך אחר טישל ראשון בורא נפשות רבות י ורי ולאמן שבריך לברך אחריו טרא נפשות ומק שאין צריך לברך על המרור בורא פרי האדמה לפנ שחשוב בדברים הבאים מהאמת הפעורה בתך הסעורה יואא הראש ול הספס לדברי הרשבם ול ואין מצרפן על החרוסת אעם שהוא משה בת הבתיבונות שקוח טפל למרור ואס אין לבירקות לטיטל הראשון שא מרור יברך עש בטיטל ראשון שרא פרי האדמקה ועל אפלת מרור ובטיטל השפיטבלפו בחרוכת ויאכלפו בלא ברכה וטוב לחור אחר שאר הירקות ואחר כך פוטל מנהשלשית ושבע מנונה וטרט עם המנרור ואוכל שחר זכר למקדש כחלל שהיה טרך כסח מנה ומרור ואוכל וכהג אם העורי ולשאין למבל בחרוםת השני מושלם משמ בומן הזה דרצונן למעבר כהול שלשה לה משמי ורבמ שמשה ול בשם רשי ולשבריך למבל בחרוםת וכן בתבאה הראש ול ומובל בחרוםת שכך היה הלששמה וכל במד מתבה וכל במד מתבה למשה וכל במד מתבה משה אוכל פסח מנה ומרור ומובל בחרוםת. כתב אחי הרב ל יחים ול מפפיקה לבכריכה אי בשה מיסבה פן ומרור לו בשקיםבק ובעל המחור ולכתב ובשא היסבה בעטר המצה שבאה וכר לחירות י וכתבשור מחנה לקיים משה מן המובחר לו ישיח ער שישה בריכה כחל כרי שתעלה ל ברכת מנה ומרור לבריכה כחל מאיתשום דלו איינער הלביתו לו ביער ולו ביער עבריכן לחומרא בתרוייהו הפ פני למפן ברכה ברפכן למיעבר שעל לשניקט ובשיחת חושן בריך שיחר אבי טול ברוך לא הוי הכבקי בלע מנה ולא לעסק יבא למקרישפיר אטלה יבלע מרור לא יבא דטעם מרור בשנן ואפי בלע מבחומרור כאחת אפי הפיבא ירי מבה ולא יבא ירי מחר כרכן בסיב ובלען אף ידי מבח לא יבא אכלן בלא מתבין יבא בתב הרם במול היה נכפה ואכל מנה - מורה בשתראש לא יבא ואיני ודע אם הוא פוסק דמעת בריטת טפה או אפונל ניאן דאמ אין בריטת טפה מורה אנה של בעל ראשון אבל מכאן ואילך אם ירבה לאכל דבר אחר הרשות בדו רקשלא יאכל חמן ואפל בער דראשון יוצא בכוית כתב רב שכאם ולשאין בריך של שת מעת אחת פרומה לשני מעברך על חביה המוצא ועל אבלת מצה וחבה השב לא שקומן והשלמה לבריכה וכן בתבו קבת הנאונים ול ובחילף מנהגם בתבו אשיבבל כשח בשבת מנים פרומה בון שת השלמות וכשחלביו למניה ובל מחום המדורה בי ברות בול השלמה מבריבה בל מברומה בי ברות בול בדרות בי ב ברטות ואנשי ארן ישרשבון בחול בין בשבת מפחין פרוסה על השלימה ומברך על הפרוסה ב ברטות וכן חלק בהגול שכתב והיכא דמקלע פסחא בעל שבתא שכע על תרתון ופרוסה והתספות כתע שבריך למשות בנופרישי יוכן בתברב עמרס ולולות מספס אה ולוכתבומהגין באשכנו וברפת לעשותן מעשרון וכר ליחני וערת שהיוכי משלים ושלש ומכל מין היו מנשין י חלות הרי שקנית לכלב הלות משרון החלומל כן מנשין שלשהן מין היה בה בלשלה מינון של מכה חלות רקיקין ורבוכה וכל מין היה בה בלשלית בה בה בלשל משלים ושלים של מכל מין היו משין היו משין י חלות הרי שהנית לכלב הלות משין בקופת שותרמין בהן משליו בהן מימן לרע אי זה ראשונה ואי זו שניה ואי זו שליה האונה שמימן לוקחין החלה הכא נמי מושין מעה ראשונה לוויה שנעשית ראשונה הילבר מברפן על הראשונה המוצא ועל השפיה על אפלת מכיד ומקשלים שמובניו בהודה המתרה בתורות שמובניו בתרונה המוצא בתרונה בתרונה שמובניו בתרונה המוצא הברי במורניו שמובניו בתרונה המוצא בתרונה בתרונה שמובניו בתרונה בתר תעה ואוכלין כל נרכן במקום שמקבין בריכהוחם החלנף חחת מחברתם לח עכב לומלבעבעל בפחים אוכלון ובמקום

ביו בין שכנו כשמנישן עד לשיבר מנושה כל אחד שמו ואוחוו שרו עד סיום ברכת אשר גשמי וחב איתנים במדרש שוחר טוב כשמעע לפנכך אוחו טפו בדו כדי למר שירח על חיין קהל איכא פענה לרטואת ריבבא" היה מכרך עלושת פענים אחת קורס חבלה ואחת לאחר אשלה וכן היה פוהגה" מאיר מרוטנטרק ול וכן בתברשפו האייול ורב במחורב ולחקרים׳ ואס כן היאך יברט כון שמסקין באמנעוכן היה פוהנאה הראש ולוכן ראוי לעשות בכל דבר שיש ספק בברכת שחין לברך וברטות חיכן מעכבות וים מקומות שפוחנו לקרות החלל בלל פסח בבית הכנסת בנער כרי שלו יבטרט לברך על בשעת ההנרה ומה טוב ומה נשם ההוח מפהנה יויש לוסמך במסל סופרים דאיתה התם תניא ל שמעון בן יהוברק אומר יא ימנים ושה אחת נומרין בהן החל ובנולה כא" ימנים ושני לער ב ומשה מן המובחר לקרות החלל בשע לעת של בשע ולברך על ולחמרו בנשמח ולקיים מה שכחמר ונרוממה שמו יחרו וכשקוח קורה בשתנחין בריך לברך עלושכבר שרך עלו ברשם . ומתחיל הקל וקורה עד למשים מיסומברך באי אמה אשרגשמו וחותם באי גש שרש ומכלשם מן חובחיסומן הפסחים שבריך להקמם דקיים חנונה קודם הפסח שהוא נאכל על השבער ופודה לך שיר חדש ואין לנמר שירה חדשה שהוא אומר עב באולה של עושר והיא כאמרה בלשון זכר כראיתא במררש ושותה כום שפוכתברב שפאסי ולשבריך לברך עלש בפה וכן כתב בבנטרונאי ולורב שמרס ולוחריינבס ולוחם מעוריונא נהירא לאין מראש ול שין אין בריך לברך בפה שי מל מס ראשון שחוא של קירוש ועל שלשי שהוא של ברכת מינוון אבי על שני ועל הרצע אין בריך לברך וכן בתברבנקן ברק ולונשטןברכה אחרונה בתברב שפאם ולשבריך לברך אחר השני ואחר הרבש והקשו לדבריו למה יברך אחר משניה לה הסעורה לפש והוא פשר היין שבתוך הסעורה דקימא לן יין שלפני קרימון פשיר יין שבתוך היעון ואם כן היאך יברך אחריו יואם השרי ול בת שיש לברך אחר ראשון ואחר שלשי ורשש ורב חפוחי ולכתב מם שלקירוש ומם שלפע ברכת המיון פון שיש לנמם לברך עלי ברכת המיון אין לברך מלש על הגפן אבל טוסות אחרופות כל אחרים לברך עלש ורב שרירא ורב קאיי כתמ שבריך לברך לפני כל אחר נחחד אבל ברכק אחרונה לא שאין לברך שא אחר אחרון וקראש ולקסמם לרבריקם בברכק אחרונה שאין בריך של חקר אחרון וכן כתב קרברבי יונה זל יריו ויקח חקערה שתמעת בתנה כפר שחנחם הפרוםה למניה והשלמה למעלה ויברך על השלמה ממושא ויבצעולא יאכל עד שיברך על קפרוסה על אפלת מנה ויאכל משניהם יחד כוית מכל אחת ואם אים יטל לאטלשני קויתים ביחד יאבין של היווביא תחלה ואחר כך של אפלת מבה ומפנישיש מי שאומר שמברך על הפרוסה המושא ועל השלמה על אפלת מנה לכך הרונה לנאתיה שנהם יאחוו שתנהם בהו ויברך ממושאועל אבלוב מנה מירוה אחר וה בלו בצעה ואחר כך יבנע משתיהן ביחר ויאכל בהיסבה ואם לבש מיםבלה יכה ובריך לחכל פעם אחרת בהיםבה י כתברב עמרם ולויברך המוציא ויטבל בחרוםת ואוכל וכן כתב הרם במולוחיניורני טיפולוה בחרומת למה אי משום מנחשאין בה מלחובריך בשש לטבל במלח אבר בחרוסת למה יוכן הוא לשון הירושלמי וטמיש לה במילחא י וענר הקשה בעל המנהיג לרבריהם שמצה היא וכר לחירות וחרוסת זכר לטיט וחיאך יתוברו זה עם וה יוענד מנה דאורית וחרוסת דרבנן ואת חרוסת דרבנן ומבטלמצה דאוריתא יואחר כך יקח כוית ממרור וישקעפו טל בחרוסת ולא ישחפו בתוט שלא יתבטל טעם

חינים לו מווכר לפרשבם ולוחין לעשיתולבך משחות הלל הגרול על מם רבע וכן ירחה מרברי רב חחיי ולשכשל מלפעו חשכחן לרב סעריה ולשחמ מי שרונה לשתת טם חיניםי ולנין עלו חלל מגרוליניח יהללך ויחמר חחריו חבל עבשיו בחו הלפנירים וחמרו שעד כל כם וטס צריך ברכה לחריו כמו לפטו וחומ יהלבך חחר מהל וחותמין מלך מהול בתשבחות ושותם טם מ וחומ עלי חל הגמלותותניון בנשינת כל חי בהסחר בשירי ומשיברב סעריה זלכן הוח ומנהגיפה הוח חבל חם לח נהני בטם חמישי כל מנקר וחש הלמירי דמברם אחר מהלל ואחר מל גרול דרב סעריה ודילטן עדיפא מדילהון לא אמור רבנן שת ברטת על יושעלם נחונם לעשות רשות וכן בתברב יוסף טוב עלם ולשאם מוח האב לשתריעשי טפ חמישי וכן בתב רבשר שלים ולנום חמישי רשות חם רבה לשתר ישתה וחות על יהלוקר וכן שור רב כהן בוק ורב משה וכן בתב רב עמרס ול יראה מועתם מישרובה למשות חותם ביהללך אחר ההלל ואומר על החמישי כשמוב וחותם ופון דאיכא פלנוט דרטווט טוב למעט בברטות. ומני שירכה לעשות לא יחתם אחר החלל ויאמור שלי הלל גדולונשינת כל חיויחתים וכן כתב חרי בן ניאת ול כת אא" הראש וליראת מנדברי רבי יוסף טוב עלם שאסור לשתת אחר ל טסות של פסח וכן כת ריף ולבתר דאכליכל מבינופרי אוכלין בסוף טית מבה דמינטרא ולו טעמין בתר חם כנס בר מכסא דברכת מווכא וכסא דהללא ומאן דבחי לית ליה רשותה לושוני חינורה של מנית יוכן בתבו כל מנחונים ולותנית מנים לן דמה לם קחמה שה חין מפטירין חחר הפברה חפקונון יוחיים של לוכל חבל לושת שרי ומנהג פשוט הוח שלה לשתניין ופירשהר יונה טעם למנהג לפי שחייב כל אדם לעסוק כל הללה בהלטת פסח ובינאת מברים ולספר בנוסים וכפלחות שעשה הקבה לאבותנים ער שיבוטפא שינחואס ישתה ישתבר וחש איתה בתנם חייב אדם למסוק בהלכת פסח וששאת מצרים כל הליה ווחו ששנים ממשח בל שיער ול יחושע שחיו מספרין שניחת מכרים כל חללה תפא כתב רבשפחם ולמחן דשת שח בוית דמנטרה הפלברישה דל מננטר ומברך שליק היוושא ולבסוף מכרך על כוית רמינטר לחכל מנה והדר כריך מנה ומרור ואפל בלח ברכה ותמיד עש אח הראש זל לפו סברת ראפל בוית דמנטרא לבסוף מיאך יעשה כריכה אחר שיאכל כוית דמנינטר ויחבל דלה מינטר אחריו ויבטל טעם מנה ויותר מסתבר לפי סברת להניח הכריכה שחינה לה וכר כל מקרם ממה שיבטלטעם מנה שבפנו וכן כתב הל יוכה ולשיחכל כוית רמינטר בחחרוכה ויברך עלנו על חכלת מבה ום יוכל אחריו כלנס יובעל השמור בתבשיחכל כוית מיר דלה מינטר ויברך על המיציה ועל חבלת מנה וייוכל למנינטר בסוף בלח ברכת יוחה מרחש ולכתב שיחכל מיר כזית דמינטר כרי שיחכל מנה לתחשן ויברך עלנו המושא ועל אפלה מנהואים חובש אם יאכל לבסוף דלא מינטר שפאם ולמאן דלית ליה חמרא בלל פסח מקדם אריפתא וחים עבר

שרי היו שלים לריפת ומשה עד הגיר קירושה ומנה שרים ומנה לריפת ומשה עד הגיר קירושה ומנה להכל מנה והשל והדר השל הריקי ולשלק לפשרה וחומר מקנשת וכל הקנה עד גם שרם אינרור והדר כריך מנה ומנרור והשל ברכה והדי בן נוחת ולכתב שחימו מברך בשעת קירוש שה המושה ונימ הקירוש וחוכל ומעבל שרקור ובער ונימו ומיר בקירוש החדש שרך המושה יברך עד השלת מנה ונימו הקירוש וחוכל ומון שחוכל מנה השמור כתב שחין להפסיק שן השלת מנה להשלת מנור עד כהן יוח לה ממתמנה הוים המינו המנה ומהל עד למשים מים וקדושו בל המושה ויצמור הקירוש ויברך שר למשה מים ויקרושו בל המושה ויצמור הקירושו יברך ברק מיר בלה קירושו החדר הקירושו ברל מר למנשה מים ויקרשו יבר המושה ויצמור הקירושו ברך ברק מיר בלה קירושו החדר הקירושו ברך ברק מיר בלה קירושו החדר החברה וביר מהברה והמושה בריק מיר בלה קירושו החדר ברישה בריק מיר בלה קירושו החדר החברה והמושה בריק מיר בלה קירושו החדר ברישו המברה והמושה בריק מיר בלה קירושו החדר ברישור המברה ומהלל ברל מנושה מים ויבר ברישו המברה המברה והמושה בריק מיר בלה קירושו החדר ברישו המברה ומהלל ברל מושה בריק מיר בלה קירושו החדר ברישו המברה ומהלל ברל מושה בריק מיר בלה קירושו החדר ברישו המברה ומהלל ברל מושה ברישו המברה המברה המברה המברה המברה המברה המברה המברה המברה ברישו המברה המבר

PP

ינרי מקולם פש שלם ראשו על כרנעו ועל קרע אסור בכל מקום וברושלמי קאת ראפ בשר ענל ועוף כל דכר שמעון שחיטה אסור . כל אב העורי ולרחיוני בני אדם שאוכלן בשר עוף בל בלל פסחים על . ואין חילק כראי ברוש וראי מעשל מעל בער מוא במקום שנהע של להכל בל יואשכנו מקום שנהע של להכל בל הוא

אבלישיו קבתים אפי שינת קבע יאכל יוכן כת הרם במולואה הראש ולכתב כסברא הראשונה כך מוונן לנסיב ומברך עלו ברכת המון ומברך בפה ושותהו בחינו ולויברר אחריו לרעת אח" מראש ולי ואם שותהו בלו היסבה בריך לשתר

מעם לו חשיב סילק ומותרין לוכל עור ממפו אפי אותן שנתפמנמו אבל חם נשתקעו בשינה חשוב סילק ול

יאכל אותם שישמי וקרי זלכת דוקא בישמו כלםים חילוק בון ישמו לבתבמובמו דבתבמובמו יאכל וישמ לם יאל

וישתה רששת או רום בקיסטת שמא ולא יברך אחריו י ויטללשתת בין טס ראשון לשני אפולכמה פענמים ואס לו מיסב בריך לשתנת פעם אחרת בהיסבה והסבת ימין ופרקדן לו חוי היסבה ואשה חשובה בריכה קיםבק אבל לא אשה שאינה חשובה יוכן אבל אבו צריך היסבה אפי אם הוא רבו יותלמיד לפער בו אין צריך היסבה אפונאס אין רבו מובהקי שא אם כן יהן לו רשות ושמש בריך היסבה ויביאו לפנו קערה שיש בה שלשת מעת סדורות זו על זו ומרור ושחר ירקות ושני תבשילן ורועשל טלק ובינה בין אם חל פסח בשבת או בחורשומעל ידיו ומברך על נטילת ידים ולקח פחות מכוית משאר ירקות ויברך עלו בפ האדמה וטובל בחומן אבל לא בחרוסת ואימו מברך אחריו בורא נפשות ובע מנה אמצע מן השלשה לשנים וכותן חציה לא מן המסובן לשומרה ומשים חותה תחת המפה לחשקומן וחשק השנישים בין שני השלמות ויגביה הקערה ויחמר הח לחמה עשאוט עד מה כשתנה יואין בריך לחסיר ממנה ב התבשילן ומסיר הקערה מן השלחן כאו כבר אכל כדי שישא . התנהוק ומווגטם שנומחזיר הקערה לפטוחומר מה נשתנה וכשינים למנה זו יגשהנה וכן למרור ולחיבנה התבשיל כשינים לפסח שהיו חשתים חוכלין וכשינים עד לפיכך יגשה מסו ויחחום שרו עד סוף גם ישרם וקורא מחלל עד למענים מים ואים מברך לפטוואות חשר גשם ונו וחותם בחי גשישרש ושותה טם שם בחיםבה ואים מברך לא לפטו ולא לאחריוו מטליריוו מברך על נטילת ירים ויקח הקערה שיש בה שת המעת השלמורב. וחפרוסה שניחן וישים יהו עליקן ויברך המושא ולח יבנעויברך על אמלת מכה ויבנע מן השלמה העלטנה ומן הפרופה כחחד כוית מכל חחת ויחבלס יחד בהיסבה וחס חבל בלו היסבה בריך לוכל פעם חחרתי וחס אירוים לשכלן שחד יאכל תחומש להמושא ואחר כך שלאפולת מנה ויקח כוית ממרור ויטבופו כל בתוך החרוסתו ול ישחם בתעו ויברך על על אבלת מרור ולו יברך שרא פרי הארמה ויאכלפו בלו היסבה וחס לו היה לשחר ירקות שח מרור לטיעל רחשון ושני בטיעל רחשון מברך על עורה פריהחדמה ועל חבלת מרור ואוכל: ובטיטל השעטובל בחרוסת ואוכל בלח ברכה יונקח כוית ממצה השלשית וטרט בכוירב . ממלור וטובליבחרוסת ואוכלי בלח ברכה זכר למקוש כהלל י ויש מבריפן היסבה גם לואת י ועינרי סעונת ואוכל ושותה כמה שירבה יואוכל באחרונה כוית מאפקומן בהיסבה וקודם חעת ואחריו לה יאכל ולה ישתה יין וולתני הטסות שהם חובה ואם שכח מלחכלנער שנטלידיו לברך או שאמר הב לן ונבריך יטולידיו ומברך המושא ויאכלבו אבל אם לא כוכר ער שברך ברכת המוון וברך בורא פרי הגפן לא יאבל פעם אחרת יועול ירו אם הוא הגלבינים אחרונים ולא יברך עליהן ויריח מם שלברכה בפנים וישטפהו בחוץ וימלאיו ויאחומ בימין ויברך יושב בלא היסבה ואומר יעלה ויבא בעופה ירושלם יואם שכחו דים מפורש למעלה בחלעת סעודה ויברך שרח פריהגפן וישתה בהיסבה ולו יברך אחריו ואסשתה בלו היסבה בריך לשתת פעם אחרת בהיסבה ולישים ישתה בון מס זה לרשע יין ומתחיל לו לו בלו ברכה ונימקה ל ואומר יהלור ואים חותם שא ער עולם אתה ש ואומ קל הגדולונשמת וחותם מלך מהול בתשבחות ושותה בהיסבה בלו ברכה ומברך לחחריו על הגפן ואם שתה בלא מיסבה ישתה פעם אחרת בהיסבה ובריך לברך לפש ואחר כך לא ישתה שא מים ואם ירנה לשתר ב שחה בלא מיסירנה לשתר ב טס חמישי בלא ברכה ולאחריו יברך ערפת שחרית מנסה אומר שלש נשעימנים קראשועם כחשופות וב אחרופות וקרושת היום באמצעב אתה בחרתפו וע ותתן לפו יי שהים באהבה את יום חג המעות הוה ומן חירותים יעלה ויבא והשיאט וחותם מקרש ישרש והומעם ואם חל בשבת מותר גם של שבת ואומר את יום היבא והומים יום היבא והומים את יום

על אפלת מנק ויאכל אחר כך מנור כסוד שאם יקום מנו בריך לאכל מנה מינולברך עליה ומרור אחריות מיני שאין להפסיק בן יעבה למרור ונמנא משנה כל מסוד ועוד אם מקדם מיד פונא שאפל טיעל הראשון הוא אחר המוני חיין כחן היער למשחות חילל מוטב לטעם קודם הקיום לקיים המעה כסדר ממה שישנה כל מסוד הסדר וכן יראה דעת רב נטרונאי שכתב ואם אין ליין סודר חל וחגרה על הפת מינה ועני פעור על מעת חבתים ול יין עבר אדרבן דאמרי ול יפחת ל מל טסות ובריך למטר כל מה שיש לוקיים מעת חבתים ול יין מים מוך על הפת שאם קיים עם אחר לו קיים השלשה לכן ימנור כל מה שים ל להוביא מובאות עד שימנא יין או בימוקין כמו שאדם בריך לחור אחר לעד החתרוג ורב יוםף בר רבורם האיי גאון כתם מי שאין ליין מקדם על הפת בללשבועה וימים טובים חון מלל פסח שהרי אמרו ול יפחת למור בתב רב ארכני למין דבע לברוב בתרי או הלהה בת להול בת

קים עפר מברך ברישה בשת רישה וחפל ימה לצריך ומברך ברבונ המון וחדר מברך לכל חרוחר בשונה ושת אינהו כסא דקדושא ואנדתה ואכל ירקי ומנה ואיהו לא אפלושת בהדיהו ושביק להו למנמר ומברכ אינהו ברכת היחון וחדר אויללפתו אחרינה ועשר הכון ואעב דבברכת הנהנון קימח לושאים יכור לברך לחרים של אל יהנה עמקהם שאנ ברכת הלחם של מנה וקירום היום שהן חובה הילבך יכול לברך להוציא יאחרים ואעש שאים נהופי וחדר אויללפתה ונציר השל ושת בסא דהשל ואיבת לחקרותי להע בת ברישא בריך למו ולא אכלולא טשם וחור אויללפישה ומקום שפיר ראמי או אם ירבה ינמור חכל בבתו ואחר כך ילך לקרם בבתם האחריםו קדם להם ולו יחבל וישתם עמחם יוכתב בעל השטור ול מסתברא ולו מצי מברך לפו בורין פרי הארמה אשאר ירקי שן שאימן טועם עממס שלא אמרו שא בברכת הנחם של מכח וכרי למיעבר ברב חסדים דיתברך בפה ולחבל מרור בחורת וחפלופימטי למרור חפל בלח ברכה ולח פזירים לחם הרחם ול רפון דתקנת חכמים קיא משום היכירא לתפוקות הוי בברכת מבם שהיא חובה ויכול להוצאם אעם שאים טועם מנה שכתברב שפאם ולומברם איפהו ברכת המון הרי תקופה לעונעים ברכת מוון ואם איכן יורשן כתב רב עמרס שאין תקובו לחובאס שאס מברך לחם ברכת היחון תולה מצו למשתיה בפיתח ברכת היחון יוכן כתב רב כחן ברק שחם איכן יורשון ברכת קמוון אסור לקוש שאם בשת אחת ואם קוש בשע בשם הוי מושא שם סמים לבטלה ולבא למימר אעש שברך ברכת המוון יאכל עריין מבה בפת אחר ומברך ברבת המון ראטו אינים לבנש למכל תרי זימני בלליא מני אפל ובלבר שיאכל כוית מנה באחרונה ार्ग वर्गचे हिक्त אומ דחש חם חיכן יורשן לברך ברכת המון יש להם תקומ לחקרותה מלח במלח בקטן שמקרא את החל שעוטן אחריו מקשהוא אומר שאין כאן מושא שם שמים לבטומי וכן בתב קרי בן ציאת ולי ואיפשר למר דאף ברכר ב קמוון יעוללברך ברי לחוצחם בי היבי דברכת הלחסשל מנה מוצחם פון שהוא חובה הכא פני ברכת המנון פון שתקים ל טסות ותקים אחד מנחם על ברכת היחון שני חובה נמני כמו שכתבוש על טים לשל ירקות

שם ענה של אוכל מנה מתם אסור לחכל מנה בלל פסחי אמן שם ענה של בי חובל מנה בלל פסח למנה בלל פסח חובל מנה בלל פסח חובל מנה בלל פסח

בררך קטרה לפשכתבוני מסור ברעות שומת אסורמן על דערת לפשכתבוני מכו בפנים אל מראב ונשים וכשים וכשים מיד קורם אל מראם ולפען ירון קורא שייתן לפע כל אחר ואחר עם של רשעות אנשים ונשים וטף ויקרש מיד קורם בעילה יקן יין קירוש ומן יואס מוא שבת אומר תחלה ויעל י ואס מוא מוכאי שבת יקשו יין קירוש נר מברלה ומן בעילה יקן יין קירוש ומן יואס מוא שבת אומר תחלה ויעל י ואס מוא מוכאי שבת יקשו יין קירוש נר מברלה ומן

ופתם אדעונה דלסיים כמו שישמע מחשרו ושתק עד ששמע מחשרו וסיים כמקו יצח דפושחת וחושמת איכנים שב בתב בהגולשאם שכח לברך כל השלה שיפשר שום ואיפו נראה לב" ולואה" הראש ולכה שיכשר שום-בלו ברכה וכתבשו בקנול בחם שכח לברך בחחר מן הימים שלו יברך שנו בימים של חריו ורב סעריה ול בתבשחם שכח בחחר מן מימים יברך במים של חחריו חוץ מללה הרחשון שחם שכחולה בירך בו שלהיברך שנה ורבי האיי זל כת בין בשלה הראשון בין בשאר השלותאם שכח ולא ברך בי יברך בשאר השנות יוכן כתב הרי זל אסור לאכלחים אף בומן הוה עד תחלת של בים לא שכם לא שכה להם ולא שכה לבים בים לברתום שנה לא

מתפלשן בסדר שהתפלע בים הח' וקורין בפרשת חמור א הבחעם שור או

כשב ער סוף העטן ומפטי קורא כמו בוס הראשון ומפטירין במלפס בפסח דיאשיקו מן וישלם המלך ומסיים בפסוק ואחריו לם קם כמהו יום שלשי שהוא חולשל מועד ערבי שחרית ומנחה מנהפל בררט ואומר יעלה ויבא בעשרה ואם לא אמ מחזירין אותי וכן מוכירו בברכת המוון ואם לב אמ אין מחזירין אותני ובמוסף מתפלען כדרך שמתפלען במוסף בט שא כשיניע לעל ידי משק עברך כאמור והקרבתם עולה ועושע המירין כהלכתן ששה לרב האיי ולאסיש למר בחול המועד בעשרה בשלה ויבא ארב ים חבפונני חוה בום מקרא קדם הוה יוהשי אין ראוי לנית כן ואין אומרין בבכל שא בום חבפל הוהנאין מופרין יום מקרא קדש בעשודה חבל במוסף אומר ותהן לפו מוערים לשמחה את יום חג פלע הוה את יום מקרא קדש הוהי ויש מנקרקי ואין אומרין מקרא קרש ואין וה נקדוק ער כאן יואיני יודע מה חינוק יש בון יעלה ויכא שבעבוד ובן מוסף ובחשכנו אין אומרין מקרח קדש כעל לה בנים טובולה בחול המוער דהב מסתבר דמאישנה לחושר מקרא קדש טפי מאיסור מלחכה ושאר כל קלטומו דפון שחופר חגפלע הכלל בכלל כל ארבעת ימים של חול המוערושנימים אחרונים שלים קורין מהל ואין עמרין אות שא כאשר כתבת בהלטת ראשחדשי ומוצאין בכל יום ב ספרים וקורין שום הראשון של חול המוער ב בפרש בא שפרעה קדש ל כל בטר ער סוף הסרריים בכל יום ב ספרים וקורין שום הראשון של חול המוער בפרש בא שפרעה קדש ל כל בטר ער סוף הסרריים וב ביני קורא רשע בקרביות המוספן בפרשת פנחש ומתחיל והקרבת סער סוף פנסקאי בשני קורין ב בפרש ושה המוכים מוח רשמי בקרביות על הבשל גרי בחלב אמוי והרשע במן אתמולוכן בברימי חורשום המוכים מוחם בכלימי חורשום המוכים מוחם בכלימי חורשום המוכים מוחם בכלימי חורשום המוכים מוחם במוחם בכלימי חורשום בכלימי חורשום בכלימי חורשום במוחם בכלימי חורשום בכלימי מוחם בכלימי חורשום בכלימי המוחשום במוחשום בכלימי מוחשום בכלימים מוחשום בכלימים בכלימים מוחשום בכלימים מוחשום בכלימים במוחשום בכלימים במוחשום בכלימים במוחשום בכלימים בכלימים במוחשום במוחשום בכלימים במוחשום בכלימים במוחשום בכלימים במוחשום המוערי בשלשי קורין שלשה בפרש ביתשא מפסללך ער לא תכשלגרי בל בפרש בהעלתך מוירברים שמשה ביניבר סינ עד ולחורים החרן בחמיםי שהוח שבינש של פבח והוח ים סדר התפלה כבשנימים הרחשונים שח שרב עינרס ולכתב שבתפלת מוסף מוסיף על הפסוקים של והקרבתם ושום השבש מקרה קדש ונו חין פוקנון בן ומקרשין לששכשעל היין ואין אומרין ומן יוקורין ה בפרש בשלח מריש סידר עד רופאיך יומפטי בשמוש מו לבר לור ער סוף חשירה בוסט ב השניקורין בפרשת רחה כל הבטר ער סוף סילרה וחס חל בשבתמותוים עשר תעשר ומפטיר קורה במו התמלומפטיר שששה עור היום במב לעמור ער בהל ורוב . שבתשחלה בחיל היועד ערבית שחרית ומנחה מתפל כדרע שלשבת ואומר יעלה ויבא ברבה יומוסף כבשאר הימים אא שינושר גם של שבת בחמצע וחותם בשנקם וקורין ז בפרשת ש תשח מרחק חתק חומר שיעו בחלב חמו י ומטטיר קוראומקרבתסומפטיר בחוץ או מיתה על עד פוף העטואין מופרין בחשל פסח לו באמבע ולה בחשמי והפאיד והפאיר רב מאיי ולשמעת מפיחול בתיית המתנים עתירה להיות בפסן ונכחת עגומעג בתשרי ומשם הש בעםן מפטירין הענמות היבשות ובתשרי בוום כא ענ. י סימן הפרשיות משך תורח קוש בכספא פסלבמרברי שלי שכרי יפנים משם שוריאו כשבי קדש לכל בפרי אם בסף תלה פסללך יבמדבר סיפ י

קב היעשת הוק י ומקדם באי מקדם השביר וישראו הומנים י כת בעל המנהיג על שם רביו נוסים ולשכשחר בשבת אין אומרין ברכה מענן ושנהקנה בשבל המאחרין בבת הכנסת שלא יויקום המויקין והאירנא אין צריך בשבת אין אומרין ברכה מענן באשכנו שאין של מקרש בבת הכנסת לפי שאין ענישבשרא שאין על מסות ואם כן בילשמיורים הוא ופוקנון באשכנו שאין של מקרש בבת הכנסת לפי שאין ענישבשרא שאין על מסות ואם כן ככנסין לפת מכנסת וקורין הומירות של שכת כל אום מקוש נשת תפו שקרית ותמרין את קקל ומברכן לנמור את ומתפלנו תפלד קקלי וקרם זל מרוטנם לא פיק מברך לגמור אף כשנומרין אות שי לקרוא את הקל בי קיק אומר כשיעברך לנמור אם יחסר ממפו אות אחת או מבה אחת הוי ברכה לבטלה ואה הראם ולכתב שאין לנקנק בוה כי לנמור הוי שרושו לקרות במן וומקין היו תמרין אוהה ששרושו קורין אותה ושון שעמרין אות מין מפסיקין עו שני הוי שרושו לקרות במי וומקין היו תמרין אוהה ששרושו קורין אותה ושון שעמר בלים להדם נכבר שיתן ל שלים בדרך שאמרו בקריאת שמע באמנע הפרקשום בשלים אבש מו רבו ומשיב שלים להדם נכבר שיתן ל שלים ובן הפרקים שוש בשנים אדם נכברומשיב שנים לכל אדם ואם פסק באמצעושהה אפענכדי לנמור את טע אין בריך לחוור לראש שא למקום שפסקי תניא בהל אפעל עשרה קורין ועשרה מתרומין וסדר קריאת כתבת בקלטות ראש חדשי ואומר שליח בעור קריש שלסומו באין ב ספרים וקורין באחר חמשה בפרשת כא ש פרעה מן משכן עד מארץ מצרים על בבאותם ויש מתחילון והיה היום הוה לכם לוכרון , ומפטיר קורא בשע בפרשת פנחם ובחום קרחשון ער סוף מפרשה ומפטיר ביחושע מן בעת החייו ער ויחיי את יחושע ומחזירין הספרי למקומן ומתפלש הפלה מוסף שלש ראשומות ואתה בחרתם מפניחטאים וכל עד משה עברך כאמור וברודם קריושון ביורבעה עשר לחדש פסח ליי ונחמשה עשר יום לחדש׳ והקרבתם עולה אשה ריח שחוח פרים בע בקר שנים וחיל אחר ער ושני הפוירין בחלכתן ושלש אחרופות וחין מוכרין גשם מכחן וחילך שח מוריד הטל י וכן פסקין משסואילך מלשל בברכת השנים ולמעלה בתפלת החול כתבתנ דין אם מעה ושלאו הופר נשם מכאן אחר התפלה מתחילון לספור העומר שומכו מתחלת לל עשר בעסן ומונה וקולך מט יוס וומן הספרה מתחלת

חללה ואמליאים ללה מנים את מפק חשכה יטלן למפר שכח למפר בתחלת הללה הולך ומופר כל הללה המניה ומנים של כל אחד ואחד למפר לעביוו ובריך למפר מעומר לברך תחלה ומופר קיניים וקשמם שבי בום אחד שמיל ומנדר על מפרת העומר היום יום אחד וכן עד שמעע לו ימים יאמר היום וימים שהפשם של אחד ובום אחד ובום אחד והום אחד ובום האחד והום אחד ובום לו מנים ואמר היום אומרין שאין בריך למפת הינים בק עדשיניע לשבוע בתן היום יום ארוד לעולם וכתב אל השרי ש מעברה עד שינע לו ימים ואו אמר היום אמני אומרין שלין בריך למפת הימים בק עדשיניע לשבוע בתן היום ארוד שמע שעברה עד שבער מבלה אל שום א יאמר היום שבע אחד ווים אחד ואין בריך למחד ימים שכבר מנולם בשבע בתברה וכן בום אל שום אי ואמר היום שבע אחד ווים אחד וכן לפולם ויאמר היום אומרין שאין בריך להופר השבע בא במוף השבע בען בים אמר היום אמר היום אמנים בשבע של וכן לפולם על יוכא בתבת בום הוא מוכר וכום שקר ווכתב שד אומר אומר להיום למנים באי אמר אומר להיום אומרין שהין בריך להופר השבע לא במוף השבע בען בים אמר מום ויאמר היום אמר וכן שקר יוכתב שד אומר הפתר ואמר בהנה אמתה להימר לול בפק או דילמי בתר חפים אומר לבתר חפים אומר לנימר לול נפק או דילמי בתר חפים אומר וכפן הוברין חופ הוא וכפן או בתר חפים אומר וכפן בתרחות היום והברין חופ הוא מומר הוא מום בתר הופים איום ולכפן או בתר הפתר אומר הומים אומר הוא מום בתר הומים איום ולכפן או בתר המיא וומים היום ול בתר חפים או ורכם בתרחום ולו בתרחום ולו בתרחום ולו בתרחום ולו בתרחום או בתרחום ולו מום בתרחום ולו בתרחום ולו בתרחום ולו בתרחום ולו בתרחום או בתרחום אום בתרחום ולו בתרחום ולו בתרחום ולו בתרחום ולו בתרחום ולו בתרחום ולו בתרחום או היו וולו בלי אום בתרחום ולו שבי בתרחום ולו בתרחום בתרחום בתרחום ולו בתרחום בתרחום בתרחום בתרחום בתרחום בתרחום בתרחום בתרחום בתרח

תצה הלכותיום טוב

בחדם הרחשון בחרבעה עשר יוס לחדם מו שן הערפסונ יובחמשה עשר יום לחדם הוה חב

אמשתונג כל מולוכת עשורה לה תעשו יוכן מאר בשבששל וברחשון ושמינש להגובעברת ורחש השנה הילכך כל מולוכה החסורה בשבת אסורה בש מון ממולוכת אוכל נפש בלבר שמותר בש הכופבאך אשר אכל לכל נפש הוא לברו יעשה לכם יותנן אין בן יום טוב לשבת אחוכל נפש בלבר שמותר בש וחוץ מהובאה אכל לכל נפש הוא לברו יעשה לכם יותנן אין בן יום טוב לשבת אחוכל נפש בלבר שמותר בש וחוץ מהובאה והבערה שינועך שהותרו לערך חוכל נפש הותרו ניני שלה לערך: ובלבר שיהח בהם ערך קבת כחשר יתבחר בשם וכן מכשירי אוכל נפש ביון שבריך להם למקון האוכל מותר למשותן ביום טוב וכנון שאי איפשר למשותן מאתפיול אבל אם מים אפשר ל למשותן מאתמול אסור למשותן שם אבלשאר כל ממלאטות אפורות שם ולקין עליהן וקצרה וטחינה ובצרה וסחיטה אעש שהן אוכל נפש אסרום חול ופרי ולהטעם לפי שארם רעל לקער שיהו ולבער כרמו כאחת ולדרוך כל ענשו ולטחון הרבה שחדוחשו חולשאם היו מושרין שם קיה קובר כל א שרחו ושבר כל כרמו ודורך כלענעו ופיונע משמחתיום טוב יוכן שדה אסרו שפענים העלה ביוערת דנים קרבה ושרושלמי מסמיך להו כלהו אקראי ויש רבר שהחמירו עו יותר מנשבת כונן באיסור מוקנה לרב שפם זל רחשה דקיינה לן בשבת כר שמעון ביש פסק כרבי יחודה לפי שהוא קל החמירו בו כרי של יבאו לוללבו יוכן בתב בשל יבא לוללבו יוכן בתב בשל במול יאבל בהעללורשי ולי ורתש ולעשמקין כרבי שמעון בין בשבת בון בשם טוב של שרתש ולהיה מחלק למור שאין הלכה כרבי שמעון שא במוקבה אבל בהול הלכה כר יחודה וכן רח ולפסק כרם שמעון אף בים שא במוקנה מחמר איסור וכולר פסק כרם יהורה בים יואכו שעושין שב ימים כל מנד שאסור בראשון אסור גם בשנ ומנרין עלש לפש שמולולם יוחס הוא שרבא מרבנן אין מחמירין לנדות שא מלקין אות יולעטן מית לבר הוא חלקשם מון הראשון כאשר יתבאר בשה יוכן לכחול השו אעש שאסור בראשון אם לא על ירי עני שא אם כן יש עו סכנה בשנ מותר אפעלעל יתי ישרש אעפי שאין עו סכנה יושום טוב שנשל ראש קשפה אסור אם לא על ירי עי או שים מ סכום: והנע מסדר הלטושו על סדר ומקון המאכל שרה וימון ושחיטה והפשט ומליחת קשור והחלשם ולקיחת הבשר ועשם הראויין לחיסקה ושקון האשותבשיל וסור הפת מרינית הקמיח ומרקנה ולשה והפרשת חלה ותשקון הפתנואפית והיסק התפור ומנשירי אוכל נפשואיסור ששול לכלפים ולונים ושנה שמוליה שום טובוכעי הפתלה והולקתה יותי המשי דורון לשרא ומה משלחין שום טובוהיתר קמיה מן החיוע ועשן חוצאה וטלטול מת בוס טוב ושרוב תבשילו וחצרור ב

וכשיבה פוסג או יצה שביר פוס ה שסייניו פסל חביל כשיבה פוס ה או קורין פוס חב משך תרה : ופוס קשלבי שקוף שבת קורה רחה חומר שי שקוף פסל ושום חבר קורין קוש בכספה במדברה כסור שמם כתובם בתרה שמן הרחוי היה לקרותם לעולם כפר שכתובן בתרה שח שקורי שור או כשב בשע לפי שיש בו עען הפסח והשומר ונחמשה עשר ונו ופרש בשלם בשבשלש שחו עברו חים ובשחר הייני קורין כסדר שכתעבן בתורה שבת שחל להיות בוס טוב קורא במנחה בסדר אותד שבוע במוצאי ים בן במונאיים לחול בן במונאיים לחול המוער מתפלען ערם כמו במוכץי שבת ומברינן על הטם כדרך שמברינן במוכחי שבת שחין מברכ ל על הכר ולו על הכשמי יום טוב שחללה ות במונחי שבת בון יום רחשון של יום טוב בן יום שפחומר ותניעפו שחומר חינה בחרופו ער עלבו קראת ותהיעפו יי שהים משפטי ברקר וכו ער והקדשת את עפור ישרש בקרושתר ותתן לפו יי שהים באהב באשכנו וברפת להתעמת שנוחמישי ושני אחר הכסרדו והחג וממושנו עד שיעבור כל חדש מסן ותשרי ואו מתעמן למשאיכן רובן להתעפו במסן ותשרי וסמט אותם על מקרא דאיוב ויהי כי הקישימי המשתה וישלה איוב ויקרשם והשכם בבקר והעלה שלת וובמרי אוניחטאו בעוע ובשבלשימי המוער הם משתה ושמחה אוניחטאו ועושין אוהן במו הענית בעו לקרו ויחל משה בכל המקומות שלה לשח חשה בן פסח לעברת והטעם שלה להרבור בשמחה שבאות ומן מת תפנירי רש עוןיבא י וכתב הלי ול בן נואת רוקא נשואין שהוא שנקר שינחה אבר לארם ולקרש שפר ראמי י ונשואין פני יני שקפן וכנס אין שנשין אותו אבר אם בא למשות כביתו לין מורין עלעשות כן וכוה חורו הנחופה זלי ויש מקומות שפהנושל להסתפר ויש מסתפרין מרבים לשמר ואילך שאומרין שאו פסקו מלמות מכאת כתב מנהגשל לעשות מלאכה מפסח ועד עברת משקיעת החמה עד שחרית משום תלמירי רב עקיבה שמת סמוך לשקיעת החמה ופקברו חחר שקיעת החמה והיו העם בטלים ממלאכה על כן גורו שלא לעשות שמחה בנתים ונהננ הנשים שלא לעשות מלאכה משהשקע החמה -ושר שיום סופרין השניתר אחר שקיעת החימה ובישב שבעשבישת הפנימות ההייקה מלשון שבות ומלשון שמימה שבעשבשת שנים י וכתיב שבעה שעונות הספור לך י מכאן שהספירה בבל מה שנת השמיטה אסור במלחכה אף ומן ספרת השמר דהיים שקיעת החמה אסור במלחכה

לצד ביום חבים לשפרת השומר הוא חגשמשת יוסדר התפלה כמו מוס ביום חבים שום שובשל פפח שא שאומר את יוס חג השמשר ב

חוק ויום מתן תרהפו ובמוסף מוכר קרבמת המוספן וכום הבטרים ול ער ושכ המידין כחלכתן ונג קחל ומוצאין שני ספרים וקורין בום ראשון חמשה גברי בפרש וישמע יתרו מבחדש השלשי עד סוף סידרא ומפטיר קורא בשנובום הבטרים ומפטיר במרכבה של יחוקש ומסיים בפסוק ותשאני רוח בום השני קורין בפרשת דאה כל הבטר עד סוף סידרא ומפטיר קורא כמו אתמול ומפטיר בחבקוק מן ויי בהיכל קדשו עד למכנרה ביניפור יופור בל המקומות למר במוסף אחר חורת התפלה אוהרות העשוות על מכן המעת וכל מקום ומקום כפי מנה גו

ופנו הלמת כמח

क्लिशि थादा नेवा वान

אפר פרה שהוסק מערביום טוב יטלן לשחוט ולכסות בי הוסק בום טוב השוב הלדואסור אף לרם במענון שאחם כן הוא עדין הם שראוי לבלית ש ביבה ואם שחט בר מות לכסות אפי איהו ראוי לבלית שי הכנים עפר הרבה לפת לפרך גגת והוא כהום במקום איתות לכסות ש דכל זמן שהוא בשר דעת עלו לכל מק שיבטרך מכנים אדם מלא קופת עפר לפת בסתם ועושה ש כל ברם ולא אמרי שהוא בטל אגב קרקע הפת והוגש שייחד ליקרן זוית ומיירי שהוא תיחוח שאיהו ברי לא כתשה ולא הפניה ולא היה חסר שאומון אבל אם הכנים מול שייחד ליקרן זוית ומיירי שהוא מועט בטל יו מיאין שוחטין אות בשם טוב דמון שהוא מועט בטל יו מיאין שוחטין אות בשם טוב דמון שהוא מפק בהמה אחור לכסות מספק הילכך אחור לשחטו וואם שקטו אין מכסין את דמן אפל אם בקמה וחיה ונתערט דמים זה בוה דמן יאמר ודאי יוה להותר חלש ולערב אם רשומו נכר יכספו שחט בקמה וחיה ונתערט דמים הוה אחרים אחר ולא הוה באיר החר שוש ששכחם בבר מותר אם אין לעפר מוכן דק שיהיה להקר נעוץ ועפר תיחור אחר של בסות בול בסות בול בסות בול בסות אפי בהרב הקירה אחת שוברים כבר מותר אפי אין לעפר מוכן דק שיהיה להקר נעוץ ועפר תיחור ואם ישל לכסות אפי בהרבה הקירות "שחט בער מערב יום טוב ולו כהה דמו לא יכסה בט יולה במר מוכן ישל לכסות אפי בהרבה הקירות "שחט בער מערב יום טוב ולו כהה דמו לא יכסה בט יולה יכסה בט יום בשר מוכן ישל לכסות אפי בהרבה הקירות "שום שרום מרום מרום יום מוב שרום של שנים של מור של בסות בל אול אום בשר מערב יום טוב ולו בסה דמו לה בלל אחר של ביור מוכן ישל לכסות אפי בהרבה הקירות "שום שרום מרום מרום מרום של מור של מול מור של היום ביום אורילים של אום לא במות של ביום מול ביום של מור של מול אום ביום מור של מור של מול של בסות ביום של מור מול של בסות ביום של מור של ביום ביום של של ביום של ביום ביום של מור של ביום של של ביום של ביום של מור של ביום מור של מור מור של מור של היום של מור מור של מור של מור של מור מור של מור של מור של ביום של של מור של מור של מור של של של מור של של מור של מור של מור של מור של מור של מור של של מור של מור

עבוכברוכלי חול שמלוכת ליסור לכתם בי הריפת מותר לכלי של שמלוכת ליסור לכתם בי הריפת מותר לטלי לערך עם לקצב על בשר ולחר שקבב על אסור לטליל דוקא מחמה לצל אבל לערך עשול ערך מקומו מותר יול" ולאפיל לערך עשול ערך מקומו פני אסור ולוק הספים ארוע אפהרב רב אשר ורי יי

בשר ממטבח לשפוק דמים שיאמר ל הן ל בסילע או בשתם כדי ממטבח לשפוק דמים שיאמר ל הן ל בסילע או בשתם כדי מוכן לא יאמר ל הריע שותף עמך בסילע. אא מחלק להם שלשיות או רששות כש מחלקים שדרך לחלק בעור בלא שפוק דמים ומצא שת בהמות ואומר זו כזו ולמחר שמין הנשארתוכש מק ששוה כך יפרע לו "

ולבמס ומני שחורים במקום לבמס ולבמס במקום שחורים אסורים יותן שלשה ומני שני מותרין ביער קקן ומצא לפני הקן ולה בתום אסורין ואס אין שם קן אחר מותרים ובתן שאים פורח דלכא למיתלי דאת מעלוא של מנדרה מענט מעטו בון שאיפו פורח אפי חסים קן בתוך חמשים אמה שאיפשר ל לנדרות ממפו לכאן אם אימ פעמד בקריא בענין שיוכל לראות שא עומר בתוך קרן זוית מותר שאיפו מדרה משם לכאן בון שאיפו יכול לראות ספן למכם שום טוב לראות אם מוא קמן בכל פעם אין מראין בה של יראכו לעבמו וישאילפו לחרים ויטל להולך ספן והבקמה אבל הטבח לשחוט ואפי גדי קטן שברי להולט על כתפואו טבח ילך אבל ספן ובקינה ואין שוחטין המוכבריות ולה משקין אותן השקאה שלעבר שחיטה שוכך להשקות הבהינה קונם שחיטה בני להפריר בין העור ובין הבשרי אבל שחר השקחה שרי להשקותה ומרבריות היימו שרועות חוץ להחום ואינן בחות לען בתוך התחום ורוקא לרביהורה אבל מחן רפסיק במוקבה אפע בוס טוב ברבשמעון שרי אם חובניםו לתר התרום שלה לברם ומיהו בעל השטור ולבתב האף לרב שמעון אסור שון הבחר לשומו קאמה בנמרה דרפשמשון מורק בקו דכנבוגרות ושמוקין דמו אולכן לחומרא אבל בעל קלבות גדולות ול כתב מוקבה הוא דרבנן וכון דאיכא תרי לשני אולנון בה לקולה ושרי לרבישמעון ולוה הספים אא הראש ול . ענל שכולה ביום טוב מותר לשוחטו אם האם שומרת לחשלה אבל אם שמתת לגדל ולדות אסור לרב יהודה יוהא דשרי דוקא בוקים לן בונים שכלול חדשיו דאי לאו הפ אסור עד לליום שמיניוכנון שקפרים על גם קרקע שיכא מכלל ריסוק איברים ואם כולר בשבת כתב הרברב אפרים ולשאסור בום טוב שלאחריו ומשום הכפה ובעל העוטור בתב שמותר וכן בתבאח" מראש ולרלו שייך מכנה בלירת מעול . בהמה מסוכנת שירא שמי תמור ב והוא אכל כבר ואין בריך לה אסור לשוחטה שא אם כן יששהות בנום לאכל כזית ממנה מבענר יום ואפילו בין שמות שום לבדקה ולבתחה יכול לחכל בלח בדיקה י וחם בשרה שחטה לח יכיאנה לשנר במים או במנים כדרך שששה בחול של יכאנה ברו איברים איברים י עוף שדרסו בהמה שבריך שחייה מעת לעת ובדיקה אחר שחיטוה משום חשש טרפות יכול לשוחטו ביום טובולה חישינן שמה ימבה טרפה אעג דהיישלר ביה ריעותה בער בומן הזה שאסור לשוחטו בלא מוס אין חכם יטללראות בנוס טובאס יש מוס לשוחטו על אפילאס עבר וראהו ומנאו שיש בו מום אין יכולן לשוחטו אבל אם פולר במומו ועבר וראוהו נשחט על פנו . ואם ראה המום מערביום טובורתה שהוא מום שראוי לשחט על מיטל לחקור עלנו ביום טובאם כפל בו חמום משיו ומוערו שכל מום של נפר עו מעבמן אלא אחרים גרמו ל בעונה אימן חשובמום לשחט על י בהמה חשה של עי וחשה שלישראליטלין לשוחמה פוסטוב ואפולישלהן שמסיטללשחוט שמהן י בתב הרב רביהו משה בר מנימון זל השוחט בהמנה שום טוב מותר לתלוש הבמר לעשות מקום לספון ובלבר שלה יויום ממקומו אלה ישאר במר משובך שם כשאר במר השאר אבל בעוף לאימרט הפובה יוחרב רשפו משה בר נומן השרד למרוט אף קהונה ורבינחק פסק ברברי מרברביו משהבר מימון ולאלו שמוסיף אף בתלשת הנינר לושרו אלו אם כן איפו מתמין לתלום אבל במתמין אסור . ולוה הספס ארופ אפ חרב רב אשר זרש

מאופולי אבל לרבאלפאם וללאישחום לכתולה אלא אם כן ים לעפר מאופול י ואם שחט כבר וישל רקר

נשון ועפר תיחוח יכול לכסות ם

לבתחלה חיה ועוף בוס טוב לרבים תם ולחסים לנקר נעון ועפר

מחוח בענון שאין בריך לחפר ולא לכתש וכלשכן אם הומין עפר

יש כשעושין מרורה גרולה עושין ל שורות שלענים כעון ל הופני התבה ומתכון עלהם ענים ובחה קחת שלה יעשק קרפקות וחולה ביא אחרי אחו העצם העלונים בירוואחר יעשק הרפקות והותיקן שלא יהא דרך בען מנורה העשויה מעשים דקים מותר להסיר מהסכל ומן שלה אחו בהן האור י וכן קדרה כששופתן אותה לה ינים חבעם וכן בשני ויתן חותה עליהם של יחחופה בחויר ויתן חבעם תחתיה וכן בשם בשעלן חותן ומניחין חחת על גם שמס והאש ביניהס יחחו העלונה בירו ויתן האחרות תחתיה וכן פוריא כשרוכה למעמיד המעוה אורדו הקרשים למעי הומניח הרגלים תחתיםן חבל לו יתן הרגלים והקרשים עליהם ודוקה כשהדפיות מחוברות כנון ארבעה דופע המטק הא לאו העשרי דאין עשיית אקל עראי כוה אסור בלא עשיית מחישת י ועל כן אין בריך ליהר כשמשימין השולהן ואחר כך הרגלים דפון שאין לנמחישת אין למוש י וכן חשימו כשרובון למטותה עני אבנים מנטין אותה תהלים ואחר כך מותנון אבנים תכתנה או כשמסדרין חבוות וו על וו אחת על בנישתנים יאחוו העשונה ויסור התחתומות יתולה חבל חבנים של בות הכסין מותר לבדרן . רשי פנרש דכל וה דלה בהלכתה הקיימא לן כרב שמעון דרבר שאין מתפין מותר . אבל הי ולפי דחשיב שפר מתטין שהרי מטין למה שעושה בתב הרשבה ולבשם השם שות של חסרו של בהאי שומו שבריך לחיר של מנסה חבל אם אים בריך לחיר מותר . על כן מותר למניח ספר מכאן ואחר מכאן ואחר על גביהן שון שאימן צריך למויר של מפק אין סומנין הקררה בבקעור ען לחה דפון שהיא לחה ואינה רחויה להסקה אסור לפולטלה לערך שום דבר אבל יבשה שראויה להסקה מותרת לכל דבר: אין מבשלן בקדרות של חרש חדשות שא אם כן הרתיחן תחלה מערביום טוב מפנישח בשול הראשון מחוקן והוא נמר תיקופן יי לבשל שום טוב של אם כן כרי ערך היום ואפונ מיום טוב לחשרו או מיום טוב לשבת אסור אבל ממלחה אשה קרירה מבשר אעש שאינה בריבה שא להתיכה אחת מפנישהתבשיל מינקן יותר כשים חרבה בקרירה יוש אומרים ראפי אמרה בפירוש שהיא רונה אותה לערך מחר שהוא מותרי וים אוסרים ונראק שקוא מותר פון דטעם מהיתר מפנישה תוספת עורם טעם בתבשיל אם כן אפי פרשה בפי פירימותר: כתב בעל השיטור ולרוקה קורם אפלה יטלה להרבות במשול אבל לחד אפלה איפו יטלה לבשל ולנינר אוכל ממום כוית דאין לך הערמה גדולה מיוו וכן מותם יכול לחמס חבות מלה מים אעם שאימו בריך אא לקיתן אחר יי או פלפשן נדוכן כדרכן לרב שפאם זל אפי במדוך שלחבן חוץ מן המלח שבריך שיפוי שיטק קבת ומיקו אסור לטחון הפלפל בריחים קטעם שלחם וכן בתב הרם במול אבללועת התוכפות גם פלפלון ותבלון בריכון הטייה אם יודע מערביום טוב מה קדרה רובה לבשלואם אימו יודע שרי ושום וחרדלושחלים אפי אם יודע מערביום טוב שרי לפש שנפומנים בותר אם מם שוחקין אותן מערב יום טובי מותר להוער תבלון ומלוך אבל הקדרה או הקדרה אבלם י אין טתשין הריפות וכובה בוה במכתשת ברולה אבל בקטנה שרי ובאתרה דאיל למיחש שיכתשו בגרולה ויאינרו בקטומ עשימו אסור אף בקטומ וכיון שאין שיעור מעורש מה נקרא גרולה או קטומ נטן להחמיר להסור בכל אסור למדור תבלון כדי ליתנס בקורה ולנחתם מותר ברי שלא יקריח תבשינו יי שיש בה אוכלן מותר לחלב הבהמה לתוכה לריף זל אעפי שאם לנק מן הבהמה שם שא אב היה מנטער אם לא יינן אפ הכ מותר לחלב לתך מקררם אבל אסאין בה אוכלאסור יורה ול אוסר אף כשיש בה אוכל יי קינח שם טובכרי לרוש שא יפחות או יוסיף מעט על

אסור לשקול בשר ואפי להפו בכף מאועם לשמרו מן העכברים אסור אם היא הליה במקום שרצולן לשקול במ מפעשברחה כשוקל ואסור לשקול מנה בינר מנה או במים כתן שמותן מים בכל ומותן בו החתבה ולפי מנד שמנושן המיסיורע במה יש בחתיבה ומותר לשקול שרו שלקח החתיבה שרו ומשער במה יש בהי וטבח חומן אם זה פני אסור כה הרשבה וללכחורה נראה דכלוה לה איירי של בלנקח מן הטבח או בשנ שותפון שחולקין בניחן אבר לשקול בשת לדע במה יבשל מותר׳ ומיהוגם מדירת קמח משמע דאם בבתנמי אסור׳ אין ששין שתיר בבשר ש לפקט להלתע ורוקא בספן אבל בר מותר ולעשוה לסימן מותר אש בספן מולבין הראש והרגלים ברותחין כדי להסיר השער ומקבה בין חותן בחור אבר אין טופלון אותן בסיר ולו בחרסית ולצבר בחרמיה די הדמיה די המער ימים ביארמיה די המער ימים לערך השער ימים לעלח הרבה חשטה בחר אעפ שאים בריך אי לאחתיי עשם מן הקורות שעומרין रिखें मेखें रि यथवा। विभाव विवाद שנשברק בוס טוב לרכי יהודה אבל לר שמעון מותר אם היא לעועה וקרוב הוא שתשברי ואם אינה רעועה אפי ל שמעון מודה ואם נשברה מערביום טוב מבקשן ממנה וכשהוא מבקעלה יבקע שא בקופין ובני הקבר של אבל לה בנד הרחב שיש לשע שות אחר קנר ואחר רחב והרחב רומה למלחכת אומן ובקררום אש בנר הקנר אסור וכן לא במנל ולו בינגרה ובספר היו שת אסרגם בקופץ לפי שאין אמ בקיאין ינהו קיפץ ולו הופר שא בספן בקוע בקופין לו שרי של בקורה גרולה ואי אפשר להסיקה בלו ביקוע אבל ענים של הסקה גרולה וראויין להסק בלה בקוע לחיבקעם כלי פון שאיפשר לחסיקם כלה פקוע אבללשברם בדיראה מפי רשי שמותר אבר מלשון איז הראש וליראה אפי לשברם בר פניאסו וטוב להחמיר אין מבאין עבם שא מן חמענסין שבקרפף הסינוך לשנר בתוך שבשם אינה וארבעה טפחים ואפי אין לפותחת או שיש ליפותחת אפי בסוף התחום אבל מן השרה אפ מטנסין או מפורין אפי מן הקרבף אין מבאין על קנים ועל גפנים אמי כנסן מחתמול חשים במעורין מפע שקרוח מפורן שא אם כן קניח עלקם כל מאתמיל שלא יפורם קרוח וכשמלקט בחבר עבים כרי לשרוף לא ימשח מקם בשר שא יביא מעט וישרוף ויחוור ויביא מעט וישרוף יעבים שנשרו מן מאילן פט אין מסיקין בקן ואס נשרו לתר התפור יתבאר בדין תפור בעה י אור שהוא ען שמחתון בו הו ונשבר שום טוב אין מסיקין עו לרע יהולה מפני שהוא שבר כל י שקרים ואתוים שאכלן מערביום טוב מסיקין בקלפתן ואסאכלן בעסטוב אין מסיקין בקן לרב יהורה אסור להסיק בוסטובשע של ראש השנה הלפנים שכם בוב של אס כן הלפנים שכם בוב של אס כן הלפנים שכם בוב בשבת אחר השבת אסור להסיק באותן שכם בשבת אחר אסים בי ירבה עלהם עצם אחרים ויבטלם ברובובלבר שלא יצע בהם על אחר שיתבטלברובובשאר יום מובמותר את מאם לא מן מעשם ולא מן האבעם ולא מן העפר ומן קמנים כנון שאתפון מים בוטפי וכק כינר קשמשו ותנעורת ברלק בה יואין ששין פחמין יואין מפחין במפוח מפעשחמה למלחכת אומן שא בשפופרת. כתב את הראש ולים אומרים במפחקטן של בעל הבת שרי דלה דאמי למלחכת אומן לא לנפחים ולא לערפ וחבי ומימו אין להקלמילו אשכח היישרא שא בשפפרת מכלל דכל מפוח אסור . בשמשה האשומתן עלה הקרה בריך שיחר בסירור מעשם ובנושנת הקדרה עלהן שלח יהא רומה לבשן דאמר רב יהורה מרורה מלמעלה למש שרי מימטה למעלה אסור י וכן שריא וכן חבתה שרוש כששין מרורה גדולה עושין ארבע שורות של עבים

כעון ארבע רופע התעבה וכותען עלהם

לבלית בו בלוולו שבמון חקמו לבלית בו מלחי חבל בוכמון החתוים במטליתולו חיישיכן שמח יקרע. שאי אפשר לעשותן מערבים דוחיןים מכשירי אוכל נפש כנון גריפת תמר ושפור שנשבר חודו בש בעטן שאין ראוי לבלר בו מותר לתקמו אבל אם נתעקם קבת ועדיין ראוי לבלות בו אם, ר לתקמו אם יטל לתקמו ביו בלו כל סטן שנפגמה ביט מותר לחדדה במשחות של עד או על חברתה ומורין כן לעשות אבל במשחות של אבן אעש שמותר לחדד בהאין מורין לעשות כן אבל להעבר שמעמות אף בשל אבן מוריין לעשות כן וער שמות כן ואם נפגמה מערבים אסור והרם במול כתבאש על גבען הלכה ואין מורין לעשות כן וער נמשות בן ויום נשגיליו מענ ביט חטור ויונים בילוכנינביוש על גבען יונטיווין יקורן עטוננון ועל החשו ול בתבבסברה הרחשות והם נפנמה מערבים הסור לחתר בה לחדות וחם לו נפנמה מערבים אחרים וחדות וחם לו נפנמה מערבים אחרים של ידי הרחק ישל להשחיוה של וש רב שפחם ולחגבריחייה הו דיקולה אבל לה במשחות ובעל השמר זל כת אפ במשחות והפני הפני היש ישל לחשר בה אש על ידי הרחק אסור להשחיוה דהוה לה מתקן מנה אפ במשחות והפני הביניה הביניה היש ומנפח מעט מעט ואוכל אש בקיון ותמחוי אבל לה בנפה בתר לישר מדי ביור לה בנפה ביור אונים ביור משור לישר מיור אונים לה בנפה ביור אונים ביור אונים ביור אונים מונים ביור אונים ביור אונים ביור אונים ביור לה בנפה ביור אונים ביור אונים ביור אונים ביור לה בנפה ביור אונים ביור אונים ביור אונים ביור אונים ביור לה בנפה ביור אונים ביור אונים ביור אונים ביור אונים ביור אונים ביור לה בנפה ביור אונים ביור ביור אונים ביור ביור אונים ביור ביור אונים ביור אוני וכברה י העורר קטעות או שאר ובר אם יש טובח בברירת האוכל יותר מכנסולת בתן שמחוכל מרובה שרר כדרש לורוק הפסולת וחסים טורח יותר בברירת הפסולת כתן שחוח דק מטל החוכל ומניז קפסולת ורוקא כשחאוכל מרובה על הפסולת בכמות ומשכחת לה באוכל מרובה ואפי הם יש טורת בברירת הפסולת כתן שהוא דק ברפרישית אבל אם כמות הפסולת מרובה אסור אפי לפלטלשהאוכל בטל ברובי וממ לטים ובטפם שנשתברו ועדיין מעורבון בקלישיהן אעש שהפסולת מרובה על האוכל מותרין דלם מיקרי פסולת מרובה פון דאורחייהו בהפוהוא כמו שויור לפרי ולא דמי לעבינות וקליפין פון שנפרדו לגמרי מן האוכלי אין מסנטן החרול במסננת שלואין ממשקין אות בנחלת של עץ אבל בשל מתכת מותרי אין תלו המסננת פט לסכן בהשמרים היתה תלניה ועומרת מותר לתן בה שמרים לסכן ומערים ותלה אותה בתן בק רמונים ומתן בה שמרים ובלבר שיתן בה רמוני תחום׳ אין עושין גבנה בט ואין עווין חירק במספרים שרצילן לחותכן בקם מן המחובר ומתקפן את הקורנס והעכשות ישרבי שמותר לטרוח ולתקן ברש סעודה שם ממ מה שאפשר לשמת מדרך הול יעשה י הילכך ממל מה שאפשר לשמת מדרך הול יעשה י הילכך ממל שהו אחד אחד אושפם ממקום למישאם בסל וקופה לתה בתוכה ל או ה כרים שחר שא ישאם לפטו או שרו אחד אחד אושפם שפס דמוכח של שרך ים מפאס וכן כל פוצא בוה ישנה מדרך חול אפ אין בשפי קלנה המשא ואם אי אפשר ל
לשפות כגון שוימן הרבה אורחים ובריך למהר להפא לפפהם יעשה כדרט למשות מניורה להתחמם כינורה ולחמם מים לרחוץ רגלע חבר לה לכל נופו ולרחוץ כל תפובמים שהוחמו מערבים לכתבריף זל בשם גמון מותר ורי זל אסר ולוה הספם אח" הראשול מותר אדם לטמר שם מטומאת אבל אסור להטבל כלם חדשים או טמאים לטקרם יאין משין מונמר פירוש, שמפור מינו בשמים על הנחלם בן אם מטין להריח בן אם מטין לנמר חבית או הכלים אבל אם עושה כרי ליתל ריח טוב בשרותלמתקן באפלה מותר , לאשמי אם מפורן על גבי חרם או על גבי נחלת שלעץ " בט י הילכר אפי להוינים אסור שינה

ורוקה להומים דכון

ממנה ויש מושרין בפסח מפני שבריך לרקרק במרירה שלו יפחות משיפער חלה ושלו יוסיף משום חששחינון ורב שפחם חומר וכן הרם במולוחין מרקרין הקמח כישומ בש חפי עד ידי שימי חבל חם רקרו מחתמול ונפל ש ברור או קיסם ורובה לרקרו פעם שער מות חף בלו שימי לו נפל ש דבר שו שרובה לרקרו שעת ברי שימי הפת נוח בריך שיפוי קבת כנון על גם שלחן אבל אין בריך שיפוי גדול לרקד אחורי הנפה מוש שנסה בש יכול להפרים ממנק חלה ולהולבה לכהן יוכן מתפות בהוכה יטלן להולכן לבהן חפי הורמו מאמשי ושבה שעלבה מערב ים בארן ישרט לטלעלמא אסור להפרים ממנה חלה בש אבר בחובה לארץ נקיימא לן אוכל והולך אחת מפרים מפרים ממנה משם יותר מן החלה . פסק רא זלשיטל להפרים יוריף זלוכן רשי זלפסקו שאין להפרים ורבי חיים ולכת בשם רשי דחפ מה שחוכל ומשייר החלה הוי בכל חין מגפהין תרומות ומעשקור ב ופון דאיכא פלעבת דרטואתא טוב שלא להפרים שא אוכל ומשייר וכשיפרים החלה בעל לא ישרפנה מניד שנים יעיונה עד קללה ושם של פסח שאסור להעחה משום חימון כתבתי בהלטת פסח מה יעשה בה " מות לעשות פת עבק בים כש פתון גרולים ולא חיישיםן שמתוך כך יבא לאפות יותר ממק שברי קיה לקמח או שסק בשותפות עם העני אסור לאפותה על אופין הפחת וימנע משמחתים בפורנו ולו חיישי לטרחה ובילבר שלה ההה חושה דחיישי שתנים ומחמין חמין באנטים אעפ שעשם שנשרו מן הרקל שם או תפחתוימנע משמחתים בשבת שלפשו אסור לחסיקן אם נשרו בתוך התפור מרבה עלהם עצם מוכנים ומבטלן בין דקל לאיסוריה מות לבטל איסור דרבין ובלבר של ינע בקן עד שיתבטעברובי ואחי קל יחיש ול בתבשאם נפע בהפור בשבריב אסור למסיקן שט שלאחריו אפש על ירי ביטול ברובולא ראמי לנשרו שט דבחמיא ליבא שא איסורא דרבין בוירה שמא יעלה ויתוש אבל הנך שנשרו בשבת אסורין מראוריתה בש משום הכנה ובאיסור דאוריתה אין מבשען नेप्वाद मावाद हिना था अवा वर्षा वर्षा का विषय वर्षा कर्षा वर्षा वर्षा अवाद हिना वर्षा वर्षा वर्षा वर्षा שנפיל לתעט מטיח מטיט אם אפשר לאפות ולבלנת בו בלא גריפה אסור "לגרפו אבל מותר להשכב האש והאפר שעו כרי שיהא חלק ולא יגע בפת אבלאם בריך לגרפואם אם אפשר לאפנריב ולטלית עו בלא גריפה ואיפו ערפו שא כדי לפנת הפת והכל שלא ינטב עו הטיט ויחרך שרי ודוקא בתפורים שלהם שקיו מרבקין הפת סבבם ואין בריבון לערפן שא מהטיח שמופל לתכן אבל בתפורים שלפו שמכבון הגחלים בבריפתן אם אפשר לי פנת זולתה שא שרונה לגרוף כדי ליפות מפת אסור אבלאם אי אפשר לאפות בלא גריפת מותר : תפור וכירים חדשים חרי הן כבל חבלים חניטלון בחבר אבל אין ספן אותן בשמן ולא טחין אותן במטלירב ולה משנין אותן לבפן י אבל היסק ראשון מותר אעש שהוא חדששאיכו בנמר להיכווק עד שיפגבו ואם בריך בה מעני אותן לבפן י אבל היסק יותר מראי יטל להשוג בעבן ולכך היה אות הרם מרוטטע ולשמותר לשרות להשוג ביי לא בריים לא בריים אל בריים בריים אל בריים בריים אל בריים אל בריים אל בריים בריי בינים המכבות שמכברן בו התפור אעם שמכבה מותר למפת תפור מלא פת אעם שאין בריך שא לפרד אחת. ופרשי זל דוקא לחם שתפורימם היו קטעם והיו מרבקין הפת ברפפותפהן ומעך שהוא מלא אין מקום חומו להתפשט והפת כופה יפה אבל בתפורים שלפו אין לאפות יותר ממנה שבריך י אסור לגבל טיט לטוח בו פנ התפור אבל יכול שקח מקטים שעל שפת הפהר לטוח בו ובלבר שייחרו לכך מערבים שיבין אותואפר מותר לרשי וללגבל לטוח עו וללי אסור שא אם כן נתן על מים מאיתמולורבים תם ול פנים דאפר נמי אסור לגבל ופנים קוח חפר מותר פנרוש להניחו על פני התפור כרישישמור חומו חבל עפר חסור להניח על י קרעפים כרי לבלית עליחם שבליםן וח הם מיתווקים וחוח ליח

מתקן מכאי ולא שוברין מחרם ולא חותבון העיר

כרשל ששהשרונת למולקו שם וחם על של שרף כל יעל לתן סשם דבר חיוונע מלשרף בענון שיבנה כשינונים דערם בעי מותר כר שבבה מותר לחשך רחש הפתולה כרישיה מח לרוק ולו חשיב תקון ממכן י מוקף שרוכה לחור ולהרלקו עו בללה בלי שבל רחש משמוכן בלים של אחר חשבת אסור להרלק שייריי פשלם שכם ברחשון שבמה שכבה ברחשון הוכן להרלק עו פעם שפת והוח ליה מתקן השבת לע וחשור לו שחור לו שחור לו מחור להרלקו וכבה מת הכנסת לו חשיב לשנים לו יואי הראש זל היה חוכך בה להחמיר אף במשת ברות ובריך לשנהם ולו עדל אותה ולו מהבהבן מ להחייבה ברי שהייבה ברי של שהייבה ברי של למעבה ברו ברי להחייבה ברי של להחייבה ברישה בל ברכח יכול למעבה ברו ברי להחיים ויכול להשרותה בשינן ומותר להחיר הפחסשבראש הכר בשהוא דולק ואמי בבל אעם שמופל להרץ ובכנה והרים במול אחרבבל ולו נהירא לא הראשול בריבור בריבור ברים במול אחרבבל ולו נהירא לא הראשול בריבור בריבור בריבור החיים במול אחרבבל ולו נהירא לא הראשול בריבור בריבור בריבור בריבור בריבור בריבור בריבור בריבור ולו מהירא לא הראשול בריבור החיים בריבור ב נוי שחביא דורון לשרט עם אסים במים במחובר או שמחוםר שרק אסור ליכלים ביום ואפילולטלטלטלערב אסורין בכרי שיעשו לפרשי זל בשפימים טובשם של בלנות מותר פעל בשל יום טוב בכרי שיעשו ומיקו גם אם קובא בש שע בריך להמתן בהם במוצאי יום טוב כרי שיעשו מיר בשל יום טוב שב בכרי שיעשו ביום אביי ובל בא וש כרי שיששו כרי התלשה והבירה לברוחין צריך להמתון כדי ההבחה לבחן וקודם בכרי שיששו אסורין לכלחף לרי של חובה בשל וחשלה ספק אם כלקטו היום או לח אסורין אבל אם ככר בקם שלא כלקטו היום מוהרין לרי של חובה בשל וחשל בשני ימים של בלשת אסורין ער מובאי ים שע כרי שיששו ול התול ולאפל בשני ימים של בלשת אסורין ער מובאי ים שע כרי שיששו ולהת ולאפל בשני ימים של בלשת אסורין ער מובאי ים שע כרי שיששו אחרים איר חם היו בישך הינווט וערת ונחשע בשניינים של בשוביושונין על מוסף יש של כי של של מוסף יש של היל ולחרים ברישיבע להביל ממין זה ממין זה ממין וה ממין בשעול ממין לעבר ודוקה לחות שהובחו בשעל להחרים מין הרין מיר בשבו לחות שהובחו בשעל הסתניית שו לברט ושוב הביחן למותרין למיר בשל היותרין מיר בשל המותרין מיר ולו מותרין מיר ואום חלים בים חמים ושיום וכן דבר שום ראשון בתב בעל השטור זל שהחורין עד מובחי שבת בכרי שישו וכן בתב בהג זלוהרב רביחים זהר מוכרים מיותרים מילים במיובר וחים מחופר מוכרים המרכרים ביותרים ביות שנה אם בא מותר התחום מותר לכל ואם בא מחוץ לתחום אסור לאכיו למי שהובאו בשפל אבל מותר לטלטונ אחרים מותרין אף למכל ולערב בריך להמתן מישהובאו בשפל ברישיעשו לרב שפאם זל וכן בתב בער מתרומות ול ולני זלאין בריך ולוה הפשם אל הראש זל ואס מוא מפק אם הובא מחון לישום אם רשה ולרשי זל מותרומות ולאין בריך ולוה הפשם אל הראש זל ואס מוא מפק אם הובא מחון לישום אם רשה ולרשי זל מותרו לימור של בתי שאין שרוי פנון בשר אין לחום בש מספק ורבר שחין במימו במחובר שמובא לשרש שם טוב ראשון של ראש משמה מותר בשנ אעם שקרושה אחת הן שאין עלש שום אימור הכנה ולו דבר התלני בקרושה שנאיור קרושה אחת הן שא משום קנם א שמנים יאנר ללהביח ודיו חס קנסו חות ברחשון וכן משבר לוס טוב "

שרובה לכביו חיישיכן שמא ירבה בשבע אבל עברו ושפחת בביתי וכן שליח לשליח ל מותר להאכילן עמו ונה חיישיכן שמא ירבק בשבום י בתבקרם במול אבל בא קונימשיו אוכל עמו שכבר הפיוחו ואייו נראק רחעש שכבר הפיפוחו אכתי איכא למיחש שמא ירבה בשבע אם הוא חשוב וראוי לכך שא בריך שיאמר ע אם יםפירן לך במק שהכפו לענמניו בא ואטלי אנשי המילך שמוטל על בני העור לופות להם אסור לחפות להם בים אפי אם אינן מקשרין אם יאכל הישרש מעק שהוא אופה ובהג הוער אם אינן מקשרין וכן בתב הרמבם ול שני חיל שנתפו קמח שלהם לשרש להפות להם אם אינן מקשרין בשהישרש אוכל מנינו מותר להפות להם ואינו כן לפי נירסת הנאל שלפו יוכשם שאסור לבשל לערך עים כך אסור לבשל לערך כלשם ודוקא ששול ואפיה וא שיבי לא מראש זל תקיא ביצה שנולדה בשברת ויסטוב שפק פולדק בים או בחול אסורה ואפי נתערבה באלף כלן אסורות. ואביה שרי אסר אפי התבשיל שנששה בספק בבה שפולדה בים יוכן כתב הרם מרוטנטרק ולפי מה שפרש רתם ול דהא דאמרי דבר שיש לימוערין לא בטיל דוקא בשהוא בשון אבל טעמו בטל בששים היה נראה שהתבשיל מותר ביון שלא נתטון לבטלה ומותר לכפות עליה כליכדי שלה השבר ובלבר שלה יגעבה יושום טובשע מותרת בשע ימים טופס של גלותי חבל בשנימים של רחש השנה או משבת לנוס טוב של אחריו או מיוס טוב שלפני השבת לשבת אסורה בשני בינה שינה רובה מערביום טוב וחורה וינהה בום טוב מותרת לחשיבה לנה משינה רובה הילכך אפ בררין בקנהשל תרפעולת מערב יום טוב סמוך לחשכה ולה מנה בק בינים ולמחר השפים ומנה בה בינים מותרורים שתרבונלת אינה יולדת בללה ובוראי מאהפנול ילרה י אנש שברק אינמול ולא מכא בה אכן תולן שמאתפנול יכא רובה וחורקופונן דאיכא וכר בהדא ואפי עד ששים בתב ובלבר שלא יפסיק נהר שאין עו נשר שחו איפד יולרת בללקי אבל אי לכא וכר בקוק לא שאו יולרת בללק ואם לא בדק מערב יום טוב אפי אי לכא וכר בקדה שרים דתלבן דממחתמול מיתה דחף בלח זכר רובן יולדות שום הילכך מותר לקח מן הוני בלל רחשון של יום פוב רת לנכן מערביום טובילרה וכן בעל שני בשנימים טופם של גלות חבל לו בלל שני של רחש השנהולו בללה של יום טוב של אחר קשבת. דאימור מאתפנול הוה י השוחט תרכונלת ומצא בה ביצים נמורות מותרורים ואפי שום טובשל אחר משבר ב אפרוח שפולר שום טוביש מנערין והנאועם אוסרין וגם רב שפאם וכדי אוסר ואס פולר בשבת בתבאחי הרב רציחים ולשאסור בוסטובשל איוריו משום הכנה לולאישייך ביה הכנה רבעורו בקליפת לה היה ראוי לכלים

תקיב אסור לכבות הדליקהבים אפ מאף אפור

לכטת הבקעת בין אם מכבה מפנישחם עלה של תשרף בין אם מכבה כדי של התעשן הקדירה ודוקני בשאינשר להבילה מעשון בלא כטי כעון שיחירנה מאש זה ויתננה על אשאחר אביל אם אין לאש אחר ואם בשאינשר ללהבלה מעשון הקדרה מותר לכטתה כדי של תתעשן הקדרה אחר לכטת הנר אפי אם בריך לכטת ברי לשמע להעות ואפי להעותנה להתרחק השמן מן הפנילה אחר דאף זה אשיב בטי ואחור לקרי פנילה מנר הדולק אפי לתנה בנר אחר שהרי מיד כשמוניאה מכבה אותה ומאי נפרן א מיפשר בשירלקנה אחר כך י

מתשינן בערימת מתבן שמוא מוכן שעומר למסקה אבל לא בעצים שבמוקצה שהן מוקצון והא איכא למוקומני כר שמשן וסיפא בארזי ואשוחי דמורה בהו ל שמשון שון ששמרין לבטן הוי מוקבה מחמת חסרון בס יואיכ נמי לחוקומי כר יהורה ובכל מינע עצם ורישה חיירי בתבנה סריה לחית בה קוצו חינה רחויה שה להסקה ווה תלי בשמי דעות הפוסקים בענון מוקנה העושה סוכה בענרת לכל אסור לנטול ממנה עבם בט אש היתה רשעה ונפלה ול שמעון מוער ברשעה ונפלה ואם לאחר שתקנה ברפיו ועם ובסכבה סמך לה שרחבילות ולה חברן עמה או שורק לה שר יותר על הסבך מות לטל לטליער מואס התנה לטול ממנה בט ונפלה מותראף להק אפי משקר סכבה אבל בסובת החגבחגל מחשתנאה בת שאיםו טוח בסיט שא לבעם מסודרים וש על זה וקוא מלא פנרות ונפחת בים מותר ליקח מקם במקום הפחת ולו אמרי מוקצו קו שון שאין בפחיתת שא איסור מררבכן לא אסח דעתניה מניהו י אבל אם היה בכוי בפן גמור אפי רב שמעון מורה שחסור לעול שאיכן מחוברות בקרקע שא כשן מגרלשלען וסוגר וכשרובה לפתחו מסלק הדלת ופותפו לפני החפות ומסדר פלע ברורות של רוכלון למכרן מותר לסלקו ולהחוירו שם אבלאם יש לבשנא בוה בשת מותר לסלקן ואסור והא ושרי בחמיות דוקא כשים לעבר באמנע של באמנע הרופן ים ביר וים ללתשם בלעות כננת שתיחבון אות בציר ואימו נראה כל כך בעומה אבל יש לעבר למעלק ולמניה אפי של חמיות אסור ואס אין ל ביר כל אשנ בשת נמי מותר יחותמות שבכלים כען שרה ושבה ומנדל שהכסוי קשור בהן בחבר יטל להשרו לחתט בספו או למתר קלעתעי וכת אה הראם ול הוקה כנון קשירת חבר ופונה בו חבר פותות של ען או של מתכת אסור למפקיע ולשבר דבכל נמי שייך בטן וסתירה גמורה ובספ המנע הקטן כת ווה לשורו ובשטרת פותחת של כלים נחלקו ש הר שישר ממין ול מיניר והר שמשון חוסר ומי על ירי ווי ישלחקל על יושל קרקע כנון דלת של שר שקשור עו בחבל יכול להתכרו דלחו של קיימים הוח שחרי עומר להתכר חבל לח מפקיע וחותך משום דקוי סותר יחובל בהמקה חין בהם משום תיקון בלי הילב מותר לקטום קשחו תבן לחשת בו שיטו חפי בספון אבל קיסם שאימו אוכל במממ אפ לטלבלא קיטמא ולחשה בו שנו אסורי מותר לטלטל עצ בשמים כתי להריח בהן וקוטמן ומולן למריח בה, אפ הן קשין י קמטים שמשין הכשים בב נש ורועושהם ובביש שוקיהם אסור לומר מותר לבבר בים ו בן המטות לעשות משום תנקון מנה ר במקו שאכלנמשו פברורין אבל בשאר קשת אסור אם בן המטות אסורי ורבבן פלעי עלה ואוסרין הכל והלכתא טומיהו י ומיהו כיו וריף ול פסקו דאם בשבת מותר לכבר בכל מקום כמו שמותר לרבן וחתם פות אוסרין לכבר ולוח הספס אח" הראש ול במדרנהול בחליות שבמעוקה אפעלהפעלם דרך שם ולא יושיטם מנג לגגוא פעלהורידן בארובה לא ה-יופרו ל שרות בראש בעורואה מער שבא יעללשלשלן למניה ורך ארובה שביגשיורידם למטק בחבל אבל לא יכורת למורידן לא בסולם ולבים במדרגה ול בחלמת שבמעוקה אשל להפנלם דרך שם ולה יושימם מנגו אפיל להורידן בארובה לה התירו אלה ל אוה קושת אבל טפלא ובשבת אסורי מותר לכסות שרות או כדי יין או לבשם מפש מרוף שלחירו עלים לרשי ולרוקא בש ולרי ולאפל בשבת י מתמן כל תות מרלף אפל אימ ראוי לשתיה ואפ בשבת ואם נהמלח מסומה יוכה במקלולה מרועה בתרמילוחין יונב בין टियाटय निगट बिल्हा ואחר מנשים פרוש שיושב בנסא בכסא אחר אכשים

चिरा कर गर्मा का त्या तर्म त्रा वरना विकाल में द्वारा नाम कर חיין בן שחוטים ייפות שמנט ופלופות וקטעות ורב שכחם ול מנער אף בתחים בתחים בתחים ול מנער אף בתחים והיים ביים בחד משום ביחושה מעלותה וג מים בג גברי מיבשה ולה היפשיטה וקרם במול משבר משלחין כנים בון תפורים בון שחינן תערים שחף מם רחנין לשען עלמם וחפ חם יש במם כלמים חם מם מם קשין שרחויים למצע תחתנו וברבר שלמ מח בשרו פונת בהן וחש תשלון משלחין חעש שחינן רחוין במוער רחוין בחולי וכל רבר שרחוי בחור לחפונישרא תן לי בשסיוו אנווים אבלתן ליבריאו טלה ולטבר תן לבתף או ירך ולכותם תן לכבר ולחמני תן ליה בשם וי רמונים וכל פובא בוה ובלבר של יופר ל שום מנים למנר תן ליקבאו קשם ולא סעם דמים למנר אטול כך וכך ואשלם לך דינר ולא סעם מניין למנר כך וכך יש לך שני תן לי כך ויחים לך שני כך וכך יוחית חמשישרם חבל חששוני חסור לקח מממ דבר שבמים במחובר שמח כלקט מיום ולה דבר שמחוםר שנה ולה ששם שמח שלנו מיום חבל דבר שחין במייו במחובר חש הובח מיום שרי וכן קמרו שנטחן מיום שרי פון שרובן ונים ארפינא רונים טחנ למי ומשום מוקנה לכף דקטים נמי חוו לבום בין השתשות ולמשות תיחן קשות וריםן בתבחה הרחש ולבתשובה לה התכרו לקשת במ שח בררן שמפרש בנמ הולך חום חבל חמשום חבל ישרש שחמר לעי מערבים תקנה ליונים לנחר לו יפה עשק חבל אם עשה כבר מותר לחבר ממפ אפי ע שוסוברבר של ימו מפריחיןולא יהו אסורין משום מוקבה אבל אם רנושן בכך אסור שוכל מחן אפי קש כבר דאין זה חשוב דישבר כין שרנושן בכך ימותר שמר שברן משא ש כב זה אם קוא מיוחר למנה ובלבר של חבר לשום מנה למנר תן למנה פלעית וקרם במולאסר בכל קמיורוד לנדק ול נפירא לאח הראש ולי לא ימרור אדם שעורים ויתן לפני בקמת אבל קורר הוא קבאו קבם ומתן לפשח ופרש ולקורר בקב בכרי עצמון וממלחו שלה בררך מנת וחרב שפחםי ולפנרש קורר משער כל הוצאה שישכה קנת ערך אפ אינה לערך מטה כתן קטן למילוספר ישרה לקרות עו ולרב לבחת ש מותר יוכשם שמותר להוצאו כך מותר לחזירו וכן אם ברי שלך לבית מכנסת או לטייל לשמחתים ואיפו יכול למפח קטן יחירי בשתיכול למוצאו עמו יוכן מפתח שפור ע החוכליו שירא להניחן בשתים להושם עמו יוכתב רשמו שמוש ולרוק לחושם שרו אבל ברשעם כדרך חול לה וושין נראק לחלק דלא מחזי כל כך עוברא דחול מה שמוא תלני ברעעה וכן כל ברפ תכשיע יכול להוצא כרי לחיקום ם שם אבל דבר שאין עו ערך אשלה ולא ערך תכשיט כתן מפתח שסגר עו אכלים ושובא עו שאין ערך כלר בשר אסור לטלטל אחר כך מפשאים כלשא שומטו ומשחו בקרן זוית כנישל יווקו בו אפי אין על בשר כלי מיתר לטלטל הסולם משובך לשוכך אפי ברה והת סולם קטן כתו של שובך אבל גדול כתן שלשובה אסוריי לטלטלאפי בפת מותר למוצא גרף של רש לאשפא ואסור למחירו שא אסכן יתן ליום מים ואפי רשבלו גדף מותר למושאו אעם שאסור למשא לפטו דבר שעתר להיאם כדי להושאו לבשימאם מותר לקטע. ישיבת אטל כרי לפושאו לכשימאם י בחמת שחיתה מסוכנת מערבים ומתח שם מותר לטלטלה אפי לר יהורה היתם בריאה ומותו אפי לרפסינעון אסורה י היתם חולם קטת פלעת ודכ יתודה ורפסינעון

סיורון ששין אות אבל ממור כרישידש הכלשהוא לברם ומיהו אית שרושל לאשאמ שא באדם שאימו משרפם אבל באדם מפורסם אמ בשוק ומטעם זה הימורים שהם דרין במקום אחד והם מועטין וכשים מת במצר ידעו כל השממה הוו בלהו כמו מפורסם . כת בהג ול מותר לוות המת בט הראשון בתוך מתוום ובט שנ אפי חון לתוום וחרמבן ול מיה מסתפק אם מותר לחוור למקומו או אם כאמר שאין לג של שנים ממקקומו יותם אותם וראי יורע שכני ליחישיו אין דיפו כשאר מות לחל על יום מובי וחדי בן הרבר יעקוב הלבן אמר שן נרובנשים יולדות וולרשל קיימא ריכו כשאר מנהי שחלומי בערב שנה לו יבשלבתום תקכה לערך שבת בקדרה בפשעביוה דאו בקדרק אחתיטל לכשל ביותק אבל מבשל חוץ לבו ואם חושר חושר לשבתועל ידי שרוב מבשל כתחלה לשרך שבת ושבחב זה ש הרתם ולשנריך למשות מפתוממים תבשילי פת למפור עלשי ותבשיל לבשלעלשי ורי ולפי דשני בתבשיל לברי ותר שמשון מוקן ולכתב כרת ולוכן בהב וכן נהוגשימי התבשיל ראוי לפת בן הפת לופוקי נייביו ומימו כל מנם תבשיל בל שלק ויונושל ראוי לבך ואפי ערשים שנשארו בשול מקדרה ושיומנת שנדבק בספן עדרו וסומך עלש ובלבר שישא ט כאית שומו שישורו בון ביחולת בון למושבן לאחר בון לאלף ויה חקה שבשל העדשים מערב ים דקשונה איכא הוכחה אבר אם נשארו מערשים והשמנונת מנג או ל ימנים קודם אין סומנון ונניאה דשריי בבלעמן דנים קטעם מלוחים אממ שאין בשולם בשול לוסרם משום בשול ונים אם בשלום ונים אפי הם חשים בשולנעטן שרום תבשילן להיותם תבשיל אבל ביוליחה בלא בשולל אעם שכוכלם מחימת מלחן ימנה על בל אדם לערבוגם משה על גדול השר לערבעל כל בני שרוונפק מיפה למישהוא טרור או ששכח ולה שורב שיובה בשרום של השרו אבל מישה שובה בשרום של השרו אבל מישה שובה בשרום של השרו של מצרם של השרום של בדול השר מורא פושעואים יוכא שי וכשמערבעל אחרים צריך שיטין ברעת על אות שרוכה לערב בשבעואים בריך לפרט של שמניו בכל על כל בע הערורי וכל מי שהוא ביפוס העור יוצא עו אבל אות שהערו בשבול אין נריך לועת בשעת המום דק שיורישוחו למור בט קודם שיתויל לבשל לערך השבת ובריך לוכת להם על ירי אחר ואיכו מוכה להם לו על ירי במו ובת הקטעם ועברו ושפחת הכנענים או על ירי במו חו בת הנרולה ועברו ושפחת מעברים וקטן שחימו סומך על שלחן חשוחשוב כנדול ומוכה על ידונדול שסומך על שלחן חבו חשוב בקטן וחשת פסקו מרב שפחםי ולוהלי ולשמוכה להם על ירה וחד הרחשול בה שחימו מוכה על ירה וכן כה בעל השמור ול פבר היח עושה לקח השרוב ברו ומותמ למישיש ללוטת בשבל מישמערב על ירו וחומר ל וכה בשרוב זה בשבל פלע ומטל חוכה שרו וחוור ומטל מיר חווכה ומברך על משר שרוב וחומ ברין יהח שרי לכו לאפייול בשול ולאסימום ולארלקישרבה ולמעבר כל ברכנה מים לשבת ולכל בני העור הואת חו למי שירבה לפרטואעפי שהפח שרוב כת אה הראש ולשאימי יטללבשל מיש קראשון לשבת וכן כת בער השטו ולויטל להניח השרובעל דעת להיות סומך עלו כל זמן שהוא קיים ואפ לכו אחר מכל או מובד קודם שבשל לשבת אים יכל לבשל על אפ באותים כשאר ממו כל שהוא סומך על ולחר שהכן ברכ שבה יכל להכל לשבת אים יכל להכל השרוב אמ אבי תמר ואא הראש ולכתב איכא להיסתעקי במילוניה דאבי אי בש למימר עמר שסח זו שהתחיל בה ושוב לא יבשל ולא יטמרן וכן אם התפויל לבשל תבשיל אחר יצמרהו לבר או שמא שון שחינויל לחתעסק באחר מערם שבת בעור חשרוב קיים תמר כי ברם שבת יהלשון משמע כן בקאת עמר דיושמע כל ברם שבת רחי אשפה לחור קאי הוה לה למינר עמרה והדבר שקול עדיבא מורה

בכסף ומשיון אות ש ואס רמס בריכן לואיפו יטל לכלך שם בעשו אחר מותר ובלברשל יכתף של שלים כל אחרילו על כת בלו כתף חברו וקבס א על ורושושהם ואי איכא בעשו אחר מותר ובלבת בלו כתף מותר אף על ידי בתוף מי שיכו על לכך במקל "אין פרק יוצאה ברששה שבן קרשה ואין משונין אותה במקל משוני שוקיו יטל לכלך במקל "אין פרק יוצאה ברששה שבן קרשה ואין משוני אשם ששש המוצרות קטיות ברבות בים אשם ששש המוצרות קטיות וששקחשרה שרי בון שאים

שניין לכך וכש קרעף ששיפה גרולית ואימן משק חטרות ופרש רי ולשמנרות שלקן היו בעפן שאין השער בתלש אבל מפער בתלש הוי פסיק רישיה וחכל אסור יאין מילדין הבחמה פט אבל מסערין אותה שאוחו טולר כרי שלא יפיל לארץ ומפח ל בחוטמו ומתן דר לתר פוי בהמקה טחורה שריחקה וולדה מותר לולף

פני שישונה מלק וליקן מלח אגרוף מלח ברחמה כרישתרחם על ואסור למשות כן לטמחה "

תכרב אין עולי של בש חילן שם ולה רוכבון על גם בהמה ולה שטין על פנ המים בחמת ולה מספקין להסת בף על ירך ולה מספחין להסת בף על כף לה בחמת ולה דרך שמחה ולה מרקרין ולה דפן לרה זל היכח דחיכה דעריף מישה חבל חי לבר דעריף מישה שרי ולה מרקרין ולה מרקרין ולה מרקרין ולה מקרשים לרה ולה מקרשים ולרשי זרשי ולרשי זל חול מון ולה מספס אה הראשולי ולה מיבמין ולה מערשין ולה מוקרשין ולה מערישן ולה מערישן ולה מערישן ולה מפרישין תרומות ומעשרות אם להנים לכהן ש שום ורוקה שטבל מחבל מבל שבום מותר להפריש ממערה וכלן שעשהן בן שובנן בן מיורין בן מומעין מה שעשה עשוי "

תקבג הלואת יום מוב פשיבה רביוםף רבה איל שתם שתכע בתקבג הלואת יום מוב ברין ורביוםף איל לא שתם שתבע ים שם דין

לבמתה בט לפון שמוכר בקבר למה יחלו יש של לערך שא יכסו הקבר בנסרים ועפר ער אחר המוער
וטיב למעט באיסור דאוריתא בכל מהשיוכל יכן מהגין באשכנושהני ששה הארון והתכרישן וחופר הקבר
וכל מה שהוא איסור דאוריתא אבל לטלטל המת והובאת ששין ש ישרש ורת ול היה מחמיר ברבר שלי
לעשות האירכלל ע ישרש יוכן כה רב חפש ול אבל הרב שפאםי ולל בתבכן ולוה הספם את הראש ול
בתב הרי ולשלו יעשו הדבר שא בכנעה דאם בחול המוער תפן וארון עם המת בחבר שרוש פשעשין

כאדם אוכל ושותה ושמח ברגל לחימשוך בבשרובין ובשחוק ובקלת ראש ויאמר כל המוסיף בוק מירבה בשמחת משה לפשאין השחוק והשכרות והקלתת ראש מרשת שמחק שא חולות וסכלת ולו נבטוימו על קחולות והסכלת איז על שמחק השטרת היובר . חייבן ב"ל לחעמיד שוטרים ברגלים שיהו שוטטין החולות והסכלת איז על שמחה שם בה עטרת היובר . חייבן ב"ל לחעמיד שוטרים ברגלים ועל המהלו שלו יתקב בשם לחכל ולשתות אנשים ונשים ויבאו להי עברה . וכן יוקירו ברבר זה לכל העם שלו יתער על אנשים ונשים בבתחם בשמחת ולו ימשם בין שמי יבאו להי עברה . מתרב החסירים אכשי השם לבגדם המידוב לרכיהם ידעו ובעת שמחת המולם חום אשר הוא הבל ביש אחרים העוח וביל המול שלו המול להקבה שיטה לבי לעברו ולעשו רשו בל בב שלם ושישום בשמחת המולם ויוכו לחיי המולם חבר לחור באור כע מלך חיים בבתב בת יעקב לעו וכלכה באור יא ...

יניון הלפתניום כוב

בשרת יני שאמר ומכה מוב

תקכח הלכות חולו של מועד

אולי ממועד שמם מימים שבן ראשון של פסח לשבשושל בן ראשון של חגלה מוהרין בכל מלחכה מן התפרה של שחול אסרום במקבת מלאכה אעל דילפטן להו מקראי טובא אסמכות בעלמא ענהו אבל שקרן איכן שא מדרבין מילל המנרו דבר מאבר פל שקיק אבר אם לה יעשמו והמערו כל ברב רבס ואם ברב יחיד אם בשמע מעשה אומן והישרו כל ברב המער אם אין לנמה יאכל והנע מסרר אותם תחלה אבאר דברים שבתמו אחר כך דברים הבריבון לבענון האפלה ואחר כך הבריבון לשאר מסרר אותם המינו ואחר כך הברים אבת ואחר כך הבריבון לבענון המלוכת הרוט וברב יחידי וכשבה בנטחת כשים והכשימיהן הספר ואריעה וקטרת המינו וחבר אה ודים אבלת תרגל וחול המועד "

בנקי מי של שורב אסור למרלק אם נרשל שבתי וכשם שאסור לבשל לעבמו כך אסור לבשל לחרים אפנ בשתם שחין העולם יורעון שהוח לחחרים ונם חחרים חפורים לבשל לנוחין לנתקנה שח שיקנה קינחו ותבשירון לחרים והסחופן ומבשלים ומתנון ל דשלהם הם מבשלם ומתנון לחחר כך ואפי במת יכולון לבשל חחר שנתכו לחם במתנק קכו אותי ובעל השטור ולכתבומסתברא אחרים שלא הניחו שרוב אופן ומבשלו למי שמפחו דשליחו של חדם במותניול פהירח דבהדיח גרסיפן חיפו חופה לחחרים וחם עבר במוירובשל מויל לחבינ אבל אם מערים לבשל שת קדרות לערך היום והותנר חחת לערך מחר אסור לאכלה ואם אין אחרים שערם שיובל להקמת להם התנרו ל חכמים משום כדי חייו ומשום כבוד שבת ולנושות דבר מועט ואפי הוא בענמו כנון לחפות כבר אחדולבשל קורה אחת ולפרלקבר אחת וכת הרם מרוטנטרק שיטל לחפש בחדר שום חפץ בבר אפ מבעוד יום ולהניחו דולק עד הללהי ואם כוכר בום ראשון של יום טוב יכול לערב על תנאי שיתנה ויחמר בעום מראשון אם מיום קרם חינב בריך לערב ואם מיום חול ולמחר קרש בעברוב וה יהא שרי לן לאפיי ולבשונ ונולמחר אין צריך למנר כלנם שאם קרש הוא הרי כבר שרב מאתפיול ואם הוא חול אין צריך שרוב וכתב הר אפרים ולרוקא דאית ליה מירי רבשיל מיאת מולאבל אי לית ליה מירי רבשיל מאתמולל מהעורה מהע תכאה וכראה שאין טרך וכן כת בעל העטו ולודוקה בשנימים טושם של גשת יטל להעהם על תנחי חבל שנימים של רחש יום מוב אין נריך שרום חצרות ושתש מטאות אבל שירום בריך כמו בשבתי וכל הלעת תחומין כתבת בהלעת שבת יוס טובשחל למיות בערבשבת אין מערבן לא שרוב חצרות ולא שרוב תחומין י חבל אם כוכר בום קראשון בב ימנים טופסשל גלשת ישל לערב שרופ חנרות בתנאי שיאמר בוום קראשון אם קיום חול בשרוב וה יחיו מותר לטלטל מחבר לבתים ומברום לחבר ואם היום קדם אין בדברי כלום ולמחר יאמר אם היום כדום כבר ערבים מאתמלואס חול בשרוב והפהיה מותרין׳ אבל שרוב תחומין אין משחין אותו בש בתפי׳ כתב קרם במול דוקן בומן שבר מקרשין על פי הרחיהו בענשת עושין ב ימים מספק י אבל החידמו שבע חר ישרא סומכון על פיקחשטן ואין אכן מושין יום שנ מספק אא משום מנהגוברשלחו מתם חוחרו בחנ ימים טובי של גלות משום מנהג אטומכם אעל דבקישיםן בקטעה דירחה לפיכך אין מערבון עיה בומן הוה לה שרום חברותולו שרוב יחומין ולו שותש מביות בתניי ואה הרחש וללו בתבכן יי לחלק אותו חצו לפת המנרש וחצו לחכילה ושתניה ואעפי שבר"י כל אדם לבינכם יציאותנו ש יבינכם בהוצאת יום טוב

וכדיך לכברן ולעפונ כררך שמעיבומכבר השבת ובהלטת שבת כתבתו ויה שבריך לעשות עוב העורוכ

וכן כתב הרס במולוחה הרחם וללו כתב כן . כתב הרט במולחייב חדם להיות שמח וטוב לב במוער מוני

וחשתובעו וכל הנלוים שיו כל אחר כראוי לו כנר הקטעם כותען להם קליתואווים ומגרכות והנשים קונה להם

בגרים ותכשיטין כפי ממוכו והאכשים אוכלון בשר ושותן יין וכשהוא אוכל ושותה חייב להאפל לגד למתם ולשמנה

עם שחר הענים י חבר מי שמעל רלתי בית וחוכל ושותה עם בנו וחשתוחים מחבל ומשקה לענים ולמרי

אעם שקאם לה וקשומים בתוער בכלל מעת עשק היא לא יהא אוכל ושותה כל היום אא כך היא המרה כל העם

מששמין לבת כנסיות ולבת מדרשות ומתפלין וקורין בתרה בעפן היום וחחרין לבתקם ואוכלן והולפן

לשת התירושות ושוען ער חש היום ומתפלין תכלת המנחה וחוורין לבישהם לשתות ולחבל שחר היום ער חלוה

נפש אין זו מנעה שא שמחת כריםו ועל שו נאמר זבח כלחם אועם לחם כל אכלם יטמאו כי לחמם לנפשם הוא

ומי שחין ל שח חלק חחר חש חימו של פשתן מותר יכבכו שמוח מיתילכיןר מיר חף חם כבכו קונה יכן ובפפר ממשת הקקון אסר שא אס כן אורו מופח עלו יוהרברם פרן ונהוסיף לאסור בכל חלקין שלפן שאין לם אור מוכח עלו וכל שכן מישחין לשח מפת חחת חו סדין חחתשחין ללכבסו דלכח הוכחה כלי יוחח" הרחש ורש הבין מימרין דרביוחבן מישחין לשח חלק אחרום ולה הביה ההיה ראוורו מוכיח עלו מישים לכלים בבית החומן והן לערך המוער יכול להבחם לבית וחם חיכן לערך המוער לו יביום וחם חין לחומן מה לחכל פתן ל שכרו ומניחן חבל וחם חיכו מחמיכו פוטלן ממכו ומניחן בשות הסמוך ל וחם ירח שמח ינכעו מכם מפכן משם לנוקום מכחשון המשתמר יי מחצר לחנר לו לפפות מרתולו לפחת כלו שחייםן לפרך המוער אבר בחות חבר מותר מבות לבית ואם אין חבונים פתחות לחבר שא למבי יש אומרים שמותר מבות לבית הסמוך למכחן וחילך חסור והח לחין מפטן מחבר לחבר דוקח בששנהם של חום חרה חבל מחדם החר לתוך של מותר גרסיטן שרושלמי אין מפען מרירה כאה לכאה ולא מכעורה לכעורה והנימיל בשבתנהן של או משל אדם אחר אבל מחקם אחר לתוך של אפ מכחק לכעורה מותר יי הובל שבחבר אסור להוצאו שא יפלקם לבררין ואם נתרבה עד שנעשית החבר כרפת מותר לחוצאו לרטב לערך המוערולו נסק ללכת ברגלע יכול לטול בפרע קסום ולימון ברולי וקחוכף וקרסן וכל ברבי הרבבה ובלבר של יטין מלוכת למועדי מותר להקין נס לבקמה וחין מונשן ממנה כל רפחה וחין מרבשון חותה "חין מושיבן הרעולה על הבצ לגדל חפרוחין מושיבה עלהן קודם ממוער וברחה מעלהן יכול להחזירה והני מיני שלשה ימנים לבריחהה בחורת מוישבה עלהן שלשה ימים קורם שברחה שכבר נפסדו הבינים אבר לא ישבה עלהן שלשה ימים או אפול שבק עלקן שלשק ימנים ויש שלשק ימנים שברחה מעליהן אין מחוירין אותה ווהו להריף ול למלחבר הול המוער מנחוריוני חבל לרשיו תם ולשחוח מורבין חפינול ישבה עליהן שלשה ימים חם הוח תוך שלשה לבריחתה האבר מותר לעשות בחול המועד בלו שיפני השלחין שחיי שרה שנריך לחשקותה שאם לו בן תפסר מותר לוש זותה ורוקא שחתויל קורט המוער שאו נפסרת אם לו ישקנה יותר הבל אם לנים הקשה קודם לכן אסור למשקותה ואם היא שנה לחה הוי כשו מתחיל למשקותה קודם אבל שרם מבנול שהיא שרח שחין בריך להשקותה שרי לה במער השמים וחין משקין חותה שח להשביחה חעור להשקותה וחפי בבות השלחין לו התברו שין היכין רליכין טרחי יופרין כנון מן המענין לו שני חדש או ישן ולו חיישיכן פון שהוה חש שיעום יהקלקל חבל מנים מעוכסין וכקוין בעומה ובריך לרלות מקון ויש בו טורח או מימי גשמים מקוב בים אסור לששקות वन्। निष्यं मुद्ध प्राम्य । नेष्यं निष्यं निष्यं विष्यं विष्यं विषयं विषयं। त्यां विषयं विषयं विषयं। विषयं विषयं विषयं। בעוכת אין מולן מהמקום הנמוך לחשקות הנטוח יאורי מים חמושבן מן חאנמים אינן פובקין שמקלחין תמיר מותר להשקות ילהם ואסימן שסקין אסורין יחרישם שחמים באין דרך שם מהמהר לשנה אסור להשקורים מקום אעש שניולחו קודם יום טוב לפש שמם פוסקין ואם אמות המנים מוברת בינוהם שחו אינן פובקין מותר אם אין רוב השרק ראוי להשקות מן חאמת בת השלחין שיש בק מננין שמימיו מניפן ממנה לשרה חחרת

מתחבשושם ונעשין בריכה כל ותן שתנעשון ולה פסק תענין רחשון ישלון לששהו מתנה שדה החחר מתבריב

שנתקבנת מיחבר חם פסק משון הראשון או אפול לם פסק וחינה מנטפת יותר חסורי

ילין וקריובר זעפרם שיושע קים שעל השול בפרנים לא שנו דרגר ופרש קרב רביקוריו לפור בפרנים לא במפנים וקרב רב ברוך זל מוסיף לאסור

אף בספן יוקריף ול השר אם ביוספרים יוליק קספס אח הראש ול כל רפואה מותרת בחול המועד "

לעשות גרוכות עושין בגנעם לערך המועד " תקלא אין ככבם"ן
במיעד והטעד כמו בגונח ואו שמכבסין מבא
ממערינת הים ומעדת השבה ומעדת האסורין ומפודה שהשרו ליחבמים ולשמפודה אסור בתכשפת יומי שנדר
שלא לכבם וכשאל ברגל והישרו לי שכלאו לא היה להם פואי לכבם כדפרים לשל גם תנלחת יומטפאות הידים
שאם אם כבסן קודם הרגל חורין ומתלבלבון ומטפחות הספרים ומטפחות הספנון שמסתפנין בהן בשונא
מאם אם כבסן קודם הרגל חורין ומתלבלבון ומטפחות הספרים ומטפחות הספנון שמסתפנין בהן בשונא
מינבית המרחן וכנדי קטעם וכל בלפשק מותרין לכבסן וכתבאה הראש ללולו בחברן ואין למוערן

שפוכניה לפנ חיווער אסור לתמע דייום ביווער של אס בן יהא מלוקח ארטשאים מעי במקום המוכר וכורים ברוול ממועד או מוא מותר דמוי ברבר מאברי ואם יש לבחורה שאם לא ימכרנה עונה יפסיר מן הקרן מותר למכרים אבל אם לם יפסיר מן מקרן שא שאם ימכרנה עתה ירויח יותר משאם ימכרנה אחר כך אסור למוכרים ואס אין ל מקם יאכל או אש ישל שאם ימכרכו עוש יקיה ל מעות בריוח ויוציא יותר לשמחת יום טוב מותר לקשפונודמן לעתם מי שמוכר בוול ומדבר יהוע של יודמן לאחר המועד שיירא כוו דבר האבד מוא ומותר חון מראשונות חוק בות אבל מנשאם אפור למרוח ולחפש עליה בתן נמרשק בנום על שפתו אמו לאמפם כר לבכשם של אם כן ימיו ראוין להכל ממם במועד. מי שמלה לחבירו על חפץ על תמי שאם לה יפרע לנוסוף שמונק יתים שיקה קפי ליש מותרין שחרי עקר מקשים היה לחר המועדו חים נראה להתיר שאם כן הותר כל משה ויתון שמכל יעריים לעשות כן "תי שפרע לשרא יין בחוש מותר לקבל מימן דבמעל מידו דאמי מי שנבי לקשת יין בעת מבשר לשרך שישית כל משנה ואם יששר המושר לא ייוכא כמו שמוטא שתה דבר האבר שברי נקשת ולתקן מחשות ולופתן ובלבר שלו ימין מלוכת למוער אבל יותר מכדי שרך שתיית לא יקנה מוכרי שרות כמות וכלים לערך המוער מותרין בצנעה כגון אם חמות פתח לרשות הרב פותו חצו ומניח חצו נמנים בדרם יום מולו מוכר ירק וכל דבר שאימו מתקיים שתחומוכר בדרם. לחה מראש ולכומר בומי אין לקחין במס ואבמס עברים ושפחות שא לערך ממוער או לערך ממוכר שאין ל ממ יוכל שחו מותר לקמת ממש כל דבר "בעפן מלחה ברשת לתים יש חומרין שרומה למחורה יוכתב מרברשמ ושוללהומר ולו מקרי פרקמנייו שא משא ומתן של סחורה ולו חלאהי וכתב הי ול בון שרבים תם משרורוב בפאדם מקנון מיתר אין שרי לחסור והמחמיר תבא עלוו ברכתי ואפרגול למקר למלים בחור ממוער שיקחו מהתי רבת של שבוע חריושון ויוציוויא לשמחת יום טובי וחרב רב מאיר מרוטנבורק ול כתכ שינותר להלנות למפרין וביבר שיליה להם שבוע מדאשון בחנם יואה" הראש ול מתבר למפרים אפי אסיקרים השםע חריאשון ווק לשומ בתשובה ובאשכנו קירא את דבר יי מקבון איסור במלאת רשת לתים בחול מינועד ואני התרוע בשיע להלות לתים שרנולן הפניר לוות בשות שאם לא ילוו למם ילם ליוות בינקו אחר וירנולם לבא אנשואיכא פסימא " כל שקוא אסוך ואם נפרן גור שנמו מקרהו נקובל ורפנה או בר בנרור ואים טח בטיט ושל חנרו שוכהו כלרם לבי אסור לסתרו כדי לחור ולבמת ואם מוא מסוכן ומטק לשל מותר לסתרו ולחוור ולבמתי מותר לטור ליים כדי בשיטי סרקין שבנג שממים ארדין דרך שם מותר לסתין שר ובלבר שלא יששה מעשה אומן במונל וד בצרור ואים כח בשיטי סרקין שבנג שממים ארדין דרך שם מותר לסתין שר ובלבר שלא יששה מעשה אומן במחנלים שקוא בשיטי סרקין שבנג שממים ארדין דרך שם מותר לסתיון שר ובלבר שלא יששה מעשה אומן במחנלים שקוא בל שאומים של מערב יום טוב ישל לתקום בחול שמוער לש בתועדי כול לרעת מים ולהשקותן כרי שינולויהיו ראויין למועדי אבל אם איכו רוכה לאכין ועשה כרי להשפחן אפורי שדמ מבעל שים עו אילפות יעול לממשיך ממנים מושות אילן וה לושות אילן וה ובלבר שלא ישקה כר השרק יאין ששין כתחלה החריצים שמעב שיקרי הנפעם היו עשויין כבר ונתקלקל יכולן לתקכן יחין ששין בתחלם החימה המושבת מים לשרה מיתה עשויים כבר ונתקלקלה שלו נשחר בעמקה שא טפח יכול להעמיקה ו מפחים י אסור לפתוח מקום לשרת כרי שיכנסו בה המים להשקותה ואס נכר שמשם כרי לער דגים כרי לחבלן במוער כנון שפותו למעלה מקום שיכנסו ולמטה מקום שיכחו מותר אעם שפוף פוף גם השרת שותה י אסור להשוות משרה לערך חרישה וחם נכר שמפין כדי לרוש לערך המוער כתן שמשוה כלן מותר י חסור ללקם עצם מן משרה לנפות לחרישה ואם ככר שמפין לערט שנריך העצים כגון שמוטל הגדולים ומניח הקטנים מותר אסור לקבן ענש האילן לתקם ואם נכר שמעין בשבל הענשם להאפילן לבהמת כנון שקובנן כלן מבראחר יתותר יחין מתלשן החילמת ולח מוחמין הנטישות חבר סכן הת החילות וחת השרו בשמן יחישות ועכברים שמפסירין בשרק החילן מותר לערן כררכן שחופר עייוי ותלה בה המערה ואפל בשרה הלבן הסמוכה לשרה ביאילן מותר לשרן בנרכן שיובאין ממנה ומפסירין שרק האילן ואס אינה סמובה לשרה האילן אין ברין אותן אלח על ידי שיפי שמען שער בחרן ומנענעו לבחן ולבחן ער שנעשית וומח בה המעדה וחרמבה ולחבר בשנה הלבן מסמוכה לשנה מחילן בלה שימי יחח הרחש ולהתבר יחין מכניםין בחן לניר בחול המוער לובל משרק ואם מכניםן הוני מענימו מותרין אף בשבת ואפי אם מחויק ל טובה על שהכניםן ובלבר שלא יהן לשכר ואפי אין מתן לשח שכר מום אסור יוכום טוביכול ליתן לשכר מום ובלבר שלו יתן לשכר אחר ובחול קמוער אפש אותן לשכר אחר כך מותר י רק שלא ישכנרם חוא ובלברשלא יסייתפו ולא ימסור לשומר לבער קבאן ואם מיה התי שכר חוש שכר שבת שכר שכה מסיישון אות בחול המוער ומוסרין לשומר לנער הנאן בשבת. אסור לקער משרק בחול ממוער אם הוא בענון שאים נפסר אם יעמור ער לאחר המוער ואם אין ל מק יאכר קובר ורש ווורק ושרר בררט ובלברשל ירוש בפרות וחש מינש שחים בריך של עלברו אבל אם חול בריך נרוש למרך רפס ושאפ בפרות. מי שים ל כרס אכל כרמו של נניוהעי בובר של בחול המוער ואם לא יבשר הישרא נס את שליפסיריםל לבברו ולדרוך חיין ולמשות החשות וכל ברם חיין בלו שיפוי ובלבר שלו יסין לתשו מלוכת זישווניפן בשת הברוקפבן בעטן איפו דורכן מיד או שייפו בפור וצריך להרט וארשו אונם של מים יעל להורט ער שהעע המוער דורך זיתו וענשו כדרכן ומכניםן להפות יוסותמן וששה כל הנריך להם בלו שיפוי ובלבר שלו ימין מלוכת במוער כתן שהיה סטר שהיה יטל לשהות עד אחרים. המוער ואירע דבר שאים יטל לשהות או שארש שום אוכם קורם המוער יי ומותר לופת בין חבית בהולית בין המוער ואירע דבר שאים יטל לשהות או שארש שום אוכם קורם המוער יי ומותר לופת בין חבית בהולית בין בלים קטנים שמם לשתייה ויש אוסרין בקטנים ומתיכרין בנרולים ואל הראש ולכתב סתם להתירולה חלק ימותר ולוכנים מרות מפני הגנבים ואם חם בינקום המשתמר אסור להכניםן ושולה נשתפו מן המשרח ופן ביונא בות דבר חיובר ובלבר של יכוין לחשחות עד המועד ומיחו יעשק בננעה כתן שיכנסס בללה וחסחות דבר שיש.ם פרסום בללה יותר משום כנון שכריך להכעסו באבוקה ובקולת יכעסם בום יחיו להמעם שטוחין בשרה לבש וירין מחמטר יכול לכסותן בקש כסוי רפה חבל לח כסוי עב המטין מלחבת במועד קונסין חות שלה יעשנה אעש שמוח לבר החבר וחם מתלח קנטו במ חחריוומותר ללעשותה חם מוח דבר החברי नेवारन नेखर टर जनाने ह्य जिवार ह्या रिवार निखर वनारन

מעשה אומן אם הרמס ברישן להס עתה מותר אפי טופו מלאכתן במועד ואפי בפרהסיא ובטיריא ישרתה וחס אין בריכן לחס עינה לו יעשו י אבל בורות או שיחין ומערות של יחיד אפור לחפור אותן מחדש אפי אס בריך להם עופה יואם מיו משוין כבר וניפולקל אם צריך להם עופה מותר לופורותם אין צריך להם עופה אםו לופורן אבל מותר להמשיך מנים לתוכן אפי אם אין בריך להם עותה. תכבב או המוער ואפי להגיה אות אחת בספר אסור . ואסור לכתב לכתוב בחול त्राधाना לחרים בשכר אבל לעצמו או לאחרי בחנם או אפל בשכר כרי שיחים ל הוצאותר בריוח כרי לשמחתים מוול אפי של מה יאכל שאם אין ל מה יאכל כל מלאכ במישריא ורוק תפולן ומווא משו משה שאף בחולהמוע ברי להניח תפלון ולברך עליהן וכן מיה מהג את הראש ול אבל שאר ספרים אסור בון בחנם בון בשכר. אם יש לניתה יאכל ימותר למוות תכלת לפשושו בן בפלך אבל לחרים אסור ימותר לבשב חשטמשו ולחשב ישאותש וכותבן ניטי כשים וקמשין ושוברין דיאתיקי ומתמת ופרוסטולין ואגרות שום ששמו בל ככסי ליה למלה ואבות מון וחלבה ומיאוטן ושטרי שרורין שטתבין פלנע ברר את פלנעלריין ופלנע לפלע וטרות בל פי פסקי ריפן ואנרות רשות פנ שלת שלם שארם שולם לחבירו ויש אוסרין ומפרשין אנרות של רשו שטרי ממשלהוכן כתב בהג ול אגרות רשות מפרשי רבין פסקי ררשותו אבל ריאתפקי לו יואה מראש ולכת כסבר הראשופו יאין שתבן שטרי חוב שיםללהמישן מלבתם ער אחר המוער ואם איפו מאמים והנה בריך למעות למוער או שאין לסופר מה יאכל מותר יש מנטרין לכתב על ידי שמי כמן בעתר או בעקוס וריבא אל היה אוסר פון דאם אות אחת אסור לפניה כש וה שהוא כת נמור אדרבה כשרובן לשת הכת כתן למסורת עשין כן י ואפי מי שסתב האומות בהפך שמבר השפנראין ובאות ברשטתב אינן נראין היה אוסר ולא היה מנתר לכתב שא אותעריב חתמת ומיור שמלה ונף אחר יעשה נקורה אחת יש שמשין אותה שוני קמן יואה הראש ולכת השובת ששה ביול המוער וחופר ל לחעופקה רחשיב רבר האבר רען בחור המוער בון רים ממוחר בון רים נפשות ומשמופן वाजना ह्यां द्यां व द्यां पर दि दिल्ली है ने विवाद । वि ומכן למי שלא קבל חרין" של יששה סענה ארוסין ומותר להחויר גרושת מיבמין ומות שורסובלבר מן הנשואין ולא מן פארוסין י ובערב המוער הכלמות י ששה אשה תכשיטיה בחול המוער כתן טחלת ופקסת מעשר סרק על פניחומעברת ספן על פרחתהועל פניה של מטה המועד אסוד בהספר ובתעשת קילכך אין מניחין המטה ברחוב

השר של לחרבות בהספר והנשים מעמת שש שכלן שמת כאחת אבל ל מקופותי שההא אחת מרכרית למותר לחספר למית שמת לחריה ולא מטפחות להסות כף אל כף פקבר המת אף לא מעמת ואש כל של בחלים יום לכם המותר להספר בלא זה בען שמת לכל בחלים יום קודם המוער ואש אם יום למספר בלא זה בען שמת לכל בחלים יום לכם המוער אחדיה ולא מותר לחספר למית שרב הרגל אחר להחפר עמו על המת שמת ל יום קודם המוער אבל בחלי מותר לרבאבל לשמו של המותר לחסור יום במני אום למת ברין של מל מנות הקופו שאין אבלת מחל בחל מותר לכפות המעות להברות על הו חלשו מברין של מברין של מל מעות הקופו שאין אבלת בחל המוער שהים שמועה אם שמות להברות על הו ובספר המער המטן בתב אין קור שו ולא מברין בחל המוער וא חלא מראש למותר המברין בחל המוער וא חלא מראש ברים במני שו שמועה ולא מראש ברותר להברות על היו ובספר המער ואם מברין שמה השל מותר ואם מראש שמועה של מותר ואם במני שו ממש שמומה במברי ראשונה ול המשל באו ממוער ואם ממוער של מותר ואם ממוער של מותר ואם מותר ואם ממוער של מותר ואם ממוער של מותר ואם ממוער של מותר ואם מותר ואם ממוער של מותר ואם ממוער של מותר ואם מותר ואם ממוער ואם ממוער ואם ממוער של מותר המול של מותר ואם מותר ואם ממוער ואם מותר ואם ממוער של מותר ואם מות

שמה מן שלעון או של ברולובלבר שלה יטין מלחכת במוערי מותר לבמת אורוות סוסים ש חםם שיחכל בחם מעשה הריוט ולבמת ספסל קטן או אכטבא של אבעם לערך המועד בתב הרב ל פרן יש מפרשי איבטבא בפן שנששין מחבשם חו משים ולח נהיל רוה הוי בען גמו שח נרחה ליחיבטבה כעון ספסל שלה נסר שמחברי ל רגלים וכן חורוות דשרי לחו בפן נמור של לחושיב חלשם של בחמים למקומו יואל חראש ול כתב בסתם ונראם שרעת להיער אפי של בען י תחר שראוי להיעבש בעען שיחי ראוי לאפור עו במוער מותר לעשות ואם לצשו אסור לעשות והעשוי כבר מותר לעשות לבת מושבולהענייו עלי ומותר למשות בת מושב לרחים להעניים עלשי ולבקר אותם כשקם חלקים בותר בן אם חיא חדשה או ישנהו לתקן אמת המים שטוחטן על ידה ולטור

בפרני החמור המנרני הרחים אבר אסור לתקן הנקב שבאמנע האבן המתניני שהוא מעשה אומן "

לששות משרות רנים מערבה שהוא מעשה הרוט אבר לא הארונין

מחוטין שהוא מעשה אומן . מסרגון המטות פי לארוג אותה שתי וערב בחבלם שהיו בה בבר שאשל היו סרורין והוא מסררן אבר לא יפשיל החבלם בתחלה ומלשון רשי וליראה שמותר להפשיל לה החבלים כיום לה יקשל יעשה החבלים מחדש וכלוה בבריך לה במועדי כסכוםי קורמי מות פנרוש שמימעיםן בגדי פשתן בירים אחר מכנום כרי ליבין ולרכבן ואסור למשות הקמטין שבבת הירים והשוקים וחסור לתקן מלטשו ומנעשו הקרושו ולו אמריםן דהוי דבר האבר שהרי יתקלקל אם לא יתקנם דלה מיקרי דבר האבר שח כשעקר הדבר נפסר כמו מישהפך ויתוום אבל בשבל מעם תוספת קלקולל מקרי דבר החבר מילכך חסור גם כן ליור לני לתקכן ל דכל מוח שחסור לעשות אסור ליתר לנוי לעשות יי שחים יודע לפוצח מלם מחט כחחד שכן דרך החומן טוחב הרבה המיטות במחט מלח חדט וחחר כך מושט מישחים יודע לעשות כן וגם חים יודע לטין חימרה בשפת החליק שדרך לתפור בגד על השפה שלח יקדע והרוט אים יודע לסין בה שתהיה שוה שא פעניים מרחיב ופענים מקבר ומישאים יודע שום אחר מש יכור לתפור כדרט לערך המועד ואס יודע אחד משולא יהפור שא דרך שמי שיפסים פסיפות גסות וגם יתחוב אחת למער חואחת למטה כשיע הכרב" מלחטת המותרות איכן

מותרות שא למשותן לשנמו בשו לחרים בחנט אבר אסור לעשותן בשכר ומניהו אם אים מתן לשכר קעב שא שאוכל עמו בשכרו מותר יוכל מלחכה מותרת על

ידי פוער שאין לניקה יאכל כדי שישתכר וירויח לאטל ...

חו דבר שאסור לעשות אסור למר לעי לעשות ואשנ זבר שמותר למשות שום סובכען מי שקבל לבפות שתשל ישרש מערביום טוב בקטלת שמותר לבפות שום

טוב אם קוח חוץ לתחום השר וגם אין שר אחרת בתוך תחומו של השת בחול המועד אסור אפלוחוץ לתחום שמרי ים לון לילך שם מילכך אין חילק פן חוץ לתחום או תוך מתחום ואפיל נבנה הפת באיסור על ירי תים נטן להחמיר שלא יכנסו בו והפמיל בבת שהוא במחובר אבל בתלש שנהן לנמל מכה קודם המועד בקבולה לעשות בבת מותר להן לעימלאכה בקבולת או בשבר יום שיעשנה אחר המועד ובלבר שלא ימרור וישקור וייונה כורך שעושה בחוליי רבט מותרין למשותן ברוול המוער כען לתקן הורכם

ולהסיר מהס המכשולת ולבין הקברות שיוחרו בחן הכחנים ולתקן המקוחות שרות ומשימת של רשם שנפל בהם עפר ואבנים - ונתקלקל יויתר לתקכן ואפעל אין הרבים בריבון להם עתה בין שאימן עושה מעשה אומן אבל לחפור לפם בורו מחדם שהוא כל היום ומיהו שמהם מותרין סמוך לחשכה ואין בריך לחמת שלם היא חלה מראש ולכת כסברא הראשונה וחוק בשאר מניס אבל באבו ואמן שאסור לכבם עד שינערו בו חברין אפל פנע בו הרגל או אפליול יומה בתב בספר המעת הקטן דוקא שפנע בו הרגל בתוך ל אבל אם עברו ל ופגע בו הרגל או אפליול יום ל ערב קרגל מפסיק ומיותר לגלם יראש השבע בו הרגל בתוך ל אבל אם עברו ל ופגע בו הרגל או אפליול יום ל מפסח אותה שבה אחת השבה השבה המוכה בשבעה וחי מיני הפסח חרי שו ומשלים עלהם שו ישנה לתובל השליין כל שבעה חשוב בשבעה ועצרת חשוב בשבעה ימים שון שאם לה הקריב קרב ות עברת בעברת ישל השליין כל שבעה חשוב בשבעה ימים מרי ארבעה משר ומשלים עלהם ששה משר ויום שבשל עברת עול למפן יו דמון שאם בקיאין בקישעה הירי או ואין אם עבין שב מינים של אום מוקדים בענת החבר ובע המרוב היא המכורים שמבה אין אום המפורים שמצטל מנים וויו שעה למנון יו שמה אחת לפני יום הכפורים שמצטל מנים וויו שעה אחת לפני וום אום הכפורים שמצטל מנים וויום שבשל שברת החבר ברגל ומוצלים עלהם שמונה ישמע שמועה קרובה בשבת הוב ברגל ומוצלים בתורגל כעשית בחוקה אים ממנים לווק אים משבת אום המוקד בחוק בחוק בחוק בחוב בחוק במבת או ברגל ומוצלים בתורגל במשית לחוקה אים ממנים לחוק היום בשבת הוב במבת או ברגל ומוצלים בבנת או ברגל מחג בחור במול ומקבת בכל ובשבת או ברגל מחג בתרים שבבעו אל וום אחר ומות וחוק לה אום אחר ומות הוום בשבת מוב בשבת בבבת בספר המעת הקטן למול הוחול לומות בום ראשון ומות לה וים בבת אים שלה בתורת המול לום החון ומות לה וים שבת יום שביש וישוג ברים שבבת אים מולה בתחור היום איום אחר ולמות הום ראשון ומוה לה שבת יום שביש וישוג ברים שבבת אים מולה בתחום במול המול המול בתחום שבים וישול בתבת אום בבת אים מולה בתחום האום בתחום בבת שול המול בתחום היום בתחום במבת היום בבת אים מולה בתחום היום בתחום המום בתחום בבתום היום ברום בתחום היום היום היום בתחום בתחום שבתום במול היום בבנת ביום היום היום היום בתחום בתחום בתחום היום היום היום בתחום בתחום בתחום בכנום היום היום בתחום בתחום בתחום בתחום במול היום בתחום בת

תהלה לש המעורך לעולם וער

הנה תמן הלטת חול המועד

בו בתקוו נשתברו הנחות ושטל אתקיר והבקעה אשר ושרף אפשתימום את התרה ומועד במיכל יבתשו באב במורה בזירה על אשתים שלו יכנסו לארן וחרב משת בראשומו ובשניה וכלבה בתר ומורשה העור וחרב טורפוסרופנס הרשע את החיכל יורש עקיבא היה דורש כה אמרי שם מרשעו עם החמשי ושם השע שיהיה לשת יהורה לששון ולשמחה ונועי עם הרשעו הי בתמוו שם הבקעה הער שלא בחדש הרשע בתשעה להדשויחוק הרעבו כתבו כתב ומקר שנה יולוקה נקרא רשע שהוא בחדש הרשע המשו להדשו וניתוליו בחדש החמשה יו שם הוא מחלי בחדש החמשי בתשנה להדשו וניתוליו להדשו בתור שמו המיש שהוא בחדש החמשה יו עם הו והשלח בתשרי ש מרג ברלה בן אחקם ולוקה מבתב כאן למורך ששקולה מיתה הבריקים כשריפת שת להים ולוקה נקרא שבו שהוא בחדש הששנה ביושר להדש העשירי וה עשר בנשר ברישו על יכושלם שמאר והי יכבר יא לי בשנה התשימות ביושר להדשה למרי בן אדם כתב לך את שם היום את עבם היום חום יולמה נקרא עשירי שחוא בחדש השירי והיה הנשר לאות בהרים משבירי והיה הנשר לארך בבר על ירושלם שהוא הוא מקרא עשירי שחוא בחדש העשרי יו והיה הנשור לארך בבר על ירושלם הוא משרה בתבים והים המשבירי והיה הנשור לארך בבר על יתוחלה תקרא תשירי שחוא בחדש העשרי יו היה הנשור האירום מעשרי והיה הבתבינה על שבור מו של שבתבים מום להוש הבתבינה בקריו של הרשת שבה בתבינה על הבקעם השליום מותר האירום מתבים משר בת משום למום משום המום הוא הוא משנה בתבינה של שבתבינה של הבקעם השליום מתבים בו בשבעה משר בת משום למום המום הוא מתנה בתבינה של בתבינה של הבקעם השליום מותר בתבינה משר בתבינה עם בתבינה של הבקעם הבתבינה המום בתבינה המום בתבינה של הבקעם הבתבינה בתבינה בתבינה המום בתבינה בתבינה המום בתבינה הבתבים הבתבים המום בתבינה המום בתבינה של הבתבינה של הבקעם הבתבינה של הבתבינה בתבינה בתבינה בתבינה בתבינה בתבינה בתבים השבינה המום בתבינה בתבינה המום בתבים בתבינה בתבינה בתבינה בתבים המום בתבינה בתבינה

מוער חון מעוס טוב האחרון אים מחג אבלת ברגל ער שיכא כל מרגל ומיהו יום האחרון עולה לאעפ שאין אבלת פוחג בו ומשלים על ששת ימים ואם מות בוום מאחרון פוחג ם אבלתוכן בתבחבב שפאםי ולוחרב רבים תם ולבתבשאף אם מת בום אחרון אים מתג בו אבלת שאין אבלה פוחנ במוער כל שא אעפות שאם מת לנ מת בחול המוער אסור בכל הדברים שאוכן אסור בהן ואם מת שום טוב אם איפו רונה לקברו בו שום אין עלש דין אנימות שא אם כן בריך למחשיך על מתחום להכון ל ברים קשרה או חלעש דין אפיות משעה שמחשיך אבל אם מת פום טוב שני והוא רובה לקברו או פום טוב ראשון ורוכה לקברו על ירי עים חלעש דין אפיות אבל לאחר שנקבר אין עשו דין אבלית ביו לעטן דברים שבננענה שמוחנון ברנד ומיהו חשם שחסור בתשמיש המטה חין בריך לשן בין החנשים שח חשת ישנה עמו בחרר ולוה הספס אח מראשול אעש שאין אבלת ברנל אם מת לימת ברגל מרגל פולה למטן ל ומתעסקין כו ברגל בשמים ולחיר הרגו מתחיל למפות ונשיכונ ולמיתת המתת אעש שעריין לה כלה האבלות מלחכתו נעשית על אחרים ועבקיו ששין לבצניים בתוך בית ימת ל מתקורם מרגל ומנחבלת אפי שמק אחת לפני הרגל בטומ מינים מירתו וייני הרגל שולון לו למנון ל מרי ו לפני הרגל וימי הרגל ומשלם עלהם עד ל יודוקה שנהג הבלית בחותה שמה אבלאם שנג או הוירולה נהגאבלות או שמיה קרוב לחשכה ולא היה יכול לנה גאין מרגל מבטר אחבונה שח פוהגברנו לברים שבבנע ומונה שבעה אחר חרנו ובאותן השבעה מוחבת נעשיה על ירי אחרים ושבריו מושין לבכנעה בתוך ביתוחין רבים מתעסקין בו לבחמושהרי נתעסקו בו ברבי ורגל עולה למנון שלשי וחס כהג שבעה לפני קרגל והרגל פענע בתוך שלשים מבטל מממ נוירת שלשים ואפי אם חל יום שניש מרוב קרול ומותר לספר ולכבם ולרחון ערב שרול וכן פני אם חליום שמנה להיות בשבת ערב שרול מותר לספר ולכבם ולרחון ערב שבת לפע קרבל ואם לאלח ערב קרגל מותר לגלח אחר קרגל שקרי נתבטל מנמכו גויר ל יחבל תך הרגל לחינות כון שהיה חיפשר לבלוח קודם הרגל יוחם חל יום שבמש של בשבה ערב הרגל מות לגוח ברגל שושלח היה אפשר ללגוח קודם הרגלי ואם חליום אין יום ו של בערב הרגל מותר לפכר ולכבם וחסור לריחון על הלאח וגם אפור לעש מהשכבם עד הללה י וריבה ולעי כמו שאשור לריחון כך אפור לכבם

יום ראשו אם כן שבתה אינה שבתשחלתשעה באב להיות בתנכה ובשניה נפני הוא מותר משום שהוא לחתר יום השנה בחב הילבך מותר בשניחם י ובספר חמשת כתב שנחת כשר לחיות בשבת לחסור כל שמעשלפני לחפר ולכבם יוכהב בספר המעות הקטן שרוש לשרושו כי השבוע לבר מיום חמישי ומיוט שישי בי היאך יאפר בוסחינישי ושישי הלא כשחל השעה באב בערב שבת שרי בוסה כל שכן כשחל בשבת וגם בשאר ייני השעע מוס חמנים ושים יחשו כשחנת שנה בחב בערב שבר כבון למקדשים על פיחרים מותרין בחמיםי מפע בעוד הוא חומרא ישל חשרי ולים חל תשעה באב בערב שבת כבון למקדשים על פיחרים מותרין בחמיםי מפע בעוד השבת. כתב אבי השרי ולנהונ אשתה של לרחון מראש חדשוים עלמו לקיים משום ש תמוש תורת אמך יוש פרושים שמתענון משבעה עשר בתמוו להלך ויש שמתענון מבשר ויין ווגרשיכן בירושלמי מיח יש בעהון פירוש בין שבעה עשר בתמוו לתשעה באב אחד ועשרים יום משקבקעה קשר עד שחרב חבית יוש אומרים בפגד של שבעה עשר בתמוו ואילך יומראש שלשה שחרב הביוו ואילך יומראש של התמונה לשבנו המודה בל ביותר ביום ברמוו ואילך יומראש של בתמוו ואילך יומראש של ביותרים בי חדש ואילך מקמל במנשן כלם מבשר ויין וולוני משבת שאוכלין ושונין כדרך כל משנה כלה וכן כה מרמבם ולים מקומות שמחנין שלא לאמל בשר מראש חדש ער התענית ומוע מכל שלא לבנם לבית המרחן בשבת וו ואסור באבלה יאכל בשר ולהישתה יין ולהיאכל לשיות מנהג אבותים चल्या हा स्त्रिंधि नाले ज्वल चनव तथा שמ תכשילו י רבן למלשלשה תבשילן יאכל שנים חיה רגיל לשתת ארבעה מסות ישתה שתים והלכה בתנא קמא י ובשר מליח מותר וער כמות נקרא אים מליח ומפרש בנמרא כל ומן שחוא כשלמים שלא עבר על יותר משנימים ולוה אחת אבל מכאן ואילך נתבטלטעמוי ואם מעורי ולפרש משום דבשלמים במנבשמחק וכיון שעבר על זמן שלמים לת בה משום שמחה ואמרי נמינב בן סורר ומורה איפו חייב שא בבשר שהוא בשלני שיש בו שמחה וממשיך בתרוק ואת רבא אכל בשר פוף אימו נעשה בן סורר ומורה י וגרסיכן בפירק קמא דחנונה ישרש יונאין ידי חובתן בגררים אבל לא בעופות דכתב ושמחת את שיש בן שמחה יצאו עופות שאין בקם שמחה מכל הפ משמ יובתן בכללים במעורה המפסקת שריוכן פסק רבייו שבט ולערכאן י וכראה שאעפ שאין בו שמחה אחור של מעור מעורה המפסקת שריוכן פסק רבייו שבט ולערכאן י וכראה שאעפ שאין בו שמחה אחור של מעור מעור לבר אחר מעה למשקות יין כראמרינן לא ברא יין שא לפוט בו אבלים שמעה לפומו לפכח בערו והכא אחרו יין באסישתה ישכח בערו : ומעה שיוער בברא יין שא לפוט בו אבלים שמעה לפומו לפכח בערו והכא אחרו יין באסישתה ישכח בערו : ומעה שיוער חורבן השת ויבטער על חילכך מטעם והים לאסור אפיל עופות כמו בשר ובספר המעה הקטן כהב עוקה שרוב מחכל שלפו בשר לחחר שעברו עלנו שעימים נרחה שחסורי ומותר לשתת יין מנת להיים תוך שלשה ימים שנו בינו בשנת בשילן כתב רשו האיינאון ולכונן אורו ורוחן ועדשים שמם שע מעון יוחרי בן ניאת ולכתב כל לדריכת ושנת בשילן כתב רשו האיינאון ולכונן אורו ורוחן ועדשים שמם שע מעון יוחרי בן ניאת ולכתב כל שע תבשילן מן דרך כבור ואסרום חכימים ולאפל מין אחד של קטעת או מין אחד של ירק ואין בריך למי תכשיל מינון וכן כתב הרמב ליחד נקרא הכל תבשיר אחדי ובאשכנו מחמירין וכראה ראפ לדברי המחמירין דבר שדרם בכך כל השנה כתן אפעם שמתנון בהם אחדי ובאשם דשרי בהבאה מראה מראש ולנש אומרין דוקא שע תבשילן מדבר שאים פוכל כמות שהוא חי אבל הכדשו בל מקרי הבשיר

משר בראשומו ובשניה בו וכין דבשניה מבקעה בי הקרו להתעפות בו כן משום רחורבן בתשני חציר לן ומפני בראשומו וכדים ביו ומים בא ומיל עם רבש הוא להבקעת השר ולברות שהוכפל בו ופריך בגמן קרי להו שם וקרי להו ששון ומשני רבא באיון רלב שלים עם בומן החיב שלים כתן רשת ממקום קיים ששוך חין שלים וחין שמר רשמותעטן לח רש חין מתעטן ומאירל רולב שנים ועל שמור רע מתעפן רע אין מתעטן פי רולב שנים שהשתחרב ועל שמור במקו ירוע בשרש רשרוב ישרא ומספינו עליהם שלו להתעפו אין מתעטן רשרוב בטור מתעטן יוהאילב רשוכהע להתעפות לפי אסור לפרון נגר וכש בדורות הלל שבשירותים יש שמר ואין שלם הילב חכל חייבון להתעפו מרברי קבלה ומתקל נביאים ומיהו כלן מותרין ברחינה וסיבה וכשלת הסכרל ותשמיש המטה וחין נריך להפסיק בהם מבשור יום חוץ מט באבואס חלבשבת כרחי עד אחר השבת הכל היש באב אין בד ישלן לבטל פון שחוכפל עו הכרותי משככנם אב ממעשין בשמח ובר קברות משנכנם אב ממעשין בשמחה ובר ישרא דאית ליה דיל בחדי עי בחב לשטמיט מינה דריע מולה תניא בפל החולץ קודם לומן חוה פל מרא ועד התענת העם ממעטין מעסקיהם מלשא ולתן ולביות ולנטוע ומארסין ואין טנסין ואין ששין סשות אירוסין דבאירוסין בלא סשורה לבא שמחה אבל בנשוחין בלח ספנות חיכח שמחת ירצ נסים ול התנר לחרם חפי בוס ט בחב והפיחית בירוש ומפרש טענים שלא יקרימפו אחר בתפלה וקאמל פרוש הדא רתימ בען של שמחה אבר אם היה כותלונוהה כי מסוכן ומטה לעול . מותרי ובען שלשמחה מפרש בפק דמנות כתן העוכו שת חתפות לבמי ונטיעה של שמחה כתן חבורנקי של लिएव के मेरी ज्वावत्यी रिट विविव्विक्षे रही. । कि भव को रमेलरें मेठ कार वार्ष एक भारत मेक रवंतर वि विन र חתפות קחינ שיוות חס ונחה יוח שון דגיל דירן חסר בטן סתס כל בטן קחיל וכדרך שחסרו כל משח ומתון ביוו שאבל אסור בכל כרי שיהוא נראי כמתאבלון על חורבן ירושלם ולככם באבלהיות בתנה של השמע שחלבה מ באבאחורין לחפר ואפי אין ל בא חליק אחד אסור לכבסו ולכשו יוכן המעובסין מקור לכן אסור לכשן ולו לכשן לכד שא בין לכוש בן להציע בתן היוטה בן חים בן חשה חסור וחפילנימטפחות הירים והשולחן הכל חסור . כנים שלפן מותר חבל גיהוץ שלה אסור וכל פשתן אין בהס משום נוחוץ וחרי הן ככטם שלה ומותר לפשאין חוששין לנוחבן לפש שהדין קרופס לבשר ומתמלאים וישה תמיר והא דשרי דוק לתקבן ולהניחן אחר ט באב אבר אסור לובשן בשבת שחל ב באבלהיות בתעבה כת הרמבן ולהא ראין בכל פשתן משום ניחוץ חקא בשנים אבר בחרשים יש בהם משום ניהוץ שת בכל בתר אפ ישנים אסורים חילב כלם חדשים בון לבנים בון נפושם אפורין וגם ישנים תכובסין כלן אָסורין אפי להניח אחר השבת וניחוץ שלפו פוי אסור בין בשנים בין בחדשי קיונאים מינחת המכבש ומיחו בטים שלפו לכבם ולהניח מותר דמלחכת עראי היא יוכל כל פשתן בכל מקום אפי בניהון שלהם מותר לננחבן ולהניחן אבללעש שן חדשים שן ישפס בעושים ולבפס שן מעובסין עכשו שן מעובסין קודם אסור לבשן בשבת זו אפי בל פשתן ער כיון בתב חש השרי ול מתחם תפו חיסור חף בשבום שלו בתב רשמו שבם דחוף הרין פני כלים חדשים אסור לתקן בשבת שחל תשעה באבלהיות בתוכה י ברסיבן ברושלמי בפרק מקום שנהנג נשיא משינו ולו למישת עמורה מעו ושיל אב משוח י ופניש רשים ולמלשון או בשתי אובערב וכון שקשת אסור כל שכן תשקון בגרים קדשים וראוי להחמיר בוה מראש חדש דהיים פון בכלל מישוט שמחה י שסחחות דגרסי ללו למיכל בשרא ולמשת חמרא ומוה נהנג במקומות שלה לחכל בשר ולו לשתעתיין בשבת וו וים מוסיפון מריום חדם עד התענית ותספורת שלשבית זו כתב הרב רבים משה בר נחמן ולשדים כרין אבר אחר ראשו ואחר כל שער שם ובוקן כל שמתעכב האפוה מותר י מישתבפוחו

דבריו לחלק דוראי קבלה אומר בבל תעשת שבריך להפסיק ל מבשר יום

אסור ברחינת וסיכת ובנשלת הסכרל ותשינים הינטת יואסור לקרות בתכה כבאים ובתבס ולשמות במשומו ובמרכו ובתלמור ובהלמת וחנגות חבל קורה הוח במקום שחים רצול לקרות ושיפה הוח בתקום שאים רעללשפות רברי רש מאיר מפני שהוא בער ל י רשיהורה אומר אף אים קורח במקום שאים רצול לקרות יואים שונה במקום שאים רציל לשמת והלכתא טופים י אבל קורא הוא באיוב וברברים הרשים שברמיה ותמחקות של בתרבן בטלים בו משום שכחמר פקוריים ישרים משמחי לבי ובחשכנו מוהנין לקרור ב פרשת קרם ונים לשמוע אחר שקראו רברים הרשם שברמיה וכתב הרם מרוטנם זל איניורע מקיבן נהע שקורין במה פסוקים של פומה שברמיה וגם קורין פרשת קרט ונים שבשעיה שכלה פומה שהרי לו הת הספר לקרות של דברים חרשים שברימים ואם כן היה ראוי לדלו כל פסוקים דכומה יאחר כך שמעום שיש נקיי הדעיב שיתרלבין כל פסוקי דפומה ער כאן י בתב הרמבן ולופונו קבת העם שלו לקרות פרשת הקרביות ומשנת אי והו מקוינן ומרכם רבים מעש בבית הכנסת לפים חסור לורות בערה וחיפו נרחה לפים חין נפו היסור בסרר היום שמרי קורין קריאת שינע ומברשן לפניה ולאחריה וכן קורין בתנרה ומפטירין בנכיא ופרשת חקרביותוא וקו מקומן בפנל התמיד תקמס ואומרין כדרט ואים חופש וחיפור אבלה ושיניה ע כדרך אסורו שום הכפורים שא שוק ממש כרית ווק מרברי קבלה ומפן אות מכת מרהות. וגרסיכן בפרק מקום שכהע שברות ומניקורב מהעבות ש ומשלימות בדרך שמתעבות ומשלימות שום הכערים ובי השמשות של אסורי ובתב הרמבין זל ומיקו חיק כל שלשים יום יוכן חולה שקוא בריך למכל אין בריך אוננר שא מאפלן אות מיד דבמקום חולה לה גוור רצון וכן רחינת וסיכת אסורין ש לנארי ביתו בים הכשרים בן בחינין בן בשנן ראינר רב שישר אסור לארם שיושים אבבעו במים בתשעה באב כורך שאסור פום קבפורים י ומיהו טפולה של מעה מותרת ומותר לרחוץ ירו לתפלח דקוי כספלח של מעד דכל חיים טפליה טובלון כדרכן בן בתשעה באב בון בוס קכשרים וכן שאר מיום אחר שעושה ברפו ובריך לברך אשר יבר יכול לעולירון ומיהו ברי שחר שלו לעולכל ידיו אי לפנה ערך להעבר הלבלך ואפלשלא לערך ברכהותפלה אם מיוירו מלכלטת בטיט ובעאה ורוחן אותם להעבר הטיט ומשחה וחיפו משין להתעפגמותר שלה חסרו של רחיבה וסיבה של תנפוג כרחיות בבת מי שיש לחששין ברחשו סך כורט ואיפן חושם ירושלוף השעה באב מרחין יריו ומעשרם על גם שנו שרוש לאחר שביבם ועדין להות קבת ואם היה לבלך על גם שפו ודרט לרחבם בינים רוחן ומעוברו ואיפו חושם דהוה לה במלבלך בטיטו שאת מרוחן כדרט ואימו חושם י וכן כתב חלי בן ציאת ול ודלו כחרמבס ולשכתב שום חכשרים ותששה באב שאין בחם רחיבה אימו מברך על נמילת ידים ולא המצבר חבל שימו המולך להקבל פע רם שבר במים עד שארו ואיפן חושש בפרק בתרא דיומא ערב תשעה באבמבאין למעפחת ושורה במים ומקנה בה בללם בים ידיו ורגלו פירוש שורה במים ערב ט באב ומושאה מן המים והיא מדפובת ומקום בה בללה ירוו ורגלי ברי להנטנן ולמחר מצערה על גם שש להעשר הלכלך אם אין דרט לרחון שש בכל יום וששה עיה לתעפוב שרי שין שמיא פונבה ירום הבא מן הררך ורגלנו כהות מותר לרחוץ במים ואסור נשלת הסנרל כאיסורו שום הכפורים מקא של שנד אבל של בנד או של ען או של שעם וביני מותר י תאמאבל וממרה שמה לכן בררך מותרין בכשלת הסנרל ולבשינוש לשריחלעי וכן בתשמה באבותעשת בשר י בתב אם השרי ולנראה דבומן חוק שאמן בוך משלין בריך לשלון אלו בשנכנם ברחוב חיקורים או בשת ישראר

וחריובל ולכתב האפערתבשל מנשפה פוריו תבשלומם מסתבר ערבין ושרקות ופרות מותר ליכת ביון בפת בשקן חיין אמל במו מישן י וש מקומות במושנין להכסיק בעושים שהוא סימן להבל מה עושה זו אין לה מקנון לפכל בישם שתוח גם כן סייתן לובל לבך אין אוכלון הבשיל אחר בסעורה המעסקת יוכי וה למי שאי איפשר לאבי למי שאיפשר יחיתיר על עביוו ברבי יהורה בן שעאי שבערב יושעה באב היו מפאין ל פת חריבה במנח חשב שן יפיר ופרים ואוכלח ושותה קיתן של מים ורומים לבמי שמת מוטללפטי בתב אבי העורי ור מבש לה לשינים לשפיי שהם היה רצול למעור בעשרה בני אדם ים עור בחמשה שבוה מורה תנה קמא לרבן שמשו בן נמלש ושבעל גם קרקע ולו יחכל בשר ולו שונה יין ולו יחכל שני הבשילון וש פרושים שמונעים עניון מכל לפתן שלו בפת במיל ומים במשורה כמו רשינחק בל מנחם ויש אוכלין שנה לברה שהוא מאכל חבל שחן לבה כמו רשינחק בל יחורה ער כאן וכן כתב הרם במול מימים לח אכלים אפל הבשיל של עושים בערב תשעה בחב של חם כן בח בשבת בתב בתשועת שרשמ משולם חבר בערב תשעה בחבעם ב בני אנסול שרך ביימון שא שרך לבחי וכן מנרי ול יחש המיה ראשל אבר חייב בוימון ואא הראש ול קים שיהג לוכר לבדו בסשות המפסקת כרי להתמדר וכל זמ בסשורה שמפסיק בה וכשהוא אחר חשת אבל אם הית קורם חשונ או אפל אחר חשינורעים לאכל שה אחל שרי יוכת הרמבם ול מסתברא סעודה שמפסיק בה שאין דעת שר שכל אחריה סעורת קבע אעם שרמת לאכל אחריה עראי לא כאו שבטנם בטן רששם אוכלי בשר ומשמברין בין ואחר כך אוכלן עראי כרי להפסיק באבלה שאין בה בשר ויין יואס אל תשעה באב באחר בשבת או שיול בשבת וכניזה שיור בשבת אוכל בשר ושונה יין בסשורה ממפסקת אפיני בסשית שלמה בעת מלכות בתברבשר שלים ול תשעה באבשחל להיות פוס ראשון או בשבת וכרחה לנים ראשון שם ראמי לפיכל בשרגש ולמשת חמרא אבל אין אם קצילון כך ואם בשבת אין אם אובלן בשר ושותן יין בפשנה המפסקת משו חורבן משת יוכן כתב אם משרי אל יום מחנון שאין אוכלן בשר ושומן יין בחעורה המפחקת שאין חובה להעלת על . שולהם כחשורת שלמה אך רשאי למשות כן יום עורה שלשית ישל לקיים אותה קורם חשורה המפחקת ער כאן . ונראה לישו שפענע מלטכל בשר ולשתנת יין משום אבל שהוא אסור ברמוכח במוער קטן דכל דבר שבר ב שמשם אות משום אבל אפור למשות בשבת י ואה מראש ולהיה מהגומכל בשר ולשתיקיין

הרמבן ולמשקותיו למכיל מעורה המנים קת משש שעות ולמעלה אמור לרחוץ ולמוך כמו בתשעה בחבענתו וטעמא משום כון שהתחיל באבלות אמור לרחוץ אענ דאבתי לה עיל

תשענו באברהפאה הרחיבה וסיכה הפאה שלאחר שענו חיי וכראה כרוחן לפרך תשענו באבאבל כפולת סכרל ושאר אבלית אין מהעון עד שתחושר וכתבאה הראש ולורבר ופינה מוא שימא מיותר לאטל לאפול והיהא אסור לרחון ולסוך. כת הראבל ולפון שהפסיק ספורת חל של התעפת מן הסתם ואסור לאטל ואפל לרחו אים של פירש מן הרחיבה פין שהפסיק ספורת ופירש ממוכן וכן בתבהריף ולמשום גאון לעפן תעפת בסר והתפסית פירש מיום לאור וכן בתבהריף ולמשום גאון לעפן תעפת בסר שהחור ואוכל עד שיבא השמש יוכתב הריף ולמשום גאון לעפן תעפת בסר שלה לתעפת אבל קבלה שלה איתסר לייכל ולמישת יוכתב הרב רב משה בר נחיון לדלא שייך לנימר שלה לתעפת אבל השמש הבר באר השמש האין ללא שייך לנימר שלה אים מכסיק ופול מוא שיוור ואוכל עד באר תעפות אפל השפה באב שבון השמשור בי האבור המפחר מפסיק ופולך דבר פשום מא שאור ואוכל עד כאן יו אין כראין

אלכל ימי תמקחת למה אין אומרין אות שא בתפלת המנהה כון מקא אמרינן יחיר בתשעה באב בריך להופרים ממן המאורע מסתמא בכל תפלעשו קאמ כמן ערבת שחרית וינשה של ראש חוש חמוכה ופרים יוהרבש שברבלום ולכתב ומרכרינן משן המאורע ערבית שחרית ומנהה יובשומע תפלה מרכרינן רתעשרא כשאר העשת בער יואיכא דוכת דפוני למימר ערבית ושחרית רחסו במנחה מוס יוהא מילתא תלא במנהבא אעב דלבא שמיא ביו היו מיל הא מילתא

וחיים דאימר דב יוחנן למלח היית ההם קבעתו בעשירי שרום של היכל בו נשרף ואיתה ברושלתי רב אבן באים השימו עשירי רבלים השימו לעשירי מפנשלה היה בו כח לעם כל יום עשירי בם ללעשירי ואם באים השים בחבו ואפל בום הכעורים שהיה ראוי לעשות מספק שני ימים אין אם מכניקין ומכל מקום ממניבד הוא לאכל בשר בללעשירי ויום עשירי רק להשיב הנפש שיהא קרוב לעייוי

יטונטו יוועניוני בענ בטנטני ולתשעה באב חולען מנעשהם והולפן

לבית הכנסת ויום בין לחרן כאבלים ואין מרשקין נרות רק נר אחר למר לחורו אינה וקימות ושניור שליו בער ומתפל ערשית ואומר קרים שלם וקוריו חיכה ואומר קינה וחחר כך סדר קדושה ויתוי וחות קרוש ולו יחת ובח לשון על שחין נחולת בשם ולו ושוחנ ברית שכרחה במקיים ברית על הקים ושה דלף שייך למימר ואנו ואת ברית שקבל בטלים ש אבל בעת האבל יש לאמרו שאם האבל בטל המנומין אינן בטלים יואומר קרים בלא תיפקבל וחולפן לביניחם ואין מותנון שלים וח לוח בא בא באבלים וכוופים ואם חר ואפואת ברית אין אומרין ורפיו נפים ולכתבאין אומרין ויהי מעם אבל מנהגמ לימר ער בת ובחרית ואם ואת בריוני ולמיה לו כאמר והעם עוסקין באיוב וירמיה וקיכות. בשחר מסררין הברטת והומירות כמו בשאר הימים וים מקומות שמקבין שלו לניור השירה ומתפללן שמונה עשרה ברכות ויחיד אומר ענפו בשומע תפלה ושליו בעור בין וגיש לחופה כמו בשחר תעשות וחומר מום בשומירושלם וחימן כשחר תעשות בשר לו לענון כל ברפת ולא לעינן תפלת נשלם י ובתב רב עמורם ונהוג להרבות סלחות בסלה לבו ואין אומרין תבורות בחיקרי מופר ואסחלבשעובחמישי אומרין שארך אפים ואין אומרין וקוא רחום י ובספרל אין אומרין שארך אפים ומוצאין ספר תרה וקורין שלשה בפרשת ואתרנן בפרשת ש תשלה בנים ומפטיר הוא השלשי ומפטיר ברמיה אסוף אסיפס יוכתב אבי העורי ולוועל ספר תנרה במקומו שלו למעט בכטרו אבל במסכת סופרים כתב יש קורין ספר קייות בערב וים שימחרין על הבקר לחחר קריחת ספר וערה שחחר קריחת ספר וערים ענינר ומתפנש באפר ובגדיו מפולשין וקורא בבפה וילוה אם יולע לתרגמו מוטבואם לאו פותפו למישיודע לתרגמי כדי שינים כל מעם והנשים והפים והמים היים תכאנשים וכל שכן בעם וכרים והקורא בתשעה באב אומר ברוך דיין האמר ויש שמפחין תפק הספר על הקרקע ואומרין נפלה עטרת ראשמ וקורשון ומספרין כאדם שמת מוטללפט ויש שמשע מקומותנחם ויש שיורדי מספסלהן ומתפלשין באפר ואין אומשלם וה לוח כל הללה זכר היום עד שישלאו כל העם קימותיהן יובשעת הקים אשו לספר דבר ולבאת חוץ כדי שלא יפסיק לש מן האבל

לה תעשה היות בחבר תני חבר למטן מעת ששה שבחבר מחות בחבר מחות בתשמה בחברה אל יוחין ברי למעת היות בחבר תני בחבר תני חבר למטן מעת ששה שבחבר כגון כשית היומה ומניכת הראש לא יוחין ברי ולייב בתשלו שבר מבל מעת המהוע בחבר למטן מעת ששה שבחבר כגון כשית היומה לשר וברית אבלת וברית מעות בחבר ליים בל מעת המהוע בחבר לו מעת המהוע בחבר לו מנית המוני לו מית בחבר בתשלות המברל ותשמים המני המחות בחבר בת מחיר בתונילת המברל ותשמים המשות בחבר בתונילת הבחבר ביות לו הראש ול מנית ומנין במן משלו מעם האשון ווס מר יותר מימו ווס קבת מרוט בנו לו וומר בתבר בת מחיר מרוט בערק למעם מעת בבים לו וומר מרוט בו להורה בתונים לו להמעט ביותר מות בלח בינת וייתר שו אירה ביותר לו וומנית בחבר ביותר לו וומנית המונים במל בתונים לו מותר בתונים לו המתעם במל בתונים לו מותר בלו בינת וייתר שו אירה במני הורים לו מותר בתונים במל מותר בתונים לו ואיני מבן דבריו מה שבת בררים המותר הבו מותר בתונים במל מותר בתונים במל מותר בתונים לו הובריו מה שבת בררים המותרים בו המותר הובי ולמורים במבר בתו מותר בתוניתרים בו ואסורים באבל בגון מיותר בתונים באבל מותר בתונים לאום ואיל בריו מה שכתר בברים המותר הבו מותר בתם מיותר בתם מיותר המון ואילך ...

באבל בגון מילון ממלון שמרי באב מותר בתם מיום ראשון ואילך ...

בקנול כתב במול לעב דקימה לן מתפל הדם של מובה במבת וחומ הברלה בחב למבלה לם בהב וחומ בהבל מבלה לם בהב וחומ בהבל מבעד יום בהי הברל קבלה לם בהב והמור ללשת של יברך במובהי של המש החשורים מבדי עד החר התעש וחו מבדי על הטם וחיפו מברך על החש יוקרמבן ולכת שהין ללהבה כל על מעם וחיה הרחש ול המשם לדברי הגוולוכן בה ל נערו רחש ישיבה מין המרמבן ולכת שהיו מום יו של מרו הבל שין המחורע מחי מיח משפה וכתבחה הרחש הרחש הרחש הרחש המחורע מחי מעשפה וכתבחה הרחש הרחש

בשרואה שת המיקוש אומר שת קושמו ותפארופו אשר הלוגר אבותים היה לשריפת אש וכל מהמומו היח ירושלם יחם לחק ירושלם תחלה קורע על ירושלם בפעעניוועל המקרש בפעעניו היה הולך ובחחם שמת ירושלם יחם לחק ירושלם בפעעניוועל המקרש בפעעניו היה הולך ובחחם שמת שלשים יום שלה רחה אות בריך לקרוע פחות מכחן חין בריך לקרוע ובריך לקרוע מינומר וכל בגרים שעלע עד שינוה לבו יחסור לחחותן פנרוש הפנרם מפנים וחחרת עלה מבחון שח מותר למולן ולשולן ללקטן ולעשותן במין סולמות ש תפורות שחיכן מיושרות חסרא כל העשהשלא קבל השלמן עד כאת הטכבם מאהמולושלח שקעה על חימה פירו שלח אים העפת להתפל בו עפו ואם קבל על תעפת במנוח לים המחרת והתענה ובלה שלחר התעם פולך להתעפות גם בום השל הל של הראשון הב אים העם בין של קבל על החלק הילב הא דקיל" מתעמן לשעות ומתפלל עיפו בריך לפרש שקבל מחתמולוגם שקעה על חמה והיכי משכחת לה בתן שקבל עלוו מחתמול להתעפות ער חבי היום וכשהגיע לחבי היום נמלך להתעפות וגמרו או שקבל עלי להתעפות למחר מחש היום ואילך ולמחר נמלך ולא אכל גם חש היום הראשון חבל חם קבל העשה עדחש היום והתענה ער חצ קיום ואכל אחר חצ קיום או שאכל ער חצ קיום וקבל עלו תעניתמשם ואילך איפו כקרא תעני להתפלל מנפו ומניחו נקרא תעשר לעשן שנריך לחשלים נררו יוקרם במולבת שחם אכר ושתה ואחר כך הימי להתעם שחר מיום נקרח תענית שעות ולו נהירח לחח מרחם ול יוחם קבר במנחה להתעפות ב ימים חו שלשהוה חחר וה של שיאכל בללית שבנינים חוי קבלה לכלם אעם שלא קבל כל אחר ואחר במנחה שלפנו אבל אם קבר במנחה הרבה העשותול רשפון וה אחר וה מספק ליה לאה הראש ולאי חוי קבלה לכלס או לוו י כתב אם מעורי ולמישרני להתעפות עשרת ימי תשובה חין בריך להתעפות עד בחת הטכפים רק עד שיבה משת מכנסת דבערת בעלמת קבל עליה מדפריך תלמוד עליה דרבחסד מאנשי משמר שמתענון. ולה משלימן ומשנ הינם לבעורי בעלמיו ורב חסריו לו אין של מישקבל עלי העשר בשרושוסתם העשת יום שלם אבל בעשרות ימי תשובה אין רעונת לקבל עשרת ימי תשובה העשת שעורין על הבטר אין כל יחיד ויחיד בריך לקבונ הולה של שב מכריו התעשת והרי הוא מקובל וכש ל תעש הכתעם בפסו התרוך אינרוני מקבונרב אמ במנחה כשיניע זמן המנחה יאמר הריע בתעע למחר ושיוול איל בתפלת המנחה . פרא ולשיאיור בשומע תפלה הריני בתענית יחיד למחר יהי דען מלפער יי להי ושהי אם מש בקבלפו באהבה והרש במול בתבשיאמר עפו בתפלת המפוה ועמר בלם להתעפות למחר וכן כתב בחגול ולא מירא דהא אמריכן גע חוברת ענפו ערשת שחרית ומסה ולא קאמא במנחה שלפע התעשת קרב שפאסי ול פסק כשאושי וקראבר ולפסק כרבושון ראיכא פינול ררשואת טוב שלא להפסיק בתפלח יואס היה ברעת להתעפות וחרהר בלט קבלת העשת היה אומר רהם ול רהוי שפר קבלת העשת אעם של הוצא בזפתו רהוי כמו כדר דאמרי נמר בלט להבא עולה חייב אנים של הוצא בשפים ודוק שהרחר בשעת מנהה אוכל ושותה עד שיעוה עצוו השחר יוכת לרבולם עום בתפלת המפחה סשורת שא שהיה יושב ואוכל יטל למעל הראבר ולרוקא שלו נמר ער שישלה עבור השחר אבל נמנד סעורת או אפשל לא נמנד וישן בתך הסעורה. אסור לאכל ולשתור עורב שפחם פסק חשל בער מלאכל כל זמן שלא ישן מותר לאכל וכן אסישן בתוך הסעורה מותר ערשינינו וישן אחר כך י ודוקא שנת קבינ אבל מתנענם שרי ולות הספם אה מראש ור

וכל שכן של לשוח עם חוני ואם יש אבל בעור קולך בשלה לפיני הבנסתונה בום על שינינו הקישתי ואם ים תבוק למול מלין אות אחר שעמרין הקימת ויש ממתען למול לאחר חשת. ויש אומרין שאין לברך על הטם שאי יברך בלא טם ודעת התספות שיברך על הטם ויתן לתפוק לשתת ולא חישיכן דילמה את למיסרך פי יבא לשתת אף בלא וה פון שאים דבר השע. ומכל מקום ע באב שחל במוכאי שבת לא אמריכן שיברילויהן לתפוק משום דחישינן דאת למיסדך דחשיב שפר דבר קעוע שון שלפין שעות השנים בא לפעמים באחד בשבה לפוף שלשה או ארבעותשעם פמס אחת ובעל הברית לבש בנרים אחרים אך לא לבעם מנוש מעשה שחל תשעם בחב בשבת וכרחה עד למחרת וחיק רב יעבן בעל ברית והינכל מנחק בעור היום נדול ורחן ולו השלים חות לפי שיום טוב של חיק יוראיה מיחא רתפא אמר רש ששר בר נרוק אם היית מבני סכאה בן בפמין וחל תשנה באב בשבת ורחימיהו עד לאחר השבת והתענים עולה השלמיותו מכני שיום טופשלם היה יומהנין שלה לשחום ושלה לחבון ברכן ספורה עד לחחר חשות. במנחה קורין ויחל במור הענות ומפטירין דרשו ורבים החיי זל בתב שמנה להפטיר שובה ומתפלשו ה ברטת וחומרין נחם בעונה ירושלם וענפו בשומע הפלה ושב אמרו תקנה כלשהרב שת ממקום תקיו שנכי גבר שמחה שימי בה ם אמת על אמת בלא סיר וכר לחורבן העת. והרם במולכת אין בונון בנון מסיר כבנון המלפס כא נח בת בסיק ובטרכסיר ומשייר בן אמה על אמק ואים משמ כן בנמר דבתר דמניום קר ברית. תר לא יסור ארט אריב בהנ בסירוחם שרבם חולחו הבן מותר ל ישורה חומ חול הרישוח תרכסיר וחסור תבן מותר ימסיק כך חחול סר אדם את ביתומשייר בו אמק על אמה שמא על ירישיור אמה על אמח מותר בכל מינו סיר וששק אשה תכשיטים ומשיירת בקם דבר מועטומיף קייל בת עועל פרוש טיפול סיר שמטפלת במקום הגושם י ופשק ארם כל שרש חשות ומשייר ש רבר מועט אפע כסא דקרסנא ותקם להפת אפר על ראש חתנים במקום מכות הפנין ואסרו עטרו לחתפס ורוק לחתם שלו אסרו שא בעת רבוי שמחת אבר לשאר כר אדם מותר וקאמ רב לו שחם שח של מלחוגפרית חבל של וורדוחדם מותרי ושמוש חיו של וורדוחדם חסור חבל פנשה של קנים ומילתיופשק שריינבם כשמולו איניורנו לניה דהא קיל כרב באיסורי ופר זו התספו דלוו בפטרות של חראש איירי שאין דרך לנושותם מקל ומילת שא כשן פפק שמשין למתן שיושבבה י וכלת מותרות בכל חוץ מבשר של והב שא מרוב שא מרוב שא מרוב שא מרוב שא מרוב שא מרוב אם והרמבן כת לאו דוק שר של והב שא כל ששקרו של בפף או של והב אם אף לכלות ול הפרו להם בא ששקרו של מיני בבשמן אעפי שיש שו משבשת וכן כת הרם במול נורו על מפרו כלת של כפף אבל מטרות של גדיל מותר לכליתי ושאר כל אדם חוץ מחתן וכלה מותרין בכל ואסור כל מיש שיר בון בכל בן בכה ופרשי ולכנון לשורר בבית המשתה והתכפי מפרשי לאפי בל משתה פני ורוקה למישרעל בין ביותר ביותר פרו בשכם ובקומו היו מומרין לפנו ומלשון הרם במול משמע דבכל אסור לשינוע בכל ענין ובכה דוק על היין אבל הוא באר בתשובת שלה ראפ בפה אסו אף בלה משמה ואין חילוק בון לשון עברי בן לשון ערבי וכש אס הס דברי נישל שארם ושמע אף בלה מלצה ופען והית שירה חהבים בתן לשבח יפח בופנו ושונה ש חבל מותר לנת שירות ותשבחו על היין בפת המשתה וחסו לורט שימלח שחוק פנו בעולם קוק שכה או ימלם שחוק פני ולשופו רפו שריישרא בחורבגן אומר על הראשופה שרואה ערי קושך היו מנבר וער בחורבגן אומר על הראשופה שרואה ערי קושך היו מנבר היתה וירושלם שמממה וקורע. וקורע ואיפו צרי לי עני ולקרוע עור על האחרו וכשרוא ירולשם אומן שו מנבר היתה וירושלם שמממה וקורע.

של שחים מתמנה חים ישל להתפל שבין שחיבו מתענה חיבו ישל לנמר עפו וחיני יורע למה שהרי חיבו חוביר שום קתענית של בנום התענית הוה ותענית הוא לחרים ובוראי אם אפשר שיהיה של מתענה טוב הוא מאהר אבלאסאי אפשר נראה לשיטללהתפלי אית במרכש ואחרן וחור תמעשריו מכאן שאין פוחמן מג העוברין לפני חושבה בתעפת בעור לכך בריך בתעם בעור שיעוניון שנים חבר של שיחמרו עמו סליחו ייח" שכר תעם שבשיחרע בב וה שקורין שחרית פרש מיום ובממוח ויחל התריר קורם או יקראו שנים בפרשת היום והבויחל ורב עמרים ולכה שבתעטות חבועב בפסוק דוק קורין ויחלחון מט באבי ורב שנים כה שבכל תעם בבן וכל תעטות שנורין על הגשמים וכל דבר חבריך לחם חומרין ויחלבשחרי ומנחה בון בב בון בה בון בשאר הימים כל תעל יש בו נשיחו כפים במכוח חוץ מבום הכפורי שתחת מכוח משחין כפיחם בנפולה וכן מקנון בב ישים בתענית יכול לטעום עד כדי רבינית ובלבר שיפלוט ובום הכפורים

וט בחב אסור וכתביחם העורי ולשיטלללעום עציקפמון ועדן

ממשק לחלחגרומו ולפלנט כדאמריכן כם פלפליבום הכפורים פטור וההבלכהחלה והא דכקט דיעבר משום תראפלק במורק איל חיוב חטאת להתעפות ואכל כוית אבר תעשוש והיל איבר המעות של אותניום ויחכל וישתח שיון יום ימע ל להתעפות הילכך

ישלמים שום אחר אבל אם ים ליום ירוע להתעפות כתן שום שמת אבוו או רבו ושכח ואכל כוית ישלמים ברר להתשפות ומבטער יכול לנות ולפרשוחין נריך התרת חכם והמ בתענות סתם כנון שנדר להתעפות יום אחד וקבל במנחה אבל ים ליום ירוע להתעפו כתן יום שמת ע אבו או רע אימ יכול לנות ולפרעו וכן תעפת חלים אין לווין אותשבריך להתעפות מיד למחרת ואפל בשבתי ובריך להתעפות יום אחר על שבטל עובבת ואין מיך שיחים התעם האחר מיד עום ראשון שלאחר משבת כל רבי קלעמום ולשבומן הוה אין להתעפו תעעת חלים בשבת שאין אכו בקיאין בפתרון חלנמו לרע אי והו רע ואי והו טוב ואין מתענון מספק וכן כתב אבי העורי ול והמתענה בשבת יה שאומן ענהו ברכה רשעית בפעעניתה ונראה יותר לטלונבלהי נער בל חמיתה כרפרים לש בסוף חברם יחין תעיש בעור בבבל לחסר במלחכה ולהפסיק מבשני יום שח השעה בחב בלבר

מילל יחיד שקבל על תעפת סתם לו חישי שמי העפת בפור קבל על ומותר בכלם מילל יחיד שמתעפה על ברה ועברה או חולה ונתרפה או מת בריך להשלם כר

תעני שקבר על חבר בכן שמתעני על שום דבר ונעפו קודם חשת לח ישלימו לחור חשת ישלימו

שנדר להתעפו כך וכך ימנים ואירעו בהם שבתנ וימנים טובי או ראשי חדשים חרוכה ושרים נדרו בטל וכרי התרתחכם שיאמן לשו שמת ש לבך שיארעו בהן שו הימני

לא חיית פודר ומנשר ל ומותר כל הכדר יוכה הרמבן ולדוק דאפקיה בלשון הרי על שקוא לשון כדר אבל אפקים בלשון קבלת תענית איפו חימור כשאר כדר ואפי התרה איפו בריך יואס בשבע בהן להתעפות אין בריך התרה

שחין שבועה חלה על רבר מעה שח לנקה על שנשבע שעועת שוח בתעשת אי מע מעמר נפשיה נקרא קדוש ואי לא נקרא חוטום ותלמיד חכם איכן רשאי לשב בתענית מפנישממעט במלחכת שמים וכן מלמדי תיפוקורב

תורין תענת בער כתחלה בוס חמשי שלה להפקיע השערים לפי שקרוחה שקונון מס חיים בערב לערך שת סעורות גרולית לערך סעורת הללה ולערך סעורת שבר ב תמקין וסערין שרעב בא לעולם אבל משחתי לבכר להתעפות יורעים שהוא בשעל התעפת אין עורין בעשת על האס חתנה לאכל עור מותר לאכל ער שיעלה עצור משחר אפעל גמר וישן. יש אומנרין שאין בדיך תנאי לשתיח המסתנה לער ער מות באו מתנה באומנה לארם למיות באו מות באו מתנה באומנת הפלה לא שכא יחיר שקבל על תעשת ולא שכא ירויר

שרש בעת ברה וכה אם השרי ולששמע מאבו רב יוש ולומרט רב שמעון ולשהיו המהין על מה שסמם מראשונים שמתפלל של ענמו בן עש לרופא כשמתפללן על ביירה או על ברה שלה תכא עלמם ולמה קורין ויחל ונשחירים רמו כרחויכן אפול באנשי שמה לעשן שאת מער אבל תעשת שב וחמישי ושפאחר פסחואחר מריע פהנגבהן בביל נפועת ישראולו הוי תעפת יחיד יומראבל ולבתב גם על אושהן העפת יחידולו יחימר בהן שב ענא בן עש לרופאולא יקראו בהן ויחל יוכתב אחד הראש ולובאשכנו עשאום קבע והכל מתעפן בהן וסמם על מעשה דחיוב ויהי כי הקיפיתי המשתה וחעלה עולת מספר כלם כי חמר חיוב אולי חטאו בפי וכן בשתחה ויישונה של החג אול חטאו י ונראה לרנהי דפחידים דמו לעפן שלה קייפו טענית בדמפרש ברוש שאין לשפר ב מטבע ברטת ריח ברט תוקון נביחים הסוחין לשמת במן חבר קהלשמקבלים עלמם תעניתודאי רבים חיקרו ויטלן לקטע ברכה שב יומיהו ברחה שבריך שיהו עשרה שמתעטן ואפעל לתם שבתב שאם יש ששה או שלא שמע קרשוברט יטלי למ קריש וברם אעש שמשאר שמעו מכא מורה רבעוי דחתם חיים טעמ במן שבה אח מרחם ולמירי הוא טעמל שא כל רבר שבקחשה לשימא בכחו מי והרי חוא מקדש השם בי אבל הכא לענון קששת ברכה בריך שיהו עשרה וחש אסישי בשר שמתשמן אס אין בשת הכנסת אינן ישון לקםע ברכה ופוקנין להרטות סלחות בברכת פלח לפו ופרי ולשפומפן על מא דאמריכן אם בא למר בפוף כל ברכה משן חויפה ברכה חומר רק שיומיל משן הברכה ואחר כך יכול להאריך ברברי רשי ותוחושם כש רשם שן יחיר בן לבים והא דאיו ל יהושע בן לי שיטל ליור אחר תפלת אפל בסור יום הכפורים לו בא למעט בסוף כל ברכה יום חופינ משן הברכה של שלחר התפלה יעל לחתיול ולמור היאך שירנה מה שאין כן בתך חתפלה מקומות שמותנון לנין סליחות אחר יח ברטת וכן כתב רב שמרס ול שישלון למור סליחות בסלם למ ומם את רב נטרוניו ולמפוג שים עבתעעת בשר בשחרית אומר ו סלחות בסלו למו במפוה ואם ים פפאי אומ ה וכן כתב רבשר שלם ול בתעשת נשר אין מפונה למר מלחות אחריא ברסת שא בסלם להי בתב רב נין ול

ולא בראשומתיאם לה נעפו אין עורין עוד תעשתי וחית כשיתוען עד מגשתים לפנשכבו ב תעשת של בבר עברו זמן קגשמים ואין בקם מעלת אבלעל שאר שרעניות מתענין והולמן עד שיעבו ואעם שאין עורין מור תעשות חבר ממעמין במשח ומתן ובבטן שלשמחה כגון בת חתפות חבר טתר של בת חתפות נטי למול יטל לפותרו ולחור ולבמושוין במשח בנון הרסות בנון חילן שמוטעין במשח במולכה בטן של שמחה בנון חילו שמוטעין במשח בון אחם כן לא קיים שלשמחה ביו במשח ביו של אחם כן לא קיים שלשמחה ביו במשח ביו של אחם כן לא קיים שלשמחה ביו במשח ביו פריהורשה ובשלת שנים בן ארם לחברו שא כבני ארם הכוומן ומפורין למקו ועם הארץ שפותנון שנים מחזירין לבשפה רפה וופיתירי חבתים לברם תתעען בוה וב ערשיבה עסן של הקופה י וכשתתעטן תותרין לחטל בלולהו במלחכה ובשחר הרברים ומפסיקין ברח יכח מסן של הקופה אין מתענון עוד שהנשמי חחב סימן קללה מואילולו ירדו בתחלת חשמה וכל זה הסדר בשלו ירדו כל אבל ירדו ברבונה ראשונה ובינחו העשבים וכמשו מתרישן מיר שמתעטן ב וה וב ומחנון בהן כל חומר ז חחרומת. חבל יבשו לבמרי חין מתעטן שחין בהם עוד וכן אם פסקו מנשמנים בין נשם בארבמי יום מתרימון מניר ומתמשן עד שירדו נשמנים או עד שיעבור אינס יערו לבמחיסולה לחילן כתן שירח מעט בנחת וחין מספיקין להיפות מתריפנין לפני הפסח שפסח הוו ומן מוטאת פרח החילפות ירדו לחילפות ולח לבמחים כתן שירדו בגבורה מתרישון מנדי ירדו לבמחים ולחילפות ולח יר לו כף למלות בהן חטרות לשישים מתרישון עליחם לפע חדובער שירדו כרי למלחת הטרות ואם אין להם מים לשונית מתרישון עלחם מיד וכלם חין מתרישון עלתם של במקום הבריך להם . כתב הרב רבים משה בר מימון ול חשמי לבחרן ישרא וכל חרומה לה חבל במקומות שעונת גשמים שלהם קורם ו עשר במרחשון: חו אחריו כשינוע ומכן ולא ירדו בשמים יחידים מתענו שנ וחמשי ושני מפסיקין בראשי חדשים חפוכה ופורי ושוחין אחר כך כמו ז ימים לא ירדו בל נוורין על הכפור יג תענות על הסדר שאמרפו וכל סדר תענות שורין ער הטבור בחובה לארן אוכלון בהן בללהודים כשארהתעשות שאין תורין על הכבור תעשת כתו בום הכפורים אא בחרן ישרשלבר היו מתעשן על הגשמים וכעפו במחירהו ויהיו פוסקין משיכנסו בשמק החרץ בחרבה שפח ובשמערב טפחים ובעבורה שלשה טפחים ואם התוינ לרר אחר חצור ישלמן אות היום יואם התחיל קורם חשת לה ישלמו של יחבל וישתוששו יש ולערב יתקבעוי אמרו קל הבדול שמתעשן ומתרישן על הנשמים כך מתרישן ומתעשן על שאר הברות להתקבן לשורם ואפשל באו שא לעשר דרך ארבם שאין להם מלחמה שמהם שא על עים אחרים ושברין על מקום ישרם מתעפן ומתרישן וכן על הרבר וחי והו רבר שר שיש בה חמש מחות רגלוינחו ממנה ב מנים בב ימנים וה אחרות הוי לבריכאו בנום אחר או בל יפנים אימן דבר י הית בה שף ויכאו ממנה ששח בל ימנים וה אחר זמ מוי דברי ביס אחד או בל ימים אין זה דבר וכן לפיחשבון זה י כת הרם במולואין נשים וקטעם ווקעם ששבת ממלחכה בכל חכשי המריכה למפן מו יכן חיה דבר בחרן ישרש מתעפן שחר גוניות עלהם י היתו בחובה לורן ושיירות חולטתובאות ממרכה זו למרכה אחרת שמחן מתעפות אעם שחן רחוקות זו מוויוכן מתענון מל מפולת שבמר ואי זו היא מפולת שמופלם במסחוקים שאין ראויין לפולועומרין במקום שאין ראויין ליפולי אבל מפתח של שפת המהר אם אם הם חוקים מן ראויין ליפולי וכתב הרם במולוכן על הדעש והרוחות שמפלן הבענם מתרישון עלהם יוכן החולים כען שיש אסכרה בענר להרבה אכשים אם מעם ממעם מתעען שיש אסכרה בענר להרבה אכשים אם מעם ממעם מתעען

ענא

הנשר ברחש חדשים חמים מחוש לכבר למתעפות וחירעו של חימים אם לו חתעפו של יום אחר אין מסיקין ומתעפון בקן ומשלמין יוכן יחיד שקבל עלי תעשר סהם בערב שבת מתעפו ומשלם של אל מרש בשלמו מקחל תפלתם בערב שבת מתעפות שכל הימים קבתעם במנלת תעשר בשל הפלתם במנלת תעשר בשל ולכוק יחיד יכול למתשפות בקו אבל נשר להתעפות בקו אבל נשר אסורין לבון ביור בקו תעשת ואמל לפשקם ולאחריקם פני אסור ושבתנת וימים טופם מותרין לפשקם ולאחריקם אסורין למקום שמתעשן למקום שאין מתעשון ודעת לחוור נדיך להתעפות

בל תעשת שקבל שמתנון על חומרי מקום שיכח משיכון שרשת לחור ממקום שיכח משים של קבל לחור ממקום של מקום של ממקום מותר לחבל יויה השל בשר מותר לחבל של בפנים יעל יויה ממקוב במקום של ממקום במנים בממקום במנים בממקום וכל ממקום וכל ממומן במוח מותר במומקון של במומקון וכל ממקום ווכל ומוחל במומקון במומקום במומקון וכל ממקום ווכל מותר בל מפרים מותר במומקון במנים מותר במומקון במומקון וכל ממנים במים מותר במומקון במו

תקע סדר תענות שמתענו בארץ ישראל

תר מצועניו במרחשון ולח ירדו גשמים י מיחירים פי תרמירי חכמים מתעמן ב וה וב ואוכלין ושותל משחשכה ומותרי בעשיית מלחכה וברחיבה וסיכה ובנשלת הסנרל ובתשמים המטה ומפסיקין ברח אעש שכבר חושויל לחתעמת אם פגע בקן רח מפסיקין וכל תלמיד יכול לחחויק עבמן בחוקת הלמיד חכם כרי להתעפות וחין בו משום יוחרא אבל לא שאר מעם י הנוערה כסלע ולא ירוו שמים בל נוורין שלשחד מעשו על הכלן שפוח וב וחוכלנושותן משתחשך ומותרין במלחכה ורחינה וסיכהובנשלת השברלובתשמים המשה ונכנסין לשת הבנסת ומתפלען ומתחנפן כבשאר התעפות שבר אחר התפלה של שחריר ב מששן בעטן השר על חבי חיום לבטל ששי רשעה ורורשין וחוקרין על שוברי עבירות ומבערין אותן ומכאן ואילן רשע מיום קורין ומפטירין בנשחים בתנחות מעשן הנרות ורבומו החחרון מתפלמן ומתופען . מברו או ולו נעמ בל נורין שו שלש תעמו אחרות שנוה וב ומפסיקין בהם מבשור יום במו בום הכפורי ואסורין במנחכה בוס אבל בשוק מותרין ואפורין ברחיבת כל התף בחמין אבל פעו ידיו ורגשו בחמין או רחיבת כל התף בען ישתר יואסורין בסיכה שלתעמג אבל בעלה מותרין י אבל להעפיר קווחמא מותר ואסורין בתשמים חמטה ובנשלת סנדל בשר אבל בדרך מותר ומתפלטן בבת כנסיות ומתפלטן כבשאר השפות שברואו ואו נעם בל שרין שבע תעשת שנוחמישי ושניחמיםי ושני וחמישי ושני וכל מק שחסור בשלשה שלפנ או אסור אף באו וישרין או שמתרישון בהן בשום על הברט שמוסיפון בהן ומתפלפן ברחוב חשר ומורידין וקן לחוכחן ומוסיפון שם ברטת בתפלת שחרית ומפח ומעש חחמיות ובשם לעת ערב פותחין מעט ברי שימנחו לקמת לספות השלחובה פונחין כל מיום משום כעוד משבת יואם יש לחמת שני פונח אחר ומעל אחד יואם יש איכטבא לפטו שונח כררם ושנברות ומיניקות אין מתעמת באו ז מפנישחם רשם ולו יוכל לעמור בחם ולם בג ראשומת שעריין אין בריך כל כך אא בג אמבשות שימו לו יאכל שא כדי קייום פולר . ופרם במול כה שמתענין באומו

כשמים וקול ערבי וחרם במול חוסיף שול יחז בבעוובע בתווקרובווכל חנלים איו בעי עברה י מוכחין לבת הקברות לחתונן כלניו חרי אכן במנשם אם לו תרחם עלבו ובסרור הגאושם ול מסרר וה אחר קריאת הספ לפש שאונקבעבל העם ווה סדורם ייתהי אשר יבר וומירו שלשבת ער ואראהו ששועת ואומן שו המומורי תפלה לרוד שמעה יי ברקי לרוד יולך יי נפשי אשאי לרוד משטל אשרי נשוי פשעי בבא שיו נתן הנבאי לך דומים תהלה רשת יי ארבך י הטה יי אוכך ענפי לרוד ברשנפשי את יי ברש נפשי את יי הליניה הליניה הליניה הליניה שיר המעלת שיי ברתוב ליי ברתוב ליי וברוך המעלת שיי בברתה לי יאשא שנפי שיך נשאת שני לליי שהיה לכן ממעמקים קראתיך יי וברוך שאמר יוכרי של יעבור זמן קריאת שמע טוב למר או המומורים בן יוכר למנוה ולו יאמרו בשחר אא זמירות. של יוכר של ישרא ישרא ויתפלל היחירים יח ועופו בשומע תפלה ויחויר של התפלה אבות. ונטרות וקרושת השם אתה חוכן השיבפו וסלח לפו ויאמר כל הסלחו והוירוין וירוי גרול בכלם ויאמל כשחטאו ישרא ובתבלית הוידוין יחימר שרח הסופר וכן רחה כל במנים וכן מר בינול חוק חתה עפו חבים עפו עד ביחתה יחי פרה ומעבל שנה ומנים בכל עת ברה ושקה יוקיים לפו יחי להיים חת הברי וחת החסד וחת השמעה שנשבעת להברקם חבים בהר המוריה ותרחה לפניך עקידת שעקד חת ינחק ביו על גני המוכח וכבש רחמיו לעשור ב רשיר בילבב שלם כן יכבשו רחמיך את כמסך וינול רחמיך על מרומך וישוב חרון אפך מעמך - משבר-ומנולתך ימי שענה את אברקס אביו בקר המוריה הוא יענה אתכם וישמע קול בעקתכם ביום הוה באי עש ישרש ושופן אמן ותוקשון תקיעה ותרושה ותקישה וישבור ואומר היום ישואומו חסריך עם רחמיך היום הרק עלבו מינשמר אם כבעם אם בעבמם ום אתה ווכר מעשה עולם ושקרבל יערי קרם ום ער כל החוםים בך וגם את נון באחבת וכרת ותפקדהו ברבר ישועה ורחמים בחבאך את מי המטלכבות בתורתר ויוטר שהים את כו ואת כל מחיה ונוץ ואות כל פסוקי וכרופת, שהימ ושהי אשוש וכרמו בוכרון טוב מלפער ופקרמ בפקורת ישועה ורחמים משמי שמי קדם י ווטר לפו יי שחיפו את הרבר שהבטחתם בתנרתר על ידי משה עבדך כאמור חברת להס ברית רחשום ונו ימי שענה את משה ואשומים על יס סוף הוא יענה אתכם וישמע קול בעדתכם מוס קוק בחי ווכר הנשכחות ותקשן תרועה ותקיעה ותרועה וישמר י היוס גשם נרשת העף שהים היום מלח מים פלג שהים י היום המן בטובתך לענש שהים אם כבעם ום י אתה בגעון כשרך על עם קדשך לרבר שמקם מן השמים השמעתם קולך וט כמו שהוא בתפלת ראש השנה ערוהלך בסערו תנימן וירע העם ויתקעו בשופרות ואומ ויחי כשמוע חעם את קול השופר ויריש חעם תרושה גרולה ותפל החומה החתם ויעל העם העורה אים פגדו וילכדו העור ובתורתך יי שהים כתו לאמר ומי תבאו מלחמה בארנכם על הבר העורר אתכם והרעותם בחענרות ונוכרתם לפעיי שהיכם וחשעתם מאויבעם · ווער לפו יי שהים וטות של יהושע עבקר היום ורחם עלפו למען שמך י מי שענה את יהושע בגלגל הוא יענה אתכם וישמע קול בעקתכם בום הוה באי שומע קול תרועה ותוקע הקיעה ויעטר היום א תושר לו עפור לפו עופות עפושה היום א תשם שמיך כנחושה היום ושר לפו ברית אשת שלשה אם כבעם וע ואומר שיר למעלית א יי בברתה ל קראת ויענע ער סוף כנחושה היום ושר לפו ברית אשת שלשה אם כבעם וע ואומר שיר למעלית א יי בברתה ל קראת ויענע ער סוף קמומור י אנא יי שקימו וטר לפו היום וטתעשלשמוש חווך ורחם עלמו למען שמך י מישענה אתשמוש במכנה הוא יענה אתכסוישמע קול בעקתכם שום חוק באי שומע בעקק . ותקעון תרועה תקיעה תרועה ויעטר היום לנערץ בסור קרושים רבה היום ענפו בגשמי רען ברכה וכרבה וטובה היום ענפו ופתח לפו אוברך הטוב אם כבעם . שיר למעלנת אשא שני וענת מוף המומור . אנא יי להים ווטר לפו וטתשל ליהו נשאך ורחם עלפו למען שמך . מי שענה את ליהו בהר הכרמל הוא יענה אתכם וישמע קול בעקתכם שום חוק באי שומע תפלה שנ ענ

התורישן ואם אינם מנונים אין מתרישן יוכתב הרימבה הלוכן העך לה הרימוא כשחן שרחואם כשם ברובבה הבער מתעשן ואם אינם מנונים יוכתב הרימבה הלוכן העל היה רעה שבשלחה אם לא חזיקה אל הבער מתעשן ומתרישן של הלוכן היה שעקין עלו בלבר יוכן על היה רעה שבשלחת האים אין מתעשן האינה הליות ביום בשרם היים אות משלחת בראית ביום ובער הלי זו משלחת בל היו זו משלחת בראית ביום ובער הלי זו משלחת בל היו זו משלחת בראית ביום ובער הלי זו משלחת בעל האינה משלחת בראית ביום ובער הלי זו משלחת של החיקה ואבל האינה משלחת משלחת במחורים משלחת בראים מענים אינה משלחת של המשלחת למשלחת בבל האינה משלחת היום בבל אינה משלחת היום ובער ביום וליום אינה מוער ביום וליום אות ביום וליום המשלחת היום וליום במולחת המשלחת במשלחת במשלחת היום וביום ומקרבים וליום וביום ומקרבים מתעשן ולהורים ביום בל התולחת בל המשלחת במשלחת במשלחת במשלחת במשלחת במשלחת היום ומתרישן בל המשלחת הליום משלחת במשלחת במשלחת במשלחת הליום ומתרישן במשלחת הליום ומתרישן המשלחת הליום משלחת במשלחת במשלחת במשלחת הליום מתעשו וליות המשלחת במשלחת במשלחת הליום משלחת הליום משלחת הליום משלחת במשלחת במשלחת במשלחת במשלחת במשלחת הליום מולחת במשלחת במלות במשלחת במשל

לקבהן שיכחו לשרתסומסתבר כרברי מרס במול מל כל נרה של הירו משלח שרוב נשמים משים לה שחין מתכללו על רבוי מטובחוחית בחרן חרים שבריכה לרוב גשמים אבר ארן משלח שרוב נשמים קשים לה שחין מתכללו על רבוי מטובחוחית בחרן חרים שבריכה לרוב גשמים ארן עלה הרקעם שרוב נשמים מיו לר בריקו בר

פשע ורכן ואיש און מחשם מו וישוב שיי וירחמקהו וש שחיםו מירבה לבונח: ואתה שוה בניחות ארך אפים ורב חסר ומרבה להיטיב ורוכה אתה בתשובתן של רשעים ואין אתה חפץ במיתנן שנאמר אמור שיהם חי אני נאם אי למים אם אחפון במות הרשע כ אם בשוב רשע מדרט וחיה שום שום מדרפבם הרפי ולמה תמותובות שרם ופאר בילו אחפן במות המת פוס יי שהים השים וחיו יב אומו סולהן לשרש ומוחלן לשבטי ישורון ומבלעדיך אין לפן מילך מוחל וסולה של אחתה ויחויר שליח בעור התפלה ואומר אטת ונערות בתרי אתה חופן של לפו אבים ותמר הוירוין אשמים לשעם מה אם אתם הבדלת עדואסיברק מהיתן לך. ואומר ואתה ברחמיך ה הרבים ויעטר וטליהי עורא הסופר וטליהי ראה כא וטליה ושבע ברטת במו בובר רבה ומודים וברבת בקע ושים שלכם וקרים מלח תעפו מן השמים ערבות " בעל הלכות גדולית בקטלחיחכלונים ול או ימים שמתענון בקם מן התניהו המתענה ישוה על הערב. באחר בפסן מתששע בפאחרן . בעשרה בו מתה מריסונסתלק הבאר בששה ועשרים ם מתניקושע בן פון במשרק באייר מתעל הכקן ושני בנו ונשבה ארון חברית באחרומשרים בו מתשמום מנבי עלו השנים וים פרוחו כל ישרש בשלשת ועשרים בסיון בטלי הבטרי מלעלית לירושלם ביתי ירבעם בן נבם בחמשה ועשרים ע נהרגרבן שמעון בן נמלש ור ישמעשורבי חנטי חגן הכקעם בשבעה ועשרים ע נשרף רש חעום בן תרדיון וספר תורה עמו בשבעה עשר בתמוו נשתברו הליחות ועטל התמיר והבקעה העור ושרף אפשסתפנום את המערה והעפניר בלם בהיכלי באחר באב מת אהרן הכהן בתשעה בו פנורה בירה על אטומים שלה ליכנם לארץ וכורב הפת ראשופה ושפיהי בשימופה עשר בו כבה נר מערב בימי אדווי בשבעם בטול מית מוצאי דבת הארץ במנפקי בשלשה בתשרי נהרגגדלה בן אחיקם והיהורים אשר עמו במכפה בחמשה בו מתנשבה אנשים מישרש ונשבש רבו עקיבה בן יוסף בשת החשורים ומת. בשבעה בו הגורה שירה על השומניו שימות בחרבו ברעבו ברבר מפני מעשה העגל בשבעה במרחשון שרו שני חוקים ושחטו בעו לענעו בשמנה ועשרים בכם לשרף יהויקים את המנלה אשר כתב ברוך בן נריה מע ירמיתו באחר בטבת נכתבה התרה יועת בימי הלמי המלך ובח חשך לעולם שלשה ימים בתשעום מת עורצ מכהן וכומיה בן חכלים . בעשרה עו סמך מלך בבל על ירושלם להחריבה . בעשרים בשבט מות הוקעם אשר הין באי יהושע בן מן בשלשה ועשרים בו ניהן בעבל ישרא על שבט בעיון על שלוש בגבעה ועל פסל מיכה בשבעה בארר מת משה רביו עה בהשעה ש בגורו העשות על שפולו בת שמאי ושרב קל וה על וה י שו התעשת שקבל ישרש מן התרה ועור גורו רבותיםו ולשיהיו מתעען

מפנישלשה דברים בשנובחמשי על חורבן השתועל התנה שנשרפה ועל חרפת השם ולעתו לבא הקרוש ברוך הוגש עתו להפכם לששון ולשמחה שלא והפכת אבלם לששון ונחמתם ושמחתם מיונגם יי

ותקע תקיעם תרועם תקיעם ועבור י היום הינטר משיניך גשם על פני הארמה י היום תעלה איר מן הארמה והשקח את כל פנו חארמן חיום תכשר ברחמים ש תנראי חדמוה אם כבנים וכן שיר המעורות ממעמום-קראמך יי אנא יי שמים ומר לם מיום ומת שליונה נפאך ורחש עליו לממן שמך י מי שמנה את יונה במעו קרונה קוא ישנה אתכם ושמע קול בעקתכם בום הוה בחי העונה בעת ברה ויתקע תרועה תקיעה תרועה ושם י היום מעתר לעם שופם לבכמים יהיום רוה אדמה לה שבעה מים יחים הבא ברכה עם כוילה מים יאם בבנים וכן . תכלה למעשימטוף ער סוף המומו . אכו יי שחים וכור לפו וכותם של דוד מבדך משיחך ושלמה בין מלכך יווטר ורחם עלים למען שמך ימישענה את דור ואת שלמה בם שרושלם הוא יענה אתכם וימשע קור בעקתכם שוס חות באי מרחם על הארץ ויתקע תקיעה תרועה תקיעה ויעטר י היום רבה את הפלחפו לשום שארית בארן היום נשם שיכלה לרוות החרן היום תפר כעסך עממ ומטובר תשבמ הארן אם בבעם וכוליה דפחם ום ישמע קולוי שהים וקבל ברחמי וברען חת תפלתפו ומלפפך מלבם ריקם ש השיבם ועפו בורח פעלם במנה רחמים בחר בעמו ישרא לחוריע גרל והדרת כשרוי שומע תפלה הן טל ומטר לברכה עבש פני הארמה ורווח פט תבל ושבע את השלם טלנימטובך ומלא יריכו מברטופך ומששר מתפות יריך שמרק וחצוה שכה זו מכל דבר רעומכל מים משחית ומכל מישפרעשת ועשה לה תקוה ואחרית שלום חום ורחם עליהוועל כל תסאומו ושרושה וברכה בנשמי רשן ברכה ונדבה וחיים שובע שלנם כשנים הטופות והסר ממפו דבר וחרב ורעבוחים רעה ושבובוה ויצר רעוח לחים רשם וקשים וקבל ברחמים וברען תפלומיו בי חתה שומע תפלת בל כה בחי שומע תפלה ירבה ומודים וברכת בחנים ושים שלים וקריש עד לשלח ופנינונים ותבחות ופתיחור כ והם לחות כלם עד בריל שמך רבא ויאמר תחינה ומיושב אם עונה עבו בכו קרים עד לשלח ומוצאין בת וקורין בפרשת אם בחקות יכהן עדוישבתם לבטח ילי עד וחקמות את ברית אתכם ישלשי וחוא המפטיר עד פוף הקללת ער בהר סים בר משה י קריש ער לשלו י ויקרא המפטיר על דברי מבברות ויברך ברכה ראשונה והחיורומות עד מנן דור ויקראנה בענן מפטרת תשעה באבי ויאמר מכלאין אנומי וידרוש מי שראוי לדרוש וקרים דרבכן ויחוור ספר תברה למנקומו י ויאמר קרים תהקבל למננח משמור לרודשיר לך דומיה תהלה וקרים ים שחות ואם ירצה יותויל תעלים ויקרא קבת במו שקורין בלליום הכפברים או יותר עד ומן המנחה

מברת כנרור אשרי וקרשער לעולו שארך אפט ויועי ספר תרה וקורא בפרש ויהל כקולניומפטיר וקרש עד לעולו ויפטיר שובה ישרא ויהפלל היחידים כמן

בונר זיחזיר שליח נכור מתפלה כמן בינר זירוין ושבע ברכות ובלבר שיחמר וחיםי ישרא שחין ברכת כהנים במניח יוחיר שליח נמור מתפלה כמן בינים מתקבל ומנומור שיר לך דומיה וקדיש עד לנעלה פומונים פליחות עד שעת נשלה התפלה התבלה במור יופר לקהל מחות עד שעת נשלה התבלה התבלה במור יופר לקהל

למר מהאפונית פלר ויתפלר ו הפלה ואחר המכרך את עצו ישרא בשלם יאמר וידוי ואחר הוידוי יאמרו מה נאמ לפטך יושב מרום ומה נספר לפטך שוכן שחקים הלא הנסתרות והבלית אתה יודע מה אפן מה חייפו מה חסדפו מה בדקפו מה ישעם מה כחש מהגערתפו מה נאמר לפטך יי אהיפו ואהי אשתפו הלא הגעורים כאין לפטך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדעונטונים כבלי השכל כל בל מעשיפו תוחו וימי חייפו הבל מלפטר ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל אדה הבדלת אמש מראש ותפרהו לעצור לפטר כי מייאמר לך מה תפעל ואם יבדק מה יהן לך יואתה הרומיך הרנים רחם עליהו כל המפון בהשחתת עולם שלא דרשו יי בהמכאו קראותו בהיות קרובי יעוב

את אפנ ד ימנים שבון רה לנום מכפורים אם אמ מש הקרוש מנוך אוהב ברקה ומשפט יכא . ואסיקנא מאי הוי עלם רביוםף אמ השל הקרו מעך אוהב ברקה ומשפטי רבה אמ המעך הקרוש והמעך המשפטו בדיעבר פליני מראמ לשבריבא מכלר דערב אפי בדיעבר לא יכא והעכתה כרבה היעבר לא יכא ובריך לחוורי היעל בהש הקרוש אם טעה בן חוור לראש ברכתבכה לעצלשלש ראשופות חשוטת כאחתי ואם טעה בהמלך המשפט אם כוכר קורם שעקר רגל חוור לברכת השיבה ואומר משסואילך על הסרר למאי דפרישמא לעול חמכשות אין להס סרר ואם לא סוכר עד לאחר שעקר רגל חוור לראשי ואבי השרי ולכתב דלא פלעי של לבתו לא לבתו לא ברי עבר לעל עלמאי איפן חוור וכן כתב הראבר זל וריף זלו הרמבס זלכתע שחוור ולוה הספס אח הראש זל י וחקען באשכנו להתפלל ברחש קשנה ויום קכפורי בכריעה לפשאים תלניין בדין לפנל נטן להתפלל באימה ובראה והמרקהקים מטופן לוקוף בסוף הברטות משום הא דאמרינן בפרק אין ענמרין או ברטת ששוחין בהן באטת תחלה וחוף בכלכה ובחור החלה וחוף ואם בא לשחות בסוף כל ברכה וברכה מלמרין אותשלא לשחות. ותקם לחוםיף בכלכה מנו וכרם בחיים פופל לשון ופרה דבת בובשוב רשע מרשעתי וכת ופרה באברהם דכת פובר את דבר קרשו את אברקם עברו . לכל תקמו ופרק במנן יוים במטבעוקיה שטתער מלך שור ומושיעומן שמשם וחילך קוא מטבע קברכק בנגריה מפות שבפסוק החפון אחפון במות הרשע יויה מטת שבפסוק ובשוב רשע מרשעתו וכן יש בפסוק ושור בה עשיריה יותקיו כינר שו הפסוקים שיש בהן תשובה לפשק ימי תשובה וש בק סח אותות במען חיים ווקו וכרפן לחיים וכינד סח תנעות שיש בפרשת הקרביות של רחש השפה בפרש פנחסוכינג סף שפן שקן בי דברות ועל שם ען חיים היא למחויקים בהואפן מבקשים חיים בוטת השרה׳ והל מאיר מרוטנעול ול היים הומל לחיים בשבא ולא לחיים בפרות פילחיים משמעו לא חיים בראית בבררים לחולין במו לא חולי ולו היה אות לחיים טובי שא לחיים ער לבסוף בהוראק שאות וכתב לחיים טובי בי התבקש בריך לבקש יהולה דבר מועט ואחר כך מוסיף והולך כמו שמעים ברור תחלה אמן שניאות מייםן ואחר כך בקש על הזרום דכת גם מורים חשוך עברך ואחר כך לימש לבאו איתם פרוש העברות החוקות ומפא משלעל וה אמל רבי אבא טופים הלל יורשים לבקש על הפיצוים תחלה הוא אומר תן למעט מים וכותנון לי תן ל בבל אחד וכותנון ל אמ שנה היוטניות שם נכין עב יוטיפוים יוכנון לרעת ער אם שמאר שפיע בריק יוען רען י וגם לש חתון בכל בלא פיתל נסיב לבא יונו לאורו י מי כמוך יש בה א ישעת ער ונאמן איה בינג ויוער ע בשר המה שיש בה א ישעת שר בכל משת בינג ויוער ע בשר המה שיש בה א ישעת יו ובכן תן פחדר יש בה אל ישעת וכן יש במלך עד בכל משלה בינג מל העות שיש מן כה אמר א בבאות עד אשר יבא עמיי לולית את פעי והקמ למיר ובכן לשון המקרא ובכן אבא ש המלך אשר לו כרת לעי שקוא ערה ובכן שולה על המוני ושם של עב אומות יושם של של אומות יושם של של אומות יושם של של המוני ושם של עב אומות יושם של של המוני והוד למים בינג וה מוני וובין לומות יושם של עב אומות יושם של עב אומות יושם של עב אומות יושם של של המוני וובין למים ביו וובין למים המוני וובין למים למים המוני וובין למים המוני וובין למים המוני וובין למים המוני ווביני וובין למים המוני וובין למים מוני וובין למים המוני ווביים המוני ו ל מתולני בערופועב י ומוסיפן בחוראה וכתב לחיים וכשמעישן לוכל החיים יודוך סלה יאמרו וכתוב לחיים טובים כל בע בריתך ובשים שנם סימוך לחתימה מוסיפון ובספר חיים ברכה ושנים ויש מהנחונים שחימרו שחיין לאתרו תשום דקייתה לן לא ישל אדם ברכיו לא בג ראשופות ולא בג אחרופות וכן בתב בהוול לא ישל אדם ברכיו לה בל ראשומות וטליחי ומקהכא לא שבקי רבכן למימר אפילווכרמו לחיים במנן ווטר רחמיך במורים פני לא אמרי אבל ובספר חיים אמרי בשים שלים רסלקי להו שמונה עשרה והוו להו כהחמנים יורבים האיי כתב שיש לימר אות וקקיי דשישל ארס ברכיו בשלש ראשומת קיים דוקא בברפ יחיד אבל ברכי רפי שרי וכן יש במסכת סופרים כשם שחתימותן של ראש השנה ויום קבפורים משונה משאר ימים טובים כך תפלתן משונה ואין אומרים וברמ בשלם ראשופות ובתופלוים בשלם אחרופות שא בשעימנים טומם שלראש השנה ובקושי התכרו עד כאן מנק

ولالم ولدار الاللا

במרקי רב שישר בראם חום שול אמור מקבה למשם עלם שי חחרה שאו עלם לקבי לחות באות שוכר שנים עלה שחים בתרועה יי בקול שופר לכן תקיו חולשיהו תקשון בראש חדש שול בכל שנה ושנה כל מחוש כת לחופר את ישרש שיעשו תשובה שכאת אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו וכרי לערבב את השטן וכן פוקנון באשכט לתקוע בכל בקר וערב אחר התפלה יוים מקום שמרבי למ תפלעת ותחפונים מרה שולואילך לרב כמן ברק מפוג בשת ישיבות לוא תחרונים וסלחות בעשרה ימים שבן רחש משנה ויום מכפורים וכן אמ רב עמרם ב ימים שבן רה ויום הכפורים משכמין בכל יום בבתו כנסיות ומיתולשב ותולה ועופן אחריו ושומר וחומ קרש ומתחיל תומשם ומסיים וחנחם לו כלע וקרש וחמ רב החיי נחון ול מנהג למ תומשם בחנך עברה ימנים לחור ושמעו דבמקבת אתרוותה קיימי מרא שול ואמרי דביה סליק משח להר בפעם שלשית ונחית בלוחות שנות בוס הכפורים וכל ממוסיף לבקש רחמים וכות הוא לי ואפו מנהוגו כהכך דקיימי מרח שול ומנהגאשכנו בשחלרה שום או בשבת או מתחילן בום ראשון שלפעו לעמור באשמורת הבקר למר סלחות ותחמעם ורוב בחשכנו להתיבות כלם בערברה וסיוך לוח ממורדש תכוומה ולקחתם לכם ואמרו אין למי מק למן מכח למס השלש בון שנתקרב יותר יצאו בריוני משר לקראת ומני למש שני שלשים בשנתקרב שני ומי למי מכל בע ממר לקראת והניח להס מכל כך ממלך ומ מקבה בני ממרינה שו ישראל שמסגלן עופות כל חשכה ערב ראש השכה חברולים מתעטן ומוותר להם שלש עופותיהם בעשרה יפני מביפוני אותעטן ומוותר להם חבל במוכאייום הכעורים עוסקין במעת סוכה ועלבו חיכן מושין שמת לכך קור חיום טוב הרחשון רחשון לושטן שמותי ורוחטן ומסתפרין על יפי המירוש חמר רש סימון במבם מינגדול חשר לשמים קרושם שיו כיי שחימו בכל קרחימו שיוי רשחטנה ול יהושע אמרו אי זו אומק כאומה זו שיודעת אופייא שלאמיה פירוש מנהניו ורינו שמפונ של עופ ארט שים ל דין לבש שחורים ומנכסה שחורים ומנכל וקפו וחיפו חותך בפרפו לפי שחיפו יורע חיך דיפו יובא אבל ישרא חיפן כן לבשים לבנים ומתעטפים לבנים ומנוחים וקנם וחותפן בפורניקם וחוכלון ושותו ושמחים ברחש השנה לפי שיורנים שהקבה נושה להם כם לפי הוקנו לרחוץ ולספר בערב רחש השנה ולהרבות מפות ברחש השנה ומכחן תשובה למתעטן ברחש השנה י ומהנין בחשלנו שחין נפילת חפים בערב רה כמו בשחר ערם ימים טובים אעם שמפלן על פניקם בבקר באשמורה נכנסין לברד הכנסת ומתפללן ערבית וחותמין ופרום ומתכלששבע ברטת שלם רחשופות ול חחרופות וקרושת היום בחמנע במו בשחר המוערים שח שחותמין בשלשית המלך מקרוש כראית בפרקא קמא דברם אמ רב חשמו סבא משמים דרב כל משפן מתפל מש מקרוש מלך אוחב בדקה ומשפט חון מעשרה ימים שבון רחש השנה ומם מכשרים שמתפל המלך הקדוש המלך המשפטור בלעור

תכונו בפרק קמא דברטת אמר אבי מאן דבע למידע אי מסיק שרא אי לה מייתי בהלון עשרה יומי שבון ראש השנה לוים הכפורים שרנה בפיתה

לם נשיב זיקה אי משיך וחוריה ידע דמסיק שתשה ומאן דבע למירע אי מכלם ששקיה אי לה מרב תרנעלה אי שמין ששר ידע רמכלם׳ אמן אביי השתא דאמרת סימנא מילתא היא אינש רצול למיכל בריש שתא אתרונא קרא רושא כרת סילקא תיורי . רושא פרש הלתן רושא ירצו ושותים י כרת יכרת שונאים , סילקא יסתלקו אויבם יתמרי יהפנו שוכאיכוי וקרא שינימהר להיות גדלי ומוה רש המנהנים כל מקום ומקום לפי מנהע כמו באשכנו שרצילון לחכל בתחלת הסעורה תפוח מתוק ברבש לני שתתחדש עלייו שנה ומתוקה ובפרובי נפיח פוקנון להביז על השולחן כל מיני חירוש ואוכלון רחש כבשוקריחה י רחש כבש לנמר נהיה לרחשולה לונב

משפמין לפת הכנסת ומסדרין הברטת וקורין הומירות בדרך שאומרים בשבת ויש מקומות שמוסיפון מומורים

מעשיו שליום כתן מלפטך משפטי יצח וקרשיו לחלקים שווכן . וקורין קרית שמע בברטושה ומהפלין כדרך שהתפלע ערבות ומחויר שלח בער התפלה בטונה ובנחת מלה במלה וכל הבער יטופו למה שחומר שלח בער ולה ישיחו שיחק בטלהי ויש מקומו שכוקנון לנין פוטיםמענניו שליום ואין אומרין קל בראש השנה ויום הכפורים דחת ל אבהו אמרו מלחש השרת לפע הקבה רשום של עולם מפע מה אין אומרין ישרא שירה לפעך לא ברה ולה בנום הכפורים י אינר להם איפשר אני יושבעל כסא מין וספרי חיים וספרי מיתם לפני נפתחים וישרא יאמרו שירה ומוצאין שע ספרים באחד קורין חמשה בפרשת וירא שיו מן ויא פקד את שרה עד ויהי אחר הדברים משק ואם היא שבת קורין עו וומפטיר קורא בב בקרביות בפרם שנחם ובחדש הו עד סוף שסקא ומפטיר

קורא בתה לת ספר שמוש ויהי אים אחד מן הרמונים עד וירם קרן משיחו יי התקע להקוע שבריך שיתקע משמר לכת יום תרועה יהיה לכם וילפי לכם מלכם דכת גב שמר וספרתם לכם וספרת השמר משמר דכתב מהחל חרמש בקמה א הקרי בקמה שא בקומה וקודם שיתקע מברך לשמוע קול שופר ולו לתקוע דלוו בתקיעה תלי מילת שח בשמיעה ברתבן משקע בשך הטור לאיכאי כה אבי משרי ויברך שקחייםו ויהקע תשרת בשני ותשתנ פעמי ותרת בפעיי ואם הישילולו יטל למשלם כת לי ולרבר פשוט שמשל אחר ואש ב או ל ולי בברכק שברך הראשון בי הראשון מברך בשם כל הכם ושקעי וליוה יברך הב ואם אם בירן ולו יטללתקוע כל הב שקע בלו ברכה וברכה לבטלה לא הוי כין שיובא בתקיעות הב י אמר ל יכחק למה תוקשן ומרישן כשהן יושבון וחוורין ותוקשן ומרישן כשהן שניתרין כרי לערבב השטן פירוש למה תוקשון מיושב קורם מוסף וחוורין על סור הברטת לפון שמקרן מהקיו על סדר הברטת למה מקדימין לתקוע מיושב כדי לערבב השטן פרוש כדי שיתערבב מיד בתקיעה ראשונה שלפני התפלה ולו יקטרג בשעת תפלה יוש מפרשים שמכח תקיעה ראשונה מתערבב בשנה יוהני אייהי ברושלמי בלע המות לנכח וכתב והיה שום ההוא יתקע בשופר גדולי משמע קלשיפורא חדא ומנא בהילול בהילאת שמא ההיא זימנא דשופר גדול מטא זימנה כד שמע הנייות אמן ודאי מטא זימניה ומרתע ומהערבבולית ליה פכין למיעבר קטיתריין אבללשלם שקר הקיעה היא מעומר שהיא על סדר ברטות ברהפן חשבר לפני חושבה שנו של רה מתקיע פי מישמתפלל תפלת מוסף מתקיעורקדק רבי החיי ול מדקנים מי מופןיעולו אמ ושקע אלא אחר ושקעולו שליו בטר וכת אה הראש ולוקטעם בי היו דופן בפרק אין שמרין

וכבר נחת לאתרו כל עשרת ימי תשובה י ואדרבה תמנחום מעולם למה אין אומרין גם כן ובכן תן פחרך עשרת ינף השובה דמאי שכא וה התפספת שבברכת קרושת השם ממנה שמוסיפון באשת ובשרות ושמעת שיש מקומו שמקנון למתרו וכתב הי ולשאם לא אמר וכרמו מי במוך וכתב לחיים ובספר חיים שמאוירין אות במו בהמלך מקרום ואם פוא מסופק אם אמרו אם לאו חוור ובתבאא הראש ולאפתניה לניה ניחוירין אות פון שאיםו מווכר בתלמור דבחמלך הקרושו המלך המשפט איכא פלעתה ופסיק תלמורא דלה יכא . אבל בוכרהו ומי במוך אם תקנת הנחונים היא מכה לן דמחוירין אות אין וה משכה ממטבע חברטות בין שאיהו מווכר בהלמור על וכן בתב הרמבן ולבשם הנחומם ולשחין מחוירין חות בון בחיר בון שלח בערי וחומר חוה בחרופו ול ותתן לפן מי שלקיפן את יום הוכרון קוק ואין בריך להופר ראם חדם לנמר ואת יום ראם החדם הוה דקימא לן וכרון אחד פולה לבאן ולבאן׳ וכשאומר את יום מוכרון הוהגם ראש חדש בכל דכתובום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם יוכוש וכוכרתם ואכולהו קאי ואם קוא שבת אומר את יום המפוח הוה את יום הוכרון הוה ואין אומר ותהן לבן יה שקיפו באהבה מועדים לשמחה חנים וומנים לששון לה בראש השנה ולה בנום הכפורים אבל רב שר שלים ול כתב אומרין בשת ישיבות בראש השנה ובנוס הכפורים בון בתפלה בון בקרושה מועדים לשמחה הגים חמפס לששון את יום חוכרון הוה שהרי כתב שה מועדי יו בריש עשמו ובסוף עשט וידבר משה את מועדי יים וקאי אכל ענינא אכסח אעברת ראש השנה ויום הכפורים סוכה ושיניני עברת טומו איתקום להדרי לקרותן מועדי הי מקראי קדם וכן כתב רב פלטוי נאון ולוברי לית ותתן לפו יה שהיכו מועדי לשמחה חנים וומנים לששון את יום הוכרון חות וכן כתב רב שמוש בן חפני מנהג שתישיעות לחמרו יוכתב עוד שחם חלר חש השנה בחול אומר יום תרושה מקרה קדם יואם חלבשבת אומ וכרון תרושה מקרה קדש וכן פוחנון בחשכט י ורשפו האיי ולכת שאין מנהג לנת מוער לשמחה חבי וומני לששון שא את יום הוכרון הוה וכרון תרועה מקרא קדשוכן כשע המנקבי ופוקצין בספרר לנין את יום חג פלע הוה את ים מקרא קדם הוהי ובחול המועד אומרין את יום חגפלע מות את יום מקרא קנש מות יותע אית במם סופרי בן בתפלח בן במם ברי לחום בט מקרא קדש הוח יום חג פני הוק וברה שם מקרא קדש חות ושם חוכרון הוה ובאשכנו אין פוקצון לומרו יוהם מסתבר לשון דאמ את יום חגפונע הוה חכל בכלל דמיף שנה להופר מקרה קדם מפי מחיםו עשיית מלחבה ושחר כל הלטוש וכן חת רב החיי זל חין חומרין בבבל שח ותתן למ חת יום חג פונני קוה יוחות יעוה ויבה מונך על כל העולם כונ בכבורך קרשמן במפתר ושים חלקים בתורת ושבעפו מטובר וטחר לבכו לעבד באמר כי אונה שהים אמרודברך אמרב וקיים לעד בחי מלך על כל הארן מקדש ישרט ויום פוכרון ואם הוא שבת חותם מקדש השבת וישרט ויום הוכרון אבר והשיאם המיגרשם יבחק שלני בגרימישא שלא לאמרו לש שברכת מועדיך לא שייך שא בשלש רגלים יכוני שלש פענמים בשנה יראה כל זכורך וסימיך לנה איש כינתנית ירו כברכת יי שחיך אשר נהן לך יוכן כה רבששמש ולרברכת מועריך וה קרבן חנונה רכת בכברכת יי שהיך ווה אישו ש אם שלש פענים בשנה י ומעשם וה אין למר במוסף ואין אפן יטלון לעלות ולראות לפער שא ואין אפו יטלון לעשות חוטונים לפער י אבל רי ולבר יקורה הנחיג במנינים לחומרו ברחש השנה ויום הכעורים בשם רב שיעור הגדולולי וגם רבים משולם ולשחל את פיראשישיבה שברושלם והשיבו שאומרין אות י וכן בתב רביקוראי ריש מוניבתא יחיר בריך למנד ובאשכנו וברפת פוקנון שלא לאמרו ובשאר ארעת אומרין בשות ברחם השנה בתפלה מליך וחשיחם ומקרם שלח בפור בבית הכנסת במו בשאר ימים טובם ואומר ומן יהב אסיקנא הילכתה אומר ומן ברה ויום מכפורים ונפטרין לבתנחם לשלם יומה בן באשכנו שכל אחד מבקר לחברו ואומ להכתב בשנה טובה "

סתמו שלם במיכו אם מעכב מתקיעה שלח חור קול לכמו שהיה כשהיה שלם פסול אפיל אם כשמירם רוב וכן אם נשאר קולוכמו שהיה קודם שתשמה פסול פון שנשתנה קול מכמות שהיה כשהיה שלם אבל אם לא חיה מעכב ההקינוה כשר אעם שחתמו שלא במימו פון שנשתיר ע רוע וכל זמן שלא סתמו כשר אעם שנשתנה יול שכל הראש ולנסדק לארט אפי כל שהוא פסולוה משל דבקו אבל דבקו שכל הבקו כשר ומוח שרבקו בייים יוכת הרמבן ולדסתימת רבק חשיב של במיכו של חל חממו בחור עד שנפשר והבר קעוש אחת אבל היים ולכת שסתימת רבק חשיב במיכו ולו חשיב של במיכו של כשמותם המקב בחתיב אחרת אבל בשמחברו ברבק חוור לכמו שחיה ואין הרבק נכר בן הסרקים ואם נסרק כל בן מכר אחר בן משני בריו ולבקו אפי חממו באור וחבר סרקיו זה עם זה פסול נסרק לרחם אם נשאר מהסרק לבר פו שיפנר הקיעה כשר אפי אם מעכב התקיעה רחשיבלאירך כמאן רשקיל וחוה לה ארוך וקברו ואם לאו פסולי ורוקא שנסרק רוב רחם אבל מישטו הוה ליה בנקב בעל מא וכשר . וכמה שיפנר תקיעה כדי שיאחום בהו ויראה מעם לכאן ב ולבאן וחייכו דאמריכן שיפער שופר טפח דחייכו ארבע אבבעות בערלשקס ששת בקטנה ויאחוכו בל אבבעות בשמות ומק שיראה ממפו לכאן ולכאן משלם והאי דקאמ כרישיאחום לחו אתקע קאי דאב הוה לה למנתנה בהדיא הכללפ מה שהוא אדם יו ואגרופשל בן אבטיח הוא גדולטפי שא כרישיאחום אדם בתפוא והיים טפח ברפרישיתי וקרי ולבן ניחת בתבשבריך טפח שוחק ברישיראה לכאן ולכאן ולפאי דפרישית אין בריך ירברין שברי שופרות וו עם זו ועשה מהסשופר פסולאם יש בשבר שבפגר פנו שיפור שופר י הוסיף עלי כל שהוה בן בינים בן שלו בינים פסול אפי חים עו שיעו שופר הפסותקע עו לויצו לו שלו הפט כדרך שהופכן החלק שמחור פניני חים וחיבן פעיני לו שלו אם הניחו כינו שהיה של שהרחיב את הקבר וקבר את הרחבי היה ארוך וקברו אם כשחר בו שיעור הקיעו כשר׳ גררו והעמירו על גלרו כי שעשאו רק מאר מאד כמו גלר כשר בו גררו מבפנים בו גררו מבחון לא חובא כל הוכרות שא נקב בו והקע בו כשר׳ אבל אם הובא כל הוכרו ועשה ממיר בעם בכל אוכך בו שופר כען שפקב בו פסולי צפחו והב בעבו במקום הקבר שהוא מקום הנות נשו כשול של במקו הנות פנו בכל אורך השופר מצר הקבר ער צר הרחב אם נשתנה קול מחתר הצפני פסול ואם לאו כשר׳ וכת הרמבן וללפבר שו שמעירין שרות לנחות לחיפה הס עושים שמיח ישתה קול מחמת העורין חעש שחין כל העעפה במינו השורין לפעמים הקול משתנה בהן אבלאם נתן זהבעל עוב השופר בברהרחב הייהו מוסיף עלש כל שחוא ופסולאפי לא כשתכה קולי ויש מפרשים צפחו והב במקום הפותפו אפיל באורך השופר אם הוא מיר םמוך לראשו בנר הקבר פסול לפש שהתוקע מכנים קבת בפו ושפת מכסה עלו ונמל הוהב חובן בין שפת לשופר׳ ולפנדו מכאן שאם הרחיק השופר מפו ונפח בו והקע פסול פון שאין השופר פוגע בפנו וכן כה הרמבן. ול בתן שופר בתר שופר אם שמע קול הפנימי לבר בען שהוא בולט יותר מן החישן וכתן הפנימי בפו כשר והוא שלא ישתכה קול במק שהוא נתן בתר החיען ואס איכו בולט או אי אפשר שלא ישתנה אלא קול שנהס ולה יכא דשופר אחר אמר רחמנה ולא בשנים ובשלשה שופרות. נפלעלו גל ואי אפשר לעל בלא שלטול האבנים אסור ותנחה התקיעה יוכן אין מוצאין אותו חוץ לישום ולו עולן בשבל באילן ולו רוכבון על גב בהמה וליכם שמין במים להיו לישות במים לא איסור דרבבן ולו חותבן אות לתקו אפי בדבר שאין בו שא איסור דרבבן ולו חותבן אות לתקו אפי בדבר שאין בו שא איסור יד שהענידו דבריהם לבטל דברי תורה בשבול תעשה וכתב הרי ול דוקא ישרל אסור לעשות אבל מותר למר לתי לעשות בין שאין בו שא משום שטת והאמירה לעי שעת ישטת ושטת השםת במקום משה שריי

מעובר לפני מתבה לא יענה אמן אחר מכמנים מפני הטירוף פירוש שמא יטרף דעת בעמית אמן ואו לא ידע מקיבן יחזור לתפלת שאימן מתבלבל רשאיי וכן הטעם בכאן מתקיעה וראי לא מוי הפסק י הילבך אם הוא מובטרה וחזור לתפלת שאימן מתבלבל רשאיי וכן הטעם בכאן מתקיעה וראי לא מוי הפסק י הילבך אם הוא מובטרה שחזור לתפלת באיל לתקוע וכן בכתב בעל העשור זל ממתבר שאם שב יודע לתקוע הרשות שרו שא מנה הראשונים שמיו זריים במעת ומחבשו אותן וכל אחד ואחד מטל חלקו כדי לקבל שכר יוכן כת אחי הי יחיאל זל עד שברים לשמר מקדימין לתקוע כל מי שוריו בייתר מה שאין כן בספר שבורחין מן היענ עד שברים לשמר לשמר אחד מן השום לתקוע לה ול ידעת מאין מצאו היתר וה כו בריח לשחור כדתני השוכר של משם בת של בהדיא קתני שאחר למול שבר שבת שא על מערב של הדמים בדים ועל וה כל מער עברה מברה של האינים בריח של הלו מערב בשון ומפרם בעל הלפות גדולת זל לא דאיקלע בשבה אין שנע רע. האטי און שופר משום בתקיעה אין שום ומפר משום בתוכר ולא מערב בשון ומפרם בנול הלפות גדולת זל לא דאיקלע בשבה אין לא דאיני אוכם ולא האינים ולה בשום היול המול שום בהול אין ביותר מערב בשון ומפרם בעל הלפות גדולת זל לא דאיקלע בשבה אין שנער מולים ולא תפער היום און שופר משום בתקיעה אין שנות היוד ביותר בובה אין שופר אין שופר משום בתוכר לא האינים אונים אול האינים בתקיעה אין שנותר היוד ביותר בובה אין שופר היום בתוכר היום בתוכר אול מידי ביותר ביותר ביותר היוד בתוכר היום בתוכר אין בער היום בתוכר אול האינים אונים אולי ביותר בתוכר אין בנע רע. אעם אין שופר משום בתקיעה אונים אורים בתוכר היום בתוכר אין ביותר ביותר בובה אול האינים בתוכר היום בתוכר אין ביותר ביותר היום בתוכר היום בתולה היום בתוכר היום ב

מנטון לשמוע של לופןיעה בעלמל וכן פסק כח זלי ורבשרירה גדון ולשדר ממישבתה דהלבה כרבה ומיהו מנחשו לשמוע של לופן עם לאמרים לה לעבר לכינולה של יכוין לכתחלה וחם לה כתכון יכח ואי מראש ול פסק דמשת בריטות טונה תקיעה וחכשירה לתפן תקפה סרר תקיעה שלש של שלש שלש רשלש פעצמים כישם תרועה בתרח שתם בראש השמוחיות בובל וילפי ראש השנה מיניה ובכל תרועה ילפי מקראישיש תקיעה לפניח ולאחריה חרי שלשת פענים הקיעה הרועה ותקיעה י ותקיעה ילפיםן מקרא שהוא העברת קול פשוט אבל תרועה לה ירשבן מחי שח דמתרנגני יבבח שמ שחוח בקול שחדם משמעע בשחוח בכק ומיינל דילפי מחימנים דפיפרה וכוש שהושבבועויין אין אם יודשן אם הוא כחלם מעום מלבו כדרך החולה שמשמינו קולות קצרים קול אחלי קול ומחריך בחם קבר והוח מנקרחננו חו בחרם הננישל ומקונן שמשמינ בושת קברים תכומם וה לוה והוח מפורא יינל או אם הוא שנהם כאחר הילל מספיק אמן עושין הכל . הקיעה ושלשה שברים שהוא ננח וקול אחר שים בן קולת קטרים תטפס שקוח יילי וחחר כך תקיעה ועושין כן שלשה פעניים וחחר כך תשתנ פעני שחם תרופה מיח שברים לו עדים כלם שיילל הפסיק העפובן הרועה ניהןיעה חזרונה וחכן בשנן שלו יהח בינהם לבר חמפסיק וחחר כך תרת שלשה פענים שחם תרועה ייני מיח חם כן הפסיקו השברים בין תקיעה רחשונה לתרועה על כן נריך תשרת בפעינים ותשת ותרת בפעינים ישיעור תקיעה בתרועה ושיעור תרועה בשלשה יבשת פרשי ולשלשה כחות בעל מח כל שהוח ולפוה בריך לוהר בשברים של יחריך בכלשבר כג יבשת שהן שלשה כחות כל שהוא שאב יכא מכלל שבר ונעשה הקיעה שהרי שיעור הקיעה כג קולות של כל שחוא ובריך להאריך בתקיעה של תשרת יותר משלתשת ובשלתשת יותר מכשלתרת זהא שישר תקיעה בתרועה יותשרת אם ששין משום שמל תרועה היא גפו ויינל על כן בריך להאריך בתקיעה בשיעור שנהם והשת אם עושין משו שמיו תרועה מיין שברים שהם שלשה קוליב מופסקין היל: בריך להחריך בתקיעה כשיעורן ותרת משום שמיו מיח יינר שחיפו שח קול חחד לכן חין בדיך נחחריך ביקיעה שח כשישנרו ומיהו חם מחריך הרבה בכל הקיעה אין לחום שאין בה שישר למעל חיים להחריך בה כמו שירנהוכן בב השברים אין לחום אם מוסיף עלהם וששה ארבעם או חמשה כ שברים תרועה היא ויכול להאריך בק במו שירנה וכן בתרועה אעל השיעוריה כתלת יבשתיטל להאריך בחבמו שירנה אבלבעל השטור ולכתב מסתברה שלשה שברים שלשה קולת מופסקין ושלח יבשת כשישר שלשת שברים של שאין הפסק ביניהס ולה פלעי בשישורה של שוק מושה שברים קטנים בהפסק בון נכווה מושה בלה הפסק שניהם והוה יינל והבל שיהוכן בתבהרמבם ולולשות חיין ברי להחריך ביקיעה של תשל הרת משל הרת וסברי רחשופה חיי ועות חתום פותוכן ועות יותר משל הרחש ולי בתברב תם דשלשה שברים צריך לעשותן בנשימה אחת שהם במקום תרועה יאבלשלשה שברי ותרועה רתשרתלה עברינן בנשימה אחת דנים חויש בנשימה אחת לו עברי אינשי וכן כתם רוב המפרשי שחשם שלשים קונות בתקימו אבל חרי ן ציאת ולכת שברי למשותן בנשימה אחת ועל כן לא חשב בקן שא כו קולתי וכן כת חא הראש ולוול שברי ותרועהים לעשיתו בנשימה אחת משו דילי נפוחי גנהו ויינלשיילי הכל תרועה אחת אעש שאין דרך לנים ולישל בנשימה אחת ממ תרושה היא נמחי ויישל ובשבן שתהא שתרושה בלא הפסקי ואם הקע תקישה ותרושה והקיעה בנשימה אחת לכחורה לה יכח שחין כחן לה רחשונה סוף ומיהו בירושלמי לה משמעובן הגרפיפן הינס עשאן בנשימה אחת יכא על אס האריך ביקיעה אחרונה של תשרת כשימור ב הקיעות כריש דעלה ל בשכל תקיעה אחרום שלתשרת ובשבל הרחשום שלתשת קאין ברושלמי שאינה עולה לכל אפנו ביוקום איר בה

ו אתם פני לו כתם כן במם שבת י זים ללתן לתם מים או יין לבחנחו אבלמי רגלים אף בחול אם ו מפני הכבור הראוי לתקוע ם פנד כמן במקום שהשמע בו התקיעה כל ערטבי אבל אם שמעה בערטבי לה יכא לשכ השמד בטר או בחבר בגולה ותקע ושמעש אחרים מבחון לא יכאו שאין שומשן שא קול הברה אבל הוא עבמו יכא ששומע קול שופר י ואם התחיל להקוע בבוד ועלה חוץ לבור לעמרה יכא שכל מה שמע בון בפנים בון בחוץ היה קול שופר י והאחרים לא יכאו אעש שבסוף ההקיעה שמעש קול שופר בון שלא שמעו קול ברשול לא יכאו אעש שבסוף ההקיעה שמעו קול שופר בון שלא שמעו הקיעה לא יכא י ובעל השלו ול בתב שאם אם יש בלא סופה בלא החליה ואין באות מקבת שישר הקיעה לא יכא י ובעל השלו ולבתב שאם אם יש במקנת שישר תקישה לו יכו הראוי להקוע שבר משעת הכץ החמה עד חשה דתנן כל היום כשר לתקי שופר ואס תקע משעלה עמוד השחרינא אבל בללה לם יכא לפי שמע מקבת תקיעה בללה ומקצתה בום לא יכא שמע תשע תקיעות מכו בני אדם כנון תקיעה אוהותרועה מוה אחר כך אפי בט שעות בוס ששהו בהס הרבה יכא שמע ט תקיעות מט בני ארם שתקעו טולף באחר לא יכא שאין כאן כשומה לפעה ופשומה לאחריה י ושבת לאו זמן תקיעה הוא דתכן יום מוב שלרה שחללהיות בשבת במקדשהיו תוקשו אבל לו במרינה שאין הכלבקיאין בתקיעת שופר וחישי שמני יטלפו בירו ללך אצלבקי למור ויעשרפו ל אמות ברשות הרשם יו והריף ולהיה תוקע בשת ריפו וסמך לעל וחם תקע מענמו חיובריך למחות בורו מראוי לתקוע לאשקי חרש שוטה וקטן דכלשחים מחויב ברב חיפו מושא אחרים ירי חובתן וחשה נמני חינה חייבת נחוק ליה מעת עשה שהומן גרמהי חנררוניום מוצא את מנים שאם והוכר גם וח זכר ואם זה נקבה גם זה נקבה עומעום אפל מימו אימו מוצא שמא זה יקרע וימנא נקבה והאחר ימנא זכר מישחש עבר וחשו בן חורין אפי לעבמו אים מושא דלא אמנד עברות ומושא ברחירות ובריך שיתקע רון חחרי ואעש שנשים וקטעם פטורים יכולן ליקוע ולברך ואין מוחין ברן ואין כאן משום איםו תקיעה בעס טוב ולא משום ברכה לבטלה וכה בעל השטו ולאחר שיבא כבר אים ישל לתקוע לפושא שא אם כן לא יבי שמוכא תוקע להוצא את עניוו ולן מהגון באשכנו לתקוע לנשים היולות קודם שיתקעו בשת הכנסת כדי שיוצא התוקע לה את עניוו ואצי העורי בה שאם אחר שינא יטללתקוע להם ולהוצא השום בשתלם אם דרך רשו הרשם ולוח הסט ארוע אש הראש ולי המורר הטוח מחשרוים ללתקו להקיעה של משה רמשה לחו לניהם נהפו יוכרי שיטין התני להוצא השומע שאם תקעול טין להוציאו לאיצא נאר וירא לשמעמ לו שהיו כופו וכרי שיטין יועץ שוניח השומע שיום הפועבום שי שוניחו עויכיו נחיץ שול ויניו נשיקשיו ליטן לי ותקעלי פי התטין להועי אחל הבשים ומת שומני שומני לבאת ודעת משמיע שיטין על וידי להוציאוי ולית הלבה כרבא דחיל השקע לשיר פי לשורר ולא נתטון לתקיעת מנוק יבא דקייל לן מעת בריטת טובה וכן כה בהג ול הילכך המתעשק שאייו מטין לתקיעת מעק או מלמני לחרי לתקוע לא יבא וקשומע שיטין בפרט להוציאוה השומע שחיר השקע אבל של מעל לחרי להקוע לא יבא ואם לאו לא יבא בל שוני ברא וואם לאולי ברא וואם שמעות לו בריטת שונה ושקע לשיר יבא וואם שמעות ללא יבא של היה שנה ברא דמשת אין בריטת שונה ושקע לשיר יבא וואם שמעות ללא יבא של אס מוא בשת חכנסת אימו פוטרו חילכך טוב הוא שיתפל כל יחידויחיר וכן מחבון . ובעטן תפלת חמוסף של נסר כה חדי ו באר בי שים ובכל בבל שאין הנשר מתפלין שא שבע ושל יורד ומתפלל ש והשא תשושת חרבה לאומים ולרב נטרושי ולרב עמירים ולשמעוש לא מתפל ו בטר ברה שא שבע. ורב האייורב שרירה נחון ולכך חמרו והוח בתבקבלה מחשמים ברולים ובעליחורתה וחנשי מעשה שקבל גם הם מחבמים ברולים שלפניחם כתו רב שמום חלי זל שקבל מרב חמך ולגרול חרור הלכה למנשה שמתפלין תשע יוחרמבם ולרחק למעמר דברי הנמועם שאמר שכך היה המישג ברובארץ ישרא עד שבא הרי ן ניאת ולי והחזיר מקבת המערב למנהג של מל כן דחק לשב מנהג הראשון ולה נהירא לאח" הראש ולי וכתב חדרבה מישמתפל שבע מוי ברכם לבטלה כיון שתחשר מחברטת ומנהג אבותים תרה היא ואין לשמת יאומר אםת ונסרות וקרושת משם מלשות וטלל עממם קדושת היום וכרומת ושופרות עשדמותודיות וברכת כחשם המלכות מתפויל אתה בחרופו מפשחטיים וט' כה רת שבריך לחשר קרביות ממוספון בכל הפלח של מוסף שהם במקום מקרבה ממוספו ואין יובאין במה שאומרי ככתב בתרהך על ידי משה עבדך יאבל של רה אין בריך בראש השמו של לבמה שאומר מלבד שלת החדש ומפחת שבוה נכלל כל מוכפי ראש חדש משלעת וכדי לחשר גם מכשל שמוח חטחת יחיל ושמשמרים לבפר ושם תפנירין כהלכתן ושחר המפרשי לו מנרשו כן שח שיובה ירי המוספן במת שחומר כבתב בתרתך ום כי הים שיובה ש ירי מלשות זכרומת שופרות וכן מהגון בספר בחיון הימרין פסוקי מקרבמת שה בשבת ורחש חדש דרגול במו ולה התלמישע הבל בשחר מועדי דלה רגול בהו התלמישע לבך יחין מושרין אותם ובעל משטור ולבתב שון שאומן את יום מוכרון הוה אין בריך לות יום ראש מחרש מוח שבבלל יום מוכרון קוח וחם בח למר מוספ החדש וחוכרון טל חותם בכלל מוכרון וחומר חת מוספי יום חוכרון חות נעשתו וכן ריב לפפך כאינור ובחוש משמשונו ואין בריך לנמר יום ראש מחוש חות עצערם ולכת שאין אומרי לק שולת חחוש ומטותה ושפ המירין בהלבתן וגרול מעבר חפית שאין לנת ראש חוש כלי ואם מלבר מחדשומנשות אין למר יוכן פנרש בערוך אי זה חגשהחדש מתכסה ששאין אומרין ובראשי חדשיכם לה בינפלה ולה בוולתה של לה במוסף ולה בבקר כשקורין פרשת הקרבמות שיש מקומות שקורין ברחש חוש בבקר לחר שקראו פרש מתפני: ובראשי חדשיכם במן שחומ בשבת ובים משבת וכן כתם קנת מקומופ שחין למל ובראשי חנשיכם שחריות ברחש משמו כי חים ולה לוולול במועה שחם יחמן חות בשפיחמרו שנ עקר כמו בשחר רחשי חושים של כל משנה וחת למימני מועדים משני חבל חד ינחק בר שעור ולכ זבשים לחמרו בשפ כמו ברחשון כמן שאוא בשעובחדש השעע באחר להים חש נמי אמרינן ובראשי חדשיכם דהיים ראש חדש קיים אחר לחדש לחד מראש שראש לבים במורב במים אחר לחדש מראש לבים במים לבים במים לבים במים למירו במקום שיששב וכבר מהנון להומרו יונן כתב רב משה נאון ול יחיר דמצל בראש חשפה בלחישם לחדר למנרו במקום שיששב וכבר מהנון להומרו יונן כתב רב משה נאון ול יחיר דמצל בראש חשפה בלחישם איניער עלפו לשבח לעמר ואילה למור מלעך ואוחילה כראה משע שאין לחיר לאמרו שהוא רשות לשל י אין פנחתן מעשרה פסוקים שמלטות בכל אחד מהסומעשרה וכרומת ומעשרה שופרות ורב יוחנן אוא אפי לא אין שה שלשה מלשות ושלשה וכרופות ושלשה שופרות כתן שאמר אחר של תרה ואחר של בניחים ואחר של בתופס יכא והלביני טופה יואם לו אמ מהן כלם שא ובתרתך יי שהים כת לאמר יבא וראי אם התחיל פסוק א של תרק בריך לניור עוד אחד של בישבי ואחד של נשאים אבלאם אים רובה למר כלנם יכול לפטור עבייו בייוח שאומר

של משרה אבל בגמר מין מוכח ששלה ל בשבל אחת ולא בשבולשינים ימעשה אירע במנגנא שמעה חשקע בסדר שאחר שתקע שע פעמנים תשרת טעה בשלשית שאחר שתקע שע שברים התחיל להריע וקבת הקחל. מחוירוהו לראש ומקבים אמרו ל תקע שבר אחת וסיים והוא התחיל לתקוע כבתחלה ותקעג פעמים תשרה ואמן הרב רש לישר בר נתן ול ושלח כדין החוירוחו וגם התקע עבר על שטת דרבין שלח הפפיר סדרו במין שקותויל להריע אחר שע משברים פון ושברים ותרועה שניהם יושו תרועה וקרא עבריכן להו שינא נבוחי וייליל הכל תרועה אחת היא הוה לה כשו נתקל בשברים שחוור לשברים שא היה ללחוור ולתקוע שבר אחד ולהריע וראי אם גמר התרועה שהתחיל בה בטעל הוי הפסק פון דג שברים יש לחם להיות וה אחר וה והופסקו בתרועה מוי בתרועה שמה לשנים ואינה בלנים ובריך לחוור ולתקוע השרת אבל שנים השרת הראשונים לה הפסיר ואח מראש ולכית אמ נמר חתרועה בן השברים לו הפסיר התקיעה שתקע שא חוור ותנקע ב שברי ומריע ותוקע דשון שמכל היא תרועה שהרי אפו פנושין גבו ויישל משום דישמא תרוייהו תרועה אב חדא תרועה היא שא שבתקוקום ולו הוי הפסק מירי נהוה אפעמי שהתקע מתחיללתקוע ואין הקול עולה לניפה ופוסק וחוזר ומתחיל להקוע ונחריעולא מיפסילמה שתקע כבר בשבילשהפסיק בקולקבר שהשמיע בשופר רלה מקרי הפסקה פון שאים ק לאחר מענן ההקיעה ולא ראמי להא לתקין רבי אבקו נאמרי ושברים או תרועה הוי הפסק להתם אם תרועה גמו הויישל קול אחר לנמרי ואם הוא יישל הוי גמו קול אחר לנמרי אבל הכא שנהם קול אחר של תרועה ואם עשק ארבעה או חמשה שברים וה אחרוה בל הפסק אין בכך כלום שהרי לכתחלה יכול לעשו מהם במו שירנה אבלאם עשה שנתרושות וו אחר זו אן שתקע אחר התקיעה תקיעה במתעסק שלה לשם תקיעה והפסיק בה בן תרועה לתקיעה או לאחר שתקעשלשה שברים שתקוחפסיק ואחר כך תקעשברים אחרים יש אומרים דלא הוי הפסק שא בשמפסיק בתרועה בין שברים לתקיעה או שמפסיק בשברים בין תקיעה לתרועה אבל כי האי שתקע שם תרועות וו אחר וו או שתקע באמנע תקיעה במתעסק לה הוי הפסק לחוור לראש שה ממר ויונא ולא נתקוקל הסדר וחרמבן ולכתב לבטוחו חוי הפסק וחבי תספתם תקעוחריע וחור וחריע וחור ותקע חין שרו של אחת פנרום תקיעה קאחרונה אבל קראשונה הפסיר בששל התרועה שהפסי באמצע ומו התספתו אין קושיא לרברי אה הראש ולשכתב שאפי אם נמר חתרועה בטעות לה הוי הפסק שהוא לה אמר כן שא בתשרת שהתרומה של טמות היא משן התרומה שיש ללתקונ אבל בתרת שנמר התרומה מהשמנריע אחר כך הוי הפסק יואס תקעשנים תשרה או תבת בחונן ובענה בשלשית יש אומרים שבריך לחור כל הסימן מראש שלשה פעמים יוהרמבן זלכתבשאין בריך לחוור שא לחחרון שטעה ע

ינגעור מתקים יתוחיל של היו של מיושב יתחיל של מבטר אשרי מעם יורע תרועה בשמן שלח בער ספר תורה למקומו ואומר קריש ומתפלין הבטר בלחש תפלת מוסף אעל דקיימא לן כרל דאמ שלח בער ספר תורה למקומו ואומר קריש ומתפלין הבטר בלחש תפלת מוסף אעל דקיימא לן כרל דאמ של בער ודיים בשרן דיים בשלח בער חייב כך כל יחיד ויחיד חייב ורג אומר שלח בער פטר את הרבים ואסיקנא הלכה פרבן גמלש דאמ בראש השנה ויוס הכפור ישים מושא לכל מי שהוא בשת הכנסת בען עם שבשדות מראש ועד מוף אפי אם הוא בקי יוורע להתפלל ומי שהוא אום ואים יועל לבא לבית הכנסת בען עם שבשדות ויקן ויחולה הוא פטר ואפי לבת הכנסת מכור ואם יוכל שלו בא לפת הכנסת מכור ואם חסר לא מנו אחת של הוא ואין כל אדם יעל לעמוד ביה ווכל שכן לבעל העיטור ולשכת בהבלה בשר פוטר של מישאים בקי אבל הבקי אפלי יעל לעמוד ביה ווכל שכן לבעל העיטור ולשכת בהבל בשר פוטר של מישאים בקי אבל הבקי אפלי מכור של מישאים בקי אבל הבקי אפלי

לה יחמר מה שיודע מהן של לה יחמר כל וכן בתקישות אם מוא בקי בתקישות תרושות ותקישות יהקע ואם יחים בקי בשלשתן לה יומע מחם יעשה יחים בקי בשלשתן לה יומע מחם יעשה יחים בקי בשלשתן לה יומע מחם יעשה

וער יוכא זוקא בברכת היתון וברכת היעשת שנהת להשמינת אפי ליחיד מה שאין כן בתפלח שלא נתקנה שא צלחש והם שדר רב שריל נאון ולאין רשות למתפלי להשמינת קולנולהוצא את שאים בקי עד שירד לפני התבה שאיו

כלצורו בתקשויותר מבמברפן סבר בשרות באחת תקשו ואין מברפן שאין יודשן מברסת ובאחת מברפו ואין לוס שופר לתקוע חולך למקום שתקשו

חידי ולבתב לה מושרת מנהג ארו ששין שא מש אתה ל יבחק ואמ מוש מסיים שב תקיעתה שבנה להשמע אינש אורשה מקול מושין כן אין שטב ברבר

בכבר יבאו ירי חובה וחחר שנמר של התפלה אומ קרים ונפטרין לבתמם לשלם הלכתב ושותן ושמחין ואין להתעפות בן כל ורב נטרונאי ולכתב

שום הראשון של הי אפשר לשב בו בתענית משום רמראורית חוא אבל בים ושבת להב ביו קושיא משום דמרת מון משופן מכל ימות השנה לפכך נהת רשת לשב בקן בתענית בן ביול פן בשבת יוכה אל הראש ולודבריו תמוהין שאסר להתעמת ביש הראשון של רה והוער להתעיל בשבת ונראין דברי רב האיי ולשכה ולהתעמת בשעימים טובם של רה אמרו שיכה הוא של להתעיל שכר אמרו נוראין דברי ישר אין אם רואין שיתענה בשני ישר אחרי של הראשונים לשרל לכן אכל מערנים ושת ממתקים וכן בשבת שובה ישר אין אם רואין שיתענה ההי בן ביארול בארול להתעיות דעשרית האוכל ושומן ימי משובה איקרו ימי שם לא איקרו וכן נראה מימרים שמבאת לעלי ב מיוני ותמר עד ואוכלן ושומן בשמחה בראש השנה ומב איתו ברושלמי בהריא בראש משנה מתריעון ולא מתענון "

יועלית עבריך הנפאיסות ואומרגשל נפאים וחוזר ואומר ובתרתך כתב לאמר ומסיים בשל תרה ואם סיים בשל נפין יכין ואס בא להוסיף על עשרה כתבאם העורי ולשיכול להוסיף וכן כת הרם ביוול בשם הנחועם ול של אמרו לא אין פוחמן אבל אם בח להוסיף מוסיף כת רבי מאיי ול ונהת למר מלכות כסדר שהן כתכן בתרה יי ימלך וב לם הפט ויהי בשורן אעב דבנת איכו מופרן בוה הסדר ואות מלוך וחותם מלך על כר מארן ועניואין מיחירים פוקנון לניור בחשכנו היום הרת עולם שח בחורת של התפלק על התקיעות י שיוע ישרשי שקימו יי אחר הוי מעשות ויובה בו ירי מלטת וכן וירעת היום והשטת אל לבכך י וכן אונה חוראיריב לגעת: שאו שערים ראשיכם קרמאה עולה במקום שנשים בו שנם פענים מלך ובתראה במקום בשיש עו ב פעמים מלך יוכרופות חתה זוכר ונהעל מפסיק בן שנ הפסוקים שברמיה ולצי בחמצע פסוק חחר של יחוקט לפשחתיין וכלום ובטולטולה פוחנין ליתר יעלה ויבין בוכרופות ומנהגטוב הוא ובאשכט אין פוחנין וחותמין באי ווכר הברית : פקרומות וה פקר חתשרה מולה במקום וברומות וכן פקר פקרום חתכם דברי ל יוםי רם ימודק אומר אים כוכרומת וקלבה כר יוםי וממ שונבל יחודה שופרות אומו בלותוח וחותם בהי שומע קול תרועת עמו ישרט ברחמים יומהנון להרבות בפסוקי ושופרות ואין לחושי תרושה היא כשופרות כנון יום תרועה יהיה לכם הילכר וכרון שים ט תרועה כתן שבתן וכרון תרועה יכול לחתרו עם הוכרום ועם השופרות ומלשות שים עמוחם תרועה כתן ותרועת מלך טיטל לחמרו עם המלשות ועם השופרות כת אם העוני ולשחין משלמנין למנין עשרה פסוקים של וכרומת ווכרת לחם ברית רחשונים וכן בשל שופרות ובום שמחתל לפישחינן סמופן לשחר המקרחות במו מלטת שחומר מיר ובתרתך בתבלחמר שמענישרם ועורשחין ע שופר אח חשברות. ולו יתכן לבריקם שקרי שנים משלים בתורקו לרבריקם לו משליון בתורק ומה שקדחיקום לפג שחפסוק כופלעל הלשון של תפלה י ומיהו תנימה למה תקבו למר פסוק שיש בו חשברות ולה שופרות הילבך על כרחין בריכנן למימר שחים משלם ומק שחמר ומסיים בתנרה היים היכח שלה חמר שח עשרה חבל חם-הוסיף לין חיישיכן ואי בשנ מסיים כרבשואכן מוסיפל פסוקים בוכרומות ושופרות ומית סודרי תפלה חורו אחר פסוק של תנרה והרמבן היה מסיים בשופרות לו הבטחון פעקב חעם שכבר חמרו עם המלפות הגם חמריכן אם רנה חמרו עם המלפות וחדי וחדי וחדי בחת ול היה חומר יום תרועם יחים לכם וחים מראש זול בת ואפ אומר שאין לשמת מטבע שנהעם אשופים ופים רתרועה בלא שופר מקרי שופר היול תקיעה ומשום דכתב שה חשברות להגרע והשמוכח ברושלמו שהיו משלמין עו בשופרות חין חומרין מלשית זכרומת שופרות של פורעפות מלפות כנון חי אם מסיי שקים אינה בחמק שפובה אמלוך עלכם זכרובות בתן ויוטר כי בשר המקה שופרות בען תקשושופר בגבעה אבל אם ביין ומלכות וכרום ושופרו מפרעבות של אומות השופר מופרות והיי של אומות השופר מופרות והיי לבני ארום ישופרות והיי של אומות השופר מופרות והיי שקים בשופר יתקעוחין חומ וכרומת של יחיר אפי קן לטובה כתן וכרה ל שקי וכרני א ברען עמוך יחמ רב יוסף לה לבל אינים בלתה דמוספי דרים שתל בתלת שנה קמייתה בחיד זימפן דמפקר דינה עלה ומידחי יוסף לה לבל אינים בלתה דמוספי דרים שתל בתלת של התלוע על סדר הברטות דתנן מי שבורך ואחר

כך כורמנה לשופר תוקע ומריע ותקע של אין שקתפלל תשמה ברכות ול מיק לשופר ואחל בורמן לשופר וריקיכן שמי של מיק לשופר ואבל אם יש לשופר תוקע על חדר הברע מדר הברע ומיקמינן לא מוקא בשבור אבל יחיד אפל אם יש לשופר אים מפסיק בברעות לתקוע הילבך מחזיר התפלח ותקשון לינלשות השרת פעם אחת ולוכרומת

הלכות יום הכפורים

רשחיים בר רב מרפים ועשתם חת נפשות כם בתשעה לחוש י וש בתשעה מתעשן והלה בעשרק מתענון של בא לומרך שכל האוכל ושותה בתשיש מעלה על הכתוב כשו התעפה תשישועשירי וחש קאת קרא השמו עצמיכם בתשיש לעפוי של מחר ומראפקיה רחמנה להשלה בלשץ עפוי אל חשיבא כמו עפויוש כאלו התענה תשיש ועשירי ונבטוה להתעפות בשעהם והוא מאהבת הקבה חתישרם של עם להתעפות של יום אחר בשנה ולטובתם לכפר עופותיהם ועם שיאכלוישת תחלה כדי שיובלולהתעפור ב ושלו יויק להם העפוי מבל למלך שהיה לבן יחירי וגור עלי להתעפות יום אחרושה להאשלו להשקות קודם ברים שייכללסטלהתענית יוכן יוהנון להרטת ע במעורה ומניא במורש מעשה בשוטר העור שאמ לעברו קנה . לדבי אחד לא מכא שא אחד וכתן בן זהוב הידם יהודי חיים וכתן בן שנם וחור העבד וכתן בן שלם וחור עוד החיים והוביף על עד שהעלהו לחמשה וכשאר לחיים בא העבד שאדוש וספר לבל המאורע שלח השוטר אחר החיים ואמר לנמה מואבתר אמר לרחיים אמר לר ולנה קפת דבשוה והוב בה זהובים ולא עוד לא שלקחוע מיד עבדי ביל ששלחוש לקפות לה אקפו אפי בעשרה בדי לאכל בים ששלחוש לקפות לה לא השוב והיאך לא אקפו אפי בעשרה בדי לאכל בים ששלחוש לקפות לה לא השוב ושיאו בשניון שמקמש ברוך מוא יכפר לפו שופו שפו אמר לו אם כן יפק ששית ופטרו ומלך לשלום יי

מקומות שפוהגין לשחוט תרכער לכפרה וכן יש בתשות בחונים וששלתם שחפו שחים מחונים וששלתם שחפו מחונים שחפו מחונים מחונים מרכעורים תרפער וחין חפו יודעון מנהג וה למה חי משום ישורה לה שלו מרכתל מבהמה וחיה הא וראי קושיא מיא שא שיש בהשע טעיים אחר שה הרפעל מעי בעיר יותר מכל בהמקוחיה ושר יש במקומו עשירים שעשין המורה מאינם ועקר בעל קרעם רמות אינ של יכחק אביו לפי לח דבר קשוע הוא י ועורשינעפו מחכמים הראשונים שאעם שבהינה דיניה יקרים יותר מתרפעל חעפב תרפעל מובחר לפי ששמו גבר ברחמרי מחי קרא גברח ברחיור רבי שילה קרא תרעולה ובון ששימו גבר תמורת גבר בגבר טפי מקטומעלי וכך רבינון אוחו שליח התרבול ומניח ירו על ראשו ופוטונו ומניחו על כאש המתכפר ואומר וה תחתוח וה חיונף וה וה מחולעל והי ומחוירו על שעם אחרת ואומר יושב חשך ובלמות אסירי ענוברולי יועאס מחשך ובלמות ומוסרוננהם יניתן אוילים מנרך פשעם ומינומו בהם יתעהו ויכמקו ש יי בנד להס מינית מחות מס יוציאם ישלח דברו וירפאם ויינלם משחית תם יודו ליי חסדו ונפלחותו ייציב

אדם ינפש תותנים ותו מבסדר חות ו פענים ואחר כך מעח ירו ער ראש התרפונל תבער סיניבה וחויוך עשובותטו לולה בי נה במשחשם ורגונו להית לעשים ברישיהה בפרה לנפשו ומוה שרנונו לורוק חריב בל מעו על קנג בר ליתנם לשופת ישלוק לחבי ראיק קבת מחקיא ממסכת חולון ריני בר לפנרה אירולע למער הא במעלי ויניא דפערי חוא דקא שדו כברא וטליתי אולשקלפהו משום ליהאידנה דקופרא שב יידי בל מעו על הגב להנים לכל נעשמו של של בערב יום הכערים לפנהו משום לכל מעשמו בפגרו דעשרו בבי יידי אדם למקום יום הכערים מכפר ושבן אדם לחברו אין יום הכפר י מכפר עד אדם לא הקעטו שא בדברי בריך לפיםו ובריך לבים בראשונה יחוור וילך לב פעם

תפלת מנחה

אומר שב תבולם לחדוםרד קחשם ומתפלין כמו שובר וחם חל בשביר כת דב תמור שחות ברקתר כמו בשבת דעל מון שמוח יום חרין חומן מתפלין כמו בלל לרבות אסים לנת

ברקתר משום ברוק קרין שראוי למתרו שום קרין ראשון ואם חל בשבת בתב אש השרי ול שאמ

ותרישפו מפני שאומר עו וחניגת הרגל ורה איפו לא חבולה רגל והשישני ראשפב אות ותרישפו בי הים דאמרי במוכחי יום טוב בחברלה בן יום השמש לששת ימי המעשה דחמרי סדר הברלת הוח מונה הכח נמי סדר

שמולרת בעם הה של כה חושום רבר חחר שנתלש גם בשני אענברבשאר יש מותר בשני מכא אפור द्यं शु नश्ताहर नेवां

בתרוייהו חשים כחרה קחשתה ולמפן זמן בעלים שפ על הקיהם ופוס חשפ על חשופר כת רשי ול בתשובה רשתני אומרין שאין אומל ומן אלם בראשון נקנושה אחת הן וכחרא יומא אריכא דאינו אבל אני אומר שבריך לבינ זמן וכן פותנין במקוממו בבל ממקומות שעברת ואין חילוק בין ים שנשל ראש משנה לשאר ימים טובם שר גלשות שלי לעפן בצה ומחובר לחסור של זה בוה וטעומי דאף בומן בר פעומים היו עושין שפימים אעם שלו אבללעם ימן קיה שם ספק שיום שפ קיה מנקר ים וקיו תקרין יום רחשון בקרושה שלו יולול בן לשנה הבחה ממקה נכשך אי שפוקא הוא אומר זמן ואי אמינהונא דבר שמפכן שהיו מתנין מיום קדש ולמחר קדש אות זמו יכוא מיום שע היו מוען תמון ממועקות וקוח שיור כה ובריך למנר עו ומן וכן הלכח וכן בתברשבם ול בשם וקם רשי ולוכתב דמסתבר טעמיה וכן דעת בעל השטור ולוהנחונים ולכתנו שאין למר ומן בשעלו בקיתום ולה בשופר ובתבחה" מרחש ולנוטוב שיקח חדם פרי חדש וינחפו לפנו ויברך שמחייבו ויהח לעתוגם על מבביי ויכח ירי המפק וכן מית פוקב מרם מרוטנבורק ולעל " וכרחה לשחם חל יום רחשון בשבת דלטל על מים ביין מתכללן ותקשן במו स्यादन याव दे व्या वित स्वायादनावा । וקשקים נסק ארנ ברחשון וקורין בפרשת וירח שיויי

אברהם על סוף סדרא ומפטי קורא כמו אתפנלי ומפטיר בירמים כה אמריי מצא חן וכו ער הבן יקיר לאפרי.

ובמונחי רה מברילון כמן במונחי שבת שם שחין מברפן על הבשמים ועד הושם מתמנון ומתפלש תפלת תענית והוא עם חשבע האמור

בפסוק ובקלטות תענית פנרשתו ובכל הימים שבון רה לום הכפורים יונדמן בתפלות ובתחיום כיון שכתב למעלה ומוסיפון בחבות ובריו ובגבורות מי בינוך ובחורחה וכתב לחיים ובשים שנים ובספר חיים ובאשכנו פוקנון לניל בקר וערב אחר סיום יה אפיו מלכפו על שפה יוכן כיל רב עמרם ולוהיחירים מתמפון בהן חוץ מבשבת שחין להתעפות בו כלל יופוקנון בספרד שנם בשבת מרבון לנמר סליחות ותשופונים ואנו תפנים על מנפונים שחליי אין מרישון בשבת ואיכא מאן דאמ שרעה בפה פרוש לנין הענות והם אומרים קרבה ענות ותופועם ובאשכנו אין מהען כן ירושלעי רביחייא מפקר לרבאי אתיפל למנכל על שיני בטקרה אטלואי לא אטלשבעה יומי בשתא יוכתב אם העורי ול קבלת שו שבעה יומי הן שבעה ימים שבין רחש השפה לום הכפורים יער כחן יוקורי חותן שבעם יומי לפש שברחש משפה לו הית בריך לחומר לוכר במהרק שפשיטה שיחכל בטחרה שקייב חום למחר עכמן ברגל ולה כשחר עביין שה שבעום ימי חול שחוח בריך

לההירו עליהם ועל כן מהען באשכנו שאף מישאים נוחר מפת של ונים במשרת ימיתשובה קוח נוחרי

לכך מכנשאין מטר בקיאין גריםן אתם למודיעם כל אחרואחר בריך למתרות אחר תכלת קורם שיאכל במוני מינם מינם אומן וידוי במונים להו בא את. מי שאימן בקיאין גריםן אתם לחורי בינום הלהו בא את. מי שאימן בקיובן מקבין יו ומקבין באשבט של מדי באשבט של שבריך להומיף מקבין יו ומינם באשבט של שבריך להומיף מעשר של אומן בינית מילוב להומיף מעשר מול בעשיית מילוב האין לשיעור של מקדים ואים מפסיק מילובלת במינית מילוב האין לשיעור של מקדים ואים מול הקדים ואים הבסיק מילובלת במונית מילוב היום גדיל לחורי לאומן מל להוב לאות מילובל לאות מילון של לבער ביום הכשרים כתב רב עינירם ללשהול להומין בערביום הכשרים מולון לבמור החינון בערביום הכשרים בעלי למונים אום מינים של לבער ביום למונים למינים למינים למונים אול לבער להומין לשבר לבן בשלי ומינים של למונים אולון ללכת להמינין לאומי ברבר ומששה מינים מוברך למינין ליום למינים בל נרשו למונים אין מינים למונים אין מינים למונים של מינים הכשרים של בב ברו מששה אין מיחין שהו לכתב בשבר היום אולו אולו להול אולו להול אולו והבר אין אים בכשרי מינים למונים אין מינים למונים אין מינים למונים אין מינים למונים אולום מקרים באות אים הכשרים של גב בירים אין מיחין שהו ורב שריר אל למונים למינים בל נרשו למונים אין מינים למונים למינים בל נרשו אים למונים למינים למונים למינים למונים למינים למינים בלות אים הכבורים על במונים למינים בלות מום למונים למינים בלות מום למונים למינים למינים בלות מום למינים בלות מום למינים בלות מום מינים למינים בל מה מניה למה הבריך להמינין כדי שתום הקררה באות חום של מעים כן של במולכם אוכיל המינים למינים למינים למינים בלינים למינים בלינים למינים בל מינים למינים למינים

הנעשית בחיסור חבר זה שטמן בחיתר מה בריך להממן וחינ יודע מה חשש חיסור יש בדבר שחוברט גמונם שלם לדבר עי וחדרבה ברחה יותר טובשיטמין כדי שימנה סעורת מוכנת במונחי יום הכפורים גדולה מו השרו קפבת ידק מן המטחה ולמעלה כדי להכן סעורת כל שכן הטמנת חמין שמותריב שפע להדלק כר בלי יום הכפורי מדלקין ובמקום שפותנו של להדלים מדלקין בבת חין מדלקין וכתב חיל הראש ולשיש לברך עלי כמו בשבת ובכל מקום מדלקין בבת כנסיות ובבת מנסיות ובבת מנרשות ועל בן בחורים כבדו יומה במים בכחות וברים מוכנים אום הכפורים בחורים כבדו יומה במור מוכנים מוכנים בל מיני בסורן ומטעם זה הבפורים שחין עו לה אפלה ולא שמיה בברומו בכסות נקיים יעל כן מכברין חות בכל מיני בסורן ומטעם זה מוכנו לה שה הכנסת בגדים מוסי.

מיפן מאוכל בטתבת חגמה בנום מכפורי חייב וחוא פחות יוכעבו ואין חילוק בין גדול לקטן כלם שיעורם בכטתבת לא שכא אוכל דברים ממותרים או דברים

שעת ושלשית ובסל פעם יקח עינו בשיפיםוחו שיניחול לוחם חימ ינתפים בשלשית חיבו בריך לפניבו עור וקת לחשרו אבל לרט בריך לקרטה על רשם עד שיתשים ואס מת משא עשרה בני אדם ומעמיים על קברו ואומר חטאוני לשמי ישרש ולפלע וחשפשעוני ועושין בן כדי שיחא לבכל ישרש שם כל אחד עם חברו ולא יהא מקום לשטן לקטרג עליחם: וחב אית בפר מו מפרקיר שיעור ראה סמש שלא מצא חטא בשרש בוט הכשרים ואמר רטן העולמים ים לך עם אחר בארן כמואם השרת מק מנאם השרת יהפי רגל אף ישרא יהפי רגל בנום הכפורים מה מנחם השרת אין להם הפנבה אף ישרש מומרים על רגלנהם בנום הכפורים מה למחכ בשני בקיים מכל חטו אף ישרש כן פוס הכפורים מה מנות בחשרת לו אוכלון ולו שומן אף ישרש כן בוס ים מה מלחם השרת שלים בינהם כך ישרם בום הכשרים והקבה שומע עדותן מן המקטרנון ומכפר למבולואמר רב עמרס טובל אדם בשנה שבשת ומתפל מנחת וחיל רב סעדיה מנטעל מברך על הטבולה׳ וכתב אח" הראש זנואין דבריו כראין בוה שלה ינ עים בתלמור רמו לטפלה וו ואינה לה יסור בבאים ולה מנהג בבאים יולה עריפא מערבה ראמני חבט חבט ולב בריך משום שחינה שח מנהגנשחים וחי משום דרשיבחק שחיל חייב חדם לשהר עבמן ברבל חיים לשהר עבמן מכל שומחות ואף מטומחת מתולהוות על שלשיון והחידנה חין לפו טהרה וכון שחין בעל קרחין טובלן כל השנה חין חובה למכלה זו ואין לברך שא שנהנג העלם למבר ענמם מקרי ביום הכערים וסמם על מררש של פרקי רב שישרשנקיים במלחב השרת בום הכפורים.י. להתורות במנחה קורם סעורה המפסקה כרתני אמער וירוי יום הכערים עם חשבהי אבל אמרו חול מושנה קודם חשלה שמח תטרף דעוע עלו מחמת הסעורה של יוכר להתנות אחר כך והיכן אומרה יחיר אומרה אחר תפלת לבר שנמר התפלה קורם שעקר רגלעי ושב אומרה בתוך התפלח ושיחר של הוו אבל חטאים שא שפונו למר בים שאר דברים כנון מה שאר לפער ואתה יודע רוי שום בי חצו אים אם אם ושהיער של חונרמי ובחשכנו חהשון למר על חטי על סדר חלפה שתה ומפרטין עו החטים יוכן כתב רב עצורם ולוכן כתב הרם במולי והכי ולכתב שנריך לפרט החטף ובספרר אין מקבון לאמרו יוכן בראה שניין בריך לפרט החטין של עקיבו אינר שאין בריך לפרט החטא והלכתי כרבריו יובריך להתנות מעונורותם ם שיוע ליה יושל והוא התורה כבר בריך לעמור ועויות שהתורה עליהם בום הכפורים שעבר ולו שנה עליהם בת הרי בן נוחת ולשחין להתרות עלקם שח חל גבב חוגול והתרה עלקם בשנה שעברה יחמור במוקום גבבתי געלוש בררש שחוא דרך טלל יוכן בכל מפרטים יש לשמות בעטן ומ כשינטרך וקיין כשיותפלל שיו לבין ענינו אבל בשאות עם הכטר אין לחוש שאי איפשר שלא יהא אחר בבשר שבנב או ביל יאא הראש זל כה שיטל להתרויב עלהס אעש שלו שנה בקסובחתיינות הוירוי כת רב עמורם החותם באי הם חסורין מושב ולפרשי וליכור לחתם שמוא נגרם בכל מקום שוקוק לשבח אם בא לחתם חותם וכון שחכמים אמרו שיטל לחתם אלברך הלכה . ובבל סמרי אשכט יש בחם חופיוה ובספרר אין חותנין ומוטב שלה לחופם כיון דאיכא פונהכה דרבוואום עלתפן חורת שב את הוירוי במפחה כת אבי העורי ולשאין לנהחוירו פון שאימ יטל לאומרו באמנע התפלם כים בשות התפעת ובספול נתקן בממום של משו בוירה שמל יארע אונם וכן דעת הרי בן ביאת ולי וכן מקבון באשכנו הש החיי ולכת חין מפור שיתורה שליח בעור במנחה חבר חם רבה להרויח בברכת המרבה לסלח בעון וירוי חין מוכענן אותי וכת בתשובת אחרת יפה השיעו הראשום על שלתכם עידוי יום הכפורי שלה לאומרו שב בברכת המרבה לסלוח שלם שמעיו בכבל שאומר שב בתפלת המנוחה שלערביום הכפורים ולרבריכם שאתם בריכים

לם לתפלח ולו לרברי מפרח אף בשאר ימות משפה אין לרלטבול בנום הכפורים שא אם הוא לחירחוץ אותנימקום לבר ויקובומו ואם מוא יבש ישכשפם בנו יוכן פסק רבימו תם זל יושאר חייב טבלות כה בהג ולשטובלון כררכן בום הכפורים ורת כתב חו לתניו כל חיים טפעת טובען כדרכן שום הכפורים הייפו דוקה ליניון ראמר טובעה בומנה מעה ואכן קיימא לן דלחו מעה הילכך ימינון עד למחרי לפוך מקבר עש ככל עשוחם הוא חולה אפי אין ע סכנה או לתניא אסו חטטין בריושו סך כדרט ואיפו חושש אבל בלא חול אפי אם איפו סך לתעפוג לא למעער מווקמא אסור יי חסנדל ילש מקרא דחשיב שפוי ורוק בשל עור ומיהו בכל דבר של עור אם קב הקטע ומובא בו אסור . אבל של נמני ושל קש וכל המישוחון משל מור מותר וכן מותר לל ---באנפוטות של בגד לא שנא בשת לא שנא ברשות הרבים יוחחיה מותרת לנעול הסנדל כל ל משום בנק י כתב בהב זל איבש למיול למיקרי בבבורא או למאי דבריך שמיה וחוא דחיל למישל בלא מסאמא משום מקרבא שרי למיברך מידי אברשים . ולא בהירא דמשום סבנת מקרב מותר אפי במנעל ואפי שלא לערך וכן לערך מעה מותר אפי לכעול ממש יי המטה נמני ילף מקרח נחשיב עבוי מילכך אסור אש מאירט שאין כריך טפלה לבעל קרי קרואה קרי שום הכפורים יראג כל השמה כלה שמראין לשלח קבל תעפתוו השוה במה שברם נהשבעו כעבר שמווג טם לרע ושופך להקיטון על פשואם עלתה לשמה מובטח לשחוח בן העולה הבא ויראה ורשע ויאריך ימים שוראייש לי הרבה וכות שהנים עלי יי בכל שו חוץ מכנעלת הסנרל שאין חוששין כל כך אם לח ינעל חבל בשחר דברים שהם מצטערין חין למנעם מהם ומותר להחבלם בירים . וכת הר יהודה ולשמותר לייור לנני לרחוץ התפוק אפי בחמין שהוחמו ע בום לסתם תפוק חולה הוא אבל חמין י ולבר שאין עו סכנה אומר לנני וששה וממ מחנפן אותם לחרבלם במשת ומונשן מהם לאכל שנה אחת או יותר ממה שרציל שאם הוא רציל לוכל בב שנות מחשלון חות בג. וחם הוח רעל בג מחשלון חות בל . מכר התיון הבריח מחנבן חות לשנו בשנתי ויח ובשנתיב ויב משלם מדרבסן ובשנתיל משלם מן התרה י והחולה שחיםו חוק לסטול התענית מיונבון אותולשעות בשנת יא" ויב ובשנת יג משלם מירבבן והתנוקת שממהרת לחשב גרולה קורם התיוק שנה אחת י הבריאה מחנפן אותה לשמות בשנת שו ובשנת יו בשנת יול משלמת מרדבין ובשנת ל יששלמר ב מנאוריתא יוהחולה מחנפן אותה לשעות בשנתי ויא ומשלמת מררבין בשנתיב ומנאורית בשנת יצ ובדרך שמקינטן אותה באפלה כך מחנטן אותה ברחינה וסיכה ומטקות מתצפו ומשלמות בוס קכערים . עוברה שקריחה מאכל ואם לאיתכו לה ממנכו תסתכן היא או הולר לחשין באונה שהיום יום הכפורי הוא אם תתשב רפתה מוטב ואם לאו כותנון לה מן הרוטב ואס לו נתשבה דעות בוה מתנון לה מן האיסור עבמו" וכה הרמבן דוק עוברה שאין לוו אומר משוב דעינה פענים מופשב ברוטב ופענים שבריבה לשומן עבמו אבל חולה שמאפלון אות על פי הבקיאים מאפלון אות מושלה דבר הנריך לוכני הבריך לעל פי בקיחין וכן כל אדם שמריח מאבלונשתפו פעו מסוכן הוא אם לה ידפו ל ממיפו ומותר שנו לי יולדת ישך ג ימים לה תתעמה כל מג ערו הם המרה בריכה חני בו תנו לה במו לדווה מכאן ואילך היא כמו שאר כל אנם" שבה לחכל אסיש שם רופא בקי

עלי החול ויסתבן מאפלון אות

i D

שאומר אסלא יתפול איפשר שיכבר

החסורין כתן פנתל מתר וטמא נבלח וטרפה יוכל האוכלן מנטרפון לבשיפור ואפי מלח שעל הבשר וער שער מירק מנטרף עמו לחשלם לבשיפור אבל אוכלן ומשקין אין מנטרפון ושיפור לברף שתי אפלת הוא כדי אפלת פרם שמוא ל בעם י שאסים מתחלת אפלה ראשונה ער סוף אפלה אחרונה כרי אפלת פרם מנטרפות ואם לאו אין מכטרפו יחכל חוכלון שחיכן רחויין לחשומחו שחכל חשומ גמק כתו מיר של חחשום שחכל ערביום חכפורי פטורי אכל עליקען וצל בנפס שלבלם קודס ראש השנה פטור דען בעלינא שנהוי אבל לבלם אחר רה עדיין רפט קט וחשים אוכלי כם פלפליחו וכגפלא יבשתא פטור דלא הוו לאפלה ואס מט רטיבי חייב דר אוו לאפלק וקא רבשיםן שישורה דוקה לחייבה בל היסורה היכה בכל שמוח . חבל ברבר שהים רחוי למפלה כתב הבי משרי זל ראמ איסור לב י שתיח רתכן השנתה מלה לנמיו בנס הכפרי חייב ומשערין בכל ארם לפ מח שהוא ולה מלה לנבמיו מיח של במלה לנבמיו יפי כל שים לקם לבר אחר בפו ויראה במלה לנבמיו והוא פחות מרבעות: זכל המשקין מנטרפון לכשיפור ושיפור ערופן כרישופית רבועות. והראבל ולכת דשיפור ערוף שיפיה הוא כרי אבלת פרם כמו. ערוף אפלה שתה משקין שאינן ראויין לשיפיה כתן ער או מוריים וחומן אילה מויגפטור אבל אסורי אבל חומץ מוובחייביי תרו רדונצה לתפה אסור לרחוץ שום הכפורים מקבה עופו ככל עם ואפל לפושים אכבעו במים אסור בין בחמין בין בשפן ואם היו ידיו מלכלטות בטיטו שאה מותר לרחבם שלא אסרו שא רחיבה של תעמג הילבך בבקר ובתי ירים כמו מינוכלמת מותר לרחבם וכן בכל מיום אחר שעשה ברשו וקנו או מטיל מים ושפשף ביריו ובלבר שלח ירחוץ של מקום הבריך כתן ראשי אבבשוניו ולו כל חירובמקום שמשיה רוח רעה ששורה על הפת כשמתנון אות לתיוק בלא נטילת ידים ינותר לרחון בכל פעם שיתפו לבית והאידנה אין אותה רוח רעה ינשיח שנים כה נחון ול מי שהוא איסתנים ובריך לקני פניו במים ואין דעת מיושבת עלו עד שיקניו יכול לקניו ביום הכפרים וכן בת חרי זלן ניאת אם יש לכלך על פעו או על גם שעוים להעשרו במים ואש כל אדם ים לשרות מפח במים ערב יום הכפרים ולסוחטם שיכאו מימים ולמחר ים להעשרם על גם שנו אעם שכשאר בה מלחלהיה קמים כת בעל חשטו ולחיכה מחן דחיו שחין מברכן בום הכפורים על בטילת ירים ושעשה לכל ברכי בין שאסור בגמולת הסנרלומסתברא פון דמרו וברשות הוא לנשול משום סכנת עקרב יטר לברך בייו בשאר הימים החולך לשת המורש או לחקשל פע אשואו רש או מי שגרול ממפו בחבמה או לברש משה ישל לעבור עד שארו בינים וכן בחורה פני מותר ובלבר שיששה שיפוי בען שלו יוצא ירן משפרב חליקו כרי שיוטר ולו יבו לדי סחיטה ומשו כמס פני על פון שחוא דרך לכלך יוכה בהב ולדוק עד שארו אבל מיעבר לשוט אפור וופמה הם קופרו לנדחינה חמורה דהא אסמטה אקרא כש שיטק דקילא וחרב אפו לעטר במים כרי ליך אצל הלמיד הקולך לשמור פירותו מותר לעבור במים אבל בחורם אסורי מותר להכטנן בטים אעם שישם קנת לחליהי אבל אסים ש כלכך לחות עד שאסינים ידו עלנו תעלה בה לחות שאסירבקנה לדו האחרת תרבק בה הלחור ב שקבוה מן הטיט אסור יומותר להכטכן בכל מיני שרות ובתפוק ובכל מיני כנים הרקים אבל אם יש בהם מים אמ אינן מלאים אסור לא שנא של בכסף ולא שנא של חרם שמא יתפוענו ויש מושרים בכליג חרם אפי רקים לפי שטלמים הרבה וכשמצמט בהן פולטין מה שבלמנוחשיב כמו רחיבה י המלך והכלה ירחש את פניחם דברי ל שימר וחכמים אוסרים ונקראת כלה כל ל יום וחרי) ניאת ולפסק בחכמי וריף ולפסק בר שלישר יולוה הספ אה הראשול ולמפן טשלת בעל קרי כת חל יחורה ול חבר בלני שטובל בררט ברתני הרואה קרי שום חכפורים יורד ועובל וכן כתב בהג זלי וחדמבם ולכת פון נקימל לן דבעל קרי אין ברי עבים

ושקיייניו עני נפשותנים יניום מכפורים שעבר ער יום מכפורי ומשבא שימ כלם חורכו ובאיו לפני אבום שבשיתים ואם כדרם אין כאן כלד ואם אסרט אין כאן איסר אם חרם חרמו אין כאן חרם ואם שמעה נשבעה אין כנון שם עוד אם קיום קיימי ולין כאן קיים בטל הכדר מעיקרו בטל האיםר מעיקרו . בטלה השם עוד מעיקרה בטל הקיום מעיקרו אין כאן לו כדר ולו שבעה ולו איםרולו חרם ולו קיום בשנה וכת עוד דפ הקון רבין לומר שביע ביערתר ונסלם לכלעדת בעישר שורוב הגר בתוכם כו לכל העם בשנה יוכת עוד דפ הקון רבין לומר כל נדרי לעדה ששננה ואסרה איסר על נפשק בשת חכנם כנון נדרי קנסות שנות ואונסין ושנית בטור כדכת ונסלה לכל ערת בעישרא אבל מי שנשבע כל השפה להתור שמעה ולבטלה לה ומהנון להתרו קודם ברט משום דאינריםן אין נשלין לנדרים בשבת לא לערך השבת. אבלרב נטרונאי ולכתב אין מקנון לא בשתנישישותולה באם מקום להיפר נדרים לה ברחש השפה ולה שום הכעורים שה ששמעם שבשחר חרעות חומרי כל נדרי חבל אם לה רחים ולה שתינפו מחם וכין בתב רבי החיי ולחין חם מוערין כררים לה ברחש משכה ולה בים מבפורים ולה שמעם ולה מיונן לעשות בן יוכן בתב רבי החיי ולחין חם מוערין כררים לה ברחש משכה ולה בים מבפורים ולה שמעם מרטומים שמיו עושין כן כל שיקר ואף אתם החינירו במותמו של תשים ממנהג הישיטות . וכבר פשם המנהג בכל המקומות לחומרו וחחר שחמר כל כדרי חומ שהחיים דקיימה לן שחומרים ומן ברה ויה וומן חמרו חשל בשוק של שתקם לחומרו על הטם כשיש מם וחכל אי איפש לחומרו על חטם ראי אמן ומן קבלה לעם הכפורים משהואיתסר למישות ולא יהניין שה שמוקא דישניא אוש למישרך שרוש יבא לשתות אף למחר שיגריל וכתברב עירים ולמישות אחר שאוכשן חוזרין לבית הכנסת להתפל תפלת ערבות ומון שעויורשב לפרום על שימע מברך שהחיים ואחר כך מתחילוחות רחוסובל כך למי שימה שה חודים שלה ברך אבר אם יחיר על שימע מברך שהחיים ואחר כך מתחילוחות רחוסובל כך למיק שימה שה חודים שלה ברך אבר אם יחיר לברך להחודים להח רוכה לברך לענייו הרשות שרו שומן אומרו אש בשוקי וכן בתב רבפלטוי ורב סעריה ולבתב שבריך לברך שהחיים אחר תפלת ערשת שן שחיד שן בנעורי ואמ רב האיי ול מוחצון אמן ברב סעריה ולוחמנות בעת הכרב עמרס ולי וקורין שמע בברטושה ומהנון באשכנו ליו ברוך שם כמר מלמת לשלם וערבקול רם וסמך לרבר מינירשושה מרברים רבה בפרשת ואתחין כשעיה משה למרום שינע למוחם חשרת שחיו מקלסין להרדבה בשביול והורינה לשרש לציה הרבר דויוה להדם שוגב הורינין פי חפן מה מתקר פלטרין של מירך ניפו לחשת וחיור יה של תתקשטי בו שח בננעה בתוך עיתך לכן כל השמה אויונרים אוייונרים אויונרים אויונרים אויונרים אוייונרים אויייונרים אוייונרים אויי חות בפרקבים לפשחם במלוכם וחותמין ופרוש עלמו וכן ומותפלין חבבור ו ברכות ואומר וברכן באבות מני בינוך בנבורו ובכן ובכן ובכן וחותמין היעלך מקרום ואתה בחרתפו יעלה ויבא מיחול לשומותפו קרשפו ביושתיך אחותנין מלך מוחלוסולה לשומושמו ולשומות עמו ישרש ומעובר אשמושים בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקרש ישרט ויום מכפורים יוחם חלבשבת אומן ומין לפו יי שמיפו באמבת את יום ממנוח מומוחת יום מכפורים מוקרש ישרט יוכל מרי זל בן גואת שאימרי יעלה ובא מלוך מחול ורב ענירם זל הוח וחות של מלוך ולא כל לא מלקר ולא ישל מיום הכפורים ווירוי ביוו שכתבות במנות יואין חורת תפלת לשב בער בינ של בש מלוך יואומר עבורה ומיום לייל ביווח מכתבות במנות יואין חורת תפלת לשב בער בינ של מילך יואומר מבור מוריא ובי מליך יואומר מבור מוריא וברכת במנום ווירוי ביוו שכתבות במנום יואין חורת תפלת לשב בער בינ של מיליך יואומר מבור מוריא וברכת במנים ווירוי ביוו שכתבות במנום מיליך יואים ווירוים ווירוים מוריא ווירוים מוריא ווירוים מוריא ווירוים ווירוים מוריא וויריא וויריא וויריא וויריא ווירוים מוריא וויריא וויר מוצוילבסלחות ותשמעם כל מקום לפי מנחתי ואומן מוירויים כמו שאומר באשמורות. ואם הלבשבת אומר דיטליוברכיב מנן אשת בדברו במו בשאר שבתר וחותם מקדש השבת ואימן מופר של יום הכפורים ואחל אומ שליות ותימעפי ואיתא בפרקי ל שישר שבריך למעמיר אחר למין של ואחר לשמלו כרכת ואחרן וחור תינט שריו מוש אחר ומיש אחרי ומיח בהעלהעניר סגן אבל של בנוס הכפורים י ועוד מהגין אכשי מעשה באשכנו CU

על פנו ואין צרי שיאמן שמנא ימות׳ ואם אין שם רופא מאפשן אות על פנו שמאחר שהוריפניהו שהוא יום הכפורי נקוף שוש לחטל אין בריך לרקרק עליו יותר יואס מוא אומר שבריך ואפ מאק רופאים אומרים שאים בריך יתם ל ואם רופא א' אומן שבריך אפי מוא אומן שאיפו בריך יתפו ל ואם מוא ורופא א' אומן שאיפו בריך ורופא אחד אומן שבריך או שקוא איפן אומן כלכם ורופא אחד אומן בריך ושנים אומרי איפן בריך לא יתפו לי עד שיחו שנים כפנד שנים ואם הוא ואחר ענינו אות בריך או שנים אומרי בריך אפל מאק אומרי שאיכו בריך או אפל הוא אומ עניהם שאים צריך מותנון לשאין הולפן בסנבת נפשות אחר רוב רפנת שח ששפם אומרי שבריך יתם לי ואם חולה אומל אינו בריך והרופא מסופק יוצו לי אבל אם מרופא אומל אים ברי והחולה מסופק לו יוצו לי איל מאן דאמר מרקתע מאפשן אות על פ בקיאין שמ יחיד מומחה ומוחוק בבקיאות ורופאים שאיכן חכמים ומומחין כל כך מולען אחר הבקיאות. ואים בראה שהרמבן ולשא ביון שכלם רופאי ויודשם במלאכה אין דבריושל א במקום שנים 'ומניל במופילג בחכמה חוששין לגבריו אם אומר שנריך אפל במקום שנים ומרברי חרמבם יראה שהוירך אחר רוב דעות ואחר בקיאות מרופאים שכה מקבתן אומ שבריך ומקבתן אומרי אים בריך וחוא שותק הולכן אחר הרובאו אחר הבקיאין ולא כחיל שא ברפרישית לא שנא פעברה שחריחה או חולה שמיא שלן אות אם יספיק להם שיתפו להם מעט מעט פחו מכשיעור בהפסק כרי שלח יבטרף בטתבת בכרי אפירת פרס מתפו לחם מעט מעשט כרי לפוקל האיסור מעליהם אבל אם רואין שבריבון לשיפער בחד יתפו להם מידי מי שאחוו בולמים וחוא חול שבא מחמת רעבון וסמנו ששנו כחות ואימ יכול לראות מאפינן אות ער שיאורו שנו יואני דבר איסור בנא בלן אות אם אין כאן של היתר יואם יש כאן שני מיני איסורין אחר חמור, מיושרו מאבלן הקל תחלה חולה שאכל בנום הכפורים וכתשבה דעת בענון שיכול לברך היה אומן אה הראש ול שבריך להופר שליום הכפורים בברכת המון שאומ יעלה ויבא בטומירושלי תריב ינרבית נכנסי ל שת הכנסת מעברייטן כדי לחתפל ומחנון בחשכנו שקודם שיתפליו מתפרין לכל עממס ואפ אם לא יבקשו שיתורו להם דאמר שמעון חסירא כל תעפת בשר שאין ם מפשע ישרם איכו תעפת שקריחלבנה ריחה רע ומנוח הכת עם שחר סמנ הקטורת. וחומרי בוח הלשון בשיבה של מעלח ובשיבה של מנטה על דעת המקום בה ועל דעת הקהל אכן מומרין להתפל עם העברייען יומוצא של סתואוחוה בחיקו איווית כל כרריום די בררפוורי אישתבענה ודי חרמנה מיום הכפרי שעבר עדיום הכפרים וה שמכופן לחפיר הכררים וחחרמו וחשמשת אול עברו עלחם וכרי לנבל מן חשונשי וחוקשה לרתול מח מושל על מח שעברו כבר והנדוג למןר מיום הכפורים זה עד יום הכפורים חבא עליבו י וגם הנהיג למי דינדירנא ודמישת בפנא כי אמר שכשט זה המנהג ממאי מהפן בנדרים הרובה שלא יתקיימו נדריו שלכל השנה יעמוד בראש השנה ויאמר כר כנרים שאנו עותר לנור בוו חשובה ימיו בטלנם וחוא של יוטר לתנאו בשעת הכרד שאם הוא ווכר לתנאו ואש חש הוא מדר שרי מבטל התנאי והכדר קיים י אבל כשאימו זוכר לתנאו או מושל התנאי ולכך בריך למר טלהון אי חרשום בהון כלית אם אשכח ואדור מעודה אני מותורט עלהם ומותבה שיהו בטלם ומיהו בטולוה אים מושל שא לבררי עבמו ושפועה שישבע מעצמו אבל כדר שחברו מדירו ושפועה שחברו או הקחל משפען אות אין מופנול לקם ביטול וכתב אא קראש ולומישו בראק במנהג הקדמונים דכל לשון כל נדרי מוכח שנתהן על מנדרים שעברו עלמס בשנה שעברה ומופרין אותן ברי לנבל מן העונש ולבך אומרין אותל פעמנים ואומרים ונסלח לבל עדת בפישר לות בריכן בפרה לאותן שעבר וי ובסינהון וה בתברב מעדים ולווח לשורו יש שעשין כן עניתר של בלל עם בפר ואות בל בדר וארת ושרועו ושנש בכדר ו ושרש ושלם בפר וארת בל בדר וארת ושרועו ושנש בעור ו

בשם חטיו שו וכשעו לפניך עווך בית שרא אנא השם בפר נא לחטים ולעום ולפשע שחטיו ושעוושפשע לפטך שמך בתישרא ככתב יותני בתספת אנו השם שית וכן אנו בשם כפר נאוכן יש במקנת גרם אות בספרים בשם בשם ואיתה ברושלמי אמר רב חנו בראשונה מיה אומר אפא השם כפר כא ובשניה אכל בשם וכתב רב חננש ולוא משנחיכן ברשחנו לגשמתשתא יובסור שלרשי הבבל כתב בשמחם השם אבל בסור חתק טננת בתב ברחשופו חני השם ובשניה חני בשם י וכן כת חצי העורי ולפון שפנש ל חני וברחשופה קים אומר אכל השם ובשניה אכל בשם הם עברכן דאימוראי בקיבי בנורם א טפ מינן וסטרני לבראשונה הים אומר אנא משם ובשמת אנה בשם ורבי מאיי ולכתב לה בלשון הות היה אומר כחן גדול אנא השם של שם של מב אומר אומר וערן מעי בשיבה בקבלה וידוע הוא להכמים וגם כשהיה אומר לפנ יי תטהרו היה אומר שם המפורש וכתבאה מראם ולואין בראין לדבריו דבון דלפ במירה שוה הוכרת השם שלארבע אותות אין לשמת שא כמו שחוף כתב בפסוק חוף מופרו של שמופרו כביעבת וחוף הפקרף שם ממפרש וחוף מקור לכל השמות מעריה שראר לניתר לבפ השם תמהרו ביוו שאומר אפא השם י והרברב ינחקן ניאת בתבוחם אומ לבע יי אין בכך כנים נקרא מוא נקריכן ואין אם מוגים השם באושושי וכתב אבי העורי ול על כל אוכרה היו מברפן וטרשן לכסו קשם וכן משמ בספרי החישע כשמסור ר פווע בן הקפה את השם לתלעיריו שה להם לכרוע ולפול על פניקס וכן אמ פושין לדונמא חזו שיסר הפיטואף הוא היה מטין לנמור את השם בנגר המברכן שהיה מאריך בשם בנעימו קול עד שהיו טרשן ואומרי בשבמולואו מסיים מטחרו ואמ רב בטרונאי זל אין אומרים סור עשות לו בשחרית ולו במומח שיו במוסף שמופר סור עשות וחהואות שבשעת עשות ופון שהופר במוסף למה יחור ויופרי וכן מפוג בב ישים וחחב חומ מחול וירוי עבורה והודחה וברכת כהם וקרים אומרי אשריובא לבין ויראה שאין למי ואני תכלוני אף אם חל בשבת בימה שאומן אותו במנוח בשבת הוא על פנ המנרכש ישיחו בי משב

שער ועיפות שומשכר אינר הוד לפע הקבה רבוט של מולית העולי בשותן וישרנין יושרין בשבת ואפלו בן אואם תפולת ונואעם שיעשותה ואוכל אם בא לפער י ועלכן מהנון ליניר אות במנה בשבת לאחר שילב ושלבו לשפירים לאפירי ממנה באבת לאחר שאלבי מוא המפטיר ומפטיר בשבת לאחר שאלב בשבו ומלכן ומבר בל במחלבי ומפטיר ומפטיר בשתה ומחיים מי שבמוך ומעברך לפעה ולאחריה כררך שברך שחרית. ואם אל בשבת מושר בה של שבר במחלי ומויחים מי שבת במל שבר במו במו ומחייר שבר תרה למקומו ומתפללן בש כמו שחרי ומיחי שב התכלה כמו בחלי וחייחין וכת רב עמרים לבת המנוחה אין אומרי לפעה לה שלחה ולא רחמים של אחר חיום תכלה אומר אבש מל של אבר בנערים בתבלה במבר אומר במבר אומר בהקור בתבלה ומלה והמלה באור ולאומר אבש האבר ואומר במבר אומר בהקתך כתב באור לאומר לשהין בשיאות במש במנה ואם לבשבת אומר בדקתך כתב במלים לאונה במשום ומנה של וכן ממוג עדה לביל במנול ומנה מין תכלת נשלה ומנה ומיור לשקיער במלים המוך לשקיער במלים המוך לשקיער במלים במלה מולן ומנה מיוך לשקיער במלים המולה במלה מיון ומנה מיון לשקיער במלים המולה במלה מיון המלים במלים מיון לשקים במלים מיון בכל במלים מיון תכלת במלה ומנה מיון לשקים במלים מיון המלים במלים מיון לשקים במלים מיון המלים במלים מיון במלים במלים מיון המלים במנים מיון המלים במלים מיון המלים במלים מיון במלים במלים מיון המלים במלים מיון במלים מיון המלים במלים מיון המלים במלים מיון במלים במלים מיון במלים במלים מיון המלים במלים מיון במלים במלים מיון במלים במלים מיון המלים במלים מיון במלים במלים במלים מיון במלים במלים במלים מיון במלים במלים

מחמות בלה של ממוך לשקשת מחמות בעפן שימיימו אותה עם באת מטכב י וומו סררה אומר של יחחרו להתפלי אותה בללה של ממוך לשקשת מחמות בעפן שימיימו אותה עם באת מטכב י וומו סררה אומר של אשרי וקריש ורב שמערם בתב אשרי ובא לשון של במנו במנו ביו ביום של במנו במנו במני המו במני במני במני המו במני המו במני המו במני המו במני המו במני המו במני במני המו ב

שמויורין על רגליחם כל חללה וכל היום על פי הינרש שכתבתי ואין להם קפשם במלחם השרתי ועוד הובנן ליון בשת הכנבת ואומ שירות ותשבחות כל הללה ונרחה לישלקחו הינכה מהא דתבן מיקירי ירושלם לא היו ישנים כל השהו מנהג אטונים וערה היא" בשבת ובספר ביות ומסדרין הברטת ואומ פסוקי דומרא כמו להרבות במומורים מענניו שליום וטוב שלא להאריך בהם כל כך כה לקרות קש בשנתה וכתב רב שמרם זל ושומר של לפני המנבה ואות נשמת ואם יש מהבשובר אורוב חדבת שלם ובאמת וישב לית תספת הרשות בירו וכן בוחנון בחשכם חבל יותר נכון מנהגט שבולה שחין מוסיפון בקוי וכבר חחרכת בוה בתפלת החול ומתפלני הבטר ז ברטת במנבשל ערבות ואחב מחזיר שב התפלה ובתברב עונרם זלויורר שב ואומ במנן ובמחים ובמש הקרום רברי רישי ופשחם ולו רבר קשב הוא ולו חובה של שבח והוראה והוכרת וטות אבות ומנה שירני להרבות או נמננטי ולפנים אין אומרי שא לבר מועצו בבראשומת אבל סלחות ורחמים חובת היום הם ואות אתם בחרתפומרולעד לפעי תטקרו וידוי על חטף עד כי אתם סולחן ואחב יעלה ויבי קדשפו רצקומוני וברכת בחנים י וכתב בעל חשטור זל שחרית מתורה ג פעמי וכן במוסף ובמנחה אבל בנשלם פעם חחת והן י תרוין כבנר משרה פצומים שמופר כהן גרול חת השם פום הכפורי ובעלה חיפו מתודה ויש מקומות שנהנג שחים מתורה שא לכל הפלה פעם אחת ובם פעם אחת הריח וב פענים בערב אחד במנחה ואחד בערבית קריי ומק טוב ומק נשם מנהג טלטולה שמקיים של חורת התכלה ואחר כך מתחיל בפוטים ובטליונ ומאריך בקם בפי רעיו ממנה אשבנו שאומרים כל מפוטים והם שחות בתוך מתפוח וטוב לקבר בפוטים ובם שחות שחרי כרי למהר בענון שיתפלו מוסף קודם שבעשעות בי אם יחחרו עד שבע שעות שכבר הניעומן הממיו ינטרע להקדימה ביון שהניעו ומה לכך בריבן למהר כדי שיתפלו מוסף קודם שעה שבעית יואה הרחשול כשקיה רואקשהיו מתאחרין היה מתפל מוסף יחידי כדי להתפל בומנה לגאון זל מנהגשל ישיבה בשחרית ה שני ספרים באחר קורין ו בפרשת אחרי מות מריש סידרא עד ויעש כאשר עהיא את משק יואס חל בשבת קורין עו ומפטיר קורצי

ומשות שאויל מכתב שמושיבה בחם הם ענכ בעור שהקיפה בחם לבליכה אותה שרב ושמש ורוגיא לוה עם לעשות מוסות כדי שנוער נפלווש והוראושי ואעש שיבאהן ממכרים בחדש ניסן לא שה לעשות מוכה באות המין לפני שהוא ימות הקין ודרך כלאדם לעשות חוכה לבלולא הייתה נכרת עשייתה בהם שהיא במעת העורא התכל ולכן שה אותה שנעשה בחדש הששש שהוא זמן הגשמים ודרך כל אדם לבאת מסוכת ולשב בביתואסה הבאים מהשב בעורה ובריך שתהיה במקום הראוי לעשותה וממין הראוי לעשותה ושיהו דפחתה משינור בשיעורם ובמענם ושתהיה מככה כראוי ושלא תהיה במיעורם ובמענה מככה כראוי ושלא תהיה משינור ביותר משונה של משותה משינור בולא משונה משינור בולא משונה משינור ביותר משונה משינור ביותר משונה משינור ביותר משונה במיעורם ובמענה במיעור ביותר מכנה בראוי ושלא תהיה משוני בה משינור ביותר משונה משונה משינור ביותר משוני ביותר משונה משונה משונים ביותר משונים בחום המשונה ביותר משונים ביותר ביותר משונים ביותר ביותר משונים ביותר ביותר משונים ביותר בי

גם חה יו תר משישורה ולה כמוכה פחות משישורה ולה קטכה משישורה הראוי פנר שיעשנה תות אויר השמים דכתי בסוטת תשמו דרשי לא בסוכה שתחת חבתול בסוכה שתחת מאילן יוים האילן כלת מרובה מחמת פסולה בכל עפן אף אם מסוכה בלל מרובה מחמינה חבל אם האילן חמנת מרובה מכלת חו רואין אם הסוכה בליה מרובה מחמינה בלה אינן כשרה אפי לה השפעל הערני למיטה לערבים עם סכך הסוכה אבל אם אין הסוכה בליה מרובה מחמרה שא על ירי האילן או בריך שישפיל הענפי ויערבס עם מסכך בענון שלא ימו נכרין ויהא הסכך רבה עלהסומבטלם חקו לרעת כשי ולאבל יום קשרי ולכתב אפל אם הסוכה בלים מרובה מחמונה בלי האילן יוהאילן חמר כו מרובה מבלת חס ענפש האילן מעוען בענד הסכך כשר פסולה שהרי הבלמן האילן ולא מן הסוכה י לה שנא אם אילן קדם לא שכא אם הסוכה קימה פסולה פון שענפי האילן מטופן בינד הסכך הכשר אבל אם הענפים כינד האור שבן הסכך הכשר כשרה חואילובל הכשר בלת מרובה מחמת שאפע אם ינטל האילן יש שיעור בכשר להכשירי וכן בינב הרמבן ולומפניוה יש מחמירין שלח למשות סוכה למפה בעת תחת הגג חף על פי שהסירו הרעפט שון שנשארו עדיין העצם הדקים שהרעפים מונחין עליהם אעפי שיש אויר גדול בן העצם יותר מנכדי מעצ יוחר יחים ול היה מהג בשהיה עשה סוכה בשת שתחת הגג שהסירו הרעפי היה ווקף קפס מן הסכך עד קנג כדי לערבשע קסכפס יחד לקיות קכל סכך אחדי וכראה לשקוא מותרשאף לרברי הפסל בסוכה שכלתה מרובה מחמתה של ערבם היים משום שיש חויר בון סכך הכשר הילכך כשנושוב הכשר שכפגר החילן כמחן דלופה מכטרף עם מחויר שבה ותחיה חמתה מרובה מכלתה אבל בסוכה שטלה מטסק ואין בה חויר כל אפ פושוב הכשר כמחן דליינה עדיין נשחר בליה מרובה מחמיה ושרי ובעל השטור ולנב המרו מטעם חחר שחמ פון שמסיר הרעפים העצים הנשחרים חין עליהם מן מכך פסול בדהפן הקרה שחין עליה משיבה מפקפק חו פול חחת מצליים ולו שנה חם מסכך תחת החילן חו חם מסכך על החילן דין חחד להם וחם קבן החיר החרבה להכשירו להיות הוח עצמו מן הסיטך כשר והוח שנענעו לשם עשיית סוכה חבל חם לה נענעו לו חמרי קציבת להכשירו להיות הוח עצמו מן הסיטך כשר והוח שנענעו לשם עשיית סוכה חבל חם לה נענעו לו חמרי קציבת וכי היכני לבשנן שתהי מסוכה תחת אויר השמים ולו יהנ וו קילו עשייתיי קפניני בשנן שימא מוא באויר הסוכה ולו ימא סכך סכך אחר עליה אחר חובן שמו לבנן חסוכה לפכך חישן בה תות המעה או תות הפלה אם היא געה עשרה עפרים ויש להגב מפחחשיבא כאה לולו יכץ אבל אם אין לה עברחב עפח או שיש להגב ואינה געוה עשרה שרי והרברב יכחק בן ניאת ול תלה חבלבנג שאם יש להנגאפיל איפונפום עשרה אסור לשן תחתיה ואם אין להנגשרי אפיני במק בן ניאת ול פהירא לא מראשול אי אבל ארבע עבם היובאים מארבע ראשי המטה אסור לפרוש סדיי מלמס ולשן תחומה אפונ איכן גמהין משרה משום דקבעא טפי מכולה י אבל אם אחד יוכא באמצע המטק מראשה וחשב במרגלושה מותר לפרוש סרין עלהם ולשן תחושו חיד חינן

שא שאומנר במקום בתבם חתפנים ובהודאה במקום וכופב לחיים וחונים לחיים . ובשים שלם במקום נוכר ונכתב אומר נוכר ונחתם י ורב עמרם ולכת במקום וכרמ חתממ ולו פונ כן יואין למר מי במוך אב הרחמן חותם ישריו במנקוס זוכר ישריו׳ ואומר וידוי וכשיציע לאוה יודע אומר אוה פותן יד לפששס וע עד שאהה פולון ובסדור רב עמרס אים חותם כמן שאים חותם בשאר התפלות וכראה דאפול למי שפוסק שאין לחתום בשאר מתכלות שאימו ערם כל מקום שוקוק לשבע חותמין שא ערם וחבמים אומרים אין חותמין בברוך מכל מקום בתפלת נשלח חותפנין בברוך יהא חתפלת בשלה קיימי וקאמ שחותפנין בברוך וכן כתב הרו הלי ול מיהו ביון דאיכא פלעה טובשל לחתם ואסתל בשבת מופרשל שבת ותתן לבו יי שהים את יום המפוח הוחותם גם בשבת אבל טימי שלחר התפלה אין בריך להופר שלשבת ויחויר שב התפלח ואומר ויחוי באמנפ התפלח במו בשאר התפלות ואומר בתר כמן, , במוסף ומשאין הכהעם את כפנחם ואם ים שהות בום או בלוחת יי ערשת שאין הפלת נשלה פטרת של ערשת י ואומר הבולה בחוכן הרעת וברים לחוסי מחול על הקרשנם ביני חשםימושם

מעט אחר צאת מטכפס ותקשון השרה וכר לתקיעת היובל שהיתה פוס הכפורים ויש פוקנון לתקוע מיר אחר תפלת נשלח קודם ערשת אף עלש שערין לא הבריל אינן חוששין שון שתקיעת שופר אינה מלאכה ונטן יותר להמתון עראחר ערם ואפי אסיתקע קורסשיברילאין לחוש ביוןשהבריל בתפלח ומברילן על הטום ואין מברכן על הבשמים אבלמברפן על האור שרבר חרוש הוא שלה נהמ ממפו היום וחמור מוא יום הכפורים משבת שאין מנברבן על האור היוצא מהעצים ומהאבעם פי שהוצאוהו עתה מן האבעם שא אל הוא מערב יום הכפורים ומניהו אמ אם חודלק שום הכפורי אם הודלק בחתר כתן לחולה יכולן לברך עלשי ואוכלן ושותן בשמחק דבתבי לך אטל בשמחה וחסירי אנשי מעשה באשכנו רגילן למשות שנימים יום הכפורי שמתמנון שנימים ולפעוני היו מקס עשרה והיו מתפלין במשרה ככל פרר של יום הכפורים יי ואה הראש ול היה מוחק ברם יאבללשחר כל דבר ואסו מואכה מהגין כמו בראשון הילב אפ אחרים וא יבשנ ל ויש אומרי מי שמשה פעם אחת יום השנ שובאימ יטלוחור בו לשולם תפון שקבל על מרי חוא על באיסור כרת ואח" מראש ול היה מתכר לבשל עלני

פלקו קלכות יום קכפוריםי

תקונה לש משפעומרים "

תשם שבעת ימים כל האורח בשרש ישם בסוטת למען ידעו דורותכם כי בסוטת מושבת את בנישרא במוצאי אותם וב י תלק מכתב מעת סוכה בציאת מכרים וכן הרבה מער לפי שהוא דבר שראימו בשנים ובאונים שמעם ואין אדם יכול למכחישם בו והוא המורה עד אמיתר משאות השרא יה שמוא ברא הכל כרשמ ומוא אשר ל הכחומממשה ומישלת בעלשפי ובתחתפים לעשות בקם כרשאי ואין מני יאמר לניקה תעשק כאשר עשה תמניו בקוציאו אותה ממכרים באותות ובמופתם

אין מסכפן ע לפיכך אם הדלה עלהגפן או דלעת ועשה מהם הסכך פסול שא אם כן קצבן כרפרישית לעיל ניש לברים שכשרים מן התנרה של שחבמנים חנרו נסכך בהם לכתה לה וברי עבר יצו במו מנע משבם שחיכן כאויין לושלמואין יני בלון טוינאיה וריחן רעביוו שפושרין עליהם רחישיכן שמא מנתר שריחן רע או מנתר שעלהם בופלים יבח מן הסוכה . וחשלה גם כן חסרו לסכך בה משום שפעמים שחדם מננח חשלת עד הסוכה שבשה ולם לשם סוכה ואחר כך נמלך עליה לשם סוכה וחותה פסולם משום שמאר העשה ולו מן העשוי בפסול כנון והשלם בעשה אפונ לכל שה להתנכש הילכך אסרו לסכך בחבובות ההיטו ואתוכון שמפניוה אסרוה לו חובר כו לאסור שה בחבונה שורך לבשה ואין וה בפחות מחמשה ועשרים קנים הילכך כל זמן שחין בה חמשה ועשרי קנים שרי ואם חרבה קעם יוצאים מנוע א ד חפונהם ה ועשרים וקשרם בראשה השע אינה נקראת חבוה שון שנוקרן אחדי ואס אגר עציים קנה א' וים בן שניחס חמשה ועשרי הויא חבולה וכן חבולה שאין קושרין אותה שח למכרה במען ומיר כשיקנה הקונה ישרה חינה חצוה ואין בריך נעפוע י ואס סכך בחצוה והתירה כשרה כון שחין חיסורה שה משום גוירה כרפרישית חבל חבונה שהעונה ונבשה ופעור עונה לסיטך שפסונה מן התורח כתב הרי דקרקושה ולשחינה נתרת בהתרה שה בריכה נעפוער ויש הומרים שהף זו נתרת בהתרה ומסתברה שבריכה נעפוע. וכן אסרו לסכך בנסרים שרחבן ארבעה אפונהפכן על בדן שחין בהם ארבעה מפע שדומין לתקרת קבות וחישינן שמח ישב תחת חתקרה לשם פוכה וחם חין בהם חרבעה כשרים חפול הם משופין שרומין לבעם יוכתב בספר המעת הקטן ומיקו נהוע העולם שלח לסכך בהן כלל משום דילמח חת לסכך בהם בקבועות בענון שחין קנשמים יכולון לרר בה וחפי מסוככת בהלכתה וירח שמח ייבש הסכך חו שישרו העלון ותהיה חמינה מרובה מנלתה ושרש עלה סדין של ישבש או הקוניה שלו ישרו העלין בון שהסרין ערסשעל ידו בלתה מרובה מחמותה כסולה חבל חם לח כין בפרישת הסרין של להגין מפני החמה והעלון לנחותה כשרה ובלבר שיחל בתוך ארבעה לסכך ומיחו לכתחלה לה יעשה של אם כן יהא עכר לכל שמטין כני להנו או שהוא שרוי במים שאו עכר לכל שחימן שו שחן שם שח כרי לנכש תרבב קרברים הפסועם איכן פסולין שא לסכך אבל בשרי מכל דבר יוחש חמתן מרוביו מבלתן כלם כשרים לרפיות שקרפיור ב ובלבר שיהיו עשויות כראוי בשיפערם וביעענם כינד דתבן שתם כהלכתן ושלשית אפולטפח ובריך עוד עריב פתו יקילכך חסים להשת וכפות וו אצל זו כות פנושת טפח מרווח ומעומירו בפחות משלשה לחקר מקטתנים ויעמיר קנק כפנר סוף קטתל ושים קנה על ועל הטפחוכשרה ומיתר לטלע בשבת וחם עשויה כמבי מפולש כוה לטלע בה הש בשבת וחם עשויה כמבי מפולש כוה פנשהפם ארבעה טפחים ומעמידו בפחות משלשה סמוך לדופן וכותן קנה מהפם עד קרופן קיחר ואם השופם כהלכתן וטפח בשלשית אפונים בשת המחינות פינחים הרבה שאין בחן שרת פרמושכשתנטורף כל הפרון יהיה מרובה על השומד כשרהובלברשלו יהיו בה פרנה ישרה על י חמות. ואם יש בהן ערת הפרנו אפילו בתר מי כשרה והרמבם ול בתב אפילים להם ערת הפרנו אם יש בה פנרנה יותר מעשרה פסולה של אסכן שמור מרובה על הפרון. ולו נהירא לאל הרחש זל י נעדן ארבעה קונדסין באינבע הגוסכך על גבן פסולה לא חשבכן להו כמחישת ואס נמן אותן בשפת הגוסכן שלהם כתב חרמבם ול רכשרה שרוחין מחיבות הפת בשו שונת למעלה וכן בתב רב שרירה ולוחרי בן ביחת אלי אבל ריף ולפסלוכן כתב אבי השריוהר יששה ולולוה הספס אא הראש ולי מנוי מפלש שתקיו בליי אבר אחדוית הו לשו השום מקון וסיכך על גבו באות הכר המתוקן בלוי הסוכה רבה בשבת שבה

צבוחים עשרה דלה חשיב אהלואם אם פנרש סרין תהת הסכך לפוי פסולה י וכבן שהוא רחקו מן הנג ארבעה בפחים אבל אם הוא בתוך ארבעה לגובטל אכל פון שהוא לפוי אבל אם אוי בתוך ארבעה לגובטל אכל פון שהוא לפוי אבל אם הוא בתוך ל פכול יוחרי זלבן ביאת בתב דלפוילה פסיל א אם כן יהא מופל, עשרה טפחים ולא נהיר לא הראש זל

שתחת סוכה קעשונה כשרה והימושות בסולה והת שיטלה הימושנה לבל ברים וכחשות של העלינה שלו בחות הימושנה חוכה שתחת

מוכה כון שראוי להור בעלינה אבל אם אינה ישלה לקבלם לו ומיחו אם אם אינה ישלה לבלם של עליהי הרחק במולחוף בריך שיהא בשהם י טפחים אבל אם אין בשהם עשרה טפחים אויש בשהם וחלו לקבל ברים במולחוף בריך שיהא בשהם י טפחים אבל אם אין בשהם עשרה טפחים אויש בשהם וחלינה ישלה לקבל ברים וכסתות של עלינה כשרה אם היא מחוכבת בהלבתה אפל אם המיא מחוכבת בהלבתה אפליה בתוך עשרים אמיל להרן ובעל השמו ולכה אפלי אין בשהם שא ארבע טפחים פסולה וכן בתב אב העורי ול ורבים זרחיה הלי ולולו פורא לא הראש המשנה אם אינה ישלה לעמור אפלי ברוח משיה הבשה פחולה אברוח משיה הבשה פחולה אברוח משיה הבשה בחובה לשילו השאר ברוח משיה הבשה ברוח משיה הבשה ברוח משיה בראש המשל לה בום טוב מקברה על האינו ומילו ומקטה ברבר אחר אם היא בעטן שאם ינשל האילו מולן השאר שובר אחר אם היא בעטן שאם ינשל האילו משיה ברבר אחר אם היא בעטן שאם ינשל האילו משל השל מולה בום מול הפול עולו לה בום טוב מוב וואם לוו אין עולו לה בום טוב בים בובר אורים מיא בעטן שאם ינשל האילו משיה ברבר אחר אם היא בעטן שאם ינשל האילו השל המל בום מוב וואם לוו אין עולו המס טוב

השרכב ממין הארוי שבר דתנן כל דבר שאים מקבל טומאה וגדול מן הארן מסכפן ש

לבל ובר שליים ול בממק של נעברו שליין מקבלות פומיח מן הארץ אני מתם האין מסרכון ביו וחים מקבל פומיח בגון שורות של בממק של נעברו שאיין מקבלות פומיח או מיעם מה אין מסרכון בהן אפי נשברו שלי נשאר בהם שיעור קבלות פומיח בשברי . סכבה בחבין שאין להם בת קבול בשרה שאינן מקבלים טומיח . של השברו שלי נשאר בהם שיעור קבלות פומיח בשברי . סכבה בחבין שאין להם בת קבול בשרה שאינן מקבלים טומיח . שלה של השברו השלי בשר מציו ושל פיב בשרה מיק בשל הודי של חומים במיח לקבו ורחוייה לשבבה ולו שלי שוחים במומים ורחים להיות לבך לשפרה אין מסרכון בפין החומיה האין מסרכון בהודי המומיח וחים האיין מסבר אם היא קטופי . סרפי מומיח לשברה ולו שלי שליון מסרכון בהודי המומיח ולויה לקבר לשתיה ואין מסרכון בהודי בהודי להודי להודי לומיח ומעות לשכבה ולו שליות שליות לשבר מומיח וליו שליות לפרך מומיח אין מסרכון בהודי המיקום לשברה אוליות לפרך מומיר לפרך בהול בהיר לאי "הרא" ללא חסי שבונה למונה במקום לומיח לומיח ומסרכון בהודי למיח הראו מול במומיח ליות לבר שן שמנונג המיקום לעשותן לשכבה יל היותר לפרך בהול בהיר לאי "הרא" ללא חסי שבונה למונה במיח בהם עבבה אם הפולה על המרונה של החובל היו מחובל בשל ומסרכון בהם מייות בבסולת בלונה לומיח בל מומיח האוני ולמיר וליותר לפרך אין מסרכון בה בי מייות בבסולת במותר במול במותר הובל במותר הובל בשל ומסרך שליים של בחות שמות מומיח הובל בשל המול וליותר לשל האורבי וליותר במותר הובל במותר הוכל במותר הובל במותר של במותר הובל במותר הוב במותר במותר היו היו במכן במותר של במותר היו במותר היו היו במכן במותר של במותר היו במותר היו במותר היו במכן במותר של במותר היו במכן במותר היו במות

במק מחשרו שלפק טפחים או אפל גמק מחשרו שלפק טפחים ויש בכל קנה העולה רחב טפח כשרה ושרם רשי ולאשלחמיה מרובה מכלתה שמפע בהאחר גבוה מחשרו החמה בא מן הכררין אשל הכי כשרה אבל הרב רבי ששהול בתבוראי אם חמונה מרובה מבלתה פסולה . שא מיירי שבלתה מרובה והכי הוה מסתבר שאי איפשר להכשיר סוכה שחמתה מרוצה מכלתה שהרי קנים שאין בננהם שלשה חשובן כסתם ואפל הב לה חשים להכשיר בסכך אם לא שמאר פון שים כאן כל מרובה כשהשמש שמר באמנע השמים רק בשמטה לברדין או החמק מרובה קריכן בה שפר בלתה מרובה מחמתה יוכן דעת הרי זלי קנים היוכאין לחחורי הסוכה כנון שלאחורי דופן האמצע עלטין קפס מן הסכך ויש בהן הכשר סוכה וכלתן מרובה מחמתושלש דפה כשרה אמש שחדופן האמנש לו נמשח בשפלם שא בשבלשקר קסוכה שהיא לפנים ממוח וכן הקפם הטלמין מן הסכך לבר הרבש הפרון ורופן אחר נמשך עמיהם כשר אנופי שעשה רופן של הנדרי יתר על וורי ל בשבעה דקוק לן לפנימר קרי גלה דעות שרונה לעשות כל הסוכה ברפיו ארוטות ורופן אהר שמושך עם הקנים של הסבך איכו מן הסוכה של בפע עבמו שמר ונמנה שאין לשל דופן אחד שמול חדופן המושך חפל קב כשרה י סככה בשפרון שהן פסולנן לסכך בקס ואין בקס ל ואין מקס ל במקום אחרוקנית בין שפור לשפור כמלא שפורונתן שם סכך כשר פסולי שיוי איפשר לבתנטשיתליו כל האויר מסכך כשר ופענא הפסול תרובה יאבל אם העריף סכך הכשר מעט על הפסול או אם היה הפסול נתן שת ונתן הכשר ערב או איפל כשר שאו נתיולו כל האויר מסכך הכשר . בת ממקורה בנסרים שאין עלהם מעויבה ובא להכשירו לשם סוכה די בוה שיפקפק פנרוש שיסיר כל ממסמרי לשם עשיית סוכה או שיטול משן כל שענסרים אחר ויתן סכך כשר במקומו וכלה כשרה אפי הנסרי בחשם די והרמבם ל ובל בל ובלבר של יהא בהם די ולו נהירא לא אול שוכה שאין לה גגשעשויה כמין בריף כוח פחולחואם תגביחו מן הקרקע טפח בוקיפה כשרה אפיני או שסמוכה למתל כוה קוא אויר רחשבון לה בטו קוא סיפר בוקיפה או אם הרחיקה מן העור עפח אויע פפח חשוב ביג אפינה ול שהוא שלאחר שעלה בעבה י מפחים יש בה לרבע ו מפחים על ו שהוא שיעור פסול פוסל באמכע בל טפחים אבל פחו מכשר סוכה או כשרה טלה תחופו מן מכר איכו פסל שא בל אמו אבל מל בשרה ומותר לשן פחות מל אמות כשרה דא מריכן דוכן עקומה אפי אין הרופן געוה שא עשרה טפחים והגנעוה מניפו הרבה שאפו רואין הרופן כשו שולה למעלה ואו כאימר הופן עקומה הילכך בתשנפחת באמצעו חכך במקום הפחת וכשאר מן התקרה ספב בון סכך הכשר לטתלים פחות מל אמות כשרה ומיהו אין ישנים תחתו כל זמן שיש עו ד טפחישוחם כשחר ל אמות פסולה יוחת בסוכה גרולה שיש בה יותר על הסכך הפסול ו טפחי על ו אבלבסוכה פסול בחרבעה היים בסוכה שחין לה שח שלש בפסות ומתחיל ברופן החמבשו מהלך על כל פע הסובה עד בר הפרון ומשתא מפסיק שאויר וסכך מפסול בן סכך כשר לכשר ולא נשאר מכל ברשא שת רפמתי אבל אם

מרכויל מן הרופן שמחנד ומחלך עד הרופן שכפנח אם כשאר מן מכשר לבר הרופן האמנש כמי חכשר שוכה

ונשאר אני הפינו הכשר סוכה אם יש מסכך הכשר של בר הפינו עד הרופן

בשרק דקי אית לחשלש דפיות ובר שמעבר הפיתו אם בשמם אויר שלשה פסול

אם מכך כסול מכסיק שעתם

קנר

ומותר לטלטל בה אבלבהול פסולה יוכן סכך על גם פסי פראות ברשות הרפסשקו ארבעה קורות נשושת שכל אחת שטה אמה לכאן ואמה לכאן כשרה הסוכה בארבע רוחותיו בינרוו כוקד בשבת שבחגומותר לטלטל בת אפונאין בעהם ער אבל אם עשה כן בחבר כסולה חיה חבשורה בפשחשת וסוכה לפשח ועשה סוכה בחבר בשת רפחת שלייו ובבר הג סינכה להבסדרה בעשן שמסכך מגע בש מאכסרר פוח והיה בחבה ל הינות בענין שהין כותל הבת עולה לפוכה नेवाच (त प्यारां चदवष्टत् परित्व לפוכה וחס חין לה עמורים אמלה

יורד וסותם לחכשי מסוכה למיות למ

בן שנראה בפנים ושוה כחוץ כוה

והן בפחות משלשה בן זה לוה כשרה דחשיבה מחינה הף אסים בפי התקרה של האכסדרה ד טפחים לא אמרי ביה דופן פון שלה נעשה לשסכך י היה לה בלנטה כמו עמור

בן שנרחק בחוץ ושוק בפנים כוק ברופן הגעל פפ כלה׳ מיו דפיותה

כשרק וקוח שיעשק ערת קפתו גם מין עשרה טפחים או אפי אין בהם שלא ומשהו מעמירן בפחות מג סמוך לחרן וכשרה אפי הענםה הרבה ובלבר שיהי מעון בינגן ואפ חים מעון ממש רק שחוי בתרוב כינגן כשרה וחם חימו נשחק שאי עפחים אם אין בדופן שאל ושפ משמויין כשרה שמעמירה באמנענואמריכן לשר למעלה ולמטה וחשוב בסתם י היו מרפשת נשקין מן מארץ ב שפחים פסולה י השושה פוכת בן האילפות והאילי ת דכפות לה כשרה והוא שיקשור ענפי קאילן שלח ישרם חרוח שכל מחיכה שאינה יכולה לעמוד ברוח משיה אינה מחיכה י וכתב הרברם פרן ולשל כן אין נכון לעשות כל המחישת מנרישות של פשתן בלה קפה אמפ שקושרן בטוב וימפן דמינתקי ולהו ארעשה וחוח לה מידיבה שאיפה יטלה לעצור בפע רוח משיה וחרובה לעשות בסרים, טוב שיחרוב במיחשת קשם בפחות ינג ועושין מחיבה אשוני מבעל חיים שיקשור שם בחמה למפן יוטללעשות מהברו הוכן לשובח להכשיניה ואפל שום טובובלבר שלא ידע אותשהועמר שבשפל מחינה הועמר שם אבל בחול אפיל אם הוא יודע שפיר דאמי יש מדקדקין כשעושין דופן מקפס למעמידן דרך גדילתן כדאמריכן גם ללב שאין יוצאין ם שא הרך גדילת ואין בריך פון שהרפיות כשרים מכל רבר י הסומך סוכת בכרש הממח שסומך הסכך ער ברש המנטח והכרשם חן הם מרושת י חבל אם ים ונבה משרה טפחים מן המנטה על הסכך כשרה ואם לאו כסולה שמך הכסך על העמורים והכרשם חן מן לרפיות אפולאין תכהי טפחים מן המטח עד הסכך כשרה

כריווי פבר דונין סוכה שבלתם מרובה מחמתה כשרה יוריקינן הח בַּקְרָתִי פסולה׳ וַרְוְקְין כששוין למעלה שיחו ורחי למטק חמתה מרובת

वरदेवहा है हा जनगरान वर दर्ग निया में देन के की जाने विविध देन के में। विभे विविध के वर्ष वर्ष वर्ष वर्ष वर्ष הששור ולבהב בהפך שאם למעלה שוין בשרה שאו ולאי למטק בלתה מרובה מחמתה לפי שהחמה מועטריב למפיח וחם למנטח שוין או למעלה חמתה מרובחופסולה ואם ברוב ממנה בלתה מרובח שני משקיין י ובמישים ממנה חמותה מרובה משחו בעבון כשנברף יחד החמוח והבל של כל החוכה יחיה בלתה מרובה מחמותה משחו אחר כשרה ובריך שלא יעשה כסויה עב מחד כרישיחיו הטכמס ופעים השמש כרחין מתכה י חבר ברי עבר אפל מעובה כינין בת כשרה ורבים תם ול מסק שאם משאק עבק מאד מאד שאין המער יעל לבר בק פסולה אעל לבעל הבת מכשירה מעובה כמין בת חייבו דוקה שהין שכבם וחמיה נרחין מיתכה יחבל כשחים יכול לחמיר בשכה כמום הק מחד שיש בה חוירים לחמיר בשכה כמום הק מחד שיש בה חוירים שרבה שיון בעפיו במקו אחד ובן הכל בלתה מרובה מחמרה כשרה יחיה קנה שלה וקנה יורד אם אין אחד

קטמו יושיפורת וכינה שיעורה וטפחים על ולעפן ערל אין להשיעור לים יששנה גמולה במו שירנה יש בה ז על זונהן בת בנהם לנאותה וממעטין אותה משישורה פסולה ואם מיא עתולה וים בק לרבע ועל ו כשרה י ואם היא גהולה ויושב סמוך לפינוה ואין במנים ב כשרה אעפש שלא נמשיה לשם פסקושינה ולוה הספס אה מראש ול תרכח משת סוכה יהילכך סוכת בנכך רק בש פרוש עים נשים בחיות מופים רושם קייםים טרגען שומרי שרות כשרה ובלבר שומה משויה כהלכתה פגרוש שומה עשויה לבל להען משרבושמש ולה לבנעות בעלמי ורה פי כהלבתה שלה תהי משבה כמין בתווהו לשמת שפוסר בשיין הנשמים ישלון לכד לתכה י הילכך החוקק בנדים שמוטל העצורים של מטה למשות ש חלל להיותה סוכה פסולה שהרי לו נתן שם מגרים לשם סוכתו נמצה בשחוקק ומוצין העמירים נעשית מאלה ודרשי תעשה ולו מן העשוי אבלאס מניחלה כשנתן שם הגריש הניח חלל טפח במשך זעל זכשרה לכון שהניח חל טפח כשינו הכשר סוכה שם סכך עלוו כשחוקק מלמטח למעלה עד שמנבים החלל לעבה עשרה אין וה עשיית הסכך של הקון הדכפור ב וברפא לו אמרי תמשה ולו מן המשויוהוי בסוכה שאיפו גבוה יוחקק בה להשלמת ל יוכה אביהשרי אם הגרים גמלולו הפיז של חל טפח במשך ושוב חקק בה הרבה ועשה בה סוכה גמולה אינה כשרה טלהעל ירי משך ו שהניח תחלים ולא רינגן לים כפסול היובא מן הסוכה דהא לא ממשכה חד דופן בקרים יואס חקק מל בדרין ד אמו יותר עב הו אף הו פסולה דסכך פסול פוסל מן הנד בד אמו תרכם מקורם להגל יום כשרה ובלבל שיחוש בה דבר עונה בעפה בטפח על טפח סנו אם הוא במקו א׳ ואם החיום על פני טומ סני אפי בכל נמו ואם עשאת לשם חגאפי מתחלת קשנה כשרה בלא חדוש יוכר בל חדש שיש לשת סוטות זו לפפ מזו ופנשה קדרות בפנימית ומוכרם בחישנה מפענינית איפו יובא צמ ירי סוכה פון שהיא דירת כל השנה איפו נכר שרר בה לשם מעת סוכה והחישנה יובא בת שקרי איכן דר בק כל קשנה רלו בי שלא עשק סוכה קודם החגיםל לעשותה בתוך החגאו אם קיה. בתוך מחבו לשב בחחרת ולו בשנ סוכה לכלו ימי החבויונחיו לסוכה יטל לבאת ממנה בסוכק שאולה אבל לא מולה יופרשי ול דלא משכח נסוכה מולה שא שעול סוכק עשויה בראש הספנה או בראש העודה שלו תקף בחשרו וחושאו מסוכ שקי לן קרקע אינה נגולתולו גול עשם וסכך בחם אין לעל שא דמי עש אמי לא שינה בחם שום דבר ויוצא בחן בריעבר ובע העומו כה שאם גול עשם וסיכך בחם ואיפו רובה ליהן נמיחסהויה נמינולה כל שני חשבר כל זמן שהשוכח קיימת השורין מן התרח נפלה השורה מדרבין ול תספי וחשתר חימ אסור שא מנרבין וברפיו אין בחסשום איסור יאבל הרמבם כת שנם עצי הרפיו אסורין ולה נהיל לאח זל פיי סוכה אסורין באכלה ואם התנה עליהם שאת אינו בורל מקן כל בן השמשו מותרי שאולה חל עליהם שום איסורי אבל בעצ סוכה לה מקע תכוח שעל כרחו שול מקן כל בן השמשו משו סתבות אהל ודוק שמתנה בוק הלאו אבלאו אפתתכה עליהן לאכלן כשיפל אימו כונס אבל אם את אנ תתנה עליהם לאכלם איתוע שארבה מהנש שנם בון השיושו בכל יולפ ומרון האחר של חתשפי לא מהני תמוח אפי בחיים שא לאחר שיפלי וכן יראה מרברי בהג ולשבת מטורי סוכה שנפל בשבת אסורין באפלה ואסורין לטלטלם במקומן נפל שום טוב אסורין באם לחותר לטלטלן י נפל בחול המועד אסורין באשלה ומותרין להחזירן למקומן

מאמנע פחות מל אמות הכל כשר הנד הפעמי שקרוב לרופן שהרייש לשלש דפפות והנד החיען על ידי דופן מקומה שאפו רואין דופן האמבעו כאו הוא אבל סכך הכשר החיען יומכל מקום לו נפסל הפעמי שנאמר עין שאפן רואין מרופן האמנע כטו מוא אבל מכשר החישן הרי שנשאר הפנימי בנו דופן דנהי דאמריכן רואין מכל מקום במקומו הנשחר ומכשיר גם כר הפנימי וחפי עשה שתי רפיות גרולות ובשלשית חין בה כיחם ו טפחים דהשתח אם כאמר רואין אין לכשר החיען שא ב רפיות אפי השכשרה יהשתח מיהא יש לואת הסוכה ב רפיות ואם האויר והפסול אין מהלפן על פני כל הסוכה שא באמנעה יש אויר געל שלש או סכך פסולה על ל אם יש ממופו עד הרופן האמבש הכשר סוכה הכל כשר בון מה שבבררין בון מה שבבר הפתח אפונימה שבפגר האוור וחפסול ביון שקבל מחובר להכשר שיפער סוכה והרי הוא כהיוצא מן הסוכה דעדון כסוכה והחת האויר והפסול לבר פסולי ואפנואין כדי הכשר סוכה ממים ער הרופן האמצעו מצטרפון וה עם וה לשיעור הכשר סוכה ואין האויר וסכך הפסול פנסלן כון שהכשר סוכה מתחבר יחד מן הכדרין י סכך פסול פחו מד ואויר אבל פחורב מנ איכן מבטרשן לפסול הילל אם אויר ב במקום א' אפי מיעטו בסכך פסול כשר והמ בסוכה גדולה אבל בקטנה שחין בה שחו מל וחסים בון שמקסו מפחים מנטרפון לפסול וחסים סכך פסול שנ טפחים ועור סכך פסול ב טפחים ואויר פחות מג מפסיק ביניקם בתב אח" הראם ולים להסתפק אם ב הפסולן מבטרפון לפסול הסופה מי אמריכן פון דאויר מכסיק בעהם לו מכטרש או דילמי פון דאין באויר ב מבטרש ומיהו אם אין בפסולן ב ואויר פחות מנ מפסיק בהא וראי אין האויר משלמו לל שכאמר שהוא חשוב כסתם מחמת לבור דלה אמרי לבור תפויה געוק יותר משיעובה היפן סוכה שחיי געוה למעלה-אמה פסולה בן אם היא גמלה או קטנה לא שנא אם המחישת מנשות לסכך לו שנא איכן מנישות אבל ער עשרים כשרה אפי כל סככה למעלה מעשרים פון שאין בחלה שא משרים י היתה גבוה יותר מעשרים והוצן יורדין למטה ער משרים אם בלתן מרובה מחמתן בשרה ואם למו פסולה יוחם תלה בה דברי נחים לנחותה וממעטין חללה אפי ער עשרי איפו מיעוט להכשירה ואם כתן בה כרים וכסתות למעט חללה אפיל בטלם שם לא הוי מישוט ביון שאין דרך לבטלן אבר מישטה בתבן אפיל לא בטלבפי שלי שיופן יורשם שיון מיפיר לפפות בוון שיופן בריך ליאו מיעטו במפר אפיליסתם שאין אפן יורשון אם בריך לי אם לחו הוי מיעוט אבל תבן סתם ועפר ועתיר לפפותו כנון שירוע שבריך לו איפו ממעט שא אם כן בעל להיות שם כל זימים אבל אין בריך לבטונ להיות שם לעולם י מיתה גבומה מעשרי ובנה בהאיצטבא כינר דוכן האמצעו וט שיעור סוכה כשרה י ועירש רשי ולוכשרה כל הסוכה אפיל מקהקיצטבה על פני טלה כוה ישעה ולשרש שאינה כשרה שא ער האינטבא י ואא הראש ול הספסי וקלוק וקרברם לדעות רש" ולי בפה האינטבא מן הנרכוה אם ישמן האיבטבא על הטתל השניפחות מארבע אמות כשרה על האיבטבא דוקא ואם לאו פסולה יוחס בנה חיבטבה בחמכנו חסים ממנה לכל בר לבותל פחות מארבע אמות כשרה י על האנטבא אפול אם גבוהה יותר מעשרה דלא כרי בן ניאת ול שפסל באיבטבאגטוח עשרה אפינישהיא בתוך ארבע לבותל יואסים ביכו לכותל ארבע אמות פסולה אפיני האינטבא נטה משרה ולא אמרינן עד אסיק מחיבתה להכשיר על גבה י ולא נמוכה משישורה דהפן ושאיפה געה . עשרה טפחים בסולה י היתה גבוה מעשרה והוצן יוררו ליער עשרה אפילאם חמתו מרובה מצלהן פסולה אבל אם המיין יורדין ליער עשרה איכן פוסלון · הייתה פצוכה מעשרה וחקק בה להשלינה לעשרה ויש בחקרן שיער הכשר אם אין בון חקק לטובל שלשה מפחים כשרה · בתוך החקק יש בענהם שלשה פסולה ·

במשה או הולם בדרך משה כתן להקםל פערט או ללמיד ושרה ולפריון שמיים וכוצא כו פטורין כין בים בים בללה וכתן שאם היה בריך לחזור אחריה בללה יתבטלגם ביום ממשמע אבר אם הולך ביום דרך משק ויטללחור אחר סוכה בענון שלח יתבעל ממעשש בריך לחוור אחריה י אבל חייב בסוכה וחתן כת הרמבם זלשהוא פטור כל השבעה הוא ושושעטו וכל בע החופה ואיו הראש ולכת ושושבטן לא מקרו עוסקין במעהוחייבון בכל היועות חוץ מן התפלה ותפולן וחתן אעפי שפטור מכל המעות חייב בסוכה שאיפשר לנלשמוח בסוכה שומרי הענר ביום פטורין ביום וחייבין בעלה י והשומרין בעלה פטורין בעלה וחייבין ביום י ושומרי גפות ופרדםין פטורין בין ביום בין בשלה שאם היה קובע סוכת שם לשמור עבמקום אחר יגיבו לממקום אחרי הילכך השומר כרי שלתבוחה שיכול לשמור כל ממוקום חחר חייב לעשות פוכה במקום ששומר סוכה לעצמו אין בריך לברך אענ דגרסיכן בירושלמי העושה סוכה לעצמו מברך אקם למשות סוכה . משאה לחשלו מברך על משיית סוכה . סמשנן אנמל דירן דקאת שאין בריך לברך על משייתה חבל שהחיים היה ראוי לברך להניח העושה סוכה לענינו מברך שהחיים לכנס לשב בק מברך חקש לשב בסוכה של דמסדריכן ליה חכם אוומן שעל הטם פוטר גם של ם:כה קיום ערשת נכנסין לבה וקורין שמע בברטומה וחותמין ופרוש ומתפלפוב רחשום וב אחרום אתה בחרתם ותתן לפו יא שהים באהבה מועלי לשמחה חבי וומני לששון אתיום חב מסום חות את ים מקרא קדם חוק ומן שמחתפו באחבה מקרא קדם וחשיאפו וקרים יואם חוא שבת מובר גם של שבת את יום הממח הוה את יום חג הסוטת הוה יוחותם בחי מקרם השבת וישרא והומנים יואומ ויטול וברכת מגן אש בדברו וחותם בשלשבת לברומקרש של ונפטרין לבתיה לשלים ואוכלין ושות בסוכה מקרוש יין וקרוש מיום וסוכה ואחב ומן לפשהומן חוור על קרוש היום ועל מעות סובה והרמבס ולכת שבריך לקדש מעומר כדי שיברך קורס משיית המעוח וכת אין הראש ול אב לרבריו חים ללקרם קודם שיכנם בה שמיר בכניםתה הוח מנשה המעיה שא פון שמעת סוכה היא האפלה וקטיול אף אם מברך לאחר שישב מקרי שפר קורם לעשייתן שחמשה פושכת כל ומן האפלה וכל ומן שיושב בתוכק יופי בסוטת השם שרן התעכם כמו וישבהעם בקושוכן כתבמר רב במח נחון אעפי שמשוכנם לה בריך לברך פון שאין לה קבע שא בשיבה בסמנה יוש קירוש היום וספורה לפפו סודרו על הפס יהל מאיר מרוט ול היה מברך על הסוכה קודם ברכת המוצא אף בחול משום דתנא נכנם לשב בה מברך, הילבך ראוי שאין מברשן על הסוכה אם נכנם לסייול של בשעת אשלה הילב ראוי לברך החלה ברכת המושא קורם שהתהי מסשורה ואחם מברך על מסוכה תרלו נשחרי משפמין לבה ומסורי הברט וקורין חומירות כמו בשבת ומתפלפן כמו בערבית ומחויר שב התפלה ואחר חורת ה בפלה מוטלון הצלב ומברכון עלוו על בטילת ללבושהחיים ותמרין החלל וכן בכל שמוכה ימי החברכל יום חשוב כש בפע עבמו כון שחלק בקרביות מיום שלפט ומברכן לגמור החל בן בעור בן יחיד והרברביו מאיר מרוטנעורק לא היה מברך לגמור שא לקרות אף כשעמרין אותו לפשאם יברך לגמור ויחסר אפלאור באחת היברביה לבטלה ואא הראש זל היה אומר שאין לחוש כל לגמור הוא כמו לקרות כדאמרים גב קריאר באחת הייברביה לבטלה ואא הראש זל היה אומר שאין לחוש כל לגמור הוא כמו לקרות כדאמרים גב קריאר ב שמענות מקין היו נומרין אותה ושרוש קורין וכון שנומרין אות אין מפסיקין כו שא בדרך שאמרו בקריאת שמע באמצע הפרק שול בשנים או רבו ומשיב שנים לארם נכבר שיתן ל שנים

אבר אם התנה עלהם בשנה שתלה אותם ואמ כשארכה אטול מהם מותר עב יהרי שלה התר בתנאי שא לאחר שנפלגואיני מבין מה שחלק לענון טלטול במקומן בין שבת לעם יואה הראש ולכתב בתשובה דמהע בהו תנאה אפי בעודן קיימין אבר בלא תנאי אסורין אפי לאחר שנפל בער הפן מעת שוכה כל וששה כל בתעראי וסוכת בבר דתפן מעת שוכה כל וששה כל בתעראי וסוכת

קבעורר בה כררך שארם דר בתוך בית שמכנים בה כלו הנאי וקובע בה שיקר דירתואוכל ושויהו ויון וימטייל בק למור בק דבר שאין בריך שין שאים חושששיטרימוהו בו אבל דבר שבריך שון יכול למור חוץ לסוכה בתב הריובם המתפל רבה מתפל בסוכה רבה מתפל חון לסוכה י אין מניחין כלי הישלה בסוכה אחר האפלה מפני שמם נמוחסים אבל כלי השתשית מותרין ונראפיל כשחוא דולק והוא בריך ליאין להניחו בסוכה קטנה אבל בגדולה מותרי אוכלון אפלת עראי חוץ לפובה ואין ישפס אפי שינת עראי חוץ לפופה וכמה אפלת עראי עד כבנה מפתובנה בכלל והרם מרוטבל ולהיה מחמיר אפי בפרישאין להכלן חון לסובה יוהר פרץ ולהיה אות לשבים לו ברים סוכה אבי שאר דברים כתן בשר וגשנה ושוצא בהן ברישם , והרתבם בתבתותר לשתור מנים ולאכל שרות חוץ לפוכה והמחמיר שלה ישתה אפי מים חוץ לפוכה תבח על ברכה יוחה הרחם ולכתב דאפש אם תמוכא לניו לפנרי בשר וגשנה בפנו סוכה הייכו לוקח מי שקובע עלהם אבל מי שאכלן דרך עראי וראי אין בריםן סוכקושמית יין נמי עראי הוא ומיהו פון שאין דרך לקטע עלהם אפ הקובע סעורתעלהם לעם חשיב קבע ולו ערף מושלת עראי ופת שאינה בריכה פוכה יחבל תכשיל העשוי מה המינון הקובע עלו חשי קבעונריך סוכה מברכן על הסוכה בכל פמס שחעם שברך עלה בוס הרחשון חוורין ומברכן עלה על בן כתע הנאופס ולשנריך לברך בכל פעס ופעם שנכנס בה ואפוניתוכנם בסוכת חבורו כל בקרו בריך לברך בכל פעם ופעם ורת ולפי כיון ששקר קשעות שאום עושה בתוך הסוכה היא האפוה מברך ער האפלה ופוטר כל מרצרי אפל השיפה שהיא חמורה מאפלה שהרי אוכלן עראי חוץ לה ואין ישנים עראי חוצה לה אפי חב כון שחאכלו מנקר פנטר משאר יאין קבבה לסעולו של סוכה שא אם ירבה יאכל ואם לה ירנה לא יאכל שאין המעה של כשיאכל שלא יאכל חוץ לסוכה חוץ מעלים הראשון שהוא חובה לאכל בהואף אם ירוו בשמים לא יעבריו הגשם ומיהו משאכל בה כוית דגן יכא אעב דשיעור אפלה בסוכה היא בשנה שאנ על ראשון שהוא חובה טפוחם לדבש למיכל שח בזית חסור לחבל חובה לה הילבך יבח בו פניידי חובת סובה. היה חובל וירדו נשינים אם ירדו כל כך שינותן לקל התבשיל שלפנו יכול לבאת׳ ובספ הינע כה משירדו מפור לתוך הסוכה שאם ירדו תוך המקפה יתקלקליטל לנאת רונה לימ כון שירדו שיפור כרי שיתקלקלואם אין לי תכשיל שיתקלקל יטל לבחת וחין משמע כן מדלו חמן כדי שתסרח המקפה של משתסרח משמע שתסרח ממש . פסקו הגשמים קודם שבמר סעודת אין ברי לחור וכן היה ישן וירדו גשמי ויבא אין ברי לחור עד שיעור משכת אחר שעלה עמו השחר אבל אם בעור משכת בללה או שעלה עמו השחר קודם שעעור אין בריך לחוור כדר בעלה או שעלה עמו השחר קודם שעעור אין בריך לחוור בין השור משכת בללה או שעלה עמו השחר קודם שעעור אין בריך לחוור בין השורי מן הסוכה ישומעום ואכדרונים חייבו מספק יוקטן שאין בריך לאמו דקיים כבן שם ובן ז חייב מרכנן כרי לחנטי חולה אפש אין בו סבנה בען שחש בראשו או בעונעו הוא ומשמשיו כטורין י מבטער מחמר הרוח או ריח רעב הוא בעור בין מלאכל בין מלשון ומשמשיו חייבון י ורוקא שבא ליחבער במקרה אחר שמשה שם הסוכה אבל אין ל למשות סוכתו לכתחלה במקום הריח או הרוח למיוד מנטער אני ונראה שאין כל אדם יכול למר מכטער אני לפטר שא בדבר שדרך בני אדם לבפער בו הולפי ברכם בום פטורים מן הסוכה בנים וחייבן בלה יו הקולפים בללה פטורין בללה וחייבן פום יו העובקיו

כהנית הראבל זו לנושה בעוכן כל השיעור עשת ולשועבא ברושואם אין העשת בראשו יבשו עליי פת ל אבל אם כמובור ושיעו מיבשו לרי זל ערשיהא נפרך בנעורן וחראבל פי אפי אם נפרפן בנעורן אם עריין בריך שישאר אותולת׳ והראבל בתבאס יבשו כלס ונשארו עוג ברין במושין כסול שאין מעלמירי יבש שא הלה מקלורי ולו כדיר לוח חראש י לפון לכינום כשר קוח קדין פני חפי הם כל ונשחרו שלשמ בדין כינושין כשר מנוס רחשו כשר חשונ אם לא עלה שו תמרה יהילכך אם יבש בראשו כשר ולאגרע יול ועם הין ענטו מרושן מעלנו אם מס ירוקו כשר שקם ממנראיו ואם מם אַרומן או שחורות פסולואין ממעטין אות בש ואם מיעטן כשר דרשו חכמים ולשעלה שלה משוך כנהלווה סימנה קנה

שלה ארוסועלה שלה משוך ופנה חלק לנמרי ובפבפה ה ווח סימנה קנה שלה לבן ועלה שלה ענגל ופיח אינה חלק י ורוקא כשפנימותים הו'נות נכחן ויש להם שני שון במסרי חברים מין ערבה שקפה שלה חרום ועלה שלה משור ופנה חימו חלק לנמרי שח שרומה לפונר בינותים עקומות ופוטות לבר אחר והיא כשרה ואם יבשו או נשרו רוב עלה או שנקטם ראשו פסולה אבל

שם או נשרו מישוט עלה כשרה יוכתב בעל השטור מסתברא אש לה נשפיר של עלה אחד בבד אחד כשר שנירה בשכן בחדם ומלשון אה חרחם ולירחה דבשנן שישחר רוב והגרוה של החרים שרו שלה על הינים בשרת ורוב היופרשים פרשו שלבתחלה בריך לחוור אחר הגרלה על המים שא שבריעבר יכא אף בגרלה ער

בתנים ואה הראשול בתב רלבתו להיוצא בשל הרים וכן יראה מרברי הרמבם ולשבתבער בני להחינורים יה אין כל דבר הגדלעל הטולכשר אין מין ידוע הנקרי ערע טלורוב מין וה גדלעל הטלים היה גדל בשעבר או בקרים כשר

דרשו חבינים זל וקייפן אתרוג ואם

של כחיפו מושם לשם שותיבו פפול יושיעור היכשות בימש הראב" ולקוא כשתכלה הליחה של ואיפן מוציא שום לחה כי הלחה לפרי במו הרם לבשר החי שכל ומן שמוא לח עבא לחה או מרוחק הספן או מסהיטונ אבל לחחר שיבש לא יוצא לחה של שהבריקה של השה לפי שאי אפשר לפוחטו או לחתם אבל בין שנקב שאין כן חסרון כשר יטל למעבר בו מחט או חוט ואשיש בו לוח ברוט יכן בוחשר כל שחוא פשול אפיל אין הנקב מפולש אבל אם אימו חשר כלנם כל וינן שאין מכור כאיםר כאר יומצרות פוב רחב בלא חסרון כען שתחביתר עלה וניקב בענון שלא חסר כלום י פוב ער חדרי הודע שה רשטן ב עם חשוב במשלש נפסול אפינ בפחות מכאיפרי ורשיו חנפל פרש דאפונ בן בשיש עו חשרון חיפו פושל של בכחיםר או מפלש וכן כתב הרב רבישעה זל ואה הריום זלכתב כסברה בדיש עו חשרונשניון מכ בשרו בפנים וקלים עו החישנה קיימת וחורי הורע קיימין מבפנים מבעיה ולה איכשישיו ודעות ריף ול להקלוים מחמירין והם מסתברה פון רספיקה רחוריתה הוחי וחס נסרק טל מרחשו לטופו הפיניה חיבו הכו כבר ינקיף מנים

ומן הפרקים שוש בשנם אדם נכבר ומשיב שנם לכל אדם ואם פבק באמנע ושהה לעור את כנ אין בריך לחור לראש שא למקום שפסק ותניא בחל ומגלה אפעשבה קורין ומתרבינן וסדר קריאוע כתבות

למעלה בהלטות ריושיחוש החלבות לולב ולקחתה לבם ביום הריושון פריען הור כשרת המרי ושנף ען ששת וערשטי וורשו חול פרי

השטור ולכתבאפ אין בו שא פעם אחר שלשה בחר קיכו כשר יוכן כתב הרמבם ולואא הראש ולהכריע

בן ביארגול בתב בעל השטור ול וחרב רביששה ואח הראש ולבתם במברא הראשונה וכל מפסולן בוכרים יוכן בתב בעל השטור ול וחרב רביששה ואח הראש ולבתם במברא הראשונה וכל מפסולן מחמר מוס או מראבר ולבתב בשל ולבתב של ולה מחמר מוס מוא שעת מרחק שאין פונה כשר בשרים ויטל לברך עלהם יו וחראבר ולבתב של וברך עלהם של היאחום ברושל השתכח שרת ללבול בחיר לאח הראש ול והרמבה ולהכשר ללביבש בשעריב

בל אחר ואחר מישרט עלב אחר ושתפערט מכשיר גם בערבה קטומה ולו פחיר יועשה מהקדם והערבה וחללב אפלים לשלים לשלים לשלים ומרמבה הביר גם בערבה קטומה ולו פחיר יועשה מקדם האין בריך אגד מפה לאגדו משום פוי ורשי ולפרש אעב דאין בריך אגד מפה לאגדו משום פוי ורשי ולפרש אעב דאין בריך אגד מכר מקום לבתולה חובה לאגדו משום וה שי ואפוה יהתכלה לפעו במער ואם לא אגדו באור אתוח בום עוב אי וישול האדם במנה במנה הלא שובה לאגדו בא אינו באתרה שלירק שעורך האתרה משב ותיוב ראשי מאתרה בתכה הלא קשירה יושול האתרה בדו השמלית ואף אם הוא השירה יושול האתרה בדו השמלית ואף אם הוא

חשר ידי ימיש יטול החתרוג בשמש כל חדם שהוח ימיש יוכשיטול הלולב שדו יברך על נטילת ללב ושחייש קודם שיטול החתרוג כדי שיברך קודם לעשיית המשהששו יטול ארבעתן קודם שיברך נמצח שכבר יכח קודם למשייתה ששון שהגשחן יכח חו יחסך הללב או החתרוג עד שיברך יונמנה שנה יכח של נטל דרך גדלת חינמי יטין של לכחב שיברך יומרם שיטומ שדו וחיש נרחה לרי ולויש חומרים שון של נענע של לכחב עד יוחרם במולב בתבשיברך קודם שיטומ שדו וחיש נרחה לרי ולויש חומרים שון של נענע

שרין וגם משה לתפשו בדו אעם שאים מעכב קריכן בה שפיר קודם למשייתן יוטוב למשות באחד מן הדרכם שכינבים ולה יברך שהחיים בשעת עשייתן ולקייזה על ידי דבר אחר שמה לקייזה חילכך אפלעשה בית ידו ומוקן שכתם בינבים וללבו משל בחדים להבל אם אים דרך כבור מנון שכתם בילונטל לא יבא יוינענע בשעה שיברך יוכן ינעניע בשעת קריאת ההלל בחדו לי בכל פעם שמחירין אות בבלונטל ליבא יוינענע בשעה שיברך יוכן ינעניע בשעת קריאת ההלל בחדו לי בכל פעם שמחירין אות

הקהל. וכן באכזיי הושיעה כזי אבל לא באכזיי הכלחה כזי וכן ינענע בהורו שבסוף קינונור .

הינעות הוא שיולך ידו מכינו להלח וינענע שם שלשה פעמים בהולכה ושלשה פענים בדובאה ומפאה אי ומשאה פן שלשה פענים ואחר כך מנחירו לבד בשן וששה פן שלשה פענים וכן לבד דרום וינעלה ידו לבד העלה ומשאה כן שלשה פענים וכן לבד דרום וינעלה ידו לבד המעלה ומשאה כן שלשה פענים של הכל בחו שלשה פענים הולכה ושלשה בענים הובאה של בחור וכתב של המולכה ושלשה מעלה ומולה של בחור וכתב של מושל בארבעה והיעלך רלפון ומצא מעלה ומוריד בלבד מולך לני שארבע רוחות הם של יוחיום לא מושל בארבעה והיעלך רלפון ולדרום דעת חישט הוא של הול הרבע רוחות המולם הוא ומתובן של מולכון לא בער הואות ומנהג באר הוא הקברה יד ימיפו מלחורות למולה בארות המולם הם של ומנה באר הוא חישט והראשון שהנהיג בן היה מקברה יד ימיפו מלחורות לא הרבע רוחות המולם הם של ומנה המים למשות כך שריהם והכל הוגד האדרבה באמולך ומכי לארבע קשות המולה ומוריד הוא כשת ומרב שים לארבע קשות אברי באמולה באמו מרב בים לארבע קשות אברים באמולה באמול ביום לארבע קשות אברים באמולה באמול ביום לארבע באות החות המולה ומוריד הוא כשה ומרב בים לארבע קשות אברים באמול ביום לארבע ביום לארבע קשות אברים באמולה באמול ביום לארבע ביום לארבע ביום לארבע ביום לארבע ביום באולה ביום לארבע ביום לארבע ביום לארבע ביום באולה ביום לארבע ביום ביום לארבע היום לארבע ביום ביום לארבע ביום לארבע היום ביום לארבע ביום לארב

כשמשר ומשא לארבע רוחות ואחר כך מעלה ומוריר של ששח קשות ער כאן

היחוק וני ימידו בין של שוקשול ופניםי ולבבל בשר במקנת פסול ויש וה הוח שבול החור להכשרו שחם כקלף מקבת יקלף השחר ויכשר י ורשיו חנכי שרש חיפכה עול פסול אפ לה נשתבו מרחו מקבת כשר ואש לה נשתיר בו שה כסלעומיהו שרש הרחבר ולשמקום הקילוף הוצ ממנראה עון האתרוג אבל אם הוא משונה ממנראה האתרוג אם חוא במקום אחד נפסל ברובו ואם הוא בשנם או בשלשה מקומות פסול אפ במיפנטו ואם הוא בהוטמו אפי כל שהוא פסול כדין חווית. פטלה פטממותוהוב הפרחשברחשו לפי הרב רבישקב בר יקר ולפסול חבל נטל שוקע כשר בכל ענון ולפי הרו הנייול שטום פנטמת כשר בכל עפן ונטלה עוקע אם נטל מה שחון לעמא לבר כשרי ואם עטל מעוקרן ועבר מקומושהוא חסר פסול י ורפיו חפש ול פוסל בשניחס וכן כתב ריף ולוקריתבט ול וכתב אה קראש ולוכן נשינינן לפסול בשנהס ודוקה כשהיתה לנשטיות ונטלה הבל הסיש התרונון שלה היתה להס פנטמת מעולם הין כפסלת בכבי וכן דוק כשעשל העוקן ולו נשאר ממפו כלל באתרוג אבל אם נשאר ממפו כל שהוא כשרי עלתה בו חווית ושא אבששעוים ש ממש שמקומו שכר במישוש שהוא געוה מן האתרוגאם הוא במקום אחר איכו פוםל שא ברושי ואסקות בשנס חו בשלשה מקומות אפי במינעוטו פסולי וכתב הרי ולן ניחת אפי השנים חו השלשה מקומות במישושו שלבר אחר פסולי אבל מראבה זל כתב דוקא שנתפור מנימור ברום אעם שבשמח החברטרות מה מישנט אבל במישנטו כתן שכלם מכר אחר של האתרוג כשר ולוק הסבי אה הראש זלואם הוא מחצה על מחצה במקום אחר כתב אחי הל יחים ול ביון שהוא בירי אנם איפשר לבמנם כמו פרון בפומר אבל הראבה ול בתבכל הפסולן ברובן מחבה על מחבה נמי פוסלשתי חיפש לבמבס דבשנן רוב הנרחה לשנים ומחוטמו וחילך דהיים ממקום שמתחיללשפע עד הפטמת למעלה פוסלחווית וכל שיפוי מרחות בכל שהוחי וכתב הרחבר זל הקוח הרין פני יבש פוסלשם בכל שהוח׳ וחם עלוה בו חווית בענון שנפסלחו שהוח מפומר חם כשקולפו חוור למרחה האתרוג כשר ווהו פסול החוור להכשרו י בפלעלו מים בתלש ונתפח או סרח והוא יותר מתפוח שיש בו קבר ב כיח רע או שהוא כשם בחומן או משםל או מפוער פסול. ואם הוא שחור או לבן במקום אחר פוסלברום בשפם או בשלשה מקומות דיפו כחוזית לפסל אפעל במיפעטו והא ושחור פסול דוקא בארשת הרחוקים מאר מארץ מש,שמות שיפוי להס אבר הסמופים למש ורצולן באתרוצון שחורין כשר להם ודוקה שחור הבה מארן מש כשר בארעת הקרופס לטש אבל שחור שגדל בארן אחרת פסול שאין דרט בכך יהענול ככדור פסול גדל בדפום ועשאו מערה אחרת שאימו מערת האתרוג פסול . אבל אם עשאו מערת האתרוג אפילי עשאו דפי דפי חשיב שפר ערתו וכשר י התוום שגרלשנים דמקים זה בוה כשר ובספר המער פטל יתווה הירוק שרומה רשפני השרה פסול אבל אם הוא ירוק וכשמשהין אות חוור למראה האתרוג כשר י שיפער אתרוג קטן פחות מכשבה פסול אבל אס הוא בשנה אפינאס הוא שםר שעריין לא הנמר פריו בשר ובנדול אפינאס הוא גדול שברי לאוחוו ארבע המישן פסולן בגוו שן לפשיחום בן לחקר יחוש ובשחול הנרחתוחשרה שלישרש חבר חם שלעי לבתחלה לה יכול וחם בטליכא מיום ראשון ואילך דלה בשבן לכם וכל הפסולן כמו שפסולן בראשון כך פסולן כל הו ימים חוץ משאול שמותר מיום ראשון ואילך וכן חסר מותר מיום ראשון ואילך הילכך ניקבאו שפושהו עכברים מותר מיום א׳ ואילך אם כשאר ע כשיעור ובעל הלשת גדולית ולפסל אם פקשהו עכברים כל ו הימים משום דמאים אעב דנקב כשר יוכן כתב רב נטרונאי ולואא" הראשול לא חלק ואפי לכתחלה מותר לאטל ממפו רק שישאר שיפער כדי לבאת ב ולמירן חשוביום שניפום ראשון אבל כל שאר הפסולן פוסלן כל השבעה ימים יוהרב רם יבחק

לחחוירם אחר כך חוא מתנה ובלבר שיתנה לבמתנה במורה עב מנת לחויר אבל אם אמר יחא שלך ער שתבא ם וחות כך תחוירקו לחיבה י ובריך שיחוירם ליחור כך לקיים תנאו אבל אם לא קחוירו ליאחר כך לא קיים תנאו ואו נמנאת המתנה בטלה למפרע ולויבא ואפענאנם מידו במען שאיפו יכול להחוירו ורובה להחויר ל דמיו לא יניו ואפיניתים ל סתם ולו פנרם על מנת שתווירהו לימפתנות דעות שיחוירם לבשן שבריך לבאת בו ואם לה מתויכן ללו יכא יומיהו אפשל לו מחויכו לכו שא למחרואחר לחחרומאחרון מחוירו לבעלם יכאי וים אומרים שאין מיך להחוירו לשאחם כן כפל תנאו שאומר לנחרימוא לך במתנה על מנת שתחוירם לני ואם לא תחוירהו לכלה אויין מתנה שאם לו כפל התנאי הני הנאו להיים החורה בטל ומעשה להיים המתנה קיים ויכו בו אפי לו החוירו ל אבר לפ מק שבתבת ראמל בסתמי בריך לחזירו לבר שכן אם התנה ולא בפל ומטעם וה רבעו משלכם לו ליקני אינוש ללבה לקטן שומה קמה נקטן מקנה קנ הקטיי לה הקני ונמנה שהין החר ישל לבחת ש החר שמנים להוי אחין או שותפון שיש למס אתרוג בשותפות אם יכול אחד מנחם לאכלוואין חברו מקפור על יוצא בו משיב כשל ואם לחו לחיכה שחין השותפון יכולון לבחת בחתרוג המשותף מרשיתן לחברו חלקו במתנה ומה שמקנון במקום שאין מאתרוג מנש שכל הקקהל קופן אתרוג בשותפת ניונאין עי פרשבה זל פון שקפותו כני לבחת שו מסתמו מויח כשו פרשו שכל מקמל מתנון חלקם לכל מישנטל לבחת בו על מנה שיחוירהו להם ביון דבתנין אחר אין ישלון לבאת עו י תשובה לרבשרירא נאון ולמקום שאין אתרוגוללבמעיין ועבון מחקהל מכל ארוד ואחר וקופן ומטל חון של בה בשפת מהל ומברך עלי ומותמ לוקנים ומברכן עלי ושוב מטליבל אחד מחבורו ער שמברכן עלש כל חקמל יכאו ידי חובתן או לחוי וחשיב שראי בשאר ימות החג מנום שנו והלח יכאו ידי חובתן בחות ללבחבל בנום רחשון בריך כל חחר עלבשלי וכן רחוי שתמשו למיות קופן העלב לחחר מן מבבו חו שיקחמו מפנינומו או שיתפו הרמנים לחון מתנמ והוא יקנה לעצמו ובנום טוב הראשון יתנפו במתנה לאחד מן הוקנים וכל אחד יתשו לחברו ביותנה ער שיבה להיכלם י ובחשכנו וכרפת מקנין כרשבם ול סנמרו הקל אומר קרים שלם י ומוצאין שנ שפרים באחר קורין שור או כשב או שבפרשת باداد باد סכקעם י ובשע קורא מינפטיר קרבמת היווספון ובחיושה עשר יום לחוש השבענו ויופטיר בוכריה הכה יום בא ליי ויניחויר מספרים ואומר קרים ומתפילון מכבור מוסף שלשמ ראשומות ושלשמ אחרומות וקרושת מיום -באמנבנ אתה בחרתם מפע חטאים את מוסף יום קסומת חוק וכן כאמור ובחמשה עשר יום לחוש וכן ומחזיר שלח בשר פתפלח וחומר קרים וחומר מושענה ויש שחין חומרין קרים קורם הושענה יומחנון להקיף המנכה פעם אדת בכל יום ומעלי ספר תורה כד התובה כשמקיפון אותה. ובנום השבעו מקיפון אותה שבע בעמים וכר לנקרש דתפן בכל יום מקיפון המוצח פעם חחר ושום השששי פעמי וחומ חנה יה קושיעה נה חומ יה מבליחה שי ל יהורה אות אנוחו חושישה נאי אנו וחו חם שנשמות של עב יומח שמוכרין שו השנם על שם עמו אנם בברקי וכתב ואפ בתקר מעלה וקוא אסור בויקים כביעל וגם אפוקו בני מעריא אנאי יו וברושלמי אומ וכר שריחו׳ ורב סעריה ול בתב שמקיפון מיר אחר קריאת שהפטרה בעור הספר על המבה ומפונטוב כרי שלה להוכח הספר שלה לערך פון שחין קורין עו שח שחין מקונו כן בש מחיי ולבבליום ב פתיים חחר לפנים וחחר לשנים ופום חחקפת כת קוֹב כעמים למימושלשה לשמשו ואחד לימים ואין ממנון כן עומו שא בכל יום אחד למים ובשבת אין מיקיפן ובתב רשי ול אף בחולמי שאין לעלב לה יקיף כמו בשבת שאין מקיפון כיון שאין ללב דב שריכה נחון ולשחין למר משענה מפשה שפות ששממש שחומרין

7.1

ń

38

Di.

172

יננת

30

כתב בעל משטור זל מולכמ ומבחק מוח הנעמע וחין בריך נממע שררק ועלן וכן כתב רפים מאייל נאון שאין בריך נעפוע שורה ועלון שלא אמרו שא כדרך שאמרו בתפופה מולך ומפא מעלה ומוריר ואו קארבעה מינון מעכםן והאת וה שאס חסר לאחר מהם לא יברך על הנמצאים בהוי אבל אסים לנטלן אפל לה בטלן ביחר חלה בטלן זה אחר זה יכא ובלבר שיהו כלן לפנו ויטול העלב החלה י חסר להאחר מחמינטן לא יקא מין אחר במקומו ולא יפחות מקקם ולא יוסיף עליקם מין אחר אפיל לא יאגרכו ענקקם אם יאחופו בירו ענקקם לשם משת ללב איכא בל מסיף אבל מאותם ארבע ממיטן יכול למוסיף עלהם ובחדם שוטה שאים עבות כחלקו כו קנאונים אם קוא מנין קרם ויכול לחוסיף אות אם לאו י בתב בעל הלטת גרולית זל הרם שוטה אפיל בהדי אם אחריני פסולי ורב נטרופאי ולכתב אם יטל למשות טלעעות מעה מן המובחר ואם אימ מוכא שא שלשה מופ עשת מימלא אותנ הרם שומה ושפר ראמי וכן בתבאה הראש ולי בתברב עמרס ולנהע במקומם באשכנו ביות ברת מכיוה דורות שלה לפחות משישים ושימום בעפושון ביונין לעלב ויש מוסיפון עד שבשם ביופן הפרים ללב ביוסולה בעלהוכנהיום כשר לנטילת עלבשאם לה נטל שחריה

יטלפו ערבית. ומכל מקום זריוין מקרימין למעת. ावधर्षा नात

בבקרשמעות מעלת השחר ושקר משת בשעת החל וחס בריך לוך בדרך וחימ יכול להמתון משל מיר קודי שילך ובלבר שעלה עמור השחר וקירה ההלל בלה עלבי מעשה בהנשי ירושלם שהיה יוכה משת ועלבו בהוי היי קורא קרית שמעומתפל לנלבו ביו אעם שאסור לאחו ביו ספר תורה ותפינן בשתת תפלה שמא יתבטר מטונת שאם הכא פון שרבר מעה הוא לא חישיכן שמא יתבטלמטונת יקורא בתנרה ומשא כפנו מניח על גו קרקענוס אבלים ולבקר חולים לולם ביוו נכנם לבית המורם משנרו בי ביו או בר עברו ואסור למטל קור סיטלפו שכח ואכל קודם שנטלנוהוא על שולחפו יפסיק בנום הראשון שהוא מן התנרה ואפילאם יש שהות בו אחר שיאכל ומניום ראשון ואילך אם יששחות בום לה יפסיק

として שלמשה מותר להריח ש ששקרו לחכלה ומוה לבר הוקנה

ולם מלחרים והמריח בן וכתב הר שמיחה ולשחין ל לברך ברוך שנתן רים טוב בפורות רפוקרו לחו לרים עד יו ואש העורי כתב שים ללברך׳ הום של מעם אסור להריח עו שעשקרו אים של להריח ומוה הוקבם

אשה מיר בנה או מיר בעלה הללב ומחזירת למים בנום טוב ותםיף עלו אם בריך ובלבר של החלף קמים ובחול המנו

מענה להחלפס כרי שישאר לחוחרור שהפא עלב נישרש פט מחון ליכווס כתב קרב רבשמשן בר חברקם שמות לנטל של אסרו חבמי לבר שמוו

लगा रिलो मेंने जिल्ला के दाय हिन के नाने बात रिविष्टि के नवराना मेंन दने विवास निवास कि विवास कि विवास कि विवास אתכוג שראוי לכאת בו ומכא אחר כאה ממפו מעבה להוסיף עדשלים בו

הראשון כרי להחליש ביותר כאה מיודע לנענע קולב אבו בריך לקפות לוללב כרי לחום בי מערב

התורה ללב עםל במקוש כל שבעה וחוץ למקוש רק יום ראשון וחכמים תי שיקה עטל בכל מקום כל שבעק קימים אבל בשבת אימ עטל לו:

אם חליום ראשון בשבת או אחר משאר הימים הילכך בום ראשון שהוא מן מתנרה אין אדם יוכא בעלם שלחג שא אם כן יתנבו ל במתנה נמורה דררשינן ולקחתם לכם בום מרחשון משלכם ומיחו אם בתפו ל במתנה עלי מולך אחר מדיותי וכל חיי האדם תליים בינים יום מחנון לחתר בו אתרו של ללב למעלה וסיוך לרבר רכים כפרב חסר ואו פי ששת ימים יהיה כפורול יותר ומקיפן ו פעמים ומרכם ביתושפם על המים ומטלין ערבה וכר למקדם שחיו מקיפון ש שים בערבה ופלעובה רבי יוחנן אמן יסוד נשאים אחרונים חנו וכריה ומלחבי הוח ולכך מברפן עלהי ול יהושע אומר מנהג נפאים חוא פנרוש מנהג בעלמא שמת כך ואין מברפן עלה י ופסק כיף ולשחין לברך עליה רחסיקנה חים הוה קחי קיניה ררב שערבן ברוק וחת ההוח גברה ערבה קיניה חבט חשטולו בריך קסבר מנהגנבחים חוא ואמשוג לא מברפטן ובעל משטור ולבתב הא דלו בריך רם ששר משום היחיד הוח ויחיד חימו קובע ברכה לעצמו חבל בעור והחי מברכן י ורב שמוש בר חפע פסק כרשיוחנן שמברפן ואח מרחש ולפה ושוע בריף ול . כה נאון ולשישר החיטט ב פעמים בהפלת מוסף שליום ולש שבתפלת חתויר אכן מטלן קונלבובתפלת המוסף של היום הקוף אבן כוטלן ערבה בפע עבמי ורשי ול של חשו לשון נעמע י וחרמכם כת חובט בה על הקרקנ או של קבלי ב פעמים או שלשה וכן כת הרי זלבן ביותי וערבה זו בריכה שישור וכמה שישורה רב מומן אמל ב ברי עלן להן ורב ששת אמר אפל עלה אחר בכר אחר וחלכת כרב ששת שא שכת רב קאיי ולשמטער קרבר עלה אחר בכר חחרי ואינה מטלת שא בפני מימק שרום של יאתר דבר אחר עינה אבל ים שרו דבר אחר אין לחום ואין ארס יובא ירי חוב שבערבה שבללב אמוב אם מנשה אותו שם פעינים אחת לשם עלבו אחר לשם ערביו יורב נוין אין יוכא בה ידי חובת בערבה שבעלב אס מגשה אווה ב פעניים ופסק מרמבם דאין אדם יוכא בה יחש העורי זל פסק שיוכא בה וליה הספס אל זל בשבש אסור שהרי חוקסה לכל חו ואפי נפסל אסור כל ו חימים ובשמיני

(C)

מותר ולריכן דאית לן תרי יומי בשימים ספק שבש אסורי אבל בתשיש ספקשמיש מותר׳ וכיל הל פרן שאם ים האחרון שלחג באחר בשבת שאסור אף בתשישו אינג וקימן לן שמותר בתשיש חיים בשחר מימים חבל חכח חסור משום חכנה רפין ושבת לפש חין שבת מפנה לים טובולו נהירה להוני אם הראש ולרלא שייך בהא הכנהוכן מהען בו היתר י הפריש שבעת אתרונים לשבעה היתים כרש

אחר יונא בו ואוכל למחר אבל בנומן אסור שהוקנה לכל אותניום

731

שונס

90

ורש

つげ

מט

אנת

Ji

שנער סעורת שום השבע לו יסתר סוכת שמאיורמן ל סעורה אחר כך וינטרך לאטל בחומוצא חכלים ממנק מן המנחה ולמעלה

ומישן השת לכטר יום טוב האחרון ואם רוכה למטלבה בשמישבריך לפתח בה מקום חרבע על ארבע לעשות הישרא שאמו יושבן בה של לשם מעת פובה של יהא נראה כמוסיף ווחו מוקא לבע ארן ישרא שאין בריכן לשב בה בשמינוים שבענהוא להסחולי הילכך יכולין לסותרה ולפחת בה אבל אמ שבריכון לשב בה בש אינע אין לעשות בהשום היפרא של פסול שהרי משום ספק שמינע אם יושבן: ואם רובה לשבבה בתשיש אי אבש לפחות בה בשמים מפנישהוא יום טוב ומה יעשה להישרא אם היא קטובו שאסור להניח בה הנר יניחשו בה בוקים קישריו ואסגרולה חייו שמותר להניח בה הכר יניח בשכה כל המיחכל שקן אסורין לחניחם בשנה

ורוייה אסורין גם בשמעע ולחירן גם בתשיש שחוח ספק שמיע וכד אח" הרחם ולוכר מיקלע שבת במונחייום טוב החתרון של חג מהנון שלה

להסתפק משיי סוכה ער מוצאי שבת ונראה דשרי תרנט ערשת מתפלטן שלם ראשומת ושלם אחרומרת

וקדשת היום באינבעואוינר ותהן למ יא שהימ באהבה את יום שמינש חבעברת הוה את יום טוב מקרא רום

אם יום ראשון חוליבא בומן דסוכה מילבך בריך של למפסיק בסוכה בון קירוש לימן י ואב השרי ולכתב בלל ביש לימן יוול בחבר וכרי בללל ביש לימן וימן באחרונה במו יקנה אעל שקומן אים חוור על ההברנה ואה הראש ול הסבל לסבר הרא नवह स्तर्विति द्या दर्भवा। ।वयकी विविद्या स्टर्म वर्ष दर्भ दर्भ किस्टा दर् נפשך יבי בומן שאמ בראשון אף אם מוא חול ילוגרע משו אמרו בשעת עשייה שיבא ולא ראמי לומן דריןי שחומר בעלש שאות מוא בשבל מיום ולו בשבל חסוכם וכן כתבו לשי ולורי ולי ויה שבריך לחומרו מ רלו יפןם ומן שלו בשעת עשייה או בשעת נטילה יואס מיה אתמול חולאם כן לו היה לו שעת עשייה ולו שעו בטילה הילכך לחיבה בומן של חימול. וחה מרחש ול מספס לסברה מרחשונה וכן מהגין בחשכנו ומיהו ה לפנ זה נרחה לשחם חליום רחשון בשבת שנדיך לאתרו בשפשון שלו אתרו ברחשון ומוצאין שמספרי וק
בחחר כמו באתמולומפטיר קורח גם כן כמו אתמול ומפטיר במלשם ויקהלער בהוצאי אותם מארן מצ
מחוירין מספרי למקומן ואומ קריש ומתפללן מוסף כמו אתמול ואומ בקרבה ממוספן ובחמשה שביום ו
אתחוירין מספרי למקומן ואומ קריש ומתפללן מוסף כמו אתמולואומ בקרבה ממוספן ובחמשה שות ה קיאך נעשם חול לנור שמוא יוסשני קמוער מתפללן ערב שחרי ומו כדרכן ואומרישלה ויבא בעסרה ולמעלה בקלטת פסח בתבת אם לחושר בו יום מקרא קדם חוח ומטלון הללב ומברשן על ותמרין חחל ומקיפון חושבה בכל יום חוץ מבשבי ומושחין סת וקורין על ליבקרבמת החנשבשפום יורם הרשת בסדר קריחתן והשקר כך הוח שפום הרא שלחול המוער קורה כהן וכום השנולי וכום השלשי ושרש חור וקורה וכום השלשי והרבש קורה ספוקב שניחור שניות בעבקר שנים עשר וחינים שנים בבשים בנישנה חשר יותר שות וחות וקוריון שם משני וכון ושים משלשי ובשנים וכן כל הימים עדיום חמים ורחום החלים ומוח השלשי ובשנים וכן כל הימים עדיום חמים ורחום בחרתפו מפנים חור וקורין ובום מדבעור בעל ובים ומוח בחרתפו מפנים חורים בחרתפו מפנים חורים בחרתפו מפנים חורים ביותר ביות אומר ושום השלשי וכן בכל יום וסימעך שלה הטעה לעולם מען הפרים והימים ביחד הסיד ובשבת שבחור המוער ערכת שחרי ומנחה מתכלפן ז כררכן ואומ יעלה ויבא בעבורה ובמוסף ב ראשום ושלש אחרופות א צחרופו וקרוש היום באמל ועל עמוהשבה למר ותתן לפו יי שהים באהבה את יום המפוח הזה את יום חבקם מומות שלי ומנטיר קורא קרבמת של מפשקא דיומא לפני מקושון ב מפרים וקורין באחר ובפרשת ב תשא ראה אתה אומר שי ומפטיר קורא קרבמת של מפשקא דיומא לפני מק שהוא מיום ומפטיר ביחוק שום בא נוגעל ארם ישרש יולמים לה בהלעת הפסח בתבת למה מפטירין כך הרבור ביום החמיםי של חמיועד שהוא הושעם רבה מהבין באשכט שמר בן במומורים כ

שם ואומרין קרושה דבה במוסף ומרשן קבת בנרות כמו שום הכפורים לפ שכחג ערוען על המים והכר

11/1/ 2/10

היטור בכל מיום אין למקל למם משום דברים ממותרים ואחרים פות במם איסור אי אינה רשאי להפרם בפניחם וקראום חמכת חמ בכה וקיה אומר קרב רבי מאיר מרוט בערק ולשריעי השעור ב שמור במס במם מס בענית הרשות שלא קבעום שא להל ולהורות ולא למשתה ולשמחה ואין מספרין בקם שנים למכם בפני ולמעלה בקלכות ראש חדש בתבת אם יש למור בקן בירון קרין

מוכר כסות ולקחשיון למלפקס יומומיר בקס יקין לבני של בני וכניך כל אדם למוקר בקן מארות בכל לי בני למושר הנס יומיר בקס יקין לבנים הלמירי חבמים . וכמה ברות חם בלל רחשון מדליק או מיכר בסות ולקחשיון למלפקס יומומיר בקס יקין לבנים הלמירי חבמים . וכמה ברות חם בלל רחשון מדליק אחר מכאן ואילך מוסיף והולך אחר בכל לה עד שבאחרונה יקין שמנה ואפליאם רבים בני הבית לא יעשו יותר

ברשים לשת שות שולה בשבל שנם כמן מעל ראשון ואילךי ואם מלא קערה שמן והקיפה פתפעת אם פפח עלים כל כל פתלה עולה בשבל בר אחר לה כפה עלים כל אפול לבר אחר אים עולם לפי שהוח במרורה וכתב בעל קשיטור ול מסתברא שלא הרחיקם וה מוה ער כאצבע אבל אם הרחיקם וה מוה ער כאצבע שאיפו בעשה במורקיבה וכרחה לבחשל הרחיקם חין להתבר בלו בשית כל דבמה בעלים להרחקה זו חשרה הפתלת נסות וחלה בכחות מכחברות יוחם הם דקות חשל בכחות מכחברות וחשה במות וחשה בכו להת קאת כפיתכל דמוא מעלותו דפסיקא. ומניחה על פותו הסמוך לרשות הרבים מבחון אם חבות פוערים לרשות קרשם מננחק על פתחו יוחם קהבר פתחק לרשות קרשם מננחק על פתחק וחם קוח נר בעלים שאין לפתו פתח לרשות הרבים מניחה בחלון הסמוך לרשו הרב ובשעת הסכנה שאים רשאי לקיים לממשת מנטחם על שומש ודע יוברי נר אחר להשתמש לחורו יואם יש מרורה אין בריך נר אחר שיובר להשתמים לאור ממנורה י ואם מוא אדם משוב שאין דרט למשרפוש לאור המנורה בריך בר אחר אפי אם יש מנורה ימעה הנחק למטק מנשרה טפחיםואם קניחה למנעלה מנשברה יבאי אבל אם קניחה למנעלה מנשברים אמיה אפיל ברי עבר לו יכא דלו שלפוא ביה שנא ולכא פרסומי עסא י וכתב הרב רביום חלני ול הוקא כשמעחה בחון אבל בשמעחה בבת אפול לונעלה מעשרים אמה כשרה כהאמריכן גם סוכה אם רפיות מנועת לסכך אפי למעלה מעשרים אמה כשרה דשלטא ביה שנאי וכראה לשאין הנדון דומה לראיה דהתם בשנן התשלים שפו בגב וכיון דמחישת מנישות לגנעל ירן ישלנט שניו ביג אבל הכא ובריך שישלנט שניו בכר פון שחוא למעלה מעשרים ילה שלט ביה ענים מחי נפקח מימ בגביהות ערין ליועלה ממח בשבול לו שלטה עיניה בנר טפי מאיר מרוטנטרק ול היח מרקרק להניחה למעלה משלשה טפחים ולמניה מעשרה ומשת בטפח הסמוך לפינח משמש כרי שתהי מוויח מימין וכר חמכה בשמש וכתב אבי השרי ולשאם אין מוויה משחה בימין י ובכפר המעשת הקטן כתב שאם מעחה ברלת עבמה יניחם מחצו של כנוסה לבר שמשל ובשת הכנסת מרליקה בירו וכר למומרה שחיתה בתרום י חבר שיש לה שע פתחים משע רוחות בריך להדלין בשע פתחים שלח ירושחוהו המוברים למר כשם של מרלין בוה מפיחובר לו הרלין באחר . מילבר אם שני מפיחים מרוח אחת שיכולין לראותן כאחת מי לבאחת מקן וכתב בעל התרומות וללהירן שמרלקין בפנים אפיל בשנ רוחות די לובאחרים במהן שאין היפרא שא לבפ הפתנוחן יודשן ששפ הפתחים של איש אחר וגראה שאין להקל דאף לדירן איכא חבר

פון שמרליקין בפתח חשב המעברים רואין של חבלין ואיכא חשדיי מחוף שקיעת החמה ער כחששעה מן הללה שאו חשבים עוברים במתח ואיכא פרסומי שבא הילכך בריך ליתן בי שיני

מות ומקדם שלח בסר בכית הכנסת ונפטרין לבינהם ואוכלן בסוכה מפנים מוא מפק שבינו ואין מברכן על
ישיבינה שאם כן היו עושין אותניתל שא שאמ יושכן בת מספק ולא שייך בשיבת בה למיר היאך געשם חול שכן
דרך בני אדם לפעמים לשב בבל סוכה אפילי של שם מעת סוכה יומקדשין ואומר זמן וכן למחר יושבן בת
ויש מחנון שלו לשב בה בללשמיני ושם השמיני יושכן בתואים מפה

משפמין לפת חכנסת ומתפלל ין יובר כמו ערפת ותמרין החלל, ומוציאין שני ספרים
וקורין באחר חמשה בסדר ראה בפרשת כל הבטר ואס הוא שבת קורין שבענד
ומניפוילן עשר העשר ויש שמיתוילן לעולם עשר תעשר לפי שהוא ומן אסיפה ומתפות עניים ומפטיר קורני בשני בוס השמיע עברת עד סוף סדרא ומפטיר במלכ ויהי ככלות שלמה ומחויריף הספרים למקומים ואומר

שלח בעור קדים ומכריו רב להושיע מוריד הנשם ואין פנסקין כמפנדם למעלח בתפלת מחול

זרם בליל תשיע מתפלטן כמו בטלשלפט ומקדשין ואומר זמן

ספרים וקורין באחר פרשת וואת הברכה ויופטיר קורא בשכבמו אתמול ומפטיר במלפם ויעמוד
שלמה לפטיי וברושלמי ששמפטיר ויהי אחרי מות משה עבר יי והכי נהיען ובשלשי
מנהילן בראשית י וקורין אווה שמקהת וערה לפי שמסיימין בו וראוי לשמוח בסיומתד
גרעלן להדפולמיר בראשית כרי שלו יהא פינחון פה לשטן לפי כבר סיימו אווה וואינן רובן
לקרא עוד י ומרבן בפוטין כמו אשר בגלר אשת י וש מקומות שמוניאין כרש
באשכט שממשים והמיותו למדרין כדשת וקורין כל מרעו משטין משתם
באשכט שממשים והמיותו של ערה י ולמובאי יום מובמב
באשכט שממשים וכל חור שמברילן במוב י שבת לא שבין
בתפלה וכן על חטם כדרך שמברילן במוב י שבת לא שבין
מוברבין על חנר

תמו מלסת ללבוסוכה ואתחיל הלסת מסכה

תרסא הלכור חנוכה

מאי חפוכה דתניא בכה בכסליומי חפוכה המניא שין זלא למספר בהון ודלא למנור בהון תענידא כשכבנסו מנים לשדבל טמאו כל שבקיבל וכשגברה יד מלטות בת חשמונים ונכחום בדקו ולא מצאו שא כך אחד שר שמן שהיה חנוס בחותמו של כהן גדול ולא היה בו שא כדי להולק יום אחד ונעשה בו נם והדליקו בו א ימים לשנה אחדה קבעום שמיה ימים טובם בהל ובהודאה למי הלי ולהודות לים על מנסים בהודאה אבל מותדין מם בעשיית מלטכה ומה אמות מלטכה בעוד שתנרות דולקות ואין להקל להן וגם אם יש מקומות שמחנון מלטכה בעוד שתנרות דולקות ואין להקל להן וגם אם יש מקומות שמחנון

נסים יו חרואה חנרות מברך בעל ראשון שתפם שמשה נסים ושקחיים מכאן ואילך אים מברך שא שמשה נסים . ורוקא שאימ עושר להרליק ואין מרליקין עלי כגון שהולך בדרך ורואה הנרות בשר אבל במטן אחר אין בריך לברך ברסיטן במסכת סופרים המרלים אחר שהדלים אומר הנרות הללו אמ מדליקין על התשושות ועל הנסים ועל הנפלאות. שעשית לאבושים על ידי בקשך הקרושים וכל מעת שמנת ימי המכה הנרות הללו קדם ואין לפו רשות להשתמש בהם שא לראותן בלבר כדי להודות לשמך על נפלאותיך ועל נסיך ועל ישושותיך. וכן חיה מוקב קרם מרוטנטרק ואא" מראש וליי חייב לחרשק בפני חתרם אכסנאי עבמו ואימ יונא בשל בעל מעת ומיקו בפרוטק שיהן לנושתתף עמו סני ואם מרלקין עליו בשתאין בריך יותר ואם ישל פתח פתח לעבמו אים יובא במה שמרלקין בשתו ול במחובה בן האוכל תריר אכל אבו או פאוכל אכל חשרו ויש לב בת מיוחד לשינה בריך להדלק שניון שיש לב בית מיוחד לשינה וחנולם כואין אווע ככנם ויוכא איכא חשומ אם איפו מרליק שאין מעולם יורענן שאוכל ביוקום אחר ואפולליירן שנה במ מרליקין בפנים ומסתניה בני החצר יורעים שחובל במקום חחר חשל הנישייך חשר בי משבנים עוברים ושפים לפש פיתו השתורואין שאיפו מרליק על י כה רבשר שלים ולאנשים מרבה הדרים בחבר אחת שורת חדין שאם משתהפון בשמן יונאים כלם בנר אחת י אבל להדור מעה כל אחד ואחד מדליק לעבמו על פתח בתואי פינו ית בבא לבפשיה חייב לחרליקי משום חשרה יי מן קשמן והפתלת בלל ראשון מוסיף עשומרלק בלל שני מוסיף עלי ומרלק בשלשי וכן בכל חליות מתר סניים בללשמים ששם ל מרורה ושורפו בפפעביו שחרי הוקנה למשתוחם נתערב ממם בשמן חחר וחיןם לבטל בתבחרב רב מאיר מרוטנם רק ול שאין לחוסיף עלש כרי לבטלי ול דאמי לעצם שנשרו מן חרקר לתוך התפור בום טוב שמרבה עלהם עשם מוכנים ומבטלן ושחנו התם שחימו נהנה מחם ער חחר ביערן חבל מכח נהוכה בשנה שמנר דולקו חפור גם כן לשהות לשכה מבחים לנד חיוכה דחיישיכן שמח יחומו ממים כון ששוחה אות לומן מרובה ואפ אם ניפו בכל מאום חיישיכן הילכך אין ל הקומו שא שריפה יי שאין יהו מנעית לקמות נר של חמכה ונרשל שבת יקנה של שבת ולו שר יין אין לקרוש היום יקנה גרואין ירו משגה לקפות של אפוכה ויין לקרוש היום יקנה גר ולא יין יי בייג ולגר של שבת ונד של אפר בריש ביים באי ארלק של שבת בריש בייג ולגר של שבייג ולגר שבייג ולגר של היום בייג ולגר ולגר של היום בייג ולגר ולגר של הי איתסר ליה לחדלים של חמכה והא קבלה לשבת י והתוםשת כתם שאין הקבלה תלנייה בקדלקה רטלוחרלין שלשבת יכולה ואחר כך שלחמכת יכלויון של קבל לשבת יי שבת בריך לתן שום דבר לחוץ בן חנרות לפתח בשבל חרוח של יכנה הנרות כששוחומעל זכר שחחורי הדלת אסור לפתח ולנעול בינהו כה הרם מרוטנט ולכשחיים בבפרת כאיש את מורי הרבר שמום שלה היה למקום אחרי הרלת להרליק הנרות של חפוכה והיה קובע אותם ברלת עשינה אחורי הרלתונתן חוא טעם לרבר רשון שחרלת, בטלה לגם שת חשיבא בינחובר לקרקע ולו חשיב במטלטלקנר כשנתו ושעל הרלתואין למר כשנתו או בשנת או משמח ש הפתלה או מרחיקה פנמים ובמני מכבה או מבשבר דחא נרשער מטבלה מנער את מטבלה וחוא כופל ולא חישיבן לה שמטה השיון לטעו או לאחריו ללא שייך כן מאי שולא מכבח או מבשר ואפול אישייך רבר שב שין

כתבאא הראש ולבתשבה מעברך בעלשעאו אימוששחשרי ומעל ראשון ואילך מברך שנים להילין ושעשה

בש עור שאעש שמרליקין בפנים כון שמרליין בפיני הבת והוא פתיחים היכרא לעוברי ושבים והפינילות בשרים לה בין בחול בין בשבת אף הפסולים לבר בכת מפינים ביון מישך אחר הפינילם שבת מפני שאין אורן יפה שאין השמן פישך אחר הפינילם

בשרים לה דלה חיישיכן שמה תכבה ותחוור וידלקתה שהף בחול הם כבתה קודם שעבר ומנה הין בריך לחורה ולהדלקה ולה חישיכן פני שמה מפני שהין הורן יפה שחרי הסור להשתנים לחורן לה שנה תשמיש של קדושה בגן לפנוד ול שנה שהר תשמיש והשל השמיש ערהי במלמה כגן לשין מעור לחורה החור ובעל העימור לחורה מורה החול הבר החל ול המיש של החל הברי החל ול ברות החבה לחורה מורה של החדים בר יחל ול ברות החבה לחורה של המיש במור לחורה של החיים של החדים של החל מה מיש לחור החור החורה החור החורה החור החור של של החדים והחל והחור החורה החור החורה החורה של החור החורה מורה בחור החורה החורה החורה החורה של בחל מורה החורון והור בחור החורה בכל לחורה של החיים בכל לחורה של החור החורה מורה בכרשל החור מורה מורה במור החורה של בשל מורה מורה במור החורה של החור החורה בכר של החור המורה במורה במור החורה בכל מורה החורה במור החורה בכל מורה החורה בכל מורה החורה בכל מורה בכל מורה החורה במורה במורה במורה במורה החורה במורה במורה החורה במורה במורה החורה במורה החורה במורה בתורה החורה במורה החורה במורה החורה במורה החורה במורה החורה במורה במורה החורה במורה במורה במורה החורה במורה במורה החורה במורה החורה במורה החורה במורה החורה במורה החורה במורה החורה במורה במורה החורה במורה במורה החורה במורה במורה במורה במורה במורה במורה במורה החורה במורה במורה במורה החורה במורה במורה במורה במורה במורה החורה במורה במ

מר ליכון מנר לכר ודוקא בכר ענמו שיכל למדלק כר אחד מחברו

אבל אסור למדלק כר של חולכדי לחדלק כר של חול בת שאין למדלק בה כר אחד של חול לערט ובספר התרומה התבר למדלק מכר לכר על ידי של חול וחשיב כר של שבת ושל במת הכנסת כל של מה שימל למדלק מוה לוח יואא מרחש ולכת כסברא ראשומו תרסי הלקה שה מנו לוח יואא מרחש ולכת כסברא ראשומו הערסי מולבך עששית שחיתה חולקת כל הזום מער הפוכה מדלקה שם ואין בריך להמירה ולהניחה לשם מער חמכת ימילבך עששית שחיתה חולקת כל הזום לערב מכבה ומדלקה לשם וחול בריך שידלקה ואוחות ברו במקומה לו יכא שחרואה אומר של שון לו יכא שהרואה אומר לשרם הוא מדלקה בשעת ההדלקה בריך שהא בנר שישור שמן קודם שידלק אבל לו לערט הוא אוחות בשעת ההדלקה בריך שהא בנר שישור שמן קודם שידלק אבל לו לשרט הוא אוחות בשנה שמון מודם שידלק אבל לו

ילשון ויתן שמן אחר כך ולא ירליקנה חרש שוטה וקטן אבל אשה מרלות שאף מיא חייבת בקס בל ראשון מברך באי אמה אקם להרליק נרשל המכה בישל המכה בישל אקם להרליק נרשל המכה ואם לא פרך ומן בלל ראשון ושעשה נקים ושהחיים יואם לא פרך ומן בלל ראשון

מש חלכיאם חדם אדר הסיווך לעםן ביעך ייני משמע ואפש בערב שבוב מקדיינין לקרות פרשת שקלים בשבת שלפש ומצמיק בשניה כרי שתחים פרש וטר בשבת הסמוכה לפנרים מלפניה יוחפי חלפורים בערב שבת מקרימין לקרוא בפרשתוסר בשבת שלפטו ואו משתנה מסדר ומנפ מפרש מסדר לפי קימנים שרחוי לקעוע בקס רחש חוש אור וחס ארבעה ימים שבת ויום שני וים רבועו רוס שישיוםייון ובלו אם חלרחם חדם חדר בשבת או הפדר כיוו שכתבונ למצלח יחסחלרחם חום חוד בוסב מקימין וקורין פרשת שקלים בשבת שעברת שתיא תשעה ועשרים בשבט ובשבת שעיה -סקייא ששה באדר מפסיקין ובשבות שלשית שהיא שלשה עשר ם פרשת וטר ובשבת רששת שקיי עשרים ע פרש פרק ארומק וכשבת חמישיתשקינ שכעה ועשרים כן פרשת קקוםי ואסחל ראש חוש אור ברשש בשברב מקרימין וקורין פרם שקלם בשבת שצברה שחיא שבעק ועשרים בשבע ובשבת ששיק ם שהיא ארבעה בארר יופסיקין ובשבת שלשית שהיא אחר משר כן פרשת וטר ובשבת רבשנת שקיא שמנה עשר בו פרשת פרה ובשבת חמנשית שקיי חמשה ועשרים בופרשת החוש ואם חלבראם חום אור בנום ששי מקרימין וקורין פרשת שקלים בשבתשעברם שחיי כה בשב ובשבת שניה שהיא ב בארר מפסיקין ובשבת שלית שהיא שבו פרשתוטר וברכשת ששיחיו בן מפשיקין׳ ובחמישית שחייו כג בו פרשת פרק ובששיר ב שמוא רא עסן פרשת מחרשומו באין ב ספרים וקורין בא ז מענים שליום וכב א בשלרה וכב קורא מפטיר פרשת החים וסימן ושו ש דל ושו פי כשחלרה חדר בשבת או מפסיקין שו שי כשחל ביום שני מפסיקין בוסיין ש וכשקל בוסד או מפסיקין ביסרבש וסימן דל וכשחל בוסן או מפסיקין ב שויו ש וסימן וכנו י כרשת שקלים שחלה להיות בשבת שבוחתה תפה במקום שמפטיר שלה למנושבוה מוניחין ספר אחרוקורין מואתה תעה עדועשית שור נחשת יוהו שהוא המפטיר חוור וקורא מכ תשא עדועשית שור ובמנקום שאין מפטיר עולה למפן ז קורין מואהה תעה ער פוף סידרא ומפטיר קורא מם תשא עד ועשית. ואם חלבשבת שבש תשא עציים בייקום שייפטיר עולה לממן ז קורין ז מש תשא ער סוף סידרא והששעי שהוצ ממפטיר חוזר וקורא כי תשא ער ועשית כור כושת ובמקום שאין המפטיר עולה למכון וקורין וי מכי תשא ער סוף הסור והינפטיר חוור וקורא כי תשא ערועשית ולש חינוק סררים שלהו לו יבא כך לשלש

מתעין מותרולוו פסיק רישים הואעל יולפי משפרש בשי ולבההיא דנר שאחורי הרלה אכור לנעולולפינה קוא אסור שחוא פנרש שחנר תקוע באחורי חלת ובפוניחוע ובנשלוע מרחיק השיון מן הפונים או מקרבת שים והקיי דנר שעל הטבלה מעמיר בשחין עו שמן נחשיב לה פסיק רישיה חסיש משמן " בתיקר ירשל בני במוצחי שבת אין מברישו בנר חמכה שאין מש שוקו ואין מברשן

ח ימיחסוכה מושר של חמכה על מנר ער שיחות לחורו " פי על הנסים בתטלה ובברכת הייון ואיתרו בתטלה בברבת ינורים ובברכת קיקון בברבת החרן וחס לח אמרו חין מחויבין אותי ורת ולמים חוור אם טבר שלו אפרו קונם שעקר רגלי וחים כראק לבי ולוכן דעת אח הראש ולוממ נוכר באותם ברכה כלומן שלו חובר השם חפ בן ברוך אתם לשם חוד וביוסף שלשבת ורח שבחמוכה בריך להופר גם שלחמוכה חעפ שחין מוסף בחמוכה יש מקומות שחין יוכיימין בעל הנסים כשם שעשית ונג לפי שחין חומ הפלה בהורחה ויש חומרים פון שערך רפסקוא יכולן לחומרו במויעלה ויבא שאומ בעשוה אעל. דלה ישל אוס ברשו בל אחרומת שון שערך רבים הוא שפר גאמי וצבירור רב עמורס ולישמי ואה הראש וללה מים אומר אות שא היה מסיים ועשית להם נסוגעורות בימים ימניחטכה עמרין ההלל ודין קריה פ בחלטת ריו ומקנת בחלטת כוכת בפרשת נשא בנשיאים שלש בנד יום ומפרש בפסיקורא משום שנשלמה

מלאכת המשכן בחמשה ועשרים בכסלומיתו לן ביהי בום כלת משח

וש מקומות שמוכוילן בברכת בהפסוממוניפה הוף למשכנעשה הנסעל ירי בהפסוכן הפרר בוס הראשון מנדיל ביום כלנת משה וקורה חות עם כהן ולי וישרא קורה וביום הרחשון ביום השניקורה כהן וביום השניער פר אחר בן בקר וליעד וכוס משלשי וישרא חור וקורא וכוס משנושן בשליום כיו משתינ מינחילון בוסמשמינ ועמרין כל הסדר ויש מקומות שקורין ער פרשה רחשופה של בחעליקר כדי לחשלים של חמיבה בסדר הנרור כ ומנהגיפק הוא ובשבת שבחקוכה מושאין שע ספרים באחר קורא עשקו שליום ובשע של חקובה ומפטיר בנרות שלוברית רעושמחי ואסחל בושת שבתת מפטירין בשניה במלפס בנרות שלשלמה ואס חלראש יולש טבת בשבת מוציאין שלשה ספרים וקורין ששה בעצים שליום ובשצ אחר של ראש חדש שמתחילו בעם השבת וברחשי חדשיכם ובשלשי קורה מפטיר בשל המוכה ומפטיר קורה בנרות דוכריה י ואסהלראשחוש

בחול מושאין שע ספרים וקורין באחר שלשה של ראש חדש ובשע אחר של חיוכה יי

קפרשות ראש חוש ארר שחל למיות בשבת קורין פרש שקלים שהיא כי תשא שהיי מעטן השקלים עד ועשית שור נחשת ומפטיר ביהוידע בן שבעשעם יהואש בינלט ומושאין שלשה ספרים באחר קורין ששה בענים שליום ובשניקורא אחר של ראש חדש ובשלשי קורא מפטיר בפרשת שקלםי ובשבת שנים מועאין שני ספרים וקורא באחר מענים של יום ומפטיר קורא בשנוער את אשר עשה לך ענעלק יעד פוף פיררא ומפטיר קירא כח אמר יו בבאות פקרום בשמום יובשבת השלשית שמיי חמשק עשר בחוש מפסיקין ובשבת רבועות שהיי שנים ומשרים לחוש אדר מושאין שניספרים בחחר קורין משמ שליום ובשש קורין פרשת פרה חדומה ומפטיר ביחוקם וורקת עלכם מים טהורים... ובשבת חינישית שחיי תשעה ועשרים בחושי פרשת החוש שקורין החוש תום לכם רחש חושים ומפמירין כם

אמריי בראשון באחב לסנש

ובנוס יד פור לו ושירון מים מוקפת ועריין לו הגוע ומפו ומים ברכמ לבטלח וכין וברכח לו מעכבם למה יכנים. מבמו בספק ברכם לבטלה והרמצם כת שמברכן ביו יר בון שהוי ומן קרייוה לכי חשלם ובשושן קורין ביו קוֹ אמפ שאינה מוקפת ממות ימושעי בן שר שהיך לכרך ובן כרך שחלך לשר אם כשהלך היה דעת לשוב למת בלל יד קורם שיחור מיום קורה כבע מקומו הף הם כתשב שמחי והם לה מית דעות לשוב עד שיחוד יום יד קור כבע המיקו שהלך שם פנר בן כרך שהלך לשר אם היה דעות לשוב למקומו בלליל קורא כבע מקומו אם חם בתעבב חחב בשר י חבר חם חים דעת לעמור שם מקבת יום יד שון שרעת לעמור שם במקבת יום שר זיון קריאתיחל על זיון חובת קריאת וקורא ענימס וכן בן שר שהיך לכרך אם דעת לשוב לשת בלליה חובת קריאת אנשי מקומו נסתלק מעלע חובת קריאת אנשי מקומו ומשב כבפ מכרך למתחיב בותן קריאתן פורים שחללהיות בשבת כתן טו לבע כרעם דשויה לה יבה למולם בשבת הין קורין המצוח בשבת שה מקרימין לקרותה בעם וכרי שיוכרן עטן חיום דורשין בעשים יי שררו מנינתבתים חיכא דנשק בשיירא או נשק בקשנונה קורין ביל וכל תקנה שיטללעשות ברישיקרא בל יעשה ואם אים יטללעשות קורין אותה בא וכב ושב אבל ש ומעשרה ובעל השניו ולכת שחזירט אין קורין אותה של בל אפ מישירא בשיירא וטוב לקרותה כל ברכהי קורין אותם בללה וחורין וקורין אותה שוסושל ללה ומנה כל הללה ושל היום ומנה משתבן החמה עד סוף היום י וחם קרחם משעלם שמור משחר יכח יי קרחם בחרר רחשון וחחב רחו לעבר משפו קורין חותם בחור חשבחבל הפרשיות שעשו בחור הרחשון חין בריך לחוור ולעשות כן בשפיי בקריאת מנדיה כחעם ליים וישרשים עברים ומשוחררים חלים וממורים וכישפס טומטוס ואכררוגיסום ומחכשן פני מקטן בקריאתה ונשים פני חייםת בה יופרשי ולשמו שאות האנשים ידי חובהן יובחב ולכה אעפש שחייםת במקרא מגלה אינן מושאות לונשים יובעל חשטור ולכה מסתברא שהיש ובעל חשטור ולכה מסתברא שהיש משים המשים לברבת חיימון השפני אין מנטרפות לעשרה לכוחלה י ואכנרונומם מושא מימולה שאים מימי ומומנוס ומישחשו עבר וחשו בן חורין אפ מימ אים מושא יחרם שומקוקטן אפי קנע לחימך איכן מו באין אחרים ירי חובתן ורב יתורה מכשיר בקטן בון שקצע לחימך יובעל קשטור ול פשק טומה י ואץ הראש ול מבא המשמה הערונה אב מעת לפשוק בתקן בון בת בחב ול ירושלני ट्य जायर हो हैं नान सटका टल करना नित्र नात्सा अटने विवास हस्तर स्वाता हिन्ते विवास विवास מקרא מנוה יי קמנוה שומריושביצא משמע ברי עבר אבל יקרא יושב וברושלמי קאיל דאפש לבתבי וקרם במולכת אבל לו יקרא לבתולה יושב בנסר מפנו כשר חשב ואפי שנים ואפי ישלן לקרותה בחרונריך לקרותה כלה ומושך חכתבי ואם קראה על פה לאיטא הילכך בריך שתהא כתבה לפשי ודוקא לכיפולה אבל בריעבר אם משמים בה הסופר תעות אפ עד חבה ומראה מקורא על פה יכא י אבל בותר מחבה אם הן כתעות של שמן מטושטשות ואין רשומן עבר פסולה י קראה פירוגן פ שפסק ושהה בהואחב חור למקום שפסק יכא אפי שהה כרי לנמור את כלה י קראה סירוסין פי שקורא פסוק ראשון ורילב השנוקורא השרי ישי היחר כך קרא משנילו יצא ניתוח ליה למפרע והקורא למפרע לא יצא ימילב אם מילג הקורא פסוק לא יקרב כלה ויחוור אחר כך לקרות הפסוק שרלב או שיתויל מפסוק שרילב ויקרא

חרעה מגלה

בים לבות תעפת ואת יום יל ויום שו יומי פוריא אילון דלם לאיתעראה בחון ודלה למבופר בחון ואעב דקיימיא ריין לבטלה ינגית העצת בחמכה ופורים לה בטלה יוחם כן לפציחם ולחריקם נמני חסור כרחיתה במסכת העצי לבכל מקום שכומר דלה לפנים כד בחון לפנים ולחרים פני חסור . אפש הכי מתנון להתנפות בנרלה עדיף לפשחם ולאחריתם דחכוכה ופורים משאר יומי דמנולת תמשת דביון ששאר הימים בטל שיקרן ומותר להתמפות בהן אעל החכוכה ופורים לו בטל מוקרן לפפחם ולחריהם מיהא מותר. ועורים לסמך מיהא ראיתא בנמל יבויתן קהלם לכל הוא וש שחבר מושן בשן לתעפת אסתר ובאין בע הבפרים לשירות לימר סליחות ותחמעם לפי שם כוחל לעמור על נכשם וחיו בריכון רחמים ואם משין כמו שהם היו משין במי מרדב ואסתר וכשחל פרים בום ראשות ומחונים ולי יתכן למשות בן בעם שלו יוכל לתקן ברם חשבת ויש מתעטן גימים וחבי חית במסכת סופרים רבות שבמערב מתעטן בחררב תעשות של חסתר חעש שחותן חיו בשפן לח היו רוצין להתעפות בשפן שם כנו להחשומים ממנרים יקושע בן עי חייב ארם לקרות המעלה בללח 'ערו וקיי מער עשה מדברי סופרי ומברפל עלה במו שמברכון על משונ דרבגן ובלי אדם לוחר שלא לבטל קריאתה שחרי אפי כקנים בריכן לבטל מנושרתן אפיניתלימור וערם ששקול כבנר כל המשת מבטלין אות לשמוע מקרנ , מגיק וכרש שכן שיור כי מיושת ואין דבר שנחה מפש מקרא מנוה שא קשרת מת משה בלבר שמינושה מת משח קוברו ואחב קורה אבי שאר כל ממשת נרחין מפשה הילבך בריך אדם שיחר בת

כול תנן בפרק הקורא את המילה אין פירשין הכנים אחר שקראו העם שמע אומרין שפרש לקיים היונהגל ישר בשני אח מראש ול ששמנו בכחו בינעשרה ש חותם שבחו לבת קרש בדם וברכה דיושונה יוצר חור לו יותר ופנרסין לשון חופכה ביני פרוסה שחין חומרין שח קבת ממנה וים שינוסים שב לחתר שים יעו ברכה רחשונה למר יום תונטרות וחומר קהושה וחתה קדוש וקחיל שלו יעשו וה בפחות מעשרה והיה חומר רתם ולשברי שיהיו שבעה של שמעו קרישו ברט ואו יחמרו חעם שחחרי שמעני והלמירי רשי זנכינט בשינו שהפי בשבל החדשלה שיוע קרי וברט פנרסין על שיועוחפי חות שכבר שמני יכול לחור ולפרום בשבל קיחד שליו שיני בות בייוניר פני בינסכת סופרים בינקים שיש תשעה או ב ששמע קרישוברט ועניר אחדש א שמע בן שוואמ קריש וברט ועפן לאחריו יכא ידי חובת וליה הספס אא" הרחש ולו זפל סומח שלח רחה מחורות מימיו יטללפרום על שיוע לברך יונר המחורות שחעם שחים רוחה קוא נהנה במאורות שרואין אחרים שיורוחו הזרך אשד ילך בק וכן כת את הראש ולבתשובה שיטל להתפלל ולשושי אחרים ובלבר של יקרא ביערת שאסור לקרות בה על פה ועברים כטורים מקש וכן קטע לרתם ול דוקף שלו הגיעו לחיכוך ולרשי ול אפ קנים לחימך לא הטיל לאכנו לחיכו בקש לפשאים מני אבל בשמעע ומן קש או ישן הוא בבקר י חתן הסנם הבעלה כטור בן בוס בן בלוה ל ימיסוד ללת הראשום הס לו עשה מעשה ומשה ותר חייב אעם שלו עשה מעשה וטנם קשמנה חייבואם רנה חתן להחמיר על ענינו ולקרות קש קחמ תק הרשת בהוי ורשב חייו שחים רשה ופסק אחז כרשב וכן פסק ל חיים ולורב שנחם ול פסק כיפן וכל שכן החינם שחר כל חום חין יכולן לטין שאין כל כך חיליק בין חדן לשאר כל אנסי וכן בתבהל מאיר מרוטנטרק ולשל אמרו לפטור חתן אלם בומן הרחשונים שהיו מעש חבר ערשיו אפי שחר כל חנים אימים לעין והרם בייול כתב כל מישפטור פולקרות קש אם רבה להחמיר על עבינו ולקרות קורא והוא שיפוא בעת מיושבת על אבל אם היה זה הפטוב ל מיה שינוטל ינטקלות אימן רשאי לקרות עד שתוששב רע עעש מצובל עלע עש לקברו או אפי אים מוטל עש לקברו אם הוצש במן אחות נשואה פטור מקש ואפש חם רובה להחמיר על עבינו לרות אינו רשאי והפאיתה בהמא ברוש ואפי אסים לנמי שמשתרלבשבו בברב הקשרה פפור יוהנימיל בחול אבל בשב וים חייב כל היום ער חערב שישל להחשיך על היתוים ולהתעשק בנרם קשרה יהמשמר הינת אפי חים מות פטורי היו שנם משיירים הן משמנה ווהן קורא וה משמר ווהן קורא וכן החופר קבר לנת פטור וכל אדם אסור להרות בשת הקברות וחונפהן והי ונפ חינפהן בין שלכני הינטה או בתך ל אמות של מת שלמטה ערך בהן לשחת חותה פטורין וחת בן שלחר המנוה ארב שאין למניה ערך בהן היישן לפי חין מושאין את המעת סמוך לקם שא אס הוא בענון שאין יכולון לקרות קולם ואס מיתו ל ומו שאו אין משם יקין כיי לקרות יומרם בינול בתב חין מושאין את המל במוך לקם שא אס כן היה אים חשובו הפתפלי בנמל בן אים חשוב לאחר ואה מרחש זל לא הפלג בן אים חשוב לאחר ואיני ודעל נית העם העוסקין בהספר בויון שהינת מוטללפניהם נשמטין אחר אחרוקורין אין הינת מוטללפניהם הם יושבן וקורין יוהאוכן יושב ודופא י ודופא העם מבאים לשמוע בהספר אבל החונן המספרין פטורין ודוקא בוסר מראשון אבל משם ואילך גם מחופן חייבין י קברו את המנת וחורו האבלים לקבל תמומין וכל העם מורשם אדיקם ממקום קקבר שמקום שנומרין שם היובלים למשור שורה לקבל תבוומין יום ים לין העם להיצויר ź,

בחלם כח כתבת אסים לני בחק התן וקרם כתב בשלתה שאם מתר למת בפרים אפור למספרום לכהב אבלת ואם מת קורם פרים וכנע בו פרים בתך ובטל ממו מבטלו מבטלו מבטלו מפור אין מבטלו משברו אין מרים בתן הבטל מנו ביו לו בטל ממו מחוד ביו לו ודוק פרים אבל חמר מון ביו וחרם מרוט בער וביו בטל מול משברו מים לב לשמוע מקרא מנום יוחייב בה ולו בטו של הברים בבנעו ולאור שיתפלו בבת האבל בלי פרים ילך לבה לשמוע מקרא מנום יוחייב

	ת' פרא שום		ත්සාන	
<i>i.</i> ;	קחו לכם ממלצ ש מאונים	•	בירים אשר אש רשים	
e)	במקבלת ספריו מפקיים	•	באו למראת גרול ימרתוכטר	
件	לווכל מוא לנפשם אור וחיים	•	ראו ספר וען חיים ופריו	
H	אכן פקרא שמו אורח וחיים	. •	שינו יוורה לרוב פום חשרו	
•	י מופנו גם שלמות גר מיים	4	ושר נכתבוברפום טבוקרור	
þ	ובספרים אשר לוק ראויים	•		
,,	לאין איכשר קיות כלם מפיים	. •	מוא נעתק בריוק רב ביותר שלוותם וטובתם ויושרם	
• •	לתרת בבתכם באיים	†	וששו ייל שב איי ועשון	
4	ים למכם מנקום בפנד גדיים	•	אף אם תופו כסף רעו כ	
••	אשר מנשק ניוונים משפיים	# 7.,	חיום כל ירי שושי יולוכה	
į.	במות אין בכלארן ואיים	र _म है	נכתב פל יריחכם חרשים	
4	מיוו לפתם בניוום		ושר פעל יקינכר ביווקט	
N	נחמשמ שם ער יו ירויים	•	נשלם בשנת רמקו באורש	
**	ישימופן מטרת חן רשל תיים	*	וקא מיוסייעפי למתם	
#	ישימש שם שב שיו ידויים ישימש עטרת חן רשיים נחמשה של של של שניים		בר עם ירוים ופויד"	
	•	4 21 A		

ויווירם אחר כך תוא מתוכו ובילבר שיתומו לבמיתונה נמורם על מנת למחויר אבל אם אמר יחא שלך עד שתכה וואחר כך יצוור מולוינה ונביך שיחוירטו ליחור כך לקיים תנמו חבל חם לו החוירו ליחר כך לו קיים תכא או פונאת שמנה בטלה למפרעום יכא ואפל כחנם מיח במכן שאים יטל להחירו ורובה להחויר ע דמיו לה ני ויושננים ל סתם ול שרש על מנתשתוירהו שמסתמיו דעתשיחוירם לבין שנדיך לביותם יוים ליו מחוירו לולו יכא ומנימו אפשל לם החוירו לכו שא לאחר ואחר לאחר והאחרון מחוירו לבעלים יכא ויש אומרי שאין נביך למחזירו לשיחים כן כפל תניוו שיחומר לנהרי הוא לך במתנה על מנת שוניורם ל יחם לו יפוירהו ללי מויח מתנס שאם לם כפל שתנאי הוי תנאו דהיים החורה בטל ומעשה דקיים הילתנה קיים ויכא בו אפילל החוירו ני אבל לפי מין שכתבת ראפע בסתמי בריך להחזירו לכל שכן אם התנהולו ככל ויוטפי וה רבש משלכם לם ליקב אינש ללבא לקטן בומא קמא נקטן מקט קב אקמי לם אקב ומני שאין אחרים לבאתם אחרים שהניע למו אחין או שומש שיש נהם אתרוג בשותפות אם ים לאחר מקם למכל ואין חברו מקפר על יוצא ם משיב כשלוחם לחול יכו שחין השתפון יכולן לבחת בחתרוג המשתף פר שיתן לחברו חלקו במתפו י ומים שכותנון במקום שיון היתרוגמעי שכל הקה קופן אתרוג בשתפות ויניון שי פרשבם ולפין שקפווקו כה לביות ש מסתניל חוייו כא פרשו שכל מקמלפותמן חלום לבל מי שנטל לביות ש על מנת שיחוירמו למס ביון דבעמן אחר אין ישלן לבאתם י תשובה לרב שריריו נחון ולמקום שאין ללבואתרוגמשיין ומשן מחקחלמכל אר וכ חידו וקומן ומטל חון של בה בשעה מהל ומכרך על ומיפו לוקנים ומכרכן על ושב מטל כל אחד מחברו ער שמכרפן על כל מקקליכאו ירי חבתן או למו והשיב סראי בשאר ימות מחניניום שפוחלאם יכאו ירי חבתן בחות ללבחב שום רחשון נריך כל חחר ללבשלי וכן רחר שתמש להיות קופן חללב לחד מן קבם חושיקחם מימימום או שיתפו הדיני לחון מתנה ומוא יקנה לעביתו וכום טוב הראשון יתפו ביתנה לאחד מן הוקפם וכל אחד יתנפו לשברו במתנה עד שיביו למיכלם ובחשכנו וברפת מחנון כרשבם ול אמור אר אומר קרים שלם י ומו שאין שמ ספרים באחר קורין שור או כשב או ש בפרשת הכהנים ובשניקוריו חיופטיר קרבמת חיווספין ובחמשת עשר יום לחוש משפש ומפטיר בוכרית הפו יום בא ניי ומחזיר הספרים ואומר קדים ומתכלק הנכור מוסף שלשה ראשומת ושלשה אחרומת וקדושת היום באמנע אוה בארופו מפני הטאים את מוסף יום חב הסוכות מזה וכו כאינו ובאמשה עשר יום לחושו ומאויר שליו בשר התעל ואומר קרים ואומר מושעם ויש שאין אומרין קרים קורם מושעם יופוקנין למקיף התכה פעם אחת בכל יום ומעל שכר תרה על התכה כשמקים אותם. ומום משמש מקימן אותם שבע פעמים וכר לנקרש הדפן בכל יום מקופון הקובח פעם ארת ובום חשבשו פעני ואות אכו ה הושיעה כו אכם ה חבקיום ט ל ימורק אות אפ וש משיעה ש . אפ וש מסשפשמות של עב . ומה שמושרין שו חשפם על שס ענו אכם בברקי וכישבואפ ביתך תעלה י וקוא אסור בייקים כביםלי וגם אפוהו בנימטריא אם יי ושרושלתי אומ וכר לביתו ורב סעריה ולבתב שמקיפון מיר אחר קריאת ההפטרה בשר הספר על התבה ומכהנטוב ברישל वनवृष्टव धरं विषय ववटर येथ विद्रम् यायमा विद्राय येथ यमा ववा द רם חזיי ולבכל יום ב פענים אחר ליינים ואחר לשמש ושם חונפתים हिराचार्यात्राच्याचे । नेतर हरर्ष । मेन हरर्ष । वित्र वित्र वित्र । वित्र वित्र । वित्र वित्र । वित्र वित्र । ראף בחל מי שאין ל צלבל יקיף כמי בשבת שאין מקיפו פון שאין ללב מה מכת בתפוקו שישמעו שיומרי בשבת عدده لها العما العراما

39

וכים ל כיול השמא היא מוקפת ועריול העעומנקוקיא ברכק לבטלה וכין דברבה ל בינבני לוה יכנם מבמו בספק ברכה לבטלה יוהרמפס כל שמברכן כי ל כין שהוא ומן קריאה לכל העלם יובאשן קירן כיו מו אעפי שאינה מוקפת מימות יהושעי בן שרשהלך לברך וכן ברך שהלך למד אש כשהלך היה זע על שוב לכית בליל יל קורם שיאור היום קורא בבפ מקומו אף אם נתשבשמה ואם לא היה דעועל שובער שיאור יום יל קורח כבני המיקום שהילך שם פנר בן כרך שהילך לשר חם היה ועית לשוב לנוקומו בשל יל קורח כבני ינקומו אם אם כתעוכב אחל בשר אבל אם קיק דעות לעמור שם מקבתיום יל פין שרעיע לעמור שם במקצת יום של זמן קריאת חל פלע זמן חובה קריאת וקורה עממס וכן בן שר שחלך לכרך אם דעת לשוב לפיע בער יה חובת קרייתת אנשי מקומו נסתלק מעש חובת קרייתת אנשי מקומו ונחשב כבנ הכרך להימויב ביין קרייתו פגרים שחל להיות בשבת כתן כו לבע ברפש דשו יל לחיבה למולם בשבת חין קורין המנולה בשבת שה מקרימין לקרותה בעם ופשיוכרו עפן היום דורשין בעפים" שררו ממתפבים היכח לנפין בשירח חוח נפין בפפנים קירין בל וכל תקבו שיטללעשות ברי שיקרין בל יששמוחס חים יטללצשות קוריו אותו ביו ובל ובל יבל ב ומעשרה ולמטה חים יטל לקרותה וכן כת רב עמרס ולוכת שמברך לפניה ולחריה כשקורה חיתה מיה ונמעלה ובעל השטור ולכת שהאיל אין קורין אוש שא בל אפ מי שיונא בשיירא וטוב לקרותה בלו ברכה קורין אותה בשלה וחוורין וקורין אותה שוסושל שלה ומנה כל משלח ושל הוס ומנה משתבן החמה ער סוף היוסי חם קראה משעלה עניור השחר יכא " קראה באדר ראשון ואחב ראו לעבר השנה קירין אויה באדר השני אבל הפרשיות שעשו באדר הראשון אין בריך לחור ולעשות כן בשניי בקריאת מצלה כהעם ליים ושראים עברים משוחררים חלים ונת שם טומטום ואכורוגים ומחנם: פני מקטן בקר אתהונשים פני חייםת בה ופרשי ולשמו שאת האנשים ירי אבינו וכהג ולכה אעם שחייםת במקרא מגלם איכן מושאות לאנשים ובעל השטור ולכה מסתברא ב מיב דנשים תומות לעביון ואיכן מנטרשת לברכת הוימון הב פני אין מבטרשת לעשרה לבינולה गिटाराधिव शास्त्रे राव विकास श्री । त्यार्याव विकास कात्य दिवार्यं नेखं श्व नेष शास्त्रे विवार שושה וקטן אפ חביע לחימך אינן מעניאין אחרים ירי חצבתן ורב יתורה מנבדר בקטן פון שחניע לחימך ובעל העיטור ול פסק טופה ואח מראש ול הבא מיעשנה כשרונה אל רעות לפסוק בתין וכן כה בהג ולי ירושלני רבי יחוש בן לני הוה מכנש בנ בינים וקרי קורמיחון י מכאן מהנון במקטת מקומות להבי קטנים לשמוע המשלה שניתר יושב יכח משמע ברי עבר חבר יקרא יושב ופרושלתי קאיל ראפי לכונול והרם **ि** विकास במולבת אבר לא יקרא לבישלח יושב בנסר מפת בסר הנסרואם שבם ואם ישלן לקרוה ביור ובריך לקרותה כלה ומותך הכתבי ואם קראת על פהו לאיצא מילבך עריך שתהא בתבה לפעו י והוקא לבתהלה אבל יקרא כלם ויחוור איור כך לקרות מפסוק שנילג שא שיוצויל מפסוק שנילגויקרנם

בחולויבאו גם לכו לקינלב אבל כשאין אומרין מושעום מיתברר למס וכראה שן שאין מקיפין בשביב מתברל לום ביונו שאין מקיפון ואין בריך לינשע מליור מושעם יוכן כתב בעל משכור וחומל קרים ונכפטרין לבופהם למנחה מתפלפן כמו שוברוכן בערם כמו בעל רחשון ובקירום של קירושווין אחריו ואחב סוכה היין להקחי שח חקירוש ולצים חסוכה דחף אסיום ראשון חוליבה בומן דסוכה הילכך ערי שנה להפסי בסוכה עון קירוש ליאן ואני העורי בתב שנים בלעל שפים לנית זמן באחרופו במויקפו אעפ שמומן איכו חוור על מהברלה וחח הראם ול הספ לשברה קביום הב מתפלפן כמו ברחשון וכוטלון חלולב ויוברשו על בעילה ללבובן בל לפנון ואן בשנ כולקו הל שלמה ברשמשון ול בתבשחין להמרו דממה נפשך כא בימן שאת בראשן אף אס הוא חול לש גרע משו אמרו בשעת עשייה שינא ולה ראמי לומן דר דייום שחומר בעלשעשחות מוח בשבל קיום ולה בשבל קסוכה וכן כהעורשי ולורי ולי וח" שבריך לחמרו משום מא תקבו ויון של בשעת עשיים או בשעת נכילה יואס היה אתינול חול אם כן לא היה לא שעת עשיים ולא שער ד בטילה הילבך לא יכא בומן של ארפור ואא" הראש ול הספים לבברא הראשונה וכן מהצין באשכנו . ומיהו אנשיל לפ זה נראה לשאם הליום ראשון בשבת שבריך לאמרו בשני פון של אממו בראשון ומוצאין שני ספרי וקורין באחר ביון באתנוול ומפטיר קורא גם בן כמו אתמול . ומפטיר במלפס ויקה לער בהוציאי אותם מארץ מנרים זמרווירי הספרי למקומן ואומ קרים ומתכלשו מוסף כמו אתמול ואומ בקרביו המוספין ובחמשה עשר יום במו אתינולי ומכאן קשה למוכה טולטולה שאומרים בוסשב מושיעה בקצות ימיסשנס רביון שעשים אות קרש קמוער מתכלנן ערב שחרי ומנהה היאך נעשמ חולעיני שהוא יוסשנ ולמעלה בקלמה פסח בהבוני אם יש כ:רכן ואומריעלה ויבא בעסדה לחובר ם יום מקרא קדם מוה ומם לן העלב ומברבן על ותמרין מחל ומקישן התבה בבל יום חון מבובר ב ותושיון סת וקורין בול בקרבמת מתנ שבשפום יורם מנשות בסור קרייותן והשקר כך הויו שפום הרחשין שלחול היויער קוריו כהן ובוס השנולי ובוס השלשי ושרש חור וקוריו ובוס השלשי והרבינ קוריו בפיקים דיוינים שהוח בום משבובום משלשי ובשב קורה כקן ובום משלשי ולי בום הרבש וישרם חוור וקורה ושם קרבש ורבש קורא ופוסקשלים ובים קרבש וכן כל קימים עד יום חמים יוחוא בכלי ומחויר סה למקויע ות תפלפי תפלת מוסף שלש ראשומת ושלש אחרופות וקמשת היום באמנע אתה בחרתפו מפני חטהיפו ומחיר שב התפלה ואומר קרישומקיפון בבל יום . בקרביות המוכפן כפיקא מיומא בום הראשון אומר כאינור ובים קשע פרים בפ בקר שפם עשר וחילים שעם כבשים בפשפה חרבעה עשר תמימים ומפתח וכפפקם ול ובשע אומר ושום השלשיוכן בכל זם וסימפך שלה תטעה לעולם מפן חפרים והימים בחר חם יל ובשביר שבחור חמועד ערבת שחרי ומנסה מתפלען ובררכן ואימ יעלה ויבא בעבורה ובמוסף בראשומות ושלש אחרומות אתה בחרתמ וקרושת היום באמנ וכול עמו משבת ונמ ותתן למי שהים באהב את יום המניח הוה את יום חבהפוע הות וחותם באי מקדם השבת ושרש והומנים · ומו ניאין ב ספרים וקורין באחד ו בפרשת בי השא ראם אתרה אומר שי ומפטיר קורא קרבמת של שמשקא רומא לפי מתשהוא מיום ומפטיר בחוקש בים בא ובנעל אדמית החימשי של חיל שרא יולמעלה בהלסת הפסח בתבים למה מפטירין כך הקוער שמוח משעפל רכח מיתון בחשבט שיוריםן במומורים כמן בם ואמרין קרושה רבה במוסף ומרכן קנת בנרות כמו בום הכפורים לפישכת בחופן על חמים והכר

משם ואילך ומים ברלה בכללשון ובלבר שיבן אות הלשון ושתהא בתבת באות הלשון . אבל אם אים מבין בלשן שקורא ש אלשאימו כתבה בחות הלשון לא יכאי ובלשון הקרש הכליונאין ש אעם שאין מפטן חות רבעיורס ולכתב שלשון יופגב כשר לכלי וכן כתב קרמבס ול ובעל קשמור ואין דעת ריף כן וניק הספס אה׳ הראש זל קרא זמתניונס פי ניסול ניס תנרול תנרינה י היה טתבה שקורה פסוק וטתט ינה וברבה שתהא כתבה כלה לפנו יוכן חים מניהה ודרשה שקורא פסוק ודרשו ינאי והוא שיטין בקרייחתה לקרותה ברחוי ולה ביני שקורה להניהה ולה יפסוק בה בעופנים חחרים בשרדשה י ובריך שיטין הקורה כב להחת בקריחת ונה להוציא השומע וגם השומע שיטין לבאת והא רבשבן שיטין הקורא להוציא השומע בפרט יינוקא יחיד הקורא אבל שליו נבור מסתמיו דעות על הכל התפן היה עובר אחורי בית הכנהרושיוע קול מנלה הם פיין לע יניו ירושלמי אין מדק בקין באותנותים ל יבחק בר חבא ורבחפש הוו יתב קמי רבחד קארי יהודים וחד קארי יהודיים ול הנר חד מנהון וית מקא בטעות ביחים הלשון והענון אחר אבל בטעות אחר לא שאם כן לא קראה כלה בריך למר עשרת בע המן בנשימה אחתי ירושלמי נריך ליוומרס בנשחה אחת ועשרת עמהם לרב נטרונהי ול הקורא מנלה אסתר בקהל בריך לסודרה כאחד מפני שהיא כאגרת אבל בנשימה אחת אין בריך לאומרה שא משרת בני חמן ומשרת הילכך אם מפסיק מפסוק לפסוק הרשות בהו יושישרו בן פסוק לפסור ן וכן אינבע הפסוק כדי נשימה לבר ירושלפני צרי שיחמן ארור שמן ברוך מרוב ארורה ורשוברוכה אסתר ארורים כי הערנים ברוכים כל ישרש איו ל פכום ובריך שיאמר וגם חרטנה זער לטובי כתב רב האיי ולמכינה דחד לש מאן דקארי לענלה פושט וקורא כאנרת אבל טרך כסת לא חוילן ורב נטרואי ולבתב הוו יורשן שבשת ישישת ובפת רצים שבבבל ובכל מקומות ישרש קורין וטרפן כספר תרה ומהנון בחשכנו ונרפת ובספרה ברפים החיי ולי מנוה בומנה שהוא ארבעה עשר שחוא שקר ומנה קורין אותה בחיר לריף ולורה ולכת אפי לחור אחר עשרה אין בריך שא לבתחום קורין אותה בחיר ובהב ולפסק דוקא ב ורב עמרם ול בתבבריך לחור אחרי ואסאי איפשר בעשרה קורין אותה ביחיר ולוה השפס אח הראשול . תרפב היותו בתובה בסס וסיקרא בקומוס ובקנקתם על הדפתרא ועל העיר פסולה עד בסי וסיקרא בקומוס ובקנקתם על הדפתרא ועל העיר פסולה עד שריבה שרטוט וכתב רבים הפילל כין שנקריות ספר מתכן לה כל דין ספר תנרה חוץ ממה שמפרש בהדיי והיים שהטיל בה שלשה רוטיניין כשרה יחבר לכל שחר הדברים היח בספר תורה לענון עבור לשמה והקף נולוחבורת חתון ותשת חהין וקיפון וכל עף האותו כשרתן וויוכן שלשעטבו גו ובחסרות ויתרות ובריכה עמוד בראשה וחלק בסופה בדילהקיפה קבל בספר תרה והרמבס ולבתב שאינה בריבה עבוד לשמה ואם בתבה עי או מין פסולה ובעל השיטורהל בתבשאינה בריבה תנון ששרת בפחיון בריך לבתבם בשירה ולו בשאר שירות שחלק על גם בתב שא מערד יוקאמא ברושלמי שהיח פסולה חס לא עשיה כן׳ חלק בן כתב לכתבכוה פרטנדתא ויות دراها ירושלמי את ל יוסי ברשן נריך שיהא איש בריש ונכי להאריך עו מיותאי MIC י כחדן קנטירה : נקרחת ספר שחם תפרה ברוטי אספתא ואת רכא ואת בפופהשטן ונחין י אגרת שאם מטיר בח שלשה הוטי צרין כברה 'י פשתן פשולה ופקראר ב الأالآ פרת ובלבה שיהו משולשין י ומשום שים ע פרושין שופן בריך לנאתיה כלן למשות אחד בראש הירינה ואדו: בסופה ואחד באמנשמה ואחר בחלק רביע מכאן ואחר בחלק רביע מכאן וכריך להכיו שייור בראש הינינה

ובמשקו שיניח סני

יבסופה כשתפרה בחד של יתפר הכל